DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

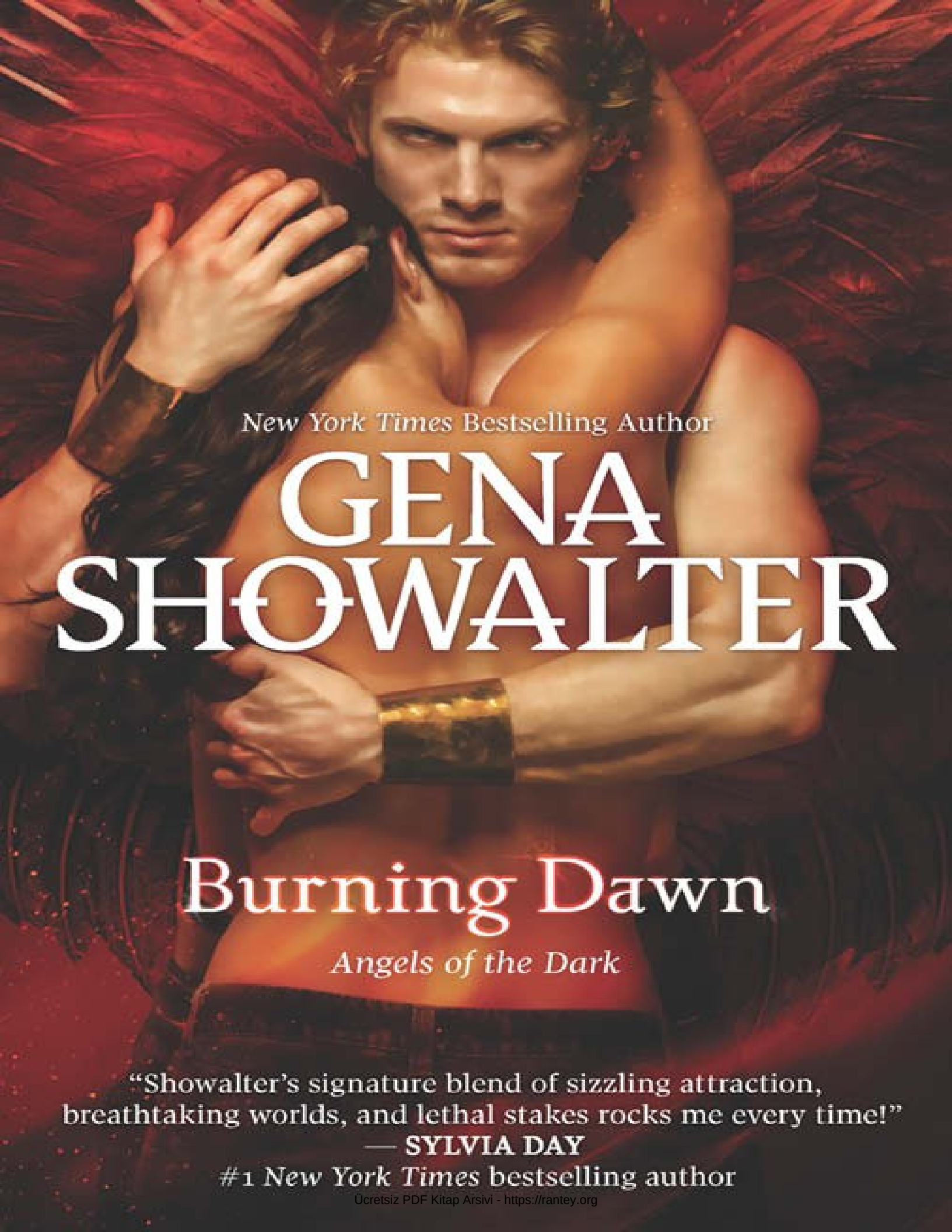
RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

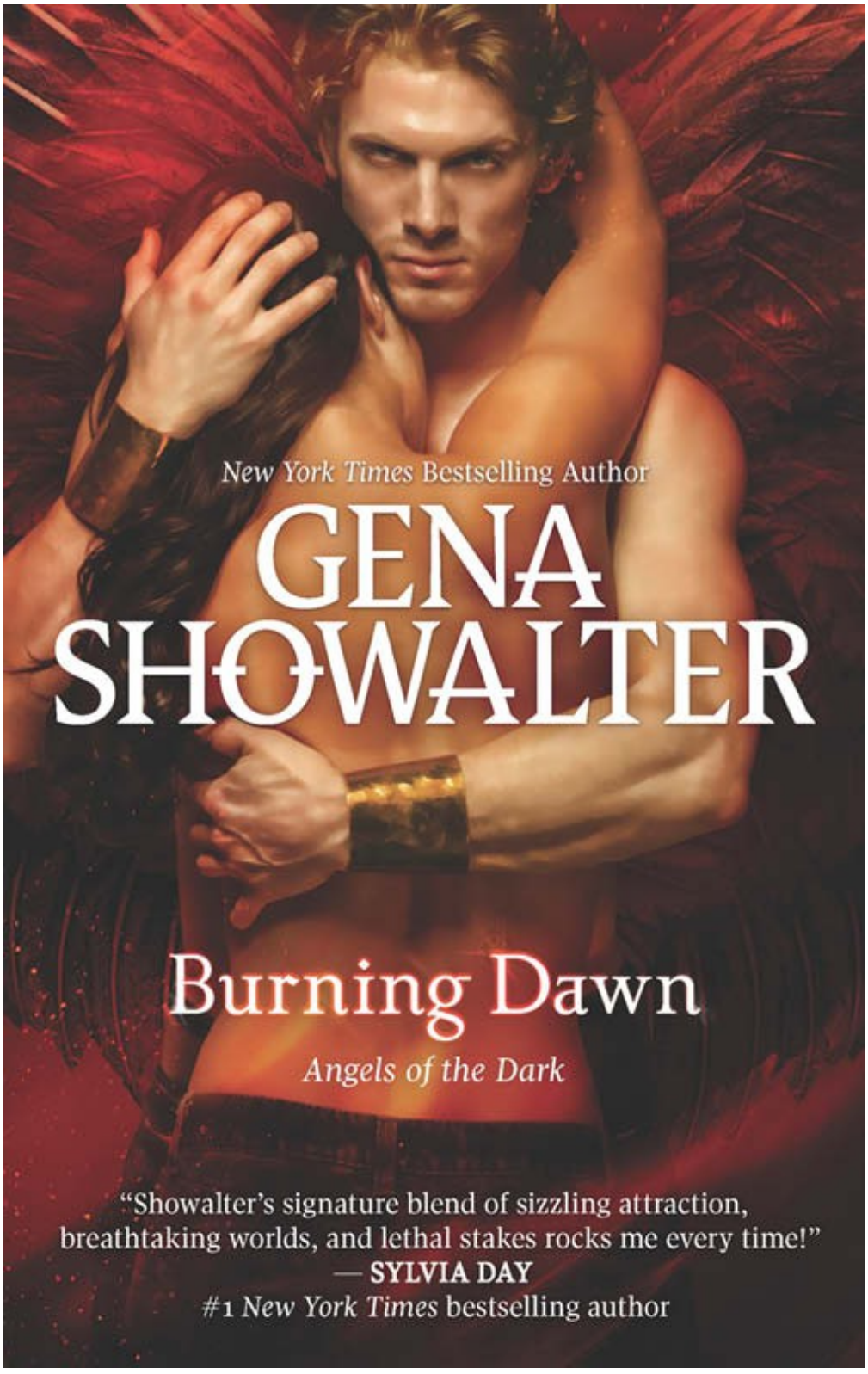
Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

New York Times çoksatan yazarı Gena Showalter.... acımasızlığıyla ünlü kanatlı bir savaşçı ve onun saplantısı haline gelen kadın hakkında cızırtılı bir Karanlığın Melekleri hikayesiyle geri dönüyor

Acı dolu bir geçmiş, Thane'i doymak bilmez bir şiddet ihtiyacıyla baş başa bırakmış ve onu gökyüzündeki en tehlikeli suikastçı haline getirmiştir. Tek bir kurala göre yaşar: merhamet yok. Öfkesini en son esir aldığı kişinin üzerine salarken, hiçbir savaşın onu kurtardığı köleye hazırlayamayacağını öğrenir
En karanlık arzularının ateşini körükleyen bir güzellik.

Elin Vale'in kendi köklü yaraları vardır ve onu özgürlüğüne kavuşturan zarif savaşçıya duyduğu çekim her sınırını zorlamaktadır. Ancak Thane'in onu korumaya yönelik sarsılmaz kararlılığı, en büyük korkularıyla yüzleşmesi gerektiği anlamına gelir ve
Tutkunun güç olduğu ve zaferin nefes kesici bir teslimiyet anlamına geldiği bir dünya.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Romanları için övgüler
New York Times çoksatan yazarı
Gena Showalter

"Showalter'ın kendine özgü cızırtılı cazibe, nefes kesici dünyalar ve ölümcül riskler karışımı beni her seferinde sallıyor!"
-Sylvia Day, New York Times'ın 1 numaralı çok satan yazarı

"İlgi çekici hikâyeleri ve unutulmaz karakterleriyle Gena Showalter göz kamaştırmaktan asla vazgeçmiyor."
-Jeaniene Frost, New York Times çoksatan yazarı

"Yeraltı Dünyası'nın Lordları serisi... daha da tatmin edici olmaya devam ediyor. Kimya hiç bu kadar ateşli olmamıştı ve hem karakterler hem de içinde yaşadıkları dünya
çok güzel detaylandırılmış."
-RT Book Reviews, The Darkest Craving üzerine

"Showalter'ın en güçlü yanlarından biri, sürükleyici ve yoğun ama aynı zamanda kurtuluş umudu taşıyan yaralı karakterler yaratma becerisi."
-RT Book Reviews on Güzellik Uyandı

"Showalter, girift bir şekilde geliştirilmiş bir dünya, karmaşık ve yoğun karakter arkları ve karanlık ile sihrini yapıyor,
zorlayıcı paranormal temalar. Bu edebi yumruğu, sayfaları okuduktan uzun süre sonra bile aklınızdan çıkmayan, dayanılmaz derecede ayrıntılı sahnelerle mideye indiriyor."
-USA TODAY, Wicked Nights üzerine

"Gena Showalter okuyucuları sayfalara nasıl yapıştıracağını ve her zaman gülümseteceğini biliyor."
-Lara Adrian, New York Times çoksatan yazarı

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rentry.org

"Yine cızırtılı bir sayfa çevirici....
tamamen büyüleyici bir hikaye!"
-Kresley Cole, #1 New York Times çoksatan yazarı,
Ateşle Oynamak üzerine

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

GENA SHOWALTER'dan da temin edilebilir ve Harlequin HQN

Karanlıktan Sonra
("En Karanlık Melek "i içeren duoloji) En Karanlık Arzu
Ay Doğduktan Sonra
Uyanan Güzellik
(P. C. Cast ile düoloji)
Kötü Geceler
En Karanlık Baştan
Çıkarma En Karanlık Teslimiyet En Karanlık Sır
En Karanlık Yalan
Karanlığın İçindeki
En Karanlık Tutku
En Karanlık Fısıltı En Karanlık Zevk En Karanlık Öpücük
En Karanlık Gece
Vampirin Gelini
Su Perisi Kral
Atlantis'in Mücevheri
Ejderhanın Kalbi İki Kat Sıcak
Ateşle Oynamak Bir Eş Yakalamak
Hayvan İçgüdüleri
Zevk Kölesi Taş Prens

Harlequin Nonfiction'dan

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ölümsüzlerle Çıkmak
(Jill Monroe ile)

Harlequin TEEN'den

Zombi Aynasının İçinden
Alice Zombieland'de
Twisted
Unraveled
Intertwined

Ve Gena Showalter'dan merakla beklenen daha fazla roman bekleyin

Zombi Kalplerin Kraliçesi (Harlequin TEEN)
En Karanlık Dokunuş

(Harlequin HQN)
çok yakında

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

GENA SHOWALTER

Yanan Şafak

HARLEQUIN HQN"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Jill Monroe'ya. Sen gerçekten inanılmazsın. Sadece en iyisini hak ediyorsun - bu yüzden senin etrafında bu kadar çok takılıyorum. (Evet, bir şekilde senin muhteşemliğini kendimle ilgili hale getirmeyi başardım. O kadar iyiyim.)

Emily Ohanjanians'a. Her zaman görev çağrısının ötesine geçtiniz ve sonsuza dek minnettar olacağım.

Kathleen Oudit, Tara Scarcello, Glenn Mackay ve Alan Davey'e. Sizler bana hayallerimin kapağını verdiniz - tatlı, seksi hayallerimin. Teşekkür ederim!

Craig Swinwood, Loriana Sacilotto, Brent Lewis, Christina Clifford, Stacy Widdrington, Diana Wong, Ana Luxton, Amy Jones, Melissa Anthony, Erin Craig, Michelle Renaud, Margaret Marbury, Susan Swinwood, Natashya Wilson, Emily Martin, Don Lucey, Lisa Wray, Aideen O'Leary-Chung'a,
Larissa Walker, Arista Guptar, Reka Rubin, Jayne Hoogenberk, Kate Studer ve Chris Makimoto (ve tabii ki Emily O-iki kez anladınız!). Sizler harika bir ekipsiniz ve yanımda olduğunuz için çok şanslıyım!

Deidre Knight ve Jia Gayles'e. Bence Sıkı Çalışma ve Özveri sizin göbek adlarınız. Teşekkür ederim!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İÇİNDEKİLER

Birinci

Bölüm İkinci

Bölüm

Üçüncü Bölüm

Dördüncü Bölüm

Beşinci Bölüm

Altıncı Bölüm

Yedinci Bölüm

Sekizinci Bölüm

Dokuzuncu Bölüm

Onuncu Bölüm

On Birinci Bölüm On

İkinci Bölüm

On Üçüncü Bölüm

Bölüm On Dört

On Beşinci Bölüm

On Altıncı Bölüm

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

On Yedinci Bölüm

On Sekizinci Bölüm

On Dokuzuncu

Bölüm Yirminci

Bölüm

Bölüm Yirmi Bir

Yirmi İkinci Bölüm

Yirmi Üçüncü Bölüm

Bölüm Yirmi Dört

Bölüm Yirmi Beş

Yirmi Altıncı Bölüm

Yirmi Yedinci Bölüm

Yirmi Sekizinci Bölüm

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

Otuzuncu Bölüm

Sonsöz

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BİRİNCİ BÖLÜM

SEKSİ YAŞADI. Seksi soludu. Seks yedi.

Seks yapıyordu.

Belki de adı buydu.

Hayır. Ona böyle seslenmiyordu. Onun kalbi. Onun var olma sebebi.

Onun beline sarılır, ağrıyan boyunu aç bedenine yedirir ve "Kölemin bana nefes almak için havadan daha çok ihtiyacı var, değil mi?" derdi.

Kölem. Evet. Adı buydu.

Kölem kadınını istiyordu. Onu su içer gibi arzuluyordu.

Ona sahip olmalıyım.

Sadece o yapabilirdi. Onun duman ve hayal kokusu olmadan yaşayamazdı... mmm, ya da onun güneşe çok yakın sıcaklığı... ya da onun ateşli pençeleri. O küçük hançerler çıplak göğsünü nasıl da derinden kesiyordu. Ve dişleri... nasıl da
Boynundaki damarı lezzetli bir şekilde ısırdılar.

Mükemmeldi ve ancak onunla birlikteyken, güçlü vücudu zevk alıp verirken, içindeki kemirici açlık nihayet tatmin oluyordu.

Olmalı. Olmalı. Ona. ŞİMDİ.

Ama... etrafına baktı. Kız yanında değildi. Yataktan kalkmaya çalıştı. El ve ayak bileklerini yine bir şey bağlamıştı. İp değil. Bu sefer değil. Çok soğuk, çok sert. Çelik mi? Bakacak kadar umursamadı.

Problem. Çözüm. Kölem dişlerini sıktı ve tüm gücüyle sarsıldı. Deri yırtıldı, kaslar yırtıldı ve kemikler kırıldı. Acı. Özgürlük. Sırıttı. Kadını dışarıdaydı. Yakında onu bulacaktı. Onu itecekti
ve ona olan ihtiyacını gidermek. Tekrar ve tekrar ve tekrar...

Hiçbir şey ve hiç kimse onu durduramazdı.

* * *

"YİNE KAYBOLDU," diye homurdandı biri.

Gölette çamaşır yıkayan ve tuzlu karamelli keklerin... ve buzlu keklerin... ve, oh, oh, oh, fıstık ezmeli kurabiyelerin hayalini kuran Elin Vale, aşırı ılık sudan çıktı. Sahel'in muhteşem çöl vahasının sağladığı küçük bankı kaplayan kırılgan otlar çıplak ayaklarını aşındırıyordu. Güneş berrak sabah gökyüzünde parıldarken, altın kum tepeleri her tarafta dalgalanıyordu; bir avuç ağacın altında gölge aradı. Hafif bir esinti, temizleyebileceğinden çok daha fazla kum taşıyordu.

En azından bir umut ışığı vardı. Günlük ücretsiz vücut peelingi sayesinde güneş yanığı ve çilli cildi her zaman parlıyordu.

Yaşasın ben.

Şimdi, keşke hayattaki hedeflerine bu kadar kolay ulaşabilseydi.

1) Onu esir tutan Phoenix savaşçılarından kaçmak, 2) büyük para kazanmak ve 3) bir fırın açmak. Tatlılar satacaktı. orgazm olmaya yetecek kadar iyi... fıstık ezmeli kurabiyeler hariç çünkü tüm stoğu tek başına tüketirdi.

Hayatı çılgınlıklarla dolu olacaktı. Sevdiği şeyleri yapıyor ve canının çektiği şeyleri yiyor olacaktı. Küçük bir sorun dışında - henüz listesindeki bir numarayı geçmeyi başaramamıştı. Anka kuşları ölümsüzlerdi.

kül olma ve ölümden her zamankinden daha güçlü bir şekilde dirilme yeteneği. Çok vahşiydiler. Ve, ironik bir şekilde, soğukkanlıydılar. Yağma ve talandan zevk alır, sırıtmak ve kıkırdamak için öldürürlerdi.

Elin onların yaptıklarının en kötüsünü yakından ve çok kişisel olarak görmüştü ve şimdi bile, bir yıl sonra, anılar onu yıkmaya yetecek kadar korkunçtu. Durduramadığı anılar... lütfen, lütfen dursunlar... ama işte oradaydılar, zihninde yanıp sönüyordu. Babasının kafası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

bedeni olmadan yere düştü. Bay'in acı dolu iniltisi kulaklarında yankılanırken, adam yere yığılmış, göğsünden bir kılıç çıkmıştı. Sessizlik çöküyordu. Korkunç bir sessizlik.

Şu anda bile kalp atışları rekor kıracak kadar güçlü bir şekilde tam gaz devam ediyordu. Kusacağım.

"Yakalayın onu!"

Çılgınca haykırış hoş ve harika bir dikkat dağıtıcıydı, korku denizindeki tek cankurtaran salı, yaklaşmakta olan çöküşü durdurdu.

Bakışları orayı taradı. Vay

canına. O muhteşem.

Elin'in sözde saygısız ağzı yüzünden -bazı insanlar gerçeğe tahammül edemiyordu- son iki haftasını küçük, rutubetli bir deliğe tıkılarak geçirmiş, "uğruna koca bir imparatorluğu devirmeye değecek" yeni mahkûmu görememişti.

sahip olun."

Alıntı köydeki her kadından gelmişti.

Elin ilk kez kendisini esir alanlara hak vermek zorunda kalmıştı. Prensesin ölümsüz kölesi insanlar arasında bir tanrıydı.

Kumların üzerinde tepiniyor, uzman askerleri sanki doldurulmuş hayvanlarmış gibi yolundan uzaklaştırıyordu. Bunu yaptı.

El ve ayak bileklerinin çiğ hamburger eti gibi görünmesine rağmen.

Kaşları çatıktı, karanlık ve korkutucuydu; büyülenmesine rağmen içgüdüsel olarak bakışlarını indirdi.

Oh, wowzer. Merhaba, devasa ereksiyon. Canavar, kölenin giydiği deri peştamal tarafından hiçbir şekilde gizlenmemişti.

Nefes alma yeteneği onu terk etti. Aşk romanlarındaki gibi penislerin magnum boyutunda olduğunu kim bilebilirdi? ilan etti? Ve, tatlı fantezi, malzeme hurdası olarak yükseldi... ve yükseldi... ve sonunda yana düştü, gümüş bir parıltı gördü. Şaftının başı mıydı- Öyleydi! Öyleydi. Aslında uzun, gümüş bir halterle delinmiş.

Dizleri biraz güçsüzleşti.

Prensesin kölesine tecavüz mü ediyorsun, Vale? Gerçekten

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

mi? Durun!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Birincisi, başka bir kadının erkeği için şehvet dolu düşünceler beslemek ölümle cezalandırılan bir suçtu. İkincisi, yüzde yüz iğrençti.

Bu yüzden bir saniye içinde gözlerini kaçıracaktı. Adamın geri kalanına bir göz atmak, tek ihtiyacı olan buydu. En az bir buçuk metre uzunluğunda, ilkel bir erkek saldırganlığıydı.

Kendini işine adamış, asırlık bir savaşçının kas kütlesi. Ama onun asıl dikkatini çeken şey

Tabii ki jumbotronda, geniş, bronz omuzların arkasında yaylanan en parlak inci ve altından tüylü kanatlar vardı. Meleklerin en değerlilerine yakışan, gerçek, hakiki kanatlar.

Ama eğer duymuş olduğu fısıltılar ve kıkırdamalar Erkeklere inanılacak olursa, o aslında bir melek değildi ve ona melek demek hakaret olurdu, çünkü melekler totemde daha aşağıdaydı. O bir Gönderilmiş Olan'dı. En Yüce Olan'ın evlatlık oğlu, göklerin en yüksek aleminin hükümdarı.

Gönderilmiş Olanlar uzman iz sürücüler ve acımasız iblis avcılarıydı. Zayıf ve çaresizlerin savunucularıydılar. Görünüşte vahşilik derecesinde dürüstlerdi. Ve, tamam, vay canına, bu müthiş bir kontrol listesi gibiydi. Ama bu erkeğin karakterine özgü olduğu varsayılan şeyler: soğuk, hesaplı ve çılgın. Müthiş değil.

Görünüşe göre, düşmanlarını öldürdüğünde gülüyordu... ve arkadaşlarını öldürdüğünde gülüyordu.

Ama... bu doğru olamaz. Olabilir mi? Bu kadar zalim olamayacak kadar güzeldi.

Çok mu sığ?

Ne oldu? Açlıktan ölüyordu. Bir beden açken zihin lapa gibidir.

Dedikodulara göre, En Yüce Olan'ın yedi göksel savunma gücünden biri olan Rezalet Ordusu'nun bir parçasıydı. Bu güçlerden altısı saygı duyulan ve takdir edilen güçlerdi. AoD, o kadar da değil. Onlar, evlerini, kanatlarını ve topraklarını kaybetme tehlikesiyle karşı karşıya olan bir grup vahşi, evcilleştirilemez paralı askerdi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ölümsüzlük; başka bir deyişle, kötü davranışlar için kalıcı izin.

Yirmi kadar kadın ve erkek bir yıl boyunca gözetim altında tutuluyor, her hareketleri dikkatle inceleniyordu. Bir hata daha yaparlarsa, sonsuza dek hapse atılacaklardı.

Söylentiler bununla da kalmamıştı. En Yüce Olan'ın hemen altındaki erkeğin adı Germanus'tu ve Gönderilmişler'in patronuydu. Daha doğrusu öyleydi. Germanus yakın zamanda iblisler tarafından öldürüldü. Ancak ölümünden önce -açıkça görüldüğü üzere- Elit Yedili'yi, yani acımasızların en acımasızı olan yedi erkek ve kadını ve bu yedi savunma gücünün liderlerini kontrol ediyordu. Ölümünden sonra, En Yüce
yeni bir ikinci komutan atadı, Clerici ve bu Clerici uzun süredir devam eden bazı kuralları değiştirdi.

Önce: İblisler dışında hiç kimseye ya da hiçbir şeye zarar vermeyin.

Sonra: Gönderilmiş Kişi kendi iradesi dışında tutulmadığı sürece.

O zaman, ancak o zaman, tüm ırk Herkesi Öldür Kartını oynayabilir.

Elin'in çıkarımı: Sex On Legs'in asker arkadaşları ona ne olduğunu öğrendiğinde, köydeki herkes
kan içinde yıkanacaktı. Ve -eğer uzman izleyici olayı doğru çıkarsa- banyo zamanı yakında gelecekti.

O zamana kadar çoktan gitmiş olmalı.

"Kadın!" diye bağırdı, sesi özden çok dumandı. Yine de bu tek kelimeden emir, beklenti ve çiğ hayvani şehvet damlıyordu.

Canlı bir beklentiyle ürperdi.

Ona da mı tepki gösteriyorsun? Neden kendi kafanı kesip buna iyi demiyorsun?

Ateş Kuşu Klanı'nın Prensesi Şen Dul Kendra'ya aitti; Kendra onu vücudunun ürettiği zehre, herhangi bir uyuşturucudan daha kötü, ölümcül olmayan bir maddeye bağımlı hale getirmişti,
onu dokunmak için çaresiz bıraktı. Sonra da onu öldürmesi için kandırarak anlaşmayı sağlamlaştırdı.

Kendra ile her şey ölümle başladı ve bitti.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Son nefesini verdikten kısa bir süre sonra yanarak kül oldu, yeniden canlandı ve tekrar yükseldi, sahibesi ile kölesi arasındaki bağ sağlam bir şekilde yerinde duruyordu.

Görünüşe göre, aynı şeyi altı kocasına da yapmış ve şu anda kampta olmayan yedincisine de yapıyordu, şanslı pislik. Çünkü, ne zaman
Adamlarından bıkınca kalplerini kesip yedi ve ölü kalmalarını sağladı.

Bir ürperti Elin'in omurgasını boydan boya kat etti.

Ceza olarak, merhum Kral Krull, Kendra'nın babası yeteneklerini yok etmek için onu köle zincirleriyle bağladı ve karaborsada sattı.

Gönderilmiş Olan'ın nerede ve ne zaman devreye girdiğinden Elin emin değildi. Sadece Kendra'yı yıllar sonra kampa geri getirdiğini, onu gökyüzünden bırakıp uçup gittiğini biliyordu.
Krull, ayrı geçen zamanın onu yumuşattığını düşünerek Zincirleri çıkardı ve onu üçüncü komutanı Savaşçı Ricker'a verdi.

Ama yeteneklerini tamamen geri kazandığında Ricker'ı zehirine bağımlı hale getirmeyi ve Gönderilmiş Olan'ı avlamak için kamptan ayrılmasına izin vermesini sağlamayı başarmıştı.

Prenses böyle tatlıydı. "Kadın! Şimdi!"

Elin hülyalı bir iç çekişle yutkundu. Gönderilmiş Olan'ın sesi, öfke ve kızgınlıkla karışık olsa bile, sıcak ve zengin çikolataya batırılmış çilekleri çağrıştırıyordu. Mmm. Çikolata.

Belki de ona yardım etmeliyim.

Bu düşünce onu şaşırttı. Cesaretle arası pek iyi değildi ve etkili olabilmek için kendi hayatını tehlikeye atması gerekecekti. Ama eğer onu serbest bırakabilirse Prensesin bağından gelen erkek, onu kaçmak için kullanabilir.

Elin köleleştirildiği süre boyunca edindiği tüm bilgileri gözden geçirdi ama onu kurtarmak için sadece birkaç yol bulabildi. Hiçbiri özellikle yardımcı olmadı. Onu öldürebilirdi ama bu planını suya düşürürdü çünkü

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

hayata geri dönmeyecekti. Kendra'yı öldürebilirdi (tekrar), ama prenses hayata dönecekti ve Elin
(muhtemelen) kısa, (kesinlikle) sefil hayatının geri kalanında çok kararlı bir düşmana sahip olacaktı. Gönderilmiş Olan gibi, ölüm onun için de bir sondu.

Elin yarı Anka, yarı "zayıf, aşağılık insan "dı ve çifte ebeveynliğini gösterecek hiçbir yeteneği yoktu. Ve bu berbattı,
Çünkü burada -ya da herhangi bir ölümsüz kolonisinde, gerçekten- balflingler iğrenç bir şeydi. Irka karşı bir leke. Soyun canlılığı için bir tehdit.

Yarı ölümsüz olduğunu biliyordu ama bu kadar hor görüldüğünü, bir yıldan biraz daha uzun bir süre önce bir grup Anka kuşu annesi Renlay'i pusuya düşürene kadar mutlu bir cehalet içinde yaşadığını hiç bilmiyordu. Çünkü annesi -tam kanlı bir asker-
bir insan olan Elin'in babasına aşık olmuş ve
onunla birlikte olmak için klanını terk etti. Grup, ceza olarak Elin'in babasının yanı sıra tatlı, masum Bay'i de öldürdü.

Çok fazla kayıp... Boğazında büyüyen düğümü görmezden gelmeye çalıştı.

O ve Renlay esir alındı. Sonra, dört ay önce, Renlay nihai ölümü yaşadı. Bu eninde sonunda tüm Anka kuşlarının başına geldi -kalpleri yenmemiş olsa bile- Elin'i yalnız, çok yalnız bıraktı, en acımasız şekillerde acı çekti, yalnızlıkla, kederle, üzüntüyle savaştı. Kalp kırıklığı.

Oh, kalp kırıklığı. Sürekli bir yoldaştı. Zalim ve acımasız, günlerini karartan ve gecelerini gözyaşlarıyla ıslatan.

Dürüst olmak gerekirse, dayak ve aşağılanma duygularına yapılan işkenceyle kıyaslanamazdı. Bir köpek gibi muamele gördüğünde, yemeklerini ellerinin üzerinde yemesi söylendiğinde bile
ellerini kullanmadan, dizlerinin üzerinde. Mesanesinin ihtiyaçlarını karşılamak zorunda bırakıldığında bile
Gülen seyirciler.

Elin gözyaşlarını kırpıştırdı.

Hastalıklı, çarpık bir şekilde, bir tür... istismarı memnuniyetle karşıladı, diye düşündü. Ne de olsa bunu hak etmişti. Ailesi ve

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bay güçlü ve cesurdu. O zayıf bir korkaktı.

Neden onlar değil de o yaşıyordu? Neden yaşamaya devam etti?

Sanki bilmiyorsun.

Annesinin son sözleri zihninde yankılandı. Ne gerekiyorsa yap sevgilim. Hayatta kal. Fedakârlığımın boşa gitmesine izin verme.

"Kadın! İhtiyacım var. Şimdi." Gönderilmiş Olan bir kez daha onu geçmişten kopardı. Nehre yaklaştı... ona yaklaştı....

Yakında oradan geçecek ve fırsat kaçacaktı....

Şimdi gitmiş olan başka bir mahkûmun ona verdiği cam parçasını avuçlayıp avuçlamamakta tereddüt ederken eli titredi. Erkeklerden birinin ona bakmayı bırakıp almaya karar vermesi ihtimaline karşı, deri elbisesinin kumaşına sakladığı bir parçaydı bu. Gönderilmiş Olan'ın saplantısını kırıp dikkatini çekecek kadar uzun süre dayanabilmesi için çok ciddi bir şey yapması gerekecekti. Belki onu kesmek işe yarayabilirdi. Belki de yapmazdı. Belki de bu onu öfkelendirir ve bileğinin tek bir hareketiyle boynunu kırardı.

Cezalandırılmayı göze almalı mı? Ölümü mü?

Karar verme zamanı.

Artı: Kaçmak için daha iyi bir zaman olamazdı. Merhum Krull'un yerine geçen Kral Ardeo, en güvendiği adamlarını Kendra'nın teyzesi Petra'yı avlamak için kim bilir nereye götürdüğü için kamptaki pek çok kişinin dikkati dağılmıştı. Krull'un dul eşi, Kendra'nın annesi ve kısa bir süreliğine Ardeo'nun en sevdiği cariyesi olan Malta'yı öldürdü.

Ugh! Ne akıl almaz isimler.

Ardeo Malta'ya sahip olmak için yüzyıllarca beklemiş, ancak iki gün sonra kıskanç Petra onu uykusunda bıçakladığında kaybetmiş ve Kendra'nın How To Be A Psikopat kitap, onun kalbini yedi.

Eksiler: Elin, ölümsüzler için yeni bir "ilaç" olan ve Kendra'nın zehrini seyreltebilecek tek şey olan Frost'a sahip değildi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Artı: Biraz bulabilir.

Krull, Kendra'nın Ricker'la evlenmesinden hemen sonra bir avuç küp satın almıştı. Kendra şimdi onları her zaman taktığı bir madalyonun içinde saklıyordu.

Eğer Elin o madalyonu çalabilseydi.

Bir başka artı: Orson için bir daha asla endişelenmek zorunda kalmamak. Ardeo ile uzaktaydı, ama döndüğünde.

Onun kendisine söylediği veda sözlerini hatırlayınca ürperdi. "Sana sahip olacağım, buçukluk, ve seni nasıl alacağım, bir bebek şansı olmayacak."

Hellmongrel!

Eksi: Korkunç bir şekilde ölebilir.

Gönderilmiş Olan neredeyse onun önündeydi. Her an...

Annesi hayatta olsaydı, riske rağmen Elin'e devam etmesini söylerdi.

Tamam o zaman. Karar verildi.

Reflekslerinin elverdiği en hızlı şekilde hareket eden Elin, parçayı avuçladı ve sivri ucunu Gönderilmiş Olan'ın koluna doğru kaydırdı.

Kıpkırmızı damlacıklar adamın teninden aşağı süzülürken, kadın öğürdü.

Baş dönmesi onu vurdu ve göğsünde yakıcı bir gerginlik oluştu.

Panik... onu tüketmekle tehdit ediyor... zaten solunum yollarını kısıtlıyor...

Hayır! Bu sefer değil. Yaşam hedeflerine odaklandı - özgürlük, para, fırın- bir amaçla nefes alıp verdi ve fırtına geçti.

Gönderilmiş Olan durdu.

O da benim gibi bir köle ve ben onun tek umuduyum.

Heck, o benim tek umudum. Bunu yapabilirim. Ailem için.

Adam başını çevirip kanadının üzerinden ona baktı ve kadın ürperdi. Kıvırcık sarı saçları, doğuştan baştan çıkarıcı olan yüzünü masumca çerçeveliyordu... zarif, kusursuz. Tam tersine,

Yatak odasındaki gözleri yarıya kadar açılmış, bir kadını yaramazlığa davet ediyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Senin için her şeyi yaparım.

Gözlerinin rengini tahmin edemeyecek kadar zehirli buğulu olması çok kötüydü. Uzun, dikenli kirpikler en derin jet göz kapaklarını çevreledi ve yumuşak, dolgun dudakları pervasız öpücükler için adeta yalvardı.

Boynunda kızgın yara izlerinden oluşan bir halka vardı ve kadın kaşlarını çattı.

Ne kadar büyük ya da küçük olursa olsun, bir yaralanmanın izleri genellikle bir ölümsüzün etinde kalmazdı. Yeniden canlanacak kadar büyümeden önce biri onu öldürmeye mi çalışmıştı?

Kusurlarına rağmen çok güzeldi. Görsel bir şölen. Nadir bulunan bir göz şekeri. Tadına varılması gereken bir lezzet. Ve şimdi tekrar nefes almakta zorlanıyorum, boğuluyorum, cidden

Onun mutlak erkekliğinde boğuluyorum ve şimdi de suçluluk... keder... Bay'den beri bir erkeği arzulamamıştım, benim tatlı, sevgili Bay'im, sadece üç aylık kocam, şimdi öldü ve utanmalıyım...

"Kadın."

Dumanlı ses onu hazırlıksız yakaladı. Ne yapıyorum ben? Konsantre ol!

"Adın ne?" diye sordu, kelimeler boğazını tırmalıyordu.

Savaşçı kaşlarını çatarak onunla tamamen yüzleşti.

Kendime not: Onun dikkatini çekmek bir hatadır.

Yüz ifadesi her türlü korkutucuydu: sıcak ve karanlık, En şeytani niyetleri yayıyordu. Yutkundu, onunla karşılaşacak kadar aptal olan herkes gibi bir kenara atılmayı bekliyordu. Ama belki de önce onun bağırsakları deşilecekti.

Onun yerine uzanıp saçından bir tutam kopardı, koyu renk teni ile bronz teni arasında ilginç bir kontrast oluşturuyordu. Kaşları çatıldı. "Güzelmiş."

Asi kalbi hâlâ zonklayan boğazına doğru çarptı. Başka bir canlı yaratık, zarar verme niyeti olmadan ona dokunuyor... içini ürpertiyor... çok iyi.

Bir tür şefkate ne kadar aç olduğunu fark etti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Uzaktan gelen bir çığlık onu sarstı ve kolunu yanına indirdi. Kadın aşağılayıcı bir iniltiyi yuttu. Bir bağımlı gibi, ondan daha fazlasını istiyordu. Cinsel bir şey değil. Asla. Bay onun ilk ve son sevgilisi olacaktı. Onun için ikinci bir şans olmayacaktı. Ama istemeden de edemiyordu. Gönderilmiş Olan'ın büyük, güçlü elleri onun üzerindeydi... ensesini ovuyordu belki... ya da ağrıyan omuzlarına masaj yapıyordu... hayır, ayaklarına... bir arkadaş olarak! Sadece bir arkadaş.

Kesinlikle som altından yontulmuş muhteşem bir vücuda sahip bir arkadaş.

Her neyse!

Elin'i çoktan unutmuş, tepinmeye devam etmek için arkasını döndü. Hayır! Hayır! Parmaklarını adamın pazularına dolamaya çalıştı ama başaramadı. O kadar iriydi ki, kasları o kadar
bir amaç uğruna düğümlenmişti. Ama teni nefis bir şekilde sıcak ve pürüzsüzdü.

"Lütfen. Adın ne?" diye fısıldadı. "Düşün."

Yine durakladı. Başını yana eğdi, sanki soruyu ciddi bir şekilde düşünmüş gibiydi. "Ben kölemim."

"Yanlış. Gerçek adın ne?" Cevabı düşündükçe, sisin içinden çıkmak için daha hızlı mücadele edecekti. İlaçların yardımı olmadan çalabilir ya da çalamayabilirdi.

"Kölem," diye tekrarladı, şimdi öfkeliydi.

Tamam. Mesaj alındı. Konuşma bitmiştir.

Bir grup Anka kuşu askeri ona doğru yaklaşırken uzaklaştı, ne pahasına olursa olsun onu bastırmaya kararlı oldukları her adımda belli oluyordu.

Onları da diğerlerini fırlattığı gibi kolayca bir kenara fırlattı. Avını avlarken, birkaç çadırı parçaladı.

Beşinci odada, kötü şöhretli Kendra makyaj aynasının önünde oturmuş, altın sarısı saçlarını tarıyordu. Gönderilmiş Olan yaklaşırken gözlerini devirdi.

"Yatağından çıkmak için izin almadın," dedi ayağa kalkıp ona ters ters bakarak. "Bu nedenle, sen

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

disiplinli." Parmak uçlarını çenesine vurdu. "Biliyorum. Bütün bir geceyi benden uzakta geçireceksin."

Oh, hayır. O değil. Bundan başka her şey, diye düşündü Elin sertçe.

Kendra'yı belinden kavradığı gibi dönüp yatağın üzerine fırlattığında içinden alçak hırıltılar yükseldi. Sırtındaki ve kalçalarındaki kaslar güçle dalgalanıyordu. "Kölem kadınını istiyor."

"Thane!" Kendra dizlerinin üzerine çöktü, heyecandan gözleri parlıyordu. "Bana dokunmak için de iznin yoktu. Eğer bunu bir daha yaparsan, seni bir hafta boyunca bedenimin lüksünden mahrum etmek zorunda kalacağım."

Thane. Adı Thane'di. Baştan çıkarıcı, adamın kendisi gibi.

Hanımının önüne geçti, sert ve hızlı nefes alıyordu, elleri yumruk şeklinde sıkılmıştı. Elin onun ikilemini tahmin edebiliyordu. Prensesin emirlerini yerine getirmek istiyordu ama aynı zamanda

-Ona sadece onun verebileceği şeye ihtiyacı vardı.

"Söyleyecek başka bir şey yok mu? Oh, kudret nasıl da düştü," diye mırıldandı Kendra, bir parmak ucunu göğsünün ortasında gezdirerek. İzleyicilerini unutmuş olmalıydı ya da umurunda değildi. "Keşke senin olduğun erkek de erkek haline geldin. Bir zamanlar terk ettiğin kadını ne kadar çaresizce arzuladığını anlayacaksın." Bir an düşündü, sonra parladı. "Şanslısın. Sana bir randevu ayarlayabilirim. toplantı." Boynunda asılı duran madalyonun mührünü açtı ve parmağının ucuna birkaç buz parçası sıyırdı.

"Aç," diye emretti ve adam itaat etti.

Kız pulları diline sürterken zevkle inledi.

Bu kadar az bir miktarla, en azından bir süreliğine içinde bulunduğu durumun farkında olacak, ancak vücudunun ihtiyaçlarını inkâr edemeyecekti. Efendi ile köle arasındaki bağı koparmak için çok daha fazlası gerekecekti.

Gergin olan Elin onu izledi. Gerçeklik ortaya çıktığında ne olacaktı?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bir dakika geçti. Sonra bir dakika daha. Sonra başını geriye attı ve sınırsız bir öfkeyle kükredi.

Frost işe yaramıştı. Bir parçası ona ne olduğunu yeni fark etmişti.

Elin dehşet çığlığını durdurmak için ağzını kapattı.

"Bu doğru. Hor gördüğün bir kadına tapıyorsun." Kendra sırıtarak yatağa uzandı. "Fikrimi değiştirdim. Beni alacaksın kölem. Aklın beni lanetlerken beni şimdi alacaksın."

"Hayır," diye hırladı, ereksiyonunu okşarken bile.

"Oh, evet. Yap şunu." Sesi sertleşti. "Şimdi."

Dişlerini sıkarak, sanki kendi içinde bir savaş veriyormuş gibi, atletini ve şortunu yırttı.

Büyülenmediği zaman bir kadına nasıl davranırdı? Nazikçe mi? Başkalarının onu seks yaparken izlemesini umursar mıydı? Ya da sevgilisinin aslında başka bir adama ait olduğunu?

"Eğlenceli değil mi?" Kendra mırıldandı. Daha önce hiç kimse bu kadar kötülük yaymamıştı.

Onun bu hale gelmesine ne sebep olmuştu?

Artık bir önemi yoktu. O neyse oydu. Hepsi öyleydi.

Hayatta kalma içgüdüsü 101. Başını eğ. Hiçbir şey görmeyin.

Hiçbir şey söyleme.

"Senden nefret ediyorum," diye tükürdü Thane.

Kendra güldü. "Gerçekten mi? Beni bu kadar çok severken mi?"

Çatlak. Elin'in bakışları yukarı kaydı. Savaşçı az önce yatak başlığına bir delik açmıştı.

"Şimdi, şimdi. Yok öyle bir şey," dedi Kendra. "Sana bir emir verildi. Ona göre davran."

Thane onu ters çevirdi ve yüzünü yastığa bastırdı. Ona bakmak istemiyordu, her ne kadar hala Onun için çaresiz miydi? Diziyle bacaklarını birbirinden ayırdı ve Kendra bir kahkaha daha attı.

"Tam da sevdiğim gibi," diye alay etti ve sırıtmak için ona baktı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Başını yana çevirdi ve Elin onun yüz hatlarındaki aşağılanma ve tiksintiyi görebiliyordu.

İçinden çelişkili bir duygu patlaması geçti. Bu duruma sürüklendiği için acıma. Ona bu şekilde davranıldığı için öfke. Ve ham bir kararlılık. O da kendisi gibi bir köleydi, ve bir kurtarıcıya ihtiyacı vardı.

Hayatta kalma içgüdüsünü siktir et.

Elin çadırın içine koştu. "Durun. Lütfen, Thane. Dur."

Şaftının tabanını kavradı ve giriş için kendini konumlandırdı.

"Thane!" diye bağırdı, tekrar deneyerek. Kendra'nın cazibesiyle savaş.
Ona istediğini verme.

Hasar oluşmadan hemen önce durdu, içinde gürleyen dürtülere karşı koyarken tüm vücudu titriyordu.

"Lütfen," diye tekrarladı ve onun omzunu kavradı. "Bunu yapmak zorunda değilsin."

Keskin bir nefes çekerken burun delikleri alevlendi. Sonra sanki daha lezzetli bir yemeğin kokusunu almış gibi dudaklarını yaladı.

Ben mi? Neredeyse ciyaklıyordu.

"Benim kölemle konuşmaya nasıl cüret edersin, insan." Kendra bir pençe savurarak Elin'in kalçasını tırmıklamaya niyetlendi. Sadece, Thane prensesi bileğinden yakalayarak Elin'i kopan bir atardamardan kurtardı. "Ah! Bırak."

"Hayır... acıyor," diye homurdandı.

Anka muhafızları prenseslerini korumaları gerektiğini anlayarak dikkat kesildiler ve hep birlikte Thane'e saldırarak Elin'i yanından ayırdılar.

Saldırı görüntüsünden dolayı mide yuvarlanması, baş dönmesi kafasının içinde yüzerken, savaştan kaçtı ve titreyerek gölete girdi. Yüzeyin altına eğilerek kendini suya bıraktı ve ciğerleri izin verdiği sürece suyun altında kalmaya yemin etti.

Korkak!

Evet. Evet, öyleydi. Ama bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu. Şiddet onun kriptonitiydi ve eğer saklanmazsa,

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Eğer bunun olduğunu görseydi, parçalara ayrılırdı.

Zaten öyle değil misin?

En azından Thane'in hayatı bağışlanmış olacaktı. Kampa vardığında, bir bok fırtınasının ortasında olduğunu anlayacak kadar açıktı ve geri gelmeyecek olan Krull'u öldürmüştü. Asla.

Kendra'nın Ricker'a yaptıklarından dolayı bir ceza alması gerekiyordu ve bundan kaçınmak için eski yöntemlerine geri dönmüş ve yaşlı kralın kalbini yemişti. Ardeo daha sonra tahta geçmiş ve Thane'in tüm bu olaydaki rolüne teşekkür etmişti,
ona Anka kuşları arasında ebedi bir hayat bahşetti. Bir köle olarak, evet, ama hayat hayattı.

Ciğerler... yanıyor...

Elin, Thane ve savaşçıların gittiğini görünce rahatlamış bir halde nefes nefese ayağa kalktı. Kirpiklerindeki su damlacıklarını sildi ve kıyıya doğru yürüdü.

"İnsan!" Kendra çığlık attı. "İşimiz var." Uh-oh. En yeni dayağımın zamanı geldi.

Aklına yeni bir plan geldi. Bundan sonra ne olursa olsun katlanacak, iyileşecek ve madalyondan küpleri çalacaktı. Kendra bir ara uyumak zorunda.

Thane'in aklı başına gelecek ve savaşarak kurtulacaktı. Hizmeti için minnettar olan adam, Elin'i de yanında götürecekti. Sonunda yeni hayatına başlayabilecekti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İKİNCİ BÖLÜM

YENI TAHVILLER. AYNI SORUN.

Aynı çözüm.

Kölem, vücudunu saran acıyı görmezden gelerek özgürlüğe giden yolu çekti. Çadırın çıkışına doğru tepindi. Kadınını öyle bir çaresizlikle istiyordu ki-

Birkaç adım geri çekildi, bir an için dikkati dağılmıştı. Kaşlarını çattı. Küçük, kare şeklinde ve soğuk bir şey az önce ağzına soktu; tatlıydı. Hoşuna gitmişti. Ayrıca, omuzlarını çeken garip bir ağırlık vardı. Neden?

Durumu değerlendirdi. Bir kadın kollarını ona dolamıştı, küçük bedeni ona yaslanmıştı, bacakları sallanıyordu

Yerin üstünde.

Yeni bir sorun.

Yeni çözüm. Onu omzunun üzerinden atmak niyetiyle belinden yakaladı. Ama kızın kıvrımlarının tatlılığı dikkatini çekti ve hemen fikrini değiştirdi. Kız narindi, korunmaya ihtiyacı olan zarif bir porselen parçası gibiydi.

Daha önce hiç bu kadar güzel bir şey tuttuğunu sanmıyordu.

Dikkatli, çok dikkatli, kollarını ona doladı ve vücudunu dünyaya karşı bir kalkan olarak kullanarak onu kendine doğru tuttu. Onu koruyacaktı.

Sanki kucaklaşma onu şaşırtmış gibi nefesini içine çekti. "Senin adın Thane. Unutma. Lütfen."

Sesini tanıdı. Sanki az önce hayatının en yoğun orgazmını yaşamış ve bir tane daha yaşamadan ölecekmiş gibi doğal olmayan bir tizliği vardı. Ve bu tonlama

Son altı gecedir rüyalarını işgal ediyor, içindeki bir şeyi canlandırıyordu... neredeyse şefkatli bir şeyi... onu tahrik ediyor, uyandırıyordu.

Anlamadığı bir uyarılma. Onun kadını değildi.

"Thane," dedi titreyen bir nefesle. "Senin adın Thane. Kendra zehir dozunu üç katına çıkardı, bu yüzden şu anda içinden akan soğuğa konsantre olmanı istiyorum. Hissediyor musun? Soğuğu hissediyor musun?"

Soğuk-evet. İçini ince bir buz tabakası kapladı. "Evet."

"Güzel. Şimdi bana konsantre ol," dedi ve başka türlüsünü yapmak için çaresiz. "Söylediklerimi dinle. Sen Gönderilmiş Olan'sın. Kendi iradenle burada değilsin. Uyuşturulmuştun. Hâlâ uyuşturuluyorsun. Arzuladığın kadın seni Anka Kuşu'nun tutsağı yaptı. Ateş Kuşu Klanı."

Zihninin unutulmuş bir köşesinde, kelimeler ilgisini çekiyordu. Gönderilen Bir. Uyuşturulmuş. Mahkûm. Anka Kuşu.

Kelimelere duygular eşlik ediyordu. Bir-özlem gönderdi.

Uyuşturucu-şaşkınlık.

Mahkum öfkesi.

Phoenix nefreti.

"-Hâlâ dinliyor musun? Kendini özgür bırakabilirsin, Thane. Bir yolu var."

Soğuk, her santimetresinde bir kış fırtınası kopana kadar şiddetlendi. Tüm bu süre boyunca dişi konuşmaya başladı - o ses, o kadar bedensel olarak mükemmeldi ki - ve sanki daha da yükseğe uçuyormuş gibi hissetmeye başladı, başı sonunda bir kara bulut tabakasının üzerinden bakıyor.

Adı Thane'di. O bir Gönderilmiş Kişi'ydi.

Bir kadın için buradaydı. Hayır, diye düşündü bir saniye sonra. Biri yüzünden buradaydı.

Kendra. Evet. Adı buydu.

Kendra'dan nefret ederdi. Etmiyor muydu? Hayır. Onu istiyordu.

Sadece onu.

Ama... eğer bu doğruysa, neden kollarındaki dişiye sarılıyordu?

Kollarımdaki o çok baştan çıkarıcı kadın. Burnunu kadının boyun çizgisi boyunca gezdirdi ve derin derin içine çekti.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu nefes nefese kalarak. "Beni

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

mi kokluyorsun? Banyo yaptım. Yemin ederim yıkandım."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Duman ya da çiçek kokusu yoktu, sadece sabun ve kiraz kokuyordu. Kendra gibi kokmuyordu ve o da bundan memnundu.

Kirli sakallarıyla kaplı yanağını kadının tenine sürttü. Yumuşak, kavurucu sıcaktan ziyade hafif ılık. Kendra gibi hissetmiyordu. Ama... daha mı iyi?

Evet, oh, evet.

Dilini kızın çırpınan nabzında gezdirdi. Erimiş bal, yaz meyvesi. Tadı Kendra gibi değildi. Çok daha iyiydi.

"Dur." Kız inledi ve bu da adamın hoşuna gitti. Tekrar duymak istedi... ve tekrar. "Aramızda böyle bir şey olmayacak savaşçı. Birbirimizi kurtaracağız,
başka bir şey değil."

Duyduğu şey: aramızda olacak.

O da kabul etti.

Onu yatağa taşıdı ve şiltenin üzerine yatırdı. "Yaptın mı," dedi.

"Hayır, Thane," diye cevap verdi, temkinli ve daha da nefessiz bir şekilde.

Gittikçe yükseliyor...

Ona bakarken, sanki onu ilk kez görüyormuş gibi hissetti. Belki de öyleydi. Ya da, belki de odak noktası
Geçen her saniye daha da keskinleşiyor, zihninin yeni bölümleri temizleniyor, örümcek ağları düşüyordu.

Arkadaşları ona "sade" derdi, diye düşündü, ama Thane için o tamamen nefes kesiciydi.

Uzun, siyah saçları bir gece yarısı perdesi gibi etrafına yayılmıştı. O bir insandı. Minyon. Bir kameo gibi incelikle işlenmişti. Solgun teni çöl güneşinin sert ışınlarıyla yanmış ve çillenmişti. O çilleri diliyle takip edebiliyordu. Gençti, belki yirmi yaşındaydı, iri gri gözleri ona füme camlı aynaları hatırlatıyordu. O gözlerde kendini görebiliyordu... hırpalanmış ruhuna kadar.

Kadının içindeki bir şey onun içindeki bir şeyi çağırdı - sevmek gibi- ve onun hiç bilmediği bir parçası, bir zamanlar o unutulmuş köşede bile saklı olan bir parçası karşılık verdi. Güçlüydü,

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

bu şey. Canlıydı. Talep ediyordu. Ve diyordu ki,
İşte bu. Al onu.

Kadının bakışlarının ereksiyonuna düşmesini izledi... ve hızla geri çekildi. Yanaklarında bir allık belirdi. Bu görüntü onu tahrik etti ve damarlarında yeni bir ateş yaktı.

"Kendra'dan kurtulmak istiyorsan onunla sevişemezsin. Ona yaptığın şey bu değil. Barf! Sadece onu öldürmen gerektiğini söylüyorum."

Dikkatli davranmak zorundaydı. Bu kadar narin bir dişiyi kolayca incitebilirdi.

Sözleri kaydedildi ve adam durakladı. Öldürmek...

Kendra? "Daha iyi bir zaman yok. Şu anda uyuyor. Ben de öyle
Frost'u çalmayı başardı."

Daha yüksek.

Kendra. Arkadaşı Bjorn onu köle pazarında bulmuştu. Savaşçı onu Thane'e hediye olarak sunduğunda, bir şekilde kırılması mümkün olmayan zincirlerle bağlanmıştı.

Daha yükseğe. Bjorn. Keskin, yakıcı bir sızı Thane'in göğsünü parçaladı. Bjorn ve Xerxes. Onun çocukları. Tek arkadaşları. Birlikte iblislerle savaşmışlar, birlikte kan dökmüşlerdi. Sevgililerini paylaşmışlar ve birbirlerinin arkasını kollamışlardı. Çocuklar
kardeş gibi yakındı. Onlara hayatı pahasına güvendi. Onları tüm varlığıyla sevdi. Onlara kalbinden ve ciğerlerinden daha çok ihtiyacı vardı.

Onlar da onun için aynı şeyi hissediyorlardı. Bjorn muhtemelen prensesin başına gelenler için kendini suçluyordu.

Yapmamalıydı. Thane Kendra'yı yatağına kabul etmişti çünkü Kendra onun tuhaf cinsel zevklerine aldırmamıştı... başkalarını dehşete düşüren şeylerden zevk almasına. İçinde
Aslında, ona yaptığı korkunç şeyler için yalvarmıştı. Daha fazlası için. Ama aynı zamanda sahiplenici ve yapışkan olmuştu,
ve onu bırakmaya karar verdi.

Kendra, iltica ettiği için onu cezalandırmak amacıyla kulübü Downfall'u yakmaya çalışmıştı. Kendra onu

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

durdurmuştu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kalıcı hasar oluşmuştu ve ondan kurtuldukları için mutlu bir şekilde halkına geri götürdüler.

Sadece, babası onu zincirlerinden kurtarmış ve Thane için geri dönmüştü. Güçlerini tam olarak kullanarak.

Bazı Anka kuşları sadece bir düşünceyle görünüşlerini değiştirebilirdi ve Kendra da onlardan biriydi. Tekrar ve tekrar
Thane'e geldi, asla aynı kadın gibi görünmedi ve her seferinde onu aldı. Çok yakında
vücudunun ürettiği ateşli zehre bağımlı hale geldi.

İşte o zaman aldatmacasını ortaya çıkarmıştı.

Öfkeyle onu öldürmüş ve karşılığında ona en çok istediği şeyi vererek aralarındaki bir tür bağı mühürlemişti.
Onun kölece bağlılığı.

Hatırladığı öfkenin kıvılcımları onu haşladı.

O. Vardı. Köleleştirmişti. Onu. Bedenini bağladığı gibi zihnini de bağlamıştı. Sadece, düşüncelerindeki zincirler görünmezdi.

O düşmandı. Ölmesi
gerekiyordu.

* * *

İŞE YARIYOR. Anlamaya başlıyor.

Elin'in sevinci Bay'in ona yaptığı muzlu kremalı turtadan daha tatlıydı.

"Prensesi öldürürsem," diye homurdandı Thane, "daha da güçlenecek."

Elin oturup kalkma riskini alıp almamayı tartıştı. Devasa bir ereksiyona sahip süper güçlü bir savaşçı tepesinde belirirken yatakta yatmak aptallık kokuyordu.
Savunmasızdı. Ve titriyordu. Ve ağrıyordu. Ama yanlış bir hareket bu savaşçıyı homurdanmaya geri döndürecek bir kuyruk dönüşüne yol açabilirdi,
psikopat mağara adamı.

Aptal ya da değil, olduğu yerde kaldı.

"Kendra güçlenecek, evet, ama sana olan bağı
güçlenmeyecek.
Bu ikinci ölümüyle bozulacak ve bir daha düzelmeyecek.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

bir sonraki rejenerasyonda. Özgür olacaksın ve sonra, ne bileyim, bana, yeni en iyi arkadaşına, medeniyete kadar eşlik etmek istersen, sonsuza dek minnettar kalırım."

Bir an düşündü, öfkesi gittikçe artıyordu. "Onunla olan bağımın kopacağından emin misin?"

"Evet. Ama kendini tekrar onun büyüsüne kapılmış hissedersen, bunlardan birini al." Elini açarak, elindeki Kalan iki küp Frost.

Kendra'nın madalyonundan ilacı çıkarmak beklediğinden daha kolay olmuştu. Anka kuşu sarhoşluktan sersemlemişti ve Elin parmak uçlarında yatağın kenarına gelip madalyonu kurcalarken bunu fark etmemişti.

Thane küpleri kaptı ve ağzına atıp yuttu.

Ya da şimdi ye. Her neyse.

Çadırın kapağı kalktı ve devriye gezen bir muhafız içeri girdi.

Harika! Erken sevinme. Thane tam bir isyana hazır değildi.

Muhafız ona doğru tepinirken botlarından kumlar fırladı. "Hey," diye bağırdı. "Burada olmaman gerekiyor."

Korku onu yatağın diğer tarafına sürükledi. Başını eğdi. Hiçbir şey görmeyin. Hiçbir şey söyleme. Muhafız Thane'i umursamadan onu takip etti, Kendra'ya ulaşmak için şehvetten kaynaklanan bir başka çılgınlık yaptığını düşünüyordu.

"Görünüşe göre birinin yeri hakkında bir hatırlatma daha alması gerekiyor." Güçlü eller Elin'in üst kolunu sardı, kesinlikle onu yaralıyordu. İçinden bir inilti kaçtı. Sarsılarak ayağa kalktı. "Mutlu olacağım- Hmph."

Thane muhafızı boynundan yakaladı ve omurgasını kırdı.

Elin'in kolundaki tutuş kırıldı ve erkek yere düştü.

Paniklemesine neden olacak kıpkırmızı bir havuz yoktu ve rahat bir nefes aldı.

Belki de Thane her şeye rağmen tam bir isyana hazırdı.

"Teşekkür ederim," diye nefes nefese kaldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Cevap veremeyecek kadar ağır nefes alıyordu, dikkati sadece yatağa odaklanmıştı. Elin geri çekildi. Tam zamanında.

Belki de Kendra'nın ona orada yaptırdığı tüm korkunç şeyleri hatırlıyordu, belki de hatırlamıyordu ama kontrolünün bağı koptu. Bir kükremeyle, yumrukladı ve pençeledi

sadece metal parçaları kalana kadar demir korkulukları parçaladı. Yatağı sekiz farklı parçaya ayırdı.

dikkatini duvarlara yöneltti, kumaşı yırtarak tüm yapıyı parçaladı.

Bariyer olmadan, parlak güneş ışığı tepeden parlıyordu, onu aydınlatıyordu. Toz zerrecikleri, sanki intikamın doğuşunu kutlamak istercesine etrafında vahşi bir bale gösterisi yapıyordu.

Bir çılgınla ortak oldum.

Uh-oh. Kelimeleri yüksek sesle söylemiş olmalıydı. Ona odaklandı, gözlerindeki sis gitmişti... parlak elektrik mavisi gözler, kıyaslanamayacak kadar güzeldi ve o kadar yüklü ve çalkantılıydı ki, çıtırtılarını iliklerine kadar hissedebiliyordu.

"Burada kalırsan güvende olursun," dedi içinden.

dişlerini sıktı. "Sakın kaçma. Seni yakalarım ve sonuçlarından hoşlanacağını sanmıyorum."

Oh, hayır. Kendini neyin içine sokmuştu? "Beni tehdit etme."

"Kaçma," diye tekrarladı.

Bağırışlar dikkatini çekti. Kampın kalbine doğru yürüdü. Elin gözleri fal taşı gibi açılmış bir halde, kalbi küt küt atarak onun kalabalıklar arasında ilerleyişini izledi,

yoluna çıkacak kadar aptal olan herkesin boynunu kırar.

Bu gerçekten oluyor muydu?

Kendra'nın çadırına ulaştığında, ablukayı tek bir sert çekişle kaldırdı.

Evet. Bu oluyordu.

Prenses uyanmıştı. Boy aynasının önünde durmuş, yansımasına hayranlıkla bakarken madalyonundan habersizdi

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

boştu. Thane'i görünce sırıttı. "Birileri cezalarından biraz fazla hoşlanıyor, değil mi?"

Bir elini kızın boynuna dolayarak onu kaldırdı ve bacaklarının havada sallanmasına neden oldu. O kadar sıkı sıktı ki kızın gözleri yuvalarından fırladı ve teni hızla maviye döndü.

Bileğini çekiştirdi, o da sıkıca tuttu.

Yüzünü pençeledi, o da sıkıca tuttu.

"Öleceksin, geri geleceksin ve sonra biraz eğleneceğiz." Sesinde mutlak ve kesin bir emir vardı. "Beni duyuyor musun? Sakın ölü kalarak beni intikamımdan mahrum bırakmaya kalkma. Bunu yaparsan, ruhunu cehenneme kadar takip eder ve seni geri sürüklerim."

Gözlerinden ve burnundan kan sızdı ve sonra... sonra başı yana düştü. Hareketleri durdu ve Thane onu yere bıraktı.

Elin sıcak bir panik dalgasıyla savaştı. Kan... kan... çok değil ama yeterli. Sakin ol. Mutlu bir yer bul. Bir yerde. Burası dışında herhangi bir yer.

Thane başını geriye attı ve savaşa aç bir kükreme çıkardı.

Neler olup bittiğinin farkında olmayan herkes birdenbire anladı. Savaşçılar yere düşen yoldaşlarını fark edip Thane'e doğru hücum ettiler. Sırtı onlara dönüktü. Yakalanmak üzere olduğunu bilmiyordu.

Elin sıkıntıyla haykırdı. Sonra Thane omuzlarını dikleştirdi, kanatlarını açtı-o kadar uzun, o kadar görkemli, sanat Hareket edip döndü, bir elinde ateşten bir kılıç, diğerinde kısa bir kılıç belirdi.

Anka Kuşu geri çekilmek ve çarpışmadan kaçınmak için çok hızlı hareket etti.

Saflarını yararken hesaplı, metodik ve ölümcüldü. Uzuvlar düştü. Cesetler onu takip etti. Kan sıçradı ve fışkırdı.

Baş dönmesi. Mide bulantısı. Daha fazla sıcaklık.

Bağırma. Lütfen, çığlık atma.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bu kadar büyük bir yıkıma daha önce de tanık olmuştu; babasının ve kocasının, parçalara ayrılan adamlar tarafından öldürüldüğü gün. Elin'in kurtulmasının tek sebebi annesiydi. Güzel Renlay kampa damızlık olarak dönmeyi ve kralın istediği kişiyle yatmayı kabul etmişti. Böylece sefil hayatının geri kalanında tam kanlı savaşçılar doğuracaktı.

Elin onun sigorta poliçesiydi.

Renlay hemen hamile kalmıştı. Ama sonra, dört ay önce, hem kendisi hem de çocuk öldü. İkisi de yeniden canlanmadı.

Elin'in kaybının acısı hâlâ çok tazeydi. Henüz iyileşmemiş bir yaraydı.

Asla iyileşmeyecek bir yara.

Sonunda, bir hesaplaşma gelmişti. Bunun tadını çıkarmalıydı. Gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü, kavurucu bir tufan.

Bir kol havada uçmaya başladı - bedene bağlı olmadan. Kısa süre sonra bir ayak da ona katıldı. Sakinliğini korumayı başaran kadın bir duman bulutunun içinde kaldı ve kusmak için eğildi.

Son asker, Thane'in işini bitirmek için umutsuzca bir girişimde bulunarak ona bir ateş topu fırlattı. Çok aptalca bir hareketti. Topun yaratılması
erkeğin kalan gücünü de yok etti.

Thane kolayca kaçtı, kanatları birbirine çarptı. Sonra ileri doğru adım attı ama gözden kayboldu. Ruhlar âlemine girmiş ve yetenekli olmayan gözlere görünmez olmuş olmalıydı. Birkaç saniye sonra, sanki uçarak uzaklaşmış gibi, suçlunun tam önünde yeniden ortaya çıktı.

Kafası kopmuş. Açık atardamardan kan fışkırdı.

Elin tekrar kustu ve geri kalanıyla vedalaştı.
ve hatta belki de midesinin bir kısmı. En azından savaş bitmişti. Şiddetle. Acımasızca. Ama bitti ve bitti.

Yolun karşısında bir çadır alevler içinde patladı. Lanet olsun. Ateş topu sönmemişti. Duman havada kıvrılıyordu, yoğun ve karanlıktı, ona doğru sürükleniyor, gözlerini yakıyor ve

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

burun. Yine de kendisine söylendiği gibi olduğu yerde kaldı. Thane'in öfkesi ve kana susamışlığı yakında azalacaktı - lütfen, azalacaktı- ve onu hatırlayacaktı. O-

Topuğunun üzerinde dönerek ona baktı, yüz ifadesi manik bir memnuniyetle kararmıştı. Kadının içinden buz gibi bir korku geçti. Bana geri dönmemde eşlik etmesi için güveneceğim adam bu mu?

Uygarlık mı?

Geriye doğru adım attı, yatağın parçalanmış kalıntıları onu durdurdu.

"Kadın. Buraya gel."

İleriye doğru bir adım atamadan önce - gerçekten Kampta Thane'in dikkatini çekmek isteyen iki Gönderilmiş Varlık daha belirdi.

Uzman iz sürücüler... soğukkanlı katiller. Erkekler Thane kadar uzun, kaslı ve korkutucuydu.

Belki de daha fazla. Öfkeden köpürüyor gibi görünüyorlardı.

Ona kuduz kurtları hatırlatıyorlardı.

Yapması gereken bir seçim vardı: Savaşmak mı, kaçmak mı?

Bunu gerçekten düşünmesi gerekiyor muydu? Uçuş! Çölde ve çevresindeki safaride tek başına hayatta kalmak zor olacaktı ama zor, deliliği her zaman yenerdi.

Mümkün olduğunca sessiz bir şekilde, erkeklerden uzakta, yana doğru ilerledi. Eğer onların dikkatini çekerse...

Dikkatli ol.

Bir santim daha.

Thane solundaki adamın omzunu sıktığında dondu kaldı. Bronz tenli, altın rengi damarlı ve çok renkli gözleri şiddetli bir kararlılıkla parlayan adam.

Sağdaki, söylenmemiş bir soruya cevap verir gibi başını salladı. Beyaz saçları yüzünden geriye doğru kaymıştı, Hayatında gördüğü en solgun teni ve her santimine kazınmış küçük yara izlerini ortaya çıkarıyordu. Pek de çekici bir manken sayılmazdı... tabii eğer Hell on Earth dergisine kapak olmuyorsa. Korkunç, neon kırmızısı gözleri bir kâbustan fırlamış gibiydi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sahip olduğu azıcık cesareti topladı... ve bir inç daha kazandı.

Üç savaşçı birbirlerine doğru eğilerek duygu dolu özel bir çember oluşturdular; onu hayrete düşüren tatlı bir duyguydu bu. Sevinç. Rahatlama. Hüzün. Sevgi. Çok fazla sevgi. Olan biten her şeye rağmen, en büyük korkuları yatışmıştı.

Üç erkek tek kelime etmeden birbirlerinden ayrıldılar ve gözden kayboldular.

Elin dönerek üçlünün varlığına dair bir işaret aradı ama bulamadı. Mükemmel. Etrafı taradı
İhtiyacı olan şeyleri topladı: bir matara su, bir battaniye ve yiyecek taşımak için bir çanta.

Neon sanki havanın içinden geçerek geri döndü ve Elin boğazının gerisinde bir çığlık atarak sarsıldı. Elin'in varlığından habersiz ya da umursamaz iki hareketsiz bedeni yerden kaldırdı ve ona doğru fırlattı. Ayaklarının dibine düşmüşlerdi, cesetlerden sızan kan bir havuz oluşturmuş, Elin'in etrafını sarmıştı. Elin titremeye başladı.

Önce Rainbow, sonra Thane geri geldi ve üçü yığına ceset eklemeye devam etti. Ölüm... yıkım.

Kusma. Beni duyuyor musun? Kus. Kusma. Kusma.

Bir ses çıkarmış olmalı. Neon'un bakışları lazer yoğunluğuyla ona çarptı. Nefes nefese kalarak elindeki bohçayı bıraktı ve geri çekildi. Adam ölüm duvarının etrafından dolanarak ona doğru ilerledi. Çığlık sonunda özgürlüğüne kavuştu... ve asla... durmadı. Zaten hasarlı olan gırtlağı daha fazla istismarı protesto ederken keskin ağrılar boğazını tahrip etti.

Güçlü eller yanaklarını kavradı. "Kadın."

Thane'in gece yarısı fantezilerini andıran sesi panik sisini delip geçti.

Gözlerini kırpıştırarak odaklandı. Delici mavi gözler onu izliyordu, elmas gibi sert ve kararlı. Gördüğü tek şey oydu. Görmek istediği tek şey.

"Gazabımdan güvendesin. Bunu sana söylemiştim."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Güvenli.

Evet. Derin nefes al...ver... Evet, güvendeydi. Öyle demişti ve Gönderilmişler yalan söyleyemezdi.

"Teşekkür ederim," demeyi başardı.

Başparmaklarını elmacık kemiklerinin üzerinde gezdirdi - daha fazla temas, öncekinden bile daha iyi - vücudundaki her hücre beklenmedik, korkutucu bir şekilde canlandı ve onun manyetik çekimi... ona ulaşmak, çaresiz, aç....

Zaten savunmasızdı, onun karanlık, hınzır cazibesiyle boy ölçüşemezdi... Bir fısıltı kadar ulaşılmaz, bir okşayış kadar baş döndürücüydü. İnkar edilemezdi. Amansız. O kadar güçlü ki neredeyse
onu dizlerinin üzerine düşürdü.

Çok üzgünüm, Bay. Sana sonsuza dek söz vermiştim ama şimdi başka bir erkeğe tepki veriyorum. Ben balçığım. Hayır, balçıktan da kötüyüm. Tek yapmak istediği daha yakına sokulmak olsa da, kendini Thane'in elinden çekiştirmeye zorladı.

"İki seçeneğin var dişi," dedi kaşlarını çatarak. "İnsanların yanına dön ve Anka Kuşu tarafından avlanma ve işkence görme riskini göze al. Ya da benimle göklerin üçüncü katına gelir ve kulübümde çalışırsın.
korundu."

Onun için çalışmak mı? Onunla kalmak mı?

Kararlılık, yaşadığı şoku bir kenara itti.

"Bana ödeme yapacak mısın?" Hayat amacı bir: kaçmak. Hayatın ikinci amacı: Para kazanmak. İkisini de teklif ediyor olabilir.

"Evet."

"Ne kadar?" Kaderi kışkırtıyor olabilirdi ama son birkaç saniye içinde beyninde mini bir savaş başlamış ve kurnazlık kazanmıştı.

Kaşları daha da çatıldı. "Bir yolunu bulacağız."

Cevapsız. "BEN... BEN..." Ne yapacağını bilemedi.

Bakışları keskinleşti. "Boş ver. Senin için karar verdim. Benimle geliyorsun ve bu son sözüm."

Ne! "Şimdi bir saniye bekle, melek çocuk."

"Ben melek değilim." Onu belinden tutup Neon'a uzattı. "Oraya gittiğinden emin ol."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sonra ortadan kayboldu ve konuşmayı bitirdi.

Vay, vay. Sonraki durak: gökyüzü.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

SONSUZ DUYGU NEHİRLERİ Thane'in içinden farklı yollar kesti, ancak her biri kalbiyle kesişti, biri diğerine kanadı, artık onları ayırt edemeyene kadar.

Dün gece, en yaşlı ve en güçlüleri ilk sırada olmak üzere otuz sekiz Anka mahkûmu yeniden canlandı. İki tanesi henüz iyileşmemişti ve son ölümlerine ulaşmış olabilirlerdi.

Kendra reform yapan dördüncü kişiydi.

Thane her bir savaşçıyı teker teker kulübünün önündeki avluya çekmiş ve yere yatırmıştı. Elleri, omuzları, leğen kemikleri, dizleri ve ayak bilekleri. Her kafanın bir taşla desteklendiğinden emin olmuştu... böylece
her savaşçı arkadaşlarının çektiği acılara tanık olabilirdi.

Kendra sıranın başındaydı.

Anka kuşu çabuk ölmezdi. Yunanlıların çocukları olarak ölümsüzdüler. Haftalarca, belki de aylarca aç kalırlar, güneş açıkta kalan etlerini kavurur, kargalar sürekli gözlerini ve daha sonra organlarını gagalar. Ve savaşçılar sonunda yenik düştüklerinde
Ölümün tatlı unutkanlığıyla yeniden canlanacaklar ve Thane tüm süreci tekrarlamak için orada olacaktı.

Acımasız, evet. Umurunda değildi. Artık düşmanları ona meydan okumadan önce iki kez düşünecekti.

Sorun şuydu ki bu, Rezalet Ordusu'nun lideri Zacharel'i kızdıracaktı. Thane'in liderini. Bu, Zacharel'in patronu olan Gönderilmişlerin yeni kralı Clerici'yi kızdıracaktı, çünkü Thane değiştirilen yasanın ruhunu kötüye kullanıyordu - yakalanmadıkça öldürmeyin- başkalarını aynı kaderden korumak için değil, intikam almak için hareket ediyordu. Bu aynı zamanda hepsinin komutanı olan En Yüce Olan'ı da hayal kırıklığına uğratacaktı.

Bu Thane'in geleceğini tehlikeye atar.

Çoktan Son Şans ve Mahvolmuş'un köşesinde duruyordu ve tek bir yanlış hareketle sevdiği tek şeyi kaybedebilirdi.

Oğulları.

Onlardan ayrılamam.

Ama Anka Kuşu'nun gitmesine de izin veremezdi. Çektiği acılar ona verdikleri nefret dolu anıları unutturana kadar olmazdı.

Thane küvetin arka ucuna oturmuş, tepedeki musluktan dökülen kaynar su çıplak vücudunun üzerine yağıyordu. Elleri porselenin kenarını o kadar sıkı tutuyordu ki çoktan çatlamıştı. Bacakları göğsüne doğru bükülmüştü.
Alnını dizlerine dayamıştı. Bu bir utanç pozisyonuydu. İyi bildiği bir pozisyondu.

Çoktan toparlanmış olmalıydı. Sekse ve esarete yabancı değildi. Neredeyse bir asırdır, solgun, kadınsı etin ona verdiği rahatlıkta lezzetli bir şey bulmuştu.
Onun bakımları altında kızardı. Bileklerin ve ayak bileklerinin bağlara karşı zorlanmasını izlemeye bayılıyordu. Sevgilisinin gözlerindeki ilk korku parıltısını görmekten zevk alıyordu... gözyaşlarını bilerek
yakında takip edecekti.

Dağınık mı? Evet, berbattı. Ama aynı zamanda böyle bir muameleye maruz kalmaktan da keyif alıyordu.

Muhtemelen berbattan da kötüydü ve nedenini anlamak için çok fazla araştırma yapmak gerekmiyordu. Geçirdiği aylar
bir iblis hapishanesinin içinde- Dur. Hayır. Zihni gittiği iğrenç yönle savaşırken vücudundaki her kas gerildi ama kendini devam etmeye zorladı.
Hatırlamak, karanlık duygularını her biri onu kesmeye, kanını akıtmaya hazır bir jiletin ucunda tutuyordu.

Kan akıtmayı severdi.

Onu rutubetli bir hücreye sürükleyip soyduklarında pençeli ellerin onu nasıl kavradığını hatırladı.
Onu bir sunağa bağladılar. O zamanlar bir yabancı olan Bjorn'un üzerine asıldığını ve derisinin yüzüldüğünü hatırladı. Taze kanın bakır kokusunu, Thane'in yüzüne, göğsüne ve bacaklarına damlayan sıcaklığını hatırladı. O

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yine bir yabancı olan Xerxes'in karşısındaki duvara zincirlendiğini ve defalarca tecavüze uğradığını hatırladı.

Bir inkâr kükremesi boğazını tıkadı. Thane yumrukladı Küvetin yan tarafı porselende bir delik açmış. Sen ne bilirsin ki. Onun bile dayanabileceği bir sınır vardı.

Arkadaşlarının acısı.

Günler o korkunç hapishanenin içinde geçerken, Thane'e hiç dokunulmadı. Tehditler ve hakaretler savurdu ama iblisler korkmak yerine güldüler. Dikkatini diğer adamlardan uzaklaştırmak için çaresizce yalvardı ama iblisler onu görmezden geldi.

Hayal kırıklığı.

Nefreti.

Onun öfkesi.

Her biri aklının bir köşesine sinmiş ve onu hiç terk etmemişti. Sonunda, kaçışından sonra, cinsel tatmini reddedildiği şeylere geri dönülmez bir şekilde bağlandı ve bir sürü çılgınlık yarattı.

"İnsanını barmaidlerin yanına koydum."

Xerxes'in nazik sesi banyonun içinden geldi ve onu rahatlattı.

"Teşekkür ederim." Thane'in sevimli, beklenmedik kurtarıcısına soracak soruları vardı. O bir insan olarak nasıl olmuştu da
Phoenix mi? Adı neydi? Kaç yaşındaydı? Hatırladığı kadar temiz ve tatlı kokuyor muydu?

Dışarıda bekleyen savaşçılardan birine mi aitti, yoksa belki de yeni askerlerle birlikte ava çıkan askerlerden birine mi?
Kral mı?

Thane'e nasıl yardım etmişti? Hafızası bulanıktı.
Neden ona yardım etmişti?

Ona dokunma dürtüsü kaybolduğu anda Thane ona yaklaşıp soracaktı.

Şu anda, onun çok farkındaydı. Kendini ona kaptırmıştı. Ona yumuşak, koruyucu ve şefkatli hissettiriyordu; bu onun hiç hoşlanmadığı, hatta nefret ettiği bir şeydi. Ve yine de, onun

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

cinsel arzuları hiç bu kadar yoğun olmamıştı. Onu yere atıp ırzına geçme dürtüsü neredeyse kör ediciydi.

Bu beklenmedik yan yana geliş neden?

Genelde peşinden koştuğu tipte bir kadın değildi. Son yüz fetihini sıralayın, her biri uzun boylu, zayıf kaslı ve yiğit olurdu. Bu kız her yönden narindi.

Hiç mantıklı değildi.

Göğsünün derinliklerinden bir hırıltı yükseldi. İçgüdüsü, anlamadığı her şeyi yok etmesini gerektiriyordu. Anlamadığı şeyi kontrol edemiyordu.

Kontrol onun için sudan daha önemliydi.

Ama kızı yok etmeyecekti, onu yok etmek istemiyordu. Onun için yaptığı onca şeyden sonra olmazdı.

Onu gönderebilirdi, diye düşündü. Ama sıfır korumaya sahip olacaktı.

Geçin.

Onu korkutabilir ve- Hayır.

Geç. Kız çığlık atar.

Bir zamanlar, çığlık atan bir kadın onu tahrik ederdi. Ya şimdi?

Köle kız bunu yaptığında mı? Sadece öfke duydu.

En azından sesinin neden bu kadar hırıltılı olduğunu anlamıştı. At

Hayatının bir döneminde o kadar çok çığlık atmıştı ki ses telleri kalıcı olarak hasar görmüştü.

"Avlunun etrafına muhafızlar yerleştirdim." Bjorn'un sözleri onu düşüncelerinden uzaklaştırdı. Savaşçı Xerxes'in arkasından banyoya girdi. "Bizi ne zaman uyaracaklar biri ölür."

Bu adamlar her zaman onu destekledi, sevdi. Hiçbir zaman onu yargılamadılar ya da henüz paylaşmaya hazır olmadığı detaylar için onu zorlamadılar. Hiçbir erkeğin daha iyi arkadaşları olmamıştı.

Thane'in onlar için ölmeye hazır olmasına şaşmamalı. "Benim için geldiğiniz için teşekkür ederim," dedi sessizce.

"Senin için her zaman geleceğiz." Xerxes yürüdü ve suyu kapattı. "Haftalar önce bir Anka kampını kasıp kavuran bir Gönderilmiş Kişi duyduk ve bu yüzden

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

bölgede seni arıyorlardı. Ama seni iyi saklamışlar. Eğer bize nerede olduğunu söylemeseydin..."

Tüm Gönderilmişler düşüncelerini kardeşlerinin zihinlerine yönlendirebiliyordu, bu yüzden Thane kendine gelip yerini fark ettiği anda zihinsel bağlantıyı kullanarak yardım için bağırmıştı.

"Kurulanma zamanı," dedi Bjorn. "Zaten su içinde kalmışsın."

Thane ayağa kalkınca Xerxes ona bir havlu uzattı.

Kumaşı beline doladı, bir öfke mızrağı gibi
onu kesiyordu. Kendra ona bir peştamal giydirmiş ve halkının etrafında geçit töreni yapmaya zorlamıştı.
herhangi bir yoldan çıkmış okşama.

Ve halkı onu okşamıştı.

"Kendra'nın bornozunu çıkarın," diye emretti. "Ona sütyen ve külot giydirin." Kısasa kısas. Merhamet yok.

Xerxes başını salladı. "Senden ayrılır ayrılmaz, bu işi halledeceğim."

Thane, içinde bulunduğu karanlık ruh halinden uzaklaşmak için yatak odasına bitişik olan zengin banyoyu inceledi. Havayı kaplayan buhar, ortasında tek boynuzlu bir atın taşlaşmış gözyaşlarıyla parıldayan özenle yapılmış avizenin asılı olduğu kubbeli tavana doğru kıvrılıyordu.
Duvarlar ve yer döşemeleri
aynı altın damarlı mermer. Yüksek kemerler kaymaktaşından yapılmış büyük aslanları çerçeveliyor ve bir dolaba açılıyordu - oyuncaklarını sakladığı dolaba. Bir lavabonun üzerinde yaldızlı bir ayna asılıydı.
yakut, safir ve zümrüt karışımı.

Bu alanı yattığı kadınlar için tasarlamıştı. Ama yine de tek bir kadının bile girmesine izin vermemişti. Kendra'ya bile.

İnsan dekor hakkında ne düşünür-

Bu düşünce onu baştan çıkaramadan kesip attı.
Onun fikrinin bir önemi yoktu.

Oturma odasında, kanepeye uzandı ve
Bir tepsi kurabiye ve ekmek toplayan Bjorn, masasına yerleşti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Solunda. Xerxes, sağındaki yeri almadan önce ona ambrosia katkılı bir bardak viski doldurdu.

Thane başıyla teşekkür ederek iki adamın da ikramını kabul etti. Kurabiyeyi mideye indirdi ve bardağın içindekileri tek bir yudumda boşalttı.

Xerxes, "Eminim sorularınız vardır," dedi ve kendi kurabiyesiyle arkasına yaslandı.

Tatlı fetişi olan yetişkin adamlar, diye düşündü göğsünde ilk kez bir eğlence kıpırtısıyla. Doğal ortamlarında evcilleştirilmiş hayvanlar. Güzel.

"Birçok soru var," dedi ama ona en çok işkence edenle başlayacaktı. "Nasıl geldin buraya, Bjorn?" Son zamanlarda trajedi yaşayan tek kişi Thane değildi. "Anka kuşu kampına gitmeden önce, senin kirli bir
sokak."

Kader gecesi. Kendra ölmeden ve küllerinden dirilip Thane'i fiilen köleleştirmeden hemen önce, o ve arkadaşları yeni bir iblis türüyle savaşmıştı. Lekeli, çatlak beton boyunca sinsice ilerleyen, insan acısından daha fazlasına aç gölgeler... ete aç.

Bjorn yaralanmıştı, yarasından siyah bir yapışkan sızıyordu. Sonra da ortadan kaybolmuştu.

Thane ve Xerxes çılgına dönmüşlerdi ama kalplerinin diğer parçası olan savaşçıyı arayamadan
Kendra gözlerini açtı ve Thane'e Anka kampına gitmesini emretti.

Sorgusuz sualsiz itaat etmişti.

Oh, Kendra. Sana yapacağım şeyler.

Beline bağlanan ve güçlerini yok eden yeni bir köle bandıyla, en az onun kadar çaresizdi.

Bjorn sonunda, "Sana ne olduğunu anlatamam ya da önümüzdeki aylarda bana ne olacağını açıklayamam," dedi ve Thane onun sesindeki azabı duydu. "Ben bir yeminliyim. gizlilik."

Bir laneti yuttu. Gönderilmiş Olanlar yeminlerini asla bozmazlar. Fiziksel olarak yapamazlardı. Onlar gibi soysuzlar bile.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Thane Bjorn'u tanıyordu ve sevdikleri tehdit altında olmasaydı arkadaşının asla böyle bir teklifte bulunmayacağını biliyordu.

Bu da Kendra'nın üzerine atılacak bir başka suçtu. Eğer Thane buralarda olsaydı, arkadaşını şu anki kaderinden kurtarmanın bir yolunu bulabilirdi. "Eğer sana yardım edebilirsem..."

"Biliyorum," dedi Bjorn, şimdi üzgündü. "Her zaman bilirim."

Bir şeyler yapmalıyım. Arkadaşının mutluluğunu etkileyen her şey onun mutluluğunu da etkilerdi.

"Germanus'un ölümünden sorumlu iblisler bulundu mu?" diye sorarak ikinci en acil konuyu dile getirdi. Kendra'dan önce, Gönderilmişlerin eski kralını pusuya düşürüp başını kesen altı şeytanı avlamak onun tek görevi ve en büyük ayrıcalığı olmuştu.

"Ne yazık ki hayır," diye yanıtladı Xerxes.

Yapacak çok şey var. Bjorn için cevaplar ara. İblisleri bulun. Anka Kuşu'nu cezalandır. Köle kızla konuş.

En çok ikincisini dört gözle bekliyordu ve bu onu rahatsız ediyordu. Belirli bir kadınla etkileşime girmeyi dört gözle beklemek, bir kadınla buluşmayı dört gözle beklemekle aynıydı.

belirli bir yemek. Yemek yerdi ve tadı güzel olurdu ama sonra işi biterdi.

Tutunacak bir şeye ihtiyacı yoktu.

Belki de şimdi ve her zaman ondan uzak durmak en iyisiydi, soruları sonsuza dek cevapsız kalacaktı.

İçine keskin bir... bir şey... saplandı - pişmanlık değildi, pişmanlık olması mümkün değildi - ama kendini başını sallamaya zorladı. Ondan uzak duracaktı. Ve bu kolay olacaktı. Bir saat içinde onun burada olduğunu bile unutacaktı.

Hareketleri kesildi, eğildi ve bir kurabiye daha aldı. Ortamı yumuşatmak için, "Ben yokken ne yaptığını sormama gerek yok, Xerxes. Belli ki bensiz kaybolmuşsun."

Xerxes dudaklarının kenarlarını bükerek, "Açıkçası," dedi. "Ama odanıza gitmeden önce eşyalarımı taşımak için birkaç dakikaya ihtiyacım var. Bu fırsatı kullandım - yani trajediyi

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

-senin yokluğun benim yararıma."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ha! "Burayı hayallerinizdeki örgü odasına mı dönüştürdünüz?"

Bjorn elinin tersiyle dudaklarını sildi. "Eğer şimdi örgü örmeye başladıysan, Noel için bir kazak istiyorum."

"Çok kötü," dedi Xerxes. "Bir ağızlık alacaksın." "Kazak ağızlığı mı? Bu çok etkili," diye espri yaptı Thane. "I çorap istiyorum."

"Toynaklarını saklamak için mi?" Bjorn kayıtsızca sordu.

Komik adam. "Çok güzel ayaklarım olduğunu bilmeni isterim."

"Ayak parmaklarının muhteşem güzelliği hakkında şiirsel sözler söylersen, kusarım." Xerxes sahte bir tiksintiyle midesini tuttu.

"Ah, küçük domuzcuklar," dedi Thane, sesi yumuşak ama dramatikti. "Ne tatlı ikramlar. Bu kadar çok kadını nasıl da azdırıyorsunuz."

Bjorn kahkahalara boğuldu.

Xerxes başını salladı, belli ki sırıtmamak için kendini zor tutuyordu. "Bu konuya nasıl girdik ki? Örgü örmeyi öğrendiğim gün
"İkinizden de kalbime bir hançer saplamanızı istiyorum."

İşte bu. Thane bu çocukları bu yüzden seviyordu. Kolay yoldaşlık. Takılmalar. Kabullenme. "Anlaştık," dedi tam bir gülümsemeyle. "Ama sepet örmeye başlarsan ne yapmalıyız?"

* * *

"İNANABILIYOR MUSUN...? Bu sadece... Vay be... Daha önce hiç görmemiştim.
bu kadar muhteşem bir şey görmedim. Gözlerim yaşardı mı? Sanırım gözlerim yaşardı."

Elin, paylaşacakları geniş ve tuhaf bir şekilde dekore edilmiş yatak odasındaki tek pencereye yaslanmış dört kadını inceledi. Vampir Octavia, Fae Chanel, Harpy Bellorie ve Siren Savanna Rose-Savy.

Çocukken, Elin'in annesi ona Farklı Ölümsüz Irkların Kim Kimdir'ini öğretmişti.

Anka ve Fae doğuştan düşmandılar, çünkü Fae'ler

Titanların soyundan geliyorlardı - şu anda en alt tabakanın yöneticileri

Göklerin bu seviyesi -ve Anka kuşu, göklerin en alt seviyesinin eski hükümdarları olan Yunanlıların soyundan geliyordu.

Harpy'ler vampirlerin taşralı kuzenleriydi, iblis soyundan geliyorlardı ve kan içmek yerine kan dökmek için yaşıyorlardı. Bununla birlikte, ölümcül yaralardan iyileşmek için kan içmeye ihtiyaç duyarlardı.

Vampirler hem Yunan hem de Titan DNA'sının bir karışımıydı ve insan görüşünün aksine, güneşe çıktıklarında alev almaz ya da parıldamazlardı. Ve diğer ırkların aksine, gizlilik içinde yaşamayı seçmezlerdi. Onlar Mythtopia'nın zafer avcılarıydı.

Mythtopia: Elin'in ölümsüzler dünyası için seçtiği ikinci isim. İlki mi? Suckville.

Sirenler gizlidir, genellikle yılda sadece bir kez okyanus kıyısındaki mağaralarından çıkarak onları baştan çıkarır ve öldürürler.
masum insanlar.

Neon, nam-ı diğer Xerxes, "O bir insan ve barda size yardımcı olacak, ona zarar vermeyin," diyerek Elin'i odaya ittiği andan itibaren dört güzel de ona iyi davranmış, hayatları hakkında her şeyi anlatmıştı.

Bu basit karşılama onu çok şaşırtmıştı ve hâlâ şaşkındı.

"Elin, gel de bir bak," dedi Chanel onu işaret ederek. "Havalara uçmaya hazır ol." Gülümsedi
koyun gibi. "Ve lütfen ağzımın bozukluğunu bağışlayın. Savy beni bir küfür kurtarma programına soktu-her ne kadar sadece kaybedenler rehabilitasyona gitse de."

Kızlar kıs kıs güldü.

Bjorn, nam-ı diğer Gökkuşağı, soluk saçlı, mavi gözlü Fae'yi çocukken, ailesi Chanel'in belirtmeyi reddettiği nedenlerden dolayı onu krallığı Séduire'den kovduktan sonra bulmuştu.

Tereddütlü adımlarla -bu bir numara mıydı- Elin mesafeyi kapattı. Kızlar ona yer açtı ve birdenbire batmakta olan muhteşem güneşe bakmaya başladı. Pembe ve mor
altın ve mavinin sonsuz genişliğine yayıldı. Bulutlar

incelme ve parçalanma sürecine girmişti, beyaz parçacıklar karmaşık bir noktaları birleştirme oyunu oluşturuyordu.

"Çok güzel." Gökyüzünü hiç bu kadar yakından ve kişisel olarak görmemişti.

"Aynı şeye baktığımızı sanmıyorum," dedi Octavia. Thane esmer bombayı, atan kalbine dev bir çivi çakmaya kararlı insanlardan kurtarmıştı. "Bir plazmateryalı olarak, bunun çok hoş olduğunu düşünüyorum. Ve
sihirli bir şekilde lezzetli. Ama aynı zevkleri paylaştığımızdan şüpheliyim. Aşağı bak, taç yaprağı."

Petal mı? "Hizmetçi Kız "dan daha iyiydi. Aşağı baktı
-Ve çığlık attı. Kulübün önündeki avluda birbiri ardına sıralanan Anka kuşlarının her biri birden fazla kazıkla sabitlenmişti. Kurbanların her birinden kan damlıyordu. sonsuz kırmızı havuzlar.

Elin bir çığlığın daha kaçmasını engellemek için yumruğunu ağzına bastırdı. Midesi bulantıyla çalkalanırken pencereden uzaklaştı.

Annesi bir keresinde ona, ölümsüz ırkların çoğunun gaddar olduğunu söylemişti. Onlar içgüdüleriyle hareket eden yırtıcılar.
tek bir bıçakla bilendi-en güçlü olanın hayatta kalması. Bunu unutmayın. Ve eğer seni korumak için yanında olmazsam, kimseye güvenme ve herkesi kullan. Anlıyor musun? Hayatta kalmanın tek yolu bu.

Elin'in çenesi titredi. Annesinin hayatına dair düşünceler her zaman onun ölümüne dair düşüncelerle birlikte gelirdi. Ve işte oradaydılar.
Renlay'in görüntüsü parladı. Çadırının zeminine yayılmıştı, ter ve kan içindeydi, ölü bebeğini kucağına almış, hayatı tükenirken ağlıyordu.

Kalbim... tekrar kırılıyor...

"Bir şey açık kızlar," dedi Bellorie, Elin'i koşarak gittiği karanlık yerden çekerek. "Bir dahaki sefere kulüpten ayrılırken yağmur çizmeleri giymeliyiz."

Açık olan bu muydu?

"Karbonat ve sirke kan lekeleri üzerinde işe yarayabilir," diye devam etti kız umursamazca, "ama kan üzerinde işe yaramazlar

ıslatır."

Xerxes kızıl saçlı afeti köle pazarından satın almış ve onu özgür bırakmıştı. Ama Elin gibi ailesi ölmüştü ve o da yalnızdı; buraya gelmeyi seçmişti.

"Sence Thane bundan sonra tüm ateş fahişelerini bir kazıkla mı karşılayacak?" Savy grubun en genciydi ve mavi-siyah saçları, altın rengi gözleri ve şekerleme rengi teniyle en zarif olanıydı. Bir zamanlar Thane'e yardım etmişti, "sevgili
Bir görev sırasında, onu bir ev ve bir işle ödüllendirdi.

Sevgili adam mı? Elin için bu kızların anlattığı yüce gönüllü Thane ile onu arkadaşının yanına iten, ortadan kaybolan, onu unutan ve sonra, ah, evet, soğuk, içine kapanık Thane'i bağdaştırmak zordu,
yürüyüş yolunu canlı varlıklarla süsledi.

Gerçek Thane kimdi?

Eylemler sözlerden daha önemliydi. Bu yüzden. Bunun, onun en gerçek yansıması olduğunu düşündü. Hiç şüphe yok. Ürperdi, dehşete kapıldı. Thane ona karşı gelirse bunu ona yapabilirdi.

Olabilir mi? Ha! Tıpkı şimşek gibiydi. Bakması güzel, ama tehlikeli ve ölümcül. İlk fırtına belirtisinde ona saldırırdı.

"Evet. Muhtemelen," dedi Bellorie sonunda. "İntikam gözlükleri hepsinin sırtına hedef tahtası çizecek."

Bu her şeyi çözdü: Thane, Elin'in karışık mirasını bilemezdi.

Thane asla bilmemeli.

Bilgi için kızları kullanın.

"Daha önce hiç böyle bir şey yaptı mı?"

Teker teker onunla yüzleşmek için döndüler. Yüz ifadeleri acımaktan boyun eğmeye kadar değişiyordu.

"Düşmanlarına karşı her zaman acımasız olmuştur. İblislerle yaptığı bazı işkence seanslarının sonuçlarını duyduk," diye yanıtladı Savy. "Bana güvenin, o Gönderilmiş Kişi bir kılıcın nasıl kullanılacağını biliyor."

"Ve bir çekiç."
"Ve bir demir
testeresi."
"Ve bir ok ve yay."
"Ama daha önce hiç bu kadar çok kişiye aynı anda bu kadar şiddetli bir şey yapmamıştı," diye bitirdi Savy. "En azından benim bildiğim kadarıyla."
Octavia, "Merak etme, Petal," diye ekledi. "Çalışanlarına karşı çok iyidir. Ondan bir şey çalmadığınız sürece sorun yaşamazsınız."
"Ya da ona
yalan söyle."
"Ya da ona
ihanet et."
"Ya da arkadaşlarından birini aşağılamak."
Octavia omuz silkerek, "Ya da ona fiziksel olarak zarar vermeye çalışmak," dedi. Elin bir ağız dolusu asit yuttu.
Bir keresinde onu camla kesmiştim.
Hatırlayıp misilleme yapacak mıydı?
O anda o kadar iyi bir çalışan olmaya karar verdi ki, onu cezalandırmak, onunla konuşmak ya da onu herhangi bir şekilde fark etmek için hiçbir nedeni olmayacaktı.
Eğer biyografimi yazmaya karar verirsem, adını Kafa Artı Kum Eşittir Gömülme koyacağım. Dikkatli olmazsam geri kalanım da öyle olabilir.
"Sana bir tavsiye." Bellorie parmağını onun yüzüne doğru sallayarak, "Thane'i yatağına çekmeye çalışma," dedi.
"Ya da bir dolap."
"Ya da mutfak masasının
üzerine." "Ya da yere."
Bellorie tüm kalbiyle onaylayarak başını salladı.
"Merak etme," dedi Elin. Bay'in hayatı sadece kısa kesilmemişti. Bay'in hayatı onun yüzünden kısa kesilmişti. Onun yüzünden!
Çünkü ona karşı olan hislerine teslim olmuş ve onu Anka Kuşu'nun hedefine sürüklemişti.
Eğer o doya doya yaşayamazsa, o da doya doya yaşayamazdı. Adil olan adildi.
Ve evet, bu kendi kendime verdiğim bir cezaydı; bir

terapist
muhtemelen ondan nevrozlarla dolu bir altın madeni çıkarabilirdi. Ama o kararını vermişti ve buna sadık kalacaktı.

Yani, Thane ve onun devasa ereksiyonunun ardından nefes nefese kalan sen değil miydin?

Her neyse. Bir kadının Thane'i ve onun ereksiyonunu kaçırması için komada olması gerekirdi.

Bellorie, "Her neyse, Thane personeliyle yatmaz," diye devam etti. "Beni yanlış anlamayın. İstesem onu kesinlikle baştan çıkarabilirim. O kadar iyiyim. Ama ben onu baştan çıkarmak için

Ben buradayken cinsel çekicilik. Bilgin olsun, bu yüzden üzerime atlamadın Elin. Bir şey değil."

Savy gözlerini devirdi. "Yanılmanın da ötesindesin, Roket."

İlginç bir lakap. "Bu ne cüret!" Bellorie ayağını yere vurdu. "Tüm hünerlerimi ortaya koyarsam Elin kesinlikle üzerime atlar!"

Siren burnunun kenarını sıktı. "Neden zahmet ettim ki? Senin cinsel becerilerinden bahsetmiyordum, geri zekâlı."

Anında yatışan Bellorie elini havada salladı. "O halde devam edebilirsiniz."

Chanel Elin'e, "Asasıyla yatıyor," diye takıldı, "ama çok nadiren. Ve iş bittikten sonra kız gider. Bir daha asla burada çalışmaz. Bir içki içmek için bile geri gelmiyor - çünkü sonsuza dek bu lanet binadan men ediliyor."

Anladım. Thane bir seri katil ve yağmacıydı.

Üniversitedeki arkadaşlarına göre, tekrar suç işlemek için oldukça sert bir kişiliğe sahip olmak gerekiyormuş. Arkasında bıraktığı kırık kalplerin utancı falan.

Bir süre sonra, Elin kullanılmaya karşı sağlıksız bir korku geliştirmişti. Bununla başa çıkamayacağını düşündüğünden değil.

Çünkü annesi bunu öğrenecekti -Renlay her zaman öğrenirdi- ve intikam almak için ava çıkacaktı.

Renlay ikinci bir saldırı ve darp suçlamasından kurtulamazdı.

Evet. O kız olmayı dene. Biricik kızı nezle oldu diye annesi bir kızın burnunu kıran kız.

Renlay insanlar arasında yaşamış olabilirdi ama hiçbir zaman tam anlamıyla evcilleşmemişti.

Elin'in kalbini bir mengene sıktı. Gözleri buğulandı.

Elin, Baylor Vale ile ilişkilerinin ciddi olduğunu anladığında, ne kadar genç olmalarına rağmen evlenmeyi önermişti. Onu her şeyden çok sevdiğini söylemişti.

Onu mutlu bir şekilde Vegas'a götürdü. Üç ay sonra, adam ölmüş ve kız köleleştirilmişti.

Başına gelecekleri bilseydi, ondan uzak dururdu.

Oh, Bay. Ne kadar üzgün olduğumu asla bilemezsin.

"Thane'i o şekilde istemiyorum," diye yineledi Elin. Gerçekten. "Ve istemeyeceğim de. Asla." Kararlılık tsunami benzeri şehveti yenebilirdi, değil mi?

Savy ve Bellorie kendilerinden emin bir şekilde ona gülümsediler. Chanel başını salladı ve iç geçirdi, inanmadığı her halinden belliydi.

Octavia onu çenesinin altından hafifçe itti. "Bu odadaki herkes onun için ciddi bir kadın ereksiyonu yaşıyor."

Güzelmiş.

Kız devam etti, "Her gece onun kulübe girişini, akşam için dişisini seçişini ve onu özel yatak odasına çekişini izleyeceksin. Sen de büyüleneceksin, tatlım, bunu garanti ederim. Orada ne yapmaktan hoşlandığını umursamayacaksın.

İpucu: İşin içinde zincirler var. Asla alamayacağınızı bildiğiniz bir daveti arzulamaya başlayacaksınız."

Bekle. "Zincirlerle ne yapıyor?"

Chanel gülümseyerek parmağını ona doğru salladı. "Dedikodu yapmak Thane'in nefret ettiği başka bir şeydir. O yüzden bunu kendi başına öğrenmen gerekecek. Ve öğreneceksin de. Bazı sabahlar odayı ve lanet olası kadını temizlemek için oraya gitmen gerekecek."

İmkânı yok. Kesinlikle olmaz. Aşk yuvasını temizlemek Elin'in kabul ettiği şey değildi. Özgeçmişinde bile iyi görünmezdi.

"Tamam, bu kadar gevezelik yeter." Bellorie saçlarını başının tepesinde bir topuz haline getirdi. "Kızımıza bir üniforma giydirelim. Kulüp birkaç saat içinde açılacak ve içimden bir ses

hazırlıklı olmanın yakınından bile geçmiyor. Alınma ama," dedi sırıtarak. "Ama yeni doğmuş bir tavşan kadar vahşi görünüyorsun."

"Alınmadım." Elin hazırlıklı değildi ve agresif olmadığını ve kucaklaşmaya hazır olduğunu inkâr edemezdi.

"Sorularınız? Yorum?" Savy sordu. "Hayır mı? Güzel."

"Evet!" diye atıldı. "Sorularım var." Ama onlara sadece ilk bin soruyu yöneltecekti. Sonraki bin tanesi bekleyebilirdi.

"Hayır mı?" Savy tekrar söyledi. "Güzel. Bu gece bize gölge olacaksın, siparişleri nasıl alacağını ve asi müşterilerle nasıl başa çıkacağını öğreneceksin. Tabii ki bu, tüm bahşişlerinin bizde kalacağı anlamına geliyor. Para, altın." Rüya gibi bir zevkle iç çekti. "Ve mücevherler."

Altın mı? Mücevher mi? Soruları unut. "Bana daha fazlasını anlat."

Bellorie gömleğinin yakasını indirerek safir bir kurukafa ve çapraz kemikler kolyesini ortaya çıkardı. "Dün gece bir ayı değiştirici, birasına bal kattığım için bana bu küçük güzelliği verdi."

Tatlı sulu parıltılar! Böyle bir avuç dolusu mücevher ne kadar eder? Elin'in fırınını finanse etmeye yeter mi?

"Unutmadan," dedi Bellorie ellerini çırparak. "Vardiyanın sonunda istediğin erkekle yatabilirsin ama onu bu odaya getiremezsin. Müşterilerin buraya girmesine izin verilmez ve görüldükleri yerde öldürülürler. Onunla birlikte ayrılabilir ve istediğiniz yere gidebilirsiniz. Sadece nasıl geri döneceğinizi bildiğinizden emin olun. Ölümsüz olmadığınız için yanlışlıkla bir bulutun kenarından geçmenizi istemeyiz."

Kendime not: sonsuza kadar binanın içinde kal.

"Bir ilişki aramıyorum," diye güvence verdi onlara, "o yüzden kimseyle gitmeyeceğim."

Octavia kaşlarını kaldırdı. "Geri dön, taçyaprağım. Kimse bir ilişkiden söz etmedi."

İyi bir noktaya değindin.

Chanel ellerini kalçalarına koydu ve Elin'i daha fazla inceledi
dikkatle. "Eğer erkekleri tanıyorsam, ki tanıyorum, cidden iyi-

İyi mi? Koruyucu tiplere hitap edeceksin. Çok güzel değilsin ama sende bir şeyler var... belki de bir zayıflık. Seni kurtarmak isteyeceklerdir."

"Harika bir güzellik değil" yorumundan alınmamıştı. Sıradan bir kadın olduğunu uzun zaman önce kabullenmişti ve bunu çok güzel bir kadınla telafi etmişti.

Kişilik. Ya da öyle düşünmek hoşuna gidiyordu.

"Kurtarılmaya ihtiyacım yok." Dört kız da kahkahalara boğuldu.

"Ne?" diye sordu, biraz sinirlenmişti. "Bilmiyorum." Artık değil. Thane bunu Hayat Hedefleri listesinden çoktan çıkarmıştı.

Savy narin omuzlarını silkti. "Herhangi bir sorununuz olursa, güvenlik şefi Adrian'a gidin. Eğer ona ulaşamazsanız, Bjorn'a gidin. Kulüp çalışanlarından o sorumlu. Ona da ulaşamazsanız Xerxes'e gidin.

Ne yaparsan yap, Thane'e gitme. Özellikle de şimdi." Pencereden dışarı baktı ve gururla gülümsedi. "Benim bir Bunun büyük bir kan dökülmesiyle sonuçlanacak son anlaşmazlık olmadığını hissediyorum."

Harika! Şimdi Elin yine kazıklanmayı düşünüyordu.

Buraya gelerek korkunç bir hata mı yaptım? Şansımı vahşi doğada, Ardeo ve adamları için bir hedef olarak mı denemeliydim?

Octavia'nın kusursuz zümrüt gözleri Elin'in yanına geldiğinde parıldadı. Poposuna şaplak atarak şöyle dedi, "Hadi, insan. Sana bir üniforma alalım. Sana üniforma giydirirken, yeni hayatının en güzel yanını da söyleyebiliriz. Şu andan itibaren, kaya atlatma takımımız Çoklu Scorgasm'ın bir üyesisin!"

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

BIR FERYAT ONU UYANDIRDI. Pürüzlüydü. Hamdı.

Ondan geldi.

Thane sarsılarak kendine geldi. Odasındaydı, yatağındaydı ve hava karanlıktı. Terden sırılsıklam olmuştu, ciğerleri Çaresizce hava almak istiyordu. Kasları ağrıyordu... çırpınmaktan.

Bjorn ve Xerxes onun yanındaydı ve onu yatağa yapıştırmışlardı.

İblis zindanında geçirdiği zamanı hatırlatan bir kâbus daha görmüştü. Tutsaklığa. Aşağılanmaya.
Hayal kırıklığı. Acıma. Keder. Öfke. Çaresizlik. Gözleri düzeldi ve aşağı baktı, göğsündeki kanlı izleri gördü. Her zamanki gibi, kendi kalbini sökmeye çalışmıştı.

Kendisinden bile saklamakta çok başarılı olduğu eziyete son vermek için her şeyi yapardı. Ta ki gardını düşürene kadar...

Pekala, yeter. Bugün bir sevgili edinmeye karar verdi. Anka kampından döndüğünden beri bunu yapmamıştı ve yoksunluğun etkilerini hissediyordu. Kendini o kadar çok yoracaktı ki, bunu yapacak gücü bulamayacaktı.
Bir sonraki kabus geldiğinde hareket et.

Ve olacaktı da. Hep yaparlardı.

Bjorn ve Xerxes onun ruh halindeki değişikliği sezip onu serbest bıraktılar; yatağın üzerine kemiksiz bir şekilde yığıldı.

"Teşekkür ederim," demeyi başardı.

"Kabusları yenmek benim en çok sevdiğim şeylerden biri. uzmanlık alanları." Xerxes yan lambayı yaktı, yumuşak altın rengi bir parıltı gölgeleri kovaladı.

"Peki ya kabus olduğun zamanlar?" Bjorn şaka yaptı.

"Ben asla kabus değilim. Ben her zaman fanteziyim."

Bjorn homurdandı.

Bir saniye sonra, çift ayrılmak istemeyerek yatağın üzerine yığıldı. Thane nedenini biliyordu. Onun dikkatini dağıtmak umuduyla çok ihtiyaç duydukları dinlenmeden vazgeçmeye hazırdılar.

Bir insan daha iyi arkadaşlar isteyemezdi.

"Kendini pijama partisindeki kızlar gibi hisseden başka kimse var mı?" Xerxes sert bir şekilde sordu.

Thane'in kalbi sakinleşti. Sırıtarak doğrulup yatak başlığına yaslandı. "Eğer sevimli oğlanlar ve balo elbiseleri hakkında konuşmaya başlarsanız, ikinizi de suratınızdan vurabilirim."

"Bekle. Balo mu yapıyoruz?" Bjorn sordu. Yumruklarını sıktı. "Sonunda kral olmak için bir şans."

"Balo kralı olacak biri varsa," dedi Thane, sert bir sesle, "o da benim. Şu surata bak. Tam bir para makinesi."

Bjorn ellerini başının arkasında birleştirerek, "Seni kırmak istemem ama melek çocuk, sirklerde bile para kazandıran kupalar var," dedi.

Thane onu yatağın kenarından tekmeledi. Güm. Xerxes, Bjorn'un çırpınarak ayağa kalkmasına güldü.

Bjorn kollarını göğsünde kavuşturdu ve gözlerini Thane'e dikti. "Şu balo hakkında... Kraliçeniz olarak kimi taçlandıracağınızı tahmin edelim mi?"

Thane sertleşti. "İyi oynadın dostum. İyi oynadın." Bjorn sırıttı. "Ben ancak böyle oynarım."

* * *

BİR BARMAID OLARAK HAYAT hem salladı hem de berbat etti.

Artı: bahşişler. Elin henüz kendi bahşişini kazanmamıştı. Son dört gecedir kızları gölgelediği için ödeme günlerinin potansiyelini görmüştü ve neredeyse ağzı köpürüyordu.

Eksi: üniforma. Bir sütyen kendini gömlek, bir tül parçası da etek olarak göstermeye çalışıyordu. Elin çıplaklar plajında daha fazla tenini örteceğinden emindi.

Ama, tamam. Tamam. Her neyse. Roma'dayken... ya da onun durumunda, bulutlar.

Bulutlar. Ugh. Elin artık sıçrama kelimesinden nefret etse de ve sonbahar neredeyse lanetli bir kelime olsa da, kendini arka bahçeyi keşfetmeye ikna etmişti. Orada, büyük bir bakıma ihtiyacı olan bir bahçe bulmuş ve ailesi Arizona'ya taşınmadan önce Harrogate'te annesiyle birlikte yaptığı bir iş olan yabani otları temizlemek için saatler harcamıştı.

Güzeldi ama... Burada ne kadar kalmalıydı? Birkaç ay mı? Bir yıl mı?

Hayır. En fazla birkaç hafta. Ne kadar uzun kalırsa, Thane'in onun kökenini öğrenme ihtimali o kadar artacaktı.

Onun gazabıyla yüzleşmektense ölmeyi tercih ederim.

Ama beklemenin de bir artısı vardı. Eğer tek başına olsaydı, Anka kuşu kralı kesinlikle onu avlayacak, sonra da bilgi almak için ona işkence edecekti; Thane'in halkına ne yaptığını öğrenmek için her şeyi yapmaya hazırdı.

Belirsizlik içinde yaşama düşüncesinden nefret ederek iç çekti, hedefleri bir kez daha askıya alınmıştı. Ama en azından şu an için güvendeydi. Gerçeği söylediği için dayak yememişti... ya da

...ve hayali bir suçtan dolayı bir kafese kapatılmadı ya da kuma gömülmedi, ateş karıncalarının vücudunun açıkta kalan tek kısmını ısırmasına izin verilmedi, ki bu da her zaman yüzü oluyordu. İnsan kanı taşıdığı için ona bir hayvan gibi davranılmadı.

Düzenli olarak besleniyordu, bir televizyona, bir oyun istasyonuna ve bir bilgisayara erişimi vardı - uzak konumu göz önüne alındığında şaşırtıcı derecede iyi bir internet bağlantısına sahipti - ve

Her biri ona bir şekilde sevgili annesini hatırlatan, gökyüzündeki en sevimli dört kadınla vakit geçirecek.

Elin, kızların dün gece yaptıkları bir konuşmayı tekrar hatırlarken gülümsedi.

Şunu dinleyin. Muhteşem bir şekil değiştiren bara girdi. Çoktan sarhoş olmuştu ve durup

Sanki daha önce hiç bu kadar güzel bir şey görmemiş gibi. Çünkü tabii ki görmemişti.

Savy: Ben içeri girene kadar.

Octavia: Bugün izinli olmalıyım.

Chanel: Octavia ile takıldığımdan eminim.

Vay canına. Daha narsist olabilir miydiniz?

Chanel: Ben narsist değilim. Ben mükemmelim.

Bellorie: Her neyse. Beni öptü, sonra geri çekildi ve özür mırıldandı. Beni karısı sandığını, çünkü ona benzediğimi söyledi. Taşaklarına vurdum ve ona yalancı, aldatan bir trol çocuğu dedim. Sonra sesimin karısına benzediğini söyledi.

Octavia: Eminim ona dişiyi de yanında getirmesini söylemişsindir.

Çünkü o, gelmiş geçmiş en esprili, en zeki insan olmalıydı.

Bellorie, masumca göz kırpıyor: Demek oradaydın?

Ölümsüz divalar eğlenceliydi.

Ama kızlar güzelden de öteydi ve bu güzelliğin fazlasıyla farkındaydılar. Nazik, sınır tanımayan tehlike bağımlılarıydılar ve oldukça rekabetçiydiler. Atlatma kaya ligleri konusunda ciddiydiler, ki bu tam olarak kulağa hoş geliyordu. Kayalarla yakan top.

Keşke onun yerine bir caz kulübüne üye olsalardı.

Her gün antrenman yapıyorlardı. Hem de çok sıkı çalışıyorlardı.

Dayanıklılık için koşmak. Acı eşiğini yükseltmek için vücutlarını beton levhalara fırlatmak. Navigasyon Diğer kızların onlara fırlattığı silahlardan kaçarken karmaşık engelli parkurlar. Bıçaklar, metal yıldızlar ve çekiçler gibi şeyler.

Ulusal şampiyon olmaya kararlıydılar.

Elin, şimdilik sadece izlemesine izin verilmesine rağmen, antrenmanlardan zar zor kurtuldu.

Bir tabak şangırtısı onu düşüncelerinden kopardı.

Aklını oyuna ver. Tamam. Bu gece canlı bir grup çalacaktı. Beş kişilik Gönderilmişler grubu -Utanç Sarmalı-

hazırlanıyordu. Elin bakışlarının sürekli olarak baş şarkıcıya döndüğünü fark etti.

Seksi tanımlamaya başlamadı bile. Her türlü yaramaz öneriyle dolu, yavaş ve şehvetli bir gülümsemesi vardı.

Aklını işine ver, Vale.

Yakında ilk kez tek başına masalarda çalışacaktı. Ve bunu yapabilirdi. Yapabileceğini biliyordu. Çok şey öğrenmişti. En önemli ders? Bir alan bul ve ona sadık kal. Kızların her birinin bir alanı vardı.

Bellorie çirkin bir şekilde flört
ediyordu. Savy sert bir görev
yöneticisiydi. Octavia
utangaç davranırdı.

Chanel boş kafalıymış gibi davrandı.

Elin cesur en iyi arkadaşı seçebileceğini düşündü.

Kızlar popolarının çimdiklenmesine, kucaklara çekiştirilmelerine ya da
Erkeksi eller olmaması gereken yerlerde geziniyordu. Elin temasa can atsa da, hırpalanmaya can atmıyordu ve başka türlü davranamazdı. Ağlar ya da çıldırırdı ve müşteriler bundan rahatsız olurdu. O da
(muhtemelen önemli miktarda) bahşişini kaybedecek ve Thane'i kızdıracak. Bu nedenle, tüm potansiyel taciz girişimlerini durdurması herkes için en iyisi olacaktır.

Tırnaklarını çalışanları müşterilerden ayırmak için kullanılan maun tezgâha geçirdi. Bu alan yakın zamanda onarımdan geçmişti ve şimdi ortamın loşluğuna rağmen yeni gibi parlıyordu.
Alabaster duvarlar karmaşık sembollerle oyulmuştu. Bu Mermer zeminler cilalanmış ve her tarafa yepyeni mobilyalar serpiştirilmişti.

Görünüşe göre Kendra, Thane onu kampa geri göndermeden önce tüm binayı ateşe vermeye çalışmış, ancak Adrian, Thane'in
çok sert güvenlik şefi, hasarı kontrol altına almayı başarmıştı.

Müşteriler her an gelebilirdi. Ödeme
Müşteriler! Dışarıdaki sayısız Phoenix kebapları

her gece daha fazla meraklı çekiyordu. Hatta birkaçı "küçük bahçede" fotoğraf çektirmek istemişti.
dehşet."

Bu dünyaya alışabileceğimi hiç sanmıyorum.

"Gergin mi?"

Çakıllı ses onu şok ederek bir nefes almasına neden oldu ve davetsiz misafirle yüzleşmek için arkasını döndü.

Adrian. Neandertal şıklığında olduğunu düşündüğü iri yarı bir adamdı. Geniş bir alnı ve hafif yayvan kaşları vardı. Keskin, belirgin bir burnu vardı.
Şaşırtıcı derecede gür dudaklar. Ve inatçı bir çene. O değildi Klasik anlamda yakışıklıydı ama bir şekilde bu yüzden daha da güzeldi. Belki de her santimi erkek diye bağırdığı içindir.

O ölümsüzdü. İnsan olamayacak kadar büyük bir güç yayıyordu, her yaklaştığında tenini okşayan güç dalgaları onu ürkütüyordu. Ama onun ne olduğundan tam olarak emin değildi.

Korunmak için onu kullanmayı denemeli mi?

"Çok," diye yanıtladı sonunda. Ne kadar güçlü olursa olsun, yardım istediği için onu küçümseyebilirdi. Ya da Anka Kuşu gibi, onun korkularını ve zayıflıklarını kendisine karşı kullanabilirdi.

"Olmak için bir sebep yok. Thane, himayesi altındakilerin ağır sonuçları olmadan incinmesine izin vermez. Bu da demek oluyor ki, ben de vermem. Sadece bir aptal sana saldırır."

"Sorun da bu. Alkol aptallar yaratır. Ve ben diğer kızlar gibi değilim, kendimi bir oda dolusu
sadist erkek fahişeler. Buradaki herkes sadist değil," diye eklemek için acele etti. "Ya da bir sürtük." Kahretsin! Vardiyası daha başlamamıştı ve şimdiden sözel kusmuk kusmaya başlamıştı. "Öyle değiller. Gerçekten değiller." Ayrıca Thane ona ne yapıldığını nereden bilebilirdi ki? Ne ondan ne de en iyi iki arkadaşından bir iz vardı.

Her köşeye baktığından değil.

Beklediğinden, hevesli olduğundan değil. Her gece hayal kırıklığına uğramış bir şekilde yatağa girdiğinden değil.

onun tarafından terkedilmiş. Ki bu çok aptalcaydı! Onu çok az tanıyordu. "İnsanlar sarhoş olsalar da olmasalar da benim sonuçlarımı asla unutmazlar."
dedi. "Sana iyi bakmam söylendi ve ben de bakacağım."
"Teşekkür ederim. Ama bana iyi bakmanı kim söyledi?" Ortada olmayan Thane onu düşünüyor, onun adına emirler gönderiyor muydu?
"Xerxes."
Oh. Daha fazla hayal kırıklığına izin vermeyeceğim. Özellikle de bu duygular için hiçbir neden yokken! Xerxes ve şimdi de Adrian ona göz kulak oluyorlardı. Eski bir köle için bu bir rüyanın gerçekleşmesiydi.
"Seni uyarmalıyım," dedi. "Bu gece yanlış bir şey söyleyeceğim. Erkekler kıçımın
ve kendime engel olamayacağım. Kavgalar patlak verecek ve patlak verdiği anda
top haline getirip başparmağımı emeceğim."
Dudaklarının kenarları kıvrıldı. "Ben hallederim."
Eğlence mi? Gerçekten mi? "Davranışım müşterileri kaçırmaz mı?" Ve beni kovdurmaz mı? Belki de tam anlamıyla.
Thane de kazıkta yakılma pratiği yaptı mı?
Adrian sanki başının üstünü okşamak istercesine uzandı ama temas etmeden hemen önce kendini durdurdu. "Aptal insan. Konuşmadan önce düşünmeni tavsiye ederim."
Hey! Soruları iyi düşünülmüştü, çok teşekkür ederim. "Aşağılayıcı canavar," diye mırıldandı.
Ondan paslı bir kahkaha yükseldi. "Ya da yapma. Ruhunu seviyorum."
Göz ucuyla, kulübe giren üç Fae erkeği gördü; her biri ırklarına özgü soluk saçlara ve mavi gözlere sahipti, renkli tüylü üstler ve dar pantolonlar giymişlerdi.
Arka tarafta bir masa seçtiklerinde Adrian arka planda kayboldu ve Elin'in gerginliği geri döndü, şimdi birkaç çentik yükseldi. İç organları adeta duş alıyordu.
asitle kaplanmış buz.

Sonunda grup ilk şarkılarına geçti. Bir aşk şarkısı. Aslında bir seks şarkısıydı ve tatlı bir fanteziydi, tüyleri diken diken olmuştu. Solist -adı neydi? - doğuştan baştan çıkarıcı bir sese sahipti.

Bellorie aniden onun yanına gelerek, "Trolün oğlu," diye mırıldandı. "Berbat üçlü geldi."

Savy onun diğer tarafında belirdi. "Nefret etme. Onlar sadece senin ve diğer herkes için saçmalık. Ama bu gece ikimizin de buna maruz kalmasına gerek yok. Küçük E'mizi balıklama atlamalıyız ve bunun en iyi yolu da bu." Bakışları Elin'in üzerine yerleşti. "Fae'ler buranın müdavimleridir. Aynı zamanda gösterişçi ve sinir bozucular. Herhangi birimiz onlardan en fazla on dolar bahşiş alabildik. Eğer bir kuruş daha fazla alabilirsen, bu gece kazandığım tüm mücevherleri sana vereceğim."

"Ben de," dedi Bellorie alkışlayarak. "Bu çok eğlenceli olacak. Kazanmayı seviyorum ve bu kesin bir şey. Birkaç kadehten sonra Chanel gibi."

Elin zihinsel ellerini birbirine sürttü. Mücevherlerini almak mı? Evet, lütfen. Yuvası büyük bir patlama ile başlayacaktı.

"Kaybedersem ne istiyorsun?" diye sordu. "Unutma. Buraya sadece sırtımdaki kirli kıyafetlerle geldim."

Savy'nin sırıtışı şeytaniydi. "Eğer kaybedersen, kaldığın süre boyunca o Fae'lere hizmet etmek zorundasın. İstisna yok."

"Cidden o kadar kötüler mi?"

Kızlar hep bir ağızdan "Evet,"

dediler.

Bellorie burnunu havaya kaldırarak, "Uzun boylu olan bana çirkin dedi," dedi.

Pislik torbası! "Harikasın. Sen de varsın," diye duyurdu Elin. Cesaretini toplayarak masaya doğru ilerledi. "Selam millet." En büyük ve en parlak cesur en iyi arkadaş gülümsemesini sundu. "Ben Elin ve bu gece size hizmet etmek için buradayım."

Erkeklerin hiçbiri ona bakmadı. Konuşmalarına devam ettiler.

"Yeni kral ve kraliçe ne yapmak istiyor? Hayır, durdurulmalılar."

"Onları kim durdurabilir? Kane bir Yeraltı Dünyası Lordu ve Josephina da bir süzücü."

"Üç kelime. Uzun. Mesafe. Tüfek."

Lütfen. Ben burada yokmuşum gibi davran. Eğlenceli olur.

"Size içecek bir şeyler getirmeyi çok isterim," dedi.

Yine görmezden gelindi.

Sinirli bir şekilde bara baktı ve Bellorie'nin deli gibi sırıttığını gördü. Elin dilini dışarı çıkardı.

Bellorie orta parmağıyla göster-anlat oynadı.

Gülmemek için öksüren Elin bir sonraki hamlesini düşündü. Başını ona en yakın erkeklerin arasına koyup gecenin eğlencesi haline mi gelir? Ya da çekip gidecek, sonra geri gelecek ve "yavaş servis" yüzünden bahşişini kaybetme riskini mi alacaktı? Sonunda elini sağındaki adamın omzuna koydu.

Sertleşti, sonra kolunu öyle bir kuvvetle savurdu ki kadın geriye doğru tökezledi. "Dokun ve öl, bar fahişesi."

"Not edildi," diye gıcırdayarak boğazında büyüyen yumruyu geçiştirmeyi başardı. Koş. Şimdi.

Zafer. Mücevherler. Fırın.

Olduğu yerde kaldı. Boynunun arkasına inen bir güç darbesi onu döndürdü ve Adrian'ın göğsüyle yüzleştirdi. Yutkundu, sonunun gelmesini bekliyordu. İzinsiz bir müşteriye dokunmaya cüret ettiği için ona saldırmadığında, Fae'ye geri döndü ve rahat bir nefes aldı.

Kristal gözlerindeki dehşetle Adrian'a bakıyorlardı.

"Yani, evet. Sana ne içireyim?" diye sordu.

Ona en yakın olan adam "Ambrosia katkılı viski" demeden önce gözlerini binlerce kez kırpıştırmış gibiydi.

Yazmak için elini kaldırdı, ancak kağıt ve kaleme izin verilmediğini hatırladı. Onlar "fazla insani" idi. Yazması gerekiyordu.

her siparişi ezberler ve sorulmadan uygun şekilde doldurur. "Peki ya sen?"

"Ambrosia katkılı votka."

Bellorie'nin ona daha bu sabah yaptığı sert uyarıyı hatırladı. Ambrosia'nın tadına bakma. Ölümsüzdür ve ölürsün. "Sen mi?"

"Beni şaşırt. Ve iyi bir sürpriz olsa iyi olur."

Harika. "Tabii ki. Kötü bir şeyi nasıl yapacağımı bilemem. Sürpriz." Adrian'a çarpmayı bekleyerek geri adım attı.
-Ama artık onun arkasında değildi. Kaşlarını çatarak bara döndü. Ne yazık. Bellorie uzaklaşmıştı.

Barmene ne istediğini söyledi. "Üçüncü içki için ne yaparsan yap, içine gökkuşağı renginde bir şemsiye koy." Bu "iyi" bir sürprizdi, değil mi?

Pembe saçlı, dövmeli seksi adam üç bardak doldurmadan önce ona ters ters baktı. Bir şemsiye eklemedi.

Tamam. Kendime not: Barmen boş sohbetlere ya da önerilere uygun biri değildir.

Chanel onun adının "lanet olası McCadden" olduğunu ve düşmüş bir Sent-One-slash-cold-blooded-murder olduğunu söylemişti. Oh, ve her kimse, küçük Ölüm Tanrıçası'na karşı ciddi bir aşk ebolası vakası olduğunu. Ayrıca Xerxes'in tutsağıydı -ve garip bir şekilde arkadaşıydı- ve ona bulaşılmaması gerekiyordu.

Tepsisini doldurdu. "Hangi bardakta hangi sıvı olduğunu nasıl bilebilirim?" Her şey siyahtı.

McCadden onu tersleyerek barın sonuna doğru yürüdü.

Harika. Tek kelimeyle harika! Döndü, bakışları otomatik olarak sahnenin üzerinde gezindi. Görünüşe göre göz açıp kapayıncaya kadar bir kalabalık gelmişti. Kadınlar şimdi de Sahnenin kenarında iç çamaşırlarını gruba fırlatıyor ve "Merrick'in" kollarında bir gece geçirmek için yalvarıyorlardı.

Bellorie sipariş doldurmak için yanına geldiğinde, "Sanırım şarkıcı Merrick," dedi.

"Evet, gerçekten. Sırf onları kırabilmek için kadınların kalplerini topluyor."

"Bu çok üzücü."

"Hayat bu."

"Benim hayatım olmak zorunda değil." Elin dikkatle Fae'ye döndü ve kalabalığın arasından tek bir damla bile dökmeden ilerledi. Mırıltılar yükselip birbirine karışıyor, zaten kaotik olan gürültü kaleydoskopuna ekleniyordu.

"Neden bu kadar uzun sürdü?" Whiskey sordu. Sanırım Adrian korkusunu üzerinden atmıştı.

Birkaç dakika "çok uzun" muydu? "En güzel sürprizler-" İmkânı yok. Bunu söylemiş olmasına imkan yok. "Demek istediğim, en iyi sürprizler zaman alır." Bardakları masanın ortasına koyarken bir kez daha en büyük ve en parlak gülümsemesini takındı. Bırakalım erkekler kendileri seçsin. "Size getirebileceğim başka bir şey var mı? Bir kase fındık?" Kendinizinkini boğazınıza mı tıktınız?

Kan dökülmeden şiddet. Anlaşabilirdi.

Bileği tutuldu ve Votka'nın burnunun altına itildi. "Özellikle tatlı kokuyorsun. Hangi ırktansın?"

Kapa o koca ağzını! Neredeyse çığlık atacaktı. Adrian'ı aradı. Duymuş muydu? Onun odanın öbür ucunda, habersiz olduğunu görünce, Fae'nin elinden kurtuldu. Belli ki ondan daha güçlüydü ve
tutunabilirdi ve bu konuda hiçbir şey yapamazdı, ama o gitmesine izin verdi.

"Ben tamamen insanım." Bırak artık. Lütfen, kes şunu.

Kahkahalar bu açıklamayı karşıladı ve neredeyse kalp krizi geçiriyordu. Bu A sınıfı ahmaklar onu mahvedebilirdi.

Whiskey, "Thane değerli müşterilerini asla aşağılık bir insanla birlikte olmaya zorlamaz," dedi.

Korkmuş ve hastalıklı olmaktansa sakin ve kendinden emin olmayı tercih ederek kaşlarını kaldırdı. "Onu çok iyi tanıyorsun o zaman? Onunla düzenli olarak sohbet ediyor musun?"

Arkadaşlarının önünde kendisine böyle seslenilmesinden açıkça utanarak irkildi. Dangalak Fae: 0. Elin: 1. Ve şimdi, Denek Ölüm Tuzağı kapandı.

Evet, ama mücevherler... fırın.

İddiayı kaybetmişti, buna şüphe yoktu ama üzgün değildi. Ölü bir kız hayallerini yaşayamazdı. "Yani... fındık yok mu?" diye sordu bir kez daha sırıtarak.

"Thane'in seninle yatmak gibi bir planı olduğunu sanmıyorum." Sürpriz Me uzun, zayıf parmaklarıyla onun çenesini okşadı. "Ama senin gibi birinin bizimle bu şekilde konuşmaya cüret etmesinin tek nedeni bu."

Adamın küçümseyici tonu onu kızdırdı ama sırıtmayı sürdürmeyi başardı. Anka Kuşu'yla yaşarken aldığı bir ders varsa o da, içinde ölürken bile hakarete uğradığını fark edemeyecek kadar aptalmış gibi davranmaktı.

"Hayır, gerçekten, onu ne kadar iyi tanıyorsunuz? Çünkü bir haftadan az bir süredir buradayım ve hakkında daha fazla şey öğrenmek isterim.
onu."

Ne yazık ki doğruydu.

Votka gözlerini devirdi. "Eğer tüm hafta boyunca hayatta kalırsanız, hayatımı yeni kral ve kraliçeme hiç tereddüt etmeden adayacağım."

Üçü sohbetlerine geri döndü. Kriz
önlendi.

Rahat bir nefes alarak, kızlardan birini bulup başka bir masa isteme niyetiyle arkasını döndü. Havlu mu atıyordu? Beyaz bayrak mı sallıyordu?
Zavallı!

Bir anda tüm kulüp sessizleşti, müzik bile arka planda kaybolur gibi oldu.

Bunun nedeni, barın sahibiymiş gibi barın içinde
dolaşmasıydı.
Çünkü o yaptı.

Thane gelmişti.

MOP, yani Zümrüdüanka Katliamı'ndan bu yana onu ilk kez görüyordu ve nefesini tamamen kesmişti. Gücünü gizlemesi gereken parlak beyaz kumaştan yapılmış uzun bir cübbe giymişti ama bir şekilde sahip olduğu her tatlı kas kabarıklığını vurguluyordu. Masum sarı bukleler

Yüzünün hınzır güzelliği, en ölü kalplerin bile ilgisini çekmeye yetecek vahşi zıtlık.

İlgimi çekmiyor ve etkilenmiyorum. Etkilenmiyorum, lanet olsun.

Elektrik mavisi gözleri müşteri denizini taradı ve Elin'in üzerinde aniden durdu. Sanki bir kibrit çakılmış gibi ifadesi ısındı.

Bir an için onun hakkındaki gerçeği nihayet öğrenip öğrenmediğini merak etti. Onu tüm bu insanların önünde tutuklayacak ve Korku Avlusu'na kadar eşlik edecek miydi? Sarsıntılar şimşek gibi çaktı. Sonra bakışları, sanki daha fazla incelemeye değer bir şey bulmuşçasına, kızın az giyimli kıvrımlarını yavaşça okşadı ve kız ürperdi.

Gördüğü tahrik miydi?

Aynen böyle, etrafındaki dünya yok oldu. Orada Sadece Thane ve karşılıklı hayvani çekim. Hava erimiş elektrikle dolmuş gibiydi ve ihmal edilmiş bedeni haykırdı. Tek bir dokunuş. Sadece bir dokunuş.

"Thane," diye fısıldadı ve bakışları yüzüne doğru kaydı. Daha önce gördüğü sıcaklık? Hiçbir şey bununla kıyaslanamazdı. Bu mesafeden bile yakıp kavuran bir ateş.

Aniden karıncalanan dudaklarını yaladı. Adamdan alçak bir hırıltı yükseldi. Ona doğru bir adım attı. İstemeden de olsa ona doğru bir adım attı. Tek bir dokunuş. Sadece bir dokunuş. Sonra adam durdu, nefes alıyormuş gibi bile görünmüyordu. Yüz ifadesi sertleşti ve elleri iki yanında yumruk oldu.

Arkasını dönerek onu etkili bir şekilde reddetti.

Ağır bir nefes ciğerlerini söndürdü. Kovulmuştu. Hem de çok kolay.

Reddedilmenin acısı onu tekrar kendine getirdi. Bir kulüpteydi. Ölümsüzlerle dolu bir kulüp, onun kulübü. İnsanlar şimdi onu büyük bir merakla izliyordu. Onun yüzlerce, belki de binlerce kadını baştan çıkardığını görmüş olan insanlar.

Elin çenesini kaldırdı. Onu zaten istemiyordum. Bir dokunuş mu?

Asla.

"Muhteşem," diye soludu ejderha değiştiren. Uzandı ve parmak uçlarını Thane'in kanadının kıvrımında gezdirdi.

Hiç adil değil, diye düşündü, şimdi bile inkâr edemediği bir özlemle.

Thane hemen tepki vererek adamın bileğini yakaladı ve tek bir sıkmayla kırdı. Kulaklarını tırmalayan acı dolu bir uluma onu ürpertti. Adrian yaralı adamın yanında belirdi ve onu yakasından tutup kulüpten dışarı çıkardı.

Tüm sahne en fazla üç saniye içinde gerçekleşti.

Tamam o zaman. Kanatlar: yasak bölge.

Thane'e dokunmamaya ya da onun kendisine dokunmasına asla izin vermemeye çoktan karar verdiği için bunu zihnine not etmesine de gerek yoktu.

Kulüpte yürümeye devam etti ve Harpy'lerden oluşan bir masaya hitap etmek için durdu. Elin konuşulanları anlayamadı ama tanışma faslından sonra söylediği her neyse dişilerin hepsinin ağzının açık kalmasına neden oldu. Acaba
ölüm tehdidinde bulundu? Yüz ifadesi sert ve kararlıydı.

Sonra masadaki en uzun ve en güçlü kişiye elini uzattı. Çarpıcı bir sarışın.

Sarışın isteyerek parmaklarını onunkilere geçirdi ve her zamanki centilmenliğiyle ayağa kalkmasına yardım etti.

Bir ölüm tehdidi değil, bir baştan çıkarma. Sıcak bir şey Elin'in göğsünün ortasını dağladı. Öfke mi? Kıskançlık mı? İkisinden de mi? Evet. Tam isabet.

Thane kadını bardan dışarı çıkardı.

Özel odasına mı?

Bu kadar çabuk mu? Bu kadar kolay mı?

Elin tepsisini o kadar büyük bir güçle kavradı ki tahta ortadan çatladı.

İrkilerek iki sivri yarıya baktı. O kadar kıskanç mıydı? Hayır, imkansız. Adamı tanımıyordu ve kesinlikle onu kendine istemiyordu.

Onun için önemli değildi.

Dürüst olmak gerekirse, o bir amaç için araçtan başka bir şey değildi. Hem de korkutucu bir araç. Aptal Thane, aptal Harpy'sine, aptal aşk hayatına, aptal odasına ve aptal zevklerine hoş geldin diyordu.

Onu, o kevaşe Harpy'yi kaptığı gibi kolayca unutacaktı.

İsim takmak mı? Kimsin sen? Sarışın muhtemelen şeker gibi tatlıydı, evde oturan boşanmış bir anneydi ve kocası onu yan komşularıyla aldattıktan sonra kendine olan güvenini artırmak için eğlenceli bir gece arıyordu.

Neşelen, Vale. Büyülemen gereken Fae züppeleri ve kazanman gereken mücevherler var.

Cazibe. Doğru ya. Ama bu çabasında çoktan başarısız olmuştu.

Peki başka ne deneyebilir?

Annen olsa ne yapardı?

Sakin ol. Renlay herkesi öldürür.

Bu Elin için işe yaramayacaktı. Başka bir yolu olmalıydı.

Bunu düşünürken gözleri büyüdü. Başka bir yol daha vardı. Thane'le başını ciddi bir belaya sokabilirdi ama şu anda pek de umurunda değildi.

Zafer, işte geliyorum.

BEŞİNCİ BÖLÜM

THANE cüppesini çekiştirdi, onu boğmaya çalışan kızgınlığa rağmen hareketleri sabitti. Yüce Tanrı'ya şükürler olsun ki Harpy uyuyordu ve onun ruh halinden habersizdi. O yapardı panikledi ya da ikinci raundu istedi. İkisiyle de uğraşacak havada değildi.

Adı neydi onun?

Umursadığından değil. Onunla bir daha konuşacak gibi değildi.

Onu kullanmıştı. O da onu kullandı. Zevk alınmıştı. Sorun şu ki, adam tatmin olmamıştı.

Hiç gittin mi?

Çenesini çalıştırdı. Evet, tabii ki. En azından biraz. Yıllarca kadınlarını buraya, kendi yatak odasının karşısındaki yatak odasına getirmişti. Kendra'yı orada tutmuştu.

Birkaç saatten daha uzun bir süre için yanına taşınan ilk, tek kadındı ve adam buna sadece ahlaksız arzularından sonra pişmanlık duymadığı için izin vermişti.
sönmüştü. Onu ne kadar korkutmuş ve mahvetmiş olursa olsun. Kendisine ne kadar korkunç şeyler yapmasını istemiş olursa olsun.

En azından görünüşte mükemmel bir birliktelik. Yine de birbirlerine hiç uymamış ya da birbirlerini dengelememişlerdi.

Harpy ile aynı. Karanlık bir özlemin ölçüsüne sahip olsa da, her seferinde kanıtlanmıştı.
İstediği gibi bıçağı teninde gezdirmiş ve kanı fışkırırken gülümsemişti ama onu tatmin etmemişti. Onu zincirlediğinde ve o çırpındığında, bilekleri ve ayak bilekleri sürtündüğünde, gözleri yaşardığında değil - sadece korkudan değil, belirsiz bir beklentiyle. Ona bir dizi silah gösterdiğinde ve onlarla ne yapacağını yavaşça ve sessizce söylediğinde ve gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldüğünde değil.

Ciddiydi. Sözlerini eyleme döktüğünde ve kadın merhamet için yalvardığında bile... ve daha fazlası için.

Kızın iniltileri beklediği gibi tatlı, tatlı bir müzik değildi. Onun korkusu tutkusunun alevlerini körüklememiş ve acısı içindeki vahşi canavarı yatıştırmamıştı.

Ona ihtiyacı olan hiçbir şeyi vermemişti. Neye ihtiyacı vardı?

Bildiğini sanıyordu.

Onu tekrar, daha sert, daha sert alabilir ve sonunda, umarım, kendini tüketebilirdi, ama aynı kadınla iki kez yatmayı reddetti. Bir daha asla köleleştirilme riskine girmeyecekti.

Oh, Kendra gibi seks yoluyla zincirleme yapabilen sadece bir avuç dişi olduğunu ve hiçbirinin Anka kuşu olmadığını biliyordu. Ama ya Harpy'nin soyunda Anka kanı varsa? Bir erkek bunu nasıl bilebilirdi?

Ayrıca, vücudu başka bir kadını arzularken neden Harpy'yi ikinci kez alsındı ki?

Söylemeyin... Arzuyu görmezden gelin, o zaman gider... insan.

Öfkeli bir hırıltıyı ısırmak zorunda kaldı. Görmezden gelemezdi ve unutamazdı. Bir şekilde onun görüntüsünü zihnine kazımıştı. Onun adı, aniden
Bilmek için yanıp tutuşuyordu. Onunla bugün, dün, her gün yüzleşmeyi ve onunla ilgili her kelimeyi içmeyi diledi.

Bu dişinin nesi vardı?

Kampta ona vahşi bir panik ve hatta korkuyla bakmıştı ve adam her anından nefret etmişti. Diğer kadınlarla olduğu gibi bundan da zevk alması gerekirdi ama hayır. Hoşlanmamıştı. Bu yüzden onu arzulamamalıydı. Ama daha önce kulüpte ona bir kez bakmış ve sanki hiç yemek yememiş gibi acıkmıştı.

Hatırladığından daha güzeldi ve bir şekilde odanın öbür ucundan kokusunu almıştı. Aralarındaki mesafeyi kapatma, onu kollarının arasına alma ve yakıp yıkmak için uzaklara götürme dürtüsüyle savaşmak zorunda kalmıştı.

Evet, kışkırtıcı giyinmişti ama bunun durumla bir ilgisi olmamalıydı. Kulübün açılışından bu yana, kadın çalışanları o daracık üniformayı giyiyordu. Bu onun için beyaz bir gürültü gibiydi; oradaydı ama pek fark edilmiyordu. Yine de insan üzerinde fark etmişti.

Kırılgan yapısına rağmen, bir erkeğin elleri için yapılmış gür, olgun göğüsleri ve onun en sert kısmını kucaklamak için yapılmış tehlikeli kıvrımları vardı. Bacakları adamın kalçalarına mükemmel bir şekilde oturacak, adam içine dalarken onu sabitleyecekti-

Hayır! Hayır!

Yarın, onu bir bornoz giymeye zorlayacaktı.

Artık personelle yatmıyordu. Her zaman bir sevgili bulabilirdi ama her zaman kendini adamış, güvenilir bir çalışan bulamazdı. Ve bu narin insanı istediği gibi, yapabileceği tek şekilde ele geçirirse, onu panikletip korkutmaktan daha fazlasını yapacaktı. Ona geri dönülmez bir şekilde zarar verecekti. Bedenen... ve zihnen.

Onun kaymaktaşı teninin yanmış olduğu düşüncesinden hoşlanmıyordu... ya da füme cam gözlerindeki korkudan.

Ne garip.

Ona karşı nazik olabilirsin. Yapabilirsin-

Hayır. Yapamazdı. Bunu daha önce de denemişti ama işe yaramamıştı. İşini bitirememişti bile. Acının sadece bir arzu değil, bir ihtiyaç olduğunu fark etmişti.

Yine de, insanın tutkunun sancıları içinde kaybolduğunu görmenin hoşuna gidebileceğini düşündü. Onun altında kıvranacaktı, yumuşak, sıcak ve ıslak. Adam onun bacaklarını ayıracak, kadın da ona karşı koymayacaktı çünkü adam onu ne kadar istiyorsa o da onu o kadar çaresizce isteyecekti. Adam onun uysal ve istekli vücudunu görmekten zevk alırdı. Çillerinin her birini öpecek, sonra üzerine çıkacak, içine girecek, önce yavaşça ilerleyecek, her hissin tadını çıkaracak, sonra
temposunu artırıyordu.

Şaftı zonkluyordu.

Peki kontrolünüz elinizden kayıp alışkanlıklarınıza döndüğünüzde ne olur?

Bu üzücü düşünceyi aklından uzaklaştırdı ve dikkatini etrafındaki şeylere odakladı. Bu oda onunkinden daha küçük olmasına rağmen çok daha lükstü. Tepesinde bir buket gül bulunan bir avize asılıydı. elmas şeklindeydi. Duvarlar en saf altından tabakalardı, o kadar berraktı ki gökkuşağı benekleri içeride hapsolmuş gibi görünüyordu. Bu
Yatak, sadece gecenin kraliçesine uygun, karmaşık bir şekilde bükülmüş metallerden oluşuyordu. Hem başucunda hem de ayakucunda farklı türde prangalar için halkalar vardı. Herhangi bir karşılaşma sırasında ne kullanmayı tercih ederse.

Harpy'nin soluk soluğa iç çekişi onu kapıya doğru koşturdu. Soğuk ve temiz bir kaçış şansı her an biraz daha azalıyordu.

"Benimle... yatmak istemiyor musun?" diye sordu, sesi yorgunluktan bulanıklaşmıştı.

Çok geç.

Arkasına baktı. Hâlâ çıplaktı ve yatağa bağlıydı.

Daha önce görmezden geldiği düşünceler yükseldi. Neden o
Burada olmayı kabul etti mi? Bir zamanlar yaptığı gibi cazibesini kullanmamıştı. Basitçe şöyle demişti: "Birkaç saat boyunca seni ağlatacak şeyler yapacağım ve senden de aynısını yapmanı isteyeceğim. Sadece ben ağlamayacağım. Seni lanetleyeceğim ve dayanabileceğinden çok daha sert davranacağım. Var mısın, yok musun?" Diğer tüm kadınlardan daha hızlı kabul etmişti. Başka hiçbir yönlendirmeye ihtiyacı yoktu. En ufak bir teşvikle arkadaşları da kabul ederdi. "Şanslı" diye inlediler.
O dururken.

Belki de nedenini analiz etmeye çalışmamalıydı. Cevap muhtemelen onu üzecektir.

"Birlikte uyumak anlaşmamızın bir parçası değildi." Daha önce hiçbir kadınla bütün bir gece geçirmemişti ve geçirmeyecekti de. Uyku insanı savunmasız bırakıyordu. Peki ya birinin ona bu kadar yakın olması? Hayır. Rüyaları çok şiddetliydi, tepkileri çok açıklayıcıydı. Farkında olmadan ortağını öldürebilirdi.

"Mmm-kay. Zincirler?"

Ona döndü ve önce ayak bileklerindeki kelepçeleri, sonra da bileklerini çözdü, ona sürtünmemeye dikkat etti. Kadın ona doğru uzandı, kolu titriyordu. Temas kuramadan geri çekildi. Ona nasıl teselli verebilirdi ki?
Kendisine bile sunamazken başkasına mı sunacak?

İç çekerek şiltenin üzerine yığıldı.

Her zaman yanında taşıdığı hava cebinden elmas bir gerdanlık çıkardı. Ruhani ve doğal âlem arasında asılı duran, kendi enerjisiyle açılan ve sürdürülen, dünyanın geri kalanı için görünmez olan bir boşluk rafı. Gerdanlığı komodinin üzerindeki biblo. "Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim."

"Eşleşen küpeler?" diye sordu, başı yana düşmeden ve uyku bir kez daha onu ele geçirmeden önce.

Gerdanlığın yanına bir çift küpe yerleştirdi ve başka bir şey söylemeden odadan çıktı. Bjorn ve Xerxes onu paylaştıkları ön odada bekliyorlardı. İkisi de kanepede oturmuş, mükemmel yıllanmış viskilerini yudumluyorlardı.

"Thane, dostum, memnun olmaktan çok uzak görünüyorsun," dedi Bjorn. "Aslında bana benziyorsun."

Erkek sadece sekse tahammül etmiş, onu geçmişi unutmak için kullanmış ama asla tam olarak başaramamıştır.

Xerxes, "Demek istediği, bir vahşiye benziyorsun," diye bildirdi.

Xerxes için seks, aslında hiç bulamadığı bir rahatlık arayışıydı. Her karşılaşmadan sonra kusuyor, yakınlığın etkisiyle titriyordu.

"Bir kez olsun, görünüş aldatıcı değil." Kafası açık olmalı. Vücudu rahatlamış olmalı. Siyah saçlı, gri gözlü bir barmaid aklından kovulmalı.

Üçte sıfır kabul edilemezdi.

"Peki... yeni barmaidimizin Merrick'e nasıl baktığını başka fark eden oldu mu?" Xerxes sordu, ses tonu sinsiydi.

Thane kaskatı kesildi. Shame Spiral'in solisti bilinen bir kalp kırıcıydı. "Onunla birlikte mi gitti?"

"Hayır," dedi Bjorn. Sesi en az Xerxes'inki kadar sinsiydi, "Neden? Öyle olsaydı üzülür müydün?" diye ekledi.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturan Thane sessiz kaldı.

Gülümsememeye çalıştığı her halinden belli olan Xerxes, "Gündemde sırada ne var?" diye sorarak ona merhamet gösterdi.

"Zacharel ile buluşma." Liderleri bu sabah bir zihinsel-o-gram göndermişti. Bulutum. On. Geç kalmayın.

Thane'in son günahları için cezalandırılma zamanı gelmişti... ya da göklerden kovulma. Derisinden soğuk bir ter boşandı ve nefes alışını düzene sokmak için mücadele etti. Atılamaz.

"Gitmeden önce Adrian'la konuşmalıyım." Ve erkeğe Shame Spiral'ı bir daha asla davet etmemesini söyle. Müzikleri çekiciliğini yitirmişti.

Dilinde acı bir şey tattı ve kaşlarını çattı. "Adrian'la insan kız hakkında konuşacak mısın?"

Bjorn haftalardır ilk kez kıkırdadı. "Nasıl olduğunu gördüm ona daha önce baktın."

Xerxes kıs kıs güldü. "Herkes gördü."

"Bunu eski usullerle mi halletmemiz gerekiyor çocuklar?" Thane bir yumruğunu havaya sallarken tek kaşını kaldırarak sordu.

"Break-dans dövüşü mü demek istiyorsun?"

Bjorn sordu. O da başını salladı. "Aynen öyle."

Her iki erkek de gülerek onun karanlık ruh halini hafifletti.

Yüzyıllar önce insan avcılarından kurtardığı üç vampirin koruduğu özel koridora doğru ilerledi. Daha da büyük kanatları olan iri adamlar için yapılmış bir asansöre adım attığında her biri onaylarcasına başını salladı.

Kapılar kapandı ve kutu hafif bir sarsıntıyla aşağı indi. Birkaç saniye sonra, kulübün en alt katında adım adım ilerliyor, bir köşeden kıvrılarak bara giriyordu. Tüm müşteriler gitmişti. Işıklar artık sönük değil, her duvardaki yaldızlı aynaları, etrafa saçılmış koyu deri sandalyeleri ve yüksek parlaklıktaki masaları aydınlatacak şekilde parlıyordu.

Çılgın Adrian, çok vahşi olduğu için kabilesinden kovulmuş bir çılgına dönüştü -sanki gerçekten böyle bir şey varmış gibi-
uzak köşede durmuş.... izliyordu. Thane çizgiyi takip etti

ve dişlerini sıktı. Boynuna yakuttan bir gerdanlık takıp süslenmekte olan yeni barmaid'in yansımasını izlerken tatlı tatlı aynaya bakıyordu. Bileklerinde çok sayıda altın ve gümüş bilezik şıngırdıyor ve parmaklarının her birinden elmaslar göz kırpıyordu; görünüşlerinden hoşlandığı belliydi.

İlk kez elbise giyen küçük bir kız gibi.

Kelimelerle ifade edilemeyecek kadar sevimli. Göğsünde alışılmadık bir sızı filizlendi. Adrian da benzer bir şey hissediyor muydu?

Kaşlarını çattı. Belki de fazla vahşi diye bir şey vardı. Çünkü tam o sırada Thane çıplak elleriyle erkeğin yüzünü parçalayabilirdi.

Ona bu kadar pahalı parçaları kim vermişti? Bir hayranı mı? Merrick mi?

Adrian'ın önüne geçerek görüşünü engelledi. "Savy ve Chanel'i süitime götürüp Harpy'nin giyinmesine ve çıkış yolunu bulmasına yardım edeceksin," diye tersledi Thane. Sakin ol. İşi bitti.

yanlış bir şey yok. "Ama önce bana insanın mücevherlerinden bahset." Adrian'ın ifadesi bir anda yumuşak ve eğlenceli bir halden soğuk ve sert bir hale dönüştü. Thane'in yaşam tarzını içler acısı buluyordu, bunu hiçbir zaman gizlememişti ve kızın radarında olduğunu söyledi.

Thane onun Adrian'ın radarına girmesini istemiyordu. Vahşi savaşçı doğal olmayan bir güce sahipti ve karşılaştığı herkese karşı dikkatli olmak zorundaydı. Ona göre, ölümsüzler bile sırtlarının sıvazlanması kadar basit bir şeye dayanmakta güçlük çekiyordu.

Thane, "Mücevherler," diye sordu. Eğer Merrick'ten bahsederse... "Bellorie ve Savy insanla bahse girdiler," Adrian dedi. "Eğer üçlü bir Fae'den on dolardan fazlasını alabilirse, akşam için bahşişlerini kazanacaktı. Sadece bir saat içinde çok daha fazlasını aldı."

İki azılı rakibe karşı bahsi mi kazanmıştı? Göğsündeki ağrıya gurur da katılmış, onu şaşkına çevirmişti.

Gurur mu? Neden gurur?

"Üç aylık bahşişini giyiyor," diye dikkat çekti.

Adrian geniş omuzlarını silkerek kaldırdı. "Müşteriler bu gece son derece cömertti."

Neden? Erkekler zaten insanların beğenisini kazanmaya mı çalışıyorlardı?

Ağrı şiddetlendi. Adrian
uzaklaştı.

Thane ona, "Kızlar ters yönde," diye bilgi verdi.

"Biliyorum. Önce Xerxes ile
konuşmalıyım." "Ne hakkında?"

Adrian durdu ve içini çekti. "İnsana karşı yapılan her türlü uygunsuz yaklaşımı kendisine bildirmemi söyledi."

Thane'in kanı bir saniyeden kısa bir süre içinde buz gibi oldu. "Uygunsuz yaklaşımlarda mı bulunuldu?"

"Bir anlamda. Yakalandı."

Tomurcuklanan öfkesi acıyla beslendi, her ikisi de katlanarak büyüdü. "Nerede? Nasıl?"

Adrian ona kolundan tutup koklayan, sonra da onu iten üç Fae'den bahsetti.

Bu, diğer barmaidlerin her gün katlandığı bir şeydi. Kendisinin her zaman göz ardı ettiği ve kızların hallettiği bir şey. Tam o anda cinayet işlemek istedi. "Bir dahaki sefere bara girdiklerinde üçlüyü bulutun kenarından aşağı atacaksın."

Şaşkınlık Adrian'ın lacivert gözlerini kararttı. "Aileleriyle savaş riskini göze alıyorsunuz."

"Benim daha fazla
kazığım var."

"Sanmıyorum-"

"Bu bir pazarlık değil, Adrian. Emirlerinizi aldınız." Vahşi savaşçı sert bir şekilde başını salladı.

Başka hiçbir çalışan sırası gelmeden konuşmaya cesaret edemezdi.

-Ya da emirlerinin tamamlanmasını geciktirmek için... Ama Adrian'ın çoğu kişiden daha fazla özgürlüğü vardı ve ikisi de bunu biliyordu.

Thane ve oğulları hapsedildikleri en kötü dehşetten fiziksel olarak kurtulduktan sonra iblis zindanına geri dönmüş ve içeride mahsur kalan diğer mahkûmları serbest bırakmışlardı. Adrian da onların arasındaydı ve ailesi onunla ilişkisini kestikten kısa bir süre sonra yakalanmıştı.

Thane köşeyi döndü ve insanın arkasından yaklaştı. Bakışları camda onunkilerle buluştu ve nefesi kesildi, dönerek onunla yüzleşti. Hatırladığından daha güzeldi. Birkaç saat öncesine göre bile daha güzeldi. Bu nasıl mümkün olabilirdi?

Yumruklamak için mükemmel olan ipeksi siyah saçlarından, huşu ve korkunun karışımını barındıran geniş, gri gözlerine, sahip olmak için her şeyi verebileceği Aşk Tanrısı'nın yay dudaklarına kadar

Şaftının etrafına sarılmış, tenini süsleyen çillere kadar.

Onu hiç kimsenin yapamadığı bir şekilde nasıl çekti?

Pembenin farklı tonları yanaklarını süslüyordu, her biri çok güzel, son derece büyüleyiciydi.

Orgazmdan sonra da böyle görünür müydü?

Kan tadı alana kadar yanağının içini ısırdı. Sakin ol. Kontrol.

"Adın ne senin?" diye niyet ettiğinden daha sert bir şekilde bağırdı.

Panik, daha kalın bir dumanla gölgelenmiş gibi görünen gözlerinde alevlendi ve duygularını engelleyerek ayaklarına baktı. Korkusu ve paniği aslında onun arzusunu bastırmıştı.

"Ben Elin."

E-lynn. Güzel. Narin. Uygun. "Ve soyadın," dedi, bilinçli olarak çok daha nazik bir ton kullanarak.

Birkaç santim öteye kaydı. "Şey, ben Vale."

Neden tereddüt etti? Herhangi bir araştırma yapmasını, ailesini bulmasını ve onu uzaklara göndermesini istemediği için mi?

Mükemmel bir fikir. Sonunda çılgınlık duracaktı.

Ancak, öfke üzerine dökülen benzin gibiydi ve korku da kibritti. Onu tehlikeye atmak mı? Hayır.
Burada onu koruyabilirdi. Burada, Anka kampında ona göz kulak olduğu gibi ona göz kulak olabilirdi.

Ona borçluydu. Evet, bir başkası için asla aynı şeyi yapmamışken onu korumaya çalışmasının nedeni buydu.

"Bana neden yardım ettin?" diye sordu. "Bana nasıl yardım ettin?"

Sorularına şaşırmış gibi gözlerini kırpıştırdı. "Sen de benim gibi kapana kısılmıştın ve bu hiç hoşuma gitmedi. Birbirimizi kurtarabileceğimizi düşündüm." Alt dudağını dişledi. "Frost'u Kendra'dan çaldım."

"Frost?"

"Onunki gibi zehirlerin etkileriyle mücadele eden yeni bir ilaç."

Gün sonuna kadar bir miktar Frost teslim edecekti. "Onu çalmayı nasıl başardın?"

"Kendra uyurken çadırına gizlice girdim. Ve bil diye söylüyorum, bu tek seferlik bir şeydi. Bir daha çalmayacağım.
söz veriyorum!"

Tedirginliği bununla mı ilgiliydi? "Endişelenmiyorum." "Oh.

Tamam." Omuzları rahatlayarak çöktü.

"Benden korkmanı gerektirecek hiçbir şey yok. Sana minnettarım Elin," dedi. "Benim için yaptığın şey..."

Çenesi düştü. "Uh, sorun değil. Gerçekten. Ödeştik."

Keşke bir lütuf isteseydi diye düşündü. Ona bir şey vermek istiyordu, herhangi bir şey. "Fae'lerin sana bu kadar iyi bahşiş vermesini nasıl sağladın?" diye sordu konuyu değiştirerek. Yakut gerdanlığın kenarında bir parmak ucunu gezdirdi.

Yanaklarındaki kızarıklık geri döndü ve onu kışkırttı. Benim insanım dokunmaya karşı hassastır.

Hayır. Benim insanım değil.

"Senin Harpy'ye yaptığını düşündüğüm şeyi onlara yaptığım için değil," diye mırıldandı.

Cesaret hoş karşılanmıştı. Tavır, o kadar da değil. Dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi. Birisi ona onun
cinsel tercihler.

Birinin öleceğini.

Kimi kandırıyordu? Muhtemelen herkes konuşmuştur.

Bilmesi önemli değil. Onu baştan çıkarmayacaktın. Onun iğrenmesi anlamsız.

Doğru. Ama yine de bu onu rahatsız ediyordu. "Kimse benim ortak seçimimi ya da eylemlerimi sorgulayamaz."

Gözünü kırpmadan onun bakışlarını karşıladı. Göz kapakları daraldı, kirpikleri neredeyse birleşiyordu. "Anladım. Bir daha olmayacak, efendim." Ona gösterişli bir selam verdi.

Onunla alay mı ediyordu? "Ayrıca, böyle şeyler hakkında ne biliyorsun ki?"

"Sevişme konusunda epeyce bilgim var, teşekkür ederim," dedi, sesi ilkeldi. "Ama haklısın. Kiminle yaptığın beni ilgilendirmez."

Kim, demişti. Ne olduğunu değil. Ayrıntıları bilmiyordu. Rahatladığı her halinden belliydi.

Ancak burada yaşarken bunu öğrenecekti. Ve yakında. Onunla olan tüm rahatlığı sona erecekti.

Ama ne demek istiyordu, "ilişkiye girmek" hakkında epey bilgisi vardı?

"Fae'ler neden bu kadar iyi bahşiş verdi?" diye tekrarladı.

Belli ki huzursuzdu, bir ayağından diğerine kaydı. "Şey... görüyorsunuz ya... şöyle bir şey. Onlara senin... şey, fazladan birkaç kazığın olduğunu ve bardaki en cimri insanlara bir davetiye gönderileceğini söyledim. Phoenix çimenlerin üzerinde."

Birden sırıtmak mı istedi? "Yalan mı söyledin?"

"Asla!" Kollarını kavuşturdu, şimdi meydan okuyordu. "Sonra
Şahit olduğum her şeyde haklı olma ihtimalim yüksek."

Ve şimdi de geri adım atmıyor. Büyüleyici.

"Kızlar her zamankinden daha fazla para kazandı," diye seslendi Adrian. Tünediği yerden henüz kalkmamıştı. "Ama bunu yapabileceğimizden emin değilim.
yarın müşterilerimiz var."

Adrian Elin'i koruması altına mı almıştı? Onu korumayı mı umuyordu? Thane'den bile mi? Yoksa erkek onu normal bir erkeğin bir kadını arzuladığı gibi mi arzuluyordu?

Bu düşünce onu kızdırsa da Thane'i rahatlattı.

Başka bir savunucu onun güvende kalmasını

sağlayabilirdi. Ama

başka bir hayranı onu yatağa atmaya çalışacaktı... ve Thane buna izin vermeyecekti. İşine odaklanması gerekiyordu.

Evet. Nedeni buydu.

Adrian'la bir dakika içinde ilgilenecekti.

"Fae'ler dışında sana sorun çıkaran biri oldu mu?" Thane ona sordu.

Kadın yine dolgun alt dudağını dişlerken sessizlik hüküm sürüyordu.

Bunu kendim için yapmak istiyorum. Onun başka yerlerini de kemirmek istiyorum. Hayır! Omuzlarını dikleştirdi, kanatlarındaki tüyler kabardı. "Elin?"

Onun... kanatlarına baktığını fark etti. Merak mı ediyordu? Ne kadar yumuşak olduklarını mı merak ediyordu? Herkes merak eder. O da

Onları gururla gösterme, ne kadar uzun ve güçlü olduklarını ona gösterme dürtüsünü frenledi. Gösteriş yapmak ve onu etkilemek için.

Bunun yerine, bir tanesini öne, ona doğru yaklaştırdı.

"Sanırım bir soru sordunuz," dedi, geniş gözlerle hareketi izleyerek. "Evet. Evet, sordun. Ve bu... Oh, evet. Çoğunlukla herkes çok iyi davrandı." Konuşurken elini altın sarısı bir zemine doğru uzattı. Temas etmeden hemen önce iki kolunu da arkaya doğru salladı ve orada tuttu.

Kaşlarını çattı, onun böyle bir tepki vermesinden hoşlanmamıştı. Sanki birdenbire ona dokunma düşüncesini iğrenç bulmuş gibiydi. "Kanadı hisset."

Şiddetle başını salladı. "Asla olmaz."

"Bu bir tartışma değil." O asla tartışmazdı. O emretti. Ve bekledi. Sırtındaki kasları kullanarak bir kanadının ucunun titreyerek ona daha da yaklaşmasını sağladı. "Hisset." Bir emir.

Bu emre kulak asmadı. "Bu bir numara mı?"

Neden- Ah. Farkına vardı. Onun ejderha savaşçısının elini kırdığını görmüştü ve aynısını kendisine de yapacağını varsayabilirdi.

"Numara yok. Benim iznimi aldın; şekil değiştiren almadı. Ama bir daha asla başka bir Gönderilmiş Kişi'ye bu şekilde dokunmayacaksın. Ya da herhangi bir

Bu şekilde. Bjorn ve Xerxes bile. Anladın mı?"

"Evet. Anlaşıldı." Yine de ona dokunmadı.

"Sana zarar vermeyeceğim, dişi. Hisset," diye talep etti.

"Şimdi." "Neden?" diye ısrar etti.

Ona meydan okumaya devam ediyordu. Cesaret ve korkunun ne tuhaf bir karışımıydı.

"Peki," diye sordu.

Çünkü ona verdiği tepkinin
Yatağındaki Harpy'ye verdiği tepkiyle aynıydı - Harpy'nin kanatlarına temas etmesine izin verdiğinden değil. Kadının teni onunkine sürtünürken, o mesafeli kalmıştı. Sıkılmıştı.

Elin'in sorusunu duymazdan gelerek, "Yap
şunu," dedi. Sonunda Elin itaat etti.

Aynı olmadığını hemen fark etti.

Titreyen parmaklar tek bir masum birliktelik anında tüylerini okşadı ve onu daha önce hiç deneyimlemediği hislerle doldurdu. Kanatlarından yayılan boğucu sıcaklık vücuduna yayıldı. Kanı
Memnuniyete benzer bir şeyle çatırdadı ve köpürdü. İmkânsız bir hoşnutluk. Şaftı doluyor, patlamakla tehdit ediyordu.

Bunun zevk olduğunu fark etti, sersemlemişti. Acının zerresi olmayan bir zevk.

İlk gerçek tadı. Başka bir imkansızlık. Öyle mi? Ve yine de, daha önce hissettiği her şey zayıf bir seyreltmeydi.

Hayır. Kesinlikle değil. Bu yanlıştı.

Bu yanlışı yapmak zorundaydı.

Hiçbir kadın onu bu kadar az şeyle bu kadar güçlü
etkileyemezdi. "Elin, sen insansın, değil mi?"

Adamın hayranlıkla baktığı kızın yanaklarındaki renk soldu ve kız titreyen eliyle kulağının arkasındaki birkaç tutam saçı düzeltti. "Evet. Elbette."

Yalanın tadına
bakmadı.

"Neden?"

"Fark etmez," diye homurdandı. O zaman sadece o vardı.

Kadın onu etkiledi.

Bakışları kadının ellerine odaklandı. Üst kısımlarında çaprazlama altı sivri yara izi vardı, kabarık et kırmızı ve öfkeliydi, Belli ki son yaralardan. Anka Kuşu'ndan birinin izniyle gelmiş olmalılar.

Hareket ettiğini fark etmeden önce, ellerini ışığa tutmak için onu bileklerinden tuttu. Altı değil, on bir yara izi vardı. Her biri uzun ve kalındı.

Elleri hassastı, sinirlerle kaplıydı. Ne kadar acı çekmiş olmalı.

"Bunu kim yaptı?" diye sordu sessizce.

Adamın elinden çekiştirerek kurtuldu ve kollarını bir kez daha arkasına doladı. Utanmış mıydı?

Onun sıcaklığını ve yumuşaklığını kaybetmenin yasını tutuyordu. Rahatsız ediciydi. Kafa karıştırıcıydı.

Ve buna müsamaha gösterilmemeli.

"Kim?" diye ısrar etti, ceza vermeye kararlıydı. Ve ironiyi de gözden kaçırmadı. Bir kadına acı çektirdiği için bir başkasını kınamaya hakkı yoktu.

Bir an düşündü ve omuz silkti. "Ona karşı herhangi bir sadakatim yok. Kendra'ydı. Sen onu kampa geri getirdikten sonra, ama o gizlice kaçıp seninle dönmeden önce."

Alçak cadı. Bu gece, prensese benzerini uygulayacaktı. "Bunu neden yaptı?"

"Ağzımdan kaçtı."

O zaman Thane Kendra'nın ellerini kestikten sonra kulaklarını da kesecekti. Belki de yeni bir çift kulak edinmek, başkalarını dinleme yeteneğini takdir etmesine yardımcı olurdu.

Vakit neredeyse geldi. Xerxes'in sesi zihninde dolaşıyordu. "Gitmeliyim," dedi, "ama döndüğümde konuşacağız."

Ve Elin'in kanadına tekrar dokunmasına zorla izin verecekti. Elin'in onu herkes kadar az etkilediğini, ilk temasın bir sapma olduğunu fark edecekti.

Kadın dehşet içinde ona baktı. "Ne hakkında konuşacaksın?"

Sorgulanmaya alışık değildi ama onu şımartmayı tercih etti. Sırf bu yüzden. "Sen."

Kalçaları masanın kenarına değene kadar ondan uzaklaştı. "Bana kazık mı saplayacaksın?"

Kaşlarını çattı. "Hayır, sana soracak başka sorularım var." "Ne tür sorular?"

"Seni daha iyi tanımama yardımcı olacak türden. Ne de olsa benim çalışanımsın."

"Ah." Ağır bir nefes aldı. "Tamam o zaman."

Ne yani, onun kendisine saldırmasını mı bekliyordu? "Sana daha önce de söyledim kulta, sana zarar vermeyeceğim. Seninle ilgileneceğim."

Bu itiraf onu olduğu kadar onu da ürkütmüştü.

O mu? Bir dişiye bakmak mı? Korumanın çok ötesinde bir şey.

Ama bu onu şaşırtsa bile, nefes almak kadar doğal geldi.

"Kulta ne demek?" diye sordu.

Tatlım. Bebeğim. Sevgilim. Kıymetli. Bunlardan herhangi biri. Hepsi. Seç bakalım.

Daha önce hiç böyle bir sevgi sözcüğü kullanmamış olmasına şaşmamalıydı. Şimdi neden kullandığından emin değildi.

Bu sefer geri çekilen o oldu. Ama durmadı. Odadan çıkarken, "Adrian, sana emirlerimi denetlemeden önce beklemeni söylediğimi hatırlamıyorum. Git hadi. Şimdi."

ALTINCI BÖLÜM

SONUNDA ELIN NEFES ALABILDI.

Thane'in varlığı bir şekilde ciğerlerindeki oksijeni emiyordu. O sadece çok... erkekti. İri ve sert, inkar edilemez derecede tehlikeli, atmosferi en şiddetli testosteronla ıslatıyor, çevresindeki her kadını sarhoş edici bir hormon, endorfin ve kimyasal madde hücumuyla düpedüz sersemletiyordu.

Cidden. Onu akşam yemeğine çıkarmak istemişti. Geride hiçbir kırıntı bırakmadan.

Onu bir büfe masasına yayılmış olarak hayal etti. Eğer o bir yemek olsaydı, zengin bir sosla marine edilmiş A sınıfı bir fileto olurdu.

tatlı ve keskin sos ve tam olarak yakmak için yeterince kırmızı biber serpilir.

Hayır. Hayır! Kötü Elin. Ama... ona karanlık bir niyetle bakmış, sadece şefkatle dokunmuştu. Kanadını sıyırdığı için bir adamın bileğini kırmıştı ama Elin'in onu okşamasını istemişti.

Tam bir çelişkiler yumağıydı. Ama o da öyleydi, hem ondan korkuyor hem de ona ilgi duyuyordu. Sadece başını belaya sokacak bir çekim. Onun geleceğini güçlü, bileğinin tek bir hareketiyle boynunu kıran ellerinde tutuyordu.

Yine de vücudunun ona karşı verdiği tepkileri kontrol edemiyordu. Onun varlığında, ahlaksız sıcaklık kemiklerini sıvılaştırdı. Ve beynini! Kim olduğunu, onun kim olduğunu unutmuş, aralarındaki uçuruma ve onun kendisi için temsil ettiği tehlikeye "canın cehenneme" diyerek, sadece birlikte oldukları şeylere odaklanmıştı.

birbirimize yapabileceğimizi düşündük. Öpüşmek, tatmak. Yalama. Dokunmak. Okşamak.

Yiyor.

Bu düşünceyle ürperdi. Sonra küfretti.

Bu pervasız arzular hiçbir şey ifade etmiyor, hiçbir şeyi değiştirmiyordu. Thane onun patronuydu ve bu yüzden yasak bölgedeydi. Aynı zamanda bir

sınırda bir sosyopattı ve onun kökenini öğrendiği anda ona zarar verecekti. Ama Bay'e verdiği yeminin yanı sıra, tabuttaki "ben de istiyorum" çivisi? Adam bariz bir kadın avcısıydı.

O ve sarışın açıkça çarşafların arasında nükleerleşmişti. Saçları dağılmış, telleri sivri uçlar halinde dışarı çıkmıştı. Yanağında pençe izleri ve boynunda ısırık izleri vardı.

Elin göğsündeki acıyı görmezden geldi.

Ona yaşatacağı zihinsel ıstıraba değmezdi. Yani, peşinden mi gitsin? Yeminini bozmak mı? Biri olmak
Binlerce kişinin sırasını mı? Diğer barmaidlerle yeni filizlenen arkadaşlığından bahsetmiyorum bile, para ineği olan işini mi kaybedecekti? Hayır, teşekkürler.

Devam edelim. Elin kazandığı ziynet eşyalarının geri kalanını giydi ve odasına gitti. Umutsuzca kestirmeye ihtiyacı vardı.

Bellorie yatağına uzanmış, sevimli pazen pijamalarını giymiş ve bir kitap okuyordu - Aptallar İçin Dekapitasyon - Çok normal görünen Elin bir an için üniversiteye geri döndü.

Arizona Üniversitesi'ne bir ömür boyu önce gitmiş, sadece altı kredisi varken evlenmişti.
İşletme diploması almaktan çekindi ve ara verip daha sonra bitirmeye karar verdi. Ne de olsa önünde en iyi yılları vardı.

Evet. Doğru. Eğer cevap "önümüzdeki en iyi yıllar" ise, o zaman soru "aptal insanların söylediği şeyler "dir.

Yurttan ayrılmış ve Bay'le birlikte bir apartman dairesine taşınmıştı ama oda arkadaşının köşeye pizza kutuları yığmasını ne kadar da özlemişti. Boş bira kutularından sanat yapmaktan hoşlanıyordu. Bir mesaj panosu vardı. kapıdan girip yerdeki altı farklı kişiden ödünç kıyafet aldı. Farklı tarzların ve zevklerin çatışması bunaltıcı olmalıydı ama rahatlatıcıydı. Vizeler ve hangi partiye gideceğim dışında endişelenecek bir şey yoktu.

Bu yeni yatak odası da aynı tuhaf çeşitliliği sunuyordu. Yataklardan biri Lego'dan yapılmış gibiydi. Bir diğerinin başucunda kocaman bir panda vardı. Tek yan sehpanın ayakları ahşap insan bacaklarıydı ve sahte ayakları vardı. Üstüne kusmuk dökülmüştü. Okuma koltuğu normaldi ama önündeki sedir kaplumbağa şeklindeydi; kafası, kolları ve bacakları alttan görünüyordu.

"Hey," dedi Elin, diğer kızların henüz gelmemiş olduğunu fark ederek. Koyu renk gözler yukarıya çevrildi ve ona dikildi. "Hey, sen.

Seni küçük fahişe," diye ekledi Harpy neşeli bir kahkahayla. "Şu haline bak, ödülünü bu kadar pervasızca sergiliyorsun. Etkilendim."

"Biliyorum, doğru." Elmasların, zümrütlerin, safirlerin ve yakutların ışıkta parladığını bilerek bir dönüş yaptı. "Sen jöle misin?"

"Ötesinde." Gülümseyen Bellorie kitabı ona fırlattı.

Kızın ne kadar hızlı ve güçlü olduğuna rağmen, Elin zamanında yolundan çekilmeyi başardı. Ve bu onun için iyi bir şeydi.

başarılı oldu, çünkü ciltli kitabın köşesi duvara saplandı. Bu onun kafası olsaydı.

Anında gidici.

"Oops." Bellorie yüzünde kötü bir ifade belirdi. "Bir an için insan olduğunu unuttum. Ama kaçma konusunda gittikçe ustalaşıyorsun. Her şeye rağmen Çoklu Scorgasms'ın yarı yarıya iyi bir üyesi olabilirsin."

Oldukça şüpheli. Elin kayaları kaldıracak kadar güçlü değildi, bu yüzden onları fırlatamazdı. Ve eğer birisi gerçekten o ölüm füzelerinden biriyle vurursa, iç organları patlayabilirdi. Şu anda hangi pozisyonda oynayacağından tam olarak emin değildi. Yem olmaktan başka? Ne yaptı? Bu sporu sevmediğini biliyordu. Çok şiddetliydi ve en kötü duygularını tetikliyordu.

"Bu arada bilginiz olsun," diye ekledi Bellorie. "Bu hafta sonu Spinal Tappers ve ondan sonra da Rockzillas ile oynayacağız."

"Yaşasın." Elin ikna edici bir yumruk hareketi yapmayı başardı. "Ama hazır olduğumdan emin misin? Belki de çam

ağacına binmeliyim

bunlar için. Bilirsiniz, gözlem yoluyla öğrenmeye devam etmek." "Hayır. Senin gerçek bir orgazm yaşaman gerekiyor.
kendi."

"Sanırım." Renlay onun oynamasını çok isterdi. Büyük bir adrenalin bağımlısı olan babası
deli gibi tezahürat yaptı. Bay sinirlerini yatıştırmak için bir kasa bira içmek zorunda kalacaktı. Ama üçü de onunla gurur duyardı.

Ve... bir şeylerin yanlış olduğunu düşündü kaşlarını çatarak. Ne?

Ailesini düşündü ve-

Karşılaştıkları ölümleri hemen hatırlamamıştı.
Ağlamamıştı.

Bir şeyler yanlış değildi. Bir şeyler farklıydı. Neden?

Cevabı düşünmeye fırsat bulamadan kapı çalındı.

Bellorie, "Tehlikeyi göze alarak girin," diye seslendi.

Adrian içeri girdi, cüssesi Elin'i bir kez daha ürkütmüştü.
"Chanel ve Savy nerede?"

Tam arkasından takip etmiş olmalıydı ama yine de onu duymamıştı. Farkındalığım üzerinde çalışmalıyım.

"Chanel görücü usulü bir randevuda," diye yanıtladı Bellorie. "Adamın gözlerini kardeşi çıkarmış ya da onun gibi bir şey. Savy de vardiyasından hemen sonra gitti. Nereye gittiğini bilmiyorum.
Octavia dışarıda dondurma alıyor, sorduğunuz için söylemiyorum."

Dostum! Octavia neden Elin'e bir kaşık bitter çikolata getirmeyi teklif etmemişti?

Adrian içini çekti. "Pekâlâ. Thane'in en yeni oyuncağını ortadan kaldırmak için Elin'le birlikte benimle gelmeniz gerekiyor."

Hayır! Hayır! İlk içgüdü - yatıştırılması gerekmeyen bir merak.

Evet! İkincisi, fiziksel koruma.

Zihinsel ve duygusal olarak, bunu görmenin hiçbir yararı olmazdı.
Thane'in tercih ettiği türden bir kızdı, yakından ve kişisel olarak, büyük ellerini ve günahkâr ağzını onun üzerinde

gezdirdikten sonra. Elin
kıskanç olmazdı - artık değil, lanet olsun!

Ona duyduğu aptalca çekimin etkisiyle, adamın ellerini ve ağzını üzerinde hissetmenin nasıl bir duygu olduğunu merak etmeye başlayabilirdi. Şehvet duyguları sönene kadar Thane'le ilgili her şeyden uzak durmak daha iyi olacaktı.

Ve yapacaklardı.

Yapmak

zorundaydılar.

Biriyle çıktığında, iyi biri olsun isterdi. Normal.

Bekle, bekle. Hayır. Çıkmak istemiyordu. Bir erkek istemiyordu. Sözde "normal" birini bile. Yalnız kalmak istiyordu.

Değil mi?

"Çok yorgunum," dedi, azarlanma riskini göze alarak. Esnemesi için zorlamasına gerek yoktu. Kendiliğinden geldi. "Siz ikiniz devam edin,

Eğlenin. Yaşayın. Bana kartpostal falan gönderin." Bellorie

gözlerini devirdi. "Sen gidiyorsun, seni küçük aşüfte,

ve bu son. Bu iki kişilik bir iş ve Adrian'ın karşı cinse dokunmasına izin yok."

Öyle değil miydi? Neden?

Elin bir cevap vereceğini umarak ona baktı.

Döndü ve Bellorie'yle onu takip etmeye zorlayarak uzaklaştı. Bellorie'ye doğrudan arkasından soru sormak mı? Hiç hoş değil.

Bekleyecekti. Mutlaka birilerinin bu konu hakkında konuştuğuna kulak misafiri olacaktı.

Kazara dinleme mi? Çok havalı. Bugünlerde bütün çocuklar bunu yapıyor.

Yolculuk beklediğinden daha uzun sürdü, her yeni

Her koridor bir öncekinden daha lüks, her merdiven seti daha özenli ve dolambaçlıydı; ta ki bir çift kemerli çift kapıya açılan, sıkı korunan bir koridora ulaşana kadar. Sol tarafta demir bir ağaç şeklinde bükülmüştü. Dallar

sağ tarafa doğru eğilerek bir gölgelik oluşturdu.

O kapılar Adrian için itilerek açılmış, ağaç yarılmış, sonra da o ve Bellorie için açık tutulmuştu. Güçlü, güzel vampirler tarafından. Ya da onun düşünmeye başladığı şekliyle, kanbaryaları.

Elin erkekleri atlatırken, sanki çok lezzetli bir sıvı

olacakmış gibi ona bakmalarını umursamamaya çalıştı

ve boynunda sadece bir pipet eksikti. Odaya girdiğinde durdu ve ağzı açık kaldı. Burası Thane'in
Özel kanat mı? Çünkü vay canına. Adam kendini nasıl şımartacağını kesinlikle biliyordu. Mücevher tonlarında pelüş koltuklar ve sandalyeler, tüylü yastıklar, aslan ayaklı bir sehpa ve bembeyaz bir halıyla örtülü koyu renkli ahşap bir zemin vardı. Bitkiler ve çiçekler her köşeyi süslüyordu.

"Her şeye sürtünmek ve bir kedi gibi mırlamak istemiyor musun?" Bellorie iyi huylu bir sırıtışla sordu. "Yine de bunu gerçekten yapmanı tavsiye etmem. Thane bunu öğrenecek ve çok kızacak."

"Onu dinleyin. Bilgiyi zor yoldan öğrendi," dedi Adrian.

Bellorie başını salladı. "Gerçek hikaye."

Yine de Elin parmak uçlarını kanepenin yastıklarından birinin yumuşaklığında gezdirmekten kendini alıkoyamadı. Hata! Teni karıncalandı ve ısındı, daha fazlası için çaresizdi. Yanakları kızardı. Çekiciliğinin Thane'in eşyalarını da kapsaması iyiye işaret değildi.

"Thane sana ne yaptı?" diye sordu. Böyle küçük bir suç yüzünden. "Ve nasıl öğrendi?" Böylece kendi sırlarım konusunda iki kat daha dikkatli olabilirim.

"Aura, belki? Nasıl olduğunu kendine saklıyor, bu yüzden yöntemlerini atlatamayız. Ve ben şanslıydım. Sadece bir saat süren bir ders aldım. 'Bazı kültürlerde, Harpy,' dedi kız, Thane'in en iyi taklidini yaparak, 'bir şey için ellerini keserler.
Sizinki gibi suçlar, falan filan, bu bir tartışma değil, falan filan."

Elin aynı anda hem gülüyor hem de ürperiyordu ve kulağa geldiği kadar grotesk göründüğünden emindi.

"O zamandan beri," diye devam etti kız, "işlediğim suçlar için hep bir erkeği suçluyorum. Sonuçlardan oldukça memnunum."

En uzun koridorun sonundaki ilk kapıya ulaştılar. Bellorie kendini odaya bıraktı ve Elin isteksizce arkalarından geldi. Adrian dışarıda bekledi. Günaha girmemek için mi?

Hava yoğun bir şekilde seks kokuyordu ve Elin'in burnu kırıştı.

Göğsü ağrımaya başladı. Buna hiç hazırlıklı değildi. Thane her zamanki gibi mis gibi kokuyordu.

Unut onu. Onu daha fazla lüks karşıladı. Mümkün olduğunu düşünemeyeceği türden bir lüks. Duvarlarda değerli taşlar parıldıyor, devasa yatağı ipekler ve kadifeler kaplıyordu.

Sanki büyük bir deprem olmuş gibi darmadağın olmuş bir yatak. Sarışının yara bere içindeki vücudu bir top gibi kıvrılmıştı. Elleri yumruk şeklinde kıvrılırken Elin'in nefesi kesildi.

"Hadi," dedi Bellorie, onu içeriye kadar sürükleyerek.

Thane kıza tam olarak ne yapmıştı? "Canını yaktı mı...? Neden...? Ne yapmış olabilir ki...?" Tam bir cümle kurmayı reddetti. Her ne yaptıysa mı? Seksi değildi! Kötü değil- Lezzetli çocuk! Sadece yanlış.

Dostum. Şiddetli, vahşi tutku arzusunu anlıyordu. Ama bu? Bu onun deneyim alanının ötesindeydi.

Bellorie komodinin üst çekmecesinden bir tüp merhem alıp kızın sürtünen el ve ayak bileklerine sürerken, "Bayılıyorlar," dedi. "Yalvarmadıkları hiçbir şey yapmıyor, sana söz veriyorum."

Nasıl emin olabilirdi ki? Hiç-

Hayır, diye düşündü Elin, küçük kıskançlık kıvılcımları - kıskançlık olamazdı- hemen sönerken. Barmen kızı kulüpten men ederdi. Öyle değil mi?

Bellorie onu dolaba doğru biraz itti. "Bir iyilik yap ve sevgili misafirimiz için bir bornoz kap."

Elin itaat etti, raf raf cübbeleri görünce şaşırdı, hepsi farklı boyutlardaydı, ancak her biri her şeyden daha küçüktü Thane şişkin kanatlarının ve kaslarının üzerine sığabilecekti. Bu da bunları özellikle kadınları için aldığı anlamına geliyordu.

Bayanlar için eve götürebilecekleri bir hatıra. Ona olan çekiciliği büyük bir darbe daha aldı.

Ama Elin'i kaçıran adamla aynı kişi olamaz.
hasarlı ellerini avucunun içine aldı ve sanki hâlâ bir şekilde güzellermiş gibi onlara baktı. Sanki sorumlu kişiyi yakarak öldürmek istiyormuş gibi.

Olabilir: Sadece görmek istediklerimi gördüm.

Ondan ve kendinden tiksinerek giysiyi Bellorie'ye uzattı. Kız heyecan içindeki Harpy'yi giydirip ayağa kalkmasına yardım etti ve Elin ikinci bir koltuk değneği görevi görmek için koştu.

"Bekle. Mücevherlerim," diye homurdandı Harpy.

Bellorie komodinin üstünden elmas bir gerdanlık ve bir çift küpe alıp bornozun cebine koydu. "Her şey hazır."

Sevgililerine para mı ödedi? Yaptığı şeyi daha kabul edilebilir kılmak için mi?

Cazibe, neredeyse tamamen yok oldu.

Birlikte Harpy'yi odadan dışarı, koridordan aşağı, asansörden aşağı ve kulüpten geçirmeyi başardılar.

Çıkışta, Harpy ayaklarının üzerinde sallanıyordu. "Thane'e söyle... daha fazlası... olmalı..."

"Tabii, tabii," diye cevap verdi Bellorie. "Ondan daha fazlasını istiyorsun, ona sahip olmazsan öleceksin. Anladım. Sorun şu ki şeker ayıcığım, lütfen bunu nazik olmak için söylediğimi bil, seni çoktan unuttu."

Kapılar kapanırken, sersemlemiş Harpy'yi dışarıda bıraktı, Bellorie, Elin'e pişmanlık dolu bir bakış fırlattı. "Sana söylemiştim. Onlar
Bayıldım. Her seferinde. Ancak daha sonra ondan nefret etmeye ve saldırganlaşmaya başlıyorlar, ancak bunun hala onu istedikleri için olduğundan şüpheleniyorum."

Ben değilim. Asla ben değilim.

Yine de Elin'in bir yanı, olmasını umduğu Thane'in, kafasında yarattığı adamın yasını tutuyordu. Beyaz şövalye. Büyüleyici. Kahraman.

Çıkarılan ders: her zaman yüzeyin ötesine bakın.

Ancak küçük bir sorun vardı. Vücudu hâlâ onu arzuluyordu. Elin için iyi/Elin için kötü arasındaki farkı bilmiyordu. Sadece hisleriyle hareket ediyordu.

Kontrollü olmalı.

Ve isteklerin en kötüsünü tatmin etmenin kesin bir yolu vardı... başka bir erkekle.

Bu düşünce ona çarptı ve başını salladı. Hayır. Kesinlikle olmaz.

Kesinlikle evet, dedi baştan çıkarıcı bir ses, günlerdir demlenmiş, saldırmak için mükemmel anı bekleyen bir cazibe. Tüm varlığınız uyanıyor ve öpülmenin ve dokunulmanın nasıl bir şey olduğunu hatırlıyor. Hatırlıyor... ve açlık çekiyor. Bir erkeğe ihtiyacın var.

Elin ellerini şimdi yuvarlanmakta olan karnının üzerinde düzleştirdi. Bu düşünce tarzından nefret ediyordu. Bay'in ölümündeki rolü için kendini affetmek gibi bir şeydi. Daha da kötüsü, yeterince acı çektiğini söylemek gibiydi.

Her iki durumda da yapmamıştı.

Sevgili edinmek, bir kaşıntıyı kaşımaktan başka bir anlama gelmek zorunda değildir.

Hayır.

Belki de seks kendi kendini cezalandırmanın başka bir türü olabilir. Thane kesinlikle öyle düşünüyor.

Tamam, şimdi günaha girme onu acıtıyordu. Cezayı hak ediyorum.

Yutkundu, eğer o da hiçbir şey yapmamaya devam etti. Vücudundaki gerilim artacak, artacak ve artacaktı. Pes edecek ve kendini birinin -muhtemelen Thane'in- üzerine atacaktı.

Ne olursa olsun, pes edecekti, değil mi?

Şimdi, kontrolü elindeyken bir sevgili edinmek daha iyi olurdu... ve kendini bundan nefret ettirebilirdi.

Evet.

Derin bir nefes aldı, sonra yavaşça bıraktı, suçluluk duygusu soğuk, nemli kollarını etrafına doladı, onu eski bir dost gibi kucakladı... ya da yakında alacağı sevgili gibi. Kimi seçmeliydi?

Bay gibi biri mi? Nazik. Mutlu. Eğlenceli. Ama sonra, o bu isimsiz, yüzsüz adama

ölü kocasına veremezdi. Sevgi ve ilgi.

Hayır. Bu olmaz.

Sert ve haşin birini seçmek zorunda kalacaktı. Thane gibi mi?

Hayır! O bir seçenek değildi. Bu duruma düşmesinin sebebi oydu, evet ama o bir seçenek değildi. Thane gibi birini seçmek zorundaydı. Barın bir müşterisi, belki.

Merrick gibi, kalp kıran, belki. Evet. Onun gibi.

O yapardı.

Aslında mükemmel olurdu.

Bir dahaki sefere grubu bara geldiğinde.

Yaklaşan vicdan azabı selini engellemek için gözlerini kapattı. Bunu gerçekten yapacaktı. Gerçekten başka bir adamla yatağa girecekti.

Üzgünüm, Bay. Seni seviyorum ve seni çok özlüyorum. Bir kez yaptım mı, bir kez bitti mi, bir daha asla yapmak istemeyeceğim. Her şeyi eski haline döndürebilirim.

* * *

THANE inanamayarak ZACHAREL'e baktı. "Emin olalım ki seni doğru anlıyorum. Beni cennetten kovmayacaksınız ve Anka klanını benim himayem altında serbest bırakmaya zorlamayacaksınız, değil mi?"

"Bu doğru."

Yine şaşkınlık içinde kükredi.

Lideri gökyüzündeki evinin kenarında duruyordu - büyük bir bulut - delici yeşil gözleri aşağıdaki insan dünyasını inceliyordu. Rüzgâr siyah saç tutamlarını yanaklarına ve omuzlarına savuruyordu. Görkemli altın kanatları, dünyalarındaki yüce yerinin bir kanıtı olarak gururla yükseliyordu.

Göklerde çok açık bir hiyerarşi vardı. En Yüce. Clerici. Aralarında Zacharel'in de bulunduğu Seçkin Yedili. Sonra Diğer herkes.

Zacharel'in emirlerine itaatsizlik etmek mahvolmak demekti. Thane bunu biliyordu. Ama yine de yapmıştı. Ve affedilecek miydi?

Şimdi Bjorn ve Xerxes'e baktı. İkisi de en az onun kadar şaşkındı.

"Clerici'nin intikama izin verdiğini biliyorum," dedi Zacharel sert bir sesle. "Bunun En Yüce'nin etik kurallarını ihlal ettiğini ve hepimiz için ruhani sonuçları olacağını da biliyorum."

Evet. Ama Yüce Tanrı, Clerici'nin yapmak istediği şeyi yapmasına engel olmazdı - hepsinin özgür iradesi vardı. Yine de,
Onun kurallarına aykırı her hareket, Gönderilmiş Kişi'yi onun koruma şemsiyesinin altından çıkarıyordu.

"Anka Kuşu seni köleleştirdi," diye devam etti Zacharel, "bu yüzden artık ölüm saçmana izin veriliyor."

"Öyleyim." Ve yapardı. Tekrar ve tekrar.

Liderinin işi bitmemişti. "Ve seni cezalandırmaya iznim var." Affedildi, evet, ama unutulmadı. "Ne yapacaksın?"

Zacharel içini çekti. "Koldo annesini köleleştirdiğinde kırbaçlanmıştı. Başka bir savaşçıma izin verirsem nasıl bir lider olurum - ikinci adamım olsa bile
Aynı şeyden vazgeçmek için mi?" Thane'in bakışlarıyla tam olarak karşılaştı. "Bu nedenle, ön bahçenizde işkence gören her savaşçı için bir kırbaç darbesi alacaksınız."

Bu bir ceza mı olacaktı? "Pekâlâ." Zacharel'in bundan ne kadar hoşlandığını anlamasına izin vermeyecekti. Vücudunun tepkisini kontrol edecekti. Bir şekilde.

"Onları kendi isteğinizle serbest bırakmayacak mısınız?" "Hayır."

"Felakete koşar adım gitmenize rağmen mi?"

Buna rağmen. Bir gün Ateş Kuşları'nın kralı kampa dönecek, kampı terk edilmiş bulacak, Thane'in ürkütücü avlusunu duyacak ve onun peşine düşecekti. Orada bir Çünkü Ardeo'nun Thane'in ölüm darbesinden kurtulması için verdiği emir yerini intikama bırakacaktı. Ama Thane o zaman bile tutsaklarını bırakmayacaktı.

Ve çevrenizdeki herkes ateş hattında yer alacak.

Umursamak istemedi. Daha önce içinde barındırdığı aynı kayıtsızlıkla zafer kazanmak istiyordu.

Ama... ya Bjorn ya da Xerxes yaralanırsa? Bu onun hatası olurdu.

Güçlüdürler. Kendilerini koruyabilirler.

Peki ya Elin? Kırılgan insan artık onun olmuştu. Sorumluluk. Arkadaşlarının aksine, Anka Kuşu onu canlı canlı yaksa bile iyileşemezdi. Onların tercih ettiği yöntem başka bir ırktan birini ortadan kaldırmak.

İki parmağını çenesinde gezdirdi, bu hareket o kadar şiddetliydi ki arkasında yaralar bıraktı. O bir hiç. Hiçbir anlamı yok.

Dilini kötü bir tat kapladı ve bu kez ne olduğunu biliyordu. Bir yalanın göstergesiydi. Tek kelime etmemiş olmasına rağmen. Sinirlendi, kafası karıştı, azı dişlerini gıcırdattı. O. Anlamı. Hiçbir şey ifade etmiyor.

Kötü tat yoğunlaştı.

"Kırbacı ben alacağım," diye açıkladı.

Zacharel'in başını sallayışı ciddiydi.

"Pekâlâ."

Bizi yalnız bırakın, diye Bjorn ve Xerxes'e yansıttı. İkisinin de bunu görmesini istemiyordu. Birbirlerinin işkencelerine yeterince tanık olmuşlardı.

İkisi de başlarını hayır anlamında salladı. Kalacaklardı. İzleyeceklerdi. Ve onu destekleyeceklerdi.

"Bunda benim de payım var," dedi Xerxes. "Kırbaç cezasını ben de çekeceğim."

"Ben de öyle," dedi

Bjorn. "Hayır."

"Evet," dediler hep bir ağızdan.

Suçluluk duygusu yükseldi. Onlar onun gibi değildi. Acıdan teselli bulamıyorlardı ve Thane onlara yardım edemediğinde zaten çok fazla acı çekmişlerdi. Şimdi, hak ettikleri cezayı almalarına izin veremezdi -özellikle de bunu hiç hak etmedikleri için.

Bunu yapma, diye yalvardı. Git hadi.

Çoktan yapıldı, dedi Xerxes kanatlarını kararlı bir şekilde sallayarak.

Sonuna kadar birlikte, dedi Bjorn, gökkuşağı gözleri alev alevdi. Arkadaşları hep bir ağızdan cüppelerinin üst yarısını çıkardılar,

Zacharel'e sırtlarını verdiler ve dizlerinin üzerine çöktüler. Hazır.

Thane gözlerini kapadı. Anka'nın gitmesine izin vermeliydi. Yapamazdı.

Çok iyi.

Kendinden nefret eden Thane de aynı şeyi yaptı. Kanatlarını açtı ve öne, kollarının etrafına ve yoldan çekilecek şekilde sardı. Önce kırbaçlandı, deri kanatlarını ısırdı, sonra da kanatları parçalandığında derisine saplandı.

Xerxes'in ve ardından Bjorn'un sırası geldiğinde hissettiği tüm zevkler yok oldu. İkisi de herhangi bir tepki göstermedi ama Thane her darbede kendini tutamadı.

Giyindikten sonra Zacharel, "Şimdi iş zamanı," dedi. Sanki hiçbir şey olmamış gibi. Arabaları işaret etti dolambaçlı yollar boyunca. Altlarındaki tepede karıncalardan başka bir şey yoktu. "Birkaç gün önce, William the Ever Randy'nin kızı White, aynı Anka Kuşu tarafından öldürüldü. Kral Ardeo'nun sevgili cariyesini öldürmekten sorumludur."

Thane odaklandı. William. Kökeni şüpheli bir ölümsüz. Bağlılığı ya da vicdanı olmayan bir erkek. Eşsiz bir güce sahip bir adam. Thane ona her zaman hayranlık duymuştu. Hayatını Thane'in yaşamak istediği gibi yaşadı. Pişmanlık duymadan.

"Katilin adı Petra'ydı," diye devam etti Zacharel. "Öyleydi diyorum, çünkü William ve üç oğlu onun yeniden canlanmamasını sağladılar."

"Nasıl?"

"Henüz emin değilim."

Yine de Thane'in sakladığı ilginç bir bilgi. Kendra'yla işi bittiğinde, onun da yeniden canlanamayacağından emin olmak istedi.

"William'ın kızı, Beyaz..." Zacharel iç çekti.

Boyun eğmenin vücut bulmuş haliydi ve öldüğünde ruhu milyonlarca parçaya ayrıldı, her biri bir böcek gibi New York'a yayıldı ve yoluna çıkacak kadar talihsiz olan insanlara bulaştı. Liderleri

Belki de henüz bilmeyenleri panikletmek için esintide uçuşan bilgileri istemiyorlardı. İblisler bu boyun eğmeyi kendi
ve insan bedenlerini daha kolay ele geçirdiler. Suç oranı tüm zamanların en yüksek seviyesine ulaşmış durumda ve En Yüce Olan'dan öğrendiğime göre Germanus'un ölümünden sorumlu olan iblislerden biri bu şiddeti bir kılıf olarak kullanıp
Nerede olduğunu saklayın.

Ne yapmamızı istiyorsun? Bjorn sordu.

Bir ordunun tüm üyeleri bu şekilde iletişim kurabilirdi. Yani, bir ordunun tüm üyeleri zihinsel otoyollar aracılığıyla birbirine bağlanırdı. Thane bundan hiç hoşlanmamıştı, sadece
Bjorn ve Xerxes ile böyle bir bağlantı kurmak istedim. Çünkü ses o yollarda seyahat edebiliyorsa, düşünceler de edebilirdi.
Hatıralar. Kimsenin onun sırlarını öğrenmeye hakkı yoktu.

New York'a git ve iblisi avla, dedi Zacharel.

Peki biz neyiz? Xerxes cevapladı. Rastgele evlere ve işyerlerine girip şansımızın yaver gitmesini mi umacağız?

Thane elini yüzünde gezdirdi. En Yüce Kişi herhangi bir ayrıntı verdi mi?

Zacharel'in karanlık başını sallaması. "Sana kötülüğün her zaman bir iz bıraktığını söyleyebilirim. Başlangıcını bul, takip et ve sonra sonunu bulacaksın."

Kulağa kolaymış gibi geliyordu. Thane öyle olmayacağını biliyordu. Hiçbir zaman da olmadı. Ama o ve adamları sebat edeceklerdi. Hep öyle yaptılar.

"Koldo, Axel, Malcolm, Magnus ve Jamilla zaten orada, sizi bekliyorlar."

Thane kaşlarını kaldırdı. "Beklemek mi?" Tüm zamanların en sabırsız savaşçıları mı? "Avlanmak yerine mi?"

"Çalışanlarımı farklı yerlere göndererek hata yaptığımı fark ettim. Bu çabalarımızı zayıflattı. Bu yüzden, şu andan itibaren birlikte çalışacağız. Bu olaydan sorumlu altı iblisin sadece birini yakalamaya odaklanacağız.
Germanus'u öldürmek. Bu tamamlandığında, çabalarımızı ikinci bir tanesine yönelteceğiz ve bu böyle devam edecek."

Kartopu etkisi. Bir zafer herkesi bir sonrakine hazırlayacaktı.

Akıllıca.

Zacharel kaşlarını çatarak başını yana eğdi. "Git. Şimdi git. Diğerleri pusuya düşürüldü ve savaş devam ediyor."

YEDİNCİ BÖLÜM

METAL, gecenin nemli havasında ıslık çaldı. Bir, iki... beş farklı kişinin kararlı ayak sesleri yankılandı. Savaşçı ayak sesleri, iblis toynaklarının takırtısı değil. Bir acı tıslaması duyuldu, ardından bir memnuniyet homurtusu geldi.

Thane karanlık sokağa dalış bombardımanı yaptı, son anda doğruldu ve şiddetli savaşın ortasına ayaklarının üzerine indi. Ateşten bir kılıcı avuçlarken, kanatlarını iki yanına açarak Bjorn ve Xerxes'e yer açtı.

Hızlı bir bakış, Gönderilmiş Varlıkların salladığı ateşten kılıçlar karşısında kıvranan gölgeleri ortaya çıkardı. Fakat Gönderilmişler başka bir rakiple meşgul oldukları anda, o gölgeler saldırdı ve kararmış pençelerini savurdu.

Koldo bir robotun soğukkanlılığıyla savaştı.

Axel sanki kendi hayatı için hiçbir endişe duymuyormuş gibi dövüştü,

Sadece tek bir öldürme yapmak için kendini karşı saldırıya açık bırakıyor.

Magnus ve Malcolm ikizleri arka arkaya durdular. Magnus avını yaraladıktan sonra Malcolm onun işini bitirdi.

Jamilla vahşi bir karttı, saldırılarında öngörülemezdi, sanki yoluna çıkan her şeyi öldürmek için çabalıyordu.

Rage, Thane ile çarpışma rotasına girdi. Patlama çok yakındı. Gölgelerle daha önce bir kez karşılaşmıştı, genellikle savaştıkları sıradan türden farklı bir iblis türü - Kendra'nın karnında hançeriyle öldüğü gece olmuştu, bu da köleyi güçlendirmişti

Bjorn'un kaybolduğu gece. Tek bir çizik bile yıkıcı sonuçlar doğurabilirdi.

Thane yardım etmek niyetiyle bir adım öne çıktı. Sırtı yanıyordu; yaraları iyileşecek zaman bulamamıştı.

Çatışmaya katılmayın ve bu noktadan hareket etmeyin, Bjorn kafasının içinde şöyle dedi.

Garip bir istek olmasına rağmen Thane tereddüt etmeden kabul etti. Koşullar ne olursa olsun arkadaşına hayatı, hayatının her parçası konusunda güveniyordu.

Bjorn savaşın tam ortasına daldı ama kılıç yerine kollarını açtı. Bu hareket, "Bana bakın." diyordu. Kim olduğumu ve neler yapabileceğimi biliyorsun. Bana itaat et ya da acı çek. "Yeter!"

Gölgeler anında ve şiddetli bir şekilde tepki verdiler, çığlık attılar ve Bjorn'un ulaşamayacağı bir yere doğru fırladılar. tamamen yok oluyor.

Geçen sefer yaratıklar savaşçıdan korkmamıştı. Ne değişmişti? Neden değişmişti?

Geri döneceğim, dedi Bjorn, sesi bir şeyle gergindi. Endişelenmeyin. Ve sonra o da gitti.

Thane, Xerxes'le endişe ve hayal kırıklığı dolu bir bakış paylaştı. Harekete geçmek istediler. Harekete geçmeleri gerekiyordu. En iyi arkadaşlarının başı ciddi bir belada olabilirdi. Ama ne yapabilirlerdi ki? Thane şu ana kadar Bjorn ortadan kaybolduğunda ona ne olduğu, şu anki durumunun ne olduğu ve hatta yaratıklar hakkında hiçbir bilgi edinememişti. Onlar tam olarak neydi?

Koşullara karşı öfkelenirken bile kılıcını serbest bıraktı. Alevler söndü. "Yaralanan oldu mu?"

Bir koro halinde "hayır" sesleri yükseldi.

"Dostum! O gölgelerle neredeyse sonsuza dek savaşacağız." "Daha çok beş dakikadır," diye araya girdi Thane.

"Bazılarımız diğerlerinden biraz daha becerikli, ama her neyse," diye devam etti Axel, etkilenmemişti, bebek mavileri
kendi sırtını sıvazlarken parlıyordu. "Sonra Çavuş Buzzkill ortaya çıktı ve her şey bitti mi? Bu da neyin nesi?"

Dudakları çatık kaşlarla kıvrılan Thane, her adımında tehditkâr bir ifadeyle savaşçıya yaklaştı. "Bunu bir daha söyle. Sana meydan okuyorum."

"Sonra Çavuş Buzzkill ortaya çıkar-"

"Hayır," dedi Koldo, Thane saldırırken onun sözünü kesti. Savaşçı Axel'in önüne geçerek canlı bir kalkan görevi gördü. "Hayır."

Thane ayaklarını dikti ve kendini olduğu yerde kalmaya zorladı. İkisi birkaç görevde birlikte çalışmıştı ve Axel Koldo'nun hayatını bile kurtarmıştı ama bu artık kardeş kadar yakın oldukları anlamına gelmiyordu. Koldo bunu neden yapsın ki?

Axel sırıtarak iri adamın omzuna uzandı ve Thane'i ters çevirdi.

Koldo iç çekti.

Belki de kardeş kadar yakındılar. Genellikle sessiz, her zaman içine kapanık olan Koldo ile sinir bozucu, saygısız Axel'in bir araya gelmesi pek olası değildi ama örneğin bir Gönderilmiş Kişi ile kırılgan bir insan kadar da olası değildi.

"Bu görevi artık ben yönetiyorum," dedi Thane. Zacharel'in ikinci komutanı olarak bu doğru bir karardı. "Bana her şeyi anlat
Özledim."

Duyurusunu farklı derecelerde öfke, eğlence ve kayıtsızlık karşıladı. Yine de sorgusuz sualsiz itaat edildi. Kanatları sağlam bir şekilde göklerde kalma kararlılıkları duygularından daha güçlüydü.

Keşke benim için de bu kadar kolay olsaydı.

Thane'in öğrendikleri: İblis faaliyetlerinin en yoğun olduğu gece kulüpleri aranmış. En karanlık auraya sahip evler de öyle. Bir avuç iblis yakalanmış ve işkence görmüştü ama yeni bir bilgi elde edilememişti.

Sonuç: Gönderilmiş Olanlar cevaplara daha yakın değildi.

Farklı bir sonuç istiyorsanız, farklı bir şey yapmak zorundaydınız.

Kötülüğün vücut bulmuş hali olsaydım ve en büyük düşmanımın kralı Germanus'u öldürmüş olsaydım Düşmanın peşimden gelip beni cezalandırmaya kararlı olduğunu söyledi. Peki, nereye saklanacaktım?

İlk olarak, Thane saklanmazdı. O bir korkak değildi. Ama iblisler kesinlikle öyleydi.

Öte yandan, iblisler de palavracıdır.

Peki... hangisi üstün gelecekti? Korkaklık mı, gurur mu?

Gurur. Neredeyse her zaman öyleydi. Ve gurur ne talep ederdi?

Ego okşama. Evet. İblis göklerde yaptıklarıyla övünemiyorsa, burada yaptıklarıyla övünmeye başvururdu. İnsan övgüleri hiç yoktan iyidir.

"Aradığımız iblis muhtemelen bir tür güç pozisyonundaki bir insanı ele geçirmiş. Bölgedeki en etkili 50 kişinin listesini istiyorum. Bahse girerim
Birisi yakın zamanda karanlık bir metamorfoz geçirdi."

Öfke, eğlence ve kayıtsızlık yerini entrikaya bıraktı.

"Ben yaparım," dedi Jamilla. Daha birkaç ay önce iblisler tarafından işkenceye uğramış olduğundan, karşılık vermek için eline geçen her fırsattan zevk alıyordu. "Yıllıklarımızı gözden geçirmek ve listeyi bir araya getirmek için en az yirmi dört saate ihtiyacım olacak."

Yıllıklarda her insanın yaptığı her hareket, söylediği her söz kaydedilmiştir. Ama özgür irade her zaman
bir rol oynamış olsa da, alınan kararlarda şeytani etkiden bahsedilmemiştir.

Başını salladı. "Koldo, Zacharel'in ordusunun geri kalanıyla konuş.
Mümkün olduğunca çok sayıda New York vatandaşını gözetlemeleri ve korumaları için askerleri gönder. Axel, Clerici ile konuş. Belki o da Yüce Tanrı ile konuşup meleklerin gönderilmesini sağlayabilir."

İki savaşçı da başını salladı.

"Herkes yarın gece Downfall'a gelsin.
Bir sonraki hamlemizi o zaman planlayacağız."

Kanatlarını açıp havaya fırlamadan önce savaşçıların her birinden bir tür onay alana kadar bekledi.

Birkaç saniye sonra Xerxes onun yanındaydı. Bjorn'un sözlerine rağmen endişelendiğini biliyorum, ben de öyle, ama bu
Daha önce birkaç kez başına geldi. Gece olmadan kulübe dönmüş olacak.

Thane tuttuğunu bilmediği bir nefesi serbest bıraktı. Her zamanki gibi arkadaşı sorununun özünü biliyordu. Acı çekiyor mu?

Öyle olmalı, diye dürüstçe cevap verdi Xerxes. Döndüğünde, seksten sonra yaptığı gibi tepki verir.

Bjorn dokunulmaktan nefret ederdi. Bu onu nadiren bir sevgili edinmekten alıkoyardı -hane sık sık arkadaşının kendisine bir şey kanıtlamayı umduğunu düşünürdü- ama her zaman sonunda
Daha sonra günlerce zihninin karanlığına çekildi.

Thane kulübün çatısına indiğinde bir küfür yuttu, Elin'in gözleri gibi düz bir füme cam şeridi
özel kanadına götürdü. Bjorn'un yerini almayı o kadar çok istiyordu ki.

Bjorn zaten çok acı çekmişti ve kırılma noktasına giderek yaklaşıyordu. Tanıdık çaresizlik Thane'in soğukkanlılığına çarptı, suçluluk duygusu boynuna bir ilmik geçirdi ve onu boğdu.

"Cario," diye kükredi Xerxes aniden. Çatının çıkıntısından atladı ve gece gökyüzüne doğru ok gibi fırladı.

Thane aradı ve kızı pencerelerden birini gizlice geçmek için binanın kenarına tırmanırken buldu.

Birkaç hafta önce kulübe gelmişti. William the Ever Randy gibi kökeni şüpheli bir kadın.
açıkça güçlü, başkalarının düşüncelerini okuma yeteneğine sahip.
Thane onun için bir oyun oynamıştı. Hayır demişti ama kendini Xerxes'e teklif etmişti. İkisi yatak odasına çekilmeden önce, ne yaptığını açıklamak gibi bir hata yaptı.

onların düşüncelerinden
derlenmiştir.
Bu durum hepsini
öfkelendirmişti.
Thane onu kovmuş ve geri dönmesini yasaklamıştı. Çıkarken Xerxes'e baktı ve "Beni hatırla" dedi.

Şimdi Xerxes'in yaklaştığını fark etti ve çığlık attı, tuğlanın aşağıya, aşağıya, aşağıya, yeryüzüne doğru savrulmasına izin veriyor.

Xerxes onu yakalamaya kararlı bir şekilde takip etti.

Zavallı kız. Onu ele geçirdiğinde, ölümüne sorguya çekerdi. Kız sürekli geri geliyordu ve o da nedenini bilmek istiyordu.

Belki de soruları sonunda cevap bulacaktı. Sorular.

Cevaplar.

Bir hatırlatma. Beklenti Thane'in içini kasıp kavurdu. Denetlemesi gereken kendi sorgusu vardı, değil mi?

* * *

UGH. Büyük Peynir tarafından Elin'i tanıma sohbeti için çağrıldı.

Multiple Scorgasms ile çalışmayı yeni bitirmişti. Üç saat boyunca Thane'in kulübünün yanındaki spor salonunda mahsur kalmıştı. Bugün ona sadece kaldıramayacağı kadar ağır kayaları göremeyeceği kadar hızlı hareket eden hedeflere fırlatma sanatını öğretmekle kalmamış, aynı zamanda ona takma adını da vermişti. Bonka Donk.

Evet. Gerçek bir kazanan.

Savy, Black Cawk'tı. Nedenini kimseye sormayın. Kızlar bu ismi her söylediklerinde kıs kıs gülüyorlardı ve Elin o da korkuyordu. Chanel Alcoballic'ti. Bellorie Küçük Kırmızı Roket'ti, kısaca Roket. Octavia Kobra Kai'ydi.

Zaferleri konusunda olduğu kadar lakapları konusunda da ciddiydiler.

Adrian çift kapıyı açtı, yüz ifadesi boştu.

Harika. Thane'in ruh hali hakkında bir ipucu vermek onu öldürebilir miydi? Elin isteksizce oturma odasına girdi. Artık lükse tamamen alıştım. Aval aval bakmayacağım. Bakmayacağım.

Adrian, "Dönmeye hazır olduğunuzda salonda bekliyor olacağım," dedi ve onu içeri kapattı.

Thane arkalıksız bir koltuğun kenarında dinleniyordu, sarı bukleleri şaşırtıcı bir şekilde evcilleştirilmişti. Parmaklarımı o buklelerin arasında gezdirmek istemiyorum. Giydiği cübbe parlak beyazdı,

Neredeyse göz kamaştırıcı ve kirden eser yok. Vücudundaki malzemeyi soymak ve kampta sergilediği kaslarla ziyafet çekmek istemiyorum.

Artık onu çekici bulmuyordu.

Gerginlik ondan yayılıyor, onu daha büyük, daha güçlü gösteriyordu. Daha agresif.

Bu ilgimi çekmiyor. Onu

çekici bulmuyorum.

Korkuyorum.

Doğru. "Otur"

dedi.

Kaçmak istese de -çünkü korkuyordu, lanet olsun- kendini onun karşısındaki sandalyeye oturmaya zorladı.

Hava daha şimdiden en pahalı şampanyalardan sırılsıklam olmuş gibiydi ve tarçın kokuları başını döndürüyordu. Thane'e bu kadar yaklaşmışken kokular daha da yoğunlaşmıştı. Kokular ondan mı geliyordu?

Göbeğinde kıpırdanan sıcaklığı yavaşlatmak için boşuna bir çabayla bacak bacak üstüne attı.

Ona her zaman tepki verir miydi?

Hayır, lütfen, hayır.

En azından daracık üniformasından kurtulmuş ve dünyanın en pahalı pazen pijamasını giymişti. Bellorie bu yumuşak ve rahat kıyafeti bir safir broş, bir yakut gerdanlık ve bir zümrüt bilezik karşılığında satmıştı. Mücevherlerden ayrılmak canını acıtmıştı. Kötü oldu.

Ama bunun için gelmesine imkan yoktu.

çok az giyinmişti ve başka giysisi de yoktu.

Yarın, o ve kızlar alışverişe gideceklerdi. Sabırsızlanıyordu.

Thane ona baktı, bakışları kapüşonlu ve şehvetliydi ama düşüncelerini gizliyordu. Altın rengi kaşlarından birini kaldırdı. "Etrafını merak etmiyor musun?"

"Pek sayılmaz." Yine de onu doğal ortamında görmek hoşuna gitmişti. "Buraya geldim, her yeri aradım bile."

Üzerine korkunç bir durgunluk çöktü. "Yaptın." Bir ifade, soru değil.

Hayatta kalma içgüdüleri zihninde sarı bir ışık yaktı. İhtiyatlı davran. "Şey, evet. Sana ulaşmak için geçmem gerekti-" Eliyle yatak odasını işaret etti. "Öğleden sonra keyfi. Ama hiçbir şeye dokunmadım!
Çoğunlukla."

Gözlerinde bir öfke volkanı patladı ve onu ürküttü. "Adrian," diye seslendi sessiz bir tonda. Yine de acı ve ıstırap vaadini duydu.

Erkek odaya girdi.

"Emirlerimi unuttun mu?" Thane hâlâ o ürperti uyandıran ses tonuyla sordu.

Emirleri neydi? Burada neler oluyordu?

Başını kaldıran Adrian, "Ben yapmadım. Savy ve Chanel gitmişti. Sadece Bellorie ve Elin kaldı."

Uh-oh. Elin bir şekilde başını belaya sokmuştu. "Yardım ettiğim için mutluydum. Dürüstçe." Yalancı. "Yani, dürüstçe. Dediğim gibi, eşyalarına dokunmadım. Çok fazla. Ve hiçbir şeyi kırmadım. Gerçekten."

Thane onu görmezden gelerek Adrian'a, "Bir daha asla. Anladın mı?"

Adamın "ya da başka bir şey" demediğini fark etti. Ama o zaman, buna ihtiyacı olmamalıydı.

Adrian başıyla onayladı ve kapıyı arkasından kapatarak odadan çıktı.

"Bir daha asla ne?" Elin sordu. "Sana itaatsizlik
mi?" "O da var."

"Ama yapmadı."

"O yaptı. Ve artık bu konuşma sona erdi." Thane'in yüz hatlarının yumuşaması ve öfke pırıltısının kaybolması için bir an geçti. Yine de tedirgin bir hava yaymayı başarmıştı.
Neden? Çünkü Thane'in seks sonrası
Artıklar mı?

Adam ayağa kalktı ve ona yaklaşırken gözleri büyüdü.

Zihninde sarı ışık tekrar parladı. Sarı. Sarı.
Aniden kızardı. Sertleşti. Adam ne yapacaktı? "Ben
masumum!" diye bağırdı.

"Sana daha kaç kez güvence vermeliyim?"

Adam sadece önündeki sehpaya oturdu, dizleri bacaklarını kavradı ve kadın rahat bir nefes aldı. Bu o kadar da kötü değildi. Sonra kabuk bağlamış avuçlarını kadının kalçalarının üstüne koydu. Bu temas onu elektriklendirdi ve öksürükle maskelemeye çalışıyordu. Şampanya kokusu şimdi daha da güçlüydü ve ağrıyı çok daha kötü hale getiriyordu.

"Ellerine ne oldu?" diye sordu dikkatini dağıtmak için.

"Hak edilen neydi?"

Tamam. Ama neden kesilmeyi hak etmişti? Ve yaralar canını yakıyor muydu? İçgüdüsel olarak hareket ederek işaret parmağının ucunu öptü ve annesinin ona yaptığı gibi en kızgın yaranın üzerine hafifçe bastırdı.

"İşte. Artık iyileşmeleri gerekiyor."

Kıpırdamadan oturdu, ifadesi

donmuştu.

O zaman anladı. Ne yaptığını ve bunu kime yaptığını. Neredeyse utanç alevleri içinde patlayacaktı. "Ah, yani... Vay canına, saate bak. Belki de gitmeliyim?"

Göz kapakları yarıya indi. "Kal." Ona bakarken dilini dudaklarının üzerinde gezdirdi. Sonra sanki az önce tatlı bir şey tatmış gibi inledi. Bu görüntü ve ses

Baş döndürücü, her kadının kararlılığını eritecek kadar sıcak, hatta onunkini bile. "Ve teşekkür ederim," dedi fısıltı yumuşaklığında.

Azarlama değil. Tam bir şok. "Rica ederim," diye nefes aldı.

Kalp atışları kulaklarında yankılanmasına rağmen bir an sessizlik içinde geçti. Sonra, bakışları dikkatle onun yüzünü incelerken, "Nasıl oldu da sen, tam bir insan olarak, bir Phoenix?"

Tam insan.

Haklıydı. Onun bir buçukluk olduğunu bilmiyordu. Ve bu şekilde kalması gerekiyordu. "Onlar benim... benim..." Boğazında bir yumru büyüdü. Alnında ter birikti ve bir çığlık attı.

boğazının arkasında tomurcuklandı.

Yavaşça yanaklarını avuçladı, başparmakları elmacık kemiklerinin üzerinde gezindi. "Yine bu."

Temas onu merkeze yerleştirdi - onu memnun etti. "Bu mu?"

"Panik. Neden?" diye sordu. "Gerçekten tehlikede değilsiniz."

Güç toplamak için gözlerini kapattı ve "Tehlikede olduğum zamanı hatırlıyordum. Anka kuşu kocamı ve babamı öldürmüş, beni ve annemi esir almıştı."

"Evli miydin?" Kelimeler bir kırbaç gibi şakladı. Adam sanki onun en kötü hastalığın taşıyıcısı olduğunu yeni öğrenmiş gibi onu serbest bıraktı. "Ne kadar zamandır?"

Tamam. Tepki çekmesini beklediği bilgi bu değildi. Medeni durumu neden bu kadar önemliydi ki? "Evet, evliydim. Hayatımın en güzel üç ayı boyunca."

"Neden?"

"Neden?" diye papağan gibi tekrarladı. Ne biçim bir soruydu bu? "Neden en iyisi onlardı?"

"Çünkü birbirimizi seviyorduk." Başka neden olabilir? "O Şefkatli ve sevecen, tatlı ve nazik ve başıma gelen en iyi şey."

İki parmağını çenesinin kıvrımında gezdirirken Thane'in gözlerinde bir hoşnutsuzluk ifadesi belirdi.

Neden hoşnutsuzluk?

"Kaç yaşındasın?" diye sordu.

"Yirmi bir."

"Çok genç." Uzandı ve saçının bir tutamını çimdikleyerek kafa derisini gıdıkladı. Sanırım hastalıktan kurtulmuştu. "Ne kadar zamandır Anka Kuşu'ndasın?"

Uzaklaşma dürtüsüne ve daha da yakınlaşma dürtüsüne direndi. "Bir yıl."

"Bir yıl. On iki ay. Elli iki hafta. Üç yüz altmış beş gün. Sizin türünüzden biri için oldukça uzun bir süre." Ses tonu yumuşadı, acıtacak kadar nazikleşti. "Bu süre zarfında kaç dehşet yaşadınız?"

Ağzındaki nem kurudu. Ona söylemek istedi.
Belki de onu rahatlatırdı.

Rahatlığın, seksten çok daha değerli bir meta olduğunu öğrenmişti.

Onunla oraya gidemem. "Bu konuda konuşmak istemiyorum," diye mırıldandı.

İç çekti, başını salladı. "Anlıyorum."

Baskı yapmayacak mıydı? Bir şok daha. Bu onda bir konuda az da olsa açılma isteği uyandırdı. "Birkaç haftalığına kampta bir müttefikimiz vardı. Bir kız vardı, bir Harpy. İstenmeyen Neeka. Onu hatırlıyor musun?" Onun yanıtını beklemedi. "Başka bir klan gelip onu çalmadan önce kısa bir süreliğine oradaydı ama bana karşı iyiydi ve duyduğuma göre kısa süreli örtüşmeniz sırasında size de iyi davranmış. Söylentilere göre Kendra'yı bile dövmüş.
-Prenses seni kampta çıplak gezdirdiğinde ve-"

"Görevin neydi?" diye araya girdi, sesi sertti.

Uh-oh. Acaba kritik bir hata mı yapmış, onun en aşağılayıcı anlarından birini mi tekrarlamıştı? "Ben görmedim," diye onu ikna etmeye çalıştı. "Sadece duydum-"

"Görevler," diye tersledi.

Yutkundu. "Temizlik yaptım. Ben de eğlenceydim," diye acı acı ekledi.

"Açıkla."

İmkânı yok. Esaretinin bu yönünden bahsetmek bile bir hataydı.

Ellerinin ve dizlerinin üzerine çök, köpek.

Şimdi havla. Bir köpek tuvalet
kullanmaz. Buraya gel.

Bu hafta sana banyo yok. Köpekler kendilerini yalayarak
temizlerler.

"İlk başta," dedi, sanki o hiç konuşmamış gibi, "ben tüm yemeklerden sorumluydum. Sonra yemek yapmaktan ne kadar keyif aldığımı fark ettiler ve beni durdurdular."

Dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi. "Benim için yemek
yapacaksın."

"Ben" derken tüm barı kastettiğini düşündü. "Uh, hayır, yapmayacağım." Tartışmayı kes! Ama dudaklarını tutamadı kapattı. "Gerçekten çok isterdim ama içimden bir ses aşçıların barmaidler kadar para kazanmadığını söylüyor."

"Yine para. Neden bu kadar takıntılısın?"

Anlatmak mı, anlatmamak mı?

Seni sabote etmeyeceğine güveniyor musun?

Evet, öyleydi. Soğuk ve sertti ama zalim değildi. En azından ona karşı. "Bir gün kendi pastanemi açacağım ve adını Bırakın Pasta Yesinler koyacağım. Ya da Happy Ever Afters. Ya da Bundt Dreams. Henüz karar vermedim. Ama ne olursa olsun, muhteşem olacak. İnsanlar dünyanın dört bir yanından muhteşem tatlılarımı tatmak için gelecekler."

Gözleri, adını koyamadığı bir duyguyla parlıyordu. "Yarın, vardiyandan önce, benim için bu muhteşem tatlılardan birini pişireceksin."

Sorduğun için teşekkürler. "Elbette. Bunu yapabilirim. Bir bedel karşılığında." Gülümsemeye hazır görünüyordu. "Ne kadar?" "Yüz dolar gibi mi?"

"Tavsiye mi istiyorsunuz yoksa anlatıyor musunuz?" "Anlatmak mı?"

Eliyle ağzını kapattı, gözleri parlıyordu. Gülümsemesi kırılmıştı! "Pekala. Yüz dolar." İfadesi netleşti. "Esirken en çok neyi özlediniz?"

Konu değişti. Anladım. Hiç vakit kaybetmeden, "Ailem dışında mı?" dedi. Yemek."

Kaşları şaşkınlıkla çatıldı. "Aile. Annenizin esir alındığını söylemiştiniz."

İçinden bir acı dalgası geçti. "Evet. Ama dört ay önce öldü."

Onunla ilgili her şey yumuşadı. Şefkatle çenesini kavradı ve başparmağını yanağında gezdirdi. "Kaybın için üzgünüm, Elin."

Çenesi titremeye başladı. Beni çözecek. Başını sallamak için kendini zorladı.

Ona merhamet ederek, "Ne tür yiyeceklere hasret kaldın?" diye sordu.

"Her türden. Anka Kuşu beni sadece kırıntılarla besledi."

Ve yumuşaklık kayboldu, yerini öfke aldı. "Aynı şekilde," diye mırıldandı. Ayağa kalktı, ıslak barın yanındaki telefona doğru yürüdü ve bir arama yaptı, sesi o kadar kısıktı ki ne dediğini anlayamadı.

Telefonu kapattığında bile yerinde kaldı, sırtı ona dönüktü. Birkaç dakika boyunca, şaşkınlıkla tavuk oynadı.

-Ve karışıklık kazandı. Neler oluyordu?

Kapı tıkırdadı. Thane,

"Girin," diye seslendi.

Odaya büyük bir tepsi getirildi. En ilahi kokular ona doğru yayıldı ve ağzı sulandı.

Elin istemsiz bir hareketle ayağa fırladı ve hemen oraya koştu. Ekmekler, peynirler, meyveler.

Thane onu dikkatle izleyerek, "Hepsi senin," dedi.

"Gerçekten mi? Ciddi misin? Eğer öyleyse, başka tarafa bakmalısın. İşler tuhaflaşmak üzere." Cevap vermesini beklemek çok uzun sürerdi. Hiçbir şey kalmayana kadar tam bir vahşi gibi yemeğe saldırdı.

Vay canına. Karnını ovuştururken keskin bir memnuniyetle inledi. "Ben ve yeni bebeğim kolesterol dolu kalbimizin derinliklerinden sana teşekkür ediyoruz."

"İnanın bana, o zevk bana aitti." Adamın sesinin boğukluğu kızın yanaklarının kızarmasına neden oldu.

"Şimdi tek ihtiyacım olan yemekten sonra bir ya da on iki kaşık çikolata kaplı fıstık."

Kadının boşalttığı sandalyeyi işaret etti. "Çikolata sever misin?"

"Neredeyse nefes almaktan daha fazla." Kadın yerine oturduğunda, adam sehpanın üzerindeki tüneğini geri aldı. Ve daha yakına eğildi. Yutkundu, ondan emin değildi... ya da kendinden emin değildi?

"Sevgilin var mıydı?" diye sordu, konuşmaları hiç kesilmemiş gibi kaldığı yerden devam ederek.

Bunu yapabilirim.

Adamın ne sorduğunu biliyordu. Avludaki kalabalığın arasında kurtarmaya çalışacağı bir adam var mıydı? "Hayır. Sana söz veriyorum, hayır."

Bakışları kızın dudaklarına kaydı, oyalandı. "Bir tane ister misin?" İpek gibi sordu.

İçinden lezzetli bir ürperti yağmuru geçti. Onu baştan çıkarmaya mı çalışıyordu? Çünkü tam da bunu yapıyordu. Bu
Vücudunun sıcaklığı tenini gıdıkladı. Kokusunun boğuculuğu burnunu memnun etti. Sesinin törpüsü kulaklarını mest etti.

"Hayır," dedi, ona uzanmamak için pantolonunu kavradı. Seninle tanışana kadar değil.

Neredeyse transa geçmişçesine, parmak ucuyla avucundaki yara izlerini takip etti ve bileğindeki nabız atışında durdu. İç organları karıncalandı ve yandı. Midesi titriyordu.

Çok iyi hissettiriyor.

"Çok ince bir kemik yapınız var," dedi sessizce.

Nefes alış verişi o kadar sığdı ki duracağından endişelendi. Bu planın bir parçası değildi, bu tamamen plan karşıtıydı. Ondan uzaklaşmalıydı. "Artık gidebilir miyim?"
neredeyse ciyaklıyordu.

Gözlerini kırpıştırarak odaklandı, başını salladı. Sonra kaskatı kesildi, onunla olan rahatlığı kayboldu, çalınan şefkat anı bozuldu. Doğruldu, teması kesti.
"Evet," diye bağırdı ve kapıya doğru el salladı. "Git."

Fikrini değiştirmesini beklemeden ayağa fırladı ve arkasına bile bakmadan odadan çıktı.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

XERXES ön odaya daldı, ıslak bara doğru yürüdü ve üç parmak viski içti. Sonra bir tane daha. Ve bir tane daha. Karanlık öfkesi soluk, yaralı teninin yüzeyinin altında çalkalanıyordu.

"Anladığım kadarıyla kaçmış," dedi Thane.

"Evet."

Komikti - korkunç bir şekilde. Son bir saattir aynı şeyi düşünüyordu. Kız kaçmıştı. Ama azabı Cario'dan ziyade Elin'e odaklanmıştı. Sehpadan kalkmamıştı. Orada acı çekerek oturmuştu.

Onun yakınlığı ve yokluğu yüzünden ağrıyor.

Onun yumuşaklığı ve sıcaklığı kendisinden alındığı için acı çekiyordu.

Ağrıyordu çünkü sabun ve kiraz kokusu onunla kalmıştı.

Binlerce kez neredeyse ayağa fırlayıp onun peşinden koşacaktı, küçük insan kendi iyiliği için fazla güzel ve kırılgandı, kendisinden daha büyük bir güç onu çekiyor, harekete geçmesini istiyordu. Ama o direndi. Ona hissettirdiği şeyleri anlamıyordu. Saplantı. Kıskançlık.

Ölen kocasına olan bağlılığı...

Thane yumruğunu sehpaya vurarak taşı çatlattı.

"Benim adıma öfkelendiğin için minnettarım," dedi Xerxes sert bir sesle. "Rica ederim," diye cevap verdi, dikkati dağılmış bir halde.

Elin onun hakkında ne hissediyordu?

Ondan korktuğunu biliyordu. Ama bir parçasının onu istediğinden şüpheleniyordu -umuyordu-. Ona dokunduğunda nefesi kesilmiş ve yanakları kızarmıştı. Ama sonunda korkusu galip gelmiş ve kaçıp gitmişti.

En iyisi için. Ellerindeki kabuklara baktı. Bugün, acı verme yeteneğini iyi bir şekilde kullanacaktı ve
Elin'i cezalandırdığı için Kendra'yı cezalandırdı. Prenses karşılık vermişti, özellikle de adam kulaklarına saldırdığında. Eğer Elin onu o zaman görseydi.

Elin, onu öpmek ve iyileştirmek için parmağını kullanmıştı. Korkusu asla kaybolmayacaktı.

Solması gerekiyordu. Ancak o zaman ona sahip olmasına izin verebilirdi.

Onu şimdi mi götürmeyi planlıyorsun? Evet. Hayır. Hayır. Eğer onu yatağına alırsa, tatlılığını kırbaçlayarak çıkaracaktı ve bu düşünce onu her zamankinden daha fazla rahatsız ediyordu.

Bu şekilde olmak zorunda değil. Onun varlığında, acı arzusu zevk arzusundan ayrılıyordu.

Neden?

Nedenini biliyorsun. Phoenix'in ellerinde acı çekti.
Çok acı çekti, hem de yeterince.

"Ne oldu?" diye sordu Xerxes'e. Kızı aklından çıkarması gerekiyordu.

"Şimdi benimle konuşuyor." Arkadaşı kanepeye yerleşti. "Bilmiyorum. Serbest düşüşteydik. Yarı yolda onu yakaladım. Yüzümü avuçladı, bana hatırlamamı söyledi ve ortadan kayboldu."

Yani. Kız parlayabiliyor, sadece bir düşünceyle bir yerden başka bir yere gidebiliyordu. Bu çok şeyi açıklıyor. "Neyi hatırlıyorsun?"

Xerxes onun bakışlarıyla karşılaştı ve kaşlarını çattı.

Haklısın. Bilseydi, bu kadar sinirli olmazdı.

"Onu görüyorum ve başka tarafa bakmak için kendimi zorlamam gerekiyor," dedi savaşçı göğsünün ortasını ovuşturarak. "Ama kendimi zorluyorum, çünkü ona bakmak keder getiriyor. Kafamda ve kalbimde."

Onun yas tuttuğu düşüncesine dayanamıyorum. "Acınızı unutmanıza yardımcı olması için örgü örmenizi önerebilir miyim-"

Xerxes bardağı onun kafasına fırlattı.

Kıkırdayarak, Thane kolayca atlattı. "Hayır mı? O zaman avluda bir yürüyüşe ne dersin?"

Xerxes'i avluya götürdü ve yürüyüş yolu boyunca ilerlediler. Hem eski hem de taze kan kokusu
havaya karıştı. Acı dolu iniltiler bir dehşet senfonisi yarattı. Zümrüdü Anka Kuşu'na rağmen gülümseyemedi.
bunu ve daha fazlasını hak etti.

Onlardan nefret ediyorum.

Ama onlar için göklerden düşmeye hazır mısınız?

Sertleşerek Xerxes'e baktı. "İblisler tarafından yakalanmaktan kurtulmuş olsaydın sana ne olacağını hiç merak ettin mi?"

"Her zaman," diye yanıtladı arkadaşı, bir dal parçasını alıp ikiye bölerek. "Eskiden olduğum adam olurdum, mutlu olurdum,
ama sensiz ve Bjorn'suz olacağım ve bu benim için sorun."

Küllerden güzellik bulmanın mükemmel bir örneği. Dünya bir iblis kadar kötü, işbirlikçi bir fahişe olabilir, ama aşk her seferinde onu yenerdi. Aşk asla başarısız olmadı.

Kendra'nın yere yatırıldığı noktaya ulaştılar. Ama Thane ilk kez onun bu kadar alçaltıldığını görmekten memnun değildi. Ona tıpkı iblislerin arkadaşlarına davrandığı gibi davranıyordu.

Aptalca bir düşünce.

Kaşlarını çatarak kanatlarını açtı ve yavaşça bir dizinin üzerine çökerek Kendra'nın bakışlarıyla buluştu. Kampta olduğundan daha zayıftı. Elmacık kemikleri zayıflamıştı. Zayıf
Çilek sarısı saçları kafasına dolanmıştı. Kulaklarının olması gereken yerdeki deliklerden kan damlıyordu. Kesikler
Dudakları çürümüş, çıplak tenine kir ve kan bulaşmıştı. Açıkta kalan her deri parçası kabarmış, bazıları o kadar kötü yanmıştı ki kararmıştı.

Uyanıktı, aklı başındaydı.

"Bana yaptığın muameleden pişman mısın?" diye sordu, onu duyamayacağını biliyordu.

Gözleri kocaman açılmış, ona yalvarıyordu. Ona yansıtmaya çalıştığı sözcükleri hayal edebiliyordu ama boğazı bu sözcüklerin oluşmasına izin vermeyecek kadar kuruydu. Thane, lütfen. Bunu asla istememiştim.

Seni köleleştirdim, sana ne yaptığımı fark etmedim. Bir kazaydı. Bir yanlış anlaşılma.

Hayır. Pişman değildi. Bahaneler uydurdu!

"Yeni kralın senin için geleceğini düşünüyor musun?" diye sordu, parmak eklemlerini çene çizgisi boyunca gezdirerek. "Sence senin için, sevgili Malta'sının kızı için savaşacak mı? Sana zarar gelmemesini isteyeceğini?" Etkili olması için durakladı. "Tekrar düşün.
Ardeo diğerleri için savaşacak ama sen değil. Sen Malta'nın katilinin yeğenisin."

Konuşmaya çalıştıkça içinden anlaşılmaz sesler çıkıyordu. Kazıklara karşı mücadele etmeye başladı,
kendini yukarı çekmeye çalışıyordu. Sadece yaralarını daha da kötüleştirdi.

Bundan küçük bir memnuniyet duydu. "Sen ne diyorsun Xerxes? Acısına son vereyim mi?"

"Eğer size bir hançerle karşılık vermesini istiyorsanız,
evet."

Thane soğuk soğuk sırıtarak doğruldu. "Bir gün," dedi Kendra'ya, "seni böyle görmekten bıkacağım. Bir gün gitmene bile izin verebilirim. Ama o gün bugün değil."

* * *

Bir köşeyi dönerken, Elin Thane'e rastladı. Kelimenin tam anlamıyla ona çarptı ve neredeyse son bir buçuk saatini pişirmekle geçirdiği pastayı düşürüyordu. Süitinden ayrıldıktan sonra dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacı vardı ve bahçeyle uğraşmak bunu karşılamıyordu, bu yüzden mutfak dehasıyla onu şaşırtmak için beklememeyi tercih etti.

Mutfak personeli ilk başta itiraz etmişti. Adrian
Onu oraya kadar takip etti ve tek kelime etmemiş olsa da varlığı herkesi susturdu.

Bay'i izlerken yaptığı gibi malzemeleri karıştırmak tatmin edici olduğu kadar üzücüydü de.

Thane'in güçlü kolları onu sabitlemek için etrafını sardı. "Dikkatli ol." Onu birkaç adım geriye çekti ve çilekli vanilyalı şekerlemeyi elinden aldı.

Yanakları sıcaktan kızarmıştı. "Bunun için üzgünüm." Hain vücudu her zamanki gibi onun yakınlığına tepki verdi, ısındı ve karıncalandı. "Bir görevdeydim ve bir şey yapmadan ilerliyordum.
dikkat ediyor." Bakışları, ayakta duran Xerxes'e kaydı Yanında. "Tatlımın tadına bakmak ister misiniz? Ben ona Mükemmel Mükemmellik diyorum. Ticari marka beklemede."

Önce ona, sonra da kadına baktı. "Sanırım Thane'in bu grena'nın üzerine düşmesine izin vereceğim- yani, bunun hepsini almasına izin vereceğim." Açıkça
Bir sırıtışla savaşarak onun etrafından dolaştı ve koridorda ilerledi.

Thane bir heykel gibi kıpırdamadan olduğu yerde kaldı. "Şimdiden pişirdiniz mi?"

Yüzünde ve ellerinde siyah çizgiler vardı. Char mı? Gözlerindeki kasvetli parıltı ve yüz hatlarındaki gerginlik de neyin nesiydi?

"Gördüm. Bakılacak pek bir şey olmadığını da biliyorum."

Ortadaki
tepsiyi fırından çıkardığı anda düşmüş, sonra da kremasını sürerken üst katmanı parçalanmıştı. "Ama eminim tadı harikadır."

"Kendiniz tatmadınız mı?"

"Hayır." Bay en son bir tane yaptığında onu elleriyle beslemişti. Kalbi daha fazla anılara yolculuk yapmaya dayanamadı. "Sen ilk olacaksın," dedi, onun fikrini öğrenmek için sabırsızlanıyordu.
"Lütfen."

"Elbette." Pastayı bir elinde dengeledi ve
diğeriyle kenarını sıkıştırdı. Çiğnerken gözleri büyüdü.

Bu iyiye işaretti, değil mi? "Eee?"

"Bu... Hmm." Belirgin bir çabayla yutkundu. "Fırınınızda satacağınız şey bu mu?"

"Evet," dedi, savunmacı bir ton almamaya çalışarak.

"Dünyanın en iyisi mi?"

"Evet." Ayağını yere vurdu. "Neden?"

Soruyu duymazdan gelerek kendi sorusunu sordu. "Yemek yapmayı seviyor musun?"

"Şey...evet. Kocamın yapmayı en sevdiği şeydi."

"Anlıyorum." Dudaklarını büzdü. "Peki seninki neydi?"

"Şey..." diye tekrarladı. "Ona yardım etmeyi severdim."

Kirpikleri neredeyse birbirine kaynaşmış bir halde, "Üzgünüm Elin, ama bu..." dedi. Durdu, bir an düşündü ve içini çekti. "Daha kötülerini de yaşadım."

Berbat olduğunu söylemenin kibarca bir yolu. "Nefret ediyorsun, değil mi?" "Ediyorum. Özür dilerim."

Omuzları çöktü. "En azından dürüstsün." O hemen toparlandı. "Pratik yapmıyorum, hepsi bu." Parmaklarını şıklattı. "Ben biliyorum! Günde birkaç kek pişireceğim ve dilimleri müşterilerinize satacağım. Yakında adının hakkını vereceğim."

"Emin değilim-"

"Sana kârın yüzde ellisini vereceğim," diye atıldı. "Ve sakın kâr olmayacağını söylemeye kalkma. O kadar da kötü değilim."

"Pekâlâ." Saf bir hesaplama parıltısı gözlerini aydınlattı. "Bir anlaşmamız var."

Hesaplama neden? "Yani, uh, evet. Bellorie burada bir kütüphaneniz olduğundan bahsetmişti." Fikrini değiştirmeden önce konuyu değiştirmek akıllıcaydı. Ve onun yanından hemen ayrılmak akıllıcaydı. "Bana doğru yönü gösterebilir misiniz? Birkaç kitaba bakmak istiyorum."

"Okumayı sever misin?"

"Hem de çok," dedi.

Kaşlarından biri kalktı. "Ne tür kitaplar?" Sadece, gelmiş geçmiş en iyi kitaplar. "Romanslar."

"Bunların hiçbiri bende yok."

"Oh," dedi suratını asmamaya çalışarak. "Ama biraz alabilirim," diye ekledi.

Kız neşelendi. "Bu harika olur. Teşekkür ederim. Pekâlâ. Pekala. Sanırım bu iyi geceler demek." Adamın etrafından dolanmaya çalıştı ama yüzündeki kasvetli ifadenin geri döndüğünü fark etti. Ruh halini... yükünü... ya da onu rahatsız eden her neyse onu hafifletmek için bir özlem kaçma arzusunu gölgede bıraktı. "Bay Downfall, sizi rahatlatmamız gerekiyor."

"Peki bunu nasıl yapmamızı öneriyorsun?" Sesi değişmiş, alçak ve boğuk bir hal almıştı.

Uyarılma ile mi? Cazibeyle mi?

Lütfen, hayır. O zaman ona asla karşı koyamazdı. Ve eğer ona karşı koyamazsa... elveda, iş. Güle güle, para çantaları. Güle güle, yeni arkadaşlar.

Güle güle, Thane.

"Sana göstereceğim." Pastayı koridorun sonundaki gardiyana uzattı. "Bana bir iyilik yap ve bunu çöpe at. Kendine bir iyilik yap ve asla tadına bakma." Sonra, önünde
Thane tekrar elini uzattı. O tereddüt edince-
"Neden ruh hali birdenbire değişti?" diye ekledi, "Devam et. Al şunu. Bu küçük tatlı insan seni pusuya düşürmüyor, söz veriyorum."

Kaşlarını çatarak parmaklarını onunkilere doladı. Temas anında vücudunda bir şok oldu ama bu beklenen bir şeydi. Daha önce de olmuştu. Ve yine de, o hala
Onu binadan -ya da daha doğrusu labirentten- arka bahçeye doğru çekiştirirken titriyordu.

Bir buluttan bahçe çıkacağını hiç düşünmemişti ama daha tuhaf şeyler de olmuştu.

"Otur," diye emretti ve tek banka doğru el salladı.
Taş yapı sanki topraktan çıkmış gibi görünüyordu.
Ayaklarına sarmaşıklar tutunmuş ve sağ köşenin hemen üzerinde bir gül açmıştı.

Teması kesti ve oturdu. O güzel kanatlar ondan uzaklaştı, altın uçlu uçları
Yerde. Güneş doğrudan üzerine altın ışınlar düşürüyor, ham, erkeksi güzelliğine saygı duruşunda bulunuyor ve onu gözeneklerine elmas parçacıkları kaçırmış gibi gösteriyordu.

"Bankta demek istemedim," dedi sırıtarak, "bankın önünde demek istedim."

Çömelirken kaşları tekrar çatıldı.

Onun yanında diz çöktü. "Şimdi, bunu görüyor musun?" Topraktan bir ot kopardı. "Bu ve bunun gibi her şey
Yabani otlar. Yabani otlar kötüdür. Ama bunlar," dedi ve otları göstererek.

çiçek sapları, "bunlar iyi. Şu anda kötüler iyileri öldürüyor, bu yüzden savaşa gitmeli ve yardım etmeliyiz."

Yüz hatlarında dehşet belirdi. "Benim... bahçe yapmam gerektiğini söylemenin süslü bir yolu mu?" Ürperdi.

"Bundan daha fazlasını yapacaksınız, teşekkürler. Güzel bir şeyi kurtarmış olacaksınız."

Onu inceledi. "Yabani otları temizlemek senin için bu kadar önemli mi?"

"Bu çok önemli. Ve sadece benim için değil." Bir paralellik mi kuruyorsun, Thane? Çünkü kesinlikle yapmalısın. İpuçlarım o kadar da ince değil.

Daha iyi bir soru: Kendin için bir paralellik mi çiziyorsun Vale? Hayatta kalanların suçluluk duygusu, keskin dikenleri olan büyük, kalın bir ottur.

Her neyse.

Onlar çalışırken, Thane'in bornozunun altındaki kaslarının nasıl gerildiğini fark etmemeye çalıştı. Başaramadı ve iki saat sonra işlerini bitirdiklerinde - bankın etrafındaki alan yabani otlardan temizlenmişti - Elin'in tüm kızlık organları ilgiye muhtaçtı.

Onu istiyorum, diye bağırdılar.

Çok yazık. Onu alamazsın.

Ama...ama...çok yakındı...çok güzeldi...çok açıktı

Elleri konusunda yetenekliydi. Ona doğru eğilmek ve ağzını onunkine sahip olması için sunmak ne kadar kolay olurdu.

Kız

İlk başta liderlik edecekti, çünkü şaşıracaktı, ama sonra arzusu onu yenecek ve kontrolü ele alacaktı. Onun tadına bakacak, ona dokunacak ve onu sırtına doğru itecekti. O-

Blimey. Durun!

Boğazını temizledi. "Çalışırken bir şey başardığınızı söylemek zor, değil mi? Tek görebildiğiniz, yapmanız gereken şeyler. Ama sonra, aniden, ta-da.

Bu olur." Bitmiş ürün. Ve umduğundan çok daha iyiydi.

Rengarenk sarmaşıklar

Sonunda.

Hiçbir şey belli etmeden başını salladı.

Yumruklarını kalçalarına sabitledi. "Bir dahaki sefere sana nasıl pasta yapılacağını öğreterek seni rahatlatmamı ister misin?"

"Müşterilerimin ağzını tıkayabilecek iki kişi olalım diye mi? Hayır."

Adamın ses tonundaki kuruluk kızın homurdanmasına neden oldu. "Bay Ciddi'nin Bayan Crocker'ı kızdırdığını gördün mü?" diye mırıldandı ama içinden sevindi. Planı işe yaramıştı! Kasvet onu terk etmişti. Aslında iyi yapılmış bir işten memnuniyet duyan bir havası vardı. "Daha iyi olacağım. Bekle ve gör."

"Kulta, daha kötü olamazdın."

Şaşırtıcı bir keyifle güldü. "Bana kulta'nın ne demek olduğunu hiç söylemedin."

Gözleri anlamadığı bir zaferle parlıyordu. "Muhtemelen asla yapamayacağım."

Sanki bu onu tahmin etmekten alıkoyacakmış gibi.

"'Cadı' mı?" "Hayır."

"'Yaramaz kız'
mı?" "Yakınından
bile geçmez."

"'Ballı ayı şeker pop'?"

Gülümsemesi yavaşça çiçek açıyor, gözlerini kamaştıran gamzelerini ortaya çıkarıyordu.

Bir an için kekeledi. "Sen... sen... Thane, senin gamzelerin var." Sanki bilmiyormuş gibi! Yavru bir kediyi tutan bir pandadan daha sevimliydiler.

"Öyle mi?"

Bekle. Bilmiyor muydu? "Gerçekten biliyorsun."

Gamzeleri bir kez daha ortaya çıktı. Titredi, aniden terden pijamasının tenine yapıştığını fark etti. Ağrıyan, karıncalanan tenine.

"Gamzeleri sever misin?" diye sordu.

Çok fazla. "Elbette." Ayağa kalktı,
Aralarına biraz mesafe koymaya kararlıydı. "Gidip biraz uyusam iyi olacak. Güzellik z'sinin ne kadar önemli olabileceğini bilirsin."

Ağzını açtı ve kapattı. Bakışları onu taradı ve kaşlarını çattı. "Git o zaman."

Tamam. Ruh halim tamamen değişti. Tekrar. Sebepsiz yere!

Saçlarını bir omzunun üzerinden savurdu. "Her ihtimale karşı

Bu alıştırmanın tüm amacı, herkesin hayatında yabani otlar olduğu gerçeğini ortaya koymaktı. Buna siz de dahilsiniz. Çok geç olmadan onları söküp atmanız gerekiyor."

* * *

ERTESİ AKŞAM Thane, Elin'in odasına birkaç kutu çikolata getirtti.

Tabii ki, hemen gönderenin pişmanlığıyla uğraşmak zorunda kaldı. Ne yapıyordu? Ona kur mu yapıyordu?

Hiç de değil!

Ama onu ve veda sözlerini aklından çıkaramıyordu. Ne tür otları vardı? Bilmek zorundaydı.

Odasına doğru ilerledi, banyoya girdiğinde soyundu ve duş spreyinin altına eğildi.

Onun türünün yıkanmaya ihtiyacı yoktu. Cüppeler onları tepeden tırnağa temiz tutar, ruhlarındaki leke dışında her şeyi yok ederdi. Ya da Elin'in dediği gibi, yabani otları. Ama şimdi olduğu gibi, suyun sıcak kayganlığını teninde hissetmeye ihtiyaç duyduğu zamanlar da vardı.

Tüm dünyası alt üst oluyordu.

Dün Kendra'yla alay etmek ona -ilk hoşnutsuzluk patlamasından sonra- bir nebze tatmin vermiş olabilirdi ama bu uzun sürmemiş ve yerini suçluluk duygusu almıştı. Daha sonra öfke için çıra olduğunu kanıtlayan bir suçluluk. İçinde sürekli demleniyor, daha da alevleniyordu. Benzerini benzerine verdiği için neden kendini suçlu hissetsin ki?

Çünkü Kendra'nın da yabani otları

olmalı? Bunu düşünmek istemedi.

Onun yerine, tatlı gülümsemesi ve korkunç pastasıyla Elin'i düşündü.

Farkında değildi ama kocasının anısını yaşatmak için tatlılar yapıyordu, bunu yapmaktan zevk aldığı için değil ve kesinlikle bu konuda bir yeteneği olduğu için değil. Sırıttı

Tuzlu çilek, yumurta kabuğu ve aşırı vanilyanın dilinde yarattığı şoku hatırladı. O
Kızın duygularını incitmek istemediği için tepkisini gizlemeye çalıştı ama kız her konuda o kadar iyi huyluydu ki, onunla dalga geçmek zorunda kaldı.

Onu. Bir kadınla dalga geçmek. Akıl almaz bir şeydi!

Tek umudu, barın müşterileri için sayısız tatlı yaparken fırıncılık "hayalini" bırakmasıydı.

Eğer yaparsa, bahçelerin sorumluluğunu ona verebilirdi. Hatta ona yardım bile edebilirdi. Şaşırtıcı bir şekilde, ellerinin toprakta olması ve güneşin tenine vurması hoşuna gitmişti. O kadar da şaşırtıcı olmayan bir şekilde, yanında güzel bir kadın olması, kaslarının gerilmesi, zihninin tek bir hedefe odaklanması hoşuna gitmişti.

Hoşuna gitmeyen şey ise Elin'in daha sonra onu umursamamasıydı. Ayağa kalktığında ve
onu terk ettiğinde, lanet etmek istemişti. Giderek daha fazla, ondan ayrılmak sahip olmadığı bir içsel güç gerektiriyordu. Ve yine de, bunu her zaman kolaylıkla yapıyor gibiydi.

Suyu gereğinden fazla güç kullanarak kapattıktan sonra yeni bir bornoz giydi. Bir kapının çarpma sesi dikkatini çekti. Kabinden çıkarken ateşten bir kılıç çekti.

Xerxes'e göre daha önce hiç olmadığı kadar uzun süredir ortalıkta görünmeyen Bjorn, dizlerinin üzerine çöküp başını eğmeden önce girişten sadece birkaç adım uzaklaşabilmişti. Thane kılıcı bıraktı ve hemen oraya koştu. Xerxes bir saniye sonra oradaydı ve birlikte arkadaşlarının ayağa kalkmasına yardım ettiler.

"Banyo," diye mırıldandı Bjorn.

Koltuk değneği görevi görerek onu gitmek istediği yere götürdüler ve fayans döşeli zemine kadar kolaylaştırdılar. Bjorn sürünerek tuvalete gitti.
ve midesindekileri boşaltarak Thane'e Xerxes'in cinsel bir karşılaşmaya verdiği tepkiyi hatırlattı.

Thane saçlarını ateş hattından uzak tuttu, erkeğin öfkesini dindirmek için yapabileceği hiçbir şey olmadığı gerçeğinden nefret ediyordu.

Rahatsızlık. Xerxes'in bakışlarıyla karşılaştı. O da savaşçı kadar kasvetli ve acımasız mı görünüyordu?

"Bizi terk ettiğinde sana ne olacak?" Thane fısıldadı.

Sessizlik. Beklenen.

Xerxes, Bjorn'un yüzünü soğuk bir bezle yıkadı. "Ne olursa olsun, senin için buradayız."

Yine sessizlik.

Thane arkadaşına yatağına kadar eşlik etti. Tek ve keskin bir nefes onun yorganı çekmesini engelledi.

"Kanatlar," dedi Bjorn ve Thane savaşçının karnına doğru uzanmasına yardım etti.

Erkeğin yüzündeki koyu renk saç tutamlarını düzeltti ve beyaz-altın kanatlara baktı. Hiçbir iz yoktu-

Faullü oyun. Orada. Kalın, kordonlu kemerin her iki yanında siyah kabuk bağlamış, hafifçe kan sızan birer yara. Sanki kelepçeler ya da metal pençeler onu yerinde tutuyordu.

Öfke bir anda geri döndü. Bjorn nereye giderse gitsin, acı çekiyordu. Bir şeyler yapılmalıydı, hem de hemen.

Thane ve Xerxes birlikte onu temizleyip sargıya aldılar. Savaşçının üzerindeki gerginlik biraz azalana kadar onun yanında oturup her şeyden, her şeyden ve kesinlikle hiçbir şeyden konuştular.

"Kanatlarını bir hava cebi ile gizlemek zorunda kaldığın ve New York sokaklarında şeytan tarafından ele geçirilmiş bir mirasçının izini sürerken herkesin görebileceği şekilde yürüdüğün zamanı hatırlıyor musun?" Xerxes Bjorn'a şöyle dedi. "Seni bir sonraki süper model yapmayı uman üç gözcü sana yaklaştı. Ben olsaydım, beş gözlemci bana yaklaşırdı. Yara izleri bu sezon çok moda."

Savaşçının ağzının bir tarafı seğirdi.

"Belki," dedi Thane. "Ama küçük kız bukleleri ve kötü davranışlar yara izlerini her zaman yener, bu da peşimde on izci olacağı anlamına gelir."

Kimin daha çekici olduğu konusunda dostça tartışırlarken, Bjorn uykuya dalacak kadar rahatlamıştı.

Thane ve Xerxes gerginlik dolu bir bakışı paylaştı, tüm iyi mizah ipuçları kayboldu.

"Onunla kalacağım," diye fısıldadı Xerxes. "Ona göz kulak olacağım."

"Ben de öyle."

"Hayır." Başını sallarken solgun saçları erkeğin geniş omuzlarında dans ediyordu. "Diğer Gönderilmişler gelmek üzere. Sana aşağıda ihtiyaç var."

Elleri yumruk oldu. İtiraz etmek istedi. Ama yapamadı. Arkadaşı haklıydı.

Sertçe başını salladı. "Herhangi bir sorun çıkarsa beni çağırın." "Elbette."

Kendini uzaklaşmaya zorladı.

Elin'in bahşiş vermeyenleri tehdit etmesine rağmen, bar bu gece yine tıklım tıklımdı. Seslerin kakofonisi zaten yıpranmış olan sinirlerini çabucak yıprattı, dikkatini çekmek için yarışan kadınlar hepsinden daha kötüydü.

"Thane! Ateşli olduğunu duymuştum, ama bebeğim, sigara içiyorsun."

"Tatlım, ben Thane. Hey, Thane, bana bak. Bak neler yapabiliyorum. Çok kıvrakım."

"Thane! Thane! Senin için beş kelimem var. Söyleyeceğim. İzin ver. Sen. Yapmana.
Herhangi bir şey."

Eğer bu geceden cinayet işlemeden çıkarsa, bunu bir zafer olarak kabul edecekti.

Thane Adrian'ın yanında durdu. Vahşi savaşçı her zamanki köşesinden gecenin faaliyetlerini izlerken yüksek alarmdaydı.

"Köşedeki odaya ihtiyacım var." Konuşurken kalabalığın içinde Elin'i aradı.

Büyücülerden oluşan bir masada duruyordu, profili ona dönüktü.
Tatlı küçük insan. Saçları başının tepesinde bir düğüm halinde toplanmıştı ve yanaklarında un vardı. Ama üniforması eskisinden daha küçük görünüyordu ve bu iyi değildi.

Kesinlikle üşümüştü.

"Bir cübbeye ihtiyacı var," dedi vahşi yaratığa.

"Bir tane almasını sağlayacağım."

Sonuncusu kadar orantısız bir kek kaldırarak erkekleri tatmaya teşvik etmek için elinden geleni yaptı.

Büyücülerden biri onun vücuduyla daha çok ilgileniyordu. Bir elini kızın sırtında gezdirdi.

Thane odanın yarısını geçmişti, itmeye hazırdı. Ne yaptığını fark edip isteksizce geri çekilmeden önce masaya vurup büyücüyü paramparça etti. Eğer Elin büyücünün dikkatini çekmek istiyorsa, bunu yapabilirdi.

Onun ilgisini istemese iyi olur.

Kadının erkeğin elini tokatlayarak uzaklaştırmasını ve parmağını yüzüne doğru sallamasını izledi. Büyücü suratını astı ama başka bir şey denemedi.

Thane kendini rahatlamaya zorladı. "Onun tatlılarından alan oldu mu?"

"Evet," diye yanıtladı Adrian. "Ve hepsi para iadesi talep etti, artı zararlar için fazladan bir miktar daha."

Hiç şaşırtıcı değil. "Elinde ne kaldıysa al ve masama koy." Eğer onu gülümsetecekse, her lokmasını yerdi. Askerleri de öyle. "Gecenin geri kalanında bana hizmet edecek, sadece bana."

Savaşçı şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırdı ama yorum yapmadı.

"Ah," diye ekledi Thane, neredeyse sonradan aklına gelmiş gibi. Neredeyse. "Genç büyücünün elini kaldırın."

"Ama, efendim-"

"Bu bir tartışma değil. Çok mu yumuşuyorsun, Ad? İkimiz de bir tane daha yetiştireceğini biliyoruz."

Adrian başıyla onayladı. "Peki onun suçu olarak neyi gösterebilirim?"

Thane bir an düşündü. "Benim olana dokundu."

* * *

ELIN, gerginliğini belli etmemeye çalışarak barın uzak köşesinde bulunan tenha odaya adımını attı. Kökenini Thane'den, Bjorn'dan, Xerxes'ten ve barın tüm müşterilerinden saklıyordu.

bar bir şeydi. Bir oda dolusu eğitimli katilden kökenlerini saklamaya çalışmak ise bambaşka bir şeydi.

Er ya da geç ortaya çıkacağım.

Bakışları kendi isteğiyle Thane'i aradı. Karşı konulmaz gamzeleri olan güçlü, güzel Thane. Karışık mirasını umursamayacağına, ne olursa olsun onu koruyacağına inanmayı o kadar çok istiyordu ki. Ve belki de bu korktuğu kadar boş bir umut değildi. Adam ona birkaç kutu çikolata göndermişti. Bunu kim yapmıştı? Tatlı bir şey, romantik bir adamdı.

Tabii o zamandan beri o yokmuş gibi davranıyordu.

En iyi davranış, Vale. Kimse bilmeyecek. Sen halledersin. Onun çok seksi arkadaşlarına odaklandı. Ve, vay canına. Sadece vay be. Bellorie'nin neredeyse ağzından köpükler saçarak
Kıskançlık.

Elin bir an için sadece aval aval bakabildi.

Uzun siyah saçlı ve kalın siyah sakallı, ortasında üç küçük boncukla birbirine bağlanmış büyük, kocaman... hatta Adrian'dan bile daha kocaman bir Viking vardı.

Asya kökenli oldukları belli olan bir çift ikiz vardı. Biri yeşil Mohawk'ı, dövmeleri ve piercing'leriyle ortalığı sallıyordu ama diğeri arkaya yatırılmış saçları ve sinekkaydı tıraş edilmiş çenesiyle tam bir iş adamıydı.

Bir de Yaşayan En Güzel Adam Seçilmişti - eğer seçilmediyse, kesinlikle seçilmeliydi... ve sadece Thane olarak bilinen seksi çikolata satıcısı yarışmadan çıkarılırsa. Siyah saçları ve delici mavi gözleri vardı.

Onları sev ve terk et Merrick'ten daha iyi bir aday bulmuş muydu?

En Güzel, Thane'e, "Bahçenizde ne güzel ateş sürüngenleri var," dedi.

Ateş sürüngenleri. Phoenix için aşağılayıcı bir isim. Alev-fahişe, cehennem melezi ve mezar-engelli ile birlikte. Bu ırka karşı hiçbir sevgisi yoktu ve alınmadı.

Thane, en son yaptığı şekerlemeden bir dilimi birkaç farklı tabağa koymadan önce sertçe başını salladı. Beğenecek miydi? Yoksa nefret mi edecekti?

Akşam boyunca yorumlar gelmeye devam etti.

Daha lezzetli pislikler yemiştim.

Şefe tebriklerimi sunuyorum. Kayınvalidemin pancarlı güveçinden daha kötü bir şey olduğunu düşünmemiştim.

Bundan nefret ederdi.

Gah! Hayal kırıklığı onu ele geçirmekle tehdit ediyordu ama buna direndi. Yakında kendini bulacak ve herkes sözlerini yiyecekti - tatlılarıyla birlikte! Sadece devam etmesi gerekiyordu.

Thane'in yanında oturan kadın ona bir tomar kâğıt uzatmadan önce soğuk bir zevkle gülümsedi. Kıvırcık simsiyah saçları, koyu kusursuz bir teni ve ürkütücü koyu sarı gözleri vardı. "Liste tamamlandı."

Liste mi? Ne listesi? Thane ile sevişmek istediği tüm yolları mı?

Elin aniden kızın üzerine sokak kedisi gibi gitme dürtüsü hissetti.

Tıslama, ısırma ve pençeleme olurdu.

Gerçekten olgun, Vale.

Thane, "İçkiler geldikten sonra bir saldırı planı hazırlarız," diye cevap verdi.

İşaretimle. "Selam millet. Hizmet etmek için buradayım, o yüzden emirleri duyalım."

Adamın bakışları sonunda çaresizce onunkilerle buluştu ve kadın ürperdi. Bir an için dünyanın geri kalanı bulanıklaştı. Bunun olmasından nefret ediyorum... çünkü bunu çok seviyorum. Patronunun aşırı farkında oldu, göğsünün yükseldiğini görebiliyordu ve nefes alış verişleriyle birlikte düşüyor, ondan yayılan sıcaklığı hissedebiliyordu.

Vücudu içgüdüsel olarak tepki verdi. Göğüsleri ağrımaya başladı ve karnı titredi. Ciğerleri daraldı ve damarlarından dalga dalga uyuşturucu bir sıcaklık yayıldı, bacaklarının arasında birikti. Hava inceldi, heyecan ve beklentiyle doldu.

Thane ayağa kalktı, duruşu agresifti, çenesi sıkılıydı. Saf testosteron ve... ihtiyaç mıydı? Sanki onu saçlarından tutup sürükleme dürtüsüyle savaşıyordu.

Onu istiyor muydu? Onun onu istediği gibi mi?

Lütfen, lütfen, lütfen.

Hayır. Lütfen olmaz!

Birisi kıkırdadı. "Tamam. Bu garipliğin yarısı."

Thane kaşlarını çatarak dikkatini ondan ayırdı ve tekrar yerine oturdu.

Güzeldi. Bu iyiydi. Tekrar nefes alabiliyordu. Tek fark, cildinin daha hassas olmasıydı... karıncalanıyor, ağrıyordu, sanki Thane'le o bahçeye geri dönmüş, yan yana oturuyorlardı.

Aşk acısı çeken bir genç kız gibi dalmak yerine dinlemeye çalışmayı dilediği yapmacık konuşmaların sona erdiğini fark etti. Bütün gözler ona çevrilmişti.

"Bornozun nerede?" Thane sordu.

Adrian'ın ona bir tane yutturmaya çalıştığını biliyordu. "Bir saksı bitkisinin içinde, öyle kalmasını istediğim yerde." Bir bornoz daha düşük uçlar demekti. "Şimdi, o zaman. Size ne getirebilirim?
İçki?"

"Güzel, uzun bir kadehe ne dersin güzel kız," dedi En Güzel.

"Sanki bunu daha önce duymamışım gibi," diye mırıldandı. "Ahh. Tamam, oyunumu hızlandıracağım. Ya da yapmayacağım. Biliyorum ki sen
beni fark etti," diye yumuşak bir şekilde devam etti. "Herkes fark eder." Yavaş, baştan çıkarıcı bir sırıtış şehvetli ağzını kavislendirdi. Bu, pantolonunun içindeki partiye katılması için bir davetti, buna hiç şüphe yoktu. "Şimdi cevaplaman gereken tek soru ne zaman inmek istediğin. Çünkü ben bunun olmasını sağlayacağım. İki kez."

Evet. Bir aday bulmuştu. Onunla dalga geçerek, "Tamam, bir arsenik, geliyor." dedi.

Ondan gerçek bir eğlence kahkahası yükseldi.

En güzel alkolle ölüm tehditlerini severdi. Anladım. "Senin için geri geleceğim, kadın," dedi. "I
garanti ediyorum."

Thane elini masanın üstüne vurdu ve masanın ortasında sivri bir çatlak oluştu. İrkilen Elin bir çığlık attı. Uh-oh. Aptal kız! Gerçekten de sıradan müşterileri tehdit ettiği gibi arkadaşını da tehdit etmiş miydi? Şanslı en iyi arkadaş işe yaramamıştı. Katil sevgili demek zorunda kalmıştı.

"Onu gerçekten arsenikle beslemeyecektim," diye atıldı.

Ama Thane'in bakışları onun üzerinde değildi. En Güzel'in üzerindeydi. "Elin, Savy'yi buraya gönder, sonra Adrian sana süitime kadar eşlik etsin."

Bekle. Ne? "Şey-"

"Tartışmak yok," diye tersledi, hâlâ ona doğru bakmıyordu.

"Tartışacağımı kim söyledi?" Tartışacaktım. Öyleydim. Neden onun süitine gitmesini istiyordu? Onu özel olarak cezalandırmak için mi? Küçük, gözlerden uzak odadaki altı kişiyi şöyle bir taradı
barın kuzey köşesinde, somut cevaplar almayı umuyordu. Artık kimse ona aldırış etmiyordu. Herkes onu izliyordu. Thane utanmaz bir ilgiyle. "Tamam. Ben yaparım." Yarı arkadaş olduğumuzu sanıyordum, seni pislik! "Ama ben de sana
onun yerine Bellorie'ye mi verelim?"

Bir değişiklik önermek muhtemelen milyonlarca çeşit yanlıştı. Muhtemelen mi? Evet. Bay Tartışmasız'a göre öyleydi. Dahası, savaşçılar ikinci kez tahmin edilmekten hoşlanmazlar. Ve Thane çoğu kişiden daha savaşçıydı!

Ama Bellorie Elin'in favorisiydi ve kız buraya girmeyi çok istiyordu. Ve gerçekten, Elin'in başı zaten dertteydi. Biraz daha ne zarar verebilirdi ki?

Oh, kahretsin. Biraz daha sorun, çok daha fazla acıya eşit olabilir. Kendra'nın onu kırbaçlayıp sonra da tuz banyosuna attığı zamanki gibi.

Sonunda Thane onunla yüzleşti. O elektrikli maviler adeta farkındalıkla titreşiyor, onu tedirgin ediyordu. Kısmen giyinik olmaktan ziyade çıplak hissetmesine neden oluyordu.

Vücudunu yeniden arzulatmak.

Gözlerine okunamayan bir ışık girdi; sert ve sıcak bir şey. Şehvetli ve tehlikeli. Ona emir vermek yerine Kucağına eğilip özür dilerken bir yandan da ona şaplak atmasını bekliyordu, başını salladı. "Bellorie'yi gönder."

En Güzel Thane'e bakakaldı. "Az önce emirlerini mi değiştirdin? Bir çalışan için mi?"

Elin cevabını duymak için beklemeden dışarı fırladı ve en iyi kız arkadaşının peşine düştü. Köpüklü Harpy bardaydı, İçeceklerle dolu bir tepsi yüklüyorum.

"Sıra sende Roket," dedi Elin ona. "Thane bu gece onun masasına servis yapmanı istiyor."

Kızıl saçlı, ağzı açık bir şekilde ona baktı. "Ben mi? Gerçekten mi? Geçen sefer Koldo'ya kucak dansı yapmaya çalışmış olmama rağmen mi?"

Koldo hangisiydi? En güzeli mi? "Evet. Yine de."

Bellorie heyecanla bir aşağı bir yukarı zıpladı. "Bu şimdiye kadarki en iyi gece olacak."

"Sadece dikkatli olun. Thane hırçın bir ruh hali içinde. Arkadaşlarını kesinlikle tehdit etmeyin."

"Lütfen." Bellorie cebinden parlak kırmızı bir ruj tüpü çıkardı. "Artık ellili yaşlarımın başında değilim. Gönderilmiş Olan'ı tehdit etmek kadar çocukça bir şey asla yapmam."

Vay canına. "Kaç yaşındasın sen?"

"Yüz üç tatlı yıl." Bu, sanki ileri yaş tamamen normalmiş gibi söylendi. Ve burada, kesinlikle öyleydi.

Thane kaç yaşındaydı? Bellorie gibi o da bir ömür mü yaşamıştı? Ya da birkaç ömür mü?

Her iki durumda da birkaç yıl daha yaşayacaktı. Belki Elin ortalama bir insandan daha yavaş yaşlanırdı. Belki de yaşlanmazdı. Anka kuşu olduğuna dair hiçbir belirti yoktu, dişleri ya da pençeleri yoktu. Alev üretme yeteneği yoktu. Doğum lekeleri yoktu.

O zaman neden sonsuz gençlik gibi içsel işaretlere sahip olsun ki?

Bu da Thane'den uzak durmak için bir başka nedendi.

"Peki, gökyüzündeki en seksi erkekler bana delicesine, tutkuyla aşık mı oluyorsun?" Bellorie

diye sordu, saçlarını kabarttı ve barın üzerindeki aynada görünüşünü kontrol etti.

Ona söyleyemem. Sadece...yapamam. Acıma -ya da daha kötüsü, korku- yüz hatlarını ele geçirirdi ve Elin asla Thane'i ve emredildiği gibi gelecek cezayı bekleme cesareti. Huzur içinde kabul edemeyeceği bir ceza!

"Bay Thane için bir şeyle ilgileniyorum." Detaylar olmadan gerçek. Arkadaşlık korunmuş. Kızı özel odaya doğru biraz itti. "Onun saçmalıklar listesine girmeden gitsen iyi olur."

"Bu ilk kez olmazdı, Bonka Donk." Bellorie sırıtarak oradan uzaklaştı.

Elin isteksizce Adrian'a yaklaştı. Adrian ona bakmadı ama duruşu biraz olsun düzeldi. "Bana Thane'in aptal süitine kadar eşlik edip majestelerinin her aptal kaprisini beklemen gerekiyor."

Bir an geçti. Sonra bir an daha. Hiçbir yanıt gelmedi. İlk başta onun kendisini duymadığını düşündü. Sonra adam ondan uzaklaştı ve özel odaya girdi. Birkaç dakika sonra çıktı, yüz ifadesi granit gibi sert ve zımpara kağıdından daha pürüzlüydü. Tek kelime etmeden Elin'i atladı. Her neyse. Elin onu takip etti.

"Çok naziksin," dedi. "Ona ne söyledin? Ona pis bir yalancı olup olmadığımı mı sordun?"

Gergin bir duraklama oldu. Sonra, "İstediğinin bu olduğundan emin olup olmadığını sordum."

"Ve?"

"Ve beni kazığa oturtmakla tehdit
etti." Ouch.

"Başına gelecekler için üzgünüm, insan," dedi. Sonunda süite ulaştılar. "Bir fark yaratacağını düşünsem seni gizlice karaya geri götürürdüm. Ama o takip ederdi ve seni bulduğunda olacaklar ikimizin de hoşuna gitmezdi."

"Bu pek rahatlatıcı değil."

"Bu noktada, olacak bir şey yok."

Kapıların önünden geçti. Koridora döndü ve giriş kapısını yüzüne kapatıp, ayrıntıları talep edemeden onu içeri mühürledi.

DOKUZUNCU BÖLÜM

THANE kanepenin kenarına oturmuş, aşağıya bakıyordu. Uyuyan Elin. Ona bakmaktan asla bıkmayacaktı. Koyu renk saçları narin omuzlarına dökülüyordu. Uzun kirpikleri elmacık kemiklerinin tatlı hatlarına gölge düşürüyordu. Çilleri onu çağırıyordu. Yumuşak dudakları bir öpücük bırakırken aralandı.
nefes nefese. Neyin hayalini kuruyordu?

Ve neden onu bu kadar güçlü bir şekilde -her gün daha güçlü bir şekilde- etkilemeye devam ediyordu? Bugün onu ilk gördüğünde kalbi hızla çarpmaya başlamıştı. Daha da kötüsü, onu uzağa göndermek bir işkenceydi.

Ona gitmeyi o kadar çok istemişti ki.
başka bir grup erkekle konuşmak için Gönderilmişlerle buluştu. Güvenmek doğru kelime değildi. Zaman zaman kullanılırdı. Evet. Daha iyi.

Yeraltı Dünyası'nın Efendileri ölümsüz savaşçılardı. Bir zamanlar Pandora'nın kutusunda kilitli olan iblisler tarafından ele geçirilmişlerdi ve şaşırtıcı bir şekilde, şu anda onların müstakbel suikastçıları olan Gönderilmişlerin tarafındaydılar. Barındırdıkları kötülüğü teşvik etmek yerine onunla savaştılar ve bu da onları göksel savaşçıların gözünde değerli müttefikler haline getirdi.

Thane şu anda Bjorn'a bağlı olan gölge yaratıkları sormuştu.

William oradaydı, solgun ve içine kapanıktı, içiyor ve kızının ölümünü unutmaya çalışıyordu. "Onları tanıyorum." erkek söylemişti. "Diğerlerine hiç benzemeyen bir diyarda doğdular, ışıktan eser olmayan karanlık bir diyarda. Kovan zihniyetlidirler. Bir kraliçeleri var ve ona sorgusuz sualsiz itaat ediyorlar.
O..." Ürperdi. "Eğer askerinizden korkuyorlarsa, o zaman onun tarafından korunuyor ya da onunla birleşmiş demektir. Her iki durumda da ölmesi daha iyi olur. Ve hadım edilmiş."

Thane eve dönerken yol boyunca hiddetlenmişti. Barda bir kadın bulmayı ve bildiği tek yolla kendini sakinleştirmeyi ummuştu - aslında nefret ettiği bir plan. Ama sonra Elin'e verdiği siparişi hatırlamış ve ona ulaşmak için neredeyse tüm çalışanlarını biçmişti.

Ve işte buradaydı. Güvende ve

sağlam. Koparılacak kadar olgun.

Sabun ve vişne kokusu odanın her santimini kaplamıştı. Eşyalarındaki yabancı kokulara her zaman içerlemişti ama bu... bu hoşuna gitmişti.

Elin dik bir pozisyondaydı, başı kanepenin arkasına yaslanmıştı. Oturduğu yerde yenik düşmek için mi vücudunun dinlenme ihtiyacıyla savaşmıştı?

Beyaz parmaklı bir tutuşun üstünden küçük bir cam parçası görünüyordu. Hâlâ ondan korkuyor musun?

Onu uyandırmamaya ya da hassas cildini kesmemeye dikkat ederek parçayı yerinden çıkardı. Cildinin buz gibi olduğunu fark etti ve kaşlarını çattı. Çok az giysisi vardı ve battaniyesi de yoktu, hava onu üşütmüştü.

Yatak odasına -kadınları için kullandığı odaya değil, kendi odasına- doğru yürüdü ve elindeki en yumuşak battaniyeyi kaptı. Oturma odasına geri dönerken Bjorn'un kapısının altındaki aralıktan kahkaha atan erkek sesleri geliyordu.

Yüce Tanrı'ya şükürler olsun. Arkadaşı biraz ciddiyet

bulmuştu.

Kanepede, bornozunun vücuduna uymasını ve bir gömlekle bir pantolona ayrılmasını istedi. Sonra da Gömleği çıkardı, teninin sıcaklığı ile Elin arasında daha az engel olmasını istiyordu. Onu kollarının arasına aldı. Çok hafif, çok yumuşak. Bir çocuk kadar güvenen Elin, başını onun boynunun çukuruna sokarak daha yakın bir temas aradı. Bir zevk iniltisini susturmak için dilini ısırmak zorunda kaldı.

Zevkle. Bunun üzerine. Onun nesi vardı?

Sersemlemiş bir halde dönüp kanepeye uzandı ve kızı kucağına oturttu. Battaniyeyi kızın üzerine örttü ve onu sıcak bir kozanın içine aldı. Hata! Kızın kokusu daha da güçlendi.

Nefesi bir okşayış kadar erotik bir şekilde göğsünde gezindi ve eli şaftının üzerinde çırpındı.

Bir anda sertleşti.

Diren ona. Evet, ona direnecekti. Vücudu inkar edilemez bir uyarılma hissiyle titriyordu. Onu ısıtacak, uyandıracak, sonra da odasına kadar eşlik edecekti. Sonra da arzularını tatmin edecek uygun bir kadın bulacaktı.

Elin yanağını adamın göğüslerine sürttü ve mırıldandı, ağzı tehlikeli bir şekilde adamın göğüs ucuna yakındı.

Yala beni. Tadıma bak.

Kolları onun etrafında sıkılaştı. Uygun bir kadın istemiyordu. Bunu istiyordu. Ama...

Onu zincirlenmiş ve çırpınırken hayal etti.

Her zamankinden daha fazla dehşete kapılarak ürperdi.

Onu yaralarken ağladığını ve yalvardığını, belki de Kendra'nın yaptığı gibi onu yaraladığını hayal etti.

Bir tiksinti ürpertisi onu sarstı.

Elin'in arkasında durduğunu, ona acı çektirmek için çok sayıda aletinden birini kullandığını ve gözlerinde zevk olduğunu hayal etti.

Teninde boncuk boncuk soğuk ter vardı.

Bu tür bir tepkiyi daha önce de yaşamıştı. Onunla. Sadece o. Ama bu başka alanlara da sıçramaya başlamıştı. Yatağa attığı kadınları ve onları hiçbir zaman gerçekten tanımadığını her düşündüğünde olduğu gibi. Ne tür hayatlar
Onlar yönetirdi. Kaygısız... ya da onunki kadar eziyetli.

Zaten acı çeken kadınların üzerine acı mı yağdırmıştı? Onları nefes alamayacakları kadar çok otla mı doldurmuştu?

Suçluluk duygusu.

Aynı şeyi Elin'e yapamazdı. Onun ıstırabına katkıda bulunamazdı. Yapamazdı.

Ama ona sahip olmak zorundaydı.

Al onu o zaman. Nazikçe. Belki hoşuna gider. Belki de hoşlanmazsın. Her iki şekilde de.

Her iki durumda da onun olacaktı.

Ve kendisi yapsa da yapmasa da onun bundan zevk almasını sağlayabilirdi.

Onu kocası kadar ya da ondan daha fazla memnun edebilirdi. Tehlikeli bir düşünce, çünkü ondan daha fazlasını isteyebilirdi. Tam da bu nedenle cazip bir düşünce.

Eğer korktuğu gibi kendini alışkanlıklarına geri dönerken bulursa, duracak ve uzaklaşacaktı. Onu memnun bırakacaktı, ama onu terk edecekti.

Şimdi tek yapması gereken Elin'i ikna etmekti.

* * *

ELIN yavaş yavaş uyandı, birkaç gerçek yavaş yavaş farkındalığını arttırıyordu. Sıcak bir erkek bedenine sarılmıştı ve bu sıcak erkek bedeni, uzun mesafe koşucusu gibi zayıf olan yirmi yaşındaki Bay'e ait değildi. Çok genişti. Çok sertti. Çok... her şey vardı. Erkek vücudu Bay'e aitti. Thane'e. Onun tehlikeli şampanya kokusunu nerede olsa tanırdı.

Kafası karışmıştı. Nasıl olmuştu da kendini onun kollarında bulmuştu? Onun süitine kapatıldığını hatırlıyordu, teşekkürler Adrian. Sana borçluyum. Thane'in ne yaptığını merak ederek volta attığını hatırlıyordu.
ve birkaç bin kez esnemeyi planlıyordu,
heyecanına rağmen. Bir Multiple Scorgasms antrenmanını kaçırdığı için lanet okuduğunu hatırlıyordu. Takım onu asla affetmeyebilirdi. Enerjisini korumak için kanepeye yerleştiğini hatırlıyordu. Sonra... hiçbir şey.

Şimdi... Thane'in güçlü eli omurgasının çıkıntıları boyunca aşağı yukarı, yukarı aşağı okşuyor, arada bir durup saç telleriyle oynuyordu. Lezzetliydi. Arzu çok uzun
İnkâr, durdurulamaz bir gelgit dalgası gibi içinde yuvarlandı. Onu tüketiyor. Onu boğmak. Ama, oh, gitmek için ne güzel bir yol.

Geçen yıl boyunca arzuladığı her şey buradaydı.
Konfor. İletişim. Bağlantı. Baştan çıkarmanın üç C'si.

Thane onun için bir aday değildi... ama istediği tek erkek oydu.

Onunla birlikte olmanın korkunç bir bedeli olacak.

Oh, evet. Kendisini utandıracak bir iniltiyi yutarak ayağa fırladı. Zaten etrafını sarmış olan kolları, o daha ayağa kalkamadan sıkılaştı ve onu olduğu yere kilitledi. Onun kendinden geçirici hissini görmezden gel.

Çaresizlik içinde bakışlarını odanın üzerinde gezdirdi. Işıklar kısılmıştı ve şimdi sadece en yumuşak, en romantik parıltıyı yayıyordu. Adam onu koltuktan kaldırmamış ama altına girmişti. Oh, Tanrım, neden?

"Bana bak, Elin," diye sordu, sesindeki gerginlik Elin'i şaşırtmıştı.

İsteksizce onunla yüzleşti ve sonra keşke yüzleşmeseydim dedi.

Bu kadar yakından, gerginliğin gözlerden dallanıp budaklandığını görebiliyordu.

Elektrikle çatırdıyordu ve ağzı sert bir çizgi halindeydi. Vahşi, vahşi, her türlü karanlık eylemi yapabilecek gibi görünüyordu... ve yine de ona daha da yaklaşmak, ellerini onun her yerine koymak ve onun ellerini kendi üzerinde hissetmek için can atıyordu.

"Beni cezalandıracak mısın?" diye sordu. Hiçbir şey onu aşk dolu ruh halinden daha hızlı çıkaramazdı.

"Seni cezalandırmak mı?" Yüz ifadesi dondu, sonra da tamamen kapandı. "Hayır. Neden böyle düşündün ki?"

"Arkadaşını arsenikle tehdit ettim."

"Bu doğru. Yaptın. Hatırlattığın için teşekkür ederim."

Avucunun içini alnına vurdu. "Ne kadar aptal olabilirim ki? Bir numaralı altın kural asla bir patrona hatalarını hatırlatmamalısın. Eğer o hatırlayamıyorsa, siz de hatırlamamalısınız."

"Onu tehdit etmen hoşuma gitti. Bunu hak etmişti." Bakışları kadının dudaklarına kaydı. Göz kapakları giderek ağırlaşıyor gibiydi.

İkincisinde, duygu eksikliği artık bir sorun değildi. Cızırdadı. "Ama tartışmak istediğim konu bu değil."

Oh. "Sonra ne olacak?" diye sordu, rahatlamış... kafası karışmıştı.

Ona öyle yoğun, öyle ateşli bir bakış attı ki, bu bakış sonsuza dek zihninde yer edecekti. "Bunu durdurabileceğimi sanmıştım ama yapamıyorum."

Kes şunu. Cazibe.
İhtiyacı.

Onun ne demek istediğini anladı ve karnında bir sıcaklık birikti.

Oh, hayır. Hayır, hayır, hayır. İçlerinden birinin aklı başında kalmalıydı. "Bir erkeğin hafızasını boşa harcıyorsun, kulta," Thane "ve artık buna katlanmayacağım."

Beni öldürüyor. "Yapmak zorunda değilsin. Biriyle birlikte olmaya karar verdim," diye fısıldadı.

Ağzının bir köşesi yukarı kalktı. "Ben." Bu bir soru değildi.

Tereddüt etti, sonra itiraf etti, "Aslında hayır." Belki de gerçek bu çılgınlığı durdurabilirdi.

Kaskatı kesildi ve gözlerinden alevler fışkırmaya başladı. Alevler o kadar vahşiydi ki, aslında korkutucuydular. "Kim?" Bu kelime bir yumruk gibiydi.

Çenemi kapalı tutmalıydım. Bunu daha iyi hale getirmenin bir yolu yoktu. Ama senin istediğin de buydu, değil mi? "Şey, bakın. Muhtemelen hiç tanışmadığın bir adam arasında karar veriyordum. Yani, evet, belli ki burada bulunmuş, onu işe almışsın, ama-"

"İşe alındım. Adrian-hayır, seni onunla gördüm ve aralarında cinsel bir şey yoktu. McCadden-hayır. Başka birine aşık." Durakladı, muhtemelen aklından başka isimler geçiyordu. Sonra gözlerini kıstı, ateş daha da alevlendi ve parmaklarını kadının etine daha da gömdü. "Merrick."

Gözleri açıldı. Nasıl...? Hiçbir şekilde... Argh! "Böyle bir şey olmayacak, Elin. Benimle olacaksın." Onu belinden tutup kaldırdı ve üzerine oturmaya zorladı. "Hayır. diğer."

Bir an çırpındı ve sadece ağrıyan göbeğini adamın ereksiyonuna sürttüğünü fark etti. Vücudu yeni pozisyondan büyülenmiş bir şekilde yerleşti... kalbi ise kontrol edilemez bir ritme dönüştü. Bir çiftleşme ritmi.

Nefesini içine çekti. "Hayal ettiğimden daha iyi."

"Nedir?" diye nefes aldı. Ama o zaten biliyordu, çünkü o da öyle düşünüyordu.

"Seni böyle tutuyorum."

"Bunu hayal mi ettin?" Adamın sadece onu istemediğini fark etti.

Onu umutsuzca istiyordu. Bu baş döndürücü bir düşünceydi. "Birçok kez."

"Ben de," diye itiraf etti yumuşak bir sesle, kelimeler kendiliğinden çıkmıştı.

Elleri onu daha sıkı kavradı. "Evet de. Buraya. Şimdi."

Evet, evet, binlerce kez evet. Dokun bana. Lütfen. Ama kendini korumak ilkel içgüdülerden daha güçlüydü. "Tam olarak neye evet?"

"Bana. Bize. Seninle olmak istiyorum, Elin. Sana bir şeyler yapmak istiyorum. Asla hayal edemeyeceğin şeyler mümkün."

Boğazından kısık bir inilti koptu. Bunları bana da yapmanı istiyorum. "I..." Beklentiyle titredi. "Yapamam," demek için kendini zorladı. Bunun için yalvarmaya hazır olsam bile. "Özür dilerim."

Gözleri meydan okurcasına kapandı. "Üzülme." Boynunu öptü, aynı zamanda uzun, sert boyunu kadının göbeğine daha sıkı bastırdı. İddiasına rağmen kalçalarını ona doğru eğerek teması derinleştirdi ve daha uzun sürmesini sağladı. "Benim için bir soruya cevap ver."

"Evet." Anlaşma dudaklarında iyi hissettirdi.

"Kendini bir başkasına vereceksin ama bana vermeyeceksin, öyle mi?" Avuç içleri kadının göğüslerinin uçlarını sıyırdı. "Neden? Harpy yüzünden beni cezalandırmak için mi?"

Tüylerim diken diken oldu. "Hayır." Belki de. "I..." Bir ara ver. Artıları ve eksileri tart. "Kendimi sana vermek istiyorum. İstiyorum." Artıları ve eksileri unut. Oluşacak zamanları yoktu.

Arzu onları yakıp yok etti. Onu yaktı.

Sustu. "Fikrini ne değiştirdi?"

"Her zaman istediğim şey buydu," diye itiraf etti, saçlarının uçlarıyla oynayarak. "Artık bununla savaşmayacağım."

Gözlerinde zafer parladı. Kulak memesini dişledi ve aşağı uzanarak onu bacaklarının arasından kavradı. Sıcak bir zevk mızrağı onu mızrakladığında nefesi kesildi.

"Beni istiyorsun, başka kimseyi istemiyor musun?"

"Başka kimse yok," diye mırıldandı. Ama bir kez daha kendini koruma duygusu başını kaldırdı ve onu şunu eklemeye zorladı: "Seninle ilk üsse çok zor giderim. Ama hepsi bu kadar."

Ve sonra kendimi çok suçlu hissedeceğim, kimseyle yatmak zorunda kalmayacağım. Asla.

Sonunda. Kazan/kazan.

Thane gülümsemiş olabilir. Gülümsememiş de olabilir. Her iki durumda da, çene çalmayı bırakmıştı.

Onu ensesinden tutup kendine çekti ve dudaklarını kendi dudaklarıyla buluşturmaya zorladı. Sert ve inatçı bir şekilde dilini kızın ağzının içine soktu. Tadına bakıyor, talep ediyordu.

Hükmetti.

O ustalaştı.

Sahibi oydu.

Kız kendinden geçerek miyavladığında -o kadar güzeldi ki- tuttu ve itişlerini yumuşattı, onu öğrenmesine ve tadını çıkarmasına izin verdi. Ona karşı eridi, diliyle buluştu kendi dalışı.

"Evet," diye homurdandı. "İşte böyle." Sesi şaşırmış gibiydi.

Kendini hayretler içinde hissetti. Adamın diliyle ikinci kez karşılaştı ve bu, zaten alev alev yanan bir ateşe benzinle ıslatılmış odunlar atmak gibiydi, öpüşme anında kontrolden çıktı. Aciliyet
tadını çıkarma arzusunu gölgede bıraktı. Birbirlerini ısırmaya ve yalamaya başladılar, adamın tadı kadını sarhoş ediyordu, başı dönüyordu.
onu şefkatli saldırganlığına bağımlı hale getiriyor.

Gitmesine asla izin vermek istemiyorum. Ona dokunmak zorundayım.

Aynı anda her yerde. Parmaklar saçında. Kanatlarını tarıyor. Tırnakları göğsünü kazıyor. Oh, tatlı ateş, elleri onun çelik gibi sert boyuna sarılmış.

Açgözlü kız. Teker teker. Saçından başladı,

Parmaklarını ipeksi tellerin arasından geçirdi. Tutkusu onu biraz çekiştirmeye zorladığında onaylayarak homurdandı. Cesaretlendi,

Kulaklarına doğru ilerledi, sonra boynunun gergin kaslarından aşağı indi ve kanatlarının yumuşak tüylerine doğru ilerledi. O kadar çok his vardı ki, her biri onu daha da kavurucu arzu.

"Çillerin çok lezzetli." Dilini ve dişlerini kullanarak kızın çenesini, boğazını öptü ve kızın tenini ateş bastı, kemiklerini sızlattı.

Hoşuna gitmişti. Sıcaklığı ve erotizmi seviyordu. Bir yılı erkeksiz nasıl geçirmişti? Zevksiz ve rahat bir yıl. Hayal kurarak, dileyerek, inkâr ederek ve bastırarak geçen bir yıl. Şimdi, şimdiye kadar görmezden geldiği her ihtiyaç yüzeye doğru kükrüyor. Dokunmak ve dokunulmak için. Vermek ve almak için. Yaşamak ve hissetmek. Oh, hissetmek.

"Thane," dedi, daha fazlası için bir emirdi bu. Thane'in ereksiyonuna sürtündü, yukarı ve aşağı, ilk başta yavaşça, çok yavaş ve yavaşça, kendini isyankâr hissin içine soktu, zihni acele etmesini isterken bile tadını çıkarmasına izin verdi. İhmal edilmiş bedeni ona verdiği tepkileri zar zor sindirebiliyordu. Ama ham, hayvani tutku onu gittikçe daha derin bir şehvet dünyasına sürüklüyor, onu çaresiz bırakıyordu

Bir nebze rahatladı ve hızını artırdı. "İnanılmaz," dedi adam

ve kadın daha önce hiç böyle bir şey duymamıştı. düzensiz bir tonda.

Daha hızlı. "Evet." Düşünceleri üç kelime etrafında

toplanmıştı:

daha fazla, şimdi, ihtiyacım var. Biraz daha hızlı. Her temas noktası ondan çılgınca bir soluk koparıyordu. Daha hızlı... "Daha fazla."

"Birinci kaleden daha fazlası mı?" Ses tonu alaycıydı.

"Şimdi!"

"Zevkle, kulta." Onu birkaç santim uzağa yerleştirerek tatlı, tatlı dalgalanmalara son verdi.

"Ama..." İnledi. "İhtiyacım var."

"Ve böylece sahip olacaksın." Mağara adamı gibi davranarak kadının gömleğini ve sütyenini yırtıp attı.

Evet!

Onu gördüğünde sertçe yutkundu. Başparmakları

meme uçlarının etrafında dolaşarak onları büzüştürürken

çıplak göğüslerini avuçladı. "Çok güzeller. Onlara zarar vermeme izin vermeyeceğim."

Kelimeler arzu dolu zihninde yankılanırken bile mutlak saygısı neredeyse onu çözüyordu. Mar onları. Bay'e ihanet ettiği için hak ettiği ceza. Kendini bu deneyimi tekrarlamaktan alıkoymak için ihtiyacı olan şey.

"Yap şunu," diye emretti.

Kıpırdamadan durdu. "Ne yapacağım?" Kelimeler sessizdi, tehditle doluydu.

Nasıl açıklayabilirdi ki?

"Ne istiyorsun, Elin? Seni yere atmamı mı? İçine batmamı mı?"

Evet! Evet! Hayır. Belki. Ugh. Kesinlikle evet.

"Çünkü bana istediğini söylemeye çalıştığını düşündüğüm şeyi gerçekten istediğini sanmıyorum," diye bitirdi.

Acıyı deneyimleme ihtiyacını açıklığa kavuşturma düşünceleri

Bu adama karşı duyduğu şehvetten dolayı hissettiği suçluluk duygusu hafifledi. Onun yerine, bir yalvarış kaçtı. "Lütfen. Çok yakınım

Şimdiden. Sadece yapmam gerek... yapmalıyım... Çok uzun zaman oldu."

Yüz ifadesi yumuşadı. "Sana çok iyi bakacağım, kulta." Bir eliyle kızın arka tarafını kavrayıp onu ereksiyonuna doğru çekerken, diğer eliyle de karnına bastırdı ve kalçalarının üzerine eğimli bir şekilde oturana kadar onu geriye doğru itti. Öne doğru eğildi ve kızın meme uçlarından birini ağzına aldı, sertçe, daha sert, sonra dilini ileri geri hareket ettirerek hafif acıyı hafifletti.

Hafif ama yine de keskin bir zevk onu kesti. Haykırdı. Daha fazla. Lütfen, daha fazla. Dikkatini diğer meme ucuna çevirdi ve ona da aynı muameleyi yaptı.

Çaresizlik onu çılgına çeviriyordu ve

Şaftına doğru hareket etmek, tekrar sürtünmek, sürtünmek zorundaydı ama adamın ağırlığı üzerine çökmüşken kalçalarını hareket ettiremiyordu. "Thane," diye inledi. Daha önce hiç bir erkeği istememişti.

doruk noktası-çok

fazla.

Başını kaldırdı, dudakları kırmızı, nemli ve öpücükle şişmişti. Bakışları onunkilerle buluştu, irisleri açlıkla parlıyordu.

kendi aynası.

Bir anda, onu göğsüne bastırmış, bacaklarını kalçalarına dolamış bir halde ayağa kalktı ve yatak odasına doğru döndü. Tatlı, Tatlı Korkuların Odası.

Reality ona pezevenk tokadı attı. Sadece. Gibi. Öyle. Bu adamın başka bir kadını becermesinin ve onu yatakta kemiksiz bir yığın halinde bırakmasının üzerinden fazla zaman geçmemişti. Kemiksiz, morarmış bir yığın. Ona yapmış olması gereken şeyler... Elin'in istediğini düşündüğü her şey. Ve yine de, panik onun ahlaksız çaresizliğini bastırdı ve zevkini mahvetti, onun anıları
Tutsaklık onu ele geçiriyordu. Kendini kirli buzlu suyla ıslatılmış gibi hissediyordu.

Onu öperken ne düşünüyordu? Ona yalvarıyor muydu?

"Hayır." Elin onun tutuşuna karşı koydu. Adam ona

kaşlarını çattı ama izin verdi.
ayağa kalktı ve ondan uzaklaştı. "Hayır. Yapamayız."

"Hayır mı?" Elleri iki yanında yumruk oldu.

"Hayır değil." "Yapamayız," diye tekrarladı.

"Lütfen, anlayın."

"Yapmamalıyız," diye düzeltti soğukkanlılıkla. "Ama

kesinlikle
yapabilirim."

Sözlerinin kanıtı pantolonunu zorluyordu.
Vücudu kabul etmesi için ona yalvardı. "Thane-"

"Senden uzak durmak istedim, Kulta. Denedim.

Başaramadım.
Şimdi... şimdi seninle bir şans istiyorum."

Bir ilişki şansı mı? Beni tekrar öldürüyor.

"Sana yaptığım şey hoşuna gidiyordu," diye devam etti. "Uyarılmışlığının kokusunu alabiliyordum, hâlâ alabiliyorum. Bacaklarının arasına dokunacak olsam, seni ıslak bulacağımı biliyorum. Benim için hazırdın."

Yanaklarında hain bir sıcaklık belirdi. "Bu doğru." Sanki bunu gerçekten inkâr edebilirmiş gibi.

"Ve hala hayır mı diyorsun?"

Yap şunu. Onaylayın. "Doğru." Sızlanma.

Gözleri kısıldı ama "O zaman endişeleriniz hakkında konuşalım. Senin... yabani otların?"

"Hayır. Evet. Gah!" Nabzını sakinleştirmeye çalışarak bir amaç uğruna nefes alıp verdi ve şöyle başlamaya karar verdi

en basit sorun. "Seni tanımıyorum. Gerçekten tanımıyorum. Ve bildiğim şey..."

Sertçe başını salladı. "Sevmiyorsun."

Adamın gözlerindeki acı neredeyse dizlerinin bağını çözüyordu. "Öyle demek istemedim," dedi. Sadece ne düşündüğünü söyle. Dök içini. "Thane, kadınlarla yattığında işin biter. Tamamen ve tamamen bitersin. Benden kurtulmak için beni kovacaksın. Zaten uyarıldım."

Ya onunla yattıysa ve sonra ne olduğunu öğrendiyse? Kendini ihanete uğramış hissedecek ve onu avludaki Anka Kuşu'ndan daha kötü cezalandıracaktı.

Adam çenesini patlattı ama ona mı yoksa kendisine mi kızgındı, emin değildi. "Sana söz veriyorum. Kovulmayacaksın."

Evet, ama ona nasıl davranacaktı? Sanki hiç var olmamış gibi mi? Sanki gitmesini diliyormuş gibi mi? Bay'e verdiği yemin tam olarak bunu gerektiriyor olabilirdi ve hatta kökenlerini saklamaya devam etmesine bile yardımcı olabilirdi ama vay canına, dışlanmaktan çok yorulmuştu. Ve eğer -Thane döndüğünde- ne olacaktı?
dikkatini başka bir kadına mı verdi? Belki de hemen ertesi gün. Elin bu konuda bir şey yapamadan izlemek zorunda kalacaktı.

Onu başka biriyle düşünmek bile midesini bulandırıyordu ve daha birlikte bile yatmamışlardı.

"Başka ne var?" diye sordu.

Bu konuda konuşmak bile neredeyse katlanabileceğinden fazlaydı. Kelimeler onu sadece tutkuyla beslenen bir eylemden ziyade gerçek kılıyordu. Ve aptallık. "Daha önce hiç tek gecelik bir ilişkim olmadı ve seninle sadece buna izin vermem gerektiğini düşünsem de ve muhtemelen tek istediğin bu olsa da, sonrasında nasıl tepki vereceğimi bilmiyorum.
Ya ben..." diyerek ürperdi, "yapışırsam?"

Omuzlarını yuvarladı, kanatlarındaki tüyler arasında küçük dalgalanmalar oluşarak onu büyüledi. "Asla şikayet ettiğimi duymayacaksın."

Kalbi bu sözlerle çarptı. Hiç şikayet ettiğini duymadım -Bu da onun yapabileceği anlamına geliyordu.

etrafta.

"Benden bir taahhüt almayı tercih eder misiniz?" diye sordu.

Hayır. Asla! "Evet," derken buldu kendini. "Yani hayır." Aptal aklını başına topla! "Bilmiyorum. Kendime bir daha asla söz vermeyeceğime dair söz verdim."

"Tek gecelik ilişki yok. Bağlılık yok." Gözleri kısıldı. "Bana hiçbir seçenek bırakmıyorsun."

Mesele de buydu. Seçenek yok. Seks yok. "Belki de en iyisi budur."

"Belki de sözün bir değişikliği hak ediyordur," dedi sessizce, neredeyse tehditkâr bir şekilde.

"Kalbimde her zaman Bay'e sadık kalacağım ama vücudum kapışmaya açık mı?" Flaş haber. Yönetim kuruluyla bir toplantı yaptım ve bunu oyladım bile, koca adam.

Kaşlarını kaldırdı, ne düşünüyorsun?

İç çekti. "Hiç kararlı bir ilişkinin parçası oldun mu?"

"Hayır," diye itiraf
etti. "Hiç olmak
istedin mi?" "Hayır."

En azından dürüsttü.

Ve bunların ne önemi vardı ki? Bu onun gideceği bir yol değildi. Öyle miydi?

Çenesini hafifçe çimdikledi ve başını kaldırmaya, bakışlarını kendisiyle buluşturmaya zorladı. "Seninle her şey farklı. Hiçbir şey alıştığım gibi değil." Kız bu harika, güzel sözleri özümserken durakladı. "Ama bunların hiçbiri bir gerçekle kıyaslanamaz. Seni istiyorum, Elin." Gözlerinde bir tedirginlik ve bir umut ışığı parladı. "Beni istiyor musun? Çünkü şu anda önemli olan tek şey cevabın."

Adamın tedirginliği onu neredeyse çözüyordu. Onun cevabını duymak için bu kadar endişeli miydi? Ama anlaşmayı mühürleyen şey umuttu.
Thane söz konusu olduğunda, zayıftı.

"Ben... Evet," diye itiraf etti usulca. "Evet, Thane, seni istiyorum." Neden başka her konuda bu kadar emin olamıyordu? "I

Sanırım bunu kanıtladım."
Umut yoğunlaştı, sadece bir göz kırpışta kayboldu. "Söyle o zaman. Benden tam olarak ne bekliyorsun?"
Kafası karışmış bir şekilde, "Ne demek istiyorsun?" diye sordu.
"Harpy'yi gördün," dedi, sesi soğuk ve sertti. "Zincirlenmişti."
"Evet," diye homurdandı.
"Onun durumunu gördün." "Evet."
"Her zaman ihtiyacım olan şey buydu. Mutlak kontrol... mutlak acı."
"Her zaman mı?"
Bir nefes bıraktı. "Sana kadar."
Ne? Neredeyse ciyaklıyordu. Onu bu kadar özel yapan neydi? "Ama seni kollarıma aldığımda," diye ekledi, "bunu sen yaptın biraz acı ve esaret istiyor gibi görünüyorsun."
Utanarak ayaklarına baktı. Bu kadar açık sözlü olmak zorunda mıydı? "İstediğimi iddia ettiğim şey bu olsa bile beni zincire vurmayacağını söylüyorsun."
"Bu doğru. Yapmayacağım." Bu iyiydi.
Hayır, bu kötüydü.
Aslında ne olduğunu bilmiyordu. "Neden?" diye sordu. "Peki ya diğer şey?"
"Arzu orada değil. Ve ben de seni yenmeyeceğim." Uzandı, parmak uçlarını kadının yanağında gezdirdi. "Bunu yeterince yaşadın."
Evet, vardı. Ve yine de...
Tüm bunlar hakkında ne düşüneceğinden emin değildi. "Arzu hiç başka bir kadınla birlikte olmadı mı?"
"Hayır."
"Benimki gibi bir geçmişleri olmadığı için mi?"
Gözlerinde bir suçluluk parıltısı belirdi ama hemen kayboldu. "Emin değilim. O zamanlar bilmek umurumda değildi. Ama seninleyken umursuyorum. I her detayı arzuluyorum."

O önemsiyor. Neden ona her şeyi anlatmıyorsun? Her şeyi ortaya dökmüyor? Kafasının içindeki taşkın bahçeye bir göz atabilirdi. Kaçabilir.

Ya kalırsa?

"İsteklerim konusunda haklısın. Kısmen."

Kaşları çatıldı. "Açıkla."

"Kampta, babamın ve kocamın ölümünden sorumlu olan kişiler tarafından tokatlandım, itildim ve kırbaçlandım. Bana isimler takıldı ve bir hayvanmışım gibi davranıldı. Ama istismarın en kötüsü bu değildi." Derin bir nefes aldı. Tutuldu... Tutuldu... "Ailemin ölümüyle ilgili ayrıntılarla benimle alay ettiler. Annemle konuşmama ya da onun benimle konuşmasına izin vermediler. Ama cezayı göze almalıydım,
ve onunla konuştum. Bana ihtiyacı vardı ve ben ona yardım edemeyecek kadar korkuyordum."

Duyguları yüz hatlarını karartmıştı. Okuyamadığı duygular. "Ve şimdi daha fazla acıyı hak ettiğini mi düşünüyorsun?"

"Evet. Ama aynı zamanda düşündüm ki... Yani, eğer seks nefret ettiğim bir deneyim olsaydı, bir daha asla Bay'e ihanet etmek istemezdim."

Ondan uzaklaştı, tüm teması kesti, harikulade sıcaklığını aldı.

"Thane?" diye sordu bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzülürken. Kaderimi kabullenmem onu hasta etti. Beni bir korkak olarak görüyor - çünkü öyleyim. "Özür dilerim."

"Gitmen gerek Elin. Şimdi." "Ama-
"

"Şimdi," diye kükredi.

Odadan koşarak çıktı.

ONUNCU BÖLÜM

Onun gözyaşı... o tek gözyaşı... İçim parçalandı. Thane'i dizlerinin üzerine çöktürdü.

O anda, Elin odadan çıkarken, bir dişinin ağlamasının onu bir daha asla tahrik etmeyeceğini biliyordu. Bu eylemi her zaman küçük insanının ruhuyla ilişkilendirecekti- ezici bir ıstırap.

Elin de tıpkı benim gibi. Cezayı hak ettiğini düşünüyor, zevki değil.

Diğer kadınlar da aynı şeyi mi hissetmişti? Daha önce de merak etmişti ama gerçek ondan kaçmıştı. Ya da belki de bununla yüzleşmek istememişti. Şimdi cevap açıktı ve inkâr edilemezdi. Öyleydi. Kadınları dış görünüşlerine göre seçmemişti; uzun boylu, güçlü ve yiğit olmalarına göre. Gözlerinde gölgeler olanları seçmişti, çünkü derinlerde bir yerde onların da tıpkı kendisi gibi mecazi şeytanları kovmayı umduklarını biliyordu.

Hepsi başarısız oldu.

Thane duvarda bir delik açtı. Şu anda Elin'e konsantre olmalıydı. Tatlı ölümlüsünün, kendisinin veremeyeceği bir teselliye ihtiyacı vardı. Elin'den bahsettiğinde Anka Kuşu'yla geçirdiği zaman, öfkesi o kadar büyüktü ki, neredeyse avlusundaki her erkeği ve kadını öldürmek için odadan dışarı fırlayacaktı.

Sonra Elin acıyı arzulamasının ikinci nedenini sıraladı. Bağlılıktan ve bağlanmaktan söz ederken bile, kocasına ihanet etmeye bir daha asla kalkışmamak için onunla birlikte olmaktan nefret etmek istemişti.

Ölü kocası.

Elleri yumruk şeklinde kıvrıldı. Thane ona zarar verirse, kendi isteği üzerine bile olsa, bu onu değiştirecekti. Parlak gülümsemesini köreltecekti. Bir daha asla onu kızdıracak kadar rahat hissedemeyecekti. Bir daha asla ona kek pişiremeyecek ya da

onunla bahçede yabani otlar. Bir daha asla onunla bu kadar rahat konuşamayacaktı. Ondan kaçacaktı.

Ve eğer başka bir adam ona zarar verecek olursa... Thane'in gazabının etkisiyle yer ve gök titreyecekti.

İyi şeyleri hak ettiğini kanıtlamalıyım. İyi şeyleri arzulamasını sağlamalıyım.

Çikolata ve aşk romanları almak için kasabaya doğru yola çıktı. Her ikisinin de en iyilerini seçerken birkaç saat geçti. Bir adam kendisi için önemli olan şeylere, dikkatini vermeye değer bulduğu şeylere zaman ayırdı.

İşi bittiğinde Merrick'in izini sürdü. Bir adam kendisi için önemli olan şeyleri korurdu.

Shame Spiral o gece başka bir barda sahne alıyordu. Bedenler dans etti ve flaşlar her yöne gökkuşağı renginde ışıklar saçtı.

Thane kalabalığın arasından geçmeye zahmet etmedi. Kalabalığın üzerinden uçtu ve sahneye indi.

Fark edildiği anda müzik durdu.

Thane kafası karışmış Merrick'le göz göze geldi. "Kızdan uzak dur."

Erkek kaşlarını çattı ve mikrofondan uzaklaşarak yaklaştı. "Daha spesifik olmanız gerekecek. Hangi kız?"

"İnsan. Benim insanım."

Kafa karışıklığı daha da arttı. "Kimden bahsettiğiniz hakkında hiçbir fikrim yok."

Sanki Elin'i fark etmemiş gibi. Sadece kör bir adam onun yanından geçebilirdi ama kokusunu aldığında geri dönerdi. "Ona yaklaşırsan sana bundan daha fazlasını veririm." Thane, Gönderilmiş Olan'ın çenesine bir yumruk indirdi.

Merrick'in başı yana savruldu ve tökezledi. Doğrulurken bakışlarını Thane'e dikti. Diğer grup üyeleri enstrümanlarını bırakıp arkadaşlarının yanına geçtiler.

Merrick çenesini ovuşturarak, "Bunu sana bırakıyorum," dedi, "çünkü onunla yatıp onu unutmuş olma ihtimalim çok yüksek."

"Yapmadın."
"Emin misin? Çünkü bu oluyor. Hem de çok." "Seni öldürmemi mi istiyorsun?"
Merrick omuz silkti. "Gitmek için daha kötü yollar da var." Böyle bir adamı nasıl korkuttun?
Hayal kırıklığına uğrayan Thane gitti.
Çöküş'te bahçeden en dolgun, en parlak gülleri koparıp elmas bir vazoya dizdi; bu hareket onu rahatlattı.
Ertesi sabah, hediyeleri Elin'in yemek pişirmekle meşgul olduğu mutfağa teslim ettirdi.
Bu sefer bir not eklemiş. Şöyle yazıyordu: "Olan her şeyin olması gerektiğine asla inanmadım. Babalar ve kocalar öldürülmek için yaratılmamıştır ve anneler çocuklarının önünde ölmek için yaratılmamıştır. Ama inanıyorum ki Kötü bir şeyden iyi bir şey çıkabilir. Sen, Elin. Sen benim iyimsin. Bana bir şans ver, bunu kanıtlayacağım.

* * *

O AKŞAM Thane ve adamları New York'taki Rathbone Industries'e uçtular. Jamilla'nın listesindeki isimleri sistematik olarak kontrol ediyorlardı. Şimdiye kadar elleri boş dönmüşlerdi.
Yedi numara Ty Rathbone'du. Bir zamanlar en ağır baskılar altında bile sakin kalabilmesiyle övülen Rathbone, artık şiddetli öfkesiyle tanınıyordu. En yakın arkadaşlarının belirttiğine göre bu değişim sadece birkaç dakika içinde gerçekleşmişti.
Şeytanlar kesinlikle işin içindeydi. Ama Germanus'un katillerinden biri miydi yoksa sadece bir yardakçı mıydı?
Thane'in kanatları gecenin içinde kusursuzca süzülüyordu. kararmış gökyüzü. Rüzgâr saçlarını kesiyordu. Bir kuş sürüsünden kaçmak için yuvarlandı, oysa içinden hayalet gibi geçebilirdi. O hâlâ ruhlar âlemindeydi, kuşlar ise doğal âlemde. Ruh ve beden birbirlerine karşı katı değillerdi.

Anladığım kadarıyla insanla geçirdiğin zaman pek iyi geçmemiş, dedi Bjorn zihninin içinden. Duyduğum seslere bakılırsa -hayır, kulak misafiri olmadım ama, evet, daha sessiz olmalısın-
çok daha iyi bir ruh halinde olmanı bekliyordum.

Erkek, en azından gölge iblislerle geçirdiği zamandan sonra iyileşmişti. Kötü bitirdik. Ve onun hediyelerine henüz cevap vermemişti.

Rahatlamış olmalıydı, diye düşündü. Elin
Çıra ve merhem. İkisinden de nefret ediyordu. Biri onu kontrol sınırlarının ötesine itiyordu. Diğeri ise daha önce hiç istemediği şeyleri arzulamasına neden oluyordu. Bağlantı. Birliktelik. Bir gelecek.

Kendra'nın zehrini suçlayacaktı.
içinde hâlâ iş başında olduğunu, onu insana doğru ittiğini iddia ediyordu ama daha fazla Frost tüketmişti ve Elin'e olan ateşi sönmeye yakın bile değildi.

Seni reddetti mi? Xerxes inanamayarak sordu.

Hayır.

Anlamıyorum. Sorun nedir? Herkese
verdiğim şeyi istiyor.

Xerxes kaşlarını çattı. Tekrar sormak zorundayım. Sorun nedir? Ona daha fazlasını vermek istiyorum, diye itiraf etti.

Şok kaydedildi. Yapabilir misin?

Elleri yumruk oldu. Belki de. Muhtemelen onun için.

Varoluşunda ilk kez, bir öpücüğün güzelliğinde kendini kaybetmişti, bir öpücüğün çökmekte olan tadında ve şehvetli dokunuşunda
kollarındaki kadın. Çıkardığı nefesli seslerde ve kalbinin kontrolden çıkışında. Acıya ihtiyacı yoktu. Ne onu tahrik etmek için, ne de tahrik olmasını sağlamak için.

Elin de kendini onun içinde kaybetmiş miydi?

Kocası onu eskiden olduğu gibi olağanüstü bir şekilde tahrik etmiş miydi?

Kıskançlık bir iblis kadar acımasızca saldırdı. Thane'in içinde saklı olan her iltihaplı yara aniden sanki
asitle ıslatılmış.

Onun yerini değiştirebilirim, dedi Bjorn. Senin işkencen sona erecek ve o-

Hayır, diye bağırdı, onun sertliği karşısında şaşkına dönmüştü. Daha nazikçe ekledi: Hayır. O kulüpte kalıyor. Onun ulaşabileceği bir yerde olmasını istiyordu. Korunmasını ve şımartılmasını.

Odalarında olsalardı, çocukları
ona tuhaf baktığını biliyordu. Bir dişiyi yanında tutmak için savaşacak bir tip değildi.

Sana başka birini bulayım, Xerxes rica etti.

Keşke bu kadar basit olsaydı. Elin'in tatlılığını tattığına göre, başka kadınları düşünmek onu gerçekten tiksindiriyordu.

Bjorn kanadının ucunu Thane'inkinin üzerinde gezdirdi. Kadın kadındır, kadın kadındır. Gözlerini kapatırsan hepsi aynıdır.

Duygusuz bir iddia; geçmişte olsa o da aynı fikirde olurdu. Ama şimdi? Şimdi farklı olduğunu biliyordu. Elin
diğer kadınların yapmadığı bir şey.

İki erkeğin de ilgisini çekmişti.

Peki bu ne? Xerxes sordu.

Thane mizah yapmadan gülümsedi. Benim güvenim.

Gidecekleri yer önlerinde belirdi ve konuşmayı etkili bir şekilde sonlandırdı. Güzel. Binayı inceledi. Binanın tabanı beş, üstündeki çelik kule ise kırk iki katlıydı. Alçaktan süzüldü, duvarları aştı ve avluya girdi. Resepsiyon masasının arkasında iki koruma vardı. Elinde evrak çantası olan bir adam kasıla kasıla kapıdan çıktı. Bir kadın tık-
karo zemin üzerinde takırdadı ve cam asansörlere girdi. Araba havalandığında bir şelalenin içinden geçti.

Güzeldi ama dikkatini çeken şey bu değildi. İnsanların göremediği bir ruhlar âleminde, bir viha, envexa ve pică sürüsü lobide kol geziyordu. Öfke, kıskançlık ve affetmeme iblisleri. Hiçbiri Germanus'u öldüren altı kişiden biri değildi; yeterince güçlü değillerdi. Ama belki de
altı tanesinden birine aittir.

Boyutları ve şekilleri değişen toplam on iki iblis. İkisinin boyu bir metreden uzundu ama çoğu goril gibi eğilmiş, ilerlemek için hem ellerini hem de ayaklarını kullanıyordu. Birkaçının boynuzları vardı -bazen onlara fildişi kule de deniyordu-.
kafa derilerinden çıkıntılar vardı. Birkaçının sırtından siyah, boğumlu kanatlar uzanıyordu. Bazıları kürk ve pul karışımıyla kaplıydı. Bazılarının omuzlarından büyüyen boynuzları vardı.
ve omurga.

Çok çirkin. Yakında, çok ölü.

Kan ve kemik savaşı tam da Thane'in
ruh halini iyileştirmeye ihtiyacı vardı. Soğuk bir şekilde sırıtarak elini uzattı ve ateşten kılıcını çağırdı. Bjorn ve Xerxes de aynısını yaptı.

İblislerden biri davetsiz gelen Gönderilmişleri fark etti ve güldü. Tipik bir tepki değildi. Diğerleri ne olduğunu durdurdu
ve lobide bu eğlencenin sebebini aramaya koyuldular. Yaratıklar hızla uzaklaşırken pençeli ayak sesleri yankılanmadan önce daha fazla kahkaha duyuldu.

"Kahkaha," dedi Xerxes sıkılmış dişlerinin arasından, en az Thane kadar şaşkındı.

"Kovalayıp sorgulamak için zaman yok. Onları çıkarken yakalamamız gerekecek." Thane kanatlarını çırptı ve her kattaki iblis türlerini not alarak yukarı, yukarı, yukarı uçtu. Para ve grzech burada. Korku ve hastalık. Slecht orada. Kötücüllük. Daha fazla viha, envexa ve pică.

Binanın tepesine çıktıkça iblisler daha da güçleniyordu, ta ki Thane karanlık yaratıkların "yüce lordları" olarak adlandırdıkları şeyi gördüğünden emin olana kadar.
Bu sözde lordlar, en güçlüleri olan prenslerin yalnızca bir altındaki konumdaydı.

İblisler için bir prens, Seçkin Yedili'nin bir üyesinin Gönderilmiş Kişi için ne anlama geldiğine eşdeğerdi. Zacharel gibi.

Thane hiç biriyle savaşmamıştı. O ve adamları yüksek bir lorda eşdeğerdi ve zaten onlardan sadece birkaçıyla savaşmıştı.

Asansörlerin önünde durdu ve bakışlarını Bay Rathbone'un lobisinde gezdirdi. Ferahtı, zenginlik çığlıkları atıyordu. Duvarlarda Monet'nin en iyi tablolarından birkaçı asılıydı.

Kristal vazolar metal masaların üzerine tünemişti. Beyaz deri bir kanepe uzak köşede bir C oluşturuyordu. Kan kırmızısı halı gül ağacı döşemeyi kaplıyordu. Burada sinsice dolaşan iblisler yoktu. Neden?

Cübbesini vücuduna uyması ve farklı parçalara ayrılması için zorladı. Kumaş karardığında

zarif bir şekilde dikilmiş ince çizgili bir takım elbise giyiyordu. Doğal âleme adım attı. Ruhlar âleminde Bjorn ve Xerxes, eğitimsiz gözlere görünmeden onun yanında kaldılar.

Genç ve güzel resepsiyonist, bir yandan gözlerini daktilo ediyormuş gibi yaptığı belgeden ayırırken, bir yandan da

Gözleri ve burnu sulanmıştı -ağlıyordu- ve onunla yüzleşti. Çenesi düştü. "Um...uh, merhaba. Yani, merhaba ve Rathbone Industries'e hoş geldiniz."

"Şimdi Bay Rathbone'u göreceğim." Ses tonu tartışmaya yer bırakmıyordu.

Yutkundu. "Randevunuz var mı, Bay .....?"

Zaman kaybı. Başka bir şey söylemeden ondan uzaklaştı.

Çılgınca bir sesle, "Dur. Lütfen."

Uzak köşeden kıvrıldı ve birkaç farklı konferans odasına açılan bir koridora girdi. Sağa ya da sola gidebilirdi. Solda daha fazla kapı vardı. Sağ taraf, buzlu cam duvarları olan büyük bir köşe ofiste son buluyordu. İşte orası. Şeytan ensesine battı.

Kapıyı açtı.

En fazla yirmi beş yaşlarında bir erkek, kiraz ağacından yapılmış süslü bir masada oturuyordu. Koyu renk saçları vardı, her teli yerli yerindeydi,

ve kayrak grisi gözleri vardı. Teni derinlemesine bronzlaşmıştı. Dirseklerini masaya dayamış, beklerken parmaklarını birbirine vuruyordu. Gönderilmişlerin geldiğini biliyordu.

"Ben de sizi bekliyordum," dedi zarif bir el hareketiyle

sandalyeleri işaret ederek. "Lütfen oturun."

Thane'in ilk düşüncesi: ele geçirilmiş değil, ama etkilenmiş.

İblisler insanların bedenlerine girerek ve zihinlerini içeriden kontrol ederek onları ele geçirirdi. Bir insan, bir iblisin kendisini onun yanına iliştirmesi ve kararlarını yönlendirmek için kulağına fısıldaması durumunda etkilenirdi. Ve şu anda Bay Rathbone'un sandalyesinin arkasında bir iblis duruyordu. Thane'in şimdiye kadar gördüklerine hiç benzemeyen bir iblis. En az iki metre boyunda, dünyanın en mükemmel elmasının parlaklığına rakip bir cilde sahipti. Bir tutam beyaz saç beline kadar ulaştı.

Thane böyle bir yaratığı daha önce hiç görmemiş olsa da ne olduğunu biliyordu.

Zacharel, liderine yansıttı. Kralımızın ölümünden sorumlu iblislerden birini bulduğumuza inanıyorum. Ama bir sorun var. O bir prens.

Gidin. Şimdi, anında, panikle cevap geldi. Elit Yedili'yi topluyorum.

Thane binada iki yüzden fazla iblis saymıştı.

İhtimaller onların lehine değildi.

Gitmek mi? Cevaplara ihtiyacımız var, dedi Thane. Sana canlı ihtiyacımız var, Zacharel tersledi.

Pekâlâ. Gidecekti... yakında.

Korkmuyordu. Gözü korkmamıştı. İstekliydi.

İblis uzun, zayıf parmaklarıyla insanın siyah saçlarını okşadı ve insan yavaşça, soğuk bir şekilde gülümsedi. "Beni bulman yeterince uzun sürdü. Sana ne kadar ipucu bırakırsam bırakayım, başarısız olacağından endişelendim."

İblisin ağzı hiç kıpırdamadı ama bunlar onun sözleriydi. Yani. İnsan sadece etkilenmemiş, aynı zamanda kontrol edilmişti. Nasıl? İblis hala onun dışında yaşarken Vücut mu?

Tüm prenslerin yeteneği mi?

"Bulunmak istiyormuş gibi davranma," dedi Bjorn, doğal aleme girmeye gerek duymadan İblis. "Saklanmanın amacını biraz boşa çıkarıyor, öyle değil mi?"

Prens'ten tepki yok.

Ama insan dedi ki, "İpuçlarını bıraktım çünkü beni yakalamak için gönderilecek savaşçıları merak ediyordum. Artık biliyorum. Ben gördüm. Ve sen de gördün. Yeni bir savaş başlayabilir. Ama, Gönderilmişler... yanılıyorsunuz. Hem de çok yanılıyorsunuz. Sanıyorsunuz ki Saklanıyordum ama gerçek şu ki, bir ordu topluyordum."

"İblisler yalan söyler," diye tersledi Xerxes.

Ancak bazen, karanlıkta ışığı bulmayı zorlaştırmak için yalanlarına biraz da gerçek eklediler.

"Evet," diye devam etti insan. "Biliyoruz, ama biz bile ara sıra doğruyu söyleyebiliyoruz."

"Yanıltmak için kullandığınız gerçek."

"Bana inanın ya da inanmayın. Umurumda bile değil."

"O zaman neden ilerleyip bize neden burada olduğunuzu söylemiyorsunuz?" Bjorn söyledi.

Kolay bir baş sallama. "Çok uzun zamandır gökyüzünü ve toprağı sanki onların sahibiymişsiniz gibi denetliyorsunuz. Artık öyle değil. Benim türüm dünyasını ve insanlarını geri alıyor."

Eğer iblisler yönetimi ele geçirirse, kaos ve ölüm hüküm sürecekti. "Germanus'u bu yüzden mi öldürdün?" Thane sordu. "Bu yüzden mi
yeni bir savaş başlatmak için mi? Senin olduğunu düşündüğün şeyi almak için mi?" İnsan bu kez sessiz kaldı.

Bu sefer iblis yavaşça gülümsedi. "Hayır. Germanus'unuzu eğlence olsun diye öldürdük."

Ses her türlü şeytaniydi. Karanlık ve çarpık, bir Binlerce çığlık kelimelerde, yalanlarda gizliydi. İblislerin her zaman bir amacı vardı.

Sonra prens ve insan ortadan kayboldu.

Thane, prensin parladığını ve insanı da beraberinde götürdüğünü fark etti. Kendisinin ve çocuklarının sahip olmadığı bir yetenek.

Bir saniye sonra, tüm bina sallanmaya başladı.

Tüm yapı etraflarına çökmeden önce sahip oldukları tek uyarı buydu.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

ELIN HAYRAN KALDI. "Bu... Bu..." Neredeyse bu sabah odasında çikolataları, romanları ve gülleri bulmak kadar havalıydı. Ve Thane'in notu... oh, tatlı fantezi, onun notu.

Dün gece adam onu odasından kovmuştu. Yine de ertesi gün ona "Sen benim iyimsin" yazan bir not göndermişti. Onun nesi vardı? Ondan hoşlanıyor muydu, hoşlanmıyor muydu?

Her iki durumda da, bunun bitmesini istiyordu... asla bitmemesini... ama, ah, onun için her güzel şey yaptığında, büyüsünün biraz daha derinine düşüyordu... ve keşfedilme korkusu yoğunlaşıyordu.

"Dostum," dedi Bellorie. "Aval aval bakıyorsun ve bu da dikkati benden uzaklaştırıyor. Fark etmediysen söyleyeyim, ilgi benim en önemli özelliğimdir."

"Flaş haber. Bunu ilk toplantıda anladım. Ama bulutların üzerindeyiz ve burası Rodeo Drive'ın Orta Çağ'la buluşması gibi ve ben biraz bunalmış durumdayım."

Güneş pırıl pırıl parlıyordu ama çok sıcak değildi. Gökyüzü berrak bir bebek mavisiydi, çok huzurlu bir gölge. Kanatlı adamlar, kadınlar ve yaratıklar bir o yana bir bu yana uçuyordu. Yol boyunca
Arnavut kaldırımlı sokaklarda, her ırktan ölümsüzler stantlar açmış, mallarını pazarlarken, potansiyel alıcılar da yanlarından geçip gidiyordu.

"Üst Sınıf Ölümsüz 101, yazan Profesör Hotcakes," Bellorie şöyle dedi. "Cennette üç farklı seviye vardır. Thane'in kulübü, hedonizmiyle bilinen en alttaki üçüncü katın kenarında yer alıyor. Şu anda Çöküş'ten bir mil ötede, çubukta waffle'dan gezintiye kadar her şeyi satan satıcıların bulunduğu bir açık hava alışveriş merkezindeyiz.
kölelerin sırtında... her neyse, seç birini. Kıyafet isteğe bağlı. Fiyatı uygunsa her şeye sahip olabilirsiniz."

Diğer kızlar planladıkları gibi dün alışveriş yapmışlardı ama Harpy, Elin'in Thane için yaptığı "ayak işinden" dönmesini bekledi.

Öpücüğü hatırladıkça dudakları yanıyordu. Göğüsleri ağrıyordu. Teni karıncalandı. Bacaklarının arasında cinsel sıcaklık birikti.

Her şeye bir son vermiş olsalar bile, değil mi?

O not... Onu her zamankinden daha çok arzuluyordu.

Neden bir şeyler konuşmak için onu arayıp sormamıştı? "Peki, nereden başlamak istersin?" Bellorie sordu.

Elin zihnini bu iç karartıcı hendekten çıkardı. "Giysiler. Başlamak ve bitirmek istediğim yer orası." Kıymetli parasını başka bir şeye harcamasına gerek yoktu. Belki şu kapı kolu hariç. Bir insan eli gibi şekillendirilmiş ve renklendirilmişti. Çok havalı. Kızlarla paylaştığı yatak odasında onun kişiliğinden biraz kullanabilirdi.

Ama ya gerçekten bir insan eliyse? Topuzdan kaçının!

"Mükemmel seçim." Bellorie başını salladı. "Geldiğin klasik berduş tarzından kurtulduğunu görmek için sabırsızlanıyorum." Elin'i caddeden aşağıya doğru yönlendirdi, insanları ön yargısız bir şekilde omuzlayarak yoldan çekti.

Hava parfümler, tatlılar ve... etli böreklerle yoğunlaşmıştı. Ağzı sulandı.

"Fikrimi değiştirdim," dedi Elin, guruldayan midesini tutarak. "Yemekle başlayıp yemekle bitirelim. Giysiler ortada kalabilir."

"Pekâlâ. Ama önce seni parayla doldurmamız lazım."

Kolyelerinden birini sattıktan sonra, Thane hariç tattığı her şeyden daha iyi olan üç etli börek, ardından iki çikolatalı kek ve Thane'den bile daha iyi olan dört fıstık ezmeli çörek yedi. Belki de.

"Nereye koyuyorsun?" Bellorie bakışlarıyla onun minimal kıvrımlarını tarayarak sordu.

"Sanırım öğreneceğiz." Hiç böyle yememişti... hiç.

"Bu arada. Şu anda tattığınız şey? O gerçek yemek. Kulüpte yaptığınız her ne ise... değil."

Hey! "İyileşiyorum."

"Bonka Donk, gittikçe kötüleşiyorsun. Bu sabahki kekleri bir sonraki kaya atlama oyunumuzda kullanabiliriz."

Elin iç çekti. Yemek pişirmek hatırladığı kadar eğlenceli değildi. Belki de hayattaki hedeflerini yeniden değerlendirmenin zamanı gelmişti.

Bu ne çılgınlık böyle? Bay bir fırın açmayı hayal etmişti ve şimdi Anka Kuşu'nun onu öldürdüğü gibi onu da mı öldürecekti? Hayır! Hayır! Bunu yapmak zorundaydı, onun anısına. Onun onuruna.

Özellikle de Thane'le birlikte ona çoktan ihanet etmişken.

Umutsuzluk aklının bir köşesinde dans ediyordu ama Bellorie ve ona parmağını verdi. Bu gün bozulmayacaktı!

Bellorie yanındayken, "çılgınlık" parasının geri kalanını yeni bir gardıroba harcarken konuşuyor ve gülüyordu. Birkaç kot pantolon, bir çift deri pantolon aldı.

-Bir düzine güzel bluz, birkaç yazlık elbise, egzersiz atletleri ve şortları, iç çamaşırları, pijamalar, botlar, tenis ayakkabıları, yüksek topuklu ayakkabılar ve bir bornoz.

Bellorie ona daha önce, "Her şey gün sonuna kadar kulübe teslim edilmiş olacak," demişti.

İtiraz etmişti. "Hayır, ben-" Daha doğrusu protesto etmeye çalışmıştı.

"Taşıyamazsın, o kadar pazun yok," diye araya girdi kız. "Ve ben de yardım etmeyeceğim çünkü pezevenk ellerimin serbest kalması gerekiyor."

Ama değerli eşyalarını birkaç saatliğine bile olsa gözünün önünden ayırma düşüncesinden nefret ediyordu. Benim, hepsi benim.

"Hadi," dedi Bellorie onu Vladmir'in dolabından çekiştirerek. "Axel bana bugün bir standı olduğunu söyledi ve onu kaçırmak istemiyorum."

"Axel?"

"Onunla dün gece Thane'in masasında tanıştın. Koyu renk saçlı, delici mavi gözlü."

En güzeli, arsenikle tehdit ettiği erkek.
Harika.
Onun standı sokağın sonundaydı, beyaz eşarplar duvar gibi hareket ediyor ve hafif bir esintide dans ediyordu. Ne giysi, ne yiyecek, ne mücevher ne de mobilya sundu. Boş ahırın ortasına oturmuş, bir sandalyede arkasına yaslanmış, ellerini ortasının üzerinde kavuşturmuş, bacaklarını uzatmış, kanatlarını açmıştı.
Onları gördüğünde sırıttı, tüm yüzü aydınlandı ve bir şekilde onu daha da güzelleştirdi. "Vay, vay. Bu benim en sevdiğim Harpy ve Thane'in en sevdiği insan değil mi? Doğru düzgün tanıştırılmadık, tatlım. Sen Elin'sin. Ben de Axel.
Ve endişelenmeyin. Bu işlerin nasıl yürüdüğünü bilirim. Sana adımı söylerim ve sen hiçbir şey söylemezsin - çünkü bayılmışsındır." Birkaç dramatik saniye durdu, bekledi.
Gözlerini devirmek için duyduğu dürtüyle savaştı.
Sırıtışı daha da büyüdü. "Peki dün gece nasıl geçti? Oyuncaklarını paylaşmayacak mısın?"
Ben güçlü, kendine güvenen bir kadınım ve yüzüm kızarmaz. "Ne satıyorsun?" diye sordu onun sorusunu duymazdan gelerek.
"Oral seks," diye cevap verdi adam hiç vakit kaybetmeden ve kadın şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırdı.
Bellorie dürtüsüne karşı koymadı ama gözlerini devirdi. "Demek istediği şu ki, eğer kadınlar onu emerse
Ona yeni ve heyecan verici silahlarla
ödeme yapın." "Ve bir sıra yok mu?" Elin
sertçe sordu.
Hiç istifini bozmadan kucağını sıvazladı. "Oturun ve size neden bu kadar olağanüstü bir teklif sunduğumu göstereyim."
Gözlerindeki hınzır parıltı. Evet, onu bir aday olarak görmekte haklıydı. Belli ki bir kadının vücudunu nasıl kullanacağını biliyordu. Ama sadece bir adam onu tam gaz ilerlemeye teşvik etmişti ve Axel o değildi. "Hayır, teşekkürler."
Omuz silkti, biraz bile hayal kırıklığına uğramamıştı. "Sen kaybedersin."

"Yani, burada olmamızın sebebi..." Bellorie sordu. "Sen William the Ever Randy hakkında bilgi istedi.

Panty Melter, dün gece bir şey duydum. Bir Fae bara geldi, William'ın kızının, White adında bir kızın, onun krallığında bir Phoenix tarafından öldürüldüğünü söyledi.
Petra."

Petra. Kendra'nın teyzesi. Bardaki dedikodulara göre kız ölmüş. Asla geri gelmeyecek bir ölü gibi. Birisi kalbini yemiş olmalıydı, ki bu da gerçekten bir kalbi olduğu anlamına geliyordu. Sürpriz, sürpriz.

Axel sarsılarak doğruldu, gözlerindeki alaycı ışık söndü. "Bunu biliyordum. Ama başka ne duydun?"

"Külot Eritici William ve oğulları Kırmızı, Yeşil ve Siyah hemen ardından ortadan kayboldu. William daha sonra Yeraltı Dünyası'nın Lordları ile birlikte görüldü, ancak çocuklar o zamandan beri ne görüldü ne de haber alındı."

Elin ne konuştukları hakkında hiçbir fikri yoktu ve sol taraftaki kabine doğru yürüdü. Bakışları masanın üzerinde Sadece büyük, güçlü bir Sent One'ın üzerine düşmek için. Merrick'in Shame Spiral'ın solisti olduğunu fark etti. Koyu renk saçları, güzelliğin timsali olması gereken bir yüzün etrafına dağılmıştı. Uzun, koyu renk kirpikler en parlak gümüş rengi gözleri gölgeliyordu.

Tek kusuru çenesindeki büyük çürüktü.
Bir kavgaya karışmış olmalı.

Mükemmeldi. O bir kavgacıydı. Tekrar aday olabilir, çünkü Thane sıcak ve soğuktan
sürekli soğuk.

Notu mu unuttun?

Hayır. Hala bu konuda kafam çok karışık.

Merrick onu gördüğünde sırıttı, yavaşça açan hoş geldin çiçekleri inanılmaz derecede seksiydi. "Seni hatırlıyorum," dedi, kafasını karıştırarak. Ona doğru yaklaştı. "Sen insansın ve ben seninle yatmadım."

"Uh. Doğru." Güzel kokuyordu. Gerçekten güzel. Karanlık, romantik ve baharatlı, sanki Binbir Gece Masalları'ndan fırlamış gibiydi. Ama nedense hormonlarına hiçbir şey yapmamıştı.

"Thane'in sahiplenici bir tip olduğunu hiç fark etmemiştim." "Anlamıyorum," diye cevap verdi, kalp atışları hızlanmıştı.
adının duyulmasıyla artıyor.
Merrick'in sırıtışı genişledi. "Beni uzak durmam konusunda uyardı." "Neyden?"
"Sen."
"Ben mi?" Aynı "sen "den bahsettiklerinden emin olmak için göğsünü yumrukladı.
"Ona bir hamle yapmayı planladığım izlenimini veren neydi bilmiyorum-"
İniltisi onu durdurdu. Biliyordu. Biliyordu. Merrick'in adını Thane'e söylemişti.
Merrick'in gözleri parladı. "Ama görüyorum ki biliyorsun."
"Evet ve özür dilerim. Çok üzgünüm. Sana ne yaptı?" Ve neden Thane'in başka bir adama gök gürültüsü gibi yumruk attığı düşüncesi beni tahrik ediyor?
"Merrick," diye mızmızlanan bir kadın sesi Elin cevabını tamamlayamadan seslendi. "Seni şimdiden özledim."
Merrick Elin'in elini tuttu, parmak eklemlerini öperken gözleri eğlenceyle parlıyordu. "Thane'in bunun için sana yalvarmasını sağla. En zor savaşların en tatlı zaferleri vardır." Sonra da gitti.
Görünüşte art niyetle söylenmiş olsa da -eğlencenin hayra alamet olmadığı- sözleri uzun süre aklından çıkmadı. Thane'i onun için yalvartmak mı? Evet, lütfen. Hayır. Kötü Elin. Ama... kazanmaya değer bir ödül olmak istiyordu.
Kararını ver artık! Onu istiyorsun, istemiyorsun, tekrar istiyorsun.
Dikkatini dağıtmak için bir sonraki standa doğru yürüdü. Binlerce post onu karşıladı. Bazıları tanıdığı hayvanlara aitti... bazılarıysa tanımadığı.
Thane onu sadece kendine mi istedi?
Ugh. Oraya da gitme. En güzelini aldı, büyüleyici bir desene sahip siyah ve beyaz, pırıltılı bir kakma. Yumuşak. Sıcak, sanki elektrikli bir battaniye gibi.

Üzerindeki kartta tek boynuzlu at ve griffin melezinin saçından yapıldığı yazıyordu.

Ama cidden, Thane onu tamamen kendine mi istedi?

Sahibi onu gördü. Bir buçuk metre boyunda Amazon savaşçısı bir kadın.

Elin'in satın alma planı yoktu. Parası topuklu ayakkabılar ve deri pantolonlar gibi ihtiyaçlara ya da birikime gidiyordu. Hikayenin sonu. Bir satış konuşmasından kaçınmak umuduyla gözlerini başka tarafa çevirdi. Bakışları bir daha asla görmemeyi umduğu bir manzaraya takıldı ve dehşetle haykırdı.

Ardeo vardı, Anka Kuşu'nun kralı. Hatırladığından çok daha farklı görünmesine rağmen, siyah saçları
ela gözleri kan çanağına dönmüştü ve bir zamanlar dolgun olan yanakları artık solgundu. Yanında ikinci kaptan Orson vardı.
Ateş Kuşu ordusunun komutanı.

İki erkek, her adımlarında tehditkâr bir tavırla, dükkân sırasının aşağısına doğru kararlı adımlarla ilerledi. Her kabini taradılar, belli ki bir şey ya da birini arıyorlardı.

Thane
mi?
Ya da
Elin?

Ya Thane'e sırrını söylerlerse?

Hastalık paniği doğurdu, ikisi de göğsünü yakıyordu. Bir yanı cam parçasını avucunun içine alıp Orson'ın yüzüne vurmak istiyordu, bir şey, babasının ve Bay'in ölümündeki rolü nedeniyle onu cezalandıracak herhangi bir şey. Bir yanı bunun sadece daha fazla sorun yaratacağını biliyordu.

Ne gerekiyorsa yap sevgilim. Hayatta kal. Fedakarlığımın boşa gitmesine izin verme.

Karar verildi. Elin parasının geri kalanını Amazon'a fırlattı ve "Battaniyeyi alacağım. Eğer bu yeterli olmazsa, Çöküş'teki Thane'le temasa geçin, o ödeyecektir." Umarım.

Axel'in kulübesine doğru koşarken -koruma için onu kullanıyordu- postu etrafına çekti, saçlarını örttü ve yüzüyle vücudunun büyük bir kısmını korudu.

Senin için anne. Ama içten içe Elin davranışından

utanıyordu. Kendini kurtarmanın daha iyi bir yolu olmalıydı.
A

Kendine olan saygısını ayaklar altına almayacak bir şekilde.

"-Lordlar'a davet, sorun değil," diyordu Bellorie. "Ne yapıyorsun Bonka Donk?"

"Sakla beni," diye emretti Elin, aniden nemli bir sesle. Birdenbire

Phoenix onu birkaç farklı şekilde mahvedebilirdi. "Savaşçılarla konuşma, tamam mı? Onlarla konuşma ve onları dinleme. Gönder onları. Tamam mı? Tamam mı?"

Bellorie kaşlarını çattı.

Axel rahat duruşunu korudu. İkisi de

tehlike seviyesinin farkında değildi.

Elin, sanki onun kölesiymiş gibi Gönderilmiş Olan'ın yanına çöktü ve başını eğdi. Mükemmel zamanlama. İki set

Aşınmış deri botlar göründü. Kalbi kaburgalarında gümbürdüyor, paniğin sıcaklığıyla sürekli temas ediyordu; bir kibrit çakıp onu yakmak üzereydi.

Belki de insandan çok Anka kuşuydu. "Sen bir

Gönderilmiş Olan'sın." Orson'ın sesi. Derin. Sert. Sert.

Onu ürpertiyor. Korku ve öfkeyle. Aslan ve ayıyla savaşmadan ejderhayla savaşamazsın.

"Bu Devlet Belirgin gün mü?" Axel sordu, ve o sesi gerçekten meraklıydı. "Eğer öyleyse, ben de bir sıra istiyorum. Çirkinsin ve gülünç derecede aptalsın."

Anka kuşu savaşçısı nefesini içine çekti. "Diline dikkat et, yoksa kendini kaybedersin."

Gönderilmiş Olanların iblisleri öldürmesine izin verildiği yaygın bir bilgiydi, başka hiç kimsenin değil. Tabii kendi iradeleri dışında tutulmadıkları sürece. Şu anda Axel iradesi dışında tutulmuyordu. Büyük bir dezavantajı vardı.

"Thane için buradayız. Onu tanıyor musunuz?" Orson sordu.

Ardeo neden konuşmuyordu? O kraldı.

Peki Thane'den ne istiyorlardı? Esirleri mi? Muhtemelen. Yani... belki de Elin gözden uzak kalırsa adı geçmeyecek ve sırrı güvende kalacaktı.

Axel tırnak etlerini kontrol ederken, "Bellorie, sevgilim," dedi. "Beni sıkıyorlar."

"Ödülüm mü?" diye sordu Elin'in kafasını karıştırarak. "İki katı."

"Anlaştık."

Bir saniye sonra, Elin battaniyenin altından kızın hareketlerini bile izleyemeden, Bellorie
Elini Orson'ın göğsüne soktu, kalbini yakaladı ve çekip çıkardı. Organ durmadan önce iki kez daha attı.

Savaşçı yere yığıldı, öldü.

Bellorie'nin parmaklarının arasından kan damladı.

Kan... kan... yuvarlanırken babasının kafasından kan fışkırdı. Masanın üzerine yığılan Bay'in parçalanmış bedeninden kan damlıyordu. Ölü bebeğini kucaklayan annesinin kalçalarına kan bulaşmıştı.

Buz, Elin'in içindeki sıcaklığı bastırdı. Boğazının arkasında bir çığlık koptu ve hızla kaçtı. Hemen ardından bir tane daha, sonra bir tane daha. Belki de Ardeo onun yüzünü görmüştü.
Belki de bilmiyordu. Artık umurunda değildi. Zümrüdü Anka kuşunun kralı onunkine çullanırken çığlık atmadan duramadı.
İkinci komutan ve büyük olasılıkla onu güvenli bir yere götürmeyi umarak hızla uzaklaştı, böylece yeniden canlanabilecekti.

Axel, "Sessiz ol," diye emretti.

İtaat etmeye çalıştı, gerçekten çabaladı ama çığlıklar gelmeye devam etti. Kan... kırmızı bir havuz... havadaki kokusu... eski bozuk paralar. Tanıdık. Hayattan çok sevdiği iki adamdan yayılıyordu. Sonra annesinden ve tek kardeşinden, biricik küçük kardeşinden.

Güçlü kollar etrafını sardı ve onu yerden kaldırdı. Elin tüm gücüyle savaştı, kollarını savurdu, bacaklarını tekmeledi. Isırıyor. Tırmalamak. Bir savaşçı gibi davranacak ve ölümüne savaşacaktı. Ne pahasına olursa olsun hayatta kalmak!

Kollar onu bıraktı ve düştü; fark ettiğinden daha yüksekte olmalıydı, çünkü yere düştüğünde nefesi kesildi, yan tarafını yırtan öfkeli ağrılar. Ve hâlâ çığlıklar yükseliyordu ama artık daha yumuşaktı, sadece kırık nefeslerin hışırtısıydı.

Bellorie'nin "Nesi var?" diye sorduğunu duyar gibi oldu.

"Bilmiyorum ama Thane'i çağırdım," diye cevap verdi Axel, ses tonu acımasızdı.

"Alt düzey bir çalışan için gelmeyecektir. O-" "Zaten burada."

Birdenbire sarı bukleler ve elektrikli maviler Elin'in görüş alanını kapladı. Thane'in güzel yüzü isle kaplanmıştı. Alnında ve yanaklarında canlı kesikler vardı ama en azından kokusunun saflığı eski kuruşların yerini almış ve vücudunun sıcaklığı paniğin soğukluğunu kovmuştu.

"Elin, bana bak."

Nefes almakta zorlanırken, yaraları yerine onun güzelliğine odaklandı.

"Artık güvendesin. Sakinleşmene ihtiyacım var."

Anlamasını sağlamalıyım. "Çıkarmama yardım et. Lütfen, Thane. Çıkarmama yardım et." Sokağın ortasında sırtüstü yığıldığını ve Thane'in yanına çömelmiş, kanatlarını ona dolamış olduğunu fark etti,
onu diğerlerinin merakından koruyordu.

"Üzerinden neyi çıkarmamı istiyorsun, kulta?"

"Kan... kan." Bu kelimeden bile nefret ediyorum.

"Çıkar şunu." "Ben kan görmüyorum."

"Orada. Orada olduğunu biliyorum. Ve onu çıkarmam gerek. Lütfen." Nefes nefese kaldı. Kan ona da sıçramıştı. Kanatları... kırmızıydı. Her şey kırmızıydı!

"Kulta."

Nefes nefese, kemiksiz bir su birikintisine yığılırken sıcak gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. "Lütfen."

"Biri sana zarar mı verdi?" diye sordu, sesi o kadar kısıktı ki kız onu zar zor duydu.

"Lütfen."

Kaşlarını çatarak başparmağının darbeleriyle yüzünü şefkatle temizledi. "Pekâlâ. Seni eve götüreceğim ve yıkayacağım."

"Axel, "Partiyi bölmek istemem ama iki Anka savaşçısı seni aramak için buradaydı, adamım," dedi. Onlar

oldukça üzgün."

Panik Elin'i vurdu. Eğer Thane, Ardeo ve Orson'un peşine düşerse... Eğer üçü biraz sohbet ederse...

Sırrı artık bir sır olmayacaktı. Elin

savaşmaya başladı.

Thane'in yüz ifadesinde nefret ve kararlılık hâkimiyet için savaşıyordu ama yine de ona yumuşak bir şekilde mırıldandı,

Ona orada olduğunu ve hiçbir yere gitmeyeceğini söyleyerek güven verdi. Sonunda sakinleştiğinde Axel'e, "Bellorie'yi Xerxes'e götür ve Anka'nın savaşçısına söyle," dedi. Elin'i kucağına aldı, göğsüne bastırdı ve doğruca havaya fırladı.

ON İKİNCİ BÖLÜM

THANE geçirdiği güne İNANAMIYORDU. O ve çocukları binanın çökmesi sonucu neredeyse ölüyorlardı. Yaşam Suyu olmasaydı, öleceklerdi. İyileştirici maddeden bir yudum aldıktan birkaç saniye sonra kırılan kemikleri onarılmış, yırtılan kasları tekrar bir araya gelmiş ve kuruyan damarları yenilenmişti.

İyileştikten sonra insanları enkazdan çıkarmışlar ve her birini bir damla Su ile besleyerek hiçbir can kaybı olmamasını sağlamışlardı. Ne yazık ki, haber kanalları artık "dünyanın en büyük mucizelerinden birini gerçekleştiren" üç tuhaf görünümlü erkeğin hikayesi.

Bir duygu yumağıydı. İnsanlar kurtulduğu için rahatlamıştı. Emirlere uymadığı ve dolayısıyla patlamaya ve keşfe yol açtığı için suçluydu. Ne de olsa iyi sonuçlanan bir hata, onu daha az hata yapmazdı. Hatta endişeliydi bile. Bundan sonra ne olacaktı?

Zacharel ne derdi? Lideri onu azarlar mıydı? Ya da sonunda onu kovar mıydı?

Tam o sırada Thane'in dikkatini çekti.

Gücü ve kanatları olmadan Elin'i nasıl koruyacaktı?

Kulübe döndüğünde, onu aramaya gitmişti, günün geri kalanında onu yanında tutacağını düşünüyordu, sadece Prensin kendi topraklarında saldırmaya karar vermesi durumunda.

Kendine yalan söylemek mi? Hayır. Ama gerçeği gizlemek? Kesinlikle.

Masaj yapmadan gerçeği söyledi: Elin'i yatağında, çıplak istiyordu. Ellerinin onun üzerinde olmasını istemişti. Ağzını onun üzerinde. Onun içine girmek ve adını haykırışını duymak istemişti.

Rathbone binası etrafına yıkılırken tek düşüncesi şuydu: Bu dünyayı terk edemezdi

Elin'e her şekilde sahip olmadan.

Kandan nefret eden ve ruhunun kana bulandığını fark etmeyen Elin.

Şimdi onu süitinden geçirip banyoya götürdü ve tuvalet kapağının üzerine yerleştirdi. Xerxes'e zihinsel bir komut gönderdi.

Bellorie'nin yerini değiştir. Onu kulüpte istemiyorum.

Buna o sebep oldu.

Onunla yattın mı? Xerxes şokunu belli ederek sordu.

Hayır. Onun varlığı beni rahatsız ediyor.

Daha fazla tartışmaya gerek yoktu. Çok iyi.

Elin sessizdi, aklı muhtemelen başka bir yerdeydi. Büyük ihtimalle geçmişte.

Mümkün olduğunca hızlı hareket ederek kapıları kilitledi ve buharlı bir banyo hazırladı. Adam onu soyarken ve yaralarını aramak için üstünü başını incelerken kadın hiçbir itirazda bulunmadı. Cildi yer yer solgun, yer yer kızarmış, çilleri silikti. Ama küçük pembe meme uçlarıyla kaplı güzel göğüsleri, düz ve yumuşak karnı, uzun ve kıvrak bacakları hiç yara almamıştı.

"Elin," dedi usulca.

Sonunda, hareket. Kollarını etrafına sardı
Havanın soğuğuna karşı kendini ısıtmak ya da sonunda onun görüşünden korunmak için... Ve sağ tarafında bir çürük başlangıcı gördü.

Nefes nefese tısladı. Elin... acı içinde...

İçinde bir şeyler kırılırken elleri yumruk oldu. Ya da sonunda yabani otların bir kısmını çekip çıkardı. Elin'in çığlıklarını hatırladı, sesi korku doluydu ve kenarları kırıktı. Ses onu tahrik etmemişti; bu şaşırtıcı değildi - kampta da etmemişti. Ama ona eziyet etmişti. Bunu durdurmak için her şeyi yapabilirdi.

Yıllar boyunca bazı sevgililerinin ona nasıl baktığını hatırladı - bir zamanlar onun şeytanına baktığı gibi

Tutsaklar. Elin ona o şekilde bakarsa ne yapardı?

Öleceğini fark etti. Bir parçası ölecekti. Belki de son namus kırıntısı da. Savaştığı canavarlardan daha iyi olmayacaktı.

Şimdi daha iyi misin?

Bu düşünce onu sarstı. Öyleydi. Şimdi. Sonunda. Daha önce ölmüştü. O otlar tarafından boğulmuştu. Şimdi nefes alabiliyordu. Yaşıyordu.

Elin'in önünde çömeldi ve parmak uçlarını Elin'in üzerinde gezdirdi.

kaburgalarındaki renk değişikliği. "Neden sende bu var, kulta?" Bakışlarını karo zeminde tutarak usulca, "Bilmiyorum. Axel beni kaldırmaya çalıştığında onunla dövüştüm ve

Düştüm ve canım yandı. Belki o zaman?"

Axel, Thane'in hazinesini korumamıştı. O ve Axel'in konuşması gerekiyordu.

Thane Elin'i kucağına aldı ve sıcak suyun içine oturttu. Küvetin kenarına tünedi, acaba bir şey yapmalı mıydı? Onu yıkamak ya da sadece

ıslanmasına izin vermek. "Bana

katıl," diye yalvardı.

Kelimeler yumuşaktı, zar zor duyuluyordu. Yine de tüm dünyasının değişmesine neden oldular.

"Hayır, kulta." Adam banyoyu rahatlatıcı olmaktan ziyade cinsel bir hale getirecekti ve kız şu anda çok savunmasızdı. "Şu anda iyi bir yerde değilsin. Kararların doğru değil-"

Perili füme cam gözler onu buldu ve ruhunun derinliklerine kadar işledi. "Lütfen. Yalnız kalmak istemiyorum."

Benim kadınım hiçbir şey için yalvarmak zorunda kalmamalı. "Pekala." Ne kadar da kolay etkilenmişti. Bir anlık tereddütten sonra bornozunu çıkardı, gelecek olan dayanılmaz zevke karşı kendini çelikleştirdi ve onun arkasına tırmandı. Onu bacaklarının arasına çekip göğsüne yaslarken sıvı sıcaklık tenini yaladı.

Dikkatli ol. Kadının pozisyonunu düzeltti, daha doğrusu

düzeltmeye çalıştı ama

Açısı ne olursa olsun, ereksiyonu onun bir kısmına baskı

yapıyordu. Ona sürtünme dürtüsüyle savaşarak ürperdi.

Karşı koyamıyorum. Kadının vücudunun en nefis görüntüsüne sahipti. Gece yarısı saçlarından uzun bir tutam nemli tenine yapışmış, ucu incili göğüs ucunu sarıyordu. Su damlacıkları karnının düz yüzeyine yapışmıştı.

"Şimdi seni temizleyeceğim." Bağımsız kal. Onu boynundan beline kadar sabunladı. İlk başta aklını başka şeylerde tutmayı başardı. Yarın Zacharel'le yapacağı toplantı,
Rathbone Industries'deki eylemleriyle ilgili olarak.

Bir kırbaç daha yiyecek miydi?

Bu, iblis prensi takip etme ve kendi kırbacını vurma düşüncelerine yol açtı. Tüm bunlar olurken Elin
ama aynı zamanda yumuşak ve tatlıydı, kokusu tüm dikkat dağıtıcılara rakipti ve direncindeki bağın yıpranması, sonra da kopması uzun sürmedi.
parmak eklemleriyle kazara meme ucunu sıyırdı.

Hiçbir tepki vermedi.

Buna bir son ver. Karnının üzerine ılık sıvı dökerek köpükleri temizledi.

"Hepsi bitti," diye homurdandı.

"Teşekkür ederim," diye cevap verdi, sesi biraz otomatikti.

Anılarının hâlâ onu rahatsız ettiği açıktı. Kendi kötü durumuna rağmen onu bu şekilde bırakamazdı.

Omuzlarına masaj yaparak nazikçe, "Kandan neden nefret ediyorsun, kulta?" diye sordu geçmişten arınma çabasıyla.

Sessiz ve tereddütlü bir şekilde, "Anka Kuşu yirminci doğum günümde ailemin evine girdi. Kocam ve ben bir kutlama yemeği için oradaydık. Sadece dördümüz vardık. Annem beni yakaladı ve masanın altına attı, ben de o kadar korkak davrandım ki babam ve Bay orada kalırken... Kadınlarını korumak için ayağa fırladılar. Savaşçılar babamın başını kestiler ve Bay'i bıçakladılar. Cesedi masanın üzerine düştü ve kanı üzerime yağdı. I
o kadar çok çığlık attım ki ses tellerim kalıcı olarak zarar
gördü."

Sözleri gerçekten korkunç bir görüntü çiziyordu. Thane zihnini boşaltmak için gözlerini sıkıca kapattı. Kalbi

sıktı. Eskiden olduğu kız için acı çekiyordu. Çok gençti. Çok savunmasız.

Çok trajik.

"Sen bir korkak değilsin, kulta."

"Öyleyim," dedi bir yumruğunu suya bırakarak. "Bugün Ardeo ve Orson'u gördüğümde saldırmak yerine Axel'in yanına saklandım."

"Ve bunu yapmakla akıllıca davrandın, korkakça değil. Sen eğitimsiz bir insansın. Sen-"

"Eğitim aldım," diye araya girdi. "Sadece bunu uygulayacak cesareti hiç bulamadım."

Kendini diğer insanlara karşı savunmayı öğrenen bir insan, dünyasını dolduran varlıklara karşı kendini savunmak için pek de eğitimli sayılmazdı. "Ardeo ve Orson bu banyoya girse saklanır mıydın?"

"Hayır. Saldırırdım!"

"O zaman sen zaten değişmiş bir insansın. Hatalarından ders almışsın."

"Bu... doğru." Elin'in kaslarındaki düğümler düzeldi ve Elin ona karşı gevşedi; Elin ise her geçen saniye daha da geriliyordu.

Zaferle kükreyebilirdi. Ona yardım etmişti.

Ve belki de bu yüzden, konuşmalarının dehşetine rağmen, şaftı çelik bir boru kadar sert kaldı, zonkluyor, sonunda ona doğru eğilmesini ve yarığına vurmasını istiyordu.

"Teşekkür ederim Thane," dedi titreyerek.

"Hoş geldiniz." Onun düşüncelerinin yönünü mü sezmişti? Yoksa sonunda arkasında tamamen tahrik olmuş bir erkek olduğunu mu fark etmişti?

"Peki... beni nasıl buldun?"

Onu aradığından bahsetmezdi. Kulübü nasıl paramparça ettiğinden, onu görmek için her saniye daha da çaresiz kaldığından. Ya da Chanel'in Bellorie'nin onu alışverişe götürdüğünü ve birkaç saniye sonra havalandığını söylediğinden.

Yol boyunca Axel zihninin içinde konuşmuştu. İnsanın çığlık atmayı kesmiyor. Onunla ne yapmamı istersin?

Onu koru. Neredeyse geldim. Thane adımlarını hızlandırmıştı.

"Beni Axel çağırdı," dedi sonunda. "Gönderilmiş Olanlar telepatik olarak iletişim kurabilir."

"Oh. Bu harika," dedi, sanki daha fazlası için ona yalvarıyormuş gibi suyun içinde huzursuzca kıpırdanarak.

Yanlış okuyorsun. Dişlerini sıktı.

Sonra tekrar hareket etti... ve tekrar, sanki kasıtlı olarak arzusunu körükledi. Kısa süre sonra, kız ona sürtünmeye başladı.

Onu.

Thane onu durdurmak için büyük elini karnına bastırdı. Bunun yerine parmaklarını açarak mümkün olduğunca çok yeri kapladı ve onu daha hızlı hareket etmesi için cesaretlendirdi. Kontrol için mücadele etmişti. Başaramamıştı.

Onun dokunuşuna doğru eğildi.

"Thane." Sesindeki muhtaçlık...

Serçe parmağını uyluklarının tepesinde okşadı, tatlı noktasına daha da yaklaştı, cızırtılı arzunun nabzının onu terk etmesine ve içine sızmasına izin verdi. Kadın inledi.

"Şu anda ikimiz de sağlıklı düşünemiyoruz," dedi. "Şimdi durma zamanı."

Bir inilti daha çıkarırken başı adamın omzuna yaslandı. "Durmak istemiyorum." Durakladı. "Sen istiyor musun?"

"Seni sadece arzulamıyorum, kulta - kelimenin tam anlamıyla açlıktan ölüyorum. sen." Sözlerinden şüphe duymaması için kendini ona doğru itti. "Durmaktansa ölmeyi tercih ederim."

Titriyordu, su dalgalanıyordu. "Üzerimde kırbaç ve zincir mi kullanacaksın?" Yukarı ve arkaya uzandı, parmaklarını adamın saçlarının arasından geçirdi.

"Hayır." Asla. "Tek ihtiyacım olan sensin." Kulağının kabuğunu yaladı.

"Ama-"

"Aması yok." Kadının çenesini sıktı ve başını kendisine doğru eğmeye zorladı. Gözleri yarı açıktı, dudakları çoktan ayrılmış ve onu ele geçirmeye hazırdı. İçine bir zafer dalgası yayıldı. "Birlikte olduğumuzda, sen ve ben olacağız. Başka kimse yok. Başka bir şey yok.

Anlaştık." "Thane-"

"Katılıyorum, kulta."

İşkenceli bir duraklama. Sonra,

"Katılıyorum. Şimdilik." Şimdilik yeterince

iyiydi.

Eğilerek ağzını onunkine bastırdı. Kadın

Sanki kendine engel olamıyormuş gibi hemen açıldı ve adam da bundan faydalanarak dilini onunkine doğru itti. Talep etti. Tüketti. Yuttu. Hiçbir kadın onu bu kadar sarhoş etmemişti.

Ona her şeyini verecekti. Onunla her şeyi yapacaktı, başka biriyle asla yapmadığı şeyleri. Onun her santimine dokunacak ve tadına bakacak, sonra da onun kendisinin her santimine dokunmasına ve tadına bakmasına izin verecekti.

Asla eskisi gibi olmayacaklardı.

Sudan kayganlaşmış elleri güzel göğüslerine gitti ve avuçlayıp yoğurdu. Su cildinin ateşini yükseltmişti. Ya da belki ondan yayılan yoğun ısı bunu yapmıştı. Avuç içleri o kadar sıcaktı ki onu kavuracağından korktu ama meme uçlarını parmaklarının arasında yuvarlarken inledi ve kalçalarını kaldırdı, uyarılması engellenmemişti.

"Sana doyamıyorum kulta ve sanırım sen de bana doyamıyorsun." Öptü ve boynundan aşağı doğru bir yol yaladı. "Haksız mıyım?"

"Evet." Ona daha iyi erişim sağlamak için başını eğdi. Adam onun çekiç gibi atan nabzını emerken, kadın tırnaklarını adamın kafa derisine geçirdi. "Bana hissettirdiklerin. Şiir gibi."

Ne güzel bir övgü... Oluşan basınç onu daha fazla kuvvetle ona sürtünmeye itti. Bu hissin doğruluğu karşısında tısladı. "Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle." Sesi hırıltıdan başka bir şey değildi. "Yapacağım. Her şeyi

yaparım." "Sen. Parmakların."

Açgözlü bakışları karnının ortasına doğru bir yol izledi ve elleri de onu takip etti. Yüzlerce kadınla birlikte olmuştu. Isırmış, tırmalamış ve kırbaçlamıştı ama hiçbirine Elin'e dokunmak üzere olduğu gibi dokunmamıştı. Her zaman harici aletler kullanmıştı.

"Benim için aç."

Dizlerini açabildiği kadar açarak itaat etti. "Aferin kızıma."

Parmaklarını onun tümseğinin etrafında kıvırdı ve inledi. Onu yakacak kadar sıcaktı.

"Thane," diye nefesi kesildi. "Evet. Bunun gibi.

Ama içeride." Dudaklarında onun adı... gırtlaktan

gelen bir yudum...

Onu ayırdı, bir parmağını onun sıkı, ipeksi sıcaklığına daldırdı ve onun etrafında kenetlendiğini hissetti. Kusursuz. Mükemmellik. Neredeyse boşalıyordu. Adam çekilirken boğuk bir çığlık attı... ve tekrar tekrar içine battı... tekrar tekrar.

"Üzerimde hareket et." Konuşurken, onun arka tarafını şaftına karşı sallanan bir ritme soktu. Yukarı ve aşağı, tehlikeli bir sürtünme yaratarak... delicesine iyi... onu geri dönüşü olmayan sınıra daha da yaklaştırıyor. "İşte böyle, kulta," diye homurdandı.

Su küvetin kenarına vuruyor, sonra geri dönüp hassaslaşmış tenini okşuyordu. Su en ufak bir şekilde bile soğumamıştı. Su sadece ısıtmıştı.

"Evet." Tıpkı onun yaptığı gibi göğüslerini yoğurmak için uzandı.

Bu çok fazlaydı... yeterli değildi. Gözlerini kapatmalı ve sakinleşmesine izin verdi, sadece iç duvarlarının itici parmağının etrafında kenetlenme hissinin tadını çıkardı. Ama onun görüntüsü... çok erotikti... Başka tarafa bakamıyordu ve tatmin olma ihtiyacı artmaya devam ediyordu.

Onu kalçalarından tutup kaldırma ve ereksiyonunun üzerine yatırma dürtüsüyle savaştı. İhtiyacı olan şey buydu. Onu çevreleyen kadın. Kız, üzerine damlıyordu. Ama kendini bir bakire gibi hissediyordu, tamamen deneyimsiz ve emin değildi. Bu hâlâ

onun için çok yeniydi. Acı çekmeden, hatta acı çekme

arzusu bile duymadan zevk almak. Bir kadının içinde kaybolmak: onun kokusu, küçük

Boğazının arkasından kaçan iniltiler, ona karşı kıvranma şekli. Sadece onu memnun etmek istemiyordu. Yapmak zorundaydı.
onu memnun etmek. Bu nefes almak kadar gerekli
bir ihtiyaçtı. "Bana bundan ne kadar hoşlandığını söyle," diye talep etti.
"Çok fazla."
Sevinerek ona ikinci bir parmak daha verdi ve parmaklarını içine sokup çıkarmaya başladı.
Daha hızlı ve daha hızlı. Daha sert.
Nefes nefese, onu daha derine almak için eğildi. Avucunun topuğu kadının ihtiyacının kalbine bastırdı ve kadın haykırdı, o ıslak, ıslak duvarlar onu neredeyse bir yumruk kadar sıkıyordu.
"Daha fazla. Lütfen, daha fazla."
Onu görmek, çıkardığı sesler, her ikisi de onu tüm mantığının ötesine itti. Bir dakika daha bekleyemezdi. Onu bitirmek zorundaydı. Onu. Şimdi bitirmeliydi. Aynen böyle. Parmakları hala
Kalçalarını ileri doğru savurdu ve uzun, sert şaftını ona sürttü. Sonra tekrar yaptı. Ve tekrar. Sert ve hızlı. Ve tekrar. Tekrar. Bütün
Bir yandan da parmaklarıyla ve avuç içleriyle
onu okşuyordu. "Çok güzel, bebeğim. Çok yaklaştım," diye mırıldandı.
Bebek. Bir sevgi sözcüğü. Bir kadından. Onun için. Zevk kadar yeniydi ve bir o kadar da sarhoş ediciydi.
"Gel," diye emretti. "Şimdi gel. Seni hissetmeme izin ver. Seni göreyim." Daha sert, daha yukarı itti, elinin topuğu ona baskı yapıyordu.
"Thane!" diye çığlık attı, iç duvarları ona kenetlendi, tüm vücudu eğildi. Parmaklarının üzerinden sıvı bir sıcaklık aktı.
Onu doruğa çıkardığını bilmek -bunun hissi- sonunda onu uçurumun kenarına getirdi. Yüce bir tatmin duygusuyla kükredi ve kadının sırtına doğru boşaldı. Her zamankinden daha güçlü bir şekilde boşaldı.
mümkün olduğunu hayal ettim.
Son titremesi de durduğunda küvete doğru yığıldı ve Elin'i ölümüne kavradığını fark etti. O

Tutuşunu gevşetti ve parmaklarını geri çekti.

Işıkta o parmaklar parlıyordu. Ağzı sulandı, Tatmak istiyordu. Dudaklarını yaladı... ve sonra parmaklarını. Gözleri kapandı ve başı geriye düştü. Çok lezzetliydi.

Onsuz nasıl yaşamıştı? Onsuz?

"Belki de hazır buradayken beynimi yıkamalıyız," dedi, sesi soluğu kesilmişti. "Düşüncelerim hâlâ çok ama çok kirli."

"Daha fazla mı istiyorsun, kulta? Sana daha fazlasını vereceğim." Memnuniyetle. Boynunun altını öptü ve sırıttı. "Tenin çok sıcak, çillerin küçük cehennemler."

"Sıcak mı?" Sertleşti. Sarsılarak doğruldu ve teması kesti. "Sanırım bir gün için bu kadar yeter. Ben çıkıyorum, tamam mı, bornozunu da ödünç alacağım." O cevap veremeden kadın ayağa kalktı ve küvetten çıktı. Beyaz kumaşı başının üzerine çekerken, "Herkes görecek ve bilecekler, değil mi? Bu benim ilk utanç yürüyüşüm olacak." Utanç.

Ondan ve yaptıklarından utanıyordu. Ona zarar vermemiş olsa bile.

Üzerine buz yağdı. Birlikte geçirdikleri her anı sevmişti ve o da sevmişti. Ve yine de, arzusu söndüğü anda pişman olmuştu.

"Özür dilerim." Elin kapıya doğru koştu, ancak eli kapı kolundayken durakladı. "Ben, uh, eğlendim. Teşekkürler."

Teşekkürler mi?

Neden lavabonun üzerine bir tomar para bırakmıyorsunuz? Duygu aynıydı. Kaşlarını çattı.

Gerçekten de başka bir şey söylemeden ayrılmak istediğinde, "Kulüp alanını bir daha boşaltmanı istemiyorum, Elin" diye havlayarak onu durdurdu.

Şaşkınlıkla ona bakmak için döndü. "O zaman ben bir mahkûm muyum?"

Yanakları hâlâ doruğa ulaştığı için kızarmıştı. Bir doruk ona vermişti. Islak saçları yanaklarına yapışmıştı. Ondan nefret etmek istiyordu.

Ondan nefret edemezdi.

"Sen korunacaksın."

"Diğer herkes de benzer şekilde korunacak mı?" diye sordu.

Gözünün altında bir kas kıpırdadı. Yalan söyleyemezdi. Ama sonra, yalan söylememeyi öğrenmek için yüzyıllar geçirmişti. "Bütün insanlar öyledir." Bilmediği şey şuydu: O Kulübünü onurlandıran ilk ve son insan. "Düşmanlarım dışarıda avlanıyor ve siz de bana karşı kullanılabilirdiniz."

Ondan uzağa baktı, parmakları cübbenin ortasına dolandı, eteklerini kaldırdı, baldırlarını ortaya çıkardı... ve hala tenine yapışan su damlacıklarını. "Ne yapıyorsun? Ardeo hakkında ne yapacaksın?"

"Bu krala bağlı." "Belki de ondan

uzak durmalısın-"

"Yeter." Onunla savaş stratejilerini tartışmayacaktı. Bunlar onu sadece korkuturdu. "Sen eğlendin. Git artık." Aradaki mesafeyi kapatmadan önce seni odama taşıyıp yolun geri kalanını götüreceğim.

Tıpkı daha önce olduğu gibi, koşarak uzaklaştı.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

ELIN omuzları çökmüş ve başı öne eğik bir şekilde salona adım attı. Thane'le olan ilişkisinden utanmıyordu ve utanıyormuş gibi davranmak da istemiyordu ama bir yanı Thane'in bağırarak muhafızlarına onu öldürmelerini emretmesini bekliyordu.

Teninin sıcaklığına dikkat etmişti. Ne kadar zeki olursa olsun, bir artı birin Phoenix'e eşit olduğunu anlaması an meselesiydi.

Kapısındaki vampirler onun gidişini fark ettiler ama yorum yapmadılar ya da onu yakalamaya çalışmadılar.

Köşeyi döndüğünde, hem fark edilmekten kurtulduğu için rahatlamış hem de böylesine tatlı bir karşılaşmanın aniden sona ermesine üzülmüş olan Adrian, onu takip etmek için gölgelerden çıktı.

Thane hakkında onu bilgilendirmek istiyordu. Erkek ve önceki sevgilileri hakkında ne biliyordu? Ne kadar zamandır birlikte çalışıyorlardı? Ama dilini tuttu. O yapmadı cevapları hak ediyordu. Giyinirken Thane'in gözlerindeki acı. Sanki onu bıçaklamış gibi bakıyordu.

Onu incittim, en yakın arkadaşımı ve nasıl olduğunu bilmiyorum.

En yakın arkadaşı. Kelimeler zihninde yankılandı. Evet. Öyleydi, fark etti. Her zaman onu kurtarmaya gelirdi. Her zaman onun geçmişiyle ilgili hikâyelerini dinlemiş ve daha fazlasını öğrenmek istemişti. Onun iyiliğini önemsiyordu. Tıpkı onun kendisininkini önemsediği gibi. Ona güveniyordu.

Sadece kökeniyle değil.

Ugh. Ne karmaşa ama.

En azından yeni kıyafetleri teslim edilmişti. Birden fazla kutu yatağının üzerine ve etrafına yığılmıştı. İç geçirerek olabildiğince çabuk bir atlet ve şort giydi ve Thane'in bornozunu yastığının altına sıkıştırdı. Yatakta değildi. az önce olanlarla ilgili soruları yanıtlamak için.

Önce kafasında bazı şeyleri netleştirmesi gerekiyordu.

Açık olan şey şuydu: Acı çektirme planını bir kenara bırakmıştı, böylece istekleri duracak ve suçluluk duygusu hafifleyecekti. Bunu hiç düşünmemişti bile. Kendini Thane'e hiç çekinmeden sunmuştu. O da kabul etmişti. Aslında seks yapmadan kirlenmişlerdi. İnanılmazdı.

Ama şimdi, onu yönlendiren zevkin bulanıklığı olmadan, suçluluk duygusu daha kötüydü.

Bu kez aşk için beklememişti. Bay'i beklettiği gibi Thane'i de evlilik için bekletmemişti ve Bay
ona tapıyordu. Thane'e göre o sadece geçici bir hayaldi. O kadar. Ve sonra, yaralanmaya hakaret eklemek için, Bay onun ilk düşüncesi bile olmamıştı.
akıllara durgunluk veren bir orgazm. Üçüncü olmuştu.

İlk olarak, ikinci bir tur için dilek tutuyordu.

İkincisi, korku gelmişti. Gönderilmiş Olan ne kadar heyecanlıysa
onu daha da ateşli yapmıştı. Gerçekten. Daha önce başına hiç böyle bir şey gelmemişti ama bunun nedenini biliyordu. Anka kuşu tarafını.

Thane onun hakkındaki gerçeği anladığında ne olacaktı? Ondan nefret eder miydi? Evet. Ona kazık mı atacaktı? Belki de. Tekmelerdi.
Dışarı mı? Kesinlikle.

Peki o zamana kadar cinsel ihtiyaçları ne olacak?

İhtiyaçlar değişir, demişti ve belki de şu an için değişmişti. Peki ya sonrası? Zevk için ona zarar vermek isteyecek miydi?

Ürperdi. Küvet zamanının mucizesinden sonra kırbaçlar ve zincirlerle uğraşmak istemiyordu. Thane'le geçirdiği zamanı Anka Kuşu'yla geçirdiği zamanla karşılaştırmak istemiyordu, tedavi suçluluk duygusunu hafifletse de hafifletmese de.

Ne açıdan bakarsam bakayım, o benim için iyi değil. Ondan uzak durmalıyım.

Bunun bir sorun olmayacağından emindi. Bu noktada, onunla hiçbir şey yapmak istemediği kesindi. Mutlu son için ona teşekkür ettikten sonra, acısı geçmişti.

Gözlerini soğuk ve boş bıraktı. Dudakları incelmiş ve çenesindeki kaslar gerilmişti.

Bu Kendra'ya gösterdiği bir ifadeydi - hemen önce onu öldürmüştü. Kendisini atılmış bir fahişe gibi mi hissettirdim?

Cesareti kırılmış bir halde yakar top antrenmanı için spor salonuna gitti. Bir tanesini daha kaçırmayı göze alamazdı.

Son seferinde kızlar, ne zaman bir taş atsa alçaktan nişan alması gerektiği gerçeğini kafasına sokmaya çalışmışlardı. Tabii eğer atarsa. Hedeflenen kurbanın görebileceği kadar alçaktan değil.
yukarı zıplayıp darbe almaktan kurtuldu, ama füzenin yakalanamayacağı kadar alçaktan.

Savy önce sola, sonra sağa doğru gerinirken "-gerçekten de öyle," diyordu.

"Ne oluyor be! Yalan söylüyorsun," diye karşılık verdi Chanel, eğilip ayak parmaklarına dokunarak.

"Eğer öyleysem sana en sevdiğim şekil değiştiren postumu vereceğim, eğer değilsem sen de bana kendininkini vereceksin. Anlaştık mı?" Savy Elin'i gördü ve sırıttı Yavaşça.

Chanel ellerini birbirine sürttü. "Anlaştık," dedi. Sonra Elin'i fark ederek ekledi: "Bizim için bir iddiaya gir Bonka. Sen sinir krizi geçirirken Thane seni almak için şehre uçtu, sonra da seni kollarında taşıdı. Evet ya da hayır."

Utanç duygusu başladı. Yanakları kızararak, "Evet. Ama-"

Sırıtan, çığlık atan bir Savy havaya yumruk atarak onun sözünü kesti ve Chanel küfretti.

Bahis onun hakkındaydı. Harika. Elin dişlerini sıkarak, "Sadece Anka Kralı geldiği için oradaydı," diye ekledi. "Anka'dan ne kadar nefret ettiğini biliyorsun." Acı son, Vale. Kendini mahvetmeden önce kendini kontrol et.

Kızlar neşe dolu bir bakış attılar.

"Oh, bu yüzden mi?" dedi Chanel, ses tonu sinsiydi. "Yani oraya vardığında doğrudan sana gitmedi mi? O avladı Anka kralı ve onun lanet olası kalbine bir kazık saplamak

mı?" "Şey, hayır, ama çığlık atıyordum ve her türlü istenmeyen dikkat ve o-"

"Bırakman için seni bayılttı," dedi Savy, aynı sinsilikle. "Başka birine yapacağı gibi. Başkalarına yaptığını gördüğüm gibi."

"Hayır." Benimle şefkatle ilgilendi ve bana bir toprak verdi-
sarsıcı orgazm. "Ne söylemeye çalışıyorsunuz?" Sözlerinden umut mu damlıyordu? Onları Thane'in kendisinin özel olduğunu düşündüğünü söylemeye mi ikna etmeye çalışıyordu?

Yaparlarsa ne yapabilirdi ki? Az önce onu banyosundan kovmuştu.

Evet, ve sen de bir şeyini aldığın anda ondan uzaklaşmak için acele ederek bir bang ve kefalet çektin.

Evet. Kendini atılmış bir fahişe gibi hissetmişti.

Utanç ve pişmanlık midesini bulandırdı. Bay ile hiçbir ilgisi olmayan duygular. Thane'e bir özür borçluydu.
Büyük zaman.

"Kelimelerle anlatılamayacak kadar sevimlisin Bonka Donk." Chanel onun yanağını okşayarak söyledi. "Thane'in senden bir dilim istemesine şaşmamalı."

Zaten bir dilim almıştı. Bedeni ve görünüşe göre ruhu.

* * *

THANE, BJORN VE XERXES kulübün çatısına çıktılar ve hep birlikte öğleden sonraki parlak gökyüzüne doğru ateş ettiler.

Thane'in kanatları hissetmediği bir rahatlıkla aşağı yukarı süzülüyordu. Kulüpten -Elin'den- ne kadar uzağa uçarsa o kadar geriliyordu. Yakında onu bırakmak zorunda kalacaktı ve bunu biliyordu. Onunla ne kadar çok zaman geçirirse, o kadar çok
onu isterdi, ona ihtiyacı vardı, ona sahip olmak zorundaydı. Ama ona sahip olamazdı. Soyunup kucağına tırmansa bile, onun utancını asla unutamazdı. Peki ne için? Bir kaç Öpücükler mi? Ahlaksız bir dokunuş? Neye sahip bir doruk noktası?
Vücudundaki her hücreyi sevindirdi mi? Kocasına ihanet mi etti?

İşte bu, diye düşündü, sırtındaki kaslar sarsılıyordu.

Tamamen olmasa bile en azından kısmen. Adamı o kadar çok sevmişti ki,

ona sadık kalacağına yemin etmişti. Thane'e kadar da sadık kalmıştı. Ya utancı kendi kendini yönlendirdiyse?

Umut acıdan daha güçlü olduğunu kanıtladı, buzdan duvarı yıktı

onun cazibesine karşı inşa etmeye çalışmıştı. Kulübe dönüp onunla konuşmak istedi. Onu rahatlatmak ve ondan teselli almak istiyordu. İkisinin de bir ilişkiyle ilgili çekinceleri vardı ama denerlerse bunları aşabilirlerdi.

Thane, Xerxes kafasının içinde şakladı.

Gözlerini kırpıştırdı, dönüş yapmadığını fark etti ve geri döndü.

Dikkatin mi dağıldı? Bjorn açıkça gülmemeye çalışarak sordu.

Evet, dişlerini sıktı.

Örgü örmeyi önerebilir miyim? Xerxes'in sesi sinsi ve alaycıydı. Çok rahatlatıcıdır.

Bunu önermek için bir sebep yok. Zaten bir gecelik örüyorum, annen için. Alay ederken bile bir yalanın iğrençliğini tattı ama umursamadı.

Anne şakaları mı? Bjorn tsked. Sofistike Thane ne kadar da düşmüş.

Sanırım biraz daha düşmesi gerekiyor. Xerxes Thane'in üzerinde yuvarlandı, kanadını kırdı ve kendini yakalamadan önce onu birkaç yüz metre aşağı düşürdü.

Thane sırıtarak yukarı çıktı. Önünde beliren hedefini görmemiş olsaydı, arkadaşıyla yıllardır yapmadıkları bir şey olan hava tavuğu oynayacaktı.

Elin'in alışveriş yaptığı ve Bellorie'nin Anka kuşlarından birini öldürdüğü Αμαρτία Şehri'nin hemen dışındaki ormanlık alanın ortasından yükselen duman bulutuna doğru ok attı. O zamandan bu yana yaklaşık iki saat geçmişti ve savaşçı açıkça yenilenme sürecindeydi.

Thane dumanın tepesine ulaştı ve aşağı indi.

Anka Kuşu'nu görünce, arkadaşlarıyla birlikte gökyüzünde asılı kaldı, ruhlar âleminde kalarak, Gönderilmişler, melekler, iblisler ve nadir ölümsüzler hariç herkese görünmeden

öldürülen savaşçı taş bir sunağın üzerinde yakıldı. Diğer iki erkek

yanında durup ilahi söylüyorlardı. İlahi söyleyenlerden biri Kendra'nın kocası Ricker'dı.

Benimle sohbet etmeyi bekleyecek.

Çok iyi.

Kral Ardeo, kamp ateşinin önünde diz çökmüş, başı saçlarını çekiştirirken eğildi. Avazı çıktığı kadar "Malta" diye bağırdı, defalarca. Acısı taze gibiydi
Birkaç hafta önce öldüğü gün olduğu gibi bugün de.

En iyi savaşçılarından sekizi silahlanmış ve dağılmıştı. Etrafındaki ağaçlara bakıyor, herhangi bir tehdit olup olmadığını izliyordu.

Thane yere doğru süzüldü.

"Ölü mü diri mi?" Bjorn da aynısını yaparak sordu.

"Mümkünse canlı." İki nedenden ötürü. Zacharel'den yeni bir ceza alma riskini göze alamazdı ve bu adamlardan herhangi birinin yenilenip güçlenmesini istemiyordu.

O, Xerxes ve Bjorn birlikte doğal âleme adım atarak bir saniyeden kısa bir süre içinde görünmezlikten görünürlüğe geçtiler. Ardeo'yu koruyan Anka kuşu bunu fark etti ve anında tepki verdi; kılıçlarını kınından çıkardılar ve onlarla yüzleşmek için döndüler, sonra da ileri doğru yürüdüler.

Thane kanatlarını sırtına sıkıştırdı ve bir çift kısa kılıç çıkarmak için hava cebine uzandı. Savaşçılar ona ulaştığında havaya fırladı, döndü ve az önce boşalttığı yerden hızla geçen iki tanesine arkadan vurdu. Her iki erkek de yüzüstü çimlere yuvarlandı; her ikisinin de bir kolu kopmuştu. İkiz acı çığlıkları patlak verdi.

Xerxes olduğu yerde durdu ve rakiplerinin ona gelmesine izin verdi. Eğildi. Eğildi. Savurdu. Tekme attı. Sürekli hareket halindeydi ve aldığından daha fazla vuruş yapıyordu.

Bjorn havada zikzaklar çizerek saldırıyor ve geri

çekiliyordu. İri erkeklerden ikisi Thane'e arkadan vurdu, kanatlarını kesiyordu. Tıslayan Thane döndü ve silahlarını geniş bir yay çizerek savurdu. Uçları deri ve kasları kesti ama kemiği kesmedi. Erkekler geri sıçrayarak

Daha ciddi yaralar. Thane ikinci kez savurduğunda ikisi de hazırdı ve savuşturdu. Metal metale çarptı.

Ricker the War Ender ikiliyi iterek yollarından çekti. "Karımı istiyorum!" diye kükredi, ağzından tükürükler saçılıyordu. Kılıcını kaldırdı.

"Beni tercih etmesine rağmen mi?" Thane gerçekten merakla sordu.

Dişlerini gösteren Ricker ona doğru hamle yaptı. Thane havaya fırladı, sonra erkeğin arkasına düştü ve kılıcını savurdu. Ama War Ender ne yapacağını biliyordu ve dönerek Thane'in kılıcıyla buluştu. Clang.

Yüksekten salladı. Clang.

Alçaktan salladı. Clang.

Tekrar alçaldı. Clang.

Thane dişlerini gıcırdatarak kılıçlarından birini Ricker'ın sol tarafına doğru savurdu ve savaşçı savuşturup silahı uçurunca Thane diğerini Ricker'ın sağ tarafına sapladı. Metal sonunda etle karşılaştı.

Ricker beklendiği gibi tepki vermedi. Bıçağı daha derine bastırdı. Ucu karnından sırtına doğru kayarak Thane'e gittikçe yaklaşmasını sağladı. Göğüs göğüse geldiklerinde Ricker kılıcını kaldırdı. Boştaki eliyle Thane bileğini kavradı ve bir saldırıyı durdurdu. Ama Ricker diğer kılıcını kaldırdı ve bu sefer Thane onu durduramadı. Kılıç omzunu delip geçti.

Acı. Hoş karşılamadığı bir acı.

Elin için güçlü kalmak

zorundaydı.

"Beni yakaladığını mı sanıyorsun?" Thane Ricker'ın bileğini bıraktı, hava cebinin içine uzandı ve bir hançer çıkardı. O da ucu erkeğin ses kutusuna doğru iterek bir kan damlası çizdi. "Yanlış düşünüyorsun. Bunu bütün gün yapabilirim."

"Ben de öyle." Ricker belinden bir hançer çıkardı ve soğuk çeliği Thane'in boğazına dayadı.

"Yeter," diye bağırdı Ardeo. "Yeter."

Ricker onaylamayarak homurdandı. "Ama, kralım-"

"Yeter dedim! Halkımın sonunu getirebilirdi ama yapmadı. Onu öldürtmeyeceğim."

Kılıcı Thane'in omzundan çekip çıkarırken Ricker'ın kara gözlerinde nefret parlıyordu. Geri çekildi, Thane'in kanla ıslanmış silahı karnından dışarı kaydı. Sonunda serbest kaldı.

Ardeo'nun önünde eğilerek, "Özür dilerim, Yüce Kral" dedi.

Bjorn ve Xerxes adamların cesetlerinin üzerinden geçtiler. Şimdi acı içinde kıvranan adamlar, Thane'in tarafını kuşatmak için savaşmışlardı. Birlikteydiler ve hep öyle olacaklardı.

"Beni arıyordunuz," dedi Thane Ardeo'ya. "İşte buradayım."

Kral ayağa kalktı ve tökezledi. İçki içiyordu. Gözeneklerinden likör kokusu sızıyordu. Gözleri Buğulanmış ve kan çanağına dönmüştü, derisi yırtılmış ve kanla lekelenmişti.

"Adamlarım değerli kadınlarını istiyor," dedi kral, sesi aynı anda hem alaycı hem de alaycı çıkıyordu.

Thane bir an düşündü. Her ne kadar tüm Ateş Kuşu klanından sonsuza dek intikam almak istese de, öyle miydi? Yine de mücadele etmesi gereken yeni bir düşmanı vardı ve prens tüm becerisine ve dikkatine ihtiyaç duyacaktı.

Belki de biraz daha yabani ot temizleme zamanı gelmişti.

"Kadınlarınızdan ve hatta erkeklerinizden feragat edeceğim," dedi. "Kendra hariç hepsi. O bende kalacak." Artık ona sonsuza dek işkence etmek istemediğini şaşkınlıkla fark etti ama ondan vazgeçmeye de hazır değildi. "Karşılığında cenneti terk edecek ve bir daha asla geri dönmeyeceksin."

"Kralım," dedi Ricker, küstahça. "Kendra benim karımdan daha fazlası. O sizin eşinizin yeğeni. Elbette bunun anlamı bir şey-"

"Cariyem öldü, kendi ailesi tarafından öldürüldü. Geri kalanlar çürüyebilir," diye tükürdü Ardeo. "Ayrıca, senin karın
seni zehirliyor. Seni benimle kamptan ayrılmaya zorlamasaydım onun kölesi olacaktın. Thane'e teşekkür etmek için bir meyve sepeti göndersen iyi olur.

kurtuluş."

Ricker sertçe başını salladı ama gözlerinden Thane'e yeni bir nefret hançeri fırlattı.

Mesaj alındı. Bu son değildi.

Ardeo Thane'e baktı. "Şartlarınız kabul edilebilir." Hiç yalan söylemedi.

"Buçukluğu da bize vermelisin." Bellorie'nin öldürdüğü Orson, rejenerasyonu tamamlanmış bir halde mesafeyi kapatırken pantolonunu çekiştiriyordu. Talepte bulunurken yüzünde karanlık, çarpık bir ifade vardı; Thane'in iyi bildiği bir ifadeydi bu. Bir sevgiliyi aramaya gittiği her seferinde bunu Çöküş'ün aynalı duvarlarında görmüştü.

"Buçukluk mu?" Thane sordu. "Elin adında bir dişi."

Elin. Thane'in Elin'i. Öfke onu pençesine aldı. Savaşçı onu istiyor. Benim olanı istiyor.

Ölür.

Thane ateşten bir kılıç çağırmak için elini uzattı. Sonra savaşçının sözleri kıskançlık sisini delip geçti ve kolu yanına düştü.

Elin bir buçukluk muydu? Yarı insan, yarı...ne? Anka kuşu mu? Bir iğrençlik olarak görüldüğü ve asla üremesine izin verilmediği için tutsak edilmişti - Anka Kuşu'nun bilinen bir uygulaması.

Hayır. Hayır! O, yatağa attığı her erkeği köleleştirebilen, kurnaz, işbirlikçi bir Anka değildi.

Ama ya o...

İçinde duygular kabardı. Daha fazla öfke. İğrenme, keder ve en kötüsü, kemiklerini sızlatan bir korku. Eğer o Anka kuşuysa, ona bir daha asla dokunamayacaktı. Onu bir daha asla göremeyecekti. Artık kulübünde hoş karşılanmayacaktı.

Hayatının en tatlı parçasını kaybedecekti.

Aniden, üzüntü diğer her şeyi, hatta korkuyu bile gölgede bıraktı.

Boğazının arkasında bir kükreme hissedebiliyordu. Başka ne yapacağını bilmeden ruhlar âlemine adım attı,
Anka'nın onu göremeyeceği ve duyamayacağı bir yere.

ve sesi serbest bıraktı. Tüm vücudu güçle sarsıldı.

O sustuğunda, birkaç ışık huzmesi
tepkisinin karanlığını delip geçti. Elin kan görünce çığlık attı. Korkunç kekler pişirdi ve
toprağı kazıyordu. Güldü. Şakalaşırdı. Kendra ve onun ateş cadısı arkadaşlarına hiç benzemiyordu.

Thane sakinleşmeye başladı.

Elin bir buçukluk olabilirdi ama kesinlikle Anka değildi. Halkı muhtemelen Anka'yla savaş halindeydi. Evet. Bu uyuyor. Tek bildiği, onun yarı ölüm perisi olduğuydu. O çığlık.

Tamamen rahatlamış bir şekilde doğal âleme geri döndü.

Anka Kuşu, Xerxes ve Bjorn'un her nereye gittiyse gidip onu almalarını talep etme sürecindeydi ve arkadaşları da kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturmuş, hareketsiz ve sessiz durma sürecindeydi.

Elin hakkında farklı soruları hızlıca sormak istedi ama yapmadı. Kırılganlığı ortaya çıkarmak aptalcaydı.

"Kız," diye havladı Orson, konuşmaya yeniden dahil olarak.

"Güven bana. O yoldan gitmek istemezsin," dedi Bjorn ona.

"Varacağınız tek çatal," diye ekledi Xerxes, "Acı ve Yıkıma giden çataldır."

Orson erkekleri görmezden gelerek "Onu aldınız mı, almadınız mı?" diye sordu.

Thane bir kez daha elini uzattı ve bu sefer ateşten bir kılıç oluştu. Alevler tehditkâr bir şekilde çatırdadı. "Sözlerinle anlaşmamızı geçersiz kılıyorsun. Bu yüzden size yeni bir anlaşma teklif edeceğim. Halkınızın her birinin ne yaptığını öğrendikten sonra
İnsanım, buçukluğum, uygun cezaları vereceğim. Sonra halkını geri alabilirsin. Tabii yeniden canlanırlarsa."

"Pis kanat!" Orson tükürdü.

"Bilinmesine izin verin," dedi Thane, kesinlikle hiç vurgu yapmadan. Sadece soğuk, katı gerçek. "Benim olanı incit, dokun

benim olanı, hatta benim olanı arzulayın ve acı çekin."

Bir an için Ardeo'nun gözleri sisten arındı. Thane'e yeni keşfettiği bir saygıyla baktı. Ve kıskançlıkla.

"Pekâlâ," dedi Zümrüdüanka Kralı, ayakta kalma savaşını bırakıp yere çökerek. "İnsanınız bana karşı nazikti. Değerli Malta'ma karşı nazikti. Onu istediğin gibi kullanabilirsin." Omuzları çöktü. "Malta'nın bir zamanlar benim olduğu gibi."

İçki onu mahvetmiyordu, Thane bunun sadece bir belirti olduğunu fark etti. Asıl suçlu kederdi. Adam sonunda Malta'yı yatağına almıştı ama kadın birkaç gün sonra öldürülmüştü. Cennetin tadına varmış, sonra da onu kaybetmişti.

"Tekrar görüşene dek." Son bir uyarı bakışıyla Thane kanatlarını çırptı ve gökyüzüne geri döndü.

Mahkumları kazıklardan çıkarın ve içeri kilitleyin. Hücreler, diye tahmin etti. Bunu kendisi yapmak isterdi ama Rathbone binasının yıkılmasındaki rolü nedeniyle Zacharel'le yüzleşme zamanı gelmişti. Bir işim var. Uzun sürmez.

Bjorn ve Xerxes'in toplantıdan ya da ona ne yapılacağından haberleri yoktu ve o da böyle kalmasını istiyordu.

Olmuş bil, dedi Xerxes.

Endişelenmene gerek yok- Bjorn durdu, güneşten sırılsıklam olmuş bir bulutun ortasında asılı kaldı. Thane ve Xerxes geri dönmek zorunda kaldı. Savaşçının yüzü acılıydı. Gitmeliyim. O omzunun üzerinden baktı. O- Dudaklarını birbirine bastırdı.

O mu? Thane baktı ama hiçbir kanıt göremedi...ne? Gölge iblisler mi? Yoksa arkadaşı kraliçeleri tarafından mı çağrılmıştı?

Üzgünüm ama yeminimi bozmadan daha fazlasını söyleyemem.

Bjorn, acı çeken yüz hatlarıyla ortadan kayboldu.

Thane kan tadana kadar dilini ısırdı. Yeraltı dünyasının efendisi Lucien, bir insanın ruhunu takip etme yeteneğine sahiptir.

Xerxes'e ruhani bir iz olduğunu söyledi. İşim bittikten sonra, Bjorn'u takip etmesi için onu tutacağım.

İyi plan.

Lucien, Ölüm İblisi'nin bekçisiydi ve bazı ruhlara ahirete kadar eşlik etmekten sorumluydu. İyi bir adamdı. Dürüsttü. Onurlu. Kurallar onun için önemliydi.

"Yakında görüşürüz." Thane sağa doğru ilerledi.

Xerxes seslenerek onu durdurdu. "Kız ne olacak?"

"Ne pahasına olursa olsun korunmalı." Döndüğünde onunla konuşacaktı. Ona soyu hakkında güvence verecekti.

Her şey yoluna girecek.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

BIR KIRBAÇ DAHA, EVET. Thane'in beklediği de buydu. Ya da nihayet ölümsüzlüğünün sona ermesini. Başka bir değişiklik için yalvarabilirdi. Bunun yerine, Zacharel'in bulutunun kenarında dinlenmeye geldiğinde, Utanç Ordusu'nun lideri onu bekliyordu. Thane'in boynunun arkasını kavradı ve alınlarını birbirine bastırdı, rüzgâr püfür püfür esiyordu etraflarında.

Elit asker, "Yüzlerce insanı öldürebilirdiniz," dedi.

"Biliyorum. Prens-"

"Emrime kulak asmadığınız için harekete geçtiniz."

Sert bir şekilde başını salladı. "Bunu ben de biliyorum. Yaptıklarımdan pişmanım."

Şaşkınlık, zümrütle karıştırılabilecek kadar yeşil olan gözlerinden fışkırıyordu. "Öyle mi?"

"Evet." Kibir ona çok istediği bir zafere mal olmuştu. Belki daha fazla.

"Umarım öyledir. Çünkü verdiğin her karar senin hayatından daha fazlasını etkiliyor," dedi Zacharel, siyah saçları yanağını okşayarak. "Seni seven ve sana bağlı olan insanların hayatlarını da etkiliyor."

Bu sözler Thane'in içinde çok hassas bir akor oluşturdu. Yaptıklarının sevdiklerinin hayatlarını etkilediğini biliyordu. Binada kalmayı seçmişti ve Bjorn ile Xerxes neredeyse ölüyorlardı. Elin neredeyse koruyucusunu kaybediyordu. Kulübü neredeyse yeni bir yönetim altına giriyordu. Dünyanın dört bir yanından ölümsüzler burası için teklif verebilirdi.

"Senin için yeni bir görevim var," dedi Zacharel ve Thane şaşırtıcı bir netlikle ceza almayacağını anladı.

"Rathbone hakkında söyleyecek başka bir şeyin yok mu?" diye sordu.

"Hayır. Hayatları tehlikeye attınız ama onları kurtardınız da. Şimdi, dinle."

Sersemlemiş bir halde başını salladı. O anda, lideri tarafından sevildiğini hissetti. Kabul edildi.

Çok alçakgönüllüydü.

"Prensin büyüyen ordusunu azaltmamız şart." Savaşçıdan kararlılık fışkırıyordu. "Çok sayıdaki ordusundan biri New York'ta bulundu. Karaya ulaştığınızda size koordinatları göndereceğim."

Beklentiyle parmaklarını büktü. "Sürü nasıl bulundu?"

"Maleah."

Maleah. Tabii ki. Düşmüş bir Gönderilmiş Kişi. Asla dinlenmeden dünyayı ve olup bitenleri izledi. Bir zamanlar göksel orduların en sevilen üyelerinden biriydi. Şimdi, her ne sebeple olursa olsun, kanatlarını bıraktığında yüzüstü bıraktığı insanlara yardım etmeye kararlıydı. Spekülasyonlar yaygındı ama gerçekler çok azdı.

Bir zamanlar Thane onu arzulamıştı. Şimdi ise soluk saçlı gotik güzeli zihninde esmerin yanına yerleştiriyordu, hassas Elin. Yarışma yoktu.

"İhtiyacın olan askerleri al ve iblisleri öldür," diye talimat verdi Zacharel. "Hepsini öldürün. Ayakta hiçbir minyon bırakmayın."

Çok iyi. Merhamet yok. Hâlâ mükemmel olduğu bir politika. Thane başını salladı, beklentisi çoktan içine işlemişti. "Peki ya prense rastlarsak?" diye sordu.

"Çağır beni."

"Her şey dediğiniz gibi olacak." Ne yazık ki Lucien ile buluşması beklemek zorunda kalacaktı.

Buluttan dalarken, Magnus, Malcolm, Jamilla ve Axel ile aynı anda iletişim kurarak, onlara ait başka bir binanın çatısında bulunmalarını emretti.

Rathbone Endüstrileri Times Meydanı'nda. Şimdi.

Zacharel inerken ona ihtiyaç duyacağı koordinatları verdi. Thane kanatlarını sırtına sıkıştırdı ve renkli insan dünyasına baktı. Sokaklar kalabalıktı. Neon ışıkları yanıp sönüyordu. Atmosfer yemek, parfüm ve egzoz kokularıyla doluydu. Sesler çınlıyor, arabalar korna çalıyordu. Bazı ayak sesleri tıkırdıyordu. Bazıları gümbürdüyordu.

Savaşçıların arkasından geldiğini duydu. Dönüp onlara Zacharel'in söylediklerini ve nereye gittiklerini anlattı. Hissettiği aynı beklenti onların yüz ifadelerine de yansımıştı.

"Bir iblisin hayatta kalmasını istiyorum," diye açıkladı. "Hangisi olduğu önemli değil." Savaş sonrası sorgulamalar her zaman eğlenceliydi.

Sözlerini başlarıyla onayladı.

"Hadi yapalım şu işi!" Axel bir çığlık attı.

Grup hep birlikte binadan sıçradı ve aşağıdaki zemine doğru ok gibi fırladı. Savaşçılar ruhlar âleminde oldukları için, bedenleri sis gibiydi.
yol, metro sistemi ve karanlık, nemli, unutulmuş tünellerden oluşan bir labirente girdi.

En altta, Thane vücudunu katılaştırdı ve ateşten bir kılıç avuçladı. Diğerleri de aynısını yaptı ve alevler meşale görevi görerek her yöne altın rengi ışık saçtı. Kükürt kokusu burun deliklerini yakıyordu. İleride kıkırdamalar yankılanıyordu ama nereden geldiklerini söylemek imkânsızdı. Kan sıçramış duvarlar çok fazla seçenek sunuyordu.

Thane boştaki elini kaldırdı ve her savaşçının gitmesini istediği yönü işaret etti. Grup dağıldı, herkes kendilerine ayrılmış köşeyi dönüyorlar.

Tetikte, tetikte, kanatlarını kullanarak dar ve sıkışık alana rağmen onu daha hızlı ve daha hızlı itmek için ileriye doğru koştu. Sesler daha da yükseldi. Artık insan sesleri duyuyordu. İniltiler. Asla gelmeyecek merhamet için yalvarışlar. İnsan yapımı tünelleri takip etmekten vazgeçti ve seslerin titreşimi ona rehberlik ederek duvarların arasından hayalet gibi geçti.

ayaklar. Ama yanlış bir yola saptı ve kendini boş bir odada buldu.

Kaşlarını çatarak tekrar
denedi. Ve tekrar.
Ve tekrar.
Sonunda çamur ve betondan kurtulup içeri girdi:
Yeryüzünde bir cehennem. En derin kabuslarından bir sahne.

Her türden en az otuz iblis, yıkık dökük taş duvarları, harap olmuş ahşapları olan geniş bir odada toplanmıştı. sütunlar ve koyu, pıhtılaşmış kanla yüzen bir zemin.

Altı insan zincirlenmişti. İki kadın, üç erkek. Bir çocuk. Thane'in midesi bulandı. Savaşçılarına bulunduğu yerin zihinsel bir haritasını gönderdi.

Bunu anlamamıştı. Prensin iblislerinin bazı insanları ele geçirmek için gereken her şeyi yapmaları gerekiyordu. Bu, ele geçirmenin çok ötesindeydi; ahlaksızlığın çok ötesindeydi. Yaratıklardan bazıları kanın içinde uzanmış, kanı yalıyordu. Bazıları hâlâ insanlara eziyet ediyor, açıkta kalan et parçalarını tırmalıyor ve gülüyordu.

Thane'in kılıcı her kötü eylemi aydınlattı ve iblisler teker teker fark edip onunla yüzleşti. Gönderilmişler içeri girip olası her çıkışı kapattıkça, parlayan her kırmızı gözde manyakça bir neşe yerini korkuya bıraktı.

Tek beklediği buydu. "Şimdi!" Thane
bağırdı.
Kaos patlak verdi.

Gönderilmişler harekete geçti, kılıçlar ölümcül bir amaçla sallanıyordu. Kanatlı iblisler uçarak uzaklaşmaya çalıştı ama Thane ve Axel'in buna hiç niyeti yoktu ve tek bir yaratık bile dehşet yuvasını terk edemeden uzantılarını kestiler.

Kafalar yerde yuvarlanmaya başladı. Kollar artık Cesetlere takılanlar odanın içinde uçuştu. Acı çığlıkları çınladı. Thane sürekli hareket halindeydi, mutlu bir şekilde düşmanını kesiyor, kesiyor, kesiyordu. Kimse ondan kaçamıyordu.

Axel, "Biri bana bir iyilik yapsın ve bunu benim için zorlaştırmaya çalışsın," diye espri yaptı. "Yoksa çok mu iyiyim? Evet. İşte bu. O kadar iyiyim ki beni yenemezler."

Magnus ve Malcolm bir yılan iblisiyle kes-kaç oyunu oynayarak yılan benzeri yaratığı birbirlerine fırlattılar ama her seferinde başka bir uzvunu kopardıktan sonra. Çok geçmeden, vuracak bir şey kalmamıştı.

Jamilla bir envexa'yı yere yatırdı ve gözlerini çıkardı... sonra dilini kesti... sonra boğazını parçaladı.

Thane göğsüne bir viha sapladı ve bir sonraki hedefine doğru ilerledi. Ancak bir sorun vardı. Ayakta sadece bir iblis kalmıştı ve Axel
kafasını çıkar.

"Dur," dedi Thane ve şaşırtıcı bir şekilde Gönderilmiş Olan buna uydu.

Thane onun yanından geçip iblisi köşeye sıkıştırdı. Daha büyük olanlardan biriydi, şekilsiz bir kafadan uzanan boğumlu boynuzları vardı. Kırmızı derisi
Gözleri, alnının çıkıntılı kemikleri tarafından neredeyse gölgede bırakılmıştı. Burnu yoktu, sadece nefes almak için delikleri vardı. Dudakları inceydi, dişleri büyük bir beyaza rakip olacak kadar büyük ve keskindi.

İçinden tehditkâr bir hırıltı yükseldi.

Thane en soğuk gülümsemesini takındıktan sonra savaşçılarına şöyle dedi: "İnsanları güvenli bir yere götürün. Tıbbi yardım alın ve her biriyle ilgilenmesi için bir Neşe Getiren görevlendirin." Aksi takdirde insanlar çatlayacak, zihinsel olarak asla iyileşemeyeceklerdi. "Yaratıkla ben ilgilenirim."

Yine itaatle karşılandı.

"Şimdi... senin sıran. İzin ver de sana biraz yardım edeyim. pound," dedi Thane ve derhal iblisin kollarını ve bacaklarını keserek yaratığın kaçmasını imkânsız hale getirdi. Sonra da ödülünü Downfall'un zindanına taşıdı.

"Adrian nerede?" diye sordu kapıda bekleyen muhafızlara.

"Xerxes onu insan kızı takip ettiriyor." Güzel.

Thane koridorlarda yürürken
Hücrelere hapsedilmiş yetersiz beslenen Anka kuşu ona bakıp inlemekten başka bir şey yapamayacak kadar zayıftı. Ortadaki oyuğa ulaştığında iblisi Kendra'nın tam karşısındaki duvara sabitledi. Bir kez daha onurlu bir yeri vardı.

Diğerlerinden daha fazla enerjisi vardı ve kızgın bir kedi gibi tıslıyordu. "Bırak beni, Thane. Şimdi."

Hâlâ çok yüksek ve kudretli. Yeni keşfettiği berraklık ve pişmanlığa rağmen, öfke su yüzüne çıktı. Döndü ve ona soğuk bir şekilde
şeytana verdiği gülümseme.

Titredi ve dudaklarını birbirine bastırdı.

"Dikkatli ol Kendra, çünkü sırada sen olabilirsin." Hava cebinden bir hançer çıkardı. Metal çoktan kanla boyanmıştı. İblisle yüzleşti. "Bilmiyorum eğer
Duymuşsunuzdur, ama bıçaklarla aram çok iyidir... ve istediğimi alana kadar sorgulamalarım asla bitmez."

* * *

ELIN yeni acı dolu çığlıkları duydu ve irkildi. Bu ne kadar zamandır devam ediyordu? Birkaç saat önce izini kaybetmişti.

Antrenmandan sonra -ki Bonka Donk'un kaya fırlatma sanatında başarısız olduğu açıklanmıştı- Savy, Chanel ve Octavia bir favor-poker oyunuyla Elin'in dikkatini dağıtmaya çalıştılar. Para birimi nimetlerdi ve Elin her turu kaybetmişti. Ama kızların ondan istediği tek nimet, bir daha asla onun tatlılarını tatmak zorunda kalmamaktı.

Ondan sonra strip pokere geçtiler ve yeni sütyeni ve külotuna kadar inmiş olmasına ve çok utanmasına rağmen yine de dikkati dağılmadı.

Görünüşe göre, Thane zindanda "bir iblisin kıçına giriyormuş."

"Benden bu kadar," dedi ve elindeki kartları masaya fırlattı.

Anonsu üç kadının da yuhalamaları ile karşılandı. Ve daha fazla çığlık.

"Bitti mi? Bitmiş olamazsın." "Daha

yeni başladık!"

"Cidden korkuyor musun?"

Onların sorularını duymazdan gelerek kendi sorularından birini sordu. "Bellorie nerede?" Kızı o zamandan beri görmemişti-

Boş ver.

Chanel kaşlarını çattı. "Yani bilmiyor musun?"

Karnı sıkıştı. "Neyi bilmediğimi?"

"Thane onu sürgün etti."

"Ne?" diye nefes nefese kaldı.

Octavia başını salladı. "Bu doğru, petal. Axel onu kulübe getirdi. Xerxes ona hocasına hava attığını ve gitmesi gerektiğini söyledi. Eşyalarını toplamasını izledi, sonra da binadan çıkarken ona eşlik etti. İşte sürgün edildim, millet. rutin."

Öylece mi? "Tamam, biraz geri gidelim. Hodad nedir?"

Octavia, "Ölümün ve yıkımın elleri," diye açıkladı.

Ama... Thane her lanet günde hodad'ını gösteriyordu. Neden tek bir patavatsızlık için Bellorie'yi suçluyorsun?

Elin hala şiddetten hoşlanmıyordu ve hayran olduğu Bellorie ile onu acımasızca öldüren Bellorie'yi bir araya getirmekte zorlanıyordu.

bir adamın göğsüne ulaşarak kalbini kesmişti ama bu, sürgün olayının savaşmadan gerçekleşmesine izin vereceği anlamına gelmiyordu.

Yıllar önce babası ona bilgece bir öğüt vermişti. Bazen duygusal arazi koşmak için çok dağlıktır, Linnie, kızım. Bazen sadece yürümen gerekir.

Başka bir deyişle. Bebek adımları.

Birinci adım. Thane'den kaçmayı bırakacaktı. İkinci adım. O onunla yeni bir etkileşim turuna başlayacaktır. Üçüncü adım. Bellorie kulübe dönene kadar onun başının etini yiyecekti.

"Onunla konuşacağım," dedi ve ayağa kalkıp yeni kıyafetlerini giydi. Güzel pembe bir tişört ve kalçalarını saran bir kot pantolon. Ayakkabı giymeye zahmet etmedi.

"Yerinizde olsam bunu yapmazdım," dedi Savy. "Sonunda sürgün edilirsin. Ya da daha kötüsü. Kimse Thane'i ne zaman
bir emir verildi. Onun bile... sen her neysen." Octavia,

"Evcil insan," diye önerdi. Her zamanki gibi yardımseverdi.

Chanel homurdandı. "Nasıl oldu bilmiyorum, aslan ve kuzu, ama bence o bundan daha fazlası." Başı
Düşünürken başını yana eğdi. "Ve bence bir istisna yapacak ve ne isterse yapacak. Kızın hiçbir sorunu yokken hemen yanına koştu."

"Affedersiniz," diye homurdandı Elin. "Çığlık atıyordum ve neredeyse katatonik haldeydim."

"Belki de ona ihtiyacı olduğu için yanına koştu.
bir tür fidye." Savy tırnaklarını masaya vurarak onun üzerine konuştu. "Ya da bir tür intikam
Phoenix. Ya da, belki de bir an için
Delilik. Bunu hiç düşündün mü? Alınma ama," dedi Elin'e. "O sadece bir kadının peşinden koşacak tipte biri değil. Ne kadar harika olursa olsun."

Birdenbire aynı şüpheye kapılan Elin nasıl alınabilirdi? Neden onu istiyordu? Bekle. Tekrar ifade etmek zorunda kaldı. Eskiden onu neden istiyordu?

"Belki de hepimizin fark ettiğinden daha iyi bir adamdır," diye mırıldandı.

Tabii ki iblis kan donduran bir çığlık daha attı.

Chanel ve Octavia yaramaz kız öğrenciler gibi kıkırdadılar. "Başka bir bahse var mısın?" Chanel Savy'ye sordu.
"İki katı ya da hiç."

"Ne zaman tutacağınızı, ne zaman pas geçeceğinizi bilin." Elin odadan dışarı çıktı. Adrian kapının hemen dışında nöbet tutuyordu ve hızla yanına yaklaştı.

"Nereye gidiyorsun, insan?" diye sordu.

Sanki onun insanlığı bir suçmuş gibi konuştu. Ama değildi. Thane'e sorabilirsiniz. Ona göre olmayan tek şey buydu ve bir kez olsun bunu kendi avantajına kullanacaktı. İnsan olmak konusunda endişelenmeyi bırakacaktı.
ve hayatının kontrolünü eline almaya başlar.

"Zindana gitmek istiyorum. Bir iyilik yap ve bana yolu göster," dedi, masum ve çapkın bir tavırla gözlerini kırpıştırarak.

Gerildi. Kaşlarını çattı. Başını iki yana salladı. "Hayır. Odana geri dön."

Ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Xerxes'in beni istediğim yere götürmeni söylediğini duydum. Ve ben sadece
zindan."

"İkimiz de biliyoruz ki, aslında gidebileceğini kastetmedi. her yerde."

"Hayır, bunu ikimiz de bilmiyoruz. Bana öyle demek istemediği bir şeyi söyleyecek bir tip gibi gelmiyor."

Adrian ona ters ters baktı.

"Peki, neyi bekliyoruz?" diye ısrar etti.

Bakışları karardı. "Belki de kışkırttığın erkeğin doğasını görmek sana iyi gelecektir." Onu bir asansöre götürdü ve bir dizi düğmeye bastı. Duvarın küçük bir bölümünde mavi ışıklar yanıp söndü. Kapılar kapandı ve araba sallandı, onları aşağıya taşıdı... aşağıya... aşağıya, önce
gri duvarları ve çatlak taş zemini olan bir yeraltı mağarasına açılıyor.

İki vampir açık bir kapıyı koruyordu.

Tedirginlik Elin'in ensesine battı. Çığlıklar burada çok daha yüksekti ve yankılanıyordu. Daha da kötüsü, tanıdık bir eski para kokusu burnuna yapıştı ve midesini bulandırdı.

Adrian muhafızları atlayarak yoluna devam etmeden önce ona, "Burada bekle," dedi.

Vampirler ona bir kez daha baktılar... hayır, iki kez baktılar... ve o onların zihinsel çatal ve bıçakları biliyordu. Dümdüz önüne baktı. O hücrelerin koridorunu gösteren çubukları görebiliyordu. Hatta

parmakların bazı parmaklıkların etrafında kıvrıldığını gördü. Anka Kuşu burada mıydı? Xerxes onları kazıklarından kurtarmış ve içeri kadar eşlik etmişti ama o bunun tıbbi bakım için falan olduğunu düşünmüştü.

Sadece bir aptal bunun daha fazla işkence için olduğunu anlamazdı.

"Lordum," dediğini duydu Adrian. "İnsan sizinle konuşmak istiyor."

"İnsanın bir adı var," diye mırıldandı.

"Burada işim bittiğinde onu çağıracağımı söyle."

Thane'in sesindeki zevki duydu. Onun için... ya da iş için Ne yapıyordu? Her iki durumda da, ses tonundaki alçak ritim kadının ürpermesine neden oldu.

"Pekâlâ," dedi Adrian. Ayak sesleri yankılandı.

Oh, hayır. Thane'i beklemek zorunda kaldığı son seferde hiçbir şey halledilmemişti. "Thane Downfall," diye seslendi.

Gerginlik havada çatırdadı. Ayak sesleri geri çekildi. "O

burada mı? Onu gerçekten buraya mı getirdin?" Thane Kendra ağlarken bile, "Yardım et kızım. Bana yardım etmek zorundasın."

"Elbette," diye cevap verdi Elin. "İşte size bir ipucu. Mevkileri ne kadar düşük olursa olsun insanlara karşı nazik olun. Ne zaman ne yapacaklarını asla bilemezsin. senin sorumluluğunda olacak." Hiçbir şekilde sorumlu olduğundan değil. Yine de. Gerçek gerçekti.

Thane, "Daha iyi bilmen gerekirdi," diye homurdandı ve Adrian'la konuştuğunu anladı.

Thane onu da mı cezalandıracaktı? İçeri girmek niyetiyle bir adım öne çıkmaya çalıştı ama vampirler yoluna çıktı.

"Yanlış bir şey yapmadı," dedi, şimdi onu izleyen vampirlerin omuzlarının arkasından konuşarak utanmaz bir huşu. "Sevgili dostun Xerxes, nereye gitmek istersem beni oraya götürmesini söyledi. İşte geldik. Şimdi, dinle. Bellorie'nin derhal geri getirilmesini istiyorum. Ona ihtiyacımız var.

"Çoklu Skazmlar." Ve heck, o olduğu sürece

taleplerde bulunuyor. "Ve çığlıkların kesilmesini istiyorum. Sinirlerimi bozuyor."

Sanki talepte bulunmaya hakkın varmış gibi.

"Lütfen," diye ekledi ve adam onu göremese de klasik bir yalvarma duruşuyla ellerini göğsünün ortasında birleştirdi. "Üstünde ekstra tatlı bir kirazla."

Bir duraklama daha.

"Bellorie bir sonraki vardiyadan önce dönecek," dedi Thane sıkıca, "ve çığlıklar bir daha duyulmayacak."

"Teşekkür ederim, teşekkür ederim, binlerce kez teşekkür ederim, Thane! Cidden!"

"Yardım edin," diye bağırdı Kendra.

Bir giysi hışırtısı. Bir homurtu. Bir gurgle. Sonra çözülemeyecek kadar kısık sesler.

Elin'in teninde soğuk bir ter belirdi ve titredi.

Az önce ne olmuştu?

Adrian muhafızların yanından sinsice geçti. Yüz hatları ifadesiz ve soğuktu. Vampirlere tek bir kelime söylerken ona doğru bakmadı. Anlamadığı bir kelime.

Onu takip etmek istedi ama muhafızlardan biri bileğinden tutarak onu durdurdu.

Kadın sarsılarak uzaklaşmaya çalıştı ama adam sabit durdu.

"Onu serbest bırak, yoksa elini kaybedersin," diye sert bir ses yükseldi ve mengene anında düştü.

Elin'in bakışları hücrelere döndü ve Thane'inkilerle çarpıştı.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

THANE öfkesini dizginlemekte zorlanıyordu. Elin her an bir köşeyi dönebilir ve yaptıklarının dehşetine tanık olabilirdi. Eğer onun bu yönünü görürse... eğer çığlık atarsa...

İblisi ve kopan tüm parçalarını yakarak kanıtları yok etti. İstediği cevapları almıştı.

yine de aradı. Artık prensin bir zamanlar En Yüce'nin ordusunda asker olan Malice adında düşmüş bir melek olduğunu biliyordu. Çok daha önce yeryüzünde yaşayan iblis-ruhların aksine

İnsanlar - prensin bedensel bir bedeni vardı ve bu nedenle başkasının bedenine sahip olamazdı.

Gönderilmiş Olanlar düştüğünde, tüm güçlerini kaybettiler.

Aynı şey

Melekler için doğrudur, ancak onlar kötülük ve ruhani hırsızlık eylemleri yoluyla güç kazanabilir, temelde başkalarından hortumlayabilirler.

Her canlı varlık gibi prensin de zayıflıkları vardı.

Ancak Thane bunların ne olduğunu henüz öğrenmemişti.

Gurur

mu?

Nefret

mi?

Malice'in son oyunu mu? İnsanlığın yok edilmesi. Hem Yüce Tanrı'yı cezalandırmak için, hem de düşmüş melekleri ve kendisinden esirgendiğini düşündüğü tüm gücü çalmaya çalışacaktı.

Başlangıç olarak, Malice ve beş yandaşı Germanus, kökü söküp atıyor ama başkaları da olacak.

Malice'in bir sonraki hamlesi? Bilinmiyor.

Kendra yardım için yalvarmaya devam edince Thane, Jamilla'nın saldırı kitabından bir sayfa aldı ve kızın dilini çıkardı. Dövdüğü ve yaraladığı kızdan yardım almasına izin vermesinin imkânı yoktu ve Elin'in kalbi ne kadar yumuşak

olsa da onu serbest bırakmasını isteyebilirdi.

Evet diyebilir.

Şimdi suçluluk duygusu omuzlarına ağır geliyordu. "Yüzeyin ötesindeki nedenlere bakmaya ve ilişkimizin dehşeti için kendi payıma düşen suçu tamamen kabul etmeye hazırım, ancak
kötü davranışları hoşgörün."

Ağzının kenarlarından kan sızarken bile daralmış bakışları onu yakıyordu.

"İnsanımla bir daha konuşma," dedi ona.

Adrian'ı Bellorie'yi bulması için gönderdikten sonra Thane, Elin'i görmek için dışarı çıktı. Ancak bir muhafızın onun narin bileğini kavradığını gördü.

Thane'den başka kimse ona dokunmadı. Kim denerse...

öldüler.

Ne zaman bir dişiyi bu kadar sahiplenmeye
başladın? Görünüşe göre bununla
karşılaştığımda.

Onun füme camdan bakışlarıyla karşılaştı ve Orson'ın kullandığı buçukluk kelimesini hatırladı. Lütfen Phoenix olma.

Aradaki mesafeyi kapattı. Belki de onu birkaç saatliğine göndermeliydi. Savaştan ya da işkenceden sonra her zaman gerginlikle kaynardı ve her ikisinden de yeni çıkmıştı. Bir sonraki karşılaşmada yanlış bir yol izlerse onu korkutabilirdi. Ama cesur bir kararlılıkla çenesini kaldırdı,
onu şaşırttı ve derin bir cinsel farkındalık öfkesini ve korkusunu kesti.

Onu gönderemezdi.

Bir an için onu küvette olduğu gibi gördü. Çırılçıplak. Sıcaklık ve uyarılmayla kızarmış, meme uçları kabarmış, karnı titriyor, bacakları parmakları için ayrılmıştı. Şimdi bile şaftı onun için hazırlanıyor, uzuyor, kalınlaşıyor ve sertleşiyordu.

Henüz değil.

Sanki vücudu onunkine kendiliğinden tepki vermiş gibi bir titreme onu sarstı.

"Üşüdün mü?" diye sordu, her ihtimale karşı. "Sana bir bornoz getirtirim-"

"Üşümüyorum."

Onun dokunuşuna aç mıydı? Onun tadına? Bilmek için her

şeyini verirdi.

"Cinayet seansınızı böldüğüm için özür dilerim." O ona doğru uzandı ancak temas etmeden hemen önce elini yumdu ve

kolunu yanına indirdi. "Sen, uh, gerçekten
zevk alıyorum." Bakışları adamın bacaklarının arasındaki çıkıntıya takıldı ve sonra uzaklaştı.

Çenesini sıktı. "Düşündüğün gibi zevk almadım."

"Hey, yargılamak yok," dedi avuçlarını masum bir hareketle açarak.

"Elin. Tahrik oldum, evet, ama bu senin için."

Gözleri büyüdü, dumanın bir kısmı yerini çatırdayan alevlere bıraktı. "Oh."

Hepsi bu kadar mıydı?

"Evet. Şey." Boğazını temizledi. "Anka'ya işkence etmek zorunda mısın? Gitmelerine izin veremez misin?"

"Bir Anka kuşuna işkence etmiyordum," dedi. "Ama
yapacağım. Yakında.
Göze göz-"

"Sizi hiç bitmeyen bir şiddet döngüsüne sokar, evet," diye araya girdi. "Onlar misilleme yapacak, sonra siz tekrar misilleme yapacaksınız ve bu böyle sürüp gidecek." İçini çekti. "Bakın, buna hakkım olmadığını biliyorum-"

"Her türlü hakka sahipsiniz," dedi ve dinleyen vampirleri şok ettiğinin farkındaydı. Ama bu doğruydu. Neden inkâr etsin ki? Elin'le işler farklıydı. Her şey her zaman farklıydı. Sorunlarını çözmesini bekleyerek onu arayıp bulması hoşuna gitmişti. Az önce onu azarlaması bile hoşuna gitmişti - belki de haklı olduğu için.

Sanki emin değilmiş gibi alt dudağını dişledi. Onun tepkisinden mi? Sanki ona zarar verecekmiş gibi? "Gerçekten mi?"

Başını salladı. Sonra gözleri hâlâ Elin'e kilitlenmiş halde vampirlere, "Bizi yalnız bırakın," diye bağırdı.

İkili vakit kaybetmeden asansöre koştu,
kapıların ardında kayboluyordu. Elin yanında kendini güvende hissedene kadar onu süitine götürmeyecekti. Çünkü onu yalnız yakaladığında -buradan başka bir yerde- üzerine atlayacaktı. Bunu biliyordu.

"Bu dünyaya alışabilecek miyim bilmiyorum," dedi.

Sanki oradan ayrılmasına izin verecekmiş gibi.
"Yapacaksın." İtaat edilmesini beklediği bir emir.
Omuz silkti. "Başkalarına işkence etmek seni duygusal olarak etkiliyor mu?"
Daha önce kimse ona böyle bir soru sormamıştı ve o da nasıl cevap vereceğinden pek emin değildi. Kanatlarında, ona ve ona bakan herkese savaşçı statüsünü bildiren altın çizgiler belirdiğinde üç yaşında genç bir delikanlıydı. Beş yaşındayken, tek yuvasını terk etmişti.
Eğitimine başlamak için tanıdığı tek kişi oydu.
On yaşındayken ilk iblis öldürmesini yapmıştı.
Elin uzandı ve parmaklarını onunkilerle birleştirdi. Teni nasırlı olmasına rağmen sıcak ve yumuşaktı. Özgürce sunulan
temas - bunun rahatlığı - onu sersemletti.
"Boş ver," dedi. "Cevap vermek zorunda değilsin." Yine
de cevap verdi, bağlantıyı uzatmak için çaresizce.
"İblisler kötüdür, içlerinde iyi olan hiçbir şey yoktur. Onlarla ve yüzyıllardır süren savaşlarımızla ilgili hiçbir şeyden pişmanlık duymuyorum."
Onu incelerken başını yana eğdi. "Kaç yaşındasın?"
"Eski."
"İki yüzün üzerinde mi?"
"Evet."
Bir nefes. "Üç yüzün üzerinde mi?"
"Evet. Size biraz zaman kazandırayım. Binin biraz üzerindeyim."
"Vay canına. Bu gerçekten çok
eski." "Aynen dediğim gibi."
"Hayır, büyükbaba. Gerçekten'i atlamışsın."
Dudaklarının kenarları seğirdi. Onunla alay etmişti; ondan korkmuyordu. "Gel. Daha yapacak çok işimiz var. Tartışın."
Onu asansöre götürdü. Kapılar kapanıp onları içeriye hapsettiğinde, kadının kokusu kapalı mekânı doldurdu. boşluğa bıraktı ve onu sardı; teninde gömülü olduğunu bildiği kiraz aromasını neredeyse tadabiliyordu. Vücudu ağrıyordu.

Saldırmak için beklemek istemedi.

Bir düğmeye bastı ve asansörü üst kata ulaşmadan durdurdu.

Ona döndü ve korkuluklara yaslandı. Adamın yüz ifadesinde gördüğü her neyse, kızın yutkunmasına neden oldu. Ondan uzaklaştı, ulaşamayacağı bir yere gitmeye çalıştı ama adam onu bileğinden yakaladı ve açık bacaklarının arasına çekti.

"Her ne düşünüyorsan," dedi nefes nefese, "başka bir yoldan git."

"Ama bu düşünceleri seviyorum." Eğilip ellerini kızın kalçalarında gezdirdi, poposunu avuçlayıp sıktı ve kızın nefesini kesti. Sonra onu korkuluklara yasladı ve avuçlarını şakaklarının yanına dayadı. En sert tarafını kızın en yumuşak tarafına sürtmeyi o kadar çok istiyordu ki kendini zor tutuyordu. "Söyle bana. Küvette yaptıklarımızdan utanıyor musun?"

"Utanmak mı? Hayır." Bakışları gözünü kırpmadan onunkileri kavradı ve füme camdan gözlerinde biriken ateşi görmesine izin verdi. "Ama..."

"Ama?" diye ısrar etti, aniden bu kelimeden nefret etmeye başlamıştı. "Neden kaçtın?"

"Pek çok nedeni var," diye çekincesini belirtti.

"Bir taneyle başla. Oradan devam ederiz."

"Peki, tamam. Birincisi, suçluluk duygusu. Kocama ihanet etmiştim."

Şüphelendiği gibi. Doğrulama çok tatlıydı. "Erkek miydi-"

"Bay."

"Acımasız mıydı? Yalnız kalmanızı ister miydi?"

"Hayır," diye itiraf etti, kelimeyi uzatarak. "Ama bu hiçbir şeyi değiştirmez."

Kadının ifadesindeki şefkat adamın kıskanç tarafını harekete geçirdi.

Onunla tanışana kadar sahip olduğunu bilmediği bir yan. "Yani... onun anısını onurlandıracaksın... ama isteklerini yerine getirmeyeceksin öyle mi?" Ona dik dik bakarken kirpikleri neredeyse birleşmişti.

Onun kızgın olmasını istemiyordu, uysal olmasını istiyordu. Öyleyse başka bir yol deneyelim. "Partilere çift

olarak mı katıldınız?"

"Evet."

"Eğlendin. Güldün."

"Evet," diye tekrarladı, kafası şaşkınlıkla eğilmişti.

"Eminim senin kahkahalarına bayılıyordur." Ben de öyle.

"Ah, tamam. Nereye varmaya çalıştığını anlıyorum. Hayatımı onun istediği gibi yaşamalıyım. Kaygısız."

"Otsuz."

Dudaklarını büzdü. "Peki ya sen?" Elini salladı eliyle asansör kapısının arkasındaki kulübü işaret etti. "Milyarder bir gökyüzü kralı olduğunu biliyorum, ama ne yapıyorsun?
eğlenmek için ne yapıyorsun?"

Bir an için düşündü. "Düşünmüyorum. Irkımın en güçlü savaşçılarından biri olarak savaşırım. Her zaman savaştım."

Parmakları cüppesini bırakıp ensesindeki bukleleri döndürdü. Daha da iyisi. "Zavallı Thane. Hiç oynayacak vaktin olmadı mı?"

Vücudundaki tüm kaslar kasıldı. "Bugün erken saatlerde oynadığımızı hatırlıyor gibiyim."

Nefesini içine çekti. Endişe -ve arzu- gözlerinde dans ediyordu.

"Bu çok eğlenceliydi," diye fısıldadı. "Tekrar yapmak isterim."

Yutkundu. "Pekâlâ," dedi sonunda, sesi kısık ve boğuk çıkmıştı. "Hadi oynayalım."

Bir zafer duygusu alevlendi. "Evet. Hadi." Adam kalçalarını kaldırarak ereksiyonunu kadının bacakları arasında sürttü ve kadın inledi. "Elin'i oynayacağız, May I."

Başını sallarken nefes alışları daha da ağırlaştı.

"Elin, seni öpebilir miyim?"

Kadın tekrar başını salladı, gözleri irileşmişti ve adam başını eğdi. Ama ağzını onunkine bastırmadı. Henüz bastırmadı.
Onun üzerinde durdu, onu içine çekti, artan uyarılmışlığını içti ve onun da kendi uyarılmışlığını içmesine izin verdi.

Ellerini onun omuzlarına koymuş, bekliyordu. "Thane. Ben hazırım. Seni bunun için yalvartmayacağım bile."

"Bunun için yalvarmamı mı istiyorsun?" Ayartmanın nasıl işlediğini biliyordu. Direnci her seferinde biraz daha kırmanın daha iyi olduğunu biliyordu. Burada bir tat. Orada bir ısırık. Ta ki ilk gerçek
Aşerme vurdu... ve durdurmak için çok geçti. "Çünkü yapacağım." Bir titreme onu sarstı.
"Göğüslerini avuçlayabilir miyim?
Lütfen." "Evet," diye usulca kabul
etti.
"Bacaklarını ayırıp kendimi sana karşı okşayabilir miyim?" Zihni ölü kocasına sadık kalmak isteyebilirdi ama bedeni istemiyordu. "Seni doruğa çıkarabilir miyim?"
Bir sonraki nefes verişi hızlı ve sığ oldu. "Lütfen."
Ne tatlı bir teslimiyet. Ama yine de harekete geçmekte acele etmedi. Burnunun ucunu onunkine değdirdi ve ona en hafif öpücüklerini verdi.
Daha fazlası için istekli bir şekilde gerildi, ancak bir an sonra söndü. "Eğleniyor musun?" diye homurdandı.
"Evet." Sonunda dilini dudaklarının kenarında gezdirdi. "Oyunumu beğendin mi?"
Saçlarını öyle sıkı tuttu ki, birkaç tel serbest kaldı. "Hayır. İstedin, izin aldın ama almadın."
Onun yanağını okşadı. "Ve benim almamı mı
istiyorsun?" "Evet!"
"Ben. Sadece ben mi?"
"Evet!"
"Ne zaman?"
"Şimdi!"
Çok şiddetli. Dayanamadı.
Thane onun bacaklarını ayırdı. Dudaklarını onunkilere bastırıp dilini derinlere sokarken, göğüslerini avuçladı, meme uçları çoktan sertleşmiş küçük tomurcuklardı. Ereksiyonunu bacaklarının arasına yerleştirdi ve ona söz verdiği her şeyi verdi.
bir çırpıda.
Doruk noktası hariç her şey.
Yakında...

Dili tempo değiştirerek vücuduyla eşleşti,
Ona doğru itiyor... itiyor... daha hızlı ve daha hızlı... daha sert ve daha sert... İnilti üstüne inilti onu terk etti, her biri bir öncekinden daha muhtaçtı.

Saçlarını avuçladı ve bacaklarını birbirinden ayırdı ve vücudu düştüğünde, onu başka bir hamleyle yakalamak için oradaydı, tatlı noktasına daha büyük bir şevkle vurdu.

Ona yapıştı. Ona sarıldı.

Doruğa ulaştığında, hızlı ve acımasızdı, sadece olmasını istediği gibi, ve kız haykırdı. Nefes nefese kalmasına, neredeyse onun için yanıp tutuşmasına rağmen, ondan uzaklaştı ve tüm teması kesti. Kadının dizleri neredeyse bükülüyordu ve adam ona uzanmamak için kendini zor tuttu.

Ne kadar çok açlık çekerse, onu o kadar çok arayacaktı. Ve her şey bittiğinde onu terk etme olasılığı o kadar azalacaktı.

"Direncim çok zayıf," diye homurdandı nemli alnındaki saçları düzeltirken.

"Ya da benim ikna kabiliyetim çok güçlü."

Sırıtışı yavaştı ama kalbine yapışmayı başaran buzu eritti. "Evet. Hadi seni suçlayalım. Peki ya senin ihtiyaçların?" Bakışları adamın şaftına indi. "Peki ya
Bu mu?"

Sıcak uyarılma, serbest bırakılması için haykırarak içinden pompalamaya devam etti. İhtiyaçtan neredeyse kör olmasına rağmen teslim olmuyordu. Henüz değil. "Benimle ilgileneceksin, kulta.
Merak etmeyin. Sadece burada ve şimdi değil."

Parmak uçlarını penisin uzunluğunda gezdirdi, fısıltı yumuşaklığındaki okşayış penisin karşılık olarak seğirmesine ve terlemesine neden oldu. "Sana nasıl bakacağım? Nerede? Ne zaman?"

Onun bakışlarıyla karşılaştı. "İlk seferinde ağzını kullanacaksın ve benim odamda olacağız."

Bir sarsıntı neredeyse ayaklarını yerden kesiyordu. "Peki ya ikincisi?"

"Vücudunuzla, kanepeye doğru eğilin."

Bir sarsıntı daha onu sarstı. "Ne zaman?" Sesi soluk soluğaydı. "Bunları ne zaman yapacağım?"

Çok sıcaktı... çok istekliydi... karşı koymak çok zordu. "Sohbet ettikten sonra."

"Ama sohbet ediyorduk," diye yakındı.

Evet, ama ona sorması gereken çok önemli bir soru vardı.

Konsoldaki bir düğmeye basarak asansörün yükselmeye devam etmesini, durmasını ve kapılarını açmasını sağladı. Kadına sürtünmemeye dikkat ederek onu süitine götürdü. Bir an daha temas etse, amacını unutacağından emindi.

Bjorn kanepeye uzandı.

Thane'in içinde bir şeyler onunkini görünce rahatladı. ...ancak erkeğin durumunu fark ettiğinde tekrar gerildi - soluk ten, perili gözler, diken diken olmuş saçlar ve çiğnendiği için kesilmiş dudaklar.

"Ben iyiyim," dedi Bjorn, onun tepkisini not ederek.

"Merak etmeyin." "Görüyorum ki bize bu gecenin

eğlencesini getirmişsin," dedi Xerxes.

boruyu açtı. Islak barda bir bardağa kehribar rengi bir sıvı doldurdu.

Thane'in en ilkel içgüdüleri tereddüt etti. Geçmişte kadınları paylaşmışlardı ama bunu paylaşmayacaklardı. "O benim ve sadece benim."

"Aslında," dedi çenesi yukarı kalkarak. "Ben kendimim. Bu yönden komiğim."

Xerxes ambrosia aromalı viskinin arkasına bir gülümseme

sakladı.

Thane sehpanın üzerinde bir tepsi yiyecek durduğunu gördü. Her zaman yanında bulundurduğu meyveler, peynirler ve ekmekler şimdi

siparişe eklediği çikolatalarla karıştırdı. Sandalyeye oturdu, yiyecekler elinin altındaydı ve Elin'i kucağına çekti.

"Ye," diye emretti ona.

Özgürlük arzusuyla pervasızca ona karşı mücadele etti.

Tutuşunu sıkılaştırdı ve "Yeter, kulta. Bu oluyor."

"Hayır, öyle değil. Senin ereksiyonuna yaslanarak bir şeyler atıştırmayacağım," diye homurdandı sonunda. "Tamam mı? Her şey
değil mi?"

"İyi değil. İyi değil. Buna sen sebep oldun." Utanmak şöyle dursun, kalçalarını kavradı ve çekti. Nefes nefese kaldığında, kollarını onun etrafına doladı, onları pranga gibi kullanarak onu yerine kilitledi. "Ne kadar hareket edersen, sorun o kadar büyüyecek."

Anında sakinleşti. Gülmek istedi.

Sevgili insan. Onun durağan dünyasına ne yapıyordu?

Hem Bjorn hem de Xerxes tüm bu alışverişi utanmaz bir ilgiyle izlediler.

"Thane Downfall," dedi Elin anneden çocuğa geçen bir ses tonuyla. "Az önce penis şakası mı yaptın?"

"Şaka mı? Doğru söyledim."

Öfkeyle başını salladı. "Bebek adımlarıyla ilerlemek lazım," diye fısıldadı. Ve onun bunun ne anlama geldiğini sorgulamasına fırsat vermeden, "Peki... bu kankalık nasıl başladı?" diye ekledi, üçünü işaret ederek. "Oh, çikolata!" Nihayet,
fark etmişti. Her parçayı seçti. "Trajedide,"

dedi Xerxes.

"Oh." Sanki daha fazla zarar görmesini engellemek istercesine Thane'in karşısında eridi ve ikramlarını tüketti. "Özür dilerim. Destansı bir romantiklik bekliyordum."

Thane onun şakağını öptü. "Kötü bir şeyden güzel bir şey doğdu. Destansı bir şeydi."

Kadın gevşedi ve adam çikolatanın çoktan bittiğini fark etti. "Küllerden gelen güzellik. Bu çok güzel."

"Keşke her zaman böyle olsaydı," diye mırıldandı Bjorn, yüreği parçalanarak.

"Bugün olacak," dedi Thane. "Elin bize söyleyecek Phoenix kampında ona yapılan her şeyin hesabını soracağız ve sorumluları cezalandıracağız."

Kadın yeniden kaskatı kesildi. "Size birkaç ayrıntı verdim zaten."

"Yeterli değil."

"Size başka bir şey vermek istemiyorum."

"Bu durumda, isteklerinizin bir önemi yok. İsteseniz de istemeseniz de intikamınız alınacak."

Sessizce, "Bebek adımı, bebek adımı" dedi. Sonra daha yüksek bir sesle ekledi: "İnan bana, ben de öyleydim. O kazıklar işin icabına baktı."

"Benim için. Senin için değil."

İç çekerek onun kalçasını okşadı. "Benim adıma insanlara acımasızca davranmak istemen çok hoş, gerçekten ama bu seferlik pas geçeceğim ve bu son sözüm."

Final mi? Pek sayılmaz.

"Olacak olan şu," dedi. "Çıplak vücudunu gördüm ve tüm yara izlerini biliyorum. Ne tür dayaklara ve kırbaçlamalara maruz kaldığını tahmin edebiliyorum. Aynı dayak ve kırbaçlar sana da uygulanacak.
Hücrelerimde bekleyen her Anka kuşunu, sana karşı nazik olanları bile. Eğer varsa. Ya bana bilmek istediklerimi söylersin ve ben de masumları serbest bırakırım ya da hepsi aynı kaderi paylaşır."

Onun bakışlarıyla buluşmak için döndü. "Yapmazsın."

"Eğer buna inanıyorsanız, beni çok iyi tanımıyorsunuz demektir."

"Ah!" diye homurdandı, cüppesinin yakasını tutarak. "Bazen beni çok kızdırıyorsun. Ama tahmin et ne oldu? Gözümü korkutamayacaksın. Her iki seçeneği de reddediyorum ve sana başka bir seçenek sunuyorum. Git kendini becer."

Parmaklarını kızın boğazına doladı, onu göğsüne doğru daha derine çekti ve kulağını ağzına yerleştirdi. "Bunu reddedeceğim ve sana bir tane daha vereceğim. Bana yarı insan, yarı Anka olduğunu söyle, ben de savaşçıların her biriyle birlikte gitmene izin vereyim."

ON ALTINCI BÖLÜM

ELIN en iyi buzlu şeker taklidini yaptı ve dondu. Kırmızı alarm, kırmızı alarm. En kötüsü oldu.

Thane'in sesi kızgın gelmiyordu. Sesi çaresiz geliyordu. Asansörde onu tutkuyla öpen adama hiç benzemiyordu. İçten içe bunun çok ama çok daha kötü olduğunu biliyordu. Ne kadar güçlü bir savaşçı olursa olsun, onu savunmasız bırakan kişiyle mutlu olamazdı.

"Bu konuşmayı 32 Mayıs Salı günü saat 13'e kadar rafa kaldıralım," dedi.

"Elin," diye tersledi. "Cevap ver."

Panik onu boğdu. Eğer gerçeği itiraf ederse, o gerçekten onu Anka Kuşu'yla birlikte Orson'a geri gönderecekti. Bir kez daha, sevdiklerinin ölümünden sorumlu olan insanlara hizmet etmek zorunda kalacaktı. Bir kez daha, hayattaki hedefleri askıya alınacaktı. Artık ne olduğunu bilmese bile o hedeflerdi. Bu -tüm tatlılık, romantizm ve ahlaksız dokunuşlar- sona erecekti. Ama yalan söyleyemezdi. O bunu bilirdi. Ayrıca, artık korkak rolünü oynamayacaktı.

"Seni asla incitmedim," dedi, sesi yumuşaktı. Ona her şeyini vermişti. Verdi - Merrick'in önerdiği gibi kandırmadı. Çünkü şarkıcı yanlış anlamıştı. Her
Zafer en çok savaştan sonra tatlıydı. Bazı zaferler hediye olarak daha iyiydi.

Sertleşti. "Bana yarı ölüm perisi, hatta kimera olduğunu söyle. Şekil değiştiren, vampir, Drakon. Cetea, gorgon. Minotor. Hydra. Siren, laelaps, sfenks. Ya da binlerce farklı ırktan herhangi biri. Söyle bana!"

Gözyaşları gözlerinin arkasını yaktı. "İstiyorum. İstiyorum. Ama yapamam. Çok üzgünüm, Thane."

Onu kucağından fırlattı ve kadın elleri ve dizleri üzerinde tökezlerken, adam ölümcül bir zarafetle ayağa kalktı.

"Sen Phoenix misin?" diye sordu, neredeyse ona ateş püskürüyordu.

Sinmeyeceğim. Bu sefer değil. Ayağa fırladı, daha önce hiç atmadığı cam parçasını şimdi avuçlayıp uzatmıştı. Hazır. "Evet. Öyleyim."

Kabul et. Beni kabul et. Beni tekrar dışlama.

Daha da ötesi, Oyuncu Asansör Thane'i kaybetmek istemiyordu. Hatta Koruyucu Katil Thane'i bile. Ona karşı koymaya çalışmıştı. Çok çaba sarf etmemişti ama yine de. Denemişti. Ve başarısız oldu. Sadece yeminine bir ekleme yapmamıştı,
onu kırmıştı, tamamen paramparça etmişti ve artık geri dönüşü yoktu. Şimdi, sonuçların tadını çıkarmak için bir şans istiyordu.

Adamın gözleri kısıldı ve kadın birden adamın aklından geçen düşünceleri duyamadığı için memnun oldu. "Beni kandırdın. Bana yabani otları koparmaktan bahsettin, oysa başından beri sen bir yabani ottun."

Hayal kırıklığı onu vurdu. Bir ihanet duygusu yeşerdi ve buna savunmacılık eşlik etti. "Gerçeği kendime sakladım ve oldukça da akıllıca davrandım. Sana söylemedim çünkü kazıklanmak istemedim. Beni gerçekten suçlayabilir misin?"

Elinin tek ve ustaca bir hareketiyle bardağı kadının elinden aldı ve onu silahsız bıraktı. "Kendra gibi köleleştirebilir misin?" diyerek ona doğru ilerledi.

"Hayır!" Elektrikli bakışları bıçaklar kadar keskindi ve onu zihinsel olarak parçalara ayırıyordu. Elin yine de kendini tuttu. "Yapabilseydim de asla yapmazdım. Yaptıkları beni iğrendiriyor."

"Sana inanmamı mı bekliyorsun?" diye kükredi. "Sen, yalancı."

"Evet, bana inanmanızı kesinlikle bekliyorum. Siz Gönderilmiş Olanlar yalanların tadına bakabilirsiniz, değil mi? Bu yüzden doğruyu söylediğimi bilmelisiniz. Değil mi?"

Kaşları çatıldı. "Beni zehirlediğinin farkında olmayabilirsin."

"Kendra her zaman farkındaydı. Kurbanlarının ne kadar alacağını kontrol edebilmekle övünürdü. Ve eğer bu sizin için yeterli değilse, bir de şunu düşünün. Kocam asla akılsız değildi ve ben onu defalarca çok iyi becerdim."

Bu yumruk onu daha da sinirlendirdi. Adamın göğsü kadınınkine değdi ve kadın meme uçlarının ne kadar gergin olduğunu fark ederek dehşete düştü.
daha fazla temas için istekli hale geldi. "Beni kullandın, sana yardım etmem için kampta bana yardım ettin."

"Şey, tabii. Bunu sana zaten söylemiştim."

"Beni hiç arzulamadın. Bunca zamandır beni baştan çıkarıyordun. İstediğin şeyi elde etmek için, parayı!"

Onu baştan çıkarmak mı? Para için mi? "Birincisi, bunun Phoenix'le ne alakası var? İkincisi, sen tam bir pisliksin. Seni istedim. İstedim. Geçmiş zaman. Senin paran sadece bir ikramiyeydi. Kazandığım para bu arada. Seninle sevişmek için ödeme yapmayı reddettiğimi hatırlatabilir miyim? Ve hazır başlamışken, cinsel birleşme gerçekleşmeden önce senden kaçtığımı ve daha fazlası için yalvararak geri dönmediğimi de hatırlatabilir miyim? O sendin."

Thane elini kaldırdı, sanki ona vurmak ya da onu yakalayıp sarsmak ister gibiydi. Ya da onu yakalayıp vücudunun içine çekecek ve asansörde başladığı işi bitirecekti. Bunun yerine elini bıraktı ve ondan uzaklaştı.

Kapıda arkasını dönerek ona arkasını döndü. "Bir saat içinde döneceğim," dedi arkadaşlarına. "Onun gitmesini istiyorum."

"Thane-" Xerxes dedi ki.

Seyircilerini unutmuştu.

"Bu bir tartışma değil. Phoenix'i serbest bırakın. Kendra hariç herkesi.
Bulutumdan ayrıldıklarında Elin de onlarla birlikte gider." Koridora çarparak gözden kayboldu.

Elin olduğu yerde kaldı, bir yandan ağlamamaya çalışırken bir yandan da... rahatlamış bir şekilde nefes alıyordu. Evet, rahatlama. Rahatlama. Onu kazıklamamış ya da kazıklanmasını emretmemişti. Ayrıca ona çakmamıştı ama kesinlikle kaçmıştı. Ve tamam, her zaman olacağını bildiği kadar acıtmıştı. Aslında, daha çok acıtmıştı. Bir topun içine

kıvrılıp hıçkıra hıçkıra ağlamak istedi.

Thane onu terk etmişti.

Thane ondan iğreniyordu.

Thane onu düşmanına, kendi düşmanına geri veriyordu.

"Ben... Gidip eşyalarımı toplayacağım," dedi özellikle kimseye söylemeden.

Sonra da Phoenix'e götürülmeden kaçacağım. Eminim şehirden birine onu eve uçurması için para verebilir.

Ev. Ev neredeydi? Evi yoktu.

"Her ürünü bahşiş parasıyla satın aldım," diye ekledi, onu reddetmeyi düşünmeleri ihtimaline karşı. "Bahşiş parasını adil ve dürüstçe kazandım. Benim olmayan hiçbir şeyi paketlemem."

Kırmızı gözlü Gönderilmiş Olan onun önüne geçerek kapıya giden yolu kapattı. En az Thane kadar uzun boylu ve kaslıydı ama Thane bir zamanlar ona şefkatle bakarken, bu adam hiç bakmamıştı ve şimdi de bakmaya başlamamıştı.

Boktan bir fırtınanın içinde yüzmek üzereyim, değil mi? "Seninle zihinsel bir bağ kuracağım, dişi." Uh. Ne?

"Hayır, teşekkürler."

"Xerxes." Çatık kaşlı bir Bjorn savaşçının yanına yaklaştı. "Bundan hoşlanmayacak."

"İlk başta değil."

"Belki de hiç."

"Ama bir gün bunun için bana teşekkür edecek."

"Kalp krizi geçirmeden önce biri bana ipucu versin," diye talepte bulundu. "Ne tür bir zihinsel bağ? Bunu neden istiyorsunuz? Bana ne yapacak? Önemli olduğundan değil. Cevabım değişmeyecek."

"Ne yazık ki sana başka seçenek bırakmıyorum." Ellerini kızın şakaklarına dayadı, parmakları kızın saçlarının arasından geçti. "Düşüncelerimi zihnine gönderebileceğim, ve sen de kendininkini benimkine gönderebileceksin. Yapabiliriz.

Aramızdaki mesafe ne olursa olsun, tek bir kelime bile konuşmak zorunda kalmadan iletişim kurabiliyoruz."

İşlemek için çok fazla. "Hayır."

"Evet. Gönderilmiş Olmayanlarla bu bağı kurmak sadece Thane, Bjorn ve benim sahip olduğumuz bir yetenek. Aldığımız bir hediye

En Yüce'den... Hemen sonra. Bu şekilde, başın derde girerse beni çağırabilirsin."

"Hayır," diye ısrar etti.

"Bunu bir onur olarak kabul edin. Bunu başka hiç kimse için yapmadık."

"Seninle temas halinde kalmak istemiyorum." Kulüpten bir kez ayrıldığında, temelli gitmiş olacaktı. Geriye dönüp bakmak yoktu. Olabilecekler için keşke demeyecekti.

"Bu senin iyiliğin için," dedi onun itirazını görmezden gelerek.

Kız adamın elinden kurtulmaya çalıştı ama adam sabit durdu. "Bırak beni, seni kanatlı dev, bir şey yapmadan önce-" Cümlenin geri kalanı ağzında kayboldu.

Keskin bir acı içini parçaladı ve inledi. Kafatasına ve beyin korteksine doğru ilerleyen bir çekiç miydi bu?

Zihninde bir ışık çaktı, sonra geçmişinden sahneler Technicolor'da oynadı. Annesi ölü bebeğini göğsüne bastırmış, soluk soluğa haykırıyordu, adı... Amil, umut demekti.... Daha nefes bile almamışken ona bir isim vermişti.

Babasının başı yanından geçip durdu. Masanın altında titreyen Elin'e donuk bakışlarını dikti.

Bay, düşüyor, önünde bükülmüş bir yığın halinde yere iniyordu. "Çok savunmasızsın... çok açıksın," diye homurdandı savaşçı. "En azından
en azından beni anılarından uzak tutmaya çalış." Denemek mi? Nasıl?

Anka kuşu ona nefret dolu isimler takıyor, onu incitiyor, aşağılıyor. Her geçen gün gururunu kırıyor.

Dişlerini sıktı ve Xerxes'i itip uzaklaştırdığını hayal etti. İşe yaramadı. Acıdan, ah, acıdan sırtı eğildi,
onu tüketti. Daha önce ne hissetmişti? Hiçbir şey bununla kıyaslanamazdı. Kulaklarında gürültülü bir çınlama patladı. Sonsuz siyah bir tabaka gözlerinin üzerine düştü.

Ölüyordu. Ölüyor olmalıydı.

Elin. Elin, tatlım, ölmüyorsun. Gözlerini açmanı istiyorum.

Hayır, acı-

Soluyor. Aklından çıktım.

Haklı olduğunu, çekicin vurmayı bıraktığını anlayınca göz kapaklarını araladı. Xerxes ve Bjorn onu endişe ve merakla izliyordu ve şimdi Xerxes'in ifadesi yürek parçalayıcı bir yumuşaklıktaydı.

"Bunu bir daha asla yapma," diye tükürdü ve ona tokat atma isteğini zorlukla bastırdı.

İç çekti. "Sana söz veriyorum. Bir daha asla davet edilmeden düşüncelerini işgal etmeyeceğim."

"Güzel. Çünkü asla bir davetiye yayınlamayacağım!" Kafasının içindeki sesten hoşlanmamıştı. Kelimeler, her hücresinde hissedebildiği bir rüzgâr gibi içinden fısıldıyordu. Yabancı bir istila. Her yönden istenmeyen.

"Pekala," dedi. "Ama bana ihtiyacın olursa, sadece beni düşün ve sözlerini görüntüye yansıt. Duyacağım ve seni bulacağım." Avuç içi yukarı bakacak şekilde elini uzattı. "Şimdi,
Arizona'ya dönmek ister misiniz?" "Phoenix
olmadan mı?"

"Phoenix olmadan."

"Tek başıma mı?" diye sordu açık olmak
için. Adam başını salladı.

Bakışları süitte gezinirken Thane'in sahip olduğu lükse son bir kez daha baktı. Nefreti engel olmasaydı, onunla paylaşabileceği bir lükstü bu. Kalbi katılaştı. "Evet. Hazırım."

* * *

THANE akşam gökyüzünde öfkeli ve pervasız bir hızla ilerliyordu. Rüzgâr onu tokatladı. Kasları yanıyordu. O acıyı memnuniyetle karşıladı.

Elin Phoenix'ti. Yarı insan, yarı ruhsuz alev yiyici. Onunla seks yapmak onu büyüleyebilirdi. Onu mahvederdi. O

tekrar akılsız olabilirdi.

Çok az yaratık bu yeteneğe sahiptir ve hiçbiri insan kanıyla zayıflamaz. Bunu biliyorsun.

Fark etmezdi. Bu riske değmezdi. İlk dakikadan beri onu herkesten daha fazla etkilemişti. O bir istisna olabilirdi.

O zaman kocası hakkında konuştuğunda neden yalanın tadına varmadınız?

Yeter artık! Beyninin mantıklı kısmını söküp atmak ve yeryüzüne saçılmasını izlemek istiyordu. Elin'in kendisini kontrolden çıkmış hissettirmesinden hoşlanmıyordu ve aslında tekrar kontrolden çıkmayı arzulamasından nefret ediyordu. Onunla birlikte. Sadece onunla. Elin'in bir zamanlar başka bir adamla yattığından bahsetmesi üzerine sadece kıskançlık hissettiğini ve hemen ardından da aşağılandığını hatırlamak istemiyordu.

bir zamanlar Kendra'nın kurbanı olmuştu.

Elin onun ırkı hakkındaki hislerini biliyordu ama yine de kendisini öpmesine izin verdi. Ona dokunmasına izin verdi. Onu iki kez doruğa çıkarmasına ve hatta kendisininkini deneyimlemesine.

Ne yani, itiraf etmesi ve sizin öfkenizi kendi hakkı olarak kabul etmesi mi gerekiyordu?

Bir başka istenmeyen gözlem. Bir diğerini de görmezden geldi ve atıp tutmaya devam etti. Başından beri Anka Kuşu'na yardım etmeyi planlıyor olabilirdi.

Lütfen.

Yoksa neden ona zarar verenlerin isimlerini vermeyi reddetsin ki? Çünkü aslında incinmemişti!

Ya da kan görmekten nefret ettiği, şiddete alışık olmadığı ve daha fazlasını önlemek istediği için.

Thane bir kuş sürüsüne çarpmamak için sola doğru yuvarlandı. Kız hakkında en ufak bir şüpheye yer bırakmayacak kadar ne biliyordu?

Kiraz kokuyordu. Tadı da öyle. Dokunulduğunda yumuşaktı ve adam yaklaştığında eriyordu.

Bazen ona eşit derecede huşu ve hayranlıkla bakıyordu.

endişe. Bazen ona doymak bilmez bir açlıkla bakıyordu.

Ellerinde ve sırtında yara izleri vardı. Şansı varken öpmesi gereken yara izleri. Ona her baktığında daha da güzelleşiyordu.

İki farklı gülümsemesi vardı. Birini Downfall'un müşterilerine verirdi. O da bu gülümsemeyi Gönderilmişlerle buluşma. Ve bir de asansörde ona verdiği vardı. İlki bir çeşit
mekanik, kesinlikle zorlama. Diğeri yumuşak ve tatlıydı, vaatlerle doluydu.

Fiziksel özellikleri dışında onun hakkında ne biliyorsun?

Tavır, nezaket ve zekânın şaşırtıcı bir bileşimiydi. Çok eğlenceliydi. Başka kim bir restoran açmak isterdi ki? yemeklerinin tadı karton gibi olduğunda fırıncılık
En iyisi mi? Başka kim ilk üsse gitmeyi bu kadar zorladı? Ya da oyun oynadığı için onunla dalga geçen?

Bellorie'yi özlemişti.
anlatılmamış dehşet. Bir iblisin çığlıklarını katlanılamayacak kadar çok bulmuştu. Merhametliydi.

Onu kucağından ittikten sonra gözlerindeki acıyı hatırladı. Onun suçlama haykırışlarına nasıl cesurca karşı koyduğunu, bir bilek hareketiyle hayatını sona erdirebilecek olmasına rağmen geri adım atmayı reddettiğini hatırladı. Hassas ve cesur bir kızdı.

Anka Kuşu'yla birlikte hayatta kalamayacaktı. Bu sefer değil. Savaşçı Orson - buçukluktan kurtulması için ısrar ettiğinde gözlerinde o çarpık parıltı olan kişi
onu kötü amaçlar için istiyordu. Onu kıracaktı.

Elin'i erkeğin yatağına zincirlenmiş olarak hayal etti. Yüzü hırpalanmış, şişmiş ve gözyaşlarıyla iz bırakmıştı. Cildi morluklarla kaplanmıştı. Yardım çığlıklarının duyulmadığını ya da daha kötüsü kahkahalarla karşılandığını hayal etti. Ruhunun kırıldığını, ışıltısının sonsuza dek söndüğünü hayal etti.

Düşünceler onu tamamen parçaladı.

Büyük bir hata yapmıştı, değil mi?

Elin bir ot değildi. O bir güldü. Ve bir gün, hayatının sonunda durup geriye baktığında, o gün yaptıklarından pişmanlık duyacaktı. Şimdiye kadar yaptığı her şeyden daha fazla. Bu bilgiyi vücudundaki her hücrede hissetti.

Hızını yavaşlatma zahmetine girmedi. Sadece daldı ve dönerek geldiği yöne doğru ilerledi.

Elin'i kulüpte tut, diye hem Xerxes'e hem de Bjorn'a projeksiyon yaptı.

Gergin bir duraklama sinirlerini yerle bir etti. Sonra, üzgünüm dostum, dedi Xerxes, ama bunun için artık çok geç.

Phoenix'le birlikte mi? Hayır. Lütfen, hayır.

O değil. Onu insan evine bıraktım.

Thane'in hatası. Hepsi onun suçu. Yalnızdı, hiçbir koruma aracı yoktu. Ama en azından Anka Kuşu'yla birlikte değildi. Arkadaşının kendisinden daha mantıklı olmasına sevinmişti. Nerede?

Xerxes adresi sayıkladı. Bilmen gereken bir şey var.

Daha fazla mı?

Söyle bana.

Bundan

hoşlanmayacak

sın.

O inlemezdi. Yine de söyle.

Çok iyi. Onunla bağ kurdum. Ben onun zihninde konuşabiliyorum, o da benimkinde.

Şiddetli bir sahiplenme dalgası yüzeye çıktı ve bir ağız dolusu tehdidi yutmak zorunda kaldı. Sadece Thane bu ayrıcalığa sahip olmalıydı. Bunu hak etmemiş olsa bile. Neden?

Onu geri isteyeceğini biliyordum ve bir iletişim hattını açık tutmak istedim.

Akıllıca. Ama bunu yapacak kişi o olmalıydı. Aptal Thane. Teşekkür ederim, dostum.

Hepsi bu değil. Onun anılarını gördüm, Thane. Kötü anılar. Gerçekten kötü.

* * *

SONUNDA GECE ÇÖKMÜŞTÜ.

Xerxes onu ailesinin eski kapısının önüne bıraktığında Elin neredeyse yıkılıyordu. Vadideki dört yatak odalı ev, arka bahçesindeki muhteşem kızıl dağlarla birlikte hem en iyi hem de en kötü anılarını geri getirmişti. Yeni sahiplerinden evi gezmelerini istememeye karar verdi ve oradan ayrıldı.

Strip'e kadar dört mil yürüdü ve bileziklerinden birini rehin verdi. Elmas bilezik binlerce dolar değerinde olmasına rağmen sadece beş yüz dolar alabilmişti. Bir hortum işi, ama her neyse.

Herhangi bir kimliği olmadığı için araba kiralayamıyordu. Ya da bir oda kiralayamadı. Kimse eski "köpek yedi" bahanesine kanmayacaktı. Ancak yolun karşısındaki bakkaldan aldığı günlük gazete sayesinde araba satan kişileri arayabilmişti. Sorun şuydu ki, satıcıların çoğu ya cevap vermemiş ya da araçlarını çoktan satmıştı.

Ne yapacaktı ki?

Yeni yaşam hedefi: Yeni yaşam hedefleri belirleyin.

Paltosu olmadığı için üşüyordu. Omuzları ağrıyordu. giysiler ve mücevherlerle dolu on bin kiloluk bir çanta taşıyordu. Hızlı bir dinlenmeye ihtiyacı vardı ve

İki bina arasındaki ara sokakta büyük bir onarım bekleyen gölgeli duvara baktı ve sıcak çikolatasını yudumladı. kağıtla birlikte satın alındı.

Belki de kimliğinin olmaması iyi bir şeydi. Tüm dünya onun babasını ve Bay'i öldürdüğünü ve annesini kaçırdığını düşünebilirdi. Adı, göze alamayacağı bir medya ilgisiyle birlikte gelebilirdi. Ugh. Şu andan itibaren, izini kaybettirdi. Anka Kuşu'nun onu bulmasını engellemek için her şeyi yapardı. Heck,

Thane'in onu bulmasını engelleyecek her şeyi.

Sanki gerçekten bakacakmış gibi. Önyargılı kanat oyuncusu! Gidip her şeyi mahvetmek zorundaydı.

Göz ucuyla bazı gölgelerin yer değiştirdiğini fark etti. Kalbi çarparak, daha dikkatle izlemek için döndü. Bir an geçti. Sonra bir an daha. Her şey hareketsiz kaldı.

Hayır. Doğru değil. Yılan benzeri bir yaratık çöp kutusunun arkasından baktı. Yılan benzeri dedi çünkü yaratığın kafasından boğumlu boynuzlar yükseliyordu ve dişleri o kadar uzundu ki neredeyse yeri kazıyacaktı. Çatallı dilini açmak için ağzını açtığında, arkasında bir dizi diş daha olduğunu gördü.

Elin doğruldu ve geri çekildi. Parlayan kırmızı gözler onu takip etti.

Gölgelerin arasından yılan benzeri bir yaratık daha çıktı. Sonra bir tane daha. Ve bir başkası. Her biri ona odaklanmış, sürünerek yaklaşıyordu.

O şeyler de neydi öyle?

"Prens sizinle konuşmak istiyor," dedi ona en yakın olan. "Tercihen canlı olarak."

Diğerleri kıkırdadı.

Sakin olun.

Birini kullan. Kimi? Xerxes'i mi? Hayır. Bağları kopardın, hatırladın mı? Ve bu şeylerin yoluna masumları atmasına imkan yoktu.

Çikolatasını düşürdü ve sıvı dışarı fışkırırken koşmaya başladı, çantası yan tarafına çarparak onu yavaşlattı. Lanet olsun. Para mı, kaçış mı? İkisine birden sahip olamazdı.

Kolu bıraktı ve ağırlık olmadan hızlandı.

Yine de kıkırdamalar onu takip etti... ve içine kapandı.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

XERXES, O BURADA DEĞİL.

Çılgına dönen Thane duvarları buğulandırarak tüm evi kontrol etti. İki insan yetişkin ve iki insan çocuk içerideydi ama Elin yoktu.

Burayı deneyin. Savaşçı başka bir adres daha saydı.

Şimdi daha da telaşlı olan Thane, gece gökyüzünde hızla ilerledi.

Daire üniversiteye yakındı ve genç parti müdavimleri binadan taşıyordu. Her odadaki her yüzü tarayarak aynı görsel taramayı gerçekleştirdi. Elin'den hâlâ iz yoktu.

Burada da değil.

O neredeydi? Bu geç saatte iblis faaliyeti her zaman yoğundu. Ama burada, normalden daha yoğundu. En az otuz viha, on envexa, on beş pică ve kırk slecht duvarların üzerinde sürünerek potansiyel av arıyordu.

Yaratıkların beslendiği duyguları ortaya çıkarmayı amaçlayan fısıltılar kısa sürede yükseldi. Yanıt veren herhangi bir insan diğer iblislerin dikkatini çekti.

Başka zaman olsa Thane savaşa atılırdı. Şimdi ise sadece Elin'i bulmak istiyordu. Onu çok yanlış değerlendirmişti. Anka'nın bir parçası olabilirdi ama kötü değildi. Hatta Anka'dan nefret etmek için ondan daha fazla sebebi vardı.

Ona babasının ve kocasının öldürülmesini anlatmıştı ama annesinin uğradığı kötü muameleyi anlatmamıştı.

Bir çadırda zincirlenmiş, hamile kalana kadar her gün birden fazla savaşçıya verilmiş. Sonra Elin, bağlıyken onun ve bebeğinin ölümüne tanıklık etmek zorunda kaldı,

Ona ulaşamıyor, yardım edemiyor, konuşması yasak.

Daha sonra Elin'in yas tutmasına izin verilmedi.

Tamamen arkadaşsız kalmıştı. Kapana kısılmıştı. Küçümsenmiş, alay edilmiş. Şüphelendiğinden çok daha kötü dövülmüştü. Bir hayvan gibi muamele görmüştü. Yine de yakalanırsa çok daha kötü muamele göreceğini bildiği için Thane'in kamptan kaçmasına yardım etmişti.
Ve sonra, nihayet kendini güvende hissetmeye başladığında, adam -koruyucusu- onu yere atıp tehdit etti.

Çok utanmıştı.

Temas kurmaya çalıştım, dedi Xerxes, ama zihinsel kalkanını aşamıyorum.

İmkansız. Engellemeyi bu kadar çabuk öğrenmiş olamaz. Xerxes'in iddia ettiği kadar açık değildi ve asırlık bir savaşçıya karşı da değildi. Yani, bir blok kendi kendine oluşmuş olmalı. Ve bunun sadece iki yolu olabilirdi. Korku ya da acı.

Kalkanı kırın, diye emretti.

Ona tarifsiz acılar çektirebilirdim. Hatta belki de kalıcı hasara.

Şimdiden acı çekiyor olma ihtimali var. Ve onu bulamazsa bunu durduramaz.

Doğru, ama ona asla güç kullanmayacağımı söyledim.

Ve Gönderilmiş Kişi sözünden dönmez.

O halde Thane bunu kendi başına yapmak zorundaydı. Kasabanın içinde hızla ilerlerken, geçtiği her yüzü görebilecek kadar alçakta ama bir seferde bir bloktan fazlasını kapsayacak kadar yüksekte durarak, öfkeli duygularını yatıştırmaya çalıştı. Aynı yöne doğru giden iblis sürülerini fark etti. Yarışıyorlardı, gerçekten. Gülüyorlardı, heyecanlıydılar.

Belli ki av peşindeydiler.

İçini korku kapladı. İblisler Gönderilmiş Olanların kokusunu alabilir, tek bir koku bile iblislerin korku içinde kaçışmasına neden olurdu. Ama bir istisna vardı. İblisler kokunun bir insanınkiyle karıştığını fark ettiklerinde. Asansörde olanlardan sonra, Thane'in kokusu kesinlikle Elin'in her yerindeydi.

Patikayı takip ederek şehrin kenarındaki küçük bir parka vardı- Ve işte o zaman onu gördü.

Kalbi soldu, sonsuza dek işe yaramaz oldu. İblisler onu bir çocuğun ahşap kalesinin tepesinde köşeye sıkıştırmıştı. Ayaklarının dibinde bir taş yığını duruyordu ve o da elinden geleni savuruyordu. Korkusunun gücü iblislere güç veriyordu.
cisimleşmesi gerekiyordu. Ona dokunamayan bir ruhtan, onu yok edebilecek bir somutluğa.

Pençeler kot pantolonunu çoktan parçalamış ve baldırlarını kan içinde bırakmıştı. Dişler boynunu ve kollarını çoktan delmişti. Gözleri donuklaşmıştı ve bocalıyordu, neredeyse yuvarlanmaya hazırdı.

Thane'den bir savaş çığlığı yükseldi. Yere doğru fırladı. İblisler onu fark edemeyecek kadar çılgına dönmüştü. Yere iner inmez ateşten bir kılıç çağırdı ve kitleleri yarmaya başladı. Etler cızırdadı. Kafalar yuvarlandı.

Sırtında ağır bir yük. Ateş uçlu pençeler boynuna batıyor.

Thane kılıcını havaya kaldırdı, sonra geriye doğru eğdi, alevler hangi iblis üzerine atlamanın iyi bir fikir olduğunu düşündüyse onun omurgasına baskı yaptı. Thane'in
Ağırlık azaldı ve Thane kılıcını ileri doğru savurdu, soldan sağa, sağdan sola, hareketleri hiç durmadı.

İblis üstüne iblis öldü.

Kanatlarını açarak kaleyle aynı yüksekliğe çıktı ve iri bedeniyle Elin'in önünde manevra yaptı. "Kollarını boynuma dola," diye emretti ve çok yaklaşmaya cesaret eden dört iblisi öldürdü.

Direniş bekliyordu. Ama iblislerden ondan daha çok korkmuş olmalıydı, çünkü tereddüt etmeden itaat etti. Havaya fırladı. Daha yükseğe.
Daha da yüksek. Onun güvende ve iyi olmasını düşmanı öldürmekten daha çok istiyordu.

"Tutamıyorum... tutamıyorum..."

Elleri ondan uzaklaştı ve çığlık atarak yere düştü. Thane yönünü değiştirdi, kalbi boğazına fırladı. Yere düşmeden hemen önce onu yakaladı ve göğsüne doğru çekti, düzleştirdi, sonra yukarı kaldırdı,

bir kez daha kavrayan iblislerden uzaklaştı. Titreme küçük bedenini sarstı.

"Özür dilerim," dedi. "Bu benim hatam."

"Evet. Hepsi senin hatan," diye kabul etti dişlerini gıcırdatarak. "Bunu telafi edeceğim-"

"Kapa çeneni," diye fısıldadı. "Sadece... kapa çeneni. Şu anda konuşmak istemiyorum."

Çok iyi. Kulübe vardığında, onu doğruca özel süitine götürdü. Ama bir zamanlar Kendra'yı tuttuğu odaya, Harpy ile seks yaptığı odaya doğru gittiğini fark ettiği anda durakladı.

Elin'i Kendra ve Harpy'nin kullandığı yatakta istemiyordu. Elin'i sayısız kadını götürdüğü yatakta istemiyordu. Sayısız kadına zarar vermişti. Prangalara bakmasını ve neler yapabileceğini düşünmesini istemiyordu.
ona yapılan. Özellikle de şimdi, kesik ve kanlar içindeyken. Yani üç seçeneği vardı. Onu kendi odasına götürmek ve Onu barmaidlere bıraktı, kanepesine yatırdı ya da başka hiçbir kadının bulunmadığı yatağına koydu.

Onu yatağına yatırdı. Ve onun orada olmasından hoşlandığını fark etti.

Ona şöyle bir baktı. Şüphelendiğinden daha kötü durumdaydı. Kesikler derindi. Kemik derinliğinde. Zehir enjekte edildiğini gösteren siyah sızıntılar vardı. Tedavi edilmezse, ölümlerin en kötüsüyle ölecekti.

Benim hatam. Hepsi benim hatam.

Hızla çalışarak hava cebinden son Hayat Suyu şişesini çıkardı ve berrak sudan bir yudum aldı.
sıvı boğazından aşağı aktı. Öksürdü, balgam çıkardı ve sonra tüm vücudu eğildi, içinden tiz bir çığlık koptu.

Bir başka kendinden nefret ve suçluluk duygusuyla göğsü daraldı. "Acı geçecek kulta, sana söz veriyorum," dedi, Parmak uçlarını kızın ateşli alnında gezdirdi. "Su, içindeki toksinle savaşıyor ve iyileşmene yardımcı oluyor. Bazen

yaraları almaktan daha çok acıtıyor. Sadece birkaç saniye daha ve... İşte, gördün mü? Acı şimdiden azalıyor."

Yatağa doğru sarktı, teni terden parlıyordu. Onu dikkatle izlerken, titreyen bir eliyle uzandı ve alnındaki nemli saç tutamını itti.

Kendini onun ensesini avuçlamaktan, başını kaldırıp kendi başını indirmekten alıkoyamadı. "Özür dilerim," dedi ve onu öptü. Onun anlamasını sağlamak zorundaydı. "Ben çok Üzgünüm." Onu tekrar öptü. Kadın sertleşti ve onu ısırdı ama adam özür dilemeyi hiç bırakmadı. Onun affını kazanmak zorundaydı. "Hayatımda hiç bu kadar üzgün olmamıştım."

"Yeter."

Bir öpücük daha. "Lütfen," dedi, yalvarmak istercesine.

"Hayır." Kaşlarını çatarak onu itti. "Kes şunu. Hemen şimdi."

Doğruldu ama onun yanından ayrılmadı.

"Böyle bir şey olmayacak. İlişkimizin o kısmı sona erdi." Sanki kötü bir şeyle karşılaşmış gibi elinin tersiyle ağzını sildi.

Sözcükler de eylemler kadar güçlü silahlar olabilirdi ve onunkiler tam isabetti. Bunu ve daha fazlasını hak ettim.

"Burada olmak istemiyorum," dedi ve doğrulmaya çalıştı.

"Çok kötü." Nazik, nazik. "Sen buradasın ve ben senin kal."

"Asla olmaz. Ben gidiyorum. Ama Anka Kuşu'yla birlikte gitmiyorum ve eğer beni zorlarsan kafan kopana kadar bağırırım.
patlar."

"Sen kalıyorsun," dedi. "Ve Anka Kuşu çoktan gitti." Omuzlarına baskı yaparak onu yere yatırdı ve dikkatle ona baktı. "Gözlerini kapat."

"Hayır, ben-"

"Yap şunu, Elin. Lütfen yap. Sana zarar vermeyeceğim."

"Neden gözlerimi kapatmam gerekiyor?" diye bitirmek için ona oflayıp pufladı.

"Görmeni istemiyorum...." Kan. "Sadece yap şunu. Lütfen."

Anlayışı ortaya çıktı ve titremesi yatağı sarstı.
Gözlerini kapattı.
"İzin alana kadar onları açmayın."
Dudakları büzüldü. "Ben sizin zincire vurulmuş seks kölesi kızlarınızdan biri değilim, çalışanınız da değilim. Eğer notu kaçırdıysanız, kovulduktan sonra istifa ettim. Yani artık bana ne yapacağımı söyleyemezsin. Ve bilginiz olsun, bunu yapıyorum çünkü beni o... o... yaratıklardan kurtardınız."
"İblisler," dedi. "Onlar iblislerdi ve onlarla elinizden gelen en iyi şekilde savaştığınız için sizinle gurur duyuyorum."
"Gururunu bir kenara bırakabilirsin." Acı acı güldü ama gülüşü kısa sürede hıçkırığa dönüştü. Sakinleştiğinde içini çekti ve çok yorgun olduğu her halinden belliydi.
bir duygusal uçtan diğerine. "Bir köpek bile köşeye sıkıştığında dövüşür."
"Hayır. Bazıları kaçar. Ama sen bir köpek değilsin. Sen bir
hayvan değilsin.
Sen... değerlisin."
İlk başta hiçbir tepki vermedi. Sonra ona tokat attı. Sertçe. "Bunu bana söylemeye nasıl cüret edersin!"
"Neden?" Bu acıdan nefret ediyordu. Onu böyle bir şiddete iten şeyden nefret ediyordu. "Bu doğru."
"Öyle değil! Senin için değerli değilim. Tek kullanımlık biriyim. Lekeliyim."
"Hayır." Ne kadar da aptalmış. Bir zamanlar acıdan zevk almış, kırbaçları ve zincirleri cezanın doruk noktası olarak görmüştü. Ama bu... bu acıydı. Ve onu veren kör alet de pişmanlıktı. Altından daha değerli bir ödülü kaybetmişti. Elin'in güvenini kaybetmişti. "Sen değerlisin," diye ısrar etti.
"Bence sen berbatsın," diye homurdandı, "ve nazik sözler fikrimi değiştirmeyecek."
"Haklısınız. Hayır, beni yalancılıkla suçlamana gerek yok. Sana hiç yalan söylemedim ve şimdi de söylemeyeceğim." Sesi
Yumuşak, sanki ağaçtan korkmuş bir kedi yavrusunu yatıştırmayı umuyormuş gibi. "Ben berbatım. Olanlar benim değersizliğimi gösteriyor.
senin."

Sessizce ondan uzağa baktı.

Acısını görmezden gelmeye çalıştı. Eminim içim kan ağlıyordur. Bir bezi ılık suyla ıslatmak için banyoya girdi. Derisindeki kanı temizledi. Yüz ifadesinin yumuşadığını fark etti ve cesaretlendi. Ayrıca en kötü yaralarının çoktan iyileşmiş olduğunu görmekten de memnundu. Uğraşmak zorunda kalacağı tek kalıcı yara zihninde kalanlardı. Ancak bunları onun için iyileştiremezdi.

Boğazını temizledi ve bir sonraki konuşmasında öfkesi gitmişti. "İblisler neden peşimden geldi? Yani, bir tür prensten bahsettiler ama-"

"Prens?" Zebani açıkça ilk hamlesini yapmıştı. Şeytan bedelini ödeyecekti.

"Evet. Ve sana göre ben bir tür para avcısı olsam da, aslında prenses olmak gibi bir arzum yok."

Suçluluk duygusunun yarattığı gelgit kaçınılmazdı. "Sen servet avcısı değilsin. Ve iblisler sadece sana saldırmak için saldırdı.
Bana," dedi. Giysilerini temizleyeceğini bildiği için cüppelerinden birini kızın vücuduna örttü. "Şimdi bakabilirsin."

Kirpikleri kırpışarak açıldı. Onun dışında her yere bakarak, "Hiçbir şey değişmedi. Ben hâlâ korkunç bir düşmanım. Peki neden bana yardım ettin?"

"Sen benim düşmanım değilsin. Kökenlerine kötü tepki verdim-" "Kötü mü? Ha!" diye araya girdi. "Bu yetersiz bir ifade
yılın."

Sanki o hiç konuşmamış gibi devam etti. "Ve ne kadar üzgün olduğumu asla ifade edemeyeceğim. Benim hatamdı. Başka bir kadının günahları için seni suçluyorum."

Ağzını açtı ve kapattı. Bakışları üzerini örten cübbeye takıldı ve iç çekti. Oturur pozisyona geçti, başını eğdi ve dizlerini yukarı çekti.

Utanç verici bir pozisyon.

İyi bildiği bir yerdi. Bir daha asla içinde bulunmamaya yemin ettiği ama yine de başka birini oraya sürüklediği bir yer.

Asıl utanması gereken oydu. "Çok üzgünüm, kulta."

"Tamam. Özrün kabul edildi. Affedildin. Ve değersiz değilsin," diye ekledi isteksizce. "Makul olabilirim ve kızgınlığı bırakabilirim."

Bu sözlerde ciddi olmak istiyordu. Bunu anlayabiliyordu. Ama henüz tam olarak o noktada değildi. "Üşüdün mü? Aç mısın? Var mı
Bir şeye ihtiyacın var mı? Sizin için getirebileceğim herhangi bir şey?"

Gözleri şüpheyle kısılmıştı, başını salladı. "Benim çantam giysi ve mücevherler, eğer bulabilirsen. Onlar benim. Onları ben kazandım. Gerçi, muhtemelen şimdiye kadar birileri almıştır.
Lanet olsun. Oh," diye ekledi, aklına gelen düşünceleri açıkça dile getirerek, "geri dönmeden önce yeni bir kimliğe ihtiyacım olacak."

Geri dönmek mi? "Sana söyledim. Burada, kulüpte kalmanı istiyorum. Arkadaş olabileceğimiz bir yerde. Otlarımın geri kalanı için yardıma ihtiyacım var."

"Hayır, kesinlikle hayır," diye yanıtladı başını sallayarak. "Sana bağımlı olmaktan hoşlanmadığımı fark ettim. Çünkü kabul edelim ki Thane. Beni suçlama konusunda her an fikrini değiştirebilirsin ve o zaman ben nerede olurum? Avluya mı kazık çakardım?"

"Yapmayacağım. Seni asla incitmeyeceğim."

"Bunu daha önce de duymuştum." Yorgunluk yüz hatlarına yerleşmişti. "Buna inanmana sevindim, gerçekten, ama artık
kendimden sorumluyum."

Bir umutsuzluk dalgasıyla savaşmak zorunda kaldı. Kadının değerli güveni mahvolmuştu ve tüm bunlar onun yüzünden olmuştu. "Kal. Lütfen." Yalvarıyor
Yine mi? Arkadaşlık için mi? O sadece... Onun dışarıda, yalnız ve savunmasız olduğu düşüncesine katlanamıyordu. Tehlikede. Ya da daha kötüsü, başka bir adamla şehvet içinde. "Burada çalış ya da çalışma. Her iki durumda da güvende olacaksın."

Yine başını sallayarak onu reddetti.

İnatçı kadın. Bir sonraki hamlesini anlamaya çalışarak onu

inceledi. Saçlarının uzunluğu yastıklarının üzerine dökülmüştü, kara bir bulut gibi; bu hoşuna gitmişti. Bir zamanlar ona parıldayan füme cam gözleri şimdi temkinliydi; bu hoşuna gitmemişti.

"Yeni kimliğinizi alacağım," dedi. "Ancak bu birkaç hafta sürebilir. Belki aylar bile sürebilir." Çünkü planlamıyorum yakın zamanda başlamasını beklemiyordu. Bu arada, onun kendisine olan inancını yeniden inşa etmek için elinden gelen her şeyi yapacaktı. Bir süre sonra kalmak isteyecekti. Kesinlikle. "Beklerken daha fazla para kazanabilirsin."

Burnunun kenarını sıktı ve içini çekti. "Tamam," dedi. Sonunda başıyla onayladı. "Beklerken burada çalışacağım. En azından bir yuva daha kurabilirim."

"Evet. Bir birikim. Kesinlikle." Kadının bir tutam saçını parmaklarının arasında eleyerek yumuşaklığına hayran kaldı. "En iyi masalara sahip olmanı sağlayacağım."

"Hayır. Özel muamele yok. Sırf senin suçluluk duygunu yatıştırmak için kızlar göz ardı edilmemeli." Saç tellerini adamın elinden çekip aldı ve bacaklarını yatağın diğer tarafına atarak adamın karşısına geçti, aralarına mümkün olduğunca mesafe koydu.

Bornoz yere düştü ve ayaklarının dibinde birikti. Neyse ki malzeme görevini yerine getirmiş ve kan lekesi kalmamıştı.

"Ben odama gidiyorum," dedi, bir kez daha onun bakışlarıyla karşılaşmak istemeyerek.

Ona uzanmamak için çarşafı yumrukladı. "Kaldığın süre boyunca bunu alabilirsin."

Süslenmemiş duvarlara, mobilyaların seyrekliğine baktı. Acı yüz ifadesini yıkadı.

Acıdı mı? Bunun için mi? Başka bir kadına hiç yapmadığı bir teklif.

"Hayır, teşekkür ederim," dedi çenesini kaldırarak. "Kızlarla kalmayı seviyorum."

Bir ret daha. Bunu beklemesi gerekirdi. Ama göğsündeki sıkışma eskisinden daha keskin ve güçlü bir şekilde geri döndü. "Bellorie bir saat içinde gelecek, söz verdiğim gibi bu geceki vardiyaya tam zamanında yetişecek."

"Teşekkür ederim." Başı dik bir şekilde odadan çıktı.

* * *

THANE ONU IZLIYORDU.

O adamla ne yapacaktı?

İblis saldırısının üzerinden iki hafta geçmişti. Her iki haftada da Thane ona bir sepet çikolata, bir vazo gül ve bir kutu kitap göndermişti. Her hediyenin yanında bir de "Özür dilerim" kartı vardı. Her ne kadar affetmesi için yalvarmış olsa da. Şimdi itiraf edebilirdi ki bu çok hoştu ve onun buz krallığı karakterinin tamamen dışındaydı.

Bir masada, "Lucien" diye seslendiğini duyduğu korkunç derecede yaralı ama ciddi şekilde sallanan bir savaşçının yanına oturmuş, ikisi de kayıp bir savaşçı hakkında hararetli bir sohbete dalmışlardı
Torin adında bir kız, bir tür çubuğa hapsolmuş Cameo adında bir kız, zaman gecikmeleri, Bjorn ve gölgeler.

Elin'in kulak misafiri olduğundan değil... birazdan fazla... Tamam, çok.

Tüm bunlar olurken, Gönderilmiş Olan'ın dikkati tekrar tekrar ona döndü. Ve her geçen saniye daha da öfkeleniyor gibiydi.

Sanki ona kızmak için bir nedeni varmış gibi!

Yine de ona kızmakta sonuna kadar haklıydı. Gittiği her yerde onu takip eden adamları vardı. Ve hadi yapmayalım "Arkadaş olabiliriz" lafını bir kenara bırakırsak, o, aşağılık insan-aşağılık-iğrenç-Phoenix, onun değerli seks odasında kalmaya layık değildi. Bunun yerine, onu bir hapishane hücresine koymayı teklif etmişti. Sade ve boş
ve diğer sevgililerinin üzerine yığmaktan çok mutlu olduğu lüksten yoksundu.

Ve yine de...

Onun için iblislerle savaşmış ve ona göz kulak olmuştu, onu bir çeşit iyileştirici sıvıyla besledi. Sonra da kızın üzerindeki her damla kanı şefkatle temizlemişti, böylece kız çıldırmış tarafını göstermeyecekti. Ona zalimce davrandığı için özür dilemişti ve bunda ciddi olduğundan emindi. Onu hayatının geri kalanında evinde kalmaya davet etmişti.

Kendini kollarına atmadan onu o yatakta bırakmak, şimdiye kadar yaptığı en zor şeydi. Ama o

onun seksi-seksi-bum-bum büyüsüne ikinci kez kapılmıyordu.

Yeni yaşam hedefleri: Thane'e direnmek, banka kurmak, ölümsüz yarımlar için bir barınak açmak ve onları beslemesi için bir aşçı tutmak.

Bu şekilde, onun gibi insanların her zaman gidecek bir yeri olacaktı.

Thane, "Elin," diye seslenerek onu düşüncelerinden uyandırdı.

İlk gol için iyi değildi. Adamın sesi hâlâ kadının tüylerini ürpertecek güçteydi.

Ayaklarını onun masasına doğru sürükledi. "Ne?"

Yaralı adam ayağa kalkmadan önce ona gülümsedi ve kulüpten ayrılıyordu. Thane koltuğunda oturmuş, ona bakıyordu; kız onun ruhunun derinliklerinde özlem gördüğünü düşündü

Okyanus mavisi gözleri. Vücudu özleme karşılık verdi, meme uçları buruştu... midesi titredi.

"Çok güzel görünüyorsun," dedi, ses tonundaki boğukluk kadının yeniden ürpermesine neden oldu. "Sen her zaman güzel."

"Teşekkür ederim." İhtiyacın olan şey, Vale, mesafe. "Hepsi bu kadar mı patron? Çünkü ben çok meşgulüm."

Yalan olması şart değil. Thane'le ilgili her şeyi düşünmek zorlu bir işti.

Kaşlarını çattı. "Hayır. Hepsi bu değil."

"Çok kötü," dedi ve yan masadakiler onun bu cüretkârlığı karşısında soluk soluğa kaldılar. Belli ki, kulak misafiri olmak Günün spesiyali. "Ben zaten gidiyorum."

Kadın arkasını döndü ama adam bileğine yapışarak onu yerinde tuttu. Temas noktası çok lezzetli bir şekilde yandı ve üçüncü ürpertisini yaşadı.

Onda bir sorun olmalı.

"Üşüyor musun?" diye sordu. "Bir bornoz getirebilirim." Neden her zaman ona bir bornoz vermek istiyordu? "Ben iyiyim."

Onun endişesinin duygularımı etkilemesine izin veremem.

Sanki söyleyecek doğru kelimeleri arıyormuş gibi bir duraksama. Sonra, "Sana sorun çıkaran biri oldu mu?"

"Evet." Omzunun üzerinden şöyle bir baktı, "Şu anda ona bakıyorum. Bırak onu."

Komşu masadan bir nefes daha.

Thane'in gözünün altındaki bir kas seğirdi ama bileğini bıraktı.

Neden ona böyle saldırıyorum?

Ama sonra, cevabı zaten biliyordu. Adam ona ne kadar iyi davranırsa, ondan uzak durmak o kadar zorlaşıyordu. Onun öfkesini kışkırtmak zorundaydı.

"Özür dilerim, tamam, ama şimdi gidiyorum," dedi ve uzaklaştı. Dizleri bara kadar çarptı. Müşterilerden biri ona işaret etti ve o da hemen yanına koştu.

"Evet? Yardımcı olabilir miyim?"

May I.

Kelimeler aklına takıldı ve Thane'le asansörde oynadıkları erotik oyunu hatırlattı; ürperdi.

Bir siren olan kadın, içki siparişi vermek yerine, "Thane'in sizi bir Anka kampından kurtardığını duydum," dedi.

"Duyduğun her şeye inanmamalısın." Kurtarılmak Elin'in kullanacağı bir kelime değildi. Artık değil.

Cevap "Hmm" oldu. Esmer kız her nasılsa bu sese büyük bir onaylamama duygusu yüklemeyi başarmıştı. "Eh, ben senden çok daha güzelim, bu yüzden beni orgazmsız durumumdan kurtarması için onu ikna etmekte hiç zorlanmamalıyım."

Ardından gelen kıskançlık sıyrığı Elin'in göğsünde çiğ ve öfkeli bir yara açtı.

Kıskançlık mı? Hayır! Bunu hissetmeyi reddetti.

Kötü bir cevabı öldürdü. Ben bundan daha iyiyim.

Hayır, aslında daha iyi değildi. Kıza çift kuşlu bir selam verdi. Sonra Bellorie'de sık sık gördüğü bir ifadeyi takınarak, "Flaş haber. Kimse benden daha güzel değil." Ve bu iyi hissettirdi.

Kız ona tısladı. "Benimle
uğraşmak mı
istiyorsun?"

Kız cevap veremeden, solundaki masada iki kurt değiştiren ayağa fırladı, birbirlerine küfürler savururken sandalyeler geriye doğru kaydı. Her iki erkek de birbirleriyle ölümüne dövüşmeye hazır görünüyordu.

Sıraya gir.

Adrian yanlarına geldi ve kayıtsızca, "Yeni bir ev kuralı var. Binanın içinde kan dökerseniz hemen kazıklanırsınız. İlk kim olmak ister?"

Erkekler birbirlerine ters ters baktılar ama sandalyelerine geri yaslandılar.

Kız oturduğu yerde soldu, artık Elin'le tartışmak istemiyordu. Şekil değiştirenlerin karşısındaki masada oturan Harpyler,
Sarışın daha fazla Thane ve zincir zamanı için geri dönmüştü, hayal kırıklığıyla homurdandı.

"Şimdi eğlenmek için ne yapmamız gerekiyor?" "Neden kan dökmüyoruz? Huh, huh? Anlat!"

Evet. Neden? Çünkü... Oh, hayır. Thane bu kuralı onun için mi koymuştu?

Yapmış olmalı. Başka bir açıklaması yoktu. Elin'in tüm vücuduna güzel bir sıcaklık yayıldı. Onun büyüsüne kapılmayacaktı, unuttun mu? Ama ona karşı kesinlikle daha nazik olmalıydı.

Belki de tekrar bebek adımları atmanın zamanı gelmişti. O kötü bir adam değildi. Sadece kötü bir seçim yapmıştı. Gerçekten çok kötü bir seçim. Onu affettiğini söylediği bir seçim. Sadece konuşuyor muyum, yoksa eylemde de bulunuyor muyum?

Aksiyon. Kesinlikle hareket.

Vardiyasının başından beri hiç olmadığı kadar hafiflemiş hissederek, bir tur daha içki almak için bara atladı.
Thane'in ayağa kalkışını izledi. Tam da onu bekleyen bir gülümsemesi vardı ama Thane ona hiç bakmadı.

Sirenler, şekil değiştirenlerle yaşadıkları "ucuz atlatılan" olaydan dolayı üzgün davranmaya başladılar. Onların masasına doğru yürüdü ve
birkaç teselli sözü olabilirdi. Kızlar onun ilgisi karşısında

heyecanlandılar.

Thane eğildi ve Prettier'ı yanağından öptü.

Elin her nasılsa nötr bir ifadeyi korumayı başardı. Onun önünde biriyle mi öpüşüyordu? Bebek adımlarını unut. Ona büyük bir tekme atacaktı.

Elini uzattı; Prettier parmaklarını onunkilerle birleştirdi ve ayağa kalktı.

Yapacaktı. Oh! Bu ne cüret!

Bellorie Elin'in yanına yaklaştı, bakışları aynı yolu izliyordu. "Oh, Bonka. Çok özür dilerim."

O benim değil. Hiç benim olmadı. "Sorun yok. Gerçekten iyiyim. Ve seni gönderdiğim için üzgünüm."

Bellorie ona küçük bir gülümseme verdi. "Bunu söyleyip duruyorsun ve ben de sana bunun senin hatan olmadığını söyleyip duruyorum. Axel bana Thane'in sana karşı olan hisleriyle savaştığını ve bunun da onu değişken ve dengesiz yaptığını söyledi. Axel ayrıca ona bir çocuk gibi davranmamız gerektiğini de söyledi.
hayatta kalma umudumuz varsa yaralı hayvan."

"Axel'in aptal olduğu çok açık. Thane bana karşı bir şey hissetmiyor. Besbelli." Elin saf erkeklik gösterisini işaret etti hobaggery gözlerinin önünde gerçekleşiyordu. "Şimdi, sessiz olun. Konuşmalarını dinlemeye çalışıyorum."

"Ne zaman bu kadar otoriter oldun?" Bellorie homurdandı.

"Bugün. Şimdi sus."

Thane ve kız duyabilecek kadar yakındılar... her an onu geçebilirlerdi.... Saldıramıyorum. Gerçekten saldıramıyorum.
Ayrıca, Arizona'da yediği dayaktan sonra Elin'in bir daha kavga etmeye niyeti yoktu.

"Söylemiştim," diye mırıldandı kız, siyah saçlarını omzunun üzerinden savurup Elin'e gururlu bir sırıtış attı.

Thane bunu fark etti ve olduğu yerde durdu. "Ona ne söyledin?" diye sordu sirene.

"Oh, uh..." Kız cevap vermek için tökezledi, belki de bir yalanla kurtulamayacağını biliyordu. "Hmm. Ona bir şey mi söyledim?"

Hafıza problemin için sana yardım edeyim. "Benden daha güzel olduğunu ve onu becermeni sağlamakta hiç zorlanmayacağını söyledi. Görünüşe göre haklıymış. Ama sonra,

pek de seçici zevkleri olan bir adam değilsiniz, değil mi?"

Thane'e ve kendisine bir hakaret. Ahh. Bir dahaki sefere daha iyisini yapardı.

Sanki zehirli atıklarla yıkanmayı sevdiğini yeni keşfetmiş gibi elini sirenden çekti ve "Gitmen gerek. Şimdi."

"Hayır, ben-"

"Bu bir tartışma değil," dedi. "Gidin."

Önceden bunu duymaktan nefret ederdim. Şimdi biraz sevdim.

"Herhalde demek istemiyorsunuz-" diye devam etti kız.

"İnsanıma saygısızlık edersen, gidersin," diye tersledi Thane.

Komikti. Thane gidip bir sirenle seks yapmak üzereydi ve Elin'e kelimelerin yapabileceğinden çok daha fazla saygısızlık ediyordu.

"Onunla bu şekilde konuşamazsın," diye devam etti. "Anlıyor musunuz?" Dönerek bağırdı, "Bu hepiniz için geçerli. Unutursanız, ölürsünüz."

"Bu senin için de geçerli mi?" Elin mırıldandı.

Bakışları ona döndü ve daraldı. Kadın arkasını döndü ve uzaklaştı.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

THANE'IN KARANLIK DUYGULARI geçen her gün kalbini daha sıkı sarıyordu.

İki hafta önce Lucien, Gönderilmiş Kişi'nin son zamanlarda ziyaret ettiği her yeri keşfetmeyi umarak Bjorn'un ruhani izini takip etmeyi kabul etmişti ama iz o kadar dolambaçlı, o kadar karışıktı ki bugün tekrar buluştuklarında çok az ilerleme kaydettiğini söylemişti.

Malice bir yerlerde saklanıyordu ama Thane ondan hiçbir iz bulamamıştı.

Kendra'nın dili tekrar büyümüştü ve ona "Kölem" diye sesleniyordu, sırf onun üzerindeki hakimiyetini hatırlatmak için. Şiddete başvurmuştu. Eğer Elin bunu öğrenirse üzülürdü.

Elin... ondan kaçıyordu.

Thane son zamanlarda her şeyde başarısız oluyordu.

Başka bir sevgili edinmenin insan-yarımaymura duyduğu arzuyu dindireceğini düşünmüştü. Ama sireni seçtiğinde ve siren Elin'le kendini beğenmiş bir alaycılıkla konuştuğunda onu alt etmişti. Siren kulüpten canlı çıktığı için şanslıydı.

Daha sonra, Elin onu kovarak yanından uzaklaştı ve o da odasına doğru yürüdü. Tek başına. Volta attı. Düşündü. Ve ona bir sirenin asla yapamayacağı şekilde saygısızlık ettiğini fark etti.

Şimdi, günler sonra, ne yapacağını bilmiyordu. Sadece acı çekmeyi bırakmak istiyordu.

Adrian'ı tüm kızlara yeni üniformalar alması için alışverişe gönderdi.

Uzun kollu. Göbeği ekstra kıvrımlı kumaştan dökümlü. Pantolon. Belki bunun yardımı olur. Onu ne kadar az görürse, o kadar az isterdi. Öyle değil mi?

"Thane Downfall!"

Kanı çekilirken bile kaşları şaşkınlıktan çatılmıştı. farkındalıkla ısındı. Elin'in sesine benziyordu ama boğuktu. Ve ona bu aptal isimle sadece o sesleniyordu.

Süitinin kapılarını sarsarak açtı ve tabii ki kadın oradaydı, korumaları iterek geçmeye çalışıyordu.
Uyarılma ve öfke üstünlük için savaşıyordu; aynı zamanda, ilk karşılaşmalarından beri içinde biriken gerilim bir seviye daha yükseldi. Bazı şeylere ihtiyacı vardı
bir tür serbest bırakma. Çok yakında.

"Bir sorun mu var?" diye sordu.

Bakışları onunkilerle buluştu ama sonra kaçtı. Şimdi de ondan mı korkuyor?

Hayal kırıklığı hem uyarılmayı hem de öfkeyi gölgede bıraktı.

"Evet," dedi, "bir sorun var ve bu konuda seninle konuşmak istiyorum. Özel olarak. Majestelerinin imparatorluk muhafızları geçmeme izin verecek kadar nazik olurlarsa..."

Hayır, korkmadım. Öfkeli. Bununla başa çıkabilirdi. O onu içeri davet etti. Kadın vampirleri ve Thane'i atlatırken, adam kendini onun kiraz kokusunu daha fazla içine çekmek için eğilirken buldu.

Hareketi fark eden kadın ona sert bir bakış gönderdi.

Sessizce yorum yapması için ona meydan okudu. Özür dilemek yalan olurdu.

Kadın kanepeye yerleştiğinde, adam sessizce erkeklere şöyle dedi: "Size sadece bir kez söyleyeceğim. Elin'in davete ihtiyacı yok. Beni görmek istediğinde, bırakın geçsin. hemen." Bir başkası için asla vermediği bir taviz.

Onun için vermemesi gereken bir taviz. Geri alamayacağı bir taviz.

Kapıyı kapatıp Elin'le yüzleşti, sonra kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. Adam gömleksizdi ve Elin'in bakışları bu hareketi takip ederek adamın gücünün iplerine takıldı. Elin onun meme uçlarını da yalayabilirdi, vücudu o kadar güçlü tepki vermişti ki.

"Elin," dedi ona doğru bir adım atarak.

Gözlerini hızla kırpıştırdı ve kızardı. "Bir mahkumdan ziyade bir misafir olduğumu sanıyordum - ta ki bir

mahkumu ziyaret etmeme izin verilmediğini öğrenene kadar.

Majestelerinin yüce izni olmadan buradan ayrılmayın," dedi, ses tonundan kızgınlık akıyordu.

Durdu, mesafenin geri kalanını kapatmasına izin vermedi. "Anka Kralı'nı gördüğün gün sana kulüpten ayrılmanın artık yasak olduğunu söylemiştim."

Ayağa fırlayarak, "İşte tam da bu yüzden burada gereğinden fazla kalmak istemiyorum," dedi.

Hala onu terk etmeyi umuyorum. Duvara yumruk atmamalısın. Yapmalıyım

bir nebze de olsa edepli davrandı. Göğüslerinin hareketleriyle birlikte zıplamasından, teninin pembe bir renge bürünmesinden nefret ederek -severek-, "Bir eskort alırsan gitmene izin veririm..." dedi. Ve sen reddetmeden önce

talep edin ya da şikayet edin, tam kanlı ölümsüzler arasında bir yarı insan olduğunuzu hatırlamaya çalışın. Sen kırılabilirsin. Onlar değil."

Yüz hatları yumuşadı. "Beni korumaya çalıştığını anlıyorum ve çabanı takdir ediyorum ama Bellorie'yle birlikte olacağım.

Adamlarınızın hepsinden daha sert."

"En sert askerlerin bile desteğe ihtiyacı vardır," diye ısrar etti. "Umurumda değil." Ayağını yere vurdu. "Bir molaya ihtiyacım var. Senin

erkekler beni her yerde takip ediyor. Bir dahaki sefere işimi yaparken içlerinden birinin banyoya dalmasını bekliyorum. Artık dayanamıyorum."

Dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi. "Nereye gitmek istiyorsun?"

"Birkaç bulutun üzerindeki yakan kaya oyunu. Son ikisini kaçırdım ve bu takımım için adil değil."

"Gerçekten oynayacak mısın? Kendini geliştirmemiş olsan bile mi?" Biliyordu, çünkü onu birden fazla kez antrenman yaparken izlemişti.

Gözleri kısıldı ama başını salladı. "Kan akacak. Çok fazla kan."

Ürperdi ama "Önemli bir şey değil. Kızlar korkuyu yenmek için benimle birlikte çalışıyorlar."

Ben olmalıydım. Onunla çalışmalıydım.

Bunun yerine, onu koruyucu bir balonun içine sarmaya çalışmıştı.

fark etti. Ondan uzak durmuş, onu rahat bırakmıştı. Her iki açıdan da bir hataydı. Düzeltme zamanı. "Eğer incinirsen, hiç hoşnut olmam."

"Bu konuda garip bir şekilde iyiyim."

Başka bir yol göremeyince, "Pekâlâ," dedi. Başka türlüsü onu tamamen yabancılaştıracaktı. "Silahlı bir koruma olmadan gitmenize izin vereceğim."

Kız parladı ve adamın kalbi gerçekten de küt küt atmaya başladı.

Muhteşem kız. "Teşekkür ederim, Thane."

"Eğer sizinle bir bağlantı kurmama izin verirseniz," diye bitirdi. Parlaklık donuklaştı. "Hayır. Seninle bağlantı kurmak istemiyorum.

Majesteleri," diye ekledi, sırf zorluk çıkarmak için, emindi.

Zacharel'le bu şekilde alay ederdi. Acaba lideri de bunu Thane kadar sinir bozucu bulmuş muydu?

"Yine de benimle bağlantı kuracaksın," dedi, "böylece herhangi bir sorun olduğunda bana ulaşabilirsin."

"Xerxes'e ulaşabilirim."

Bu hatırlatma onu kızdırdı. "Onu dışladın."

Ayağını bir kez daha yere vurdu. "Ne olmuş yani? Seni de dışarıda bırakamayacağımı nereden çıkardın?"

"Arkadaşımın aksine, sana izin vermeyeceğim." Eğer denerse kalkanlarını delip geçerdi.

Yanlış mı yaptı? Evet. Onu durduracak mısın? Hayır. Onun güvenliği önce gelir. Her zaman.

"Cevabım hayır," diye homurdandı. Öfkesi yanaklarına tatlı bir renk kattı.

"Bu bir tartışma değil."

"Gah! Sen ve o cümle. Bil diye söylüyorum, ikiniz de sinir bozucunun da ötesindesiniz."

Bugün birinin ağzı bozukmuş.

Adam onun kişisel alanına girdi ve kadın yutkundu.

"Böyle bir şey olmayacak," dedi. "Ben vermiyorum izin istiyorum."

"Sormuyorum." Onun yakınlığı...onun kokusu...onun güzelliği... öfkesi... Birbiri ardına gelen şehvet yumruklarıydı. Ama bundan daha fazlasıydı. Ona hayranlık duyuyordu. Onun yapabileceğini biliyordu.

fiziksel bir kavgada onu yok etti ve yine de ona saldırdı, kendi yolunu talep etti.

Ellerini şakaklarına koydu, yumuşacık, sıcacık bir ten. Temas anında gerildi ama yine de gözlerini kapattı.

"Seninle bir bağ kurmak istemiyorum," diye mırıldandı.

"Elin," dedi, haftalardır ilk kez gülümseyerek. "Yalanının tadını alabiliyorum." Ve hiç bu kadar memnun olmamıştı.

Tenin tene temas etmesiyle, kendini onun zihnine sürükledi. Onun bir anı parıltısını yakaladı.
Kocasına gülüyordu. Orta boylu, siyah saçlı, siyah gözlü ve klasik yakışıklı bir yüzü olan bir erkek. Gözleri sevgi ve şefkatle doluydu.

Sonra savaşçı Orson'ın nasırlı elleriyle omuzlarını kavrayıp onu salladığı bir görüntü belirdi.

Görüntüler yandı, bir an vardı, bir an sonra yok oldu, zihinsel alevler külden başka bir şey bırakmadı. O artık Onu engelliyor. Cesur insan. Ama çok geç kalmıştı. Bağ yerindeydi.

Thane teması kesti ve geri çekilerek mesafe yarattı.

"Herhangi bir sorun ya da tehditle karşılaşırsanız," dedi,

"sadece
Beni düşün. Bana elinle ulaştığın gibi zihninle de ulaş. Gerisini ben hallederim."

"Biliyorum," diye homurdandı. "Xerxes nasıl yapıldığını anlattı."

Kıskançlık vurdu ve sertçe vurdu. Sakinleşmeyi umarak kasıtlı bir yavaşlıkla nefes alıp verdi. Onun yerine arzularını körükledi. Kiraz kokusu en derin açlığını uyandırdı.

"Şimdi gidiyorum," dedi titreyerek ve geri çekildi. Ondaki değişimi hissedebiliyor muydu?

"Henüz değil." Omuzlarını kavrayarak onu durdurdu. "Yapman gereken bir şey daha var."

Bakışları onunkilere takıldı ve uzun bir süre sessiz bir şekilde birbirlerine baktılar. Hava sanki boğucu bir gece yarısı bataklığına adım atmışlar gibi yoğunlaşmıştı. Nefes almaya başladı. Göz bebekleri büyüdü.

Sevindi.

"Ne?" diye sordu sonunda, nefesi kesilmiş bir halde. "Ne yapmam gerekiyor?"

"Bu." Onu vücuduna doğru çekti ve öptü.

Yumuşak başlamadı ve onu rahatlatmadı. Dilini sertçe soktu ve giriş talep etti. Şaşırarak -ya da isteyerek- açıldı. Adam bundan sonuna kadar yararlandı, tekrar tekrar soktu, vücudunu almak istediği gibi ağzını da aldı.

Ona karşı eridi ve adını inledi. Onu istiyordu.

Onu çok istiyorum. Buna karşı koyamıyorum. Artık savaşmak istemiyorum.

Kadının sesi zihninde dolaşarak Thane'in kontrolünden geriye kalan azıcık şeyi de kopardı. Onun ağzını yuttu, emdi, ısırdı ve itti. Elin'in her şeyinin tadını çıkarıyordu. Boğazının arkasından küçük miyavlamalar kaçtı.

Onu kalçalarının altından kavradı ve kaldırdı, göbeğini ereksiyonuna uydurdu. "Bana ne yapacağımı söyle, yapayım," diye fısıldadı. "Her şeyi." Sadece beni bırakma.

Sanki onun söylemediği sözleri duymuş gibi nefesi kesildi. Belki de öyleydi. Umursama noktasını çoktan geçmişti. Önemli olan tek şey bundan sonra ne olacağıydı. Kadının ihtiyaçları ve adamın bunları karşılama yeteneği.

Bir an geçti; kadın onu öpmeyi bıraktı. Adam dişlerini sıktı. Kadın kıpırdanarak adamın elinden kurtuldu, ayağa kalktı ve ondan uzaklaştı. Dişlerini daha sert sıktı. Dizlerinin arkası sehpaya çarptığında, onun delici bakışlarıyla karşılaştı. Gördüğü pişmanlık değil, tutkuydu. Onu yaladı Dudakları... ve umutlanmaya başladı. Yavaşça, kutsanacak kadar yavaşça, belden aşağısını soydu.

Hiç bilmediği bir şehvet ona çarptı ve canını yaktı. Ama bu acının en güzeliydi. Onu terk etmiyordu.

Onun güzelliğini içten içe hissediyor, ona dokunma arzusuyla titriyordu.

Sabit dur. Yönünü bekle.

Bakışları kapüşonluydu, masanın etrafında dolaştı ve kanepeye uzandı ve yavaşça bacaklarını açtı. Bir parmağını adama doğru uzattı. "Buraya gel."

İstekli bir köle olarak mesafeyi kapattı, sehpayı iterek yoldan çekti ve bacaklarını kırdı. Kadının önünde diz çöktü. Ellerini dizlerine koyarak onu bacaklarını daha da açmaya zorladı. Soğukkanlılığını korumak için mücadele etti.

Benim. O benim. O benim.

Daha önce hiç bir kadının tadına bakmamıştı - şu anda düşündüğü şekilde değil. Bazı erkeklerin bu eylemden nefret ettiğini, bazılarınınsa bayıldığını biliyordu. Bazılarının da bazı kadınlar gibi buna tahammül ettiğini biliyordu.

Cinselliği tolere eden, partnerini memnun etmek için bunu yapmaya istekli olan ancak bundan zevk alması gerekmeyen kişiler.

Şimdi, sersemlemiş bir halde, neredeyse çaresizce, arzuyla beslenerek başını eğdi. Öylece durdu, hâlâ bekliyordu. "Elin?"

"Yap hadi. Ağzını üzerime koy."

Yavaşça onun tadına baktı. Gözleri kapandı ve onu anında uyuşturan ve bağımlı hale getiren kadınsı tatların tadını çıkardı. "Biraz daha," dedi. Bir tat daha aldı ve bir tane daha, ta ki onu yalayana kadar... şımartana kadar.

Nefes verişleri sığlaştı. "Evet," diye inledi, kalçaları kıvranıyor, ondan daha fazlasını istiyordu. "Durma. Lütfen, durma."

Ölmeyi tercih ederim.

"Ölürüm. Evet, beni sonuna kadar götürmezsen öleceğim."

Adam kadının göğüslerini yoğurmak için uzandı ama kadın adamın ellerinden birini tuttu ve bir parmağını sıcak, tatlı ağzına çekti. Emme kuvvetini kesesine kadar hissetti ve sarsılarak ereksiyonunu kanepeye sürttü. Bir sonraki yalayışında çılgına dönmüştü, dilinin ucunu kadının tepesindeki küçük sinir demetinin üzerinde tekrar tekrar gezdirdi ve kadın haykırdı.

"Daha fazla," dedi ve onu daha sert emdi.

Aşağıya, girişine doğru kaydı ve dilini seks hareketlerini taklit ederek içeri ve dışarı, içeri ve dışarı itti. O kadar sertleşmişti ki her an patlayacağından korkuyordu.

"Thane." Ayaklarını kanepenin kenarına sabitledi ve adamın ağzına karşı dalgalandı. Adam sinir yumağına geri döndü, fiske vurdu, fiske vurdu ve iki parmağını kadının derinliklerine kaydırdı. O kadar sıcak ve ıslaktı ki kayması kolay oldu. "Evet!"

Kadınım bundan hoşlanıyor. Parmaklarıyla aynı ritmi kullanarak onu emdi ve kadın ona karşı koymaya başladı. Daha hızlı ve daha hızlı. Çıkardığı sesler anlaşılmaz hale geldi. Enfes bir saçmalıktı... Ta ki

Onu saçlarından yakaladı ve iç duvarları ona kenetlenerek adını haykırdı.

Vücudu seğirmeyi bıraktığında hâlâ onu öpüyordu. Kadın bitkin ve kemiksiz bir halde kanepeye yığıldığında da onu öpmeye devam ediyordu.

Parmağını emmeyi bırakıp onu biraz ittiğinde hâlâ onu öpüyordu.

Onunla işi henüz bitmemiş olmasına rağmen başını kaldırdı. Kadın onu izlerken, adam ağzını yalayarak kadının özünün geri kalanını içine çekti. Geride hiçbir şey kalmamıştı. Her küçük parça bir ödüldü.

Doğruldu. İfadesi memnuniyetle parlıyordu,

Uzandı ve avucunu adamın ağrıyan şaftına sürttü.

Neredeyse dökülüyordu. Kesinlikle inledi. "Daha sert."

"Hayır. Seni bununla bırakacağım," diye fısıldadı hışımla, "ve sen bu konuda hiçbir şey yapmayacaksın. Beni gönderdiğin için bu senin cezan."

Cezalandırma. Acı.

Ama en iyisi.

O yaralanmayacaktı. Kadın yaralanmayacaktı. Suçluluk asla denkleme girmeyecekti.

Mükemmeldi.

Yavaşça başını salladı, onun oyununu oynamaya hevesliydi. "Ona dokunmayacağım."

Dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Belki sonra görüşürüz."

"Bundan emin olabilirsin." Ayağa kalktı, adamın etrafından dolaştı ve başka bir şey söylemeden odadan çıkmadan önce giyindi.

* * *

ELIN saha dışı çizgisinin arkasında durdu ve titrememeye çalıştı. Fang Bangers sahanın diğer tarafında bekliyordu, silahın ateşlenmesini ve oyunun başlamasını bekliyorlardı. Takım altı kadından oluşuyordu ve kenarda iki yedek oyuncu vardı. Her biri vampirdi.

"Hey, hemogoblinler," diye seslendi Savy. "Spor salonundan parçalar halinde ayrılacağınızı bilmek nasıl bir duygu?"

Fang Bangers'ın her üyesi ona tısladı. Hatta biri homurdandı, "Devam et ve şarkı söylemeye başla, şişman kadın bülbül. Bu oyun çoktan bitti."

İki takım arasında Elin'in asla kaldıramayacağı altı devasa kaya vardı. Thane haklıydı. Kendini geliştirmemişti.

Ben neden buradayım ki?

Cevap: Çünkü kızlar ona sordu ve o da hayır diyemedi.

"Kurallar" aklından geçiyordu.

Dodge Boulder'ın ilk kuralı: Kural yoktu.

Şaka yapıyorum! Eğer ona bir kaya atılsaydı ve o da onu yakalasaydı,

Atıcı oyundan atılmıştı ama kural dışı atış diye bir şey yoktu. Biri onu kafasından ya da kasığından vurabilirdi ve o da oyun dışı kalırdı. Gerçek anlamda. Birinin yaralanmasına neden olmak

beş saniye veya daha uzun süre fiziksel ölüm yaşaması takımının puanına on puan ekliyordu - ölümsüzler yeniden canlanıyordu.

Kırılma (kemikler dışında) ve mola yoktu. Ceza bayrağı yoktu. Oyun tüm takım bitene kadar sürerdi.

Temel olarak, sürekli steroid ve büyüme hormonu diyetinde yakartoptu.

Bu çok fena acıtacak.

Bum!

Açılış telaşında, her oyuncu bir kaya parçası kapmak için basketbol sahasının ortasında toplandı. Elin hariç. Güçlü yönlerime göre oynamalıyım. Yani hayatta kalmak. Binden kaçmak-

Yarım kiloluk füzeler hayatta kalmak demekti. Geride durdu

ve bekledi.

Kalbi çılgın bir ritimle çarpıyor ve omurgasından aşağı ter damlıyordu. Yüksek sesli tezahüratlar kulaklarını tırmalıyordu. Birden
Etraftaki tribünler her ırktan ölümsüzlerle ağzına kadar doluydu, bir deniz dolusu yüz zevkle sırıtıyordu. Herkesin ağzı köpürüyor, ilk sıçramaya tanık olmak için sabırsızlanıyordu.

Elin bir an için Thane'in bakışlarını üzerinde hissettiğini sandı. Sadece o bir bakışıyla tenini ısıtabilir, kemiklerini eritebilir ve onu titretebilirdi. Ama buraya onun oyununu izlemeye gelmesinin imkânı yoktu. Kendi zevkini aldıktan ve onu kendi zevki olmadan, sert ve çaresiz bıraktıktan sonra olmazdı. Sadece düşünmüştü... ummuştu... Artık bir önemi yoktu. Muhtemelen sinirlenmişti. Görsel olarak
Okşamak yeni bağlarından kaynaklanmış olmalıydı. İstemediği bir bağlantı! Şimdiden onun çok farkındaydı. Mesafeye ihtiyacı vardı, onları bağlayan bir zincire değil.

Konsantre.

İyi fikir, hem de çok erken değil. Kayalardan biri ısı güdümlü bir füze gibi davranarak doğruca ona yöneldi. Elin son saniyede dans ederek yolundan çıktı ve iç organlarıyla karşılaşmaktan kıl payı kurtuldu.

Bellorie göğsüne dayadığı kocaman gümüş bir taşla yanından koşarak geçti. "Plan Hurt Some Biatches, Bonka Donk! Başlıyoruz!"

Bu doğruydu. Plan A: Bellorie'ye yakın durun ama Elin'in saklanacağı kadar yakın olmayın. Diğer oyuncularla alay edip onları kızdırarak öfkelerini çekmek ve böylece Harpy'nin yakınlarda olduğunu unutmalarını sağlamak.

Elin Bellorie'nin solundan yaklaşırken, Chanel vampirlerden birine bir kaya parçası fırlatarak kızın çenesine vurdu. Çarpmanın etkisiyle yere savruldu ve yere düşmeden önce taşı yakalayamadı. Artık şekli bozulmuş olan ağzından kan akıyordu.

Elin'in midesi bulanıyordu ama bir şekilde bunun üstesinden gelmeyi başardı. Thane'e yalan söylememişti. Kızlar korkusunu yenmesine yardımcı olmak için onunla birlikte çalışıyorlardı. Ama "onunla çalışmak" derken, onunla konuştuklarını kastediyordu.

bir yandan da sırayla ellerini kesiyorlardı,

ve yüzünde biriken kıpkırmızıyı itiyordu. Buna daldırma terapisi diyorlardı.

Yaralarının tekrar birleşmesini izlerken, kanın her zaman acı ve ölümle birlikte gelmediğini fark etti. Kan hayat olabilirdi.

Bunu yapabilirim. Elin kendini daha geniş bir hedef gibi göstermek için kollarını açtı ve seslendi, "Hey, vampir. O kadar çirkinsin ki doğduğun gün doktor anneni tokatladı." Tamam, bu çok iyi bir laf sokma değildi ama işe yaradı.

"Annem muhteşem!" Vampir ona bir taş fırlatmadan önce çok uzun, çok keskin dişlerini gösterdi. Elin eğilirken, Bellorie kendi taşını fırlattı ve kızı omzundan vurdu. Dışarı!

Bellorie sırıtarak Elin'e çak bir beşlik
yaptı. Tamam, bu iş eğlenceli olmaya
başlamıştı.

Bir oyuncuyu daha aynı şekilde saf dışı bıraktıktan sonra -sadece dört tane kaldı!- Fang Bangers durumu fark etti ve Elin'i tamamen saf dışı bırakmaya karar verdi. Birbiri ardına kayalar
ona doğru fırlattı. Vay canına! Hepsinden kaçmanın bir yolu yoktu. Sonra Octavia oradaydı, birini yakaladı. Chanel oradaydı, bir tane daha yakaladı. Bellorie ve Savy çok uzaktaydı. Son taş hızla yaklaşıyordu...

Bir seçeneği vardı. Kaçmak ve oyunu devam ettirmek. Ya da yakalayıp bitirecek ve zaferi garantileyecekti.

Kollarını açtı ve-

Çat. Göğüs kafesi ve kaburgaları inlerken Elin'in vücudu geriye doğru savruldu. Nefesini kaybetti. Oh, acı! Yakalamak bir hataydı. Büyük bir hata.

Sakinleştiğinde odaklanmaya çalıştı. Yıldızlar görüş alanında yüzüyordu.

Kalabalık ürkütücü bir şekilde sessizdi.

Ardından bir kutlama bombası patladı ve tezahüratlar
yükseldi. "Başardınız!" Bellorie çığlık attı.

Yani... kazanmışlardı, fark etti. Gerçekten kazanmışlardı! Adrenalin devreye girerek acıyı hafifletti.

Kızlar kayayı onun kung-fu tutuşundan çekip aldılar ve onu ayağa kaldırdılar. Onu kucaklayıp öptükten sonra başlarının üzerine kaldırdıklarında yüzünü buruşturdu.

İçini bir zafer duygusu kapladı. Zafer ve rahatlama. Arkadaşlarına yardım etmişti. Ve gerçekten de öyleydiler. Onlar onun arkadaşlarıydı. Dışlanmış biri değildi. Aşağılık bir köle olarak görülmüyordu. O bir eşitti ve seviliyordu.

Göğsündeki acıyı umursamadan gülüyordu. Kollarını havaya kaldırdı. Sonra kendini bir seyircinin tanıdık kristal bakışlarına bakarken buldu ve nefesi yeniden kesildi. Thane onun oyununa gelmişti. Ve sırıtıyordu, o şahane gamzeleri tam teşekküllüydü.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

ELIN bir kadeh daha "Legspreader" içti. Bellorie'nin içkiye verdiği isim buydu zaten. İlk başta tatlıydı, ama acı bir artçı şoku vardı ve oh, vay canına, güçlü bir yumruk oluşturuyordu. Bir kaya gibi, diye düşündü sırıtarak.

Onu kontrol ettikten ve göğüs kafesi ile kaburgalarının milyonlarca küçük parçaya ayrılmadığını açıkladıktan sonra, kızlar onu Inferno'ya götürmüşlerdi.
büyük zaferlerini kutlamak için. "Benim sayemde,"

diye bağırdı gülerek.

Yanındaki Bellorie gözlerini devirdi.

Müzik havada gümbürdüyordu. Işıklar karartıldı, gölgeli bir atmosfer yarattı. Dumanlar yükseliyor ve bedenler kalabalıklaşıyor... dans ediyordu. Elin de onlara katılacaktı ama şu anda baş dönmesi yüzünden çok keyifsizdi ve siyah-ve-
beyaz karo zemin yardımcı olmuyordu.

Bellorie omzunu okşadı ve Elin uyuşmuş hissetmesine rağmen yüzünü buruşturdu. Göğüs kafesi ve kaburgaları ama göğsünde jumbotron büyüklüğünde bir çürük vardı.

Jumbotron. Thane'in penisi

gibi. Kıs kıs güldü.

Belki de ona Thane Jr'ı Anka kampında gördüğünü ve okumayı sevdiği birkaç aşk romanı kahramanı gibi onun içine sığmayacağını düşündüğünü itiraf etmesi gerekiyordu. O zaman sığacağını kanıtlamaya kararlı olacak ve sonunda onunla hınzırca bir ilişki kurabilecekti.

Harika!

Çünkü, işte buradaydı, düpedüz. Aralarında kimya vardı. Patlamalara neden olan türden. Bir elementin diğerine neden tepki verdiği hakkında hiçbir fikri yoktu ve umurunda da değildi. Onlar sadece

yaptı. Kaybettiği bir savaşla mücadele etmekten bıkmıştı. Onu istiyordu. O da onu istiyordu. Neden yeniden bir ilişki denemiyorsun?

Söylediği gibi, Bay ona hayatına devam etmesini ve mutlu olmasını söyleyecekti. Her nasılsa, Thane'in dokunuşu onu mutlu etmişti.

Bellorie, "Seninle gurur duyuyorum Bonka Donk," dedi.

"Ben de," diye başını sallayarak cevap verdi. "Bu şimdiye kadar planlanmış en iyi plan olmalı."

"Plan mı?"

"Evet. Belki bu gece bile jumbotrona çıkabilirim."

"Çok tuhafsın."

"Teşekkür ederim."

Bellorie başını sallayarak, "Hoş geldiniz," dedi.

Thane'i baştan çıkarmak çok kolay olurdu. O bile değildi Ona kızgındı! Onu açık bırakarak neyi başarmayı umduğunu anlamış olmalıydı, onun her bir ihtiyacını, hatta daha karanlık olanları bile, ona ya da kendisine gerçekten zarar vermeden karşılamıştı. Bu ihtiyaçlara sahip olduğunu reddetse de etmese de.

"Geçen sezon Deep Fryers'a kaybettik, bir grup Phoenix," dedi Savy. Kızlar küçük, dairesel bir masanın etrafında duruyordu. "Bayanlar o zamandan beri bahis korkusu nedeniyle ligden çekildiler ve bu gerçekten berbat, çünkü bir rövanş çok havalı olurdu. Elin'i yem olarak kullanarak zaferi ve onların erkek arkadaşlarını çalabilirdik."

"Woo-hoo!"

"Sırada dört Sent Ones var," dedi Chanel, saçlarını bir omzunun üzerinden savurarak. "Knock Knocks. Onlar Thane'in ordusunun bir parçası. Ve sakın onlarla sohbet etmeye kalkmayın. Bizim Knock Knocks olduğumuzu söyleyecekler.
Kapıyı çalarlar ve siz "Kim var orada?" diye sorarak komiklik yaptığınızı sanırsınız, onlar da "Sizi mahvedecek kızlar" derler. Biz de onları mahvedeceğiz."

Octavia kadehini kaldırarak, "Hapishane kurallarıyla oynayacağım, millet," dedi.

Uh-oh. "Thane'in asker arkadaşlarının suratlarını dağıtmamızla ilgili bir sorunu olmaz mı?"

Kızlar sevinçle kıkırdadı ve o kaşlarını çattı. Ciddi bir soru sormuştu. Öyle değil mi?

"Evet, suratlarını dağıtacağız," diye bağırdı Savy ve bir kadeh daha içti. "Canları çok yanacak!"

Elin bunun Thane'le konuşmak için mükemmel bir başlangıç olduğunu düşündü. Penisi hakkında bir tartışma başlatmak için tam da ihtiyacı olan şeydi. Gözlerini kapadı, konsantre oldu ve
zihinsel olarak ona ulaştı.

Knock Knock'ları kremlediğimizde Scorgasm'lara kazık atacak mısın? diye sordu.

Sessizlik.

Başarısız mı olmuştu?

Merhaba, Kulta. Sesi, her hücresine dokunarak içinden fısıldarken saf erotizmdi. Kadın haykırdı. Zaferini kutlamak için içiyor muydun?

Evet.

Peki kaç tane içtin?

Sadece on altı yaşında. Büyükler yok. Üniversitede herkesten daha fazla içebilirdim. Neredesin ve ne yapıyorsun? Daha iyi bir soru: Ne giyiyorsun?

Şeytanlarla savaşıyordum. Şimdi havadayım, uçuyorum. Ve bir cübbe giyiyorum.

Elbiseler kızlar içindir.

Katılıyorum. Bundan sonra bir tane giymelisin. Tüm favori parçalarıma kolay erişim sağlamalarını seviyorum.

Bacaklarının arasında sıvı ısı birikti. Sana bir soru sorabilir miyim?

Az önce yaptın, diye cevap verdi.

Har-har.

Sor.

Ne söylemeyi planladığını unutmuştu. Bu yüzden haftalardır merak ettiği soruyu sordu: Adrian neden bir dişiye dokunamıyor?

Neden umursuyorsun ki? Bu kez ses tonunda biraz ısırık vardı.

Sadece merak.

O zaman onu yatıştıracağım. Son iki sevgilisini öldürdü. Oh. Ne kadar üzücü.

Oldukça.

Peki neden öldürdü? Nasıl öldürdü?

O çok güçlü. Kazara bir hırpalama. İki kere mi?

"Elin," dedi Bellorie, ses tonu tuhaftı. "Beni dinlemelisin."

"Henüz değil," diye mırıldandı. İşler çığırından çıkmak üzereydi.

İlginç.

"Şimdi."

Bekle, dedi Thane'e, sonunda onunla ne hakkında konuşmak istediğini hatırlamıştı. Ama sakın gitme. Çünkü penisin hakkında çok önemli bir ifşaatım var.

İlk başta cevap vermedi. Sonra, "Hâlâ ağrıyor, kulta." diye mırıldandı. Bu konuda bir şey yapacak mısın?

Evet! Ama tek söylediği zaman gösterecek oldu. Şaka.

Nasıl oldu bilmiyorum ama evet.

"Beğendim" demeden önce bir kez daha durakladı.

Sound-of-Music tarzı dönme dürtüsünü reddeden Elin gözlerini kırpıştırarak açtı ve arkadaşıyla yüzleşti.

Bellorie'nin yüz ifadesi fark edildi ve kaşlarını çattı. Kız... kapalı görünüyordu. Rahattı, evet, ama aynı zamanda duygusuzdu.

yanında duran erkeğe el salladı. Uzun boylu ve genişti, kaslıydı ve tamam, oldukça yakışıklıydı. Ama kafa derisinden binlerce küçük yılan, canlı saç telleri gibi kayıyordu ve bu... hafif bir caydırıcıydı.

"Onunla dans etmelisin," diye bitirdi Bellorie.

Elin, dedi Thane öfkeyle ve Elin sarsıldı.

İşaret parmağını Bellorie'ye ve erkeğe doğru uzattı. "Bir saniye."

Soru, dedi Thane'e. Ne tür bir yaratığın saçları yılandır?

Bir Gorgon.

Oh, bu doğru. Annem söyledi. Ama bütün gorgonlar dişi değil mi?

Çoğunlukla. Ama her yüzyılda yeni bir erkek doğar. O kral olur. Neden?

Sanırım bu yılın taç yarışmacısına bakıyorum.

Ondan uzaklaşacaksın, dedi Thane, sesi artık düzdü. Derhal.

Neden? Annesi ona ne söylemişti? Erkek gorgonların bir çeşit özel güçleri olduğunu mu? Evet! Evet, öyleydi. Ama ne gücü? Hipnozla ilgili bir şey mi?

"Elin," dedi Bellorie tekrar. "Onunla dans etmelisin." Evet,

kesinlikle hipnoz. Arkadaşı şaşkınlık içindeydi ve Elin gorgonun bakışlarıyla karşılaştı, ona defolup gitmesini söylemeye niyetlenirken zihni kapandı.

"Kadın. Dans et. Şimdi," dedi, sesi alçak ve sessizdi. Onu savunmasız bırakan bir şekilde zorlu.

Savunmasız mı? Hayır. Ben değilim. Artık değilim. Ama ondan başka bir yere bakamıyor, ondan ve onu saran kollarından başka bir şey düşünemiyordu. Gözleri altın sarısıydı, zümrüt çizgileri vardı. Güzel gözlerdi. Çılgın gözler. Gözbebekleri, gözbebeklerinin üstünden altına uzanan ince siyah bir çizgiden başka bir şey değildi.

Ve yılanlar... Şu anda ona odaklanmışlardı, derisinin ve kaslarının arasından ruhuna bakıyorlardı.

O-

Dans edecekti. Evet, diye düşündü, vücudundaki her kas gevşerken. Bu inanılmaz bir fikirdi.

Erkek onu dans pistine götürdü. Güçlü kollar tıpkı hayal ettiği gibi onu sarmış, yakın tutmuş ve şehvetli bir salınışa yönlendirmişti. Kokusu Sandal ağacı burun deliklerine doğru yayıldı. Güzeldi ama... yanlıştı.

Bunların hepsi yanlıştı.

"Öp beni," diye emretti gorgon.

"Hayır, ben-"

"Beni öpeceksin." O ve yılanları ona baktı.

Hayır, dedi yine. Ya da söylemeye çalıştı. İnkâr etmeyi dudaklarının arasından geçiremedi.

Adamın ağzı kadınınkine değdi ve kadın kaskatı kesildi. Adam ona tekrar bakmak için başını kaldırdı. "Hoşuna gidecek."

Adam bir kez daha öpmek için aşağı indiğinde, kadın bir şekilde
geri dönecek gücü buldu. Bu adamdan etkilenmemişti. Çekiyor muydu?

Müzik aniden durdu. Kahkahalar ve konuşmalar kesildi. Sessizlik hüküm sürdü. Kalabalık hızla dağılırken, gorgon doğruldu ve aralarındaki mesafeyi genişletti. O ve ürkütücü yılanları en sonunda gözlerini kaçırdı ve Elin bir anda kendine geldi, aklında tek bir soru dönmeye başladı.

Ne. Ne. Saçmalık mı?

Thane kalabalığın ortasına doğru yürüdü ve kadının dizleri neredeyse rahatlamaktan ve anında, inkâr edilemez bir şekilde tahrik olmaktan büküldü. Erkek, ete kemiğe bürünmüş bir fanteziydi ve ona karşı duyduğu tüm arzular bir anda geri gelmişti. Öpmek. Tatmak. Dokunmak.

Yiyin.

Ama gorgona odaklanmıştı, içinden öldürücü bir öfke fışkırıyordu. İki erkek birbirinden sadece birkaç santim uzaktayken,
Thane kelimelerle uğraşmadı. Elin'i arkasından çekiştirdi ve Gorgodude'un ızgarasına yumruk attı.

Şiddet gösterisi karşısında nefesi kesilmişti ama dehşete kapılmamıştı. Biraz tahrik olmuştu.

Yaratık yere düştü ve Thane onun üzerine atlayarak omuzlarına bindi ve onu yere mıhladı.

Sonra Thane çekiçle vurmaya başladı, birbiri ardına vahşi yumruklar savurdu.

Gorgon karşı saldırıya geçmeyi asla başaramadı. Ya da savunmaya. Thane bayılana kadar ona vurdu.

"Thane," dedi Elin, sesinin boğukluğuna şaşırarak. Bir şekilde öfkesine nüfuz eden bir ses. "Unut onu. Bana konsantre ol. Sana ihtiyacım var."

Aniden durdu, ayağa kalktı ve ona doğru döndü.

Tatlı merhamet. Yüz ifadesi saf saldırganlıktı. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu, agresif bir hareketti. O Bacaklarını açarak saldırgan bir duruş sergiledi. Ama en azından derisindeki ve cübbesindeki kan kaybolmuştu.

"Bana ihtiyacın var mı?" Ses tonu agresiften de öteydi. Hedonistikti. Neredeyse bir davetti. O da kabul etti.

Elin onun kollarına atıldı ve bacaklarını beline doladı.

"Sen bir barbarsın. Hadi sevişelim," dedi. Belki de yeni lakabı Octopussy olmalıydı, çünkü elleri her yerdeydi, kanatlarının her yerinde, tüyleri okşuyor, ultra yumuşak tüyleri eliyordu. "Sen sadece orada dur ve güzel görün, işin büyük kısmını ben yapacağım."

"Ah, Elin," dedi Bellorie, yanına gelerek. "Dudaklarının fermuarını çekmek isteyebilirsin. Ağzın sana sözler veriyor. bedenin senin kalmanı istemeyecektir."

"Ne içti?" Thane dudaklarının kenarlarını bükerek sordu.

O ve Bellorie hep bir ağızdan "Legspreader," diye cevap verdi. Bakışları onu hiç terk etmemişti ve şimdi onu yalayıp yutuyordu.

"Benimle olmadığın sürece bunu bir daha asla içmeyeceksin." "Beni elemli yaptığı için mi?" diye sordu, yaklaşarak kulak memesini kemirmek için.

"Ve otoriter. Ama bu yönünü seviyorum. Her yönünü seviyorum."

Adamım çok tatlı. "Phoenix tarafı bile mi?"

Gerildi.

Cevap: Hayır. Bu yüzden incinmeme izin vermeyeceğim. Bebek adımları.

Kulağının kabuğunu öptü ve fısıldadı, "Sanırım penisim hakkında bana söylemek istediğin bir şey var."

Sadece Thane'in var olduğu bir dünyada kaybolmuş bir halde, "Bugün bunu çok düşündüm," diye itiraf etti. Thane'in saç uçlarıyla oynadı. "Birlikte kamptayken gördüm, Küvetteyken hissettim ve çok büyük ve delinmiş ve dilimi deliğin üzerinde gezdirmek istiyorum ve sen bana neredeyse yapabileceğime söz verdin ve asla yalan söylemezsin ve oh, bunu yine beceriyorum, değil mi?"

"Beni kesinlikle azdırıyorsun," diye mırıldandı. "Hadi eve gidelim."

Havaya fırladı ve kızın midesinin dibi düştü. Göğsüne sıkıca sarılmış kızla birlikte önce binanın içinden, sonra da gökyüzünden süzüldü. Yıldızlar ışıl ışıl parlıyor, siyah kadife denizinden göz kırpıyorlardı. Ve ay... Dünya çapında bir parti için mükemmel bir flaş ışığı.

"Muhteşem," dedi.

"Evet ama bana bakmanı istiyorum," diye emretti ve kadın itaat etmekte çaresiz kaldı. "Bir insan on altı Legspreader'dan sonra ölebilir. Bir daha asla bu kadar çok içme."

Saç telleri ona çarparken burnunu onunkine sürttü. "Sanırım diğer yarım bugün işe yaradı,
huh?"

Ona ters ters baktı.

"Peki, her neyse. Bir daha asla bu kadar çok içmeyeceğim."

Adam kızın boynunu okşayarak boğazının derinliklerinden bir inilti çıkardı. "Aferin kızıma."

Duyguların tadını çıkarırken gözleri kapandı. "Mmm, bu harika hissettiriyor."

"Benim dudaklarım mı, yoksa bu gece herhangi birininki mi?"

"Senin. Sadece senin. Sana daha kaç kere söylemem gerekiyor?"

"Ne kadar gerekiyorsa o kadar." Adam kadının nabzındaki vahşi gümbürtüyü emdi ve kadının içinden neredeyse dayanılmaz bir zevk fışkırdı. "Gorgonlar bir bakışla hipnotize edebilirler. Bir daha asla gözlerinin içine bakma."

Arzusunun ötesine bakması bir anını aldı ve
onun sözlerine konsantre ol. "Ama sen yaptın. Ona baktın

göz."
"Aklım... doğru değil."
"Ne demek istiyorsun?"
İçini çekti. "Kendin söyledin. Yabani otlarla dolu. Eskisi kadar çok değil ama bazıları hâlâ orada. Kendra'dan sonra..."
"Oh...oh, Thane."
"Her zamankinden daha fazla korunuyorum, bu da herhangi birinin beni hipnotize etmesinin zor olacağı anlamına geliyor. Ama bir şekilde," diye ekledi usulca, "sen bunu başardın."
Çenesini kavradı ve onu bakışlarıyla buluşmaya zorladı. "Bir romantik ilan daha. Seninle ne yapacağım, bebek kekler?"
"Senden ne yapmanı istediğimi biliyorum," diye mırıldandı. "Çıplak yuvarlanmayı da içeriyor mu?"
"Birkaç kez. Ama Elin? Dürüstlük adına, seni uyarmak zorundayım. Ben romantik değilim."
"Şaka mı yapıyorsun? Bana defalarca kitap, çiçek ve çikolata gönderdin. Ve notun! Sen
Notunu hatırlıyor musun? Okuduğumda aşırı romantizmden neredeyse ölüyordum."
"Yani aşırı romantizm iyi bir şey mi?" diye sorarken çocuksu ve utangaç görünüyordu.
Kalbi sıkıştı. "Hem de çok. Kalbimdeki Sevgililer Günü geçit töreni gibi."
Doğruldu ve onu kendisine sarılmış halde tuttu. "Buradayız." Bir saniye sonra, Downfall'ın çatısına öyle yavaşça indi ki, neredeyse hiç sarsıntı olmadı.
"Odana git!" diye emretti.
Vampirleri ve çift kapıları atlayarak hızlı adımlarla ilerledi. Koridor kilometrelerce uzanıyor gibiydi ama sonunda süite girdi... ve onu geçen sefer götürdüğü çorak odaya.
Suratını astı. "Neden beni buraya getirip duruyorsun? Neden süslü hobag odası için yeterince iyi değilim?"
"Yeterince iyi mi?" Onu şefkatle yatağın üzerine yatırdı. "Elin, o oda senin için yeterince iyi değil. Bu oda benim,

ve bunu asla bir başkasıyla paylaşmadım."

"Oh." Az önce ona en iyi cevabı vermişti. Yanıt. Hiç. "O zaman ben özelim?"

"Ötesinde." Onun yanına yerleşti ve bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Beni tahrik ediyorsun, eğlendiriyorsun, kızdırıyorsun, hayal kırıklığına uğratıyorsun, meydan okuyorsun ve beni tahrik ettiğinden bahsetmiş miydim?"

Neredeyse eriyordu. Neredeyse. "Ama seni tatmin edebilir miyim?" diye sordu, korkularının geri kalanını ortaya koyarak. "Onlara, sevgililerine ne yapıyorsun? Onları zincire vurmak ve sanırım tokatlamak dışında."

Yüz hatlarını boş bir maske kapladı. "Sorularınızda açık olun."

"Vurur musun?"

"Yaptım. Evet. Bazen."

"Ve bu seni tahrik
ediyor mu?"

"Uyarılmış. Geçmiş zaman. Sanırım içimdeki bir şeyi rahatlattı ve bu da beni tahrik etti."

"Ama onun yerine başka adamlara da vurabilirdin. Gorgon'a yaptığın gibi."

"Evet, ben yetenekli bir dövüşçüyüm ve bundan da zevk alıyorum ama bu farklı bir tatmin duygusuyla birlikte geliyor. Sessiz bir versiyon, bir pastanın tadına bakmak gibi -sizden başka birinin pişirdiği-
hepsini yemek yerine. Daha da ötesi, başımı belaya sokabilir. Rakiplerim ölme eğiliminde."

Oh. "Evet. Bundan kaçınmak en iyisi. Peki... Gorgon yüzünden başın belaya girecek mi?"

"Hayır. Hayatta kalacak. Zar zor."

Güzel. Ama asıl bilmek istediği şeye geri döndü. "Onları sakatladın mı?"

Gerginlik vücudunu gerginleştirmiş, kadının aklına kopmaya hazır bir lastik bant gelmesine neden olmuştu. "Kalıcı bir şey yok," diye itiraf etti.
Sessizce.

Yani, evet. Ölmüştü. Ama ölümsüz oldukları için iyileşmişlerdi. "Merakımı bağışlayın. Sadece zor zamanlar

geçiriyorum.
acıdaki zevki anlamak." Elin ne zaman

bir aday arıyordu ve Thane'in canını yakmasına izin vermeyi düşünmüştü ama aslında zevk almayı beklemiyordu. "Özellikle de öfkeli bir acıdan kaynaklanıyorsa."

"Bunu yaptığımda kızgın değildim."

"Katılmıyorum. Bence sen bunu yaptın çünkü bir şey yüzünden öfkeliydi."

Kaşlarını çattı.

"Ama şimdi bunu tartışmak zorunda değiliz," demek için acele etti. "Ben daha çok arzularının yeniden değişip değişmediğiyle ilgileniyorum. Artık beni incitmek mi istiyorsun?"

Rahatlaması hissediliyordu, kararlılığı o kadar güçlüydü ki içinden titreşiyordu. "Hayır."

"Beni zincirlemek mi istiyorsun?" "Hayır."

"Ama çok kısa bir süre önce sirene bunları yapmak istedin."

Gözlerindeki rahatlamanın yerini suçluluk duygusu aldı. "Buna ben sebep oldum. Gerçekten ben yaptım. Geçmiş bugünle çarpışıyor, geleceğimi mahvetmeye çalışıyor." Nefes aldı, verdi. "O seni unutmak için son bir çabaydı ve işleri bu kadar ileri götürdüğüm için çok üzgünüm. Ama sana yemin ederim ki onu istemedim ve bir daha asla böyle bir şey olmayacak. Arzuladığım tek kadın sensin."

Eğer durmazsa, onun büyüsüne kapılmaktan daha fazlasını yapacağım. Birden utangaç hissederek cüppesinin yakasıyla oynadı. "O zaman benimle ne yapmak istiyorsun?"

"Yarın sana göstereceğim," dedi, sesinde boğuk bir vaat vardı.

Bir öpücük için onu aşağı çekmeye çalıştı. "Şimdi de göster bana."

Direndi, yavaşça tutuşunu kırdı. "Hayır, kulta. Şimdi olmaz."

Ama... neden olmasın? Onu aç bırakmak için, bıraktığı gibi ona? "Birlikte sadece sınırlı bir zamanımız var ve ben bunun her saniyesini en iyi şekilde değerlendirmemizi istiyorum."

Kıpırdamadan durdu, nefes alıyormuş gibi bile görünmüyordu. "Sınırlı zaman mı?"

"Evet. Bana bir kimlik alacaksın, unutma, ve ben insan dünyasına geri döneceğim, orada yarı insan bir hayatım olacak. Yeni hedeflerim bile var! Fırıncılık planımdan vazgeçtim, çünkü ciddi olalım, bu asla işe yaramayacaktı ve şimdi başkalarına, tıpkı benim gibi buçukluklara yardım etmeyi planlıyorum. Bir daha kimse istenmeyen kişi olmayacak." Efsane olacaktı -bekle de gör- efsane.

Peki, neden omuzlarıma bir depresyon hissi çöküyor?

Öyle değildi. Bu sadece alkole bulanmış bir hayal gücüydü. "Benimle kalmayı düşünmüyor musun?" diye sordu sessizce. "Hayır, ama seni soymayı düşüneceğim," diye cevap verdi.

onu tekrar üstüne çekmek için.

Elektrikli mavisi öfke ve özlemin garip bir karışımıyla parlasa da, bir kez daha direndi. "Dinlenmen gerek, kulta."

Depresyon duygusu kök saldı ve büyüdü. Eğer onu, onun kendisini arzuladığının yarısı kadar bile arzulasaydı

Şu anda onun içinde. "Thane."

"Seni bu şekilde götürmeyeceğim. Uyu Elin," diye emretti ve onu yalnız bırakarak uzaklaştı.

YİRMİNCİ BÖLÜM

ELİN bir sarsıntıyla doğruldu. Yönünü şaşırmış bir halde çevresini taradı. Geniş bir yatak odası, çorak duvarlar. Parlak sabah ışığının süzüldüğü bir pencere. Çok az mobilya. Bir yatak, kendisi dışında boştu.

Thane'in odası. Başka bir kadınla hiç paylaşmadığı bir oda. Ve görünüşe göre aslında onunla paylaşmamıştı. Neredeydi o?

Sarhoşken yaptığı davranışlar bir anda aklına geldi ve başını ellerinin arasına gömerek inledi. Thane'den sevgilisi olmasını istemişti ve o da kabul etmişti. Etmemiş miydi? Ama sonra, onu almayı reddettiğini söyleyerek onu terk etmişti, öfkesi yüzünden okunuyordu.

Onu hala istiyor muydu?

Belki de istemiyordu. Onu hala istiyor muydu?

Onun için için yanan gözlerini ve hınzır gülümsemesini hayal etti.

O görkemli kanatlar. O ateşli karın kasları. Jumbotron.

Ve diğer adam için beynini zorlamasına gerek yoktu. Takdire şayan özellikler. Güç. Sadece ve sadece ona ayrılmış gibi görünen tatlılık. Zeka.
Beceriklilik. Koruyucu içgüdüler. Saklamaya çalıştığı ama saklayamadığı bir kırılganlık. Savaş alanında ve dışında şiddetli bir vahşet.

Peki, bunu gerçekten düşünmesi gerekiyor muydu? Hayır. Elin hâlâ Thane'i istiyordu. Hem de çok.

Onu bulmaya kararlı bir şekilde bacaklarını yatağın üzerine attı ve ayağa kalktı. Sabit durmak bir sorun değildi. Bunca yıldır bir kez bile akşamdan kalma olmamıştı. Ne kadar içmiş olursa olsun. Şakaklarındaki hafif bir sancı dışında bugün de iyiydi. Banyoya doğru ilerledi, dün geceden kalanları yıkayıp temizlemeyi planlıyordu.

ve soyundu. Thane onun ihtiyaçlarını tahmin etmiş olmalıydı çünkü diş fırçası, sabun ve tuvalet malzemelerinin yanı sıra odasından almış olması gereken temiz giysileri de bırakmıştı.

Eşyaları bizzat kendisi mi seçmişti yoksa seçmesi için başka birini mi göndermişti?

Hızlı bir duş ve fönden sonra kıyafetlerini çekiştirdi. Beyaz bir tişört, kalçalarını saran bir kot pantolon ve ona uygun bir sütyen-külot takımı. Kırmızı, dantelli.

Artık sorusunun cevabını almıştı. Thane seçmişti. Sütyenin parlak rengi gömleğin içinden görünüyordu, bir erkeğin düşünemeyeceği bir şeydi bu. Ya da belki de tam da bu nedenle buna uygun bir seçim yapmıştı.

"Neden giyindin?"

Dumanlı ses arkasından geldi. Kan ısınıyor, etrafında döndü. Kalbi neredeyse duracaktı. Thane kapının girişinde duruyordu, bir güzellik ve tehdit kulesi- Bekle, Tehdit mi? Evet, fark etti. Gözlerinde alev alev yanan bir ateş, kızgın bir öfkenin kanıtıydı.

Korkmuyordu.

Beyaz ve altın rengi güzel kanatları sırtına sıkışmış, parıldayan bir cübbe kaslı vücudunu örtüyordu. Onun Sarı bukleler, ellerini tekrar tekrar sürmüş gibi sivri uçlar halinde dışarı fırlamıştı.

"Sen..." dedi, arzu titremeleri onu kuşatıyordu. "Kıyafet-"

"Sonrası için. Sonrası için."

Kalbi çok hızlı atmaya başladı. "Ama dün gece beni reddettin."

"Sarhoştun ve seni bu şekilde istemiyorum. Soyun," diye yumuşakça emretti.

Tatlı bir fantezi. Öfke içinde çalışmıyordu. Cinsel ihtiyaçla kaynıyordu.

Ama... ama... bu şimdi mi oluyordu? "Ben," diye başladı, ne söylemeyi planladığından emin değildi.

Görünüşe göre bu kadarı yeterliydi. Her santimiyle bir avcı gibi ona doğru yaklaştı. Bir kez olsun av olduğu için mutluydu.

Ağzı onunkine çarptı, dili vahşi bir yoğunlukla içeri girdi ve onu tek bir kalp atışında kaynamadan kaynamaya götürdü.

Zihni bedenine yetişmeye çalışıyordu. Evet, bu oluyordu. Hayır, bu sefer durmayacaklardı.

Sonuna kadar gidiyorlardı. Vahşi, dünyevi ve hayvani olacaktı.

"Sana zarar vermeyeceğimi söyledim ve vermeyeceğim." Adam Elin'in boynunu ısırdı, nefesi ılık, dili sıcaktı. "Ama sana nazik davranamam, Elin. Bu sefer olmaz. Çok çaresizim. Çok uzun süre bekledim. Haftalardır seni nasıl alacağımı, nasıl hissedeceğini, nasıl görüneceğini ve nasıl ses çıkaracağını düşündüm. Ve dün gece en kötüsüydü. Ya da en iyisiydi. Senin içinde olmalıyım." Konuşurken ileri doğru yürüdü ve banyo duvarına çarpana kadar onu geriye doğru itti.

Arkasında tuğla, önünde kas yığını.

"Nazik olmak istemiyorum." Kollarını ona doladı, parmakları saçlarına dolandı. "Sadece seni istiyorum."

"O zaman bana sahip olacaksın." Kot pantolonunun belini yırttı. Kot aşağı indi. "İçinden çık."

O itaat ederken serin hava tenini okşadı.

Görevinin başında bir adam olarak doğruldu ve tişörtü başının üzerinden çekti. Bileğinin birkaç hareketiyle kızın kalın bir tutam saçını yumruğuna doladı ve başını eğdi. Dudaklarına yapıştı.

Onun kontrolünün çok ince bir tasma ile çekiştirildiğinden şüpheleniyordu.

Ona hiç bu kadar dikkatle hükmetmemişti ama bunu umursamadığını fark etti. Aslında bundan zevk alıyordu. Zevkten de öte.

Karnının derinliklerinde her an ortaya çıkmaya hazır bir gerginlik vardı.

"Thane," diye soludu ve adam onu usulca ısırdığında, içinden bir zevk şimşeği daha çaktı.

Bundan nasıl zevk alabilirsin? Bay'e nasıl ihanet edebilirsin?

Şaşkınlık onu Thane'in öpücüğünden uzaklaştırdı. Suçluluk duygusu onu ele geçirmeye çalıştı ama o direndi. Bu düşünceler nereden gelmişti? "Özür dilerim. Özür dilerim.

Sadece..."

Çenesini avuçladı. "Bana bak, kulta."

Nefesini tutmaya çalışarak onun bakışlarıyla buluştu. Arzu yüz hatlarını keskinleştirmiş, gözlerini kaplamış ve öpücükten şişmiş dudaklarını kızartmıştı. "Sadece sen ve ben. Burada ve şimdi.
Bu an."

Bu doğru. İstenmeyen duygulara yer yoktu. "İşte buradasın," dedi ve başını eğdi. Bu sefer,
Uyarısına rağmen, kadının aksini istemesine rağmen, adam nazikti, onu tutkuya alıştırıyordu. Dili onunkine karşı yuvarlandı, onu tattı, evcilleştirdi. Ona karşı eridi, kemikleri aniden yumuşak ve sıvı hale geldi.

"Kiminlesin?" diye sordu. "Sen.

Thane."

"Bu doğru."

Parmaklarını kanatlarının kavisi üzerinde gezdirdi. Uçlarını ona doğru eğdi ve baldırlarını okşadı. Onu kışkırtıyordu. Onu acıtıyordu. İhtiyaç onu bunaltıyordu. Tüyleri diken diken oldu.

Göğüslerini avuçladı, yoğurdu. Başparmaklarının uçlarıyla kaydırırken meme uçları boncuk boncuk oldu.

"Thane." Bu tembel baştan çıkarma neredeyse dayanamayacağı kadar fazlaydı. "Bornozu çıkar. Tenin tene değmesi gerek."

Kadının acelesi bulaşıcı olmalıydı; adam hemen karşılık verdi ve bornozun yakasını çekiştirdi. Elbise vücudundan sıyrıldı ve vınlayarak yere düştü.
tamamen çıplak.

Oh, Tanrı beni korusun. Son derece muhteşemdi. Dalgalar ve kas kordonları mükemmel bir şekilde bronzlaşmıştı. Omuzlarının görkemli genişliği kendini korunaklı hissetmesini sağlıyordu.
Şaftının sadece tek bir yerden değil, on iki yerden delinmiş olduğunu hayretle fark etti. Gümüş çubuklar baştan aşağı görkemli bir çizgi oluşturuyordu.

"Sığmayacaksın," diye homurdandı ve neredeyse sırıttı. Neredeyse.

"Uyacağım," dedi kararlı bir şekilde.

* * *

THANE, Elin'in gözlerinde parlayan hayranlık ve huşu ile duyabildiği saygılı düşüncelerden etkilenmişti.
Muhteşem. Mükemmellik. Görkemli. Görkemli.

Adam onun bakışlarına kendi bakışlarıyla karşılık verirken onları sadece birkaç hararetli fısıltı ayırdı. Kadının güzelliği onu şaşırtmayı asla başaramamıştı ama arzusunu besleyen şey bu değildi. Onun güzelliğiydi. Onun olduğu her şeydi. İhtiyacı artık neyin değil, kimin etrafında dönüyordu. Onun dokunuşuna ihtiyacı vardı. Onun tadına. Nefes nefese inlemelerine. Onun sıcaklığına.
Onun ıslaklığı. Onun... her şeyi.

"Zavallı kulta'm," diye mırıldandı, bir parmak ucuyla göğsünün ortasında ve solma sürecine girmiş olan büyük siyah-mavi çürükte gezinirken; bir insanın yapabileceğinden daha hızlı iyileşiyordu. Anka mirasına sevinmeyi hiç düşünmemişti ama yaptığı tam olarak buydu.
"Kaya parçası daha fazla zarar verseydi, onu toz haline getirirdim."

Gülüşü arzuyla boğuklaşmıştı, insanı büyüleyen bir okşayıştı. "Tatlı dilli."

Hayır. Gerçekleri konuşurdu. Onu oynarken izlemek hoşuna gitmişti. Kendisinden çok daha güçlü rakipler karşısında gösterdiği cesareti sevmişti. Özellikle de geri çekilme konusundaki isteksizliği hoşuna gitmişti. Ama onun tepkilerinden aldığı zevk
onu koruma ve savunma kararlılığıyla kıyaslanamazdı.

"Beni çıplak yakaladın," dedi. "Şimdi ne olacak?"

"Şimdi bana söz verdiğin şeyi vereceksin."

"Aynen öyle." Başını eğdi ve göğüslerinin arasına, sonra da çürüğün üst kısmına hafif bir öpücük kondurdu. Bu temas kızdan boğuk bir inilti çıkardı. Çenesiyle sütyenini yana doğru iterek meme ucuna doğru yaladı.

Güzel, mükemmel gül goncaları onu
karşıladı. Emdi. Kız inledi.

"Yeni favori oyuncaklarım," diye mırıldandı.

"Evet. Senin," diye kabul etti ve vücutlarının arasından uzanıp adamın aletini avuçladı. "Ama bu, bu tamamen benim."

Isırdı, nazikçe, çok nazikçe, çoktan ısırmış olmasına rağmen kontrol için savaşıyordu. Aralarındaki bağ sayesinde onun duygularını hissedebiliyordu. Onun için çaresiz olduğu kadar o da onun için çaresizdi ve bu bilgi onu dokunuşu kadar etkiledi.

Uzun sürmeyecek, diye
düşündü. Yapmalısın. Bu son
olacaktı. Ve sürecek.

Ve her şey bittiğinde, ona ait olduğunu bilecekti. Ona ait olduğunu.

Başka hiçbir şey kabul edilemezdi.

* * *

ELIN PARMAĞINI Thane'in ereksiyonunun ucuna kaydırdı, Dikkatini altındaki halterlere çevirmeden önce nemli kafayı sıyırdı. Thane inleyerek kadının pençesine yapıştı. Sert ellerini kızın beline sabitledi, kavraması zordu ve göğüs ucunu öyle bir kuvvetle emdi ki
haykırdı.

"Daha yumuşak mı?"
diye fısıldadı. "Hayır.
Lütfen, hayır."

Bir çekişle sutyeninin orta kopçasını kopardı ve göğüslerini tamamen serbest bıraktı. Ağzı diğer meme ucuna doğru nemli öpücükler bıraktı ve oraya ulaştığında dilini ileri geri, ileri geri hareket ettirdi,
Elin'in tüm vücuduna zevk okları fırlatıyordu. Pürüzsüz dudaklar, okşayıcı; beyaz-sıcak dil, yakıcı.

Uyarılmışlığı bir uçurumun kenarına taşındı ve atladı ve aniden her şey güçlendi. Duygular. Sıcaklık. Duygular. Ve bu onu korkutuyordu. Ne kadar çok verirse,
daha fazlasını almak istiyordu. Kalçaları kendi isteğiyle ona doğru eğildi, temas, baskı, bir şey arıyordu.
Herhangi bir şey.

"Thane." Onun adı bir ihtiyaç soluğuydu.

"Bunun için mi açlık çekiyorsun, kulta?" Kadının elini aletinden çekti ve kolunu başının üzerinde sabitledi. Sonra ereksiyonunu bacaklarının arasına yerleştirdi, külotu nefret edilen bir bariyerdi.

"Evet. İçime gir," diye emretti.

"Henüz değil. Açsın ama açlıktan ölmüyorsun." Diğer kolunu da sıkıştırdı, her iki bileğini de tek bir eliyle kelepçeledi, sırtını eğmeye ve göğüslerini onun için kaldırmaya zorladı. Esaretin vücut bulmuş haliydi ama yine de hoşuna gitmişti. Bu pozisyonun onu sadece ve sadece onun için ne kadar savunmasız bıraktığını seviyordu. Kadının her parçasının adamın ağzına, ellerine ve vücuduna sunulmasına bayılıyordu.

"Açlıktan ölüyorum. Söz veriyorum. Açlıktan ölüyorum." Bu umutsuz ses tonu gerçekten onun muydu?

Karnında yakıcı bir yol izledi. "Sana yapmak istediğim binlerce farklı şey var," dedi ve bacaklarını ayırdı. "Bu sadece başlangıç."

"Ama sonu için şimdiden ölüyorum."

"Yolculuğun tadını çıkarmana yardım etmeme izin ver." Bir parmağını kızın içine soktu ve kız inledi. "Şimdiden çok ıslak," dedi
övdü. "Bu balın tamamen bana ait olmasının beni ne kadar mutlu ettiğini biliyor musun?" Kulağına fısıldadı, "Tadının ne kadar güzel olduğunu hatırlıyorum. Asla unutmayacağım."

Sözleri bile onu tahrik ediyor, içinin zonklamasına ve erimesine neden oluyordu. "Kanepe," diye başardı, onun daha önce
bir zamanlar onu almayı umuyordu.

"Hayır. Bu şekilde eğilmem için çok sıkısın." İhtiyaçtan
başı dönerek, "Diğer şeyi yapmama izin ver,
O zaman. Ellerimi serbest bırak. Dizlerimin üzerine çökeceğim ve-"

İniltisi onun sözünü kesti. "Bir gün. Yakında." Dudaklarını ısırdı. "Bugün sana yavaşça nüfuz edeceğim ve derinlerine nüfuz edeceğim. Eğer beni emersen bunu yapamam."

Onun içinde biriken gerilimi, eşsiz gücü hissedebiliyordu ve bundan zevk alıyordu, anlıyordu
içgüdüsel olarak ona ne söylemeye çalıştığını anladı. Bu ilk

sefer

önemliydi. Bu bir emsal teşkil edecekti. Eğer kadın sevmezse, adam kendini asla affetmeyecek ve onu bir daha almayacaktı. "Ne yaparsak yapalım, bebeğim, aklımı başımdan alacak ve-"

Kız daha cümlesini bitiremeden adamın dudakları kızın üzerindeydi.

Onu derin ve sert bir şekilde öptü ve aynı zamanda ikinci parmağını da sokarak ikisini makasladı. Onu geriyor, yakıyordu. Ama, oh, zevk her türlü acının önüne geçti. Onun ağzını yuttu. Bir dil ve diş öpücüğü, almak, vermek, almak Biraz daha.

İçeri. Dışarı. Bu parmaklar onu ele geçirmişti. "Senin için ne kadar oldu?" diye sıkılmış dişlerinin arasından homurdandı. İçeri. Dışarı. "Bir yıldan fazla oldu." Kelimeleri zar zor çıkarabildi. Gerginlik daralmış, kopmakla tehdit ediyordu. Yanık artık rahatsızlık değil, tamamen zevkle ilgiliydi. Elleri sıcaktı, çok harika bir şekilde sıcaktı. İkiz alevler, onu daha da ateşliyordu. Her an patlayabilirdi. "Sıcaklık... çok fazla."

"Daha önce hiç hissetmedin mi?"

"Hayır."

"Üzülme." Onaylarcasına mırıldanarak dudaklarının kenarını yaladı. "Karşı koyma, kulta. Olmasına izin ver yoksa kendine zarar verirsin."

Ne olmasına izin verdin? Belki... belki sıcaklık onun ellerinden gelmiyordu. Belki de onun içinden geliyordu. Ter. alnına, boynunun arkasına damladı.

İçeri. Dışarı. Yavaş. İşkence gibi. Avucunun topuğu, ona en çok ihtiyaç duyduğu yerde, en tatlı acıyı yaratarak ona sürtündü. İçeri. Dışarı.

Boynuyla omzu arasındaki kordonu yaladı ve kadın ona daha iyi erişim sağlamak için başını eğdi. Erişti ve ısırdı. Canını acıtacak kadar değil ama Kaslarının tepki olarak sıkılaşmasını sağladı ve sıkıldığı anda üçüncü bir parmak soktu.

Bir anda milyonlarca parçaya bölündü. Eriyen parçalara. Bağırdı, sonra inledi, sonra vücudu kendini tekrar bir araya getirirken tekrar bağırdı ve bir kez daha

Duygulara kapılmıştı, sahip olduğu her sinir canlı bir tel gibi hareket ediyor, uğulduyordu.

"Muhteşem," diye mırıldandı. "Elin, sana ihtiyacım var. Şimdi. Bana hazır olduğunu söyle."

Ne zaman kapattığından emin olamadığı gözlerini kırpıştırarak açtı. Ham, hayvani bir ihtiyaçla karışık gerginlik yüz hatlarını sıkılaştırdı. Cildi, tek bir tedavisi olan karanlık bir ateşle kızarmıştı.

"Ben hazırım," diye nefes nefese kaldı.

Külotunu yırttı ve onu yerden kaldırdı. "Bacaklarını etrafıma sar."

Öyle yaptı, kendini onun istilasına açtı. Ereksiyonunun tabanını kavradı ve ucunu girişine yerleştirdi.

"Bunu kaldırabileceğini biliyorum." Bir santim soktu. Parmaklarından daha genişti ve anında gerildi, o kadar ıslaktı ki birkaç santim daha içeri kaydırabildi. Kalbi göğsünde vahşi bir vuruş yaptı. "Çok iyi hissediyorsun, kulta. Çok tatlı." Bir santim daha. Alnından ter damlıyordu. "Yakında içinde o kadar derin olacağım ki, bensiz nefes alamayacaksın.
hissediyorum."

"Thane," diye inledi. Ellerini adamın saçlarına dolayarak onu bir öpücük için daha öne çekti. Dilleri düello ederken, adam bir santim daha fethetti ve rahatsızlık
önemi kalmamıştı. Ona ihtiyacı vardı. Onun her şeyine ihtiyacı vardı. Coşku ve acı. "Yap şunu. Bana her şeyini ver."

Daha fazla yönlendirmeye gerek duymadı. Güçlü bir itiş gücüyle yolun geri kalanını da içine alarak onu doldurdu. Kadın haykırdı ve bu seste, bir daha asla hissetmeyi düşünmediği hoşnutluk ve mutluluğu duydu. Ve hissetti de onları hissetmek. Onunla birlikte. Çünkü onlar birdi. Artık onun bir parçasıydı. Vücudu onunkine karşı canlı bir tel gibiydi, ondan ona doğru akan enerji nabız gibi atıyordu.

Bu bilgi zihnini kurcalıyor, onu memnun ediyordu. Neredeyse vücudunu memnun ettiği kadar.

Geri adım attı ve döndü, onu da yanına alarak içinde kaldı. Bu hareket onu itti ve boyunun sürtünmesine neden oldu.

Zaten hassaslaşmış iç duvarlarına karşı ve nefesi kesildi. Sırtını küvete dayayarak oturdu, böylece kadın onun üzerine bindi. Bu onun için bir kontrol pozisyonuydu. Onun için bir kontrol pozisyonuydu.
daha önce izin verdiğinden şüpheliydi.

"Sür beni. Beni istediğin gibi al."

Bir güç duygusu onu ele geçirdi. Güç ve daha fazla zevk. Her zaman daha fazla zevk. O bir zevk pınarıydı ve kadın açgözlülükle içiyordu.

"Teşekkür ederim," dedi, anlaması için dua ederek. Ağırlığını dizlerine verdi ve kalktı... birkaç saniye öylece durdu, tatlı, tatlı acının artmasına izin verdi... sonra geri çarptı.

Sanki hisler çok fazlaymış gibi tısladı ve yine de kalçalarını kaldırarak uzunluğunu daha derine gönderdi, piercingleri iç duvarlarını okşarken hissettiklerini yoğunlaştırdı. Bir ecstasy fısıltısı olarak başlayan şey kısa sürede bir kükreme haline geldi, halterler ona tam olarak çarptı. Tekrar ve tekrar ve tekrar.

"Buraya gel," diye homurdandı. "Ağzınla işim bitmedi." İtaat etmesini beklemedi, uzanıp ensesini kavradı ve onu kendine doğru çekti. Dili onunkini buldu ve ikisi birlikte yuvarlandılar. "Sana asla doyamıyorum."

Kızın zonklayan meme uçlarını çimdikledi, sıcaklık bir Görünmez zincir onu çekirdeğine doğru itiyor, yukarı... yukarı... sonra tekrar aşağı. Kadın tekrar yükseldiğinde, adam onun içine kıvrıldı,
Parmaklarını ağzıyla değiştirdi, dilini her tomurcuğun üzerinde gezdirdi. Çok fazlaydı. Çok fazla... ama değil Yeterince... ve tekrar aşağı kayarken neredeyse kontrolsüzce titredi.

"Hâlâ aç mısın, kulta?"

"Evet, oh, evet."

"Buna izin verememem." Vücutlarının arasına uzandı ve kadının ortasını parmakladı.

Sıcaklık, içinde binlerce yıldız patlamasına dönüşerek patladı ve tatmin olmuş bir çığlıkla başını geriye attı. Onun gibi

Vücudu titredi, kalçaları adamın belini sıktı, muhtemelen onu morarttı ve ancak sonunda alevler azaldığında, nefes almasına ve sakinleşmesine izin verdiğinde, gevşedi ve ona doğru sarktı.

Adam kadının içinde kaya gibi sert kaldı.

"Henüz bitmedi." Onu döndürecek kadar uzun süre içinden çekildi ve önünde elleri ve dizleri üzerine yatırdı. Kadın buna hazırdı. Adam da açıkça bunun için çaresizdi. İçine geri itti, onu doldurdu, o halterler onun yeni yerlerine çarptı ve onu bir anda yeniden canlandırdı.

Omzunun üzerinden baktı, bakışları ona yönelmişti. Birden adamın yaydığı yadsınamaz güzellik onu çarptı. Başını geriye atmıştı. Gözleri kapalıydı ve dudakları ayrılmıştı. Onun içinde, birlikte yarattıkları hazzın içinde kaybolmuştu.

Kalbi mutlulukla kabardı.

İstediğini alırken ve ona aynısını verirken nefesi ağırlaşmıştı. Artık kontrol edemediği çiğ, içgüdüsel arzuyla ikisini de doyuruyordu. Bu onun korktuğu ama kızın en çok ihtiyaç duyduğu şeydi.

"Evet!" diye bağırdı. "Daha fazla, lütfen, daha fazla."

Adam daha sert ve daha hızlı itti ve kadın her temas noktasından zevk aldı. Bu... bu... Kadın yeniden paramparça olup adamın etrafında kenetlenirken düşünceleri raydan çıktı.

Bu sefer onu takip etti ve son bir kez daha iterken kükredi.

Adam onun üzerine yığıldı. Şu anda olduğu kadar zayıf olduğu için dengesini kaybetti ve yere düştü. Ancak temastan hemen önce, ondan çekildi ve yuvarlandı, darbeyi aldı
Çarpmanın etkisiyle. Onu kollarının arasına alarak ikisine de nefes almaları için bir an tanıdı.

Kalp atışları nihayet sakinleştiğinde onu temizledi, kucağına aldı ve yatağına taşıdı. Onunla birlikte ışıltının tadını çıkarmak ve konuşmak istiyordu - muhtemelen can sıkıcı bir noktaya kadar. Enerjisini toplayamadı.

Tekrar mutlu olacağını hiç düşünmemiş olmasına rağmen, mutluydu.

Ve bunun sorumlusu, bir zamanlar kefaletle serbest bırakılabilecek bir adamdan başka bir şey olmadığını düşündüğü adamdı.

Mucizeler gerçekten gerçekleşti.

* * *

NEREDEYSE ON YÜZYILLIK alışkanlıklar tamamen bozuldu mu?

Bu imkânsız olmalı, diye düşündü Thane. Ama o zaman neyi kaçırdığını bilmiyordu. Suçluluk duygusunun dehşeti olmadan coşku.

Harikaydı.

Korkunçtu.

Hayatının tüm akışı değişmişti ve nasıl ilerleyeceğinden emin değildi.

Belki de Elin onun ruh halindeki değişikliği hissetmişti.

Kimden

tatmin olmuş ve kararsızdı. Rahatlamış halinden uyanıp mırıldandı: "Piercingleri ne zaman taktırdın? Ve neden yaptırdın? Sana hiç benzemiyor."

Dikkatini dağıtmayı mı umuyorsun? "Yaklaşık elli yıl önce. Bir zamanlar bana çok benzeyen acı için yaptım." Durakladı. "Onları içinde hissedebiliyor musun?"

"Evet," diye utangaççа itiraf etti, nemli saçlarını alnından iterek.

"Beğendin mi?"

Bakışları kısa süreliğine onunkilerle buluştu. "O kadar çok ki beni korkutuyor."

Belki de bu konuda yalnız değildi. Belki onun da kafası karışıktı.

Ellerini başının arkasında kilitledi. Avuç içleri hâlâ yanıyordu. İlk başta sıcaklığın doğrudan Elin'den geldiğini düşünmüştü. Ve çoğu da öyleydi. Gizli ölümsüz yeteneklere sahip bir buçukluk olmasına rağmen, sıcaklığı her zaman uyarılmasıyla birlikte yükselirdi. Ne kadar uyarılırsa, o kadar sıcak oluyordu.

o olacaktı.

Onun için korkunçtu ama kocasına vermediği bir şeyi ona vermiş olması hoşuna gitmişti.

Ama sıcaklığın kendisinden de geldiğini şimdi fark etmiş, teninin sahip olduğu yumuşak, masmavi ışıltıyı görünce şok olmuştu. Özü sonunda serbest kalmıştı.

Kimyasal, Gönderilmiş Olanların gözeneklerinden sızarak bölgelerini işaretlemelerini ve diğer yırtıcıları uyarmalarını sağlıyordu. Köpekler gibi. Uygun görünüyordu.

Bazı Gönderilmiş Olanlar bunu doğuştan getirmiştir. Bazıları ölümsüzlüğe ulaştıktan sonra geliştirdi. Diğerleri ise serbest kalmasını tetiklemek için hayatlarını değiştiren bir olaya ihtiyaç duyarlar. O ikinciler arasında olmalı, Çünkü Elin onun hayatını kesinlikle değiştirmişti ve bunun kanıtını ilk kez görüyordu.

Nihayet o gün geldiğinde, bu konuda bir seçeneği olacağını düşünmüştü ama bu beklenmedik bir şekilde gerçekleşmişti. Evet, Elin'i damgaladığı için çok heyecanlıydı. O artık onun olmuştu. Ama aynı zamanda huzursuzdu. Zamanlama yanlıştı. Geleceklerini henüz kararlaştırmamışlardı. Elin kalacağına söz vermemişti, hala Onu terk etmeye kararlıydı.

"Gerginleştin," dedi, ses tonundaki belirsizlik göğsünün ağrımasına neden oldu.

Acı mı? O

mu?

Kimdi o?

Yutkundu. "Şimdiden pişman mısın?" diye sordu tereddütle.

Ona gerçeği söyleyemezdi. Çünkü, bir bakıma. Pişmanlık. Onun için o kızdı. Onun tekiydi. Onun tekiydi. Yaptıkları şey aralarındaki bağı güçlendirmişti. Ama yine de onu kaybedebilirdi.

"Ya sen?" diye mırıldandı. "Pişmanlıkların var mı?" Onu

sessizlik karşıladı.

Sessizlik, giderek artan bir içsel azap duygusuyla doldu.

"Az önce soruma başka bir soruyla cevap verdin." dedi. "Bir güveçten birkaç bezelye eksik olabilirim ama bunun ne anlama geldiğini bilecek kadar zekiyim. Pişmansın. Sadece bunu söyleyecek cesaretin yok."

"Elin-"

"Sanırım... Sanırım şimdi odama gidiyorum. Hayır, beni

durdurmaya çalışmayın." Acı bir kahkaha attı. "Yoksa bana

Acele etmemi ister misin?"

Onu kırmıştı, hem de çok kırmıştı ve bunun için kendinden nefret ediyordu. "Anlamıyorsun."

"Elbette biliyorum." Ayağa kalktı, giyinirken yalpaladı. Ona baktı ve her ne gördüyse onu daha da üzdü, çünkü gözyaşlarıyla savaşır gibi burnunu çekti. "Birbirimize biraz ara verelim, tamam mı, birkaç gün içinde buradan nereye gitmek istediğimize karar veririz."

Onu tekrar kollarının arasına almak için çılgınca ona uzandı, ama kadın onu atlattı. Ayak sesleri duyuldu ve sonra banyoda yalnız kaldı.

Elini yüzüne götürdü ve çok uzun zaman önce Harpy'yi yatakta bıraktığı günü hatırladı. O da
Ondan teselli istemişti ama o bunun yerine ona para vermişti. Onu terk etti. Ona böyle mi hissettirdi?

Sevgiye tamamen değersizdi.

Elbette Elin yaptıklarından pişman oldu.

Onu kendi dünyasına döndürmeliydi. Planladığı hayatı yaşayabilirdi.

Gözlerini kapadı, başını salladı. Elin hayatının akışını değiştirmekten fazlasını yapmıştı. Onu değiştirmişti ve artık bağımlısı olduğu şey acı değil, zevkti. Sadece hayatının en iyi seksini değil, onu da. Onun varlığı. Onsuz hayatta kalamazdı.

İyi ya da kötü, onu elinde tutmak zorundaydı.

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

Ne tür garip bir dünyaya girdim ben?

İlk olarak, Elin kendinden utanması gerektiğini biliyordu. Bir zamanlar onu kaldırıma fırlatan adamla yatmıştı.

Merhaba. Beni şeytanlardan da kurtardı.

Her neyse. Adam, bir dakika sonra gerilmişti. Deed'in işi bitmişti, deşifre etmekte zorlanmadığı bir vücut diliyle onu başından savmış ve kendisini tamamen gözden çıkarılmış hissetmesini sağlamıştı.

Belki de benim için olduğu kadar onun için de ürkütücüydü ve hissettikleriyle yüzleşmek için biraz zamana ihtiyacı vardı.

Her neyse! Mantıklı düşünce berbattı.

Devam edelim.

Daha sonra oda arkadaşları Thane'le yaptığı gece ziyaretiyle ilgili ayrıntıları öğrenmek için onu sıkıştırmışlardı. Bu beklenen bir şeydi ama Elin hiçbir şey itiraf etmemişti. Kendisi bile cevap veremezken kızlara nasıl cevap verebilirdi ki?

Kafası çok karışıktı.

Beklenmeyen neydi? Akşam vardiyası sırasında müşterilerinin ona davranış şekli.

Erkekler ve kadınlar sanki boynuzları ve kuyruğu çıkmış gibi ona bakıyorlardı. Ama içki siparişi istediğinde kibarca reddetti.

Hayır, hayır, birden fazla müşteri söyledi. Sana bir içki getireyim.

"Pes ediyorum," dedi elindeki tepsiyi barın üzerine fırlatarak. "Neler olduğunu anlayamıyorum."

"Bu essentia," dedi yanından bir ses.

Döndü ve yukarı, yukarı, yukarı Xerxes'e baktı. Beyaz saçları unutulmaz güzellikte olduğunu düşünmeye başladığı bir yüzün etrafını sarmıştı. Gözleri o kadar parlak kırmızı parlıyordu ki

bakışlarını tutarak. Ama zavallı şey. Bugün daha fazla yara izi vardı. Yanağı ve boynu kısa, düz yaralarla kaplıydı, Yükseltilmiş çizgiler.

Onları nasıl almıştı?

Belki aralarındaki bağdan kaynaklanıyordu ama şimdi adama karşı bir zaafı vardı. Ya da, belki de onun Thane istemediğinde bile ona göz kulak olmuştu. Artık onu kesmeyen bir anı olduğunu fark etti. Thane'i gerçekten affetmişti.

"E-ne?"

"Essentia, köpeklere dikkat edin tabelasının Sent One'daki karşılığıdır."

Kendine baktı, üzerindeki üniformaya baktı. Thane artık kızların boyunlarının altında bir santim bile deri kalmayacak şekilde giyinmelerini sağlıyordu. "Ben bir şey görmüyorum."

"Çünkü ruhlar alemini göremiyorsun. Thane'in rengi olan cerulean ile parlıyorsun. Ne kadar güzel olsa da, başkaları için de tehlikeli. Elektrikli bir tel gibi. Tek bir dokunuş öldürebilir."

Mavi teni mi vardı? Gerçekten mi? "Bir dokunuşla insanları kızartabilir miyim?" diye sordu, bu düşünce onu hasta etmişti. Daha bu sabah Bellorie'ye sarılmıştı!

"Hayır. Yanlış anladınız. Sen anlamayacaksın. Ama Thane anlayacak. Seni kendisinin sayıyor. Bu bardan bile daha çok. Eğer hakarete uğrarsan, kızacaktır. Eğer zarar görürsen, öfkesini kontrol edemez."

Bir saniye bekle. Thane yüzde yüz, soru yok. Elin'i kadını olarak görüp görmediğini sordu mu? Yani, sadece eğlenceli bir yatak arkadaşı değil miydi?

Ama... eğer bu doğruysa, neden ona nasıl hissettiğini söylememişti?

Ya da, hey, neden ona cildini bir boyama pedi olarak kullanmanın sorun olup olmadığını sormamıştı?

Belki de kalıp onunla büyük bir kız gibi konuşmalıydım.

Yaşadığı en muhteşem doruk(lar)dan hemen sonra reddedilmenin acısıyla uğraşmak istememişti.

ya da öfke kabarmaya vakit bulamadan.

Öfke mi? Evet, fark etti. Eğer Thane bu kadar seksi ve baştan çıkarıcı olmasaydı, ona karşı koyabilir ve tüm bu dramadan kaçınabilirdi. Ama hayır. Thane öyleydi ve o da buna boyun eğmişti. Etti. Değil. Sevmedi. Sevmedi.

Ama en çok kızdıran neydi? Bir keş gibi, ondan daha fazlasını istiyordu.

Gah! Hepsi Thane'in suçuydu.

Saçma bir mantıktı ama umurunda değildi. Bir süredir Milyonlarca farklı duyguyla savaşıyordu; üzüntü, umut, öfke, pişmanlık, üzüntü, mutluluk, özlem. Her şey
İçinde hapsolmuş, bir çıkış yolu bekliyordu. Thane ve Essentia'sının sırtında artık bir hedef tahtası vardı.

"Thane nerede?" diye sordu. "Neden?"

Xerxes sordu.

"O ve benim bir bağırma maçı planlamamız gerekiyor." Önlüğünü tepsisinin üstüne fırlattı. "Ayrıca, zehirli atık gibi parlarken burada kalamam. Herkes bana porselen bebek-kırbaç-azrail gibi davranıyor."

"Diğer kadınlar bunu bir lütuf olarak görürdü."

Belki o da öyle düşünürdü. Bir gün.

O gün bugün değildi.

"Thane," diye sordu.

"Burada değil, ama sana emirler bıraktı. Beni takip edin." Xerxes'in açıkça itaat edilmesini beklediği bir talep.

Em, diye tahmin etti. "Ne tür emirler?"

Dönüp uzaklaşırken sırıtıyordu. Elin iç geçirerek onun peşinden koştu. Yolundan çekilen bir yığın müşterinin arasından onu takip etti... Müşteriler ona huşu ve korkunun komik karışımıyla bakıyordu.

"İlk soruma hiç cevap vermedin," dedi Xerxes'in sırtındaki geniş alana. "Thane nerede?"

"İblis öldürmek. Bir prensi avlamak. İstediğini seç."

"Harika, ama bu benim soruma da cevap vermiyor. I ne yaptığını sormadı," dedi, şimdi onun için endişeleniyordu

Onu. Ugh. Kes şunu. Savaşçı kendi başının çaresine bakabilirdi. O iblisler ölmüş sayılırdı.

"Senin için ona sorabilirim."

"Hayır. Zahmet etmeyin." Onun dikkatini dağıtmaya gerek yoktu. Özellikle de ona kendisi sorabilecekken. "Essentia ne kadar sürecek?"

"Birkaç gün."

"Oh. Tamam. O kadar da kötü değil."

"Ama eminim bugün ilerleyen saatlerde yeni bir doz alacaksınız."

Beklentiden kaynaklanan bir ürperti tüm vücudunda tüylerin diken diken olmasına neden oldu. Hain! Thane'in tekrar gözüne -ve yatağına- girmesine izin verdiğini inkâr etmek istiyordu ama kimi kandırıyordu ki?

"Evet, şey." Boğazını temizledi. "İnsanlar bunu görebilir mi? Parıltıyı kastediyorum."

"Bildiğim kadarıyla hayır. Neden?" "Sadece merak ettim."

Binadan çıktılar, güneş batıyordu, hava serindi ve daha önce hiç fark etmediği bir yapıya doğru yürüdüler. Kendisinin ve kızların antrenman yaptığı spor salonunun sağ tarafındaydı ve devasa, kalın bulutlarla çevrili, sıkı bir şekilde korunan bir yerdi.

"Burası neresi?" diye sordu biraz tedirgin bir şekilde. Ve buraya tam olarak kaç kadın getirilmişti? "Bekle. Başım belada mı?"

"Başın belada mı? Senin mi?" Xerxes gözlerini devirdi. "İçimden bir ses burayı yakıp yıkabileceğini ve en kötü ihtimalle hem senin hem de Thane'in bir şaplak yiyeceğini söylüyor.
keyfini çıkarın. Mekâna gelince, öğreneceksiniz." Başını salladı ve tek girişe yerleştirilmiş muhafızlar kenara çekildi.

Adam içeri girdiğinde kadın onun topuklarına yakın durdu, çizme giymiş ayakları sadece Thane'in bang-and-bail odasında gördüğü berrak, ışıltılı bir taşa çarpıyordu. "İnanılmaz."

"Bu saf altın, genellikle sadece göklerin üst katlarında bulunur. Ama bu Thane'e En Yüce Olan'dan bir armağandı,"

diye açıkladı.

"Ne için bir hediye?"

"Örnek bir hizmet. Bir keresinde Thane bir iblis lordu ve kırk kölesiyle savaştı. Savaş otuz iki gün sürdü. Bir iblisi ortadan kaldırana kadar geri çekilmeyi reddetti.
her boynuzlu kafa, bir insan ailesini yok olmaktan kurtarır."

Vay canına. Düşündüğünden daha inatçıydı. Hem de daha sert. "Hiç kazanamadığı bir savaş oldu mu?"

"Evet. Bir."

Başka bir şey söylemedi.

İpucunu aldı. Tartışma bitmiştir.

Önünde birden fazla koridordan oluşan bir labirent belirdi, ne tarafa bakarsa baksın tek bir ayrıntı bile farklı değildi. Orada
Binlerce kapı varmış gibi görünüyordu, binlerce muhafız vardı ve hepsinin yüzü aynıydı. Güzel bir yüzdü bu. Soluk saçlar, siyah gözler. Bıçak gibi keskin elmacık kemikleri ve bir boksörün çenesi. Xerxes'in nereye gideceğini nasıl bildiğinden emin değildi ama bir kez bile dönüş yapmakta tereddüt etmemişti.

Sonunda, diğerleri gibi bir kapı aralığına geldi ve durdu. Kadının anlamadığı bir dilde bir dizi kelime söyledi ve muhafız kenara çekildi.

Onu takip ederken kalbi hızla çarpıyordu.
gerçek bir hazine odasına açılıyor. Nefesi kesildi. Bu, bir kralın şatosunda bulabileceği bir şeydi. Altın ve mücevher yığınları vardı. Mobilyalar vardı; eski ama iyi yapılmış, karmaşık oymalı tasarımları vardı. Hatta bazı parçalar yaldızlıydı. Bazıları abanozdan yontulmuştu, bazıları Fildişi.

Xerxes, "Ne istiyorsan onu seçeceksin," diye talimat verdiğinde kadın yine nefesini tuttu.

Verilen hizmetler için ödeme mi? "Hayatta olmaz." Bunu konuşmuşlar ve Thane de kabul etmişti. Para el değiştirmeyecekti.

"Yatak odan için."

"Yatak odam mı?" diye sordu, kafası karışmıştı.

"Evet. Thane'inkinin yanındaki. Onu uygun gördüğünüz şekilde dekore edeceksiniz."

"Anlıyorum." Sevinmesi mi yoksa ağlaması mı gerektiğinden emin değildi.

Thane onu hâlâ istiyordu ama yatak odasını paylaşmasını istemiyordu. Seks yapacaklardı ama kucaklaşmayacaklardı.

"Demek burası kraliyet IKEA'sı gibi, ha?"

"Bunun ne anlama geldiğini bilseydim, eminim ben de aynı fikirde olurdum."

Yapın bunu. Gerçekten sormak istediğin şeyi sor. "Bunu hiç başka bir kadın için yaptı mı?"

"Hayır. Sen ilksin. Ve eminim, sonuncususun."

O da vardı. Yani, ağlamayı kes. Sırıtarak devasa odanın içinde dolaştı. Parmak uçlarıyla bir müzeye ait olan parçaların üzerinde gezindi, keşke tarihlerini bilseydim dedi.

"Öyle mi? Yani buraya bir kadın getirdin mi?"

"Hayır."

"Neden olmasın?"

"Hiç yeterince önemsemedim."

Bu kadar rahat ifade edilmesi biraz üzücüydü. "Senin hikayen ne, Zerk? Yanlış giden bir aşk mı? İhanet mi? Kalp kırıklığı mı? Yoksa sadece doğru kızı bulamadın mı?"

"Korku filmlerinden hoşlanır mısın?" diye sorarak onu şaşkına çevirdi.

"Hayır. Beni ürkütüyorlar." "O zaman hikayemden keyif almazsınız."

* * *

THANE kılıcını iblisin boynuna öyle bir sapladı ki omurgası koptu. Başka bir şeytan ona doğru atladı -bu seferki arkadan geliyordu, havanın vınlaması onu ele veriyordu- ama dönüp kılıcını sapladı ve o da tıpkı arkadaşı gibi öldü.

Sonunda, uzun bir arayıştan ve kölelerle yaptığı birçok savaştan sonra prensi bulmuştu. Bir çocuk parkının ortasındaki salıncağa tünemiş olan erkek, şimdi sadece onu izliyordu ve Thane bunun nedenini biliyordu. Yaratık onu inceliyordu,

Daha fazla kölesini ortadan kaldırırken alışkanlıklarını inceliyordu. Büyük, beyaz dişli bir neşe gülümsemesi takınıyordu.

Parlak ve sıcak gün, on beşten fazla küçük oğlan ve kızı oynamaya teşvik etmişti. Her yerdeydiler. İblisler her yerdeydi, ruhlar âlemindeydiler ve bu nedenle çocuklar ve ebeveynleri tarafından görülmüyorlardı. Tehlike onlar için bilinmiyordu ama yine de çok gerçekti.

Thane'in yardıma ihtiyacı vardı. Kölelerle savaşamaz, çocukları koruyamaz ve prensi yakalayamazdı.
Lider. Dersini aldı. Ama adamlarını çağırmaya da cesaret edemedi. Xerxes Elin'i koruyordu ve Bjorn... henüz iyi değildi.

Zacharel, öngördü. Prensi buldum ama onu bırakamam. Yanında bir sürü kölesi var ve
insan çocuklarıyla dolu bir parkı çevreliyordu. Bulunduğu yeri saydı.

Kalmakta haklıydın. Cevap hemen geldi. Yola çıkıyorum.

Thane bir sağa, bir sola dönüyor, her hareketinde bir iblisi yere seriyor, kılıçları sürekli sallanıyor, havada zarifçe süzülüyordu. İşte bir boru. Ve... güle güle kol. Elveda kanat.

Yanında bir vınlama. Döndü, kılıçları hazırdı.
Zacharel'in koyu renk saçları ve yeşil bakışları dikkat çekti.

Thane, Elit Yedili'den birine vereceği tepkiyi ölçmek için prense baktı ama o gitmişti. Ve şimdi iblisler kaçıyordu.

Korkaklar.

Zacharel ona baktı, yaralanma olup olmadığını araştırdı ama bir şey bulamadı. "Beklediğim son tam olarak bu değildi ama sanırım bunu beklemeliydim. Onu nasıl buldun?"

"Tavsiyeni dinledim. Lucien ile başka bir görev üzerinde çalışıyordum. Buralardaydı ve meşgul değildi, bu yüzden ona kötülüğün ruh izini takip ettirdim."

"Lucien? O şimdi nerede?"

"Emin değilim. Tahminimce, bir insan ruhuna ahirete kadar eşlik etmesi için çağrıldı." Çağrılmıştı.
fiziksel olarak karşı koyamaz.

"Peki ne zamandır dövüşüyorsunuz?"

"Burada mı? On beş dakikadan fazla sürmez." Ama başka savaşlar da olmuştu, her biri Prens'in bulunduğu parka çıkıyordu.
çok rahat bir şekilde bekliyordu.

"On beş dakika oldu ve hâlâ sayısız iblis cesedi yerde, kan denizinin üzerinde yüzüyor.
parçalarla dolu."

Omuz silkti. "İşimi seviyorum."

"Evet, biliyorum. İyi iş çıkardın." Zacharel onun omzunu sıvazladı. "Şunu bil ki, bir iblis prensi seni izler, inceler, bekler ve zayıflatmak ve dikkatini dağıtmak için küçük yollarla saldırır. Sonra, senin en düşük seviyede olduğunu düşündüğünde, üzerine çullanacak ve
atık."

Sinsi bir taktik.

Thane tetikte olmak zorundaydı.

"Evine git, dinlen," diye devam etti patronu. "Yorgunluğun bana bir faydası yok. Prensin en yeni ruhunun izini sürmek için Elitlerin geri kalanını toplayacağım. Eğer onu bulursak, sana ihtiyacımız olacak."

Kaşlarını çattı. "Ona yaklaşmamam gerektiğini sanıyordum."

"Tek başına değil, hayır. Ama zamanı geldiğinde alabileceğimiz her türlü yardıma ihtiyacımız olacak."

"Hazır olacağım." Thane kanatlarını açıp gökyüzüne fırladı, beklentisi içinde uğulduyordu. İlk kez eve döneceği bir şey, birileri vardı. Elin'in eşyalarını odasında görmek için sabırsızlanıyordu.

Ona kızgındı ve onu suçlayamazdı.
Dün ona bir soru sormuştu -olanlar için pişman mısın- ve o da cevap vermeyi reddetmişti. Kendi adına bir hataydı. Onunla konuşmalıydı. O anlayabilirdi. Gerçeği görmesine yardım edebilirdi.

Zaten bunu yeni günün ışığında kendi başına keşfetmek zorunda kalmıştı. Olanlardan pişmanlık duymuyordu. Nasıl yapabilir miydi? Her yönden, onu daha iyi bir adam yapmıştı. Aksine, korku algısını renklendirmişti. Ona şimdi ve sonsuza dek ihtiyacı vardı ve onu kaybetme düşüncesiyle asla başa

çıkamazdı.

Onunla romantizm yaşayacağım. Ona bir not daha gönderirim. Beni affedecektir. Beni affetmek zorunda.

Kulübe ulaştı ve doğruca süite gitti. Bir not defteri ve kalem aradı ve kaşlarını çattı. Hiçbir şey değişmemişti. Kadınsı yastıklar ya da sehpanın üzerine saçılmış kitaplar yoktu. Bjorn ve Xerxes oturma odasında birbirleriyle konuşuyorlardı.

"-Mantıksız küçük bir yük," diye homurdandı Xerxes.

"Şimdi de ona isim mi takıyorsun?" Bjorn tsked. "Bu muhtemelen seni kazığa oturtacak."

"Buna değer," diye yanıtladı savaşçı şarkı söyler gibi bir sesle. "Elin nerede?" Thane sordu ve iki adam da ona baktı. Sırıtmamaya çalıştıkları çok belliydi.

"Senin adına neredeyse utanıyorum," dedi Xerxes. "İlk aklına gelen bir kadın, en iyi arkadaşların değil."

"Onun adına utanıyorum," dedi Bjorn. "Thane, adamım, seni böyle kırbaçlanmaktansa pembe bir elbise ve topuklu ayakkabılar içinde görmeyi tercih ederim."

"Sıra sana gelene kadar bekle." Elin'in kurabiyeleri gibi ufalanırlardı.

Xerxes ayaklarını yeni sehpanın üzerine koydu. Kırık bacakları olmayan bir sehpa. "Benimle tanıştın, değil mi? Ben-
kırbaçlanabilir."

Thane gözlerini devirdi. "Kız mı?" Xerxes,

"Burada değil," dedi.

Bu ne anlama geliyordu? Thane kaşlarını çatarak kız için boşalttığı ve temizlediği odaya girdi. Duvarları bile söküp yenilerini yerleştirmişti. Ama Elin odayı kendi seçtiği mobilyalarla doldurmayı başaramamıştı.

"Odasında," diye yardımcı oldu Bjorn. "Diğer barmaidlerle birlikte olan odada."

"Burası onun odası," diye homurdandı.

Xerxes sonunda neşesini gizleme savaşını bıraktı ve gülümsedi. "Onu bu konuda ikna etmene izin vereceğim. Hazine odasından aldığı tek şey kol bantlarıydı. Beş tane.

Çünkü, alıntı yapıyorum, 'Çoklu Skorgazmlar öyle görünecek ki
"Wonder Woman bileklikleriyle harika olur."
Bu konuda benimle savaşacağını bilmeliydim. Yeni planım: Önce özür dilemek, sonra da onu kökünden sökmek.
"Bir şey söyledi mi?"
"Sadece reddetme nedenlerini seninle ve sadece seninle tartışacağını söyledi."

BÖLÜM YIRMI İKİ

ELIN bir an inanılmaz derecede erotik bir rüyanın içinde kaybolmuştu; Thane onu yavaşça soyuyor ve teninin her santimini öpüyordu, bir sonraki an ise Thane'in gözlerinde parlayan öfkeyle ona doğru yaklaştığı bir kâbustu.

"Ayağa kalk," diye tersledi. Sonra daha nazikçe ekledi, "Lütfen." Sarsılarak doğruldu, birkaç saniye boyunca sersemledi.

Küçük ayrıntılar kristalleşmeye başladı. Kabus Thane gerçekti. Güneş ışığı pencereden süzülerek onu kapalı gişe konser veren bir rock yıldızı gibi aydınlatıyordu. Kızlar uyanıktı ve ranzalarından utanmadan onu izliyorlardı.

"Bir sorun mu var?" Elin yüzündeki saçları düzelterek sordu.

"Ait olduğun yerde değilsin," dedi ve eğilerek onu itfaiyeci tarzında kucakladı, güçlü omzunun üzerinden sarkıttı. "Sonrasında... hemen sonrasında işleri kötü idare ettiğimi biliyorum ve özür dilerim. Ama kabul etmelisin ki aklım başımda değildi. Az önce aklımı başımdan aldın."

Yok artık. Bunu söylemiş olmasına imkan yok.

"Olanlardan pişman değilim" dedi.

"He-man evde!" Savy seslendi. "Whooo, whooo." "Ne, ne," diye şarkı söyledi Octavia. "Bonka ona bir şey almak üzere

"Birazcık, birazcık."

Gülemiyorum. Adamı doğrulurken sırtına vurdu. "Thane Göbek Adı Yok Downfall. Beni hemen yere indir!"

Odadan dışarı çıktı. Gördüğü son şey Bellorie'nin sanki bir fıçı biranın tamamını içmiş gibi kıkırdamasıydı.

"Sevgili olmak istedin. Biz sevgiliyiz. Sen benim her şeyimi istedin, ben de sana her şeyimi verdim. İyi ve kötü. Sen boşluk istedin, ben

sana yer verdim. Şimdi ne istersem onu yapacağız."

Mağara adamı Thane çok tahrik ediciydi. Belki de sesindeki sıcaklıktandı. Ya da ona doğru bastırılan sıkı kas sarmalıydı ama Elin neredeyse alevler içinde kalmıştı. Sadece. Gibi. O kadar.

"Bu fikri sevdiğini görüyorum," dedi ve ukala herifin sesi kendini beğenmiş bir şekilde çıktı. "Ateşin bir saniyeden kısa bir sürede on derece yükseldi."

Aptal Phoenix özelliği. "Ne olmuş yani? Bu konuda ne yapacaksın?"

Bekleyen asansöre adımını attı. Kapılar kapandığında, onu vücudunun sert uzunluğuna doğru yumuşattı. Tam cepheden bir saldırı başladı, ereksiyonu birkaç yüce an boyunca bacaklarının arasında yakalandı.

Kollarını kızın beline dolayarak, "Neden yeni odanızda olmadığınızı bana söyledikten sonra planlarımı tartışacağız," dedi.

"Şey," diye çekingen bir tavırla cüppesinin yakasıyla oynadı. "Başlangıç olarak, sana kızgınım."

"Bunu biliyorum," dedi. "Ama ben özür diledim ve sen de kabul ettin."

"Ben kabul etmedim," diye itiraz etti.

Onu öptü, yumuşak ve tatlı. "O zaman sana yalvarıyorum, kabul et. Aksi takdirde hayatta kalamam."

Temastan dudakları, kelimelerden de içi karıncalandı. "Peki," dedi iç çekerek. "Kabul ediyorum. I
Seni Aptal Kasabası'na kadar sürdükten sonra yaptıkların için seni affediyorum. Ama hesap vermen gereken başka bir suçun var."

"Söyle bana, ben de düzelteyim."

"Tamam. Tek kelime bile etmeden üzerime atladın."

"İsteyerek değil," dedi.

Bekle. Her şeyi tut. Onu damgalamak istememiş miydi? Vay, vay. Sen ne bilirsin ki. Kasabada yeni bir şerif vardı ve adı Hayal Kırıklığı'ydı.

Esentia konusunda hiç üzülmediğini fark etti. Thane'in olası pişmanlığı onu incitmişti ve

bir çıkış arıyor.

Mızmızlanmamaya çalışarak, "Yani şu anda en sevdiğin kız kreması çeşidi olduğumu herkesin bilmesini istemedin mi?" dedi.

Yanaklarını avuçladı ve başparmaklarını dudaklarının üzerinde gezdirdi. "Kulta, bunu tüm dünyaya haykırmak istiyorum."

O kekeleyerek bir yanıt veremeden kapılar açıldı.
-Bay Romantik yine saldırıyor! Thane ona dışarı kadar eşlik etti, muhafızlar geçerken ona başlarıyla selam verdiler. Muhafızlar da
ona doğru bakmaktan kaçındı. Bu artık büyük bir yasak mıydı?
Süitin içinde Xerxes ve Bjorn'u bulmayı umuyordu ama erkekler yoktu.

"İşte bu yüzden bir kadının cazibesine asla tek bir geceden fazla boyun eğmeyeceğim," demişti Bjorn.
oda değiştirmeyeceğini açıkladı.

Xerxes, "O yarı Anka kuşu," diye cevap verdi. "Belli ki ateşle oynamayı seviyor."

Har-har.

"Otur," dedi Thane şimdi. "Ve odanın durumunu tartışacağız."

Ugh. Odanın durumunu tartışmak istemedi.
Çünkü, onu affetmiş olsa bile, hiçbir şey iyi olamazdı.
onun yanına yarı taşınmaktan geliyordu. Onun hayatına girmesine ne kadar çok izin verirse, onu terk etmek de o kadar zor olacaktı. "Sadece birkaç hafta burada kalacağım, değil mi?"

Gözleri kısıldı.

"Doğru," diye devam etti. Kanepeye uzandı. "Benim için bu kadar zahmete girmene gerek yok."

Kadının yanına oturdu, onu kaldırdı ve kucağına oturtarak üzerine çıkmaya zorladı. "Miktarına ben karar vereceğim belaya değersin."

Tamam, bu biraz (cidden) tatlıydı. Ve yeni pozisyonu da (bu dünyanın dışında) çok seksiydi. "Evet, şey, birbirimize seks çağrısı yapıyor olmamız gerekiyordu," dedi tembelce "ve, evet, ben bir

isimden fiile dönüştü. Birbirimizle yaşamamamız gerekiyor."

Parmaklarını kızın saçlarında gezdirdi, ensesinde durdu ve yumruk yaptı. "Birlikte yaşamak seks çağrısı yapmayı kolaylaştırıyor."

Bir kahkaha yükseldi, ama bu bir zevk iniltisi olarak ortaya çıktı. "Kendra'yla birlikte yaşadın ve bak ona ne oldu."

"Beni köleleştirmeye çalışmıyorsun."

"Geçen hafta söylediğin bu değildi."

Sertleşti. "Bunun için de affedilmeyeceğimi biliyordum."

Dişlerinin arasında adamın alt dudağını ısırdı. "Sen, o kinlerin kralı, konuşmak için biridir. Ama evet, affedildin. Varlığımın her zerresiyle bunu kastediyorum." Sesini baştan çıkarıcı bir fısıltıya indirerek ekledi, "Ben zaten intikamımı aldım, unuttun mu?"

Boynundaki nabız daha sert, daha hızlı atıyordu.

"Ama Thane... Yine de bundan sonra sevgili değil de arkadaş olmamızın daha iyi olacağını düşünüyorum." Daha iyi ama muhtemelen imkânsız.

Gözleri kısıldı. "Kimin için daha iyi?"

"Benim için. Senin için. Yakında

ayrılacağım ve-"

"Arkadaş ve sevgili olacağız ve bu son sözüm" diyerek onun sözünü kesti.

"Anlaştık."

Gözleri kısıldı. "Beni başından beri istediğin şeye ikna ettin, değil mi?" Kız cevap veremeden adam ekledi: "Yani bedenine girmeme izin vereceksin ama benimle yaşamayacaksın öyle mi?"

"Bu her şeyi özetliyor, evet."

Adam ayağa kalktı ve kadının bacakları yere kaydı. Adamın ona bakışı... serbest bırakılmış, tamamen şarj olmuş bir şimşek gibiydi ve kadının karıncalanmasına, ağrımasına ve on derece daha ısınmasına neden oldu.

"Seks istiyorsun, başka bir şey

değil mi?" Hayır. "Evet." Oh,

bilmiyordu.

"Çok iyi," dedi sıkıca. "İste ve alacaksın." Onu kucağına aldı ve odasına götürdü.

Onu hemen yatağa attı. Kadın çarpmanın etkisiyle sıçrayacaktı ama adam o daha sıçrayamadan onun üzerindeydi, dudakları
Vahşi bir öpücükle onunkini sahipleniyor. Dilini sokuyor. Ağız talep ediyor. Nefesini çalıyor ve ciğerlerini kendi ciğerleriyle dolduruyor. Onu bir ihtiyaç, açlık... saplantı sarmalına sürüklüyordu.

Ona sahip olabileceği şeylerin tadına baktırmak ve sonra da elinden almak.

Adam öpüşmeyi yumuşatırken, ham tutkuyu soğuk bir hesaplamayla değiştirirken hayal kırıklığı içinde inledi. Dili yavaşça hareket etmeye başladı, sanki artık duygularla beslenmiyordu. Sanki onun tepkisini hiç umursamıyor, sadece kendi tatminini düşünüyordu.

"Bu hoşuna gitti mi?" Adam vücutlarının arasına uzandı ve kızın göğüslerini üstünkörü bir şekilde sıktı, sonra elini aşağı kaydırdı ve bacaklarının arasını avuçladı - okşamadan
ihtiyacının merkezi. Sanki bir malmış gibi ona sarıldı. "Her şey umduğun gibi mi?"

Bu hareketler onu garip bir şekilde boşlukta bıraktı. "Th-Thane?" diye sordu, emin değildi.

Başını kaldırdı ve ona baktı. Gözleri de duygulardan arınmıştı. "Sessiz ol. Benim kadınlarım
konuşmasına izin verildi."

Acı onu delip geçti. "O zaman neden bana o soruları sordun?"

"Bunun bir önemi var mı? Hem neden şikayet ediyorsun ki? İstediğin buydu."

Onun kendisini manipüle ettiğini biliyordu ve
kızgın. Ama öfke imkânsızdı. Israrıyla onu açıkça incitmiş, ona birkaç haftalık bir standdan biraz daha fazlası gibi davranmıştı. "Evet, ama ben sadece-"

"Ne düşündüğünü biliyorum." Onu bir öpücükle daha susturdu. Yavaş, soğuk bir öpücük.

Omuzlarına vurdu... onun muhteşem omuzlarına, sert, güçlü ve ateşli... sonra siktir et diye düşündü ve bornozunu -hayır, gömleğini- başından çekti. Çıplak ten.

Evet, çıplaktı. Tırnakları

Göğüs kaslarını, meme uçlarını kazıdı ve onayını tısladı.
"Bana daha önce verdiğin şeyi ver," diye talep etti.
"Hepsini mi?" diye hırladı adam. "Her şeyi mi?"
"Evet. Tamam. Evet." Başka bir öpücük için onu aşağı çekti ve bu sefer kontrolü ele aldı. Dilini derine ve sertçe soktu ve adamın karşılık vermesi uzun sürmedi.
Bitti. Daha derine. Daha sert. Gömleği de onunkiyle aynı muameleyi gördü ve onu sütyeniyle bıraktı, ama adam onu da çabucak halletti ve göğüslerini hapsedilmekten kurtardı.
Öpüp yalayarak kulağına doğru ilerlerken, iri elleri onu yoğurdu ve başparmakları meme uçlarını okşadı.
Bunda göstermelik bir şey yoktu.
"Bunun gibi," dedi ve boynundaki nabız atışına doğru ilerleyip emdiğinde onun adını haykırdı.
Ondan sıyrıldı ve ayağa kalktı, ona bakarken nefes nefese kalmıştı. Ağır ve kapüşonlu gözlerine. Dudaklarına, ayrık ve nemli. Arzulu. Belki de şişmiş. Nefes alışının gücüyle kabaran göğsüne. Titreyen karnına.
"İstediğinin bu olduğuna emin misin?" diye sordu. "Evet!"
Tırnaklarını görkemli kordonların üzerinde gezdirdi. Karnını kaplayan güç ve şimdi pantolonunun belinden gururla görünen şaftının parlayan ucuna giden altın kılların güzel izi.
Kadının bacaklarını ayırarak mükemmel bir beşik oluşturdu.
Adam onun üzerine çıktı, ona sürtünerek baş döndürücü bir sürtünme yarattı. Ateş onun içinden akıyordu,
Yoluna çıkan her şeyi yakıp
kavuruyordu. "Bu iyi," diye
inledi.
"Daha iyi olabilir." Adam dikkatini meme uçları arasında bölüştürürken, öperken, dilini ileri geri oynatırken, kadın Başını salladı, coşkulu hislerin içinde kayboldu.
Bir yay kadar sıkı çekilmişti, sırtı istemsizce kamburlaştı. Ellerini adamın kanatlarının altına kaydırdı. Ellerini
Sırtındaki kaslar esnemiş, sertleşmişti. Almak için onun.

Parmak eklemlerini karnından aşağı, şortunun altına doğru kaydırdı. Eli o kadar büyüktü ki belindeki bağ yırtıldı. Parmakları külotunun altına kaymadan hemen önce durdu.

"Ellerim yanıyor," diye homurdandı.

Oh, evet. Öyleydiler. Isı tenine işlemiş, hücrelerine nüfuz etmiş ve onu aydınlatmıştı. "Biliyorum."

"Bu essentia."

Gergin sesi. Ona ne anlatmaya çalışıyordu? O-

Duh. Ampul. Essentia. Onu işaretleme şekli.

Bu konuda şikayet etmişti. Şimdi o düşünmüyordu ona dokunmamalı ve kesinlikle izinsiz onu işaretlememeliydi.

Aptal kız! "Yanılmışım. Onu istiyorum. Ona ihtiyacım var.

Lütfen, Thane." Çaresizlik içinde inledi. "Her yerime sür."

Başını iki yana salladı. "Ben sıradan fetihler talep etmiyorum, Elin." Kadın dondu kaldı, göğsü hızla inip kalkıyordu. Lanet olsun. Haklıydı. Duygusal bağları olan sıcak bir ilişki yaşayabilirdi ya da duygusal güvenliği olan soğuk bir ilişki yaşayabilirdi. "Ben... Ben sıradan olmak istemiyorum."

"Süite taşınacak mısınız?"

"Evet."

Bir anda kontrolünü kaybetti. Bir saniye sonra onun üzerindeydi, yüzünü, boynunu, göğüslerini ve karnını işaretliyordu. Şortunun açık beline ulaştığında, parmaklarını külotunun altından geçirdi. Kadın gerildi, o mutlu anı bekliyordu- Ah! Bu! Adam onun ihtiyacının merkezine masaj yaptı. Onun sıcaklığı, şimdi onun onun özü oradaydı.. Sonunda alevler içinde kalabilirdim. Kalçaları kıvranıyor, teması uzatmak için onun hareketlerini takip ediyordu.

Bir parmağını derine soktu ve kadın çığlık atarak kaydırağa doğru eğildi ve onu daha da derine gönderdi.

"Sen sadece benim için yaratılmışsın, kulta."

Sanki sadece benim için yaratılmışsın gibi.

Daha sonra incelenecek bir düşünce.

Doruk noktasına çok yakındı. "Lütfen," dedi, hâlâ kalçalarıyla hissi kovalıyordu.

Elinin topuğu kadının en çok ihtiyaç duyduğu yere bastırırken bir parmağı daha oyuna katıldı. Onu gerdi, memnun etti. Ama yine de uçurumun kenarından düşmedi.

"Yeterli değil, değil mi, kulta?"

Nefesimi tam olarak tutamıyorum. Boğazından küçük sesler çıkıyordu. İnlemeler, belki. Zevk o kadar güçlüydü ki acının sınırındaydı. Adamın omuzlarına yapıştı, ağırlığını daha fazla vermesi için onu zorlamaya çalıştı.

"Çok sıcak. Çok sıkı ve ıslak," dedi. Gözleri, kızın daha önce hiç görmediği bir çaresizlikle paramparçaydı. yaralı hayvanlar. Onun duygularının kendisininkilerle örtüştüğünü bilmek güç veriyordu. "Sabırsızlanıyorum. Hepinize sahip olmalıyım."

"Evet."

Sarsılarak doğruldu ve pantolonunun fermuarını yırttı. Aşağı çekmeye zahmet etmedi. Bir eliyle şaftını dibinden kavradı. Diğer eliyle de şortunu çekiştirdi. Külotu hâlâ yerinde duruyordu. Onları yolundan itti, sonra kendini konumlandırdı ve eve çarptı.

Bu sefer içeri girmek için adım atmadı. Aldı. Her şeyi aldı. Üçüncü güçlü itişiyle doruğa ulaştı, adını haykırdı, iç duvarları onun uzunluğuna kilitlendi. Adam geri çekilirken gırtlaktan gelen sesler onu terk etti... geri... sonra tekrar içeri girdi. Bundan sonra kontrol diye bir şey yoktu, hatta parçalanmış kontrol bile. Hızlı ve sert bir şekilde, tekrar ve tekrar itti, onu başka bir zevk denizine sürükleyen, neredeyse boğan cezalandırıcı bir ritim yarattı.

"Tekrar, kulta," diye emretti.

Evet. Evet. Şimdiden başka bir orgazm oluşuyor, kanı ısınıyordu. Tırnaklarını adamın saçlarına geçirdi ve bir başka kavurucu öpücük için adamın başını aşağı çekerek onu yuttu,
ona tutkusunun her zerresini veriyordu.

İçinde bastırılamaz bir ihtiyaç vardı. Hem tüketme hem de sağlama ihtiyacı.

"Yaklaşıyorum," diye homurdandı. "Daha
alır mısın?" "Ver onu bana."
Kollarını onun üzerine uzatarak yatak başlığını kavradı. Ona tutunarak, daha büyük bir güçle kendini kadının daha derinlerine çekebildi. Bacaklarını onun etrafına doladı, belini kaldırarak onun çekiçle vuran saldırganlığının yükünü aldı. Adam
Bir sonraki hamlesiyle yatak hareket etti... ve bir sonrakiyle, bir patlamayla duvara çarpana kadar. Bang. Bang. Bang.
Bir sonraki içe doğru kayışıyla, vücudu zevke teslim oldu. Başka bir doruğa ulaştı, ona daha sıkı yapıştı, adını haykırdı. Ve tam doruktan inmek üzere olduğunu düşündüğü anda, adam başını eğdi ve boynu ile omzu arasındaki kordonu ısırdı, tıpkı
Hoşuna gitti ve yeniden yükseldi.
Bu sefer onu takip etti. Kükreyerek, tüm gücüyle daldı ve derinlere gömüldü, üzerine yığılana kadar ona karşı titredi.
Ağırlığı onu yerinde tutuyordu ama umursamadı.
"Bu sefer kaçamayacaksın," diye homurdandı.
Titreyerek kollarını ona doladı. "Olmayı tercih edeceğim başka bir yer yok." Ve bunun ne kadar doğru olduğu onu korkutmuştu.

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

THANE DAHA ÖNCE HİÇ BÖYLE BİR MEMNUNİYET YAŞAMAMIŞTI.

Elin'i gözünün önünden ya da sıkı sıkıya sarıldığı kucağından ayırmak istemiyordu ama onu yanında tutma riskini de göze alamazdı.

uyudu. Kabuslar. Onu diğerine götürmeliydi- Hayır.

Götürmedi. Odasında şu anda yatak yoktu.

Hiç mobilya olmadan. Burayı boşaltmış ve Elin'e dilediği gibi boyayabileceği yeni bir tuval yaratmıştı.

Ama yapmamıştı. Onu her şekilde reddetti... ta ki o kabul etmesi için onu memnun edene kadar.

Diğer odayı yarın dekore edeceklerdi. Bu gece, istediği gibi ona sarılacaktı. Uyumasına izin vermeyecekti.

"Parlıyor muyum?" diye sordu bacağını onunkine sürterek.

"Evet." Ne kadar parlak olduğundan bahsetmedi... ya da ne kadar

Bu konuda hissettiklerinden memnundu.

"Güzel," dedi, onu şaşırtarak. Onu memnun etti.

"Thane," diye başladı usulca. "Etrafta dolanırken başka insanlarla da görüşüyor muyuz?"

"Bunu açıkça belirtmedim mi? Hayır. Değilim ve sen en çok kesinlikle değil." Kendisine ait olduğu bu kadar açık olan bir şeye dokunacak kadar aptal olan herkesi öldürebilirdi.

"Umarım ağzından çıkanı kulağın duyuyordur," diye uyardı. "Kelimeler

kesinlikle seni de kapsıyor, biliyorsun."

Kolunu kadının başına doladı, onu yerinde tutmak ve kendisine bakmaya zorlamak için çenesine hafifçe bastırdı. "Ben kendimi duyuyorum ama sen beni duyuyor musun?" dedi ve kadın tekrar konuşmaya çalıştığında ekledi: "Sıra sendeydi. Şimdi sıra bende." Onun bedenine girmesine izin vermişti. Şimdi de zihnine girmesine izin verecekti.

Kalp atış hızı artmıştı ve bunun iyiye mi yoksa kötüye mi işaret ettiğinden emin değildi.

Yine de devam etti, "Seninle yaşadığım zevk uğruna ölmeye değer. Hiçbir şey ve hiç kimse kıyaslanamaz. Bunu daha önce hiç yaşamadım ve bundan vazgeçmeyeceğim. Hiçbir sebep için. Anlıyor musun?" Seni hayatımın her günü senin hayatın. Hiçbir şey ve hiç kimse bizi ayıramayacak. Sen bile.

Küçük tırnakları adamın göğsüne doğru kıvrıldı. "Anlıyorum seni
benim için deli oluyor." Karnına doğru yuvarlandı, onu yarı yarıya örttü ve yanağını yukarı kaldırdığı avucuna dayayarak ona vaat dolu hınzır bir sırıtış attı.

Vücudu tepki verdi. Vücudu ona her zaman tepki verirdi. Ama bu konuşma ara verilemeyecek kadar önemliydi. "Gaga'dan daha fazlasıyım."

"Bu çok hoş."

Dudaklarını büzdü. "Senin için bir ganimet çağrısından fazlası olduğumu söylediğini duymak isterim."

Tam da bunu yapmak için ağzını açtı -bundan emindi- ama kaşlarını çattı. "Büyük bir sorunumuz var. Bizim
farklı yaşam süreleri. Birkaç yıl içinde saçlarım ağarabilir!"

"Ve çok güzel görüneceksin. Ama sen tam olarak insan değilsin ve
Nasıl yaşlanacağınızdan emin değiliz. Ya da yaşlanacağından bile. Birkaç Phoenix özelliği sergilemeye başladın."

"Evet, ama-"

"Ama hiçbir şey. Uyarıldığın zaman yanıyorsun ve kaya oyunundan sonra doğal olmayan bir şekilde hızlı iyileştin. Her iki yeteneğin de ailenin ölümüyle aktif hale geldiğinden şüpheleniyorum.
Bazen travmatik bir olay bir buçukluk için bunu yapar."

"Anka kampında yanmadım."

"Oradayken hiç tahrik olmadın. Ve cezalardan doğaüstü bir hızla iyileşmemiş olsaydınız o kampta öleceğinizden şüpheleniyorum."

"İyi bir nokta."

"Belki yıllar geçtikçe başka gizli özellikler de ortaya

çıkacaktır." Bir an düşündü ve başını salladı. "Haklısın." "Genelde öyleyimdir."

"Ha-ha," dedi sertçe. "Bez takmaya başladığım gün o kadar komik bir adam olup olmadığını göreceğiz."

İkisini de şaşırtan bir kahkaha attı.

Yorganı tekmeleyip doğrulduktan sonra bacak bacak üstüne attı. "Bunu daha sık yapmanı sağlamalıyız."

Gülmek mi? "Kabul ediyorum. Bu vesileyle seni bu işle görevlendiriyorum. Şu andan itibaren her gün."

Kaşlarını çattı. "İşin maaşı iyi mi?"

"Çok." Parmak ucuyla kadının göğüslerinin arasında gezindi. Bu onun ilk ev hayatı deneyimiydi ve buna bayılmıştı. A
Bir erkek... bir kadın... birleşmiş. Bir aile. "Her kahkaha için bir orgazm."

Bir gülümseme daha belirdi ama sonra kayboldu. "Ya başka biriyle tanışır ve aşık olursan? Ya Sent-One tarzı, kendi ırkından biriyle evlenmek istersen,
ve bir aile kurmak?" Nefesi kesildi. "Thane, biz hiç koruma kullanmadık."

Onu karşısında hissetmeye ihtiyaç duyan adam, onu yanına uzanmaya zorladı. "Öncelikle, hiçbir kadın seninle kıyaslanamaz dediğimde ciddiydim. Bu gelecekte tanışacağım her kadın için geçerli. Sadece aptal bir erkek zaten en iyisine sahipken başka biriyle evlenir. İkincisi, Anka kuşu yılda sadece iki kez doğurgan olur ve" diye ekledi. "Bunun ne zaman gerçekleştiğini hissedebiliyorum." Durakladı. "Çocuk istiyor musun?" Kocasıyla bir çocuk yapmayı planlamış mıydı?

"Bir gün. Ama birkaç yıl içinde değil. Peki ya sen?" "Dürüst

olmak gerekirse, bunu hiç düşünmedim." Şimdiye kadar. O Elini karnının üzerine koydu, onun çocuğuyla birlikte büyüdüğünü hayal etti. Şaftı kıpırdadı. "Evet," diye mırıldandı. "Bir gün." Onunla birlikte. Sadece onunla.

Sessizliğe gömüldüler. Adam kızın saç uçlarıyla oynadı ve kız her saniye daha da gerginleşiyor gibi görünse de esnedi.

"Sorun nedir?"

"Gerçekten odama geri dönmeliyim," dedi.

"Senin yatağın yok."

"Biliyorum, ukala. Kızların yanına dön demek istedim." Sertleşti. "Benim yanıma taşınacağını söylemiştin."

"Ama ne zaman olduğunu söylemedim." Tüm vücudu titremeye başladı. "Gerçekten gitmeliyim. Yani, şimdi. Lütfen."

Ondan uzaklaşmaya çalıştı ama o kendini tuttu. Göğsüne ılık ve ıslak bir şey sıçradı. O bölgeyi okşadı ve parmaklarını banyodan gelen ışığa tuttu. Gözyaşı mı?

"Bu nedir?" diye sordu nazikçe.

Bir sel kapısı açıldı ve tüm vücudu sarsılarak ona doğru hıçkırdı. "Bay'in olmadığı bir geleceği dört gözle bekliyorum."

Sonsuzluk gibi görünen bir süre boyunca ona sarıldı, ellerini saçlarında, omurgasında gezdirdi. Sonunda sakinleştiğinde, çenesini sıkarak onu kendisine bakmaya zorladı. Gözyaşları kirpiklerine takılmıştı. Gözleri şişmiş, cildi kırmızıya boyanmıştı. Şu anda kırılgan. Dikkatle ilerleyin.

Bunu daha iyi hale getirmek için açıklanamaz bir ihtiyaç onu sardı. "Onsuz bir geleceği nasıl planlıyorsun? O senin kalbini hiç terk etmedi. Seninle birlikte yolculuğa çıkıyor." Thane hâlâ biraz kıskanç olduğunu fark etti ama Elin kollarında güvende olduğu için bu duygu hafiflemişti. Onu paylaşabilirdi, çünkü erkek onun bu hale gelmesine yardım etmişti.

Burnunu çekti. "Bu çok güzel."

"Ve doğru."

Parmağını onun dudaklarının üzerinde gezdirdi. "Sen iyi bir adamsın, Thane- Soyadın ne?"

"Benim yok. Burada, atamalarımız var. Zalim ve Sıradışı Xerxes. Son Gerçek Dehşet Bjorn."

"Bunlar biraz ürkütücü ama tamam. Yuvarlanabilirim. Klanıyla bağlarını koparmadan önce annem Deathtax Koleksiyoncusu Renlay'di ve yatmadan önce anlattığım hikayeler onun maceralarını anlatırdı."

"Phoenix'i neden terk ettiğini söyledi mi?"

"Evet. Babam. Eric Wahlström. O zamanlar Harrogate'de yaşıyordu ve onu ilk gördüğünde şehvetten deliye

dönmüştü.

Bu garip olmalı, çünkü daha uyumsuz bir çift görmemişsinizdir. Kız vahşiydi; erkek düzgün. Kız gürültücüydü; adam sessizdi. Ama yine de ona aşık oldu, ve onunla hınzırca bir ilişki yaşadı. Daha sonra onu unutabileceğini düşündü."

Ses tonundaki şefkati duyabiliyordu, adama hayran olduğunu biliyordu. "Ama yapmadı."

"Hayır. Yapmadı. Ona geri dönmeye devam etti ve bir gün bir seçim yapması gerektiğini fark etti. Ya o ya da klanı. Karma ilişkiler teşvik edilmez, ancak eşit derecede güçlü veya daha güçlü bir ırktan biriyle olduğu sürece yasak da değildir. İnsanlar, eminim biliyorsunuzdur, büyük bir hayır-hayırdır. Birini sevgili olarak almakta sorun yok ama eş olarak asla.
Onu seçmiş ve bir yıl sonra da ben doğmuşum. Hayatımın ilk on yılını Harrogate'de geçirdim."

"Bu aksanını açıklıyor."

"Benim aksanım yok. Bir keresinde Arizona'ya taşındık ve tüm küçük çocuklar lanet İngiliz'le dalga geçtiler" dedi, "Annemin hepsini öldürmesinden korktum. Bu yüzden nasıl uyum sağlayacağımı öğrendim."

Hepsini de öldürmüş olabilir. "Hafif ama var." "Sadece tahrik olduğunda ortaya çıkıyor." diye eklerken sesi alçaldı.

Kıkırdadı. "Her türlü ödülü topluyorsun." Boynunun dibindeki nabzı öptü. "Yani, geriye dönersek. Sen Thane'sin... Ne?"

"Thane of the Three."

"Oh. Şey, bu biraz hayal kırıklığı yarattı."

"Hayal kırıklığına mı uğradın?"

"Sayılır. Bunu söylediğim için üzgünüm ama sanırım yeni bir taneye ihtiyacınız var."

Onun erkeğiydi. Onun kendisiyle gurur duymasını istiyordu.

"Çoğu
İnsanlar bu üçlünün Xerxes ve Bjorn'a atıfta bulunduğunu sanıyor ama ben bu isimleri onları tanımadan önce biliyordum." Şöyle ekledi: "The

Üç aslında öldürme yöntemlerimi ifade ediyor. Ölü. Daha ölü. Ve tüm sonsuzluktan arındırılmış."

"Korkmalı mıyım yoksa memnun mu olmalıyım bilemiyorum." "Oyumu memnun olmaktan yana kullanıyorum."

"Annem de memnuniyet için oy verirdi," dedi.

Neredeyse utangaç bir şekilde sırıttı. "Sence annen beni sever miydi?"

"İşte bayıldığım gamzeler," dedi parlayarak.

Onlara bayılırdı ve bu yüzden onları gördüğünden emin olurdu. Sık sık. "Annen mi?" diye sordu, bilmek istiyordu.

"Seni sevmezdi." Kırgınlığının belli olmasına izin vermedi.

"Seni çok severdi," diye ekledi Elin.

Bir sırıtma daha - gamzelerin bir kez daha parladığından emindi. Sevgi sözcüğü zihninde yankılandı. Sanki böyle bir duyguya layıkmış gibi.

O değildi. Ama kendim yapabilirim. Yapacağım.

* * *

KARANLIK LANETLER havayı keser.

Thane'in öfke dolu sesi Elin'i derinlerden uyandırdı, huzurlu bir uyku. Gözlerini kırpıştırarak açtı ve adamın yatağın kendi tarafında çırpındığını, yorganın tekmelenerek ayaklarının dibine yığıldığını gördü.

Daha fazla küfür savururken, göğsünü tırmaladı. Tırnakları, küreklerin toprağı kazıması gibi deriyi kazıyordu. Parmakları açık oluklara gömüldü. Sanki... Sanki...

Midesi bulandı. "Thane." Nazikçe yanağını okşadı. "Uyan, bebeğim."

Kolu yukarı fırladı. Parmakları kızın boynuna dolandı ve sıktı. O kadar sıkı sıkıyordu ki nefes alamıyordu. Hırıltı bile çıkaramıyordu.

Kadın adamın bileğine yapıştı ve çekiştirdi ama adam o kadar güçlüydü ki yerinden kıpırdamadı. Sadece o kadar sıktı

Daha sert.

Acı... sonra sersemlik... Bu şekilde

mi ölecekti?

Kendini kurtarmak için son bir çabayla adamın yüzüne

vurdu. Zayıflık...

Parmakları adamın ağzına girdi ve her nedense bu onun aklını başına getirdi. Gözlerini kırpıştırdı, başını salladı.

Bakışları onunkilerle buluştu ve dehşetle genişledi.

Sanki nükleer atık olduğunu yeni fark etmiş gibi onu serbest bıraktı, nefes nefese, "Elin, Elin. Çok özür dilerim."

Ona doğru sarktı.

Kadın ağız dolusu hava emerken ona tutunuyordu. Sanki şiddetli bir fırtınanın ortasında bir cankurtaran salıymış gibi, her an kaçıp gideceğinden korkuyormuşçasına onu daha da sıkı tuttu.

Nükleer atık değil sonuçta.

Kalp atışları göğsünde gümbürdüyordu. "Çok üzgünüm," diye tekrarladı.

"Sorun yok bebeğim," dedi onu okşayarak. "Kalıcı bir hasar vermedin." Birkaç hafta önce, boğulma ile birlikte yırtılmış et görüntüsü onu

çığlık çığlığa. Ama dürüst olmak gerekirse? O eskiden olduğu kişi değildi. Annesinin her zaman olmasını umduğu kızdı.

Hiçbir şey için kimseyi kullanmasına gerek yoktu. Hem zihnen hem de bedenen güçlüydü. Kanıtı: Çılgın iblislerle savaşmıştı. Adrenalin bağımlısı vampirlerden oluşan bir ekiple başa baş mücadele etmiş ve bilerek yağmur gibi yağan kayaların önünde durmuştu.

Biraz boğulma mı? Her neyse.

Tüm vücudunu saran bir titreme onu sarstı. "Yapabilirdim... Burada kalmamalıydım... seni yalnız bırakmalıydım. Uyuyakalmak istememiştim."

Ampul. Sık sık ve şiddetli kâbuslar gördüğü için onunla aynı odayı paylaşmak istememişti.

İçinde bir şefkat kuyusu fokurdadı. "İyi ki buradayım." Onun bununla tek başına başa çıkma düşüncesi neredeyse kalbini kırıyordu.

"Anlat bana," dedi. "Rüya hakkında."

Sertleşti ama "Rüya değil" diye cevap

verdi. Sonra... "Bir anı mı?"

Onu serbest bıraktı ve yataktan çıktı. Çıplak bir halde dolaba doğru yürüdü ve bir bornoz çıkardı. Hayır, iki bornoz. Giyindikten sonra onu ayağa kaldırdı ve diğerini başına geçirdi, kollarını kollardan geçirmeden önce saçlarını nazikçe serbest bıraktı.

Yani... kabus/anılar hakkında konuşmak yasaktı. Anladım. Paylaştıkları onca şeyden sonra bu biraz acı veriyordu. Ama en azından ona bir bornoz hediye etmişti.

giymeye zorlamaktansa kendi kişisel zulasını kullanmayı tercih etti.

Miyav. Kıskanan var mı?

Hem neden bu kadar üzgündü ki? Ona sadece istediği şeyin daha fazlasını veriyordu. Dolaşmadan seks.

Evet, ama ne onun zorladığı ne de sonunda anlaştıkları şey buydu. Artık tam bir bağlılığın parçasıydılar ve o da sonuçlarına katlanmak zorundaydı.

"Thane." Thane'in bileklerine yapışarak onunla fiziksel bir bağ kurdu. "Konuş benimle."

Onun bakışlarına karşılık vermedi.

"Bana güvenebilirsin. Sırlarını asla paylaşmayacağım."

Ellerini ağzına götürdü ve her ikisinin de parmak uçlarını öptü. "Hazine sandığına gideceğiz ve odan için istediğin mobilyaları seçeceksin. Orada kalmak istemediğini biliyorum ama yine de bunu yapacaksın."

Birinci ıska. Ama tamam. Bunu farklı bir açıdan ele alabilir ve oda durumu üzerinden sinsi bir saldırı başlatabilirdi. Reddedilmenin acısı olmadan, çok az şey ifade ettiği için onu kişisel alanında istemediğini düşünmeden

Onu kendisine bu kadar yakın istemesi çok dokunmuştu. Ama üç şey onu rahatsız ediyordu. Birincisi, kâbuslar. Tek başına acı çekmemeliydi. Ve acı çekiyordu. Gözlerindeki azap.
Zavallı Thane. İki, diğer odada yarattığı korkunç anılar. Gerçi orada yeni anılar yaratmanın zamanı gelmiş olabilirdi. Ve üç, yatak odasının durumu. Onu lüks içinde tutmak ve kendini mahrum etmek istiyordu. Neden?

Karmaşık bir ölümsüz. Beklediğinden çok daha fazlasıydı. Düşmanlarını acımadan cezalandırıyordu -belki de bu kendine verdiği bir cezaydı. Ama ne için?

Sorun ne olursa olsun, ne yapmış ya da yapmamış olursa olsun, şu andan itibaren onun için sadece iyi şeyler istiyordu.

"Pekala," dedi. "Hazine sandığına gidebiliriz, ben de diğer oda için bir şeyler seçerim."

Rahatlama yüz ifadesini yıkadı. O güzel gamzelerini göstererek ona gülümsedi.

Şimdi, öldürmek için içeri girmek. "Ama," diye ekledi ve adam yine sertleşti. "Bu odayı da ben dekore edeceğim."

Muhtemelen protesto etmek için ağzını açtı.

"Burada çok zaman geçireceğime dair bir his var içimde ve rahat olmak istiyorum." Zaten rahattı ama adamın onun ihtiyaçlarını ve hatta isteklerini kendi ihtiyaçlarının önüne koyacağını düşünmeye başlamıştı.

Bu düşünce onu büyüledi. Onu alçalttı. Onu dehşete düşürdü. Böyle bir şeyle nasıl başa çıkabilirdi ki? Birkaç dakika süren açık bir iç tartışmadan sonra başını salladı. "Çok iyi. İki oda da."

YIRMI DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

THANE TAMAMEN BÜYÜLENMIŞTI.

Elin dekoratörlük rolünü çok ciddiye alıyordu. Fikirlerini ve planlarını kaydetmesi için ona bir not defteri ve kalem buldurmuştu. Şimdi devasa odanın içinde gezinirken kaşları konsantrasyonla çatılmıştı. Bazen
Kalemin ucunu çiğnemek ve düşünmek, bazen de talimatları yazmak için durakladı. Bir ölüm kalım görevindeymiş gibi görünüyordu ve hatta kendi kendisiyle konuşmalar yapıyordu.

Bunu buraya mı koymalıyım? Yoksa şuraya mı?

İkisi de değil. Vitraylı şifonyeri daha çok beğendim. Lanet olsun, Mülk Kardeşler hangisini seçerdi?

Gözleri kısıldı. Mülk Kardeşler onun için kimdi?

Etrafı sayısız zenginlik, paha biçilmez ve rengârenk mücevherler ve değerli antikalarla çevriliyken ve beyaz cübbesini giyerken eski bir kraliçe gibiydi.

Bir saat geçti. İki saat.

Tek kelime etmedi. Onu aceleye getirmekle ilgilenmiyordu. Onu izlerken neşe ve huzur vardı.

Bir saat daha geçti.

"Thane," dedi, sesi vaatle boğuklaşmıştı - Thane onun içindeyken kullandığı ses tonunun aynısıydı.

Kanatlarını salladı. "Evet, Elin."

Sırtını ona dönmüş, siyah saçları özgürce dalgalanırken omzunun üzerinden baktı ve yavaşça sırıttı... hınzırca. Kadına verdiği tepkinin gücü artık onu şok etmiyordu. Kasları düğümlendi. Kanı ısındı. İhtiyacı büyüdü. Kadın benim için yapılmış. Benim için.

"Bunun hayallerimdeki yatak olup olmadığını test edene kadar bilemeyeceğim." Konuşurken üzerindeki bornozu fırçaladı.

omuzlar.... Kumaş yerde birikti ve onu görkemli bir şekilde çıplak bıraktı.

Kadının görüntüsü onun felaketi oldu. Onu içine çekerken ihtiyaç öfkeleniyordu. Sırtının zarif çizgisi. Kalçalarının üzerindeki iki girinti. Bacaklarının zarif uzunluğu.

Kadın dönerek adama tam olarak baktı ve adam tam cepheden bir saldırıya maruz kaldı.

Ağzı kurudu.

Şiltenin üzerine eğildi, oturdu, ayaklarını yere bastı ve dizlerini açtı.

O bir baştan çıkarıcıydı. Bir baştan

çıkarıcı. "Bana gel," diye yalvardı.

Sanki sersemlemiş gibi ona doğru yürüdü, yol boyunca cübbesini attı. Ona ulaştığında dizlerinin üzerine çökmek istedi. Kadın ellerini onun kalçalarına koyarak onu durdurdu.

"Sadece... böyle... kal." Dizlerinin üzerine çökerken ona hınzırca bir gülümseme daha attı.

Zaten çelik gibi sertti ama beklentiyle daha da sertleşti. Sonra ağzı onun üzerine indi. Yakıcı sıcaklık. Baş döndürücü bir emme. Neredeyse dökülecekti ama kendini tutmayı başardı -bundan daha fazlasına sahip olmalıydı. Eğildi ve ellerini yatağa dayadı. Tekrar tekrar çalıştı.
Onu. Yukarı ve aşağı. Yukarı ve aşağı. Onu derinlere, daha derinlere, inanılmaz derinlere götürüyor.

Parmaklarının bacaklarının arasında oynadığını ve kendi arzularını canlandırdığını fark ettiğinde, ona doğru sallanmaya başladı ve kendini durduramadı. Kontrol mü? Ona mı yoksa
parçalanmıştı - hangisinin olduğundan emin değildi. Yine de nazik olmaya çalıştı, çok nazik, onu tıkamak ya da incitmek istemiyordu. Ama kibarlığı uzun sürmedi. Kadının dili onu okşadı ve adam daha sert sallandı. Daha da sert. Ama bu bile yeterli değildi. Daha fazlasına sahip olmalıydı.

Kaslar daha da düğümlendi.... Sıcak...oh, sıcak
ısı... emme ve dil girdaplarıyla ve zevkinden kimin sorumlu olduğu bilgisiyle birleşti...

İçindeki basınç kırıldı ve taşkın kapıları açıldı. Yüksek sesle ve uzun uzun kükredi, doruk noktası içinden fırladı. Elin'in yanaklarını avuçlamak için doğruldu, her damlasını ona verirken onu kendine doğru tuttu.

Kendi doruk noktasının gücüyle ürperdi. Ve sakinleştiğinde, bir iniltiyi yutmak zorunda kaldı. Artık hassastı, her his neredeyse çok fazlaydı. Gözleri buluştu.

Titreyerek ayağa kalkmasına yardım etti.

"Pratik yapmamıştım ama iyiydi, değil mi?" dedi sırıtarak. Gözleri gece karanlığındaki gökyüzündeki yıldızlar gibi parlıyordu.

"Söz yok," diye mırıldandı ve kızın sırıtışının göğsünde genişlediğini hissetti. "Bekle. Belki bir tane. Minnettarım."

"Bana mı Bay'e mi?"

Bu küçük beceriyi ona kocası mı öğretmişti? "İkisi de." Thane bu kez tek bir kıskançlık tınısı bile çıkaramadı. Elin erkekten öğrenmiş olabilirdi ama hayatının geri kalanında bunun meyvelerini toplayacak olan kişi Thane olacaktı.

İki kelime dikkatini çekti. Onun hayatı.

Daha ne kadar zamanı vardı?

Ona endişelenmemesini söylemişti. Endişenin hiçbir yararı yoktu. Nihayetinde hiçbir şeye faydası olmaz ve her şeyi mahvederdi. Ama hazırlıklı olmaktan zarar gelmezdi. Elin'le sonsuzluğu nasıl garantileyebilirdi? Onu tamamen ölümsüz yaparak.

Onu nasıl tamamen ölümsüz yapabilirdi?

Thane Anka Kuşu'nun yöntemlerini biraz biliyordu. Ölümsüzlük ilk ölümle birlikte gelirdi. Savaşçı ilk kez öldüğünde kaç yaşında olursa olsun. Savaşçı sonsuza dek o yaşta kalırdı. Bebekler, küçük çocuklar ve gençler nadiren yenilenirdi.

Elin 21 yaşındaydı. Hâlâ biraz gençti. Ve insan kanıyla sulandığı gerçeği.

Onun tam bir Anka olması için her şeyini verebileceğini fark etti. Kesinlikle her şeyi.

Başına bir bornoz geçirmeden önce onun giyinmesine yardım etti. "Aslında yatağı hiç test etmedik."

"Yeterince yakın." Kaşlarını ona doğru salladı, sonra omuzlarını. "Artık onu almam gerektiğini biliyorum."

Espri anlayışını geri kazanarak, "İhtiyacınız olan şey burada mı?" diye sordu.

"Evet. Ama uyarayım. Bitmiş odaları gördüğünüzde ağzınız açık kalacak."

Hiç şüphesi yoktu. Yaptığı her işte başarılı oluyordu. "Yapmam gereken işler var ama Adrian emrinizde olacak ve tüm seçimlerinizin istediğiniz yere taşınmasını sağlayacak."

Bir an için suratını astı. "Adrian'ı emirlerimi yerine getirmeye zorlama fikri beni heyecanlandırmıyor. Neden sen yapamıyorsun?
Nereye gidiyorsun?"

"Liderimle bir toplantım var." "En

Yüce?"

"Totemde iki nokta daha aşağıda. Zacharel adında bir Gönderilmiş Kişi."

"Başın belada değil, değil mi?"

"Hayır," dedi. "Neden? Öyle olsaydım ne yapardın?"

"Seninle geleyim ve pezevenk elimi etrafa savurayım. Benim adamımı benden başka kimse cezalandıramaz."

Adamım benim.

Az önce sözlü olarak ona sahip çıkmıştı. Sırıtarak onu kucağına aldı ve etrafında döndürdü. "Teşekkür ederim. Bu düşünce
yeterli."

Kadın güldü, adam da güldü ve bu kaygısız an sonsuza dek adamın kalbinde yer etti.

Onu yere bıraktığında, "Oh, ve işte bir uyarı daha. Kızları süitinize davet etmeyi planlıyorum."

Diğer kızları seviyor, hatta onlara saygı duyuyordu ama zamanını onlarla geçirmekten hoşlanmıyordu. Ancak onlar Elin için çok değerliydi ve Elin'i onlardan uzak tutamazdı; bu yüzden, onun için, anlaşmayı öğrenecekti. "Pekâlâ."

"Bekle. Anladığından emin değilim. Islak barınızdaki her şeye dokunacaklar ve her şeyi içecekler ve siz onlara ders veremeyecek ya da onları cezalandıramayacaksınız."

"Anlıyorum."

Parmak uçlarında yükselerek adamın çenesine yumuşak, tatlı bir öpücük kondurdu. "Merak etme. Odana girmelerine izin vermeyeceğim. Bu sadece senin için. Ve bazen de benim için."

Sonunda, sesi ondan daha önce hiç duymadığı bir sertliğe bürünmüştü. Bu ve ima ettiği şey hoşuna gitmişti. Gerekirse, onun hayatındaki yeri için savaşacaktı.

Onun için savaşacaktı.

"Sadece sen ve ben," diye kabul etti.

* * *

ELIN deli bir kadın gibi çalışıyor, Thane dönmeden önce her şeyi bitirmeye kararlıydı. Adrian da dahil olmak üzere arkadaşlarını da canla başla çalıştırıyordu. Artık insanları emirlerini yerine getirmeye zorladığı için kendini o kadar da kötü hissetmiyordu.

Bu Thane içindi. Her şey olur.

Ama çılgının teki tüm mobilyalar yerleştirildiği anda kaçtı. Chanel, Octavia ve Savy de hemen ardından "gelinsiz gelinzilla" diye mırıldanarak çekip gittiler. Sanki! Elin dünyanın en tatlı insanıydı, teşekkürler.

Sadece gökyüzünde değil.

Şimdi iş vazoları, kaseleri ve mücevherleri uygun yerlere yerleştirmeye kalmıştı. Mükemmel olmalıydı.

Gün boyunca Thane, zihnine özel fısıltılar göndererek onu nerede olduğu konusunda bilgilendirdi. Her seferinde yaptığı işi bırakıp sırıtıyordu.

Bellorie bunu "mide bulandırıcı" olarak nitelendirdi.

Thane şimdiye kadar lideri Zacharel'i ziyaret etmiş ve Lucien ile konuşmuştu. Şimdi ise aralarında Bjorn ve Xerxes'in de bulunduğu bir grup Gönderilmiş Kişi ile birlikte iblis prensi avlamaya çıkmıştı.

"Portreler yaptırmayı düşünüyorum," dedi kristal kaselerden birini yumruğu büyüklüğünde sekiz yakutla doldururken. Birkaç safir daha eklemeli miydi?
etkisi? Ya da belki yandan abanoz boncuklar dizmek?

"Harika bir fikir," dedi Bellorie, eskiden Bang and Bail Central olarak bilinen odadaki yeni yatağın üzerine yerleşirken. "Kesinlikle kalenin kraliçesi gibi giyinmeli ve kulübün her odasına portrelerinizi asarak, tabii ki ben hariç her kadını gölgede bıraktığınızı kanıtlamalısınız."

"Tabii ki." Aslında çok da kötü bir fikir değildi. Thane'in alındığına dair cüretkâr bir bildiri ve sürtükler dikkat etse iyi olur. Elin o kız olmak istemediğinden değil. Thane'e güvenemiyorsa, onunla birlikte olmasına gerek yoktu. Ama yine de. Portre bakışlarının bardaki her kadını takip etmesine izin vermek çok hoşuna gitmişti. "Şimdilik Thane, Bjorn ve Xerxes'in portrelerine odaklansam iyi olacak."

Bellorie başını sallayarak, "Elbette, elbette," dedi. "Ama küçük bir sorun var. Asla birkaç dakikadan fazla hareketsiz oturmazlar."

Elin kibarca rica ederse Thane yapabilirdi. Adam onu memnun etmeye çok hevesli görünüyordu. Aslında hiç bu kadar şımartılmamıştı ve bu hoşuna gidiyordu. Ama onun da kendisini şımartılmış hissetmesini istiyordu.

"Birkaç bakıştan yola çıkarak çalışabilecek kadar iyi bir ressam bulmam gerekecek."

Bellorie bir an düşündü. "Şey, bir arkadaşım var, Büyük ve Korkunç Anya, diğer adıyla Anarşi'nin küçük tanrıçası. Şu yaralı adam Lucien ile evleniyor. Onu hatırladın mı? Her neyse, tek yapmanız gereken ona tam olarak kimin resmini istediğinizi söylemek ve o da bir saat içinde bir şeyler yaratabilir. Bunu nasıl yaptığını bilmiyorum ve sormayacağım."

"Ne kadar istiyor?"

"Genelde ruhları sever ama sen benim en iyi arkadaşım olduğun için eminim sana indirim yapacaktır. Onu arayayım mı?"

Ben onun kankası mıyım? Elin o kadar geniş sırıttı ki yanakları acıdı. "Evet, lütfen."

Bellorie cebinden telefonunu çıkardı ve numarayı çevirdi. Elin tek taraflı konuşmayı ilgiyle dinledi.

"Yeteneklerine ihtiyaç var....Evet, evet, uzun zamandır konuşmuyorduk....Dinle, Thane'in artık bir kız arkadaşı var....Biliyorum, garip, değil mi....Evet, resimler, Yeraltı Dünyası'nın Lordları için yaptığın gibi....Mükemmel....Tabii, tabii, ama kızım Bonka'nın kale kadar kraliçe birkaç tane olmasını istiyorum....Tamam, öğreneceğim." Elini ağızlığın üzerine koydu ve Elin'e, "Ödeme olarak bu gece barmen ve karaoke sunucusu olmak istiyor," dedi.

Hepsi bu kadar mıydı? "Bitti!" Thane aldırmazdı. Eminim etmezdi. Bedava iş gücü. Bir kadının ne zararı olabilirdi ki?

Bellorie elini çekti ve "Donkey Kong gibi açık" dedi.

Arama tiz bir "woo-hoo" sesinden sonra sona erdi.

Elin, alkışlayarak aşağı yukarı zıpladı. "Bu inanılmaz ötesi bir şey olacak! Ne zaman böyle bir şeye sahip olabileceğini her şey hazır mı?"

"Beş dakika."

Ne! "Nasıl?" Bir ölümsüz için bile imkansız olmalı.

"Sorma, hatırladın mı? Seni her zaman pişman eder. Ayrıca... mutluluk tetiğini henüz çekmeyin." Bellorie alt dudağını dişledi. "Sana ne gösterirse göstersin onu sevmek zorundasın. Övgüler yağdırın, aşırı iltifat edin, ne gerekiyorsa yapın. Gerçekten kalın kalın söyleyin. Hiç bu kadar muhteşem bir şey görmemiştim, falan filan. Aksi takdirde, sizi ayın portresi kulübünün bir üyesi yapacak ve her dört haftada bir size yeni bir portre gönderecek ve siz de kendi gözlerinizi oymak isteyecek, sonra da beyninizi çamaşır suyuyla ovarak silmek isteyeceksiniz. hafıza."

Elin hiç şaşırmadan, "Bu Anya tıpkı anneme benziyor. Güven bana, çok iyi anlaşacağız."

Bellorie irkildi. "Birden bunun büyük bir hata olduğunu düşünmeye başladım. Eğer sana zarar verirse, Thane onun üzerine kasap gibi gider. Eğer Thane ona kasap gibi davranırsa, Lucien Gönderilmişlere karşı savaş ilan eder. Eğer Lucien Bjorn ve Xerxes, Gönderilmiş Olanlar'ın Lordlarını katledecek.

Oğullarını korumak için Yeraltı Dünyası'na. Dünya kanayacak. Oh, bakın. Kurabiye!" Odanın köşesindeki yiyecek tepsisine doğru zıpladı.

Ne olursa olsun, en iyi şekilde davranacağım. Elin, Thane'in hayatını daha iyi hale getirmeyi umuyordu, daha kötü değil.

Zor bir görev olduğunu biliyordu, çünkü adam direnecekti. Yaralarını kurcalayacak, asırlık kabukları kaldıracaktı. Ama o bu meydan okumaya hazırdı. Şimdiden ne kadar yol kat ettiğine bir bakın! Onu hayatının hoş bir parçası olarak görüyordu.

gündüz...ve gece.

"Bunları senin pişirmediğini kesinlikle söyleyebilirim," dedi Bellorie, kırıntılar yağan kurabiyelerden birini kaldırarak. "Nasıl biliyor musun? Çünkü çok lezzetliler."

Elin gözlerini devirdi. "Bu kadar berbat yemek pişirdiğim yeter." "Eğer sıcağa dayanamıyorsan, fırını açma. Açma, Ciddiyim. Lütfen fırını sakın açma." Homurdandı.

Bellorie ona el salladı. "Gel hadi. Bunları denemelisin."

Haftalardır hiç olmadığı kadar hafiflemiş hisseden Elin, arkadaşının yanına atladı. Hayat kesinlikle mükemmeldi.

BÖLÜM YIRMI BEŞ

DİĞERLERİ GİBİ BİR GÖREV. Verimli ama tatmin edici değil. Thane ve diğer Gönderilmişler iki düzineden fazla iblis öldürmüşlerdi ama prens her zamanki gibi uzakta kalmıştı ve şimdi Thane şeytanın nerede olduğunu ve ne yaptığını... ne planladığını merak etmek zorundaydı.

İyi bir şey olmadığı kesindi.

Yaklaşan kıyamet duygusu Thane'in omuzlarına yerleşmişti.

Geceyi bitiren o, Bjorn ve Xerxes kulübe girdiler ve hep birlikte kısa bir süre durdular. Downfall dönüşmüştü. Zarif bir sefahatten, aşağı ve kirli bir kız öğrenci birliğine dönüşmüştü. Neon tabelalar sessizce Bayanlar Gecesi diye bağırıyordu! Ücretsiz
Bira! Duvarların her yerinden.

Köşede, üzerinde bir poster olan bir stant vardı. Cameo'nun Özgürlüğüne ve Torin'in Dönüşüne Yol Açacak Bilgi İçin Ödül yazıyordu.

Cameo, Sefaletin Bekçisi. Yeraltı dünyasının bir lordu/hanımı. Şu anda güçlü bir mızrağın içine hapsolmuş durumda.

Lucien, Bjorn adına Thane'e yardım etmişti. Şimdi bir iyilik borçluydu.

Mızrağı araştırması için Elandra'yı gönderecekti. Thane'in genellikle uzak durmaya çalıştığı Zacharel'in ordusunun bir parçasıydı ama kadim silahlar hakkında herkesten daha çok şey biliyordu.

Hastalık bekçisi Torin'e gelince, nerede olduğundan emin değildi.
Başlamak için. Ama Axel bilirdi. O çocuk her yerde her şeyi bulabilirdi.

Lucien'in sarışın ve güzel nişanlısı Anya barı yönetiyor, içkileri sebepsiz yere dolduruyor, birbirine ait olmayan likörleri karıştırıyor ve ortalığı birbirine katıyordu,
ve Elin'e aynısını nasıl yapacağını öğretiyordu. Ama belli ki

ikisi de çok eğleniyordu.

Elin'in sırıtışı kocaman oldu. "Buna Havlayan Kedicik Kurbağa Taburesi adını veriyorum," diye bağırdı bir bardak parlayan pembe sıvıyı havaya kaldırırken. "Canın cehenneme, Anya. Senin gibi bir
Mooing Zebra Kuş Levreği ile kıyaslanabilir."

Bir "yaşasın" korosu bu açıklamayı karşıladı ve Elin her damlayı içti.

"Bir tane daha yap," diye bağırdı biri. "Sadece, Anya'ya daha sert şaplak atsın!"

Anya konuşmacıya bir bıçak fırlattı ve eğer kızın hızlı refleksleri olmasaydı, tanrıça onun gözünü çıkarabilirdi.

"Yapamam," dedi Elin başını iki yana sallayarak. "Söz verdim
bir daha asla bir gecede on altı atış yapmayacağım ve asla sözümden dönmem."

"O zaman on yedi yap, seni aptal!" diye talimat verdi bir başkası. "Woo-hoo," binlerce kız aynı anda bağırıyor gibiydi ve
Elin sanki son derece bilgeymişler gibi başını salladı.

Hiç erkek müşteri yoktu. Belki de tüm erkeklerin görüldükleri yerde hadım edileceğini ilan eden başka bir tabela olduğu içindir. Bir grup dişi gorgon şarkı söyleyerek masaların üzerinde duruyordu.... Kasap şarkısının ne olması gerektiğinden emin değildi.

Bjorn, "Hem hayretler içindeyim hem de dehşete düştüm," dedi.

Xerxes ellerini bacaklarının arasına götürerek, "Kıymetlim için korkuyorum," dedi. "Ama itiraf etmeliyim ki, Elin'in buraya yaptıklarına bayıldım. Dekor kesinlikle göz kamaştırıcı."

Hazine sandığındaki hiçbir şey kullanılmamıştı. Sadece giysiler. Yeni tabelalardan sütyenler sarkıyor, avizelerden iç çamaşırları sallanıyordu.

"Mmm, erkek eti geldi," dedi bir kadın. Yumuşak parmaklar Thane'in kanatlarının arasından geçti ve Thane suçluyla yüzleşmek için arkasını döndü. "Evet, bebeğim. Evet. Annenin bu gece çok iştahı var. Her kırıntıyı yutana kadar yemeyi bırakmayacak."

"Hey! Dokunmak yok!" Elin çığlık attı ve aniden Thane ile

dişi Kaia'nın arasında kaldı, bir Harpy Escort Strider, Yenilginin bekçisi ve vahşi bir Lord

Yeraltı dünyası. Elin tezgâhın üzerinden atlamış ve fayansın üzerinde kaymış olmalıydı. "O benim."

Göğsü gururla kabardı. Onu ikinci kez sahiplenmişti. Ve bu sefer, bunu tanıkların önünde yapmıştı.

Ama onu uyarmayı unutmuştu. Asla bir Harpy'ye meydan okuma.

Tabii bir uzvunuzu ve tüm iç organlarınızı kaybetmeye hazır değilseniz.

"Flaş haber, küçük alev." Kanat Parçalayıcı Kaia, bir mil uzunluğunda kötü bir çizgiye sahip kızıl saçlı bir güzellikti. "Dokunuşu ben yaptım. Peki, bu konuda ne yapacaksın, ha?"

"Parmaklarını kıracağım, sonra da yüzünü," diye ilan etti Elin.

Thane kırılgan insanı arkasına atıp Lordlarla olan dostluğuna veda etmek üzereydi ki Kaia sırıtarak başını salladı. "Bu daha iyi, Bonka Donk. Hem de çok daha iyi."

Elin onun sırıtışına karşılık verdi. "Biliyorum, doğru. O kadar belalıyım ki korkutucu."

İkisi beşlik çaktı.

"Ama cidden," dedi Elin, Harpy'ye bir parmak sallayarak. "Thane. Yasak bölge. İstisna yok."

"Tamam, tamam." Kaia tüm masumiyetiyle ellerini kaldırdı. "Aşk dokunuşlarımı kayadan kaçma oyunumuza saklayacağım."

Elin kollarını Thane'e doladı ve ona sarıldı. "Bebeğim, sana iyi haberi vermiş miydim? Yeraltı Dünyası Lordlarının kız arkadaşları, eşleri, karıları -her neyse!- Ulusal Dodge Boulder Ligi'ne katıldılar."

Kaia ateş motoru kırmızısı pençelerini birbirine vurdu. "Tam hakimiyet için tek eksiğimiz süper havalı bir takım ismi."

Elin yardımsever bir şekilde, "Kendinize Scorgasm'ların yaptığı gibi hitap edin," dedi. "'Kaybedenler'."

Kaia tısladı.

"Bunu duydum!" Anya bu kez Elin'e bir bıçak daha fırlatmaya hazırlandı.

Etraftaki ölümsüzlerden -ve kulak misafiri olanlardan- yorumlar hızla geldi.

"Oh, hayır, yapmadı."

"Oh, tatlı kıllı tanrım, küçük Bonka Donk'umuz şimdiden şamarı indirmeye başladı."

"Dövüş. Dövüş. Dövüş."

Yeter. Thane, Elin'in yanaklarını avuçladı ve dikkatini kendisine çevirmesini sağladı. "Eğleniyor musun?"

"Dostum! Çok fazla!" Parmaklarını adamın saçlarının arasından geçirdi ve böylece dünyanın geri kalanı adamın farkındalığından kayboldu. "Peki ya sen?"

"Artık öyleyim." Onun varlığında kendini daha hafif, hatta özgür hissediyordu, sanki görünmez zincirler sonunda üzerinden düşmüştü.

"Odaları görene kadar bekle," dedi saç tellerini döndürerek. "Onları o kadar çok seveceksin ki, muhtemelen birlikte bir bebek yapacaksınız."

"Sen mutlu olduğun sürece, ben de mutluyum."

"Öyleyim." Onun çenesini öptü ve ona gülümsedi. "Sanki seni bir katalogdan sipariş etmişim gibi. Dediğim gibi, o muhteşem yüzü ve seksi vücudu alıyorum, şimdi bir tutam tatlılık ve bir parça koruyuculuk ekliyorum ve tamam, evet, devam et ve onu azgın şehvete batır."

Sırıttı. "Benim üzerimde yapacağın hiçbir değişiklik yok mu?"

"Hayır. Tek bir tane bile
yok." "Yani ben mükemmel
miyim?"

"Benim için," diye fısıldadı, ses tonunda düzensiz bir kenar vardı. "Sen benim için mükemmelsin. Peki ya sen? Benimle ilgili bir şeyi değiştirir miydin?"

Kadının itirafıyla sarsılan adam, "Sen kusursuzsun," dedi. Son kullanma tarihin hariç. Bu istenmeyen düşünce karşısında kaşlarını çattı.

Bir şeyler yapmalıyım. Yakında.

Sorun şu ki, hâlâ bir çözümü yoktu. Tek bildiği, ölümsüz bir şekilde yeniden canlanmak için onu öldürmeyeceğiydi.

Rezalet Ordusu'nda insan eşleri olan iki erkeği düşündü.

Zacharel'in kadını Annabelle, gençken bir iblis tarafından işaretlenmiş ve ruhunun bir kısmı çalınmıştı. Savaşçı kötülüğü temizlemek ve onun ruhunu kendi ruhunun bir parçasıyla yamamak zorunda kalmış, yaşam sürelerini birleştirmişti.

Elin için bu mümkün değildi. Ruhu bozulmamıştı. Koldo'nun kadını Yaşam Nehri'ne bağlanmış ve bir Gönderilmiş Kişi olmuştu.

Bağlanmayı nasıl başlattığını kimse bilmiyordu.

Belki Thane Elin'e her gün taze bir şişe Su verirdi. En azından yaşlanmasını yavaşlatırdı.

Germanus'un hükümdarlığı altında, tüm Gönderilmişler tek bir şişe Su elde edebilmek için şiddetli bir kırbaçlanmaya katlanmak ve sevdikleri bir şeyden vazgeçmek zorunda bırakılmıştı. Şimdi Clerici Su'yu serbestçe sunuyordu ama kıyıya yaklaşmak için bekleyen bir Gönderilmişler kuyruğu vardı ve bu kuyruk en az üç yıl uzunluğundaydı, bu da onu elde etmeyi daha da zorlaştırıyor.

Belki de birilerine rüşvet vererek sıranın önünde yer açtırılabilir.

"Sana bir sürprizim var," dedi Elin, dikkatini tekrar ona vererek. "Tarihteki... gelmiş geçmiş en harika, en şaşırtıcı sürpriz."

Kaşlarından biri soruyla kalktı. "Yatağımda çıplak yatan sen misin?"

"Hayır. Böylesi daha iyi."

"Bundan daha iyi bir şey olamaz."

* * *

Yeni bir hayat hedefim var, diye düşündü Elin. Thane bara adımını atmıştı ve bir anlık sezgiyle onu mutlu etmek için doğduğunu anlamıştı. Sadece iyileşmesine yardım etmek için değil. Sadece onu eğlendirmek ve memnun etmek için değil. Ama gerçek mutluluğu müjdelemek için.

"Beni süite götür," diye fısıldadı ve onun kulak memesini dişledi. "Sana göstereceğim."

Onu da peşinden sürükleyerek ilerledi. Kızlar "tüm zamanların en iyi ve en kötü barmenini" kaybettiklerinden yakınıyordu ve bu onun gözlerini biraz buğulandırdı. Burada kabul görmüş, hatta sevilmiş ve inanılmaz yetenekleri için tamamen takdir edilmişti.

Omzunun üzerinden, "Siz de gelin," diye seslendi, Bjorn ve Xerxes'i "iş demek istiyorum" bakışlarıyla kıstırıyor. "Bunu görmelisiniz."

Şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırdılar ama takip ettiler.

"Kararı bana söylemeyi unutma," diye seslendi

Anya. Elin ona bir başparmak işareti yaptı.

Süitin içinde, korku neredeyse onu alt edecekti ama o uzak duvarı işaret etti. "Orada."

Thane baktı, gerildi. Yüz ifadesinden hiçbir şey

anlaşılmıyordu. Vücudundaki her sinir aniden kendini

açıkta, çiğ hissetti.

"Pekâlâ," dedi Bjorn ve Xerxes'e bakarak. Onlar da aynı şekilde okunamaz durumdaydı. "Siz ne düşünüyorsunuz?"

Sessizlik.

Cırcır böcekleri bile cıvıldamaya cesaret edemiyordu.

Anya'nın getirdiği tabloya baktı ve eseri savaşçıların görmesi gerektiği gibi görmeye çalıştı. Neredeyse gerçek bir

Thane ortada, Bjorn ve Xerxes de onun yanında yer alıyordu. İlk elden gördüğü bir pozisyondu bu. Thane'in kanatları diğerlerinin arkasında uzanıyordu ve onunkilerin nerede bitip diğerlerininkilerin nerede başladığını söylemek zordu çünkü onlarınkiler de alev almıştı. Üç erkek de silahsızdı ama o zaman,

silaha ihtiyaçları yoktu. Onlar silahtı.

Gömleksizdiler, vahşi kasları sergileniyordu, tenleri kıpkırmızı lekelerle kaplıydı. Ne yazık ki pantolon giyiyorlardı. Pantolon beyazdı ve bir cübbenin alt kısmı gibi boldu. Arkalarında mutlak bir yıkım vardı. Kan damlıyordu. İblislerin bedenleri parçalara ayrılmıştı.

"Eğer beğenmediysen-" dedi.

"Bundan hoşlanmadım," diye araya girdi Thane.

Oh. Omuzları çöktü. Kendisi gibi onun da çılgına döneceğinden o kadar emindi ki. Şiddet içeren görüntüler

kayıtlı.

"Bayıldım," diye ekledi.

Oh! Ne rahatlama. "Birkaç tane daha yaptırdım ve-"

"Nerede?" diye atıldı. "Görmek istiyorum."

"Senin odan."

İleri doğru sürüklendi ve omuzlarını içeri doğru uzattı. Sonra ağzı açık kaldı. Bu kez her yerde değişiklikler vardı. Büyük kızaklı yataktan altın kakmalı şifonyere, tamamen yeşim taşından yapılmış komodinlere kadar. Duvarlar onun fotoğraflanmış portreleriyle doluydu.

Björn ve Xerxes'in yanaklarını kızartan utanç başka ne yaptığını görmeye kararlı bir şekilde arkasından içeri girdi. Anya ona şöyle bir baktı ve parmaklarını şıklattı.

"Tam aradığım şeyi biliyorum," dedi ve Bellorie'ye Canon'unu getirmesini emretti. Sonra Elin'e "kamerayla seviş"... "kameradan nefret et"... "kamerayla binlerce bebek yap" diye talimat vermeye başladı. Evet. Şimdiye kadarki en garip yirmi dakika.

Ama Elin sırıtmış ve poz vermişti, kaşlarını çatmış ve poz vermişti, gülmüş ve poz vermişti. Ve şimdi, yüzünün fotoğrafları ve tüm duyguları odanın her yönünden ona bakıyordu.

"Bu..." Thane sesinin kalın olduğunu söyledi...

ne? "Onları alaşağı edebilirim."

"Hayır!" diye hırladı. Sonra daha yumuşak bir sesle tekrarladı, "Hayır. Bunlar tablodan bile daha iyi. Asla ayrılmak istemeyeceğim odaya."

"Bana bir kız kardeşin olduğunu söyle Elin," dedi Bjorn. "Kırbaçlanacağım. İstemiyorum-" Birden sustu.

Ona bakmak için döndü ve solgunlaştığını gördü. "Neyin var?"

Perili bakışları Xerxes'e yönelmeden önce Thane'inkilerle buluştu. "Yine oluyor. Çağrılıyorum ve-"

Gitmişti. Bir an oradaydı, cümlesini bitirmeye bile vakit bulamadan ortadan kayboldu.

Thane sadece tek bir kelime söyledi. "Lucien."

Birkaç saniye sonra, Lucien sanki bir çağrı bekliyormuş gibi, yaralı savaşçı koridorda belirdi. "Anya'nın bar hesabını ödememi bekliyorsan-"

"Bjorn. Şimdi," diye homurdandı Thane ve savaşçı acımasızca başını salladı.

Bjorn gibi Lucien de ortadan kayboldu. "Neler oluyor?" Elin sordu.

Xerxes kendine bir içki doldurmak için oturma odasına girdi.

Thane Elin'i nazikçe ön kapıya doğru itti. "Partiye geri dön, kulta."

"Hayır." Üzgündü. Ona ihtiyacı vardı. "Seninle kalıyorum."

"Elin-"

"Thane." Onu kanepeye itti ve koltuğa tırmandı. Xerxes'e dikizleme şovu yapmamaya dikkat ederken kucağına sokuldu. Külot giymemişti. "Anlat bana."

Güzeller güzeli Gönderilmiş Kişi onu kollarına aldı ve burnunu onun saçlarına gömdü ve içine çekti. "Gölge iblisler Bjorn'u bir yere gitmeye zorluyor. Nereye gittiğini bilmiyoruz ve öğrenene kadar da ona yardım edemeyiz. Lucien onu takip ediyor."

"Ve sen de gitmemi istedin çünkü..."

"Çünkü endişelerim beni... sinirli yapacak. Sana karşı nazik olmayabilirim."

Aptal tavşan. "Bana her zaman iyi davranmak zorunda değilsin." Her sözünü, her hareketini koruması gerekecekti ve bu kulağa işkence gibi geliyordu. "Sadece kendin olmak zorundasın. Başa çıkabilirim."

Nefesini verdi, nefesi kızın alnının üstündeki saçlarını gıdıklıyordu. "Şimdi romantik şeyler söyleyen kim?"

Bir saat geçti. Sonra iki. Ve Thane Huysuz. Elinden geldiğince çocukluğuyla ilgili hikayelerle dikkatini dağıttı. Annesinin kariyer gününde konuşmak için ilkokuluna gelmesinden ve çocuklara balık ayıklamayı öğretmesinden duyduğu utancı. Ortaokuldaki en iyi arkadaşının gece okulda kalması ve onun

ebeveynler banyodan havlularla çıktılar. Belli ki daha yeni birlikte duş almışlardı. İğrenç!

Hem Thane hem de Xerxes dinlediler ve hatta gülümsediler.

Ama gerilim onları hiç terk etmedi.

Üçüncü saat sona ermeden biraz önce, yaralı Lord geri döndü. Solgundu, gözlerinin biri kahverengi, biri maviydi.

-Hiçbir insanın görmemesi gereken dehşetlerle sırlanmış.

Thane Elin'i bir kenara bıraktı ve ayağa fırladı. "Onu buldun mu? Bizi ona götürebilir misin?"

Savaşçı tek kelime etmeden tökezleyerek ıslak bara gitti. Bir bardakla uğraşmadı, doğrudan viski şişesinden içti. İçindekilerin yarısını boşalttıktan sonra adamlara döndü ve elinin tersiyle ağzını sildi.

"Anlat bize," diye emretti Thane.

"Arkadaşın... Hayır, seni ona götüremem. Nerede olduğunu bilmiyorum. Onu takip edebildim ama oraya vardığımda çıkış yolunu bulmakta zorlandım. Geldiğim yoldan geri dönemedim, çünkü izi çoktan soğumuş ve bükülmüştü, daha önce olduğu gibi. Ama onu gördüm. Kadının ona ne yaptığını gördüm."

Kız mı?

"Haklıydın Thane," dedi savaşçı. "Sorumlu olan kraliçe. Onu koruyor çünkü onunla evli."

BÖLÜM YİRMİ ALTI

THANE SERSEMLEDI.

Lucien evlilik bombasını patlattıktan sonra, gördüğü her şeyi ayrıntılarıyla anlattı.

Bjorn, kayalık bir duvara bağlanmış, karanlık bir gölge yaklaşırken çaresizdi. Belli ki kraliçeydi. Ve ona ulaştığında, karanlığının merkezi bir ağız gibi açıldı, daha da karanlık bir kasvet ortaya çıkardı. Ondan hiçbir iz kalmayana kadar onu sarmaladı.

Ona ne yapıyordu? Ona eziyet mi ediyordu? Şiddet mi uyguluyordu?

Bjorn'un yakında döneceğini ve Elin'in onun durumuna tanık olmasını istemeyeceğini bilen Thane ona odasına kadar eşlik etti. Artık bir yatak vardı. Dört posteri ve her birine oyulmuş desenleri olan büyük, güzel bir yatak.

"Bugün yaptıklarınız için teşekkür ederim. Yaptığın her şey için.
Ama Bjorn'un sizi görmemesi en iyisi olacaktır." Durumun özünü açıkladı. "Döndüğünde... iyi olmayacaktır."

Cüppesinin yakasına yapıştı. "Yardım etmek için ne yapabilirim?"

Çok kararlı. Onda hayran olunacak bir özellik daha. "Burada kal ve dinlen. Sabah görüşürüz."

İç çekti. "Tamam."

Thane'in ona ihtiyacı olsa bile, onun sadece Varlığı onu yatıştırırken, kendini onun alnını öpmeye zorladı ve onu içeri kapattı.

Sonraki birkaç saati oturma odasında Xerxes'in yanında volta atarak geçirdi. Sonunda Bjorn geri döndü ve her seferinde olduğu gibi keyifsizdi. Solgun, içine kapanık. Titriyordu. Mide bulantısı.

Koltuk değneği gibi davranarak onu banyoya götürdüler. Midesindekileri kustuktan sonra onu temizlediler.

ve onu yatağına yerleştirdim.

Onu böylesine korkunç bir cezadan kurtarmanın bir yolu olmalıydı.

Bjorn yan tarafına yuvarlandı ve bir topun içine kıvrıldı, kollarını ortasına doğru sıkıca çekti.

Thane, "Nereye gittiğinizi biliyoruz ve size yapılan dehşeti tahmin edebiliyoruz," dedi. "Seni nasıl kurtaracağımızı bulacağız."

Bjorn gözlerini kapattı, kirpiklerinin uzunluğu dökülüyordu. Yanaklarına tehditkâr gölgeler düşmüştü. "Lucien'in beni bulduğunu biliyordu," dedi sesi duygudan yoksundu. "Sana hiçbir şey söyleyemeyeyim diye beni sessizlik yeminimden azat etti.
yapılmalı. Onunla olan bağlarımı asla koparmayacak."

"Onu ikna edebiliriz," diye homurdandı Thane. "Her iblisin bir zayıflığı vardır."

"Hayır. Gölgeler iblis değildir, ancak genellikle öyle sanılırlar. Onlar Sine Lumine. Şeytani, evet.
Ahlaksız. O da var. Hayata açlar." "Onlar...
senden mi besleniyorlar?" Xerxes
haykırdı.

Utanç, savaşçının kül rengi yüzünü renklendirdi. "Sadece kraliçe biliyor, o da her seferinde birazcık. Ne kadar uzun yaşarsam, o kadar güçlenecek."

"Ne alıyor?" Thane onun adına dehşete düşerek sordu.

Bjorn gözlerini kapattı. "Benim... ruhum."

Pekâlâ. Bu kötüydü ama aşılamaz değildi. Ruhu Yaşam Suyu ile yenilenebilirdi. Daha fazla almalıyım. Elin ve Bjorn için.

"Şişen nerede?" diye sordu. "Fark
etmez. Boş."

Xerxes, Thane'e ve sadece Thane'e, "Benimki de çıktı,"
dedi.

Thane'in birkaç damlası vardı, daha fazlası değil.

Bu bugün için işe yarayabilir, ancak bir sonraki ziyaret için
değil.
Bu da beklenenden daha erken olabilir. Kraliçe
onu giderek daha sık çağırıyor gibiydi.

Hava cebine uzanan Thane, Xerxes'e şu projeksiyonu yaptı: Tanıdığım her Gönderilmiş Kişi'ye gideceğim ve onların şişelerini satın almaya çalışacağım. Ondan sonra da sırada bekleyen insanlara Nehir'e yaklaşmaları için rüşvet vereceğim. Şimdilik, bundan ne istiyorsa ver ona. Şişesinden kalanı uzattı.

Xerxes başını sallayarak kabul etti.

"Sen kraliçeden kurtulana kadar durmayacağız," dedi Bjorn'a. "Bu benim sana yeminim."

Arkadaşı başını salladı. "Hayır. Seni bu işe bulaştırmak istemiyorum."

"Çok kötü. Bitti." Yatak odasından çıktı. Elin'in kapısına arkasını dönüp bir göz attıktan sonra
binaya ve gece gökyüzüne.

Önce yabancılara rüşvet vermeye karar verdi -daha az karmaşık- ve Clerici'nin Sol Tapınağı'nda durdu.

Eve. Yaşam Nehri'ne ulaşma sırası hatırladığından daha uzundu. Dünyanın etrafını saran birkaç kat daha uzun. Bakışlar ve azarlamalar arasında ön tarafa, kapıya doğru uçtu,
ve diğer taraftaki Gönderilmiş Kişi gider gitmez içeri girmesine izin verilecek olan dişinin yanında durdu. Denedi Onun yerini ve arkasındaki bir mil içindeki her yeri satın al. Gitmek yok. Tehdit edebilirdi, hatta öldürebilirdi ama herkes gibi o da emri duymuştu. Sırada bir yer edinmek için güç kullanmak, Su üzerindeki tüm haklarını kaybetmek demekti.
Sonsuza kadar.

Kırbaçlamalar durduğunda Suyu almanın daha zor olacağını nereden bilebilirdi?

Kalabalığın karşısına geçti. Başını dik tutarak, "Ben Üçlerin Thane'iyim ve bana ne kadar çok ya da az satarsanız satın almak için Hayat Suyu'nu arıyorum. Çöküş'te üslenmiş durumdayım. Suyu aldığınızda gelin beni bulun, fiyatınız ne olursa olsun satın alacağım."

Burada yapabileceği başka bir şey olmadığını bildiği için Zacharel'in bulutuna gitti. Liderinde artık yoktu. O da Koldo. Savaşçının elinde başka bir şey kalmamıştı. Magnus'a gitti ve

Malcolm, ama kardeşler kendi ölüm kalım amaçları için buna ihtiyaçları olduğunu iddia ettiler.

Çok istemesine rağmen onlarla tartışmadı.

Jamilla yüz iblisin kellesine karşılık yarım şişe teklif etti. O da bir tür taksitle ödeyebildiği sürece bunu kabul etti. Dört hafta boyunca haftada yirmi beşte karar kıldılar.

Daha sonra Elin'in bir sonraki kaya atma oyununda mücadele edeceği dişi Gönderilmişleri denedi: Charlotte, Elandra, Malak ve Ronen. Bu dörtlü planları, entrikaları ve sorun çıkarmalarıyla ünlüydü.

Amaçları: dünyanın en büyük liderleri olmak ve "gerçekten yasal bir fıçı partisi" düzenlemek.

Dışarıdaydılar.

Kulübe döndü, gökyüzü seviyesinden geliyordu, güneş parlak ve ışıl ışıldı. Jamilla'dan aldığı şişeyi Bjorn'a verdi ve Adrian'la buluşmak için asansöre binerek ana kata çıktı. Berserker onu çağırmıştı.

Bina misafirlerden boşaltılmıştı - gerçi içeri girerken avlunun uyuyanlarla dolu olduğunu fark etmişti kadın bedenleri, sarhoş horlamaları yankılanıyor.

Adrian bardan çıkarak onun dikkatini çekti. "Bir ziyaretçiniz var. Bu Ardeo," dedi ve Anka Kuşu'nun kralını işaret etti.

Erkek odanın diğer tarafındaydı ve çoktan bombayı yarılamıştı.

Thane ona temkinli bir şekilde yaklaştı. "Halkın sana ulaştı mı?"

Ardeo neredeyse boş olan bardağından başını kaldırmadan başını salladı. "Gelmişler. Sana teşekkür etmeye geldiler."

"Teşekküre gerek yok. Bir pazarlık yapıldı. Ben sadece üzerime düşeni yaptım."

Anka kuşu kralı Thane'e oturması için bir komut vererek karşısındaki koltuğu tekmeledi.

Emirler mi? Kendi evimde mi? Hayır. Thane kollarını göğsünde kavuşturdu. "Başka bir şey var mı?"

Ardeo omuz silkti, bardaktaki birkaç damlayı boşalttı ve ayağa kalktı. Sarsıldı. "Ortak bir tanıdığımızla konuştum," dedi, kelimeler bulanıktı. Thane'in omzuna vurdu. "Saygılarını iletti."

Keskin bir acı Thane'in midesini kesti. Tam anlamıyla.

Aşağı bakarken kaşları şaşkınlıkla çatıldı. Bir bıçak omurgasına kadar sokulmuştu.

Ardeo elini kana bulayarak onu çıkardı. "Özür dilerim. Malice seni zayıflatırsam Malta'yı geri getireceğini söyledi. Bedeli ne olursa olsun, onu geri almak zorundayım." Bıçak yere çarptı.

Thane tökezleyerek geri çekildi ve kan akışını durdurmak için yarasını tuttu.

Adrian tek çıkışı kapatmak ve emirleri beklemek için oraya koştu. "Düşmüş melekler yalan söyler," diye homurdandı Thane krala.

Yüz ifadesi üzgün olan Ardeo başını salladı. "Biliyorum. Ama bunu riske atmaya hazırdım."

"O zaman sonuçlarına katlan. Yap şunu," diye emretti Thane Adrian'a.

Göz açıp kapayıncaya kadar, çılgının boyu birkaç santim uzamış ve genişlemiş gibiydi. Yüzünün rengi bronzdan neredeyse kıpkırmızıya dönüştü. Gözleri siyahlaştı, beyazları bile geride bıraktı. O kadar hızlı hareket ediyordu ki, bir bulanıklıktan başka bir şey değildi. Bir an kralın dört uzvu ve bir kafası vardı, sonra... yoktu.

Açılan damarlardan kan fışkırdı. Parçalar ve gövde yere çarptı.

Adrian yerine döndü, ağır nefes alıp verişi saldıranın kendisi olduğuna dair tek kanıttı.

Thane titreyen eliyle hava cebine uzanıp Su şişesini aldı. Gitti. Bjorn'la birlikte. Bundan asla pişman olamaz. Ama artık o kadar hızlı iyileşemeyecekti.

"Yeniden canlanma ihtimaline karşı kralın parçalarını zindana kilitleyin. Sonra sakinleşmek için ne kadar zamana ihtiyacınız varsa o kadar zaman ayırın."

Adrian'ın başını sallayışı kesikti. Parçaları odanın dışına taşıdı.

Thane, Elin kafasının içinde bağırdı. O burada. Orson burada.

Acısını, güçsüzlüğünü görmezden gelerek havaya fırladı, doğal alemi ruhani alem için terk etti ve duvarların arasından buğulanarak geçti. Geliyorum, kulta.

Ben senin odandayım, benim değil.

Neredeyse geldim. En üst kata ulaştı, yere inerken tökezledi. İblisler tüm alanı sarmış, odasının girişini kapatmışlardı. Xerxes ve tamamen iyileşmiş Bjorn oturma alanında hayatları için savaşıyorlardı.

İblislerin kanı duvarlara sıçramıştı. Boğumlu uzuvlar yere saçılmıştı.

Thane ateşten bir kılıç çağırdı ve yol boyunca düşmanı keserek ilerledi. Ama ne kadar çok
savaştı, yaranın neden olduğu zayıflığı o kadar az görmezden gelebildi. Her zamankinden daha yavaştı ve birkaç iblis onu pençeleriyle savurabildi. Yakında, hız eksikliği Neşeli rakiplerinin onu sürekli daralan bir çemberin içine hapsetmesine izin verdi, yeni bir zemin kazanamadı ve Elin'e ulaşamadı.

Orson'ı ve ona duyduğu sapkın arzuyu hatırladı. Çaresizlik ve korku, hayatının en vahşi öfkesiyle birleşerek onu sardı.

Onu uzak tut, Elin, diye emretti. Geciktim. Hayatta kalmak için ne yapman gerekiyorsa yap. Beni duyuyor musun?

Cevap gelmedi.

Ondan bir yanıt almak istiyordu ama dikkatini dağıtmak da istemiyordu. Ne yapacağını düşünürken, bir iblis onu tırmaladı. Saldırgan kolu kesti. As
Uzuv düştüğünde başka bir yaratık ona doğru uzandı, yarasını dürttü ve güldü. Thane ürperdi. Ama yine de tüm gücüyle savaştı, kadınına ulaşmak için her şeye katlanmaya hazırdı.

* * *

ELIN yatak odasında kalmamıştı. Gizlice banyoya girmiş ve Thane'in odasında kamp kurmuştu.

Bjorn'la uğraştıktan sonra kırılgan olacaktı. Ne kadar uzun sürerse sürsün onu beklemeye kararlıydı. Onu rahatlatacak ve ihtiyacı olduğunu bilmese bile ona ihtiyacı olan her şeyi verecekti.

Yaptığı ilk şey yatağa uzanmak ve Dodge Boulder'ın kopyasını okumak oldu: Gerçek Bir Alfa Köpek Hikayesi Bellorie ona ödünç vermişti. Ama uykuya dalmış olmalıydı, çünkü bir sonraki bildiği şey, sert bir elin omzuna yerleştiği ve onu salladığı, beynini kafatasına çarptığıydı. Göz kapakları açıldı ve Orson'ın kendini beğenmiş, gülümseyen yüzü belirdi.

Şimdi yatağın diğer tarafına doğru çabaladı.

Savaşçı küçük bir hançer çıkarırken güldü. "Tepkin çok hızlı, kızım. Gerçekten öyle."

Thane onu oyalamasını bekliyordu ve nedenini merak etmesine gerek yoktu. Kapının ardında 3. Dünya Savaşı varmış gibi geliyordu.

"Benden uzak dur," diye tükürdü Orson'a.

"Yoksa ne olur? Bana korkunç bir isim mi takacaksın?" Kötü kötü gülümseyerek odanın etrafına bakındı. Sanki onun bilmediği bir sırrı biliyormuş gibi her hareketi telaşsızdı. "Görüyorum ki burada, Gönderilmiş Olan'ın yanında kendini evinde gibi hissediyorsun. Ve sen de
Sadece bir geceden sonra kaçıp gitme ününe rağmen yatağını da ısıtıyor. Ne yapıyorsun?
onu memnun etmek mi?"

"Asla bilemeyeceksin." Bu erkek bütün bir yıl boyunca onunla alay etmişti. Birkaç kez onu karanlık bir köşeye çekip öpmüş, göğüslerini sıkmış ve ona şu sözleri vermişti
-Daha fazlasını yapmakla tehdit ediyordu. Ondan korkusu mutlaktı. Ama artık değildi. İlk kez karşı koyacaktı.

"Bahse girmek ister misin?" Göz açıp kapayıncaya kadar, onu yakalamak için yatağın diğer tarafına atladı.

Böyle bir hamleye hazırlıklı olduğu için hızla yoldan çekildi ve birkaç silahı sakladığı şifonyere koştu
Thane'i şaşırtmayı umarak hazine odasında bulmuştu.

Üst çekmecede ilk dokunduğu şeyi aldı. Bir çift altın muşta. Enayi! Ama, tamam, iyi. İşe yaramak zorundaydılar.

Sıcak hava sırtını okşadı. Orson yaklaşıyordu. Kaybedecek zamanı yoktu. Döndü ve yumruğunu savurarak onu yanağından vurdu. Kemik anında çatladı ve altın parmak eklemleri
Beklemediği bir şey. Çarpmanın etkisiyle keskin, motorlu sivri uçlar serbest kalarak kemikteki çatlakları kesmeye başladı.

Orson kükreyerek ona vurdu. Yumruğu kızın kafatasına çarptı ve kız yıldızları görse de dayanmaya çalıştı. Orson ondan uzaklaşmaya çalıştı ama bu hareket sivri uçların hızını arttırmaktan başka bir işe yaramadı; bir tanesi o kadar derine ve o kadar yukarıya saplandı ki... Gah!
Yüce Tanrı'ya şükürler olsun ki şiddete karşı aşılanmıştı. Orson'ın gözü kafasından fırladı ve
yere düştü ve tek yapabildiği diğeriyle birlikte dehşet içinde izlemek oldu.

Elin parmaklarını altın muştadan çekti ama silah hâlâ adamın yüzüne yapışıktı.

"Seni küçük fahişe!" Ona etli bir yumruk salladı.

Oh, acı! Bakırın tadı dilini kaplarken görüş alanında bir yıldız patlaması daha oldu ve
midesinin ters dönmesine neden oldu.

Son kayadan kaçma antrenmanında daha kötü darbeler aldı. Bu
bilgi onu güçlendirdi. Soğuk soğuk sırıtarak ayağa kalktı. Şaşıran Orson tek sağlam gözüyle ona baktı.

"Elinden gelenin en iyisi bu mu?" diye alay etti. "Çünkü birdenbire senden neden korktuğumu merak etmeye başladım."

Öfkeyle oflayıp puflayarak ona doğru yürüdü. Tekrar bir yumruk savurdu. Bu sefer hazırlıklıydı ve darbeden kaçınarak alçaldı. Yukarı çıkarken parmaklarını altın eklemlerin arasından geçirdi ve tüm gücüyle sarsıldı. Kemik ve metal sonunda ayrıldı.

Homurdandı, ağzından tükürükler damlıyordu. Sonra da karnına yumruk attı. Hava ciğerlerini terk etti ve

Kambur duruyordu. Savunmasız bir pozisyon. Adam bunu avantaja çevirerek başının arkasına vurdu. Dizlerinin üzerine çöktü, asit boğazından yukarı çıkarken öğürmeye başladı.

"Bana boyun eğ."

Şimdi değil, hiçbir zaman. Elin elleri ve dizleri üzerinde süründü.

ve yumruğunu savurarak altın parmak eklemlerini kasıklarına geçirdi.

Tiz çığlığı çınladı. Geriye doğru tökezleyerek, artık testislerine saplanmış olan çivileri çekiştirdi. Dizlerinin arkası şilteye takıldı ve düştü.

Adamın düşürdüğü hançeri aldı ve

Hareketlerini ya da her şey söylenip bittiğinde duygularının ne olacağını düşünmeye ara vererek, onu karnından bıçakladı, bir, iki, üç kez. Kan fışkırdı. Sıcak kan. Ellerine sıcak kan bulaştı.

Ondan sendeleyerek uzaklaştı.

Nefes nefese yatarken, ölmek üzereyken, ona ters ters baktı. "Geri geleceğim," diye boğuk bir ses çıkardı. "Geri döneceğim ve iyiliğinin karşılığını ödeyeceğim. Sana söz veriyorum. Ama önce sana sevgilini öldürüşümü izleteceğim."

Dişleri kaşlarını çatarak hançeri ona doğru salladı. "Eğer Thane'den daha güçlü olduğunu düşünüyorsan, göründüğünden daha aptalsın. Ve inan bana. Bir kutu taştan daha aptal görünüyorsun. Şimdi seni ölümünle baş başa bırakacağım." Dışarı çıkıp Thane'e elinden geldiğince yardım etmek niyetiyle kapıyı açtı.

Bir iblis sürüsü onu kenara iterek odanın içine doğru ilerledi.

Yaratıklar, sanki kanının kokusunu almışlar ve başka hiçbir şey yeterli gelmeyecekmiş gibi Orson'a yaklaştılar. Etini, kaslarını, kemiklerini yemeye başladılar. Elinden geldiğince savaştı, ama ne kadar zayıf olursa olsun, bu ona bir fayda sağlamadı. Diğer gözünü de kaybetti. Boğazını, kalbini, bağırsaklarını kaybetti.

Yiyebildiğin kadar ye büfesine dönüştü.

Burnundan hırıltılı nefesler geliyordu. Elin, Orson'ın asla

iyileşemeyeceğini biliyordu. Bundan sonra olmaz.

Orson'ın dalağından başka bir şey yokken - o kadar lezzetli değil miydi?

-Parlayan kırmızı gözlerini kaldırdı ve Elin'e odaklandı.

Kalbi düzensiz bir şekilde çarparak yavaşça geri çekildi. "Ben ekşiyim. Muhtemelen acı. Tatlı birini beklemeni öneririm," dedi. "Sindirimin için daha iyi olur. Gerçekten."

Yaratıklar ona doğru ilerledi.

BÖLÜM YIRMI YEDI

Thane ve diğerlerinin kaç iblis öldürdüğü önemli değil, rakiplerin sayısı daha da arttı. Onlardan çok fazla vardı. Büyük, küçük. Her türden sayısız ordu.

Hiç şüphesiz bu planlı bir saldırıydı ve hepsi de Prens'in işiydi. Ardeo onu saldırıdan hemen önce zayıflatmıştı. İblis kölelerinden oluşan bir ordu saldırdı, hepsi de prensin yararına. Bu onu bitirmek için yapılmış bir saldırıydı. Ve eğer bu başarısız olursa, onu etkisiz hale getirmeyi amaçlayan bir saldırıydı.

Thane savaştıkça daha fazla kan ve güç kaybediyordu. Adamlarından birinin ona su vermesi için ne zaman ne de fırsat vardı. Bir anlık hareketsizlik ya da dikkat dağınıklığı kesin ölüm demekti.

Pençeler ona doğru savruldu. Dişler ona doğru fırladı. Zehirli boynuzlar ve boynuzlar ona doğru uzanıyordu. Tek yapabildiği ateşten kılıcını ileri geri, sağa sola sallamak ve yaratıkların ona saldırmasını engellemek için sürekli hareket halinde olmaktı.

Temas kurmak.

Bu şekilde devam edemeyiz, diye öngördü Xerxes.

Onları kulüpten uzaklaştırabilirim, diye yanıtladı Thane. Herkesi güvenli bir yere götürebilirsin.

Bazı iblisler seni takip edebilir. Ama her biri mi? Hayır.

Doğru. Sayıları artmaya devam ederse, sevdiklerini katledilmeleri için burada bırakacaktı.

Zacharel, liderine dedi ki. Başım belada. Durumu açıkladı.

Yardım edemeyecek kadar uzaktayım. Zacharel'in duygusuz sesi garip bir şekilde rahatlatıcıydı. Ama diğerlerini göndereceğim.

Xerxes ve Bjorn'a yardımın yolda olduğunu söyledi. Neyse ki ikisi de ona yardımın zamanında geleceğine inanıp inanmadığını sormadı.

Thane bileğinin bir hareketiyle kendisine en yakın iblisin kafasını kopardı ve koridorda tek başına altı maymunsu iblisle savaşan Elin'i bir anlığına gördü.

Küçük ayrıntılar onu mermi gibi vurdu. Tek silahı bir hançerdi. Elleri kızıla boyanmıştı. Kan. Kendi kanı mı? Kollarında kesikler ve sıyrıklar vardı. Kıyafetleri - atlet ve şort
-Yırtılmıştı.

İblislerden biri onu saçlarından yakaladı ve yere düşürdü. Yere indiğinde karnına bir tekme atarak onu odanın diğer ucuna fırlattı. Başka bir yaratık
üzerine atladı, ancak yüzüne yumruk atarak onu ısırmasını engelledi.

Öfke, kaybettiği gücün bir kısmını geri verdi. Thane yeni bir şevkle ona doğru ilerledi ve yoluna çıkan her şeyi biçti. Sırt üstü yatmasına rağmen, şaşırtıcı bir vahşilikle savaşmaya devam etti ve bir
İblis boynuzundan tutup onu hareketsiz tutarken, diğer iblisler de onun karnını ve bacaklarını kemiriyordu.

Kimse kadınımı incitemez.

Damarlarında dolaşan öfke onu kana susamış bir halde çıldırttı. Şimşek kadar hızlıydı, suçlulardan birinin kolunu kopardı ve bir diğerinin ağzına tıktı. O-

Dondu. Odadaki diğer herkesle birlikte.

Korkunç bir sessizlik çöktü, hava sanki kaynar su dökülüyormuş gibi yoğunlaştı. Bakışları Elin'inkilerle buluştu. Acı gördü. Şaşkınlık gördü. Kararlılık gördü.

Ne oluyor? diye sordu.

Bilmiyorum, diye cevap verdi. Sen iyi
misin? Olacağım.

Thane bir iblise tekme attı. Yoğunlaşan hava hareketlerini yavaşlattı ve gücünü azalttı, ama o
amacına ulaşmıştı. Yaratıkların geri kalanı da onun kadar yavaş hareket ederek ondan uzaklaştı.

oturmak için. Büyük bir çabayla onun yanına çömelmeyi başardı ve kanatlarıyla üzerini örtmeden önce onu tekrar yere yatırdı.

Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım. Güvenli olduğunu bilene kadar burada kalacaksın.

Emin değilim-

Sözleri kesildi.

İblisler salondan koşarak çıkarken çığlık atıyor gibi görünüyorlardı ve belki de çıkışa ulaşmışlardı. Belki de yapmadılar. Korkunç bir karanlık tüm alanı kaplamıştı. En küçük bir ışık kırıntısından bile yoksun bir karanlık. Çaresizlik getirdi. Boşluk getirdi. Thane'in duyuları aniden kapandı. Hiçbir şey, hiç kimse yoktu.

Mutlak, mutlak yalnızlık dışında.

Derisi ürperdi ve zihni çığlık attı-Elin, Elin'i korumalıyım. Vücudunu Elin'in vücuduna sarmaya çalıştı ama bir santim bile kıpırdayamadı. Kasları demir gibi, derisi taş gibiydi.

Tam da daha fazla dayanamayacağını düşündüğü anda. kesinlikle delirecekti, karanlık kalktı. Odaklanmak için gözlerini kırpıştırdı. İlk fark ettiği şey: iblislerin ölmüş olduğuydu. Hepsi ölmüştü. Hareketsiz, parçalanmış bedenler kan sıçramış zemini kaplamıştı.

Az önce ne olmuştu?

Nefes nefese kaldığını fark etti. Ve terliyordu. Gözlerinden ve kulaklarından kan sızıyordu.

Eğer bu kadar kötüyse... "Elin!" Kanatlarını arkasına doğru çırptı ve Elin oradaydı, tıpkı bıraktığı gibi. Yeni bir yarası yoktu ve bilinci hâlâ yerindeydi.

Rahatlaması o kadar hararetliydi ki tadını alabiliyordu.

"Ah, bebeğim," dedi, yüzündeki kanı silmek için ayağa kalktı, buna hiçbir tepki göstermedi, son birkaç saatteki katliam çok daha kötüydü. "Sen iyi misin? Seninle konuşmaya çalıştım, hareket etmeye çalıştım ama yapamadım. Korkunçtu."

Ona "bebeğim" demesini seviyordu. "Ben..." Yalan söyleyemezdi. İyi değildi, hâlâ nasıl ayakta durabildiğinden bile emin değildi.

"Bu oydu," dedi Bjorn koşarak. "Kraliçe.
Benim... karım." Son kelime ağzından çıkarken yüzünü buruşturdu. "Beni ona karşı çaresiz bırakmak için en güvendiğim müttefiklerimden birini ortadan kaldırmaya çalıştı. Sen onun karanlığından sadece bir tat aldın."

Bjorn'un yaşadıkları daha mı kötüydü?

"Eğer o senin karınsa," dedi Elin ürpererek, "evlilik danışmanlığının işe yarayacağını sanmıyorum."

Bjorn'un yüzünde belli belirsiz bir gülümseme belirdi. Thane'in gözleri karardı ve oda döndü.

Olduğu yerde çömelince, ağırlığı ona fazla gelmeye başladı. O
yana doğru eğilmeye çalıştı ve başardı, ama çok fazla eğildi. Yere düştüğünde yan tarafına keskin bir acı saplandı.

"Thane," dedi Elin. Sesi endişeli ama uzaktaymış gibi geliyordu.

Onu yanında istiyorum.

Ona doğru uzandı ama sonunda Bjorn'un göğsüne vurdu. "Elin."

"Buradayım bebeğim. Ben buradayım. Bırak Bjorn sana yardım etsin, tamam mı?"

Kolu yere düştü. Güçlü eller omzunu kavradı ve onu sırtına doğru itti. Dudakları aralandı.

"İşte," dedi tanıdığı bir kadın sesi. "Şişenin diğer yarısı, yüz tane daha kelle için." Soğuk su
boğazından aşağı damladı. Suyun iyileştirici özellikleri yırtılan kas ve etleri onarırken ağrılar daha da keskinleşti ve ona acı verdi.

"-Söz veriyor musun?" Elin sonsuzluk gibi gelen bir süre sonra şöyle diyordu. "Eğer yanılıyorsan ve iyileşmezse, seni canlı canlı yakmanın bir yolunu bulacağım."

Onun için endişeleniyordu ve belli ki hayatları tehdit ediyorsa onu önemsiyordu. Onu sevebilir miydi?

Bir sevgiliden bu duyguyu hiç istememişti. Bunun düşüncesi bile onu tiksindirmişti. Ama onunkini istediğini fark etti. Daha önce hiçbir şeyi istemediği kadar. Eğer onu sevseydi, onu asla terk etmezdi.

"Evet. Yaşayacak," dedi Xerxes.

Xerxes de saldırıdan kurtulmuştu. Yüce Tanrı'ya şükürler olsun. Thane odaklanmaya çalışarak gözlerini kırpıştırdı.

"Gördün mü? Şimdi kendine geliyor," dedi Bjorn.

"Thane," diye mırıldandı. Ona doğru yaklaştı. "Beni bir daha asla böyle korkutma."

Onun bakışlarıyla karşılaştı ve kirpiklerini ıslatan gözyaşlarını fark etti.

Adam onları fırçalamak için uzandığında, kadın onu öpmek için eğildi.

Olduğu yerde kalmak ve bu anın tadını çıkarmak istemesine rağmen ayağa kalktı. Oğulları koridorda durmuş, onu izliyorlardı. Jamilla -tanıyabildiği ses- gitmişti. Elin'i kendine doğru çekerek, "Herkesi kulübün dışına taşımalıyız. Burası onlar için güvenli değil.... Eğer elimizde hayatta kalanlar?" Çalışanlarından herhangi birini kaybetme düşüncesi göğsünü sıktı.

Onlar onun insanlarıydı.

Kendisine ait olanı korudu.

"Adrian az önce buradaydı," dedi Xerxes, yüz ifadesi asıktı. "Diğer Gönderilmişler Bjorn'un gölge kadınından hemen önce geldiler. Hepsinin durumu iyi. Ricker, Kendra'nın kocası, Ardeo içeri girdiğinde kulüpte saklanmış olmalı, çünkü o zindana girdi ve onunla birlikte kraldan kaçtı." "Ah, Thane," dedi Elin. "Senin intikamın..."

"Bu umurumda değil," dedi ve bunda ciddiydi.

Xerxes elini kaldırarak sessiz olmasını istedi. "İkinizin de bilmesi gereken bir şey var. Chanel... O başaramadı."

"Ne!" Elin ayağa kalkmaya çalışarak soluk soluğa bağırdı.

"Hayır. Chanel değil. O güçlüdür. Üstesinden gelecektir."

"Hayır. Bu sefer olmaz." Xerxes başını salladı. "Yaratıklar yuttu... Onlar... Hayır."

Thane, Elin'e daha sıkı sarıldı. Önce ona karşı koydu. Sonra bir hıçkırık onu terk etti ve ona doğru sarktı. Elin ona sarılıp içini dökerken gözyaşları Thane'in gözlerini yaktı. Diğer kızlar da üzüntüye boğulmuş olmalıydı. Beşi, o, Xerxes ve Bjorn kadar sıkı bir birlik olmuştu.

"Özür dilerim, kulta."
"Veda bile edemedim." "Biliyorum,"
dedi usulca. "Biliyorum."
Öyle ya da böyle, prens bunun bedelini ödeyecekti.

* * *

ELIN o kadar çok ve o kadar sert ağladı ki gözleri şişti ve gözyaşı kanalları tıkandı. Burnu tıkandı ve boğazı yandı, dokuları çiğ kaldı. Arkadaşlarını teselli etmek istedi ama herkes ayrılmıştı. Prensin kilidi açmasını zorlaştırmakla ilgili bir şey. Her neyse. Umurunda değildi.

Xerxes, Bellorie ve McCadden'ı aldı. Bjorn Octavia'yı aldı. Adrian Savy'yi aldı.

Thane, Elin'i ıssız bir adada tuttuğu eve uçurdu. Palmiye ağaçları, yemyeşil bitki örtüsü ve beyaz kumlu plajıyla gerçek bir cennet. Kesinlikle Yüce Tanrı'nın en güzel eseriydi. Kristal berraklığındaki su kıyıya vuruyor ve köpürüyordu. Hindistan cevizi ve orkidelerin kokusu hafif bir esintiyle süzülüyordu. Kuşlar tepemizde süzülüyor, güneş pırıl pırıl parlıyordu. Ufukta turuncu ve pembe.

İlk günü sahilde geçirdi, hıçkıra hıçkıra ağlarken ayak parmakları kumun derinliklerindeydi. Thane bütün gününü zihinsel
Axel ve Elandra'ya emirler veriyor, Yeraltı Dünyası Lordları için stratejiler belirlemelerine yardımcı oluyor ve prensi bulmak için diğer Gönderilmiş Varlıklar'a yardım ediyordu. En azından, sakin olduğu birkaç dakika içinde onun böyle söylediğini duyduğunu sanıyordu.

Elin ikinci günü sahilde geçirdi, ayak parmakları burnunu çekerken kuma gömüldü. Thane bu süreyi Zacharel'le iletişim kurarak, neler olup bittiğini açıklayarak geçirdi.
gelmişti ve yapmayı planladığı her hareket için izin alıyordu. Daha sonra ona bir daha asla başını belaya sokma ve kanatlarını kaybetme riskini almayacağını söyledi. Evlerini.

Kadını.

Elin üçüncü günü sahilde geçirdi, ayak parmakları kumun derinliklerinde, sanki hiçbir şey olmamış gibi dünyanın devam edişini izledi.
olmuştu. Sanki çok değerli bir hediyeyi kaybetmemiş gibi. Thane sessiz bir şekilde onu izledi.

Dördüncü gün Thane onun yanına oturdu ve konuşmasını bekledi.

"Dünyada çok fazla ölüm var," dedi sonunda. "Evet. Kısa yaşına rağmen çok şey gördün. Ve
Ne kadar uzun yaşarsan, o kadar çok şey görürsün."

Ve bir gün, eğer birlikte kalırlarsa, onunkini görecekti. Ya da kaderin ironik bir cilvesi olarak, yarı insan olan kadın onunkini görecek miydi? Bu düşünce onu paramparça etti. "Hiç kolaylaşıyor mu?"

"Keşke, ama... hayır. Hayır, değil."

Acımasız dürüstlük. Her zamanki gibi. Acıtsa bile sevdiği bir özellikti.

Yine de çığlık atma dürtüsüyle savaşırken çenesi titredi. Çığlık atmak ve hiç durmamak. Bağırıp çağırmak. Küfretmek. Bu adil değildi. Chanel iyi bir insandı. Harika bir insandı. Tatlı, çekici. Eğlenceli.

"Onu kim öldürdü?" Elin mırıldandı. "İblisler mi, Anka Kuşu mu yoksa gölgeler mi?"

"İblisler. Bellorie onunlaydı ve olanları gördü."

Zavallı Bellorie. Uzun hayatının geri kalanında arkadaşının cinayetinin korkunç görüntüleriyle yaşamak zorunda kalacaktı.
Ve belki bir tutam hayatta kalma suçluluğuyla da yaşamak zorunda kalacaktı. Elin bunun nasıl bir şey olduğunu biliyordu.

Ona sarılmak istiyorum. Onunla birlikte ağlamak istiyorum.

"Gelecek hakkında konuşmadığımızı biliyorum," dedi. "Sana tekrar tekrar insan dünyasına geri döneceğimi söylediğimi biliyorum."

Gerildi.

"Ama kalmıyorum. Seninle kalıyorum. Şimdi ve her zaman. Böyle bir şeyin bir daha asla yaşanmayacağından emin olmak istiyorum." Şiddet... Belli ki artık bununla başa

çıkabilirdi. İblislerle savaşmıştı. Orson'a saldırmış ve hayatta kalmıştı. Gözünü kırpmadan onun bedeninin yok oluşunu izlemişti. "Ve," dedi

"Seni istiyorum. Seninle birlikte olmak. Tamamen ve bütünüyle." Adam kızın güvenini kazanmıştı ve kız numara yapmayı reddediyordu. Hayat her an kısa kesilebilirdi. Neden kalbinin arzusu olmadan yaşasındı ki?

Rahat bir nefes aldı. "Gitmeni istemedim. Ben... senin kimliğin üzerinde hiç çalışmadım," diye itiraf etti. "Elin, üzgünüm ama seni yanımda istedim ve bu görev için hiç çaba sarf etmedim."

Tricky Sent One. "Kızgın olmalıyım. Daha sonra, ortalık sakinleştiğinde, muhtemelen seni cezalandıracağım."

"Ve bunu hakkım olarak kabul edeceğim." Omzuyla onu dürttü. "Belki de bunu kabul etmemeliyim ama son cezam gibi bir şeyse, bundan zevk alacağım."

"Bu dünyada ya da başka bir yerde bunu söyleyen ve bunda ciddi olan ilk erkek sen olabilirsin. Ama bunu yapmana sevindim." Göğsü ağrıyarak ona yaslandı. "Şimdi ne olacak?"

İç çekti. "Şimdi iyileşiyoruz." "Sonra savaşa gideriz" demeden önce ifadesi karardı.

YIRMI SEKIZINCI BÖLÜM

THANE, ELIN'i bir hafta boyunca adada tuttu. Evi tam sahildeydi ve cam duvarları gün doğumuna bakıyordu.
Çok az mobilya vardı ama olanlar da lükstü. En sevdiği parça, kenarlarından ince bir gölgelik sarkan devasa yataktı. Örtü kaldırıldığında doğrudan okyanus manzarası görülüyordu.

Tüm Gönderilmiş Olanlar dünyanın dört bir yanında birden fazla ev tuttu,

Çünkü nereye yerleştirileceklerini asla bilemezlerdi. Özellikle sert davranacağını bildiği sevgililerini uçurmak için kullandığı bir yeraltı konutu bile vardı, böylece kimse çığlıklarını duyamazdı.

Satma zamanı. Hayatının o kısmı sona ermişti.

Çocuklarıyla iletişim halindeydi ve herkesin güvende olduğunu biliyordu. Chanel'in ölümünün yasını tutuyordu ama güvendeydi. Elin'i bildiği her şekilde şımartmıştı. Onunla sevişmişti.
Nazikçe. Sertçe. Uzun. Çabuk. Bütün gece onun yatağında kalmış ve bir kâbus görme riskini göze alamayarak uyanık kalmaya çalışmıştı ama kadın onu yakalamış ve baştan çıkararak zevk komasına sokmuştu. Bir kabus bile görmemişti.

Onu elleriyle beslemişti. Onu kendisiyle yüzmesi için ayartmaya çalışmış ama o köpekbalıklarıyla sağlam bir anlaşması olduğunu iddia etmişti. Sudan uzak durdu ve onu ısırmadılar.

Bugün Elin'in yüzünü güldüreceğim diye düşündü.

Gülümsemesini özlemişti. Ve suçluluk duygusu konusunda ona yardım edebilirdi.

Güneş ışığı odaya süzülürken, adam onu yataktan kaldırdı. Kız sıcak, yumuşak ve çıplaktı.

"Hey," dedi halsizce, gözlerini hızla kırpıştırarak. Her şeyden çok uyuyarak vakit geçirmişti ve onu oynamaya zorlamanın zamanı gelmişti.

Cam kapıları omuzlayarak geçti. Kum
Yürürken ayak parmaklarının arasında ezildi. Ilık hava çıplak tenini okşadı.

"Hey, biri bizi görecek," dedi, artık tamamen uyanıktı. "Kıçına ciddi bir şapka patlatmadan önce beni içeri al."

Kadının aksanının duygularıyla birlikte kalınlaşmasını seviyordu. "Adadaki tek iki kişi biziz. Kimse görmeyecek bize." Suya doğru yürüyüşüne devam etti.

"Umurumda değil. Her ne planlıyorsanız, ben yokum." Adamın tutuşuna karşı kıvranmaya başladı. "Bırak beni. Hemen şimdi, Thane Downfall!"

"Oh, gitmene izin vereceğim. Merak etme." Soğuk su ayaklarına vuruyordu.

"Thane! Köpekbalıklarıyla yaptığım anlaşmayı unutma!"

"Seni sözleşmeyi ihlalden dava etmeye cesaret edemezler. Ben buralardayken olmaz." Su kalçalarının ortasına ulaştığında, onu hızlıca sıktı ve şakağına bir öpücük kondurdu. "Sana asla zarar verecek bir şey yapmam. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Ona karşı rahatladı. "Evet. Tabii ki."

"Güzel." Ona hınzırca bir sırıtış attı ve onu içeri fırlattı.

Çığlık attı ve çırpındı. Çarpmanın etkisiyle su sıçradı. Bir taş gibi battı. Birkaç saniye sonra da çırpınarak yukarı çıktı. "Seni sefil!"

Sevimli bir kadın. Islak saçları yüzüne ve boynuna
yapışmıştı.
Damlacıklar yanaklarından aşağı süzüldü.

"İntikam canını yakacak Bay Bir Daha Asla Sevişemeyecek," diye homurdanarak ona doğru yüzdü. "Bu arada bu senin yeni soyadın."

Kadın onu yakalayamadan suyun altına ve sola doğru daldı. Ama kadın onu takip etti ve havalandığında kadın onun arkasındaydı, elleri omuzlarındaydı,
onu geri itiyor.

İkinci kez yüzeye çıktığında, kadının bileklerine yapıştı ve göğüslerine kadar onu çekiştirdi.
göğsüne çarptı. Nefesini sertçe verdi. Ve o da

Kızın güzelliği onu bir yumruk kadar güçlü bir şekilde çarpıyordu. Güneş ona haraç vermekten başka bir şey yapmıyor, tenini güzel bir altın rengine dönüştürüyor, koyu renk saçlarında kızılın ipuçlarını gösteriyordu.

Dudaklarının kenarlarında bir gülümseme belirdi... ancak bir saniye sonra bu gülümseme kayboldu.

"Chanel senin kalbinde," dedi. "Tıpkı Bay gibi. Hayatına devam etmen onları daha az sevdiğin anlamına gelmez. Onları yeterince seviyorsunuz ve bu sizi suçluluk duygusuna sürükleyecek bir şey değil. Duygularından daha güçlü ol, kulta. Onların seni tanımlamasına izin verme."

Kaşlarını çattı. "Aşk bir duygudur. Daha güçlü bir şey yoktur."

"Aşk bir duygudan daha fazlasıdır. Bu bir seçimdir. Sevgiyi hissetmek bir şeydir. Sevgiyi göstermek ise bambaşka bir şeydir."

"Ve bu durumda, sevgiyi göstermenin yolu... ne?"

"Ver. Her zaman ver, öğreniyorum. Zaman. Sabır. Merhamet. Bu durumda, Bay ve Chanel'e sahip olacakları şeyi ver.
senin için istedim. Mutluluk."

Kirpikleri birkaç saniyeliğine birbirine karıştı, ama onları açtığında ifadesi bir haftadır görmediği bir şekilde parladı. Yanaklarına güzel bir renk gelmişti ve adam neredeyse rahatlayarak bağıracaktı.

"Haklısın," dedi soluk soluğa.

"Sanırım bu konuşmayı daha önce de yapmıştık. Ben her zaman
Doğru."

Gözlerini devirdi. "Düzeltiyorum. Sen her zaman haklısın... benimle aynı fikirde olduğunda."

Onu daha yakına çekerken dudaklarının kenarları seğirdi. Bacaklarını adamın beline dolayarak vücutlarını penetrasyon için mükemmel bir konuma getirdi. Arzu onun şaftını sertleştirdi.

Eğilip dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirerek fısıldadı, "Yaramaz fikirler mi ediniyorsun, Bay Muhtemelen Yeniden Sevişiyor?"

"Birçok."

"Peki, o zaman... çok kötü." Teması keserek ondan uzaklaştı.

İtiraz etmek için ağzını açtı... ta ki onun gülümsemesini görene kadar. Başardı. Tam da umduğu gibi onu gülümsetmişti. Ve hatırladığından çok daha güzeldi, neredeyse
İnsansızlaştırma.

"Beni istiyorsan," dedi sesi kısık ve boğuk bir şekilde, "devasa geçiş ücretini ödemen gerekecek."

"Şimdi de ücret mi talep ediyorsun?"

"Kesinlikle. Benimle tanıştın, değil mi? Biraz para severim."

Elini asil bir otoriteyle salladı. "Dinliyorum. Devam edebilirsiniz."

Sanki bölgesini işaretliyormuş gibi onun etrafında bir daire çizerek yüzdü... ya da avının en lezzetlisini yeni fark etmiş bir yırtıcıydı. "Bana Gönderilmiş Olanlar'dan bahset," dedi. "Sizin türünüz hakkında çok az şey biliyorum."

"Fiyatınız bilgi mi?" diye sordu inanamayarak. "Aynen öyle."

Sevinirken bile hayal kırıklığına uğramış gibi yaptı. Ne kadar çok bilmek isterse, o kadar çok önemsiyordu. "Eminim melekleri biliyorsundur. Şey, Gönderilmiş Olanlar ve melekler birbirlerine çok benzerler."

"Ve ikiniz de düşebilir misiniz?"

"Evet. Yine de, bir Gönderilmiş Kişi düştüğünde ölümsüzlük. Bir melek düştüğünde, kötülüğün timsali haline gelir."

"Savaştığımız iblisler gibi mi?"

"Hayır. İblisler dünyanızda insanlardan çok önce yaşıyorlardı. Dinozorlardan bile çok önce. Düşmüş melekler çok daha sonra geldi. Ve daha önce bir tanesiyle karşılaştığınızdan şüpheliyim. Birçoğu şu anda dünyanın çekirdeğinin derinliklerinde zincirlenmiş durumda."

Belli ki ilgisini çekmiş, "Yani iblisler... Dünyayı kendi evleri olarak mı görüyorlar?"

"Evet. Ve insanlar oyuncakları."

"Ve siz Gönderilmiş Olanlar... ne?"

"Polis onları. Avlayın. Öldürün." "Ve melekler..."

"Siz de aynısını yapın, ama onlar bize yardım etmek için gelmiş Yüce Tanrı'nın hizmetkârlarıdır."

"Bu harika. Eğer havalı, beyaz ateş için kullanılan yeni bir kelimeyse." "Neden, Bayan Vale," dedi ve dudak büktü. Bir tek o

Bu sefer onu çembere al. "Güç seni heyecanlandırıyor mu?"

"Belki biraz," diye itiraf etti iki parmağını birbirine kenetleyerek. "Başka ne gibi farklılıklar var?"

"Melekler yaratılmış varlıklarken, Gönderilmiş Olanlar doğar." "Yani ebeveynleriniz var mı?"

"Ailem vardı."

"Yani..."

Başını salladı. "Annem iblisler tarafından öldürüldü ve sonrasında babam da yok olup gitti."

Gözlerine bir parça hüzün geri döndü. "Özür dilerim. Bu olay olduğunda kaç yaşındaydın?"

"Altı."

"Sadece bir bebek. Ne oldu sana?"

"Ben zaten bir savaşçı olarak eğitilmek üzere gönderilmiştim. Hayatım hiç kesintiye uğramadı." Fiziksel anlamda değil. Ailesini pek tanımıyordu ama yine de kayıplarının yasını tutmuştu.

"Hayatım yüz yıl önce bir iblis hapishanesine kapatılana kadar değişmedi."

"Xerxes biri hariç tüm savaşları kazandığınızı söyledi." Bunu tereddütle söyledi, sanki onun bu konudan uzak durmasını bekliyormuş gibi. "Zindanda geçirdiğin zamandan mı bahsediyordu?"

O, onun kadınıydı. Onunla her şeyi paylaşacaktı, geçmişini bile. Ve ondan hoşlanacağı konusunda ona güvenecekti, lütfen,

Beni her şekilde sev. Boynundaki yara izi halkasını parmakladı. "Hayır. Her ne kadar işkence görmüş olsak da Sonunda bizi esir alanları öldürdüğümüz için bir zafer kazandık. Bahsettiği şey benim kendime karşı kaybettiğim bir savaştı. Bjorn, Xerxes ve ben hapisten yeni kaçmıştık ve fiziksel bir şeyler hissetmek istedim. Kendi boğazımı kestim.

Xerxes ve Bjorn beni iyileştirmek için Yaşam Suyu'nu kullandılar. Kızgındım, bu yüzden kendi boğazımı kestim.

İkinci kez boğazım. Suları bitmişti ve beni sağlığıma kavuşturmak için doktorluk yapmak zorunda kaldılar. İyileştiğim her gün gözlerinde ıstırap gördüm ve bu beni etkiledi. Yeterince acı çekmişlerdi. En Yüce Olan'dan, yalnız olmadığımı ve başkalarının bana güvendiğini hatırlatması için boynumdaki yara izlerini bırakmasını istedim ve O da bu isteğimi kabul etti."

"Oh, Thane."

Devam etti. Eğer durursa, bir daha asla başlayamayabilirdi. "Zindan bizi değiştirdi."

"Oraya nasıl geldin?"

"Bir göreve gönderildiğimde yakalandım. Onlar beni bir hücreye zincirledi ve daha sonra Bjorn ve Xerxes'i getirdi.
Onlara bir şeyler yapıldı... sadece ölümsüz oldukları için hayatta kaldıkları korkunç şeyler. Ama ben... beni iblisler yalnız bıraktı ve nedenini çok sonraya kadar hiç anlamadım."

"Neden?" diye sordu usulca.

"Suçluluk duygumdan, öfkemden ve umutsuzluğumdan besleniyorlardı."

Gözleri genişledi. "Her ne kadar saklamaya çalışsan da, ortalama bir insandan daha derin hissediyorsun. Bu çok şeyi açıklıyor."

Bir an suyun altına daldı ve yüzünü serinletti. "İzlemeye zorlandım, erkeklere yardım etmek için çırpındım ama yapamadım. İblislere zarar vermeyi çok istedim ve bunun dışında, iblislerin onların yerine bana zarar vermesini çok istedim."

Sanki ani bir acıyı dindirmeye çalışıyormuş gibi elini kalbinin üzerinde gezdirdi. "Nasıl kaçtın?"

"Bağlarıma karşı o kadar güçlü bir şekilde mücadele ettim ki, her iki bilek ve ayak bileği kelepçesini de kırdım. Ayrıca bileklerimi ve ayak bileklerimi kırdım ve her iki omzumu da çıkardım ama bir şekilde Bjorn'u başının üstünden çözecek ve Xerxes'i duvardan çekecek gücü buldum. İblisler bize döndüğünde, biz iyileşmişti. Savaşabildik."

"Oh, Thane. Katlandığın şey... Çok üzgünüm."

Elini uzatıp kadının gözyaşlarından birini sildi. "Üzüntü ya da keder yok. Benim için değil. Bu deneyim beni yıktı,

Evet. Ama sonunda parçalar tekrar bir araya geldi ve beni aksi takdirde olabileceğimden daha güçlü hale getirdi. Ve şimdi Xerxes ve Bjorn'um var. Güzel bir şey karanlık bir şey."

"Küllerden doğan güzellik," dedi, daha önce bir kez ona söylediği sözler. Göğsüne doğru itti, su sıçrattı onu kollarının arasına alırken ağzına soktu. "Ama, Thane?"

Onun gözlerinin içine bakmak çok büyük bir acıya neden oldu. "Evet, Elin."

"Ben de varım."

* * *

ELIN, Thane'in incinmeye ve incitilmeye duyduğu ihtiyacı TAMAMEN ANLIYORDU. Geçmişi onu şekillendirmişti ve inkar ettiği şey en çok istediği şey haline geldi, bir şekilde hayatının en tutkulu kısmıyla iç içe geçmişti. Seks.

Hayatının bu kısmıyla ilgili tüm güvensizlikleri ve çekinceleri o anda yok oldu.

"Eğer bu dürtüler geri dönerse-" dedi.

"Dönmeyecekler."

"Bunu bilemezsiniz. Yani, dediğim gibi. Eğer bu dürtüler geri gelirse, bana gel. Bu konuyu konuşalım. Bırak ben Seni tatmin edecek bir tane. Artık korkmuyorum," diye ekledi adam itiraz etmek için ağzını açtığında. "Biraz bile değil."

Yüz hatları hayranlıkla yumuşadı. "Bu sadece senin korkunla ilgili değil. Korumam gereken kişiye zarar verme... en değer verdiğim kadınla evlenme fikrinden tiksinmemle ilgili."

Gülümsemesinin şimdiye kadar kurduğu tüm hayaller ve gizli fantezilerle dolu olduğunu biliyordu. "Eminim bunu yapmanın bana gerçekten zarar vermeyecek yolları vardır."

Göz kapakları ağırlaştı. "Evet. Senin beni cezalandırdığın gibi ben de seni cezalandırabilirim."

Ona sürtünürken meme uçları büzüştü. "Ben dört gözle bekliyorum. Ama şu anda, daha çok sana sert bir fırça atmakla ilgileniyorum....."

* * *

THANE, ELIN'i göğsüne bastırdı. Ona bir dil vermişti- ve bir savaşçı gibi, bir şekilde dayanacak gücü bulmuştu.

Kötü, vahşi kadın. Onu mümkün olduğunu hayal bile edemeyeceği yüksekliklere itti.

"Ceza" seansı saatler önce yatakta gerçekleşmişti ve henüz ayrılmamışlardı.

"Geleceği konuşmak istiyorum," dedi şimdi onun beline sarılarak.

Başını sallayarak onu devam etmesi için cesaretlendirdi.

"Seninle kalmak istediğimi söyledim ve bunda ciddiydim. Ama senin çalışanın olarak kalmak istemiyorum. Senin eşitin olarak kalmak istiyorum. Ve evet, daha güçlü olduğunu biliyorum. Aptal değilim. Senin servetin var, benimse hiçbir şeyim yok. Ama senin kadının olmak istiyorum ve-"

"Katılıyorum," diye atıldı. Ona hayattan daha çok arzuladığı kelimeleri veriyordu. Ay'a söz verebilirdi ve yıldızlar.

Sırıttı. "Söyleyeceklerimin geri kalanını duymadın bile."

"İhtiyacım yok. Seni istiyorum, şimdi ve daima. Seni elimde tutmak için ne gerekiyorsa yapacağım."

"Güzel, çünkü bu münhasırlık, açık iletişim hatları, güven, her Cuma barda kızlar gecesi ve her gece benimle yatmak anlamına geliyor. Ve bilginiz olsun, 'uyumak' uyanık yatmak ve bana sarılmak anlamına gelmiyor."

"Elin-"

"Hayır. Her şeyi kabul edeceğini söylemiştin ve ben de bunu istiyorum. Kabusların konusunda sana yardım etmeme izin ver. Daha önce
Şimdiye kadar iyi iş çıkardın, değil mi?"

"Kendi dinlenmeniz pahasına."

"Dinlen, shmest. Eğer izin verirsen, kötü rüyalarını korkutup kaçıracağım. Yani, gerçekten. Yeni pazularımı gördün mü? Hastalar."

"Hasta" derken "yaşam destek ünitesine bağlı" demek istediyse, evet. Kadını narindi ve bunda yanlış bir şey yoktu. -Aslında doğru olan her şey vardı. "Anlaştık." Kız ne isterse, ona verecekti. Bunu bile.

Çünkü haklıydı, onunla birlikte olmak kâbuslarını bastırmasına yardımcı oluyordu. Böyle bir şeyin mümkün olabileceğini hiç düşünmemişti ama inkâr edeceği pek çok şey vardı... Elin imkânsızı mümkün kılana kadar. "Ama senden bir ödün almam gerekecek."

Muzaffer bir edayla eğildi ve adamın kulak memesini ısırdı. Neredeyse düşüncelerinin izini kaybediyordu. Neredeyse.

"Seni seviyorum Elin," diye itiraf etti, ellerini Elin'in saçlarına dolayarak. "Seni hiçbir erkeğin bir kadını sevmediği kadar çok seviyorum.

kadın."

Nefes nefese kalarak ayağa fırladı. Gözleri şoktan kocaman olmuştu. "Ne dedin sen?"

"Seni seviyorum." Onun kalbine sahipti. Ruhu. Ve onların kaybından pişmanlık duyamazdı. Hiç olmadıkları kadar güvendeydiler. "Ortak bir düşmandan kaçmama cesurca yardım ettiğin en başından beri bana sahiptin. Sen benim en parlak ışığım oldun. En tatlı umudum. Ve şimdi

Beni olduğun her şeye bağımlı kıldın, senden vazgeçemem. Vazgeçmeyeceğim.

senden vazgeçeceğim. Artık bu işte birlikteyiz."

Gözlerinden yaşlar süzüldü.

Onu ağırlığıyla sabitleyerek ters çevirdi ve tuzlu damlacıkları öpüp uzaklaştırdı. "Ve şimdi, imtiyaz," diye devam etti. "Seni tamamen ölümsüz yapmanın bir yolunu bulduğumda,

ve ben yapacağım, sen de gerekeni yapacaksın. Her ne

gerekiyorsa." "Ama-"

"Aması yok." Kızın yüzünü kavradı ve hafifçe salladı. Bu çok önemliydi. "Yapacaksın. Seni kaybetmektense ölmeyi tercih ederim." Geçtiğimiz birkaç gün boyunca, kıyamet

duygusu

sadece büyümüştü. Şimdi, kalbini elinde tutan kadınla arasında nihayet her şey yoluna girmişken, bu onu umutsuzluğa sürüklüyordu. "Ve Elin? Olacak olan tam olarak bu. Eğer beni terk edersen, sebebi ne olursa olsun, hayatıma devam edemem. Bay'i kaybetmenin üstesinden gelmen konusunda sana söylediklerim umurumda değil."

"Ama senden-"

"Hayır," dedi tekrar. "Sensiz hiçbir şeyim yok. Sensiz hiçbir şey istemiyorum."

Burada, şimdi ve her zaman ona sahip olma ihtiyacının üstesinden gelerek, yanan ellerini onun her santimetresine yaydı. Hak iddia ediyordu. İzini bıraktı. "Sen benimsin," dedi. "Seni kaybetmeyeceğim."

"Ben seninim. Sen de benimsin. Seni de kaybetmeyeceğim," diye nefesini tuttu ve öpmek için başını aşağı doğru itti. "Hiçbir şey için değil."

"Asla," diye kabul etti.

YIRMI DOKUZUNCU BÖLÜM

THANE'A ONU SEVDİĞİNİ SÖYLEMEMİŞTİ, Elin bunu fark etti.

Ona söylemek istedi. Gerçekten istiyordu. Çünkü adamın onun kalbine sahip olduğu kadar kendi kalbine de sahip olduğunu içten içe biliyordu. Ama suçluluk duygusu kelimeleri içinde hapsediyordu.

Bay'in kaybettiği her şeyi zaten ona veriyordu. Ona bu değerli sözleri de nasıl verebilirdi? Özellikle de Thane'in kollarında hiç olmadığı kadar mutluyken.

"Hazır mısın, kulta?" Arkasından yaklaştı ve güçlü kollarını onun beline doladı, zevk veren ellerini karnında düzleştirdi ve boynunun çukurunu öptü.

Adadan ayrılma ve diğerleriyle buluşma zamanı gelmişti. Thane'in yarası tamamen iyileşmişti. Elin'in umutsuzluk hissi ortadan kalkmıştı. Avlamaları gereken bir iblis prensi ve şaplak atmaları gereken bir Anka kralı vardı. Bu sırayla olması gerekmiyordu.

"Hazır." Kollarını adamın boynuna dolamak için adamın kucağında döndü, adamın görkemli kanatlarındaki tüyleri çekmemeye dikkat etti.

Nadir birkaç Anka kuşunun kanatları vardı, ancak bu uzantılar dumandan oluşuyordu ve en karanlık gecenin rengindeydi.

Kendine ait bir çifti hiç arzulamamıştı. Şimdiye kadar. Thane'e ayak uydurmak için... bir konuda ona denk olmak için. Oh, o

Ona eşit muamele görmek istediğini söylediğini biliyordu ama bunun bir rolden ibaret olduğunu da biliyordu.

Yavaşça çenesine vurdu. "Bu da ne?"

Her zaman onun ruh halini doğru tahmin eder ve en ufak bir değişikliği hissederdi. Ben mi bu kadar tahmin edilebilirim yoksa o mu benim bu kadar farkında?

Ona düşüncelerini anlattı, hiçbir şeyi dışarıda bırakmadı. Onun güvenini talep etmişti ve kendi güvenini de verecekti. Adam
onun erkeği. Onun zayıflıklarını asla ona karşı kullanmazdı.

"Elin, ikimizden daha fazla güce sahip olan sensin. Asla şüphe etme
Bu."

Şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırdı. Söyleyebileceği onca şey arasında bu, olasılıklar listesinde yoktu.
Çünkü yalan söyleyemezdi! Yani... bu dünyayı sarsan sözler onun için doğruydu.

"Üzgünüm bebeğim ama şüphelerim var," diye itiraf etti. "Anlamıyorum."

"Sana söyledim. Bana sahipsin. Ben seninim. Olduğum her şey. Olduğum her şey. Olacağım her şey. Senin mutluluğun benim. Öfken benim. Ve senin ihtiyaçların benimkilerden önce karşılanacak. Seni seviyorum ve benim için bu, seni ilk sıraya koymak ve başkasına asla vermeyeceğim şeyi sana vermek anlamına geliyor. Benim üzerimde güç."

Titreyerek alnını onun göğsüne bastırdı. "Teşekkür ederim."

Söyle ona. Hemen şimdi söyle.

Sadece...yapamam.

Onun bornozunu yumrukladı. "Bana söylediğin şeyler..." "Dirilttiğin kalbinden geliyor."

"Gördün mü! İşte böyle!" Kadın doğruldu ve adamın ciddi bakışlarıyla karşılaştı. "Çok güzeller. Şiir gibi. Peki karşılığında sana ne veriyorum?" Beladan başka bir şey değil!

Yüz ifadesi son derece şefkatliydi. "Bana daha önce hiç sahip olmadığım bir şey veriyorsun. Huzur."

"Nasıl? Ben sadece... benim."

"Son parçası olmayan bir yapboz asla tamamlanmaz. Ben bir yapbozum ve sen de benim parçamsın." "Ben bir gülüm ve sen benim dikenimsin." diye eklerken gözleri muziplikle parlıyordu.

Homurdandı. "Dikenler sadece can sıkıcı değildir. Gülü korumak için oradalar, biliyorsun."

"Biliyorum."

"Yani... metanetli Thane az önce uğur böceğinin belalı bir piliç olduğunu mu itiraf etti?"

"O yaptı."

"Bu onu daha sonra çok sert bir şekilde yatağa atacak."

Bir kahkaha attı. Tek bir kanat çırpışıyla havaya fırladı ve Elin ona daha sıkı sarıldı. Süzüldükçe hava daha da serinliyordu ama Thane'e yaslandığında asla üşümüyordu. Thane alçalmaya başladığında, Elin'in vücudu Thane'in üzerinde düz bir şekilde durdu ve adeta birbirlerine bağlandılar. Rüzgâr saçlarını savurdu ve saç telleri yanaklarına çarptı.

Hedeflerine ulaşana kadar saatler geçti. Bjorn'un göklerin üçüncü katında, Çöküş'ten yaklaşık yirmi mil uzakta tuttuğu bir kale. Büyük şatoya bakakaldı Dışarıda, iki yanında çiçekler açan taş merdivenler, peri masallarından fırlamış gibi bir yere çıkıyordu. Bulutlardan biraz daha karanlık olan dış duvarlar, safir çan kuleleri ve vitray pencereleriyle onları çevreliyordu.

"Beğendin mi?" Thane onu yere bırakıp elini tuttuktan sonra sordu.

"Sevmek kelimesi duygularımın büyüklüğüyle alay ediyor. Onunla evlenmek istiyorum."

Gülümsedi. "Diğer tarafta satılık benzer bir kale var. dünyanın öbür ucunda. Kimse satın almadı, çünkü troller tarafından istila edildi. Ama sadece bir telefonla bizim olabilir."

Bizim mi? Bizim! Gerçekten birlikte yaşamak gibi mi?

Kaşları kanatlandı. "Soru. Neden o aramayı şu anda yapmıyorsun?"

Kıkırdadı ve bu çok güzel bir sesti. Paslı ama güzel.

"Ne?" dedi alaycı bir öfkeyle ve ayağını yere vurarak. "İblis saldırısının olduğu gün söylediklerimi unut. Her kız bir noktada prenses olmayı hayal eder."

"Kalbimin kraliçesine razı olmak zorundasın." Saf erkek.

Benim erkeğim.

"Anlaştık."

Büyük çift kapının önünde Thane kapıyı çalmaya zahmet etmedi. İterek içeri girdi. Fuayenin kubbeli bir tavanı, oymalı girdap desenli yaldızlı duvarları ve mermer bir zemini vardı.

Ayak sesleri koridorun ötesinde yankılanıyor, her saniye biraz daha yaklaşıyordu.

Sonra Bellorie köşeyi hızla dönüp ona doğru koşmaya başladı. Elin, onunla ortada buluşmak için Thane'i bıraktı. Sarıldılar, ağladılar ve tüm bunlar olurken erkeğinin bakışlarını sırtında, onu izlerken hissetti.

Bana karşı çok kötü.

Yüce Tanrı'ya şükürler olsun, çünkü onun için kötü şeyler hissediyorum.

Kendini toparlamalı ve ona karşı neler hissettiğini söylemeliydi, hepsi bu kadardı. Seni seviyorum, Thane. Varlığımın her zerresiyle. Bum. Bitti. Aynen böyle. Bu duygu her şeyi tüketiyordu, rahatsız ediciydi. Ve yine de, bir şekilde güçlendiriciydi. Onunla birlikte olmak onu
Bay ile olan ilişkisi. Onunla birlikte olmak ona şunu hatırlattı. mutlu sonlar mümkündü. Bir daha asla yalnız ya da dışlanmış olmak zorunda kalmayacaktı. Thane onu olduğu gibi kabul etmişti. Ona tapıyordu. Ve ona ihtiyacı vardı.

Bay, o tatlı çocuk, ona hiç ihtiyaç duymamıştı.
Her biri bir bütünü oluşturan iki yarımdan ziyade, yan yana var olan iki bütün olmuşlardı.
diğerinin hayatta kalması için gerekli.

Thane... onsuz nefes alamazdı.

Bellorie burnunu çekerek, "En son gelen sensin Bonka Donk," dedi. "Senin için endişelenmememiz gerekirken endişelendik, çünkü kızım, Bay Taken One'ın esansıyla bir gece lambası gibi parlıyorsun. Eskisinden çok daha parlak... Bu da bana ikinizin ne yaptığını merak ettiriyor."

Kızardı. Thane'in kadını olduğu için utandığından değil - gurur duymanın ötesindeydi - ama
birlikte ne yaptıklarını herkes bilecekti. Sanki zaten bilmiyorlarmış gibi. Bilgin olsun, senin memnun gülümsemen de bunu ele veriyor.

"Her neyse, sadece kadınlara özel bir anma töreni düzenliyoruz.
Dışarıda." Bellorie Elin'in omzunun üzerinden baktı. "Thane, her kümesin bir horoza ihtiyacı var. Bizimki olmak ister misin?"

Gülme. Elin tekrar ona baktı. Ona yumuşak bir gülümseme verdi ve devam etmesini işaret etti. "Bensiz git. Diğer adamlarla görüşmem gerek."

Elin ona bir öpücük verdi.

Onu havada yakaladı ve "Seni özleyeceğim" dedi.

Bu sözleri bir seyircinin önünde söyleyebilmesi ve umursamaması onu eritti. "Ben de seni özleyeceğim." Çok kötüydü.

Bellorie, Elin'i yanına çekerek, "Ağzını tıka," dedi. "Kendi zamanınızda duygusal olun."

Kız onu hızla sürüklerken, Elin'in şatoya ve içindekilere hayran olma şansı yoktu - her bir mobilya parçası gökkuşağının içinde yaşarken tek boynuzlu atlar tarafından yapılmış olmalıydı, çünkü vay canına. Büyüleyicilikten bahsediyoruz!

Arka bahçede tatlı meyvelerle dolu büyük bir bahçe vardı. kokulu çiçekler ve yemyeşil sarmaşıklar, her şey ince, ışıltılı bir sis perdesiyle örtülmüştü ve bu periler
Vızıldıyor mu?

Chanel gibi yetişkin bir Fae değil, küçük, yaklaşık işaret parmağı büyüklüğünde ve-

Chanel.

Vicdan azabının iplikleri içinde bir goblen örüyordu. Anılardan oluşan bir goblen. Chanel'in parlak gülümsemesi. Sevimli kıkırdaması. Kaya savaşı alanındaki öldürücü içgüdüsü.

Octavia ve Savy'nin ellerinde birer şişe berrak sıvı vardı. Kokusuna bakılırsa tüm zamanların en güçlü alkolü olmalıydı. Bellorie ayaklarının dibinde bekleyen iki şişeyi aldı ve birini Elin'e uzattı.

"Lanet Chanel'e!"

Herkes bir yudum almadan önce bir şişe kaldırdı.

Elin öksürdü ve yanan alevleri bastırdı. "Bu saçmalık da ne? Moonshine mi?"

"Daha iyi," dedi Octavia. "Tartarus'tan gelen kaçak içki. Bilirsin, ölümsüzler için bir hapishane. İçeride bir arkadaşım var. Hâlâ ayakta olan kısmı yani."

Yani. Bir ölümsüzün tuvaletinde karıştırılmış alkol içiyordu. Harika.

Savy, "Chanel'in ortaya çıkıp 'yakaladım sizi, hâlâ hayattayım enayiler' demesini bekliyorum," diye itiraf etti.

"Bu tıpkı o küçük fahişe gibi olmaz mıydı? Bizi yas tutmaya, ağlamaya ve onun hakkında konuşmaya zorlamak, sadece sırıtmak ve
kıkırdamalar." Bellorie gülümseyerek bahçeyi taradı. "Dışarı çık, dışarı çık, her neredeysen."

Beklediler.

Chanel ortaya çıkmayınca Bellorie'nin gülümsemesi soldu. "Dünya onsuz aynı olmayacak."

"Hayır. Olmayacak." Bu çok güzeldi. Elin bunu daha önce hiç yaşamamıştı. Bir kayıptan sonra dostluk. Kocasının ve babasının ölümünden sonra bir köle olmuştu ve duygusal patlamalara tahammül edilmemişti. İnce kolyesine hıçkıra hıçkıra
Geceleri battaniye onun tek tesellisiydi. Annesi ve yeni doğan kardeşi için de aynı şey geçerliydi. "Onun ukalalığını asla unutmayacağım. O şımarıklığın bir kısmını bana verdiğini düşünmek hoşuma gidiyor."

Bellorie, "Duyduk duymadık demeyin," dedi ve şişesini tekrar kaldırdı.
İçindekilerin yarısını boşalttı. "Anma töreninde ayık birini istemeyeceğini biliyorum. Böyle tatlı biriydi."

"Senin için, Alcoballic." Elin içti. Neyse ki ne kadar çok içerse sıvı o kadar yumuşak iniyordu.

Bir saat içinde herkes gülmeye ve kızla ilgili en sevdikleri hikâyeleri paylaşmaya başlamıştı. Savy kendi hikâyesini anlattığında Elin neredeyse altına işeyecekti; Chanel'in ayağının takılıp rastgele bir ölümsüzün kucağına yüzüstü düşmesinden bahsediyordu. Savy sadece gülümsedi, başını okşadı ve bir kez daha sakso çekmeye kalkışmadan önce taşaklarının kendine gelmesi için biraz zamana ihtiyacı olduğunu söyledi.

Sonraki yarım saati onun kim olduğunu tahmin ederek

geçirdiler ve Elin haklı olduğundan emindi. Alex Pettyfer. Bir tür ölümsüz olmalıydı, değil mi?

Göz alıcı şeylerden bahsetmişken, Thane'in nerede olduğunu ve ne yaptığını merak etti.

Muhtemelen hâlâ çocuklarıyla birlikte, diye karar verdi, kendi savaşlarını planlıyorlardı. Bu işte onunla birlikteyim. Sonuna kadar. Prens hakkında ne yapacağına dair hiçbir fikri olmasa da, Ardeo hakkında bir fikri vardı.

Annesi bir keresinde, bir erkeğin dikkatini çekmek istiyorsan, onun en çok neyi sevdiğini bul... ve onu elinden al, demişti. Emin ol, o andan itibaren her adımına köpeklik edecektir.

Ardeo Malta'yı istiyordu. Kadın bir şekilde yeniden canlanmış ve şimdi onların pençesindeymiş gibi davranmak zalimlik olurdu ama bu savaşın kurallarını
Thane'i bıçakladı ve bu kurallar oldukça basitti: her şey serbest.

Malta'nın adı bir kez geçtiğinde koşarak gelirdi... doğruca tuzağa düşerdi.

"-hatta dinliyor musun?" Bellorie sordu ve gözlerini kırpıştırarak odaklandı. "Durumu kötü, millet. Aşk beynini kızartmış."

Vardı. Gerçekten vardı. "Ne kaçırdım?"

"Fae diyarına nasıl gireceğimi ve karşıma çıkan herkesin kafasını nasıl keseceğimi anlatan gelmiş geçmiş en iyi hikaye! Chanel onu kovduğu için tüm ırkının katledilmesini isterdi. Bunu biliyorum."

Savy başını salladı ve boğazının üzerinde kesik bir hareket yaptı.

"Onu neden kovdular ki?" Elin sordu. Savy inledi.

Bellorie onu görmezden gelerek, "Çok harika olduğun için," dedi. "Ama savaş planlarıma geri dönelim. Elbette gerçek bir ninja gibi siyah tayt giyeceğim ve-"

Octavia yumruklarını havada salladı ve "Neden ben?" diye bağırdı.

Elin elinin tersiyle bir kıkırdamayı gizledi, sonra arkasına yaslandı ve Bellorie'nin giyeceği kıyafetler, kullanacağı silahlar ve

onun kahramanlıkları hakkında yazılması gereken tarih kitapları.

Elin kendini böyle bir durumda bulacağını asla tahmin edemezdi. Kederli ama rahatlatıcı. Hüzünlü ama tatlı. Bir zamanlar kendisi için hayal ettiği hayat bu değildi, ama daha iyi değilse ne olaydı.

OTUZUNCU BÖLÜM

THANE beline sardığı bir havluyla BANYODAN ÇIKTI. O ve çocuklar bugünün ilerleyen saatlerinde uygulanmak üzere bir eylem planına karar vermişlerdi. Ardeo'yu bulun. Onu takip edin. Onu prense kadar takip edin. Belki de ikisi bir buluşma ayarlayacaktı.
Prens, Ardeo'yu Thane'i bıçakladığı için ödüllendirebilir. Ödüllendirmezse,
Ardeo prense ulaşmanın bir yolunu bulacaktı. Anka Kuşu King, düşmüş meleğin Malta'yı hayata döndürebileceğine inanıyordu; yanıldığı kanıtlanana kadar rahat etmeyecekti.

Bundan sonra, Utanç Ordusu Elit Yedili'yle birlikte silahlarını ateşleyerek içeri girecek ve prensi yakalayacaktı. Prensi sorgulayın. Germanus'un ölümünden sorumlu diğer prensleri bulun.

Sonra planlarının son kısmını uygulayacaklardı. Öldürmek. Onlar. Hepsi.

Söz konusu olan tek şey Elin'le ne yapılacağıydı. En güvende olacağı yer neresiydi?

Kadının yatağın ortasında uzandığını görünce Thane'in kanı ısındı.

Zaten çıplaktı.

Adamın bakışları onunkilerle buluştuğunda sırıttı. Gerçekten hınzırca bir sırıtıştı, ona daha önce hiç yapmadığı gibi. Ne düşüneceğinden emin değildi.

"Neyi bekliyorsun güzelim?" diye sordu gırtlaktan, parmak ucuyla göğüslerinin arasında gezinerek. "Senin için hazırım. Zincirlenmek ve öyle sert bir şekilde götürülmek istiyorum ki
haftalar."

Zincirli mi?

Kaşlarını çattı. Onda bir sorun vardı.

İşin içinde alkol olmalı. İçtiği zaman davranışları hep değişirdi.

Adam yatağın kenarına doğru yürüdü. Kadın eğilip havluyu çekmeye çalıştı ama adam havluyu sıkı sıkı tuttu ve yanına oturdu.

"Kulta," dedi nazikçe.

"Kulta?" Gözlerinde... bir şey parladı ama o kadar çabuk maskelenmişti ki tanımlayamadı. "Beni istemiyor musun?" diye sordu dudak bükerek. "Çünkü ben seni istiyorum ve beklemek istemiyorum."

"Seni istiyorum." Ona duyduğu arzu her zaman derisinin altında kaynıyordu. Şu anda, endişe daha güçlü olduğunu kanıtladı. "Sorun nedir? Biri seni incitecek bir şey mi söyledi?"

"Biri bana zarar verirse ne yaparsın?" diye sordu ipek gibi.

"İntikamını al." Acımasızca.

Şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırdı. "Neden?"

"Çünkü seni seviyorum." Bunu

biliyorsun.

Neyi biliyor musun? diye sordu, kelimeler zihninde dolaşıyordu.

Şaşkınlığı daha da arttı. Seni sevdiğimi.

Elbette biliyorum ama bu sözleri duymaktan asla

bıkmayacağım.

Sesi adamın kafasını doldururken bile gözleri kısılmıştı. "Kanıtla. Beni sevdiğini kanıtla," dedi ve boğazına bir dizi öpücük kondurdu.

Dilinin darbeleri her zamankinden daha sıcaktı. Dudakları her zamankinden daha sertti ve kokusu tamamen yanlıştı. Daha önce onu kontrol ettiğinde olduğu gibi alkol kokmuyordu; ama daha da önemlisi, kokusu

Kirazları özlüyorum.

Ve... esansın teninden tamamen kaybolduğunu fark etti.

Şüpheler içinde dans ediyordu.

Bu Elin değildi. Bu Elin olamaz.

Çenesini sıktı ve yüzünü sabit tuttu.

konsantre bir inceleme. Hiçbir sıcaklık belirtisi olmayan füme cam gözler. Soğuk, sert bir kararlılıkla bakıyorlardı.

göz bebekleri büyümemişti. Narin yanaklarında uyarılmanın sıcak kızarıklığı yoktu. Soğuk, sert kararlılığın bir başka işareti.

Gerçek ortaya çıktı ve öfke alevlendi.

Bu Kendra'ydı.

Her nasılsa, köle bantlarını çıkarmış. Her nasılsa, onu bulmuştu. Ve şimdi, onu yatağa atmak için kandırmaya çalışıyordu, böylece onu tekrar köleleştirebilecekti. Son seferinde onu böyle elde etmişti. Sekiz kez ona farklı bir kadın olarak gelmişti ve sekiz kez de
İçine döküldü, ruhunu onunkine daha sıkı ve daha sıkı bağladı.

Varlığının her zerresi ona saldırmak, onu bir şekilde incitmek için can atıyordu. Ama bu sefer, ona göre tepki vermedi.
duygu. O artık farklı bir adamdı ve aynı hataları yapmayacaktı.

Derin nefes alıp verdi, öfkesini serbest bıraktı ve geçmişini her düşündüğünde yaşadığı pişmanlığa odaklandı.

Kendra nasıl bir hayat sürmüştü? Onu bu ana getiren neydi?

Eğer bugün onu incitirse, kadın başka bir gün onu incitmek isteyecek, o da onu incitmek isteyecek ve bu sonsuz bir acı ve pişmanlık döngüsüne dönüşecekti.

Bu döngüyü kırmanın zamanı gelmişti.

Başka ne yapacağını bilmeden ayağa kalktı ve dolaba doğru yürüdü.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu kızgınlığını gizleyemeyerek.

"Ne düşünüyorsun?" Döndü ve dört zincir halkasını havaya kaldırdı. "Zincirlenmek istedin, değil mi?"

Sonunda uyarılma geldi. Onun üzerinde kokusunu aldı ve bu onu üzdü. "Evet."

"Arkana yaslan," diye emretti.

Anında itaat etti, kollarını başının üzerine koydu ve bacaklarını açtı. El ve ayak bileklerine metal kelepçeleri geçirirken tüyleri diken diken oldu. Bağlama konusunda bir usta olan adam, prangaları bir yere sabitlerken hiç sorun yaşamadı.
yatak bu tür faaliyetler için yapılmamıştır.
Yatağın kenarında durup ona bakarak içini çekti. Konuşacaktı ve o da dinleyecekti. Umarım ona ulaşabilirdi.
"Bu sefer elini fazla zorladın... Kendra."
Onun savunmaya geçmesini ya da daha fazla yalan söylemesini bekliyordu.
Onun yerine, sırıtışına karşılık verdi. "Öyle mi yaptım?"
Kapı aralığından gelen bir nefes onu döndürdü.
Bjorn yanında Elin olduğu halde orada duruyordu. "Size bir şişe Su elde ettiğimi söylemeye geldim," dedi küçük, şeffaf kabı havaya kaldırarak. "Ama bunu daha sonra tartışabiliriz. Ben sadece Elin'i alacağım-"
"Hayır." Elin'in teni soldu. İhanet gözlerini renklendirdi. "Sana her konuda bana gelmeni, ihtiyaçlarının karşılanması için her şeyi yapacağımı söyledim ve sen de tamam dedin. Zevklerinin değiştiğini bile söyledin," diye homurdandı, kelimeler sanki içinde tutmak istiyormuş ama tutamıyormuş gibi aceleyle çıkmıştı. "Bununla işinin bittiğini söyledin."
"Yalan söyledi," diye karşılık verdi Kendra ve artık Elin gibi görünmüyordu. Hatta kendine bile benzemiyordu. Saçları sarıydı, yüzü bir yabancınınkine benziyordu.
Elin geri çekildi.
"Göründüğü gibi değil," dedi Thane, onun anlamasını sağlamak için umutsuzca.
Acı bir kahkaha attı. "Bana bir iyilik yap ve açıklamanı kandırmak istediğin bir sonraki kıza sakla." Topuklarının üzerinde döndü ve koşmaya başladı.
"Elin!"
Thane bir adım öne çıktı ve onu kovalamaya niyetlendi. Tek bir düşünce onu durdurdu: Onu kendisini dinlemeye zorlamak için zapt etmesi gerekecekti ve onu zapt etmek

Ona zincirleri hatırlatır ve az önce gördüklerini unutturmak için her şeyi yapardı.

Kendra güldü. "Zavallı Thane. Sonunda bir kadına aşık oluyor ama kadın onunla hiçbir şey yapmak istemiyor."

Dişlerini sıktı. İyi bir şey yapmaya çalışmıştı ve sonu böyle mi olmuştu?

Kulta, öngördü. Beni dinlemeni istiyorum. Çok

kötü. Çeneni kapatmanı istiyorum.

Elin, sana söz veriyorum. Olanlar cinsel değildi. Kendra senmişsin gibi davranıyordu, ama oyununu fark ettim ve onu zincirledi.

Bu kez yanıt vermedi.

Tekrar denedi. Yine yanıt alamadı.

Onu engellemişti. Muhtemelen açıklamasının tek kelimesini bile duymamıştı.

"Peşinden git," diye emretti Bjorn'a. "Onu koru. Burada işim biter bitmez ben devralacağım."

Savaşçı hızla uzaklaşırken Thane tüm dikkatini Kendra'ya yöneltti.

Zımni tehdide ve yüzündeki ölümcül ifadeye rağmen -Bir kez daha neşeyle sırıttı.

Sakin ol. Kötü başlamış olmanız, bu şekilde bitirmek zorunda olduğunuz anlamına gelmez.

"Uzak durmalıydın," dedi ona, sesi alçaktı. "İntikamımı almıştım."

"Şey," diye tersledi, "benimkiyle işim bitmemişti."

"Bu sana pahalıya patlayacak. Çünkü bana ait olana zarar vermenin sonuçlarını anlayana kadar gitmene izin vermeyeceğim."

"Ben de senin için aynı şeyi söyleyebilirim," diye homurdandı arkasından bir ses.

Thane döndü.

Ricker the War Ender kalın bir siyah duman bulutunun içinden çıktı ve Thane'in göğsüne bir kılıç sapladı, bıçak diğer taraftan çıktı.

* * *

BEKLE.

Lanet olası bekle! Elin düşündü.

Gerçek, acı perdesinin arkasından sızmaya başladı. Thane hilekâr değildi. Dürüst değildi. Ve onu seviyordu. Onu seviyordu ve Elin de onu seviyordu. Ona güveniyordu. Ona güvendi.

Gözlerinin gördüklerine rağmen.

Onu korumak için her zaman elinden gelen her şeyi yaptı. Asla bir kadını bilerek yatağına zincirlemezdi-

Özellikle de Elin'le paylaşmayı planladığı bir yatağı... Elin yakınlardayken, iyi bir neden olmaksızın her an olay yerine gelebilecekken.

Olanların bir açıklaması vardı, tıpkı ona anlatmaya çalıştığı gibi.

Rahatlama güzel bir tufandı ve koşmayı bıraktı. Ön verandaya kadar gelebildiğini fark etti. Güneş batmış ve yerini ay almıştı,

yüksek, dolgun ve gümüşi. Gözlerini kapadı ve nefes aldı, kalp atışları yavaş yavaş sakinleşti.

Senden şüphe ettiğim için özür dilerim, diye Thane'e yansıttı. Ya da yansıtmaya çalıştı. Zihninde kelimeleri içine hapseden bir tür duvar vardı. Thane? Beni duyabiliyor musun?

Sessizlik onu

karşıladı. Onu

engellemiş miydi?

"Hayır," diye bağırdı derin, hırıltılı bir ses... her yerden... hiçbir yerden. "Seni engelledim."

Bakışları sağa, sola kaydı. Arkasına. Yanında kimse yoktu. Sonra uzakta bir şey gözüne çarptı. Bir şekil. Uzun, soluk saçlı bir erkek. Uzun boyluydu. Genişti. Şimdiye kadar gördüğü en uzun, en geniş adamdı. Şişman değildi ama kaslıydı. Kanatları olmamasına rağmen gökyüzünde süzülerek ona doğru geliyordu.

Yüz hatları ortaya çıktı ve kadın sadece ağzını açabildi. Adam muhteşemdi. Saf, su katılmamış güzelliğiyle parlayan bir ışık huzmesi gibiydi.

Yine de omurgasından aşağıya doğru soğuk parmaklar yürüdü. Savaşmak mı? Yoksa kaçmak mı?

Thane'in dostu mu, düşmanı mı?

Arkadaş olamaz. Neden onu Thane'den engelliyorsun?

Koşun!

Hayır. Hayatta olmaz. Bir daha asla. O sağlam durdu.

Adam ondan birkaç metre uzağa yerleştiğinde, kadın aval aval baktı.

Yakışıklılık onu tarif etmeye yetmezdi. O muhteşemdi. Hayır, bu da uymuyordu. Enfesti. Hayır. Bu kelime bile onun hakkını veremiyordu.

"Kimsin sen?" diye sordu.

"Ben Karanlık, Yıkım ve Kıyamet'im. Ben Ölüm'üm. En azından senin ölümün."

Boğazı kurudu. Cildi karıncalandı. Ve Thane'in neden olduğu iyi türden bir karıncalanma değil, bir tür kaçıp kurtulma, çünkü patlamak üzere olan bir karıncalanmaydı.

"Neden buradasın?" Korkunç bir kuşkuya kapılınca midesi bulandı. "Boş ver. Sadece git. Şimdi."

Sırıtışı yavaştı ve saf şeytandı. "Oh, hiç planım yok Kalacağım... En azından uzun süre değil. Ama senin gibi, değerli Thane'in de ben gitmeden önce ölmüş olacak."

Prens. Thane, Bjorn ve Xerxes'in bahsettiği prens buydu.

Onun Gönderilmişler'e ulaşmasına izin veremezdi. Ama ne yapabilirdi ki? Silahsızdı.

Aslında, hayır. O değildi. Verandanın merdivenlerinin yanındaki kayalardan birini kaldırdı. "Thane'i mi istiyorsun? Önce beni geçmen gerekecek."

Sırıtışı genişledi. "Ben de bunu söylemeni umuyordum."

"Çünkü sen bir aptalsın!" Kadın füzeyi fırlattı ve adam sanki onun çabasını eğlenceli buluyormuş gibi kaçmaya bile çalışmadı. Ama taş göğsüne çarptığında gözlerini kırpıştırdı. Şok gözlerini doldurdu.

"Sen güçlüsün," dedi.

"Ve işaretlendi!" Bir kaya parçasını daha kaldırdı.

Bjorn yanından hızla geçerek onu gafil avladı ve kalkan görevi gördü. İki kısa kılıcını çekti. "İçeri geri dön Elin," diye emretti. "Şimdi."

Bana para versen bile olmaz.

"Ama kalmasını istiyorum," diye mırıldandı yeni gelen.

Birden ayakları sanki binlerce kilo ağırlığındaymış gibi hissetti. Birini kaldırmaya çalıştı, başaramadı ve diğerini kaldırmaya çalıştı. Yine başarısız oldu. Ayakkabıları bir şekilde kaldırıma yapışmıştı.

"Tüm ordumu çağırdım," diye duyurdu Bjorn. "Bir prens olabilirsin Malice, ama hepimizi yenemezsin."

Erkek başını salladı, saçları o kadar uzundu ki üzerinde dans ediyordu.

Yerdeki çiçekleri. "Yapabilirim. Yaparım. Sadece hızlı çalışmam gerekecek." Sesi rüzgârda bir fısıltı gibiydi ama şimdi acı dolu çığlıklarla doluydu.

Elin kulaklarının kanadığından emin bir şekilde irkildi.

Görünürde hiçbir neden yokken Bjorn'un bacakları çöktü, baldırlarındaki kemikler kırıldı ve derisini itti. O sırada Acıyla böğürdü ve kılıçlarından birini prense fırlattı. Darbeyi almak yerine, kayaya yaptığı gibi,

Malice kolayca menzilden çıktı.

...ve Bjorn'un iki kolu da kırıldı.

Bir böğürtü daha duyuldu. Elin çömeldi ve ona doğru uzandı, Bjorn'u yakalayıp arkasına çekmeyi düşünüyordu. Onun kalkanı olacaktı.

Malice güldü ve çığlıklar neyse ki yoktu ama sesinin neşeli tınısı kadının sinirlerini tırmaladı. "Bu kadar eğlenmeyi beklemiyordum."

"Dur," diye bağırdı. "Yeter."

Adam sırıttı. "Öyle mi?"

Çatlak.

Bjorn'un boynu dayanılmaz bir açıyla büküldü. Göğsü hareketsiz kaldı, artık inip kalkmıyordu.

"Hayır!" diye bağırdı. O... o... Ölmüş müydü?

Anka Kuşu'nun aksine, yeniden canlanamazdı. Ama bir Gönderilmiş Kişi bu kadar kolay öldürülemezdi, değil mi?

Asit kanın yerini aldı, damarlarında hızla akmaya başladı. "Ayaklarımı serbest bırak ve benimle dövüş. Yoksa çok mu korkaksın?"

Bakışları kızın üzerinde gezindi ve dudak büktü. "Çok cesur... ama bunun için çok az sebebin var. Bakalım bu konuda ne yapabiliriz."

Elin'in bildiği bir sonraki şey, yerden kaldırıldığı ve prense gittikçe daha da yaklaştığı oldu. İçgüdüsel olarak çırpınmasını ve hareketi durdurmaya çalışmasını istedi. Ama yapmadı. Yumruklarını sıktı, ona ulaştığında ilk yumruğu atmaya hazırdı.

Tabii ki, onu ulaşamayacağı bir yerde durdurdu.

"Büyük, kötü savaşçı bir kızdan mı korkuyor?" diye alay etti.

Dudaklarını büzdü. "Beni sıkmaya başlıyorsun, tatlım."

"Yıkıldım. Gerçekten."

"Henüz değil. Ama olacaksın." Öne doğru süzüldü ve tam ulaşabileceği mesafedeyken, ona dokunmadan kollarını hareketsiz hale getirmeyi başardı. "Thane'e hem bir iyilik hem de bir kötülük yapacağım. Seni tamamen Anka Kuşu yapacağım, sana onunla sonsuzluk vereceğim... ama o seni tekrar tekrar öldürmemi izlemek zorunda kalacak."

Tamamen Anka kuşu, tamamen ölümsüzlük demekti. Thane'in onun için her şeyden çok istediği şey buydu. Bir keresinde Thane'in Anka Kuşu'ndan korkacağından endişe etmiş olabilir.

Şimdi onu daha iyi tanıyordu. Irkı ne olursa olsun onu seviyordu. "Yap şunu," diye homurdandı. "Beni daha güçlü yap. Ne olacağını gör
sana karşı gazabımı serbest bıraktığımda."

Boş elini uzatırken kıkırdadı. Avucunun ortasında bir şırınga belirdi, karnında kıpkırmızı bir sıvı dönüyordu. "Bunun için birkaç iyilik yapmam gerekti. Gönderilmiş Olan'ın senin mirasını kabul ettiğini biliyorum... ama Kendra'nın köleleştirme yeteneğini o kadar affedeceğinden şüpheliyim. Prensesin aksine, onu istediğin zaman kapatamayacaksın."

Ne! "Hayır!" diye bağırdı, dönüp durdu, iğneden kaçınmak için vücudunu büktü. Zehirden değil. Zehirden başka her şeyden. Çünkü o haklıydı. Thane bunu atlatabilirdi. Bunun dışında her şey.

Prens sırıtarak onu sabit tuttu ve iğneyi boynuna batırdı.

Göz açıp kapayıncaya kadar, ateş onun içine yayıldı.

tüm vücudu. Çığlıklar kafatasının içinde yankılandı.

"Anka Kuşu'nun en güçlüsünün kanı ve
Kendra, süreci hızlandırmaya yardımcı olmak için benden küçük bir ekstra ile." Parmak ucunu çene çizgisinde gezdirerek acıyı on bin kat daha kötü hale getirdi. "Geleceksin
Uyandığında beni bul."

"Hayır."

"Ah, pekala, yakında aksini keşfedeceksin. Bir daha uyandığında bana bağlanmış olacaksın. Söylediğim her şeyi yapacaksın.
sen."

Yalan söyleyemeyecek kadar kendini beğenmişti. Cevap vermek için can atıyordu-
Varlığının her zerresi "Asla!" diye bağırıyordu ama buna gücü yoktu.

Artık boş olan elini uzattı ve Bjorn'un kılıcı avucuna uçtu. Gözleri irileşti. Ne yaptı-

Onu karnından bıçakladı, bir, iki, üçüncü kez. Acı. Öyle bir acı ki. Kan boğazında bir yol açtı ve ağzından fışkırdı. Adam metali çıkardığı anda, kadın kendini tutamayarak yere yuvarlandı.

"Yakında görüşürüz, tatlım." Onun üzerinden geçti.

Göz ucuyla, adamın Bjorn'u kalbinden bıçaklamasını dehşetle izledi. Savaşçı kopan omurgasından kurtulmayı başardıysa bile artık gidiciydi.

Hayır, hayır, hayır. O bir Gönderilmiş Kişi'ydi. Çoğundan daha güçlü. Bunu bile atlatabilirdi.

Lütfen.

Kılıç yere çarptı. Prens ıslık çalarak kaleye girdi.

Piç kurusu. Yakıcı bir acı içinde kıvranırken, zihni tek bir gerçeğe kilitlenmişti. Eğer durdurulmazsa, sevdiği herkesi incitecek ve öldürecekti. Buna izin veremezdim.

Kılıca uzandı ama bu hareket kalp atışlarının hızlanmasına ve kanının daha hızlı akmasına neden oldu. Hareketsiz kaldı. Ölüyorum, son dakikalarım geçiyor.

Sorun olmadığını kendine hatırlattı. Geri dönecekti. Kötülük bunu görmüştü.

Thane'in gözünde o bir canavar olurdu.

Boğazının arkasında bir inilti tomurcuklandı.

Şu an bunun için endişelenemem.

Prensle yüzleşmek için daha güçlü olmalıydı. Ve onunla yüzleşmek zorundaydı, sadece onu zorladığı için değil - onu bulma arzusunun göğsünde kıpırdanmaya başladığını hissedebiliyordu

-Ama Thane'e yardım etmek için.

Elin kıpırdandı ve kıpırdamaya devam ederek kan akışını hızlandırdı. Çevrede bekleyen karanlık zihnine yayıldı, yaklaştı... kalınlaştı...

Ya prens yalan söylediyse ve sen gerçekten ölümsüz değilsen? Bu düşünce ona çarptı ve sustu. Bu bir olasılıktı. Hayır. Hayır, değildi. Tam olarak ölümsüz olmasam bile geri döneceğim.

Phoenix. Ne olursa olsun, tamamen kararlıydı. Hiçbir şey ruhunun kung-fu tutuşunu bedeninden söküp alamazdı. Hiçbir şey.

...soğuk uzuvlarına doğru kayıyor. Hedefi: kalbi.

Geliyordu. Ölüm geliyordu. Durdurmak mümkün değildi.

o.

...göğsünde birikiyor...

"Thane," dedi Elin son nefesini verirken.

* * *

THANE bilincini kaybetmemek için çabaladı. Ricker Kendra'yı serbest bırakmış ve ikisi birlikte onu yatağa zincirlemişlerdi. Kendra onu öldürmek istemişti, zehirlendiği her halinden belli olan Ricker da onu memnun etmek istemişti ama onu bağlamanın yanı sıra

ve onu ikinci kez bıçakladığında, ikisi de onu öldürmek için bir hamle yapmamıştı.

"Seni bu hale getiren ne, Kendra?" Thane ona sordu. "Çok mu şaşırtıcı?" diye cevap verdi, saçlarını savurarak.

Omuz.

"Çok... çarpık."

Gözlerinde bir kırılganlık parıltısı, o kadar hızlı gitti ki kendini hayal ettiğine inandırmak istedi ama yapamadı.

"Tüm klanı tarafından görmezden gelinen, sevgiye muhtaç zavallı küçük prensesin on dört yaşında kendini rakip bir krala verdiği ve kralın da onu askerlerine dağıttığı acıklı hikayeyi gerçekten duymak istiyor musunuz? Ben artık o küçük kız değilim. İstediğimi almayı öğrendim. Klanı. Erkekleri. Fark etmez."

Görmesi gerekirdi. Fark etmeliydi. Kendisininkinden daha korkunç bir geçmişi vardı ve o sadece onun sorunlarına katkıda bulunmuştu. "Özür dilerim," dedi ve bunda da ciddiydi.

"Üzgün müsün? Üzgünsün!" Sonunda sesi bir çığlığa dönüştü. "Seni çok kötü incitecek ve ben de her dakikasını seviyorum."

"Kim o?"

Dudakları acımasızca büküldü. "En kötü kabusun."

"Ben bu muyum?" dedi Thane'in tanıdığı bir ses. "Kendimi her zaman yasak bir fantezi olarak görmüşümdür."

Thane gerildi.

Prens.

Malice süzülerek odaya girdi. Vücudunu beyaz bir cübbe örtüyordu.

Gönderilmiş Kişi gibi davranmak mı? Bilinen bir gerçekti: Düşmüş melekler Gönderilmiş Olanları delicesine kıskanırlardı.

Thane bağlarıyla savaştı. Bjorn. Xerxes. Bıçaklandığından beri onları en az on kez aramaya çalışmıştı ama ikisi de cevap vermemişti. Zacharel'i de aramaya çalışmıştı. Prens burada. Kadınları al ve git. Hemen. Yine cevap gelmedi.

Dehşet onu bıçaktan daha keskin bir şekilde kesti. Onu asla engellemeyecekler ve asla bilerek görmezden gelmeyeceklerdi. Bu da etkisiz hale getirilmeleri gerektiği anlamına geliyordu. Evet.

Aciz, ölü değil.

Ve eğer etkisiz hale gelirlerse, kadınlar. Hayır.

Hayır!

"Bak ne yaptık," dedi Kendra, sırıtarak Thane'i işaret ederken. "Tıpkı bize söylediğin gibi."

"Çok geç değil," dedi Thane ona. "Sen bana yardım edebilirsin, ben de sana yardım edebilirim."

"Yardıma ihtiyacım yok." Ama gözlerinde kararsızlığın başlangıcı kıpırdandı.

Prens prensese, "İyi iş çıkardın," dedi. "Ancak bir sorunun var. Artık sana ihtiyacım yok." O
bir elini Kendra'nın ve Ricker'ın kaşlarının üzerine koydu. Yanaklarında siyah çizgiler belirdi... boyunlarından aşağıya doğru... Gözleri geriye yuvarlandı ve beyazları ortaya çıktı. Vücutları titremeye ve sarsılmaya başladı... ve sarsıntı durduğunda, derileri... taş mıydı? Siyah yayılmıştı,
çifti tepeden tırnağa kaplayarak çok parlak bir parlaklık yaratır.

Thane daha önce hiç böyle bir şey görmemişti.

Prens ellerini açtı ve çift yere düştü, bir toz yığınından başka bir şey değildi.

Böyle bir eylemin gerektirdiği şeytani güç Thane'in tanık olduğundan çok daha fazlaydı. Ve tamamen gereksizdi. Bir
biraz zaman olsaydı, ona ulaşabilirdi. Artık çok geçti.

Malice sırıttı. "En büyük düşmanlarınız asla yeniden canlanmayacak. Bir şey değil."

"İşte aramızdaki fark bu. Artık intikam alma arzum kalmadı."

Prens gözlerini kıstı. "Yalan söylüyorsun."

"Ve benimle yüzleşmekten o kadar korkuyorsun ki, buna tenezzül etmek zorunda kaldın."

Prens hakaret etmek yerine yine eğlenerek, "Alay ediyorsun ama benim savaş stratejim seninkini çok aştı," dedi. Omuz silkti. "Siz Gönderilmişlerin yaptığı gibi en sevdiğiniz iki erkek oyuncağınızı çağırmayı denediniz mi? Üzülerek söylüyorum ki cevap veremeyecekler. İkisi de şu anda ölü."

En kötü şüphesi... doğrulandı.

Prens ona dokunmamış olmasına rağmen, sanki kalbi göğsünün içinde taşa dönüşmüş gibi hissetti. Taşlaşmış organ sayısız parçaya ayrılıp onu kesmeden önce çatlaklar oluştu. "Yalancı olan sensin." İblisler gerçeği çarpıtmaktan hoşlanırdı. Unutamıyordu.

"Pek sayılmaz. Sözlerimin doğruluğunu tattığına eminim. Koştum Bjorn'a dışarıda, Xerxes'e de koridorda rastladım. İkisinin de kemik yapısı çok zayıftı... ve yanlarından ayrıldığımda ikisinin de göğsünde delikler vardı."

"Hayır!" Thane'in ağzından kükreyerek çıkan bu sözcük, derinlerden, çok derinlerden, hayatta kalmanın varlığının özüyle buluştuğu yerden gelen bir inkârdı. Arkadaşlarını kaybetme düşüncesi... Hayır.

"Oh, evet."

"Yalan söylemeyi sevmem, bu konuda haklısın. Onları kırık kemikler ve göğüslerinde deliklerle bıraktınız. Ama bu öldükleri anlamına gelmiyor. Daha kötülerini atlattılar."

Sinirlenen Malice, "Zaman gösterecek" diye tersledi. Sonra sakinleşti ve ekledi, "Seni oyunumuzdan uzaklaştırdılar... dişinin yaptığı gibi."

Thane çırpınışlarını yeniledi, eti metal kelepçeleri ısırıyordu. Kalan azıcık gücü de hızla tükeniyordu. "Ona dokunma. Sakın ona dokunayım deme."

Prens yanağını okşadı ve temas bir asit banyosundan daha fazla kabarttı. "Oh, ona dokundum. Ve daha fazlasına. Eylemlerimin sonucunu size göstermek için sabırsızlanıyorum."

Ses tonundaki zevk korkutucuydu ama sözleri düpedüz dehşet vericiydi. "Ne yaptın sen?" Thane mırıldandı. "Ne yaptın sen!"

"Merak etme, Gönderilmiş Bir. O yaşayacak."

Yine yalanın tadına bakmadı. Yatağa doğru sarktı. Onun ölümü dışında her şeyle başa çıkabilirdi.

Malice yatağın etrafında bir, iki kez dolandı. "Ordunuz yola çıktı. Bunu biliyor muydun? Onları sen mi çağırdın? Arkadaşların aradı. Ama kölelerim ben buradaki işimi bitirene kadar savaşçıları uzak tutacak."

Çok ukala. "Gücümüzü küçümsüyorsun."

Çınlayan bir kahkaha. "İfadenizdeki ironinin farkındasınızdır herhalde."

Biliyordu. Ama umurunda değildi.

Hayatını bir liderin, herhangi bir liderin otoritesine karşı koyarak geçirmişti. İşte bu yüzden

Zacharel, soğukların en soğuğu, dünyalarının geri kalanının işe yaramazın bir adım ötesinde ve en iyisi unutulmuş olarak gördüğü bir ordunun parçası.

Bu askerler onun ve sevdikleri için Bjorn ve Xerxes gibi aynı şevkle savaşacaklardı. Elin gibi onlar da onun ailesi olmuştu.

Thane kendinden emin bir şekilde, "Hiç şansın yok," dedi.

Malice sözleri elinin tersiyle itti. "Arkadaşların daha kaleye giremeden ben çoktan gitmiş olacağım." Kulağı seğirdi ve memnuniyetle başını salladı. "Mükemmel. Sanırım senin Elin yolda."

Elin!

"Kaç," diye bağırdı Thane. "Elin, kaç!"

Prens, en kötü kâbuslarının derinliklerinden gelen bir gülümsemeyle, "Yapamaz," dedi.

Köşeyi hızla döndü ve Bjorn'un bornozunu giyerek odaya girdi. Thane, Bjorn'un ne kadar
Duygu. Yaşadığı için sevinç. Bu duruma düştüğü için öfke. Onu güvenli bir yere götürmek için çaresizlik.
Bjorn için kork.

Bakışları onunkilerle buluştu ama hızla
uzaklaştı. Gördükleri yüzünden hâlâ üzgün
müydü?

Yoksa arkadaşının başına gelenler yüzünden üzgün müydü? "Kaç," diye emretti. "Lütfen."

"Uh, uh, uh," dedi Malice tsked. "Kal."

Kaldı. Başını eğdi. Omuzları eğik. Bir teslimiyet pozu.

Thane'in göğsünde bir şey sıkıştı. Saçlarının daha hafif göründüğünü fark etti, çünkü alevlerle örülmüştü. Ve bir zamanlar füme camdan olan gözleri şimdi parlıyordu. turuncu ateşle çatırdıyordu.

O bir Anka kuşuydu.

Ve hâlâ onun bakışlarıyla
buluşmuyordu. Onu reddedeceğini mi
düşünüyordu?

Nasıl yapabildi? Çok güzel ve korkutucu bir görüntüsü vardı. Ve o hala onun kulta'sıydı. Şimdi ve her zaman.

"Seni seviyorum, Elin. Tüm varlığımla. Ne olursa olsun."

Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. "Bırak onu," dedi.

cübbesinin etekleri prensin üzerinde sallanıyordu.

bir ayağından diğerine geçerken yere vurdu. "Lütfen."

"Yapacağımı sanmıyorum ama öneriniz için teşekkür ederim."

Malice ellerini ovuşturdu ve bakışları Thane'e kilitlenerek, "Kadınının Kendra'nın sahip olduğu yeteneğin aynısına sahip olduğunu öğrendiğinde sevginin nefrete dönüşüp dönüşmeyeceğini merak ediyorum," dedi.

Thane sadece gözlerini kırpıştırdı. Kulta. Umurumda değil.

Beni duyuyor musun?

O yaşıyordu. Başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Onun tepkisizliği prensi kızdırdı.

Malice, konuşması boyunca hiç kıpırdamadan duran Elin'in üzerine döndü. "Kıyafetlerin mi yandı ufaklık? Yakında parçalayacağım bedenini görmemi istemediğin için ölü bir adamın cübbesini mi çaldın? Ne kadar yeni." Üzerindeki elbiseyi yırtarak onu çıplak bıraktı.

Thane onu korumak için çaresizce ona uzanmaya çalıştı. Ve bir an için iblis zindanına geri döndü, Bjorn onun üzerinde sallanıyordu, Xerxes karşısında tecavüze uğramıştı. Thane, görünüşte unutulmuştu ama o cehennemde her şey fazlasıyla mevcuttu.

"Sakın onu inciteyim deme. Bana zarar ver. Nasıl istersen öyle incit. Bırak onu gitsin."

"Canını mı yaktı?" Malice ona göz kırptı. "Duyduğuma göre hoşuna gidecekmiş."

"Thane," dedi Elin o daha cevap vermeden, sesi titreyerek. "Benim için endişelenme, tamam mı? Ben iyi olacağım. Ve... özür dilerim. Daha önce olanlar için çok üzgünüm. Sana güveniyorum. Güveniyorum. Ve seni seviyorum. Seni çok seviyorum."

Duymak için can attığı sözcükler, koruyucu içgüdülerinin en kötüsünü yerle bir ederken bile içindeki bir şeyi rahatlatıyordu. Üzülme, diye yansıtmaya çalıştı ona. Hayatta kal.

"Ne kadar sevimli." Prens elini uzattı. Bir kılıç belirdi. "Sen

onu seviyorsun. O da seni seviyor. Şimdi, onun ölümünü izleyebilirsin."

"Hayır," diye bağırdı Thane, tekrar ona ulaşmaya çalışarak.

Elin'in vücudunda bir ürperti dolaştı. "Sorun yok. Ben iyi olacağım. Sen sadece-"

Kötülük onu kalbinden bıçakladı ve acı dolu bir solukla susturdu.

Thane hırlayarak zincirlerini öyle sert çekti ki, tüm yatak sallandı. Elin düştü, yere çakıldı. Hareket etmedi.

Kadının artık tamamen Phoenix olduğunu bilmek tepkisini hafifletmedi. Kadını kemiksiz bir yığındı, kan birikiyordu ve bu onu mahvetti. Öfke bir fırtınaydı, kontrol edilemez ve vahşi, onu adrenalinle ve nihayet gerekli güçle dolduruyordu. Elin alev alıp saniyeler içinde yanıp kül olurken -şimdiye kadar gördüğü en hızlı yenilenme- çırpınışlarının gücüyle baş ve ayak tahtasını ikiye ayırdı. Sonunda bağlar çözüldü ve onu serbest bıraktı.

Sarsılarak ayağa kalktı ve ateşin genişlemesini izledi. Alevlerin ortasında Elin bir ışık patlamasıyla belirdi. Rahatlamıştı. Kızgındı. Ne kadar acı çekmiş olmalıydı. Acı çekiyor olmalıydı.

Ateş söndü ve bir kez daha yere çakıldı. Nefes nefese kalarak önce elleri ve dizleri üzerine, sonra da dengesiz bir şekilde çömelmeye çalıştı.

"İkinci raunt için... hazır mısın?" diye nefes nefese prensle alay etti.

Thane'in boğazını bir düğüm tıkadı. Ön kolları ve bilekleri kırılmış ve garip açılarla ayarlanmış olmasına rağmen onu tutup arkasından çekmeye çalıştı.

Malice, "Hiçbiri," dedi ve kılıcını Thane'in iki elini de kesmek için kullandı.

Elin öfkeyle çığlık attı. Ayağa kalktı ve kendini prense doğru fırlattı ama prens onu havada yakaladı, zihniyle onu havaya kaldırıp olduğu yerde kilitlemeyi başardı.

Sonra... onu karnından bıçakladı.

Kadın yere yığılırken Prens, "Aman Tanrım," dedi. "Umarım bebeğinizi taşımıyordur."

Thane'in öfke dolu bir ulumayı boğacak zamanı bile olmamıştı, çünkü yeniden canlandığında erkek hızla başını kesmişti. Bu sefer neredeyse anında yeniden canlandı, bir saniye kan ve ateş havuzunda hareketsiz kaldı, bir saniye sonra çömeldi ve dumanla çevrelendi. Thane öfkesinin ve çaresizliğinin derinliğini neredeyse algılayamıyordu.

"Lütfen," diye mırıldandı. Yalvaracaktı. Söz konusu kadının güvenliği ve iyiliği olduğunda gururun hiçbir önemi yoktu.

Prens, "Bu iş şöyle olacak," diye devam etti. "Ben bir emir vereceğim ve sen, Thane, buna itaat edeceksin. Eğer başarısız olursan, dişini yeni ve farklı bir yöntemle öldüreceğim.
yaratıcı bir şekilde."

"Ne istersen yaparım." Thane ayağa kalktı, sallandı. Ellerini kaybetmiş olması ya da göğsündeki delikler umurunda değildi. "Bu seninle benim aramda."

"Aynen öyle."

"Yeterince acı çekti." "Öyle
mi?"

Hiçbir şey yapamadan Elin'in prense gittikçe yaklaşmasını izledi... tam önünde durdu. Thane'e baktı ve onun felaketi olacağını kanıtlayan yumuşak, tatlı bir gülümseme sundu.

Tökezleyerek ilerledi, kadınının önüne geçmeye ve onun için tasarlanan darbeyi almaya niyetliydi. Onun tekrar ölmesini izleyemezdi. Bunu yapamazdı.

Başını neredeyse belli belirsiz sallaması onu durdurdu.

Kaşlarını çattı.

"Teşekkür ederim," dedi Malice'e.

Erkek kaşlarını kaldırdı. "Ne için, tatlım?" Kızın alnındaki saçları nazikçe taradı.

"Kendi çöküşünü düzenlediğin için. Beni ikinci kez öldürdüğünde aramızdaki bağı kopardın. Ondan sonra her seferinde daha da güçlendim. Şimdi, seni kontrol edebilecek kadar güçlüyüm.
Aksi takdirde beni ezip geçecek olan yetenekler." Son sözünü söylerken sırtından kanatlar fırladı. Kanatlar

kırmızı, sarı ve siyah. Tüylerden değil, alevlerden yapılmıştı. Kalın duman kenarlarından kıvrılıyordu.

Prens ne olduğunu anlayamadan kadın döndü ve kanatlarını Prens'in boğazına geçirdi.

Yere çöktü, çömeldi, izledi, bekledi, kanatlar kalktı ve arkasından açıldı.

Malice'in kafası vücudundan ayrılmadan birkaç saniye önce yarasından kan damlıyordu. Ama kafayı havada yakaladı ve yerine koydu.

Deri ve diğer her şey tekrar bir araya geldi. Prens, "Bu hiç hoş değildi," diye homurdandı.

Dehşet Thane'i ürpertti. Ama kendini bunun ötesine bakmaya zorladı. Tüm duygularını geride bırakıp içgüdülerine odaklandı. Tüm iblisler, rütbeleri ne olursa olsun, tek bir şeye karşı hassastı.

"Hayır," diye fısıldadı Elin. "İmkânsız."

Thane, "Tekrar Elin," demeyi başardı.

Onu duydu ve anında tepki verdi, prens ona saldırmayı düşünmeden önce kanatlarını ikinci kez ona doğru salladı.

Bir kez daha başını kaldırdı.

Thane hemen ardından, "Su," diye atıldı. "Robe. Dök."

Prensin ne istediğini biliyordu ve Bjorn'dan aldığı cüppeyi kaptı, prensin kendisinden kopardığı cüppeyi, içini kazdı ve Su şişesini çıkardı.

Prensin başı düşmüştü ve yine onu yakalamıştı. Ancak onu yerine sabitleyemeden Elin kanatlarını kullanarak kendini prensin göğsüne doğru itti ve onu yere düşürdü.

Kafa uzağa, ulaşılamayacak bir yere yuvarlandı.

Prens yine de ona doğru savurdu ama onu göremediği belliydi çünkü bir mil farkla ıskalamıştı. Bu ona ihtiyacı olan saniyeyi kazandırdı. Şişedeki az miktardaki suyu boynundaki yaranın üzerine boşalttı.

Dokular cızırdadı. Sülfür kokulu buhar yükseldi. Vücut sarsıldı.

Kafa çığlık attı.

Cızırtı yoğunlaştı ve yayıldı... yayıldı... tüm eti... kasları... ve kemikleri... fırındaki peynir gibi fokurdayana kadar.

Elin öksürdü, buhar o kadar yoğundu ki havayı doyurdu. Thane'in tepki verecek gücü yoktu.

Sonra buhar dağıldı -bir an vardı, sonra yok oldu- ve prensten hiçbir iz yoktu.

O gitmişti.

Thane bunu okumuştu. Prensin bedenini kaybettiğini ve ruhunun cehenneme çekildiğini, şimdi de orada bağlı olduğunu biliyordu.

Bu da demek oluyor ki.

Her şey bitmişti. Gerçekten bitmişti.

Thane'in dizleri büküldü ve yere yığıldı, sevinçten uçuyordu, rahatlamıştı. Ve hâlâ ölüyordu. Ricker'ın kılıcı kalbini ve bir akciğerini delmişti ve şimdi kollarının ucundan hayatının kanı akıyordu.

Acıdan hiç bu kadar nefret etmemişti. Çünkü bu, Elin'den koparılacağı anlamına geliyordu.

"Kulta," diye soluk soluğa bağırdı.

Kanatları kayboldu ve onun yanına koşarak şöyle dedi: "Bjorn ve Xerxes yaşıyorlar. Her birine Su'dan birkaç damla verdim. Ve sonra prens... Birazını sana ayırmalıydım. Ne düşünüyordum ki? Çok üzgünüm, bebeğim."

"Her şeyi doğru yaptın." Bakışları onun tatlı güzelliğiyle buluştu. Onunla geçirdiği zaman... her şeye değerdi.

Her şeyi. "Onlarla kal. Onlar seninle ilgileneceklerdir."

Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülmeden önce kirpiklerine takıldı. "Sakın böyle konuşmaya cüret etme.

Sen olacaksın

Tamam. Sen ölümsüzsün.

İyileşeceksin."

Suyu birkaç dakika içinde içerse, evet. Olabilir. Eğer değilse...hayır. Bu yaralar çok ağırdı. Hayati organlar delinmişti ve hızlıca yenilenemezlerdi.

Yeterince. Çok fazla kan kaybetmişti. Ama bunu ona söylemek istemedi. Tekrar suçlu hissetmeye başlayacaktı.

Arkadaşları aceleyle odaya girdiler ve yalnız değillerdi. Bellorie ve kızlar, artı Zacharel'in tüm ordusu.
Herkes saldırıdan kurtulmuştu. Ve Yüce Tanrı'ya şükürler olsun ki, köleler prensin ölümünü hissetmiş ve
Korkaklar gibi kaçıştılar, artık onları koruyacak bir liderleri olmadığı için harekete geçmekten korkuyorlardı.

Xerxes herkesin Elin'i görmesini engellerken, Bjorn Dolaptan bir bornoz aldı ve çıplaklığını örtecek şekilde başının üzerinden çekti.

Zacharel etrafı gözden geçirdi ve bakışları Thane'in üzerine düştüğünde, ikinci bir deri gibi giydiği buz tabakası çatladı. "Neredeyse yardım noktasını geçtin dostum."

"Bana bir şey söyle... Bilmiyorum."

"Özel Suyu olan var mı?" Elin neredeyse çığlık atacaktı. "Eğer varsa, bana verseniz iyi olur. Hem de hemen verin. Bir prens öldürdüm ve orada durmayacağım."

Daha önce Thane'in tüm talep ve ricalarına direnmiş olan Malcolm hiç tereddüt etmeden bir hava cebine uzandı.

Benim küçük zorbam. Gerçekten kendine gelmişti.

Hırıldamaya başladı. Göğsü daraldı. Dünya
Elin şişenin tıpasını açıp ona döndüğünde gözleri karardı. Sonra onu tamamen gözden kaybetti. Onun sesini ve kokusunun rahatlığını kaybetti. Her şeyi kaybetti.

* * *

ELIN suyun her zerresini Thane'in ağzına boşalttı. Ama bilinci yerinde değildi ve yutmadı. Başı yana doğru sallanırken suyun çoğu ağzından aktı.

"Hadi, Thane." Umutsuzca parmaklarıyla adamın boğazını yokladı.

Parlak yeşil gözlü siyah saçlı savaşçı havladı, "Başka şişesi olan var mı? Ona şimdi ihtiyacı var."

Başlar sallandı ve gözler dehşetle parladı. Bjorn ve Xerxes parçalanmaya hazır görünüyorlardı, sanki

içlerine dolan karanlık duygu dalgasını kontrol edemiyordu.

Su olmadan, Thane ölürdü. Zaten ölmemiş olsaydı

-

Hayır.

Bu son olamaz.

"Bjorn, Xerxes." Vazgeçmiyordu ve onların da vazgeçmeyeceğini biliyordu. "Onu kaynağa götürüyoruz. Şimdi."

"Kalabalığı geçmemize izin vermeye zorlayamayız," dedi Xerxes, belli ki şokla başa çıkmaya çalışıyordu. "Tek kural bu."

Neden bahsettiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Ama bunun bir önemi yoktu; her şeyi yapardı. "Bir yolunu bulacağız."

Erkek, Thane'i nazikçe kollarının arasına aldı. Kan Thane'in kanatlarından damlayarak tüyleri kıpkırmızıya boyadı. "Haklısın. Denemeliyiz."

Yüz hatları endişeyle gerilmiş olan Bjorn onu göğsüne çekti, Onun için hoş olmayacak bir şey. Ama zihinleri uyum içindeydi. Thane'in hayatını kurtarmak için ne gerekiyorsa yapacaklardı.

Küçük dörtlü birlikte bir tür tapınağa uçtular.

Yirmi dakikalık uçuş boyunca -hayatının en uzun yirmi dakikası- Thane gözlerini hiç açmadı, tek kelime etmedi.

Dehşet içinde, yüksek bir demir kapının önünde bekleyen büyük bir insan kuyruğu vardı ve Xerxes'in sözleri anlam kazanmaya başladı. Tüm bu insanlar... ve o sadece Beklemek mi?

"Sırada biz varız," dedi Xerxes körü körüne. "Lütfen."

"Olmaz," dedi sıranın önündeki huysuz erkek. "Sıramı çok uzun süre bekledim."

"O zaman birkaç dakika daha sana zarar vermez ama ben veririm," diye tersledi Elin, saçlarından alevler fışkırıyordu.

Kız tısladı, yüzü su topladı ve Bjorn onu bıraktı.

Kadın doğrulurken, sıranın önündeki erkek ondan uzaklaştı.

"Güç kullanamayız," diye hatırlattı Xerxes ona. "Hangi yöntemi kullanırsak kullanalım, sonsuzluğun geri kalanı boyunca başımıza bela olacak."

Bu da Thane'e yardımcı olmazdı. Çığlık atmak istiyordu!

Zihinsel bir komut kanatlarının dağılmasına neden oldu; kontrolü onu şaşırtmaya ve hayrete düşürmeye devam ediyordu. "Üçlerin Thane'i ölüyor," diye duyurdu çenesini kaldırarak. "O iyi bir adam ve seviliyor. Ona yardım etmemize yardım edin. Lütfen."

Ve... yanıt yok. Herkes başka tarafa baktı. O anın tek eksiği arka planda şarkı söyleyen cırcır böcekleriydi.

Elleri yumruk oldu. "Kendinizi burada, benim yerimde hayal edin. Eşinizin, arkadaşınızın, babanızın ya da kardeşinizin hayatta kalmak için mücadele ettiğini hayal edin. Onu kurtarmanın bir yolu olduğunu hayal edin... ama birisi yolunuza çıkıyor. Nasıl yapardın
hissediyor musun? Sen ne yapardın?"

Yine cevap gelmedi. Ta ki...

"Bırakın geçsinler," diye bağırdı yolun aşağısındaki biri.

"Evet," diye seslendi bir başkası. "Bir kalbin olsun. O bizden biri." "Beş dakikadan fazla zamanınızı alacak değilsiniz ya.
bekleyin."

"Peki," diye homurdandı sıradaki. "Sıra sende."

Thane'in solgun tenini ve maviye çalan dudaklarını gördüğünde rahatlaması endişeyle karışıktı. İlk muharebe kazanılmıştı ama savaş kazanılmamıştı.

Haydi, haydi, haydi ucube. Sonunda demir kapı açıldı ve Gönderilmiş Olan'dan bir kadın gülümseyerek dışarı fırlarken, Xerxes onun yanından geçip gitti, Thane kollarında hâlâ sessiz ve hareketsizdi. Bjorn ve Elin de onu yakından takip etti.

Bu işe yaramalıydı. Başarısızlık bir seçenek değildi.

Xerxes nehrin kıyısında durmadı, derinlere daldı. Bjorn ve Elin de. Ancak temas anında korkunç bir acı onu tüketti ve dışarı fırladı. Bu da neydi böyle?

Bjorn ona baktı, anlayış yüzünü aydınlatıyordu. "Prensin sana ne dediğini duydum. Sana hastalık bulaştırmış.

Kendra'nın zehri ve kendi karanlığı." "Evet."

"Ve şimdi canın yanıyor."

"Evet," diye tekrarladı, bakışları Thane'e kaydı. Hâlâ bilinci yerinde değildi. Bir arada tutun.

Bjorn sanki onun duyamadığı bir sesi dinliyormuş gibi başını yana eğdi. "Su temizleyici bir maddedir," dedi ki. "Yüceler Yücesi bana prensi yenmenizin bir ödül kazandırdığını bildirdi. Nehir'e gir ve Düşmüş meleğin karanlığından ve Kendra'nın zehrinden arındırıldı."

Teşekkür ederim. Teşekkür ederim, teşekkür ederim, teşekkür ederim. "Ölümsüzlüğüm ne olacak?" Onu saklamak zorundaydı. Thane için. Çünkü o bundan kurtulacaktı. Başka hiçbir şey kabul edilemezdi.

Bjorn'un başı yine yana eğildi. "Sadece onunla birlikte gelen kötülüğü kaybedeceksin."

İyileri alıp, kötüleri atmak mı? Teşekkür etmek yeterince iyi değildi. Olacaklara karşı kendini çelikleştirerek içine daldı ve bir ağız dolusu yuttu. Acı anında ve yoğun bir şekilde hissedildi ve çığlık atarak yüzeye çıktı, ancak birkaç dakika içinde yerini tatlı bir huzur duygusu aldı.

Yüzebildiği anda Xerxes ve Thane'e doğru yüzdü. Su mükemmel bir sıcaklıktaydı. Ne çok sıcak, ne de çok soğuktu ve şimdi hoş bir şekilde teninde parlıyordu. Titreyerek sıvıyı Thane'in ağzına avuç avuç doldurdu ve onu yutmaya zorladı.

Yine de bir değişiklik olmadı.

Onu daha da fazla sıvıyla besledi, çaresizlik onu boğmaya çalışıyordu. Parmaklarını boynuna bastırarak nabız aradı. Hiçbir şey yoktu. Çaresizliğe neredeyse felç edici bir ıstırap katıldı ve nefesi kesildi.

"O bana yardım etti," diye haykırdı, En Yüce Olan'ın onu duyabiliyordu. "Prensi yenmeme yardım etti. Onsuz başaramazdım. Onu ödüllendirin. Lütfen."

Yine bir değişiklik olmadı.

"Thane," diye mırıldandı. "Lütfen. Yapma bunu. Seni sevmemi sağladın. Bana bir amaç verdin. Şimdi... bana bir gelecek ver.
Lütfen."

Bjorn ve Xerxes birbirlerine kederle dolu bir bakış attılar.

Devam etti. "Bu bir tartışma değil. Sana iyileşmeni söyledim ve sen de iyileşeceksin. Beni duyuyor musun?"

Sonunda -sonunda!- öksürdü, ağzının kenarlarından kan fışkırıyordu.

O dondu. Bjorn ve Xerxes dondular.

"Bu az önce mi oldu?" diye sordu.

"Daha fazla. Ona daha fazla ver," diye bağırdı Xerxes ve Thane'in ağzına giderek daha fazla su doldurmaya başladı, neredeyse onu boğuyordu.

Bir öksürük daha duyuldu ve içinde bir sevinç patlaması oldu.

"İşe yarıyor!"

"Elin?"

Sakin ol. Ona saldırma. Henüz değil. Ama kendini zor tutuyordu, aşağı yukarı zıplıyordu, su etrafında şıpırdıyordu. "Buradayım bebeğim. Buradayım."

Thane yüzünü silmek için kollarını kaldırdı - elleri tamamen yenilenmiş olduğunu fark etti. Etrafına bakındı, Xerxes'in kollarında bir bebek gibi kucaklandığını gördü ve kaşlarını çattı. "Neredeyim ben?"

Sabit. "The River of Life."

Xerxes onu serbest bıraktı. "Elin banyo yapman gerektiğine karar verdi." İçinden gelen duygular sesini kalınlaştırmıştı.

"Ve haklıydı," dedi Bjorn, sesi de bir o kadar kalındı.

Steady- Oh, siktir et. Kendini Thane'e doğru attı. "Seni seviyorum. Seni çok seviyorum ve Kendra'nın zehrinden arındım. Endişelenmene gerek yok-"

"Endişelenmedim. Sen hayattaydın ve benim için önemli olan tek şey buydu." Kolları onun etrafında sıkılaştı. "Sana nasıl sahip olursam olayım seni istiyorum."

"Seni seviyorum." Yüzünü öpücüklere boğdu. "Seni o kızla gördüğümde senden şüphe ettiğim için çok özür

dilerim. I-"

"Kendra," dedi, yanaklarını avuçlayarak. "O Kendra'ydı, senmiş gibi davranıyordu. Ama aradaki farkı anladım ve sen içeri girmeden önce onunla sadece konuşmak istedim. Ama Ricker içeri girdi ve beni etkisiz hale getirdi. Sonra prens ortaya çıktı ve hem Kendra'yı hem de Ricker'ı öldürdü. yenilenir."

"Güzel. Bu da geriye kalan tek düşmanınızın Ardeo olduğu anlamına geliyor."

"Hayır." Yüzünü onun boynunun çukuruna gömdü ve nefesini içine çekti. "Yaptığı şeyi üzüntüsünden yaptı. Kaybetmek
Seni anlıyorum ve affediyorum. Bu savaşla işim bitti. Yabani otlarım gitti."

Elin onu daha fazla öpücük yağmuruna tuttu, sonra buğulu gözlerle Bjorn ve Xerxes'e baktı. "Orada öylece durmayın çocuklar. Siz de katılın. Grup kucaklaşması zamanı!"

Memnuniyetle, itaat ettiler.

Onlar benim ailem. Şimdi ve her zaman.

Bu adamlar bir hediyeydi. Thane ona karanlığın ışığı olduğunu söylemişti ama bu doğru değildi. Bu adamlar karanlık değildi. Tamam, biraz karanlık sayılırlardı. Ama.. İlk defa bu kelimeyi sevmişti. Ve iyileşiyorlardı. Onun küçük bir yardımıyla, sonuna kadar gidebilirlerdi.

Birinci adım, Bjorn'un çok ihtiyaç duyduğu boşanmasına yardım etmek. İkinci adım, Xerxes için bir eş bulmak.

"Ne düşünüyorsun, kulta?" Thane sordu.

"Sadece seni seviyorum," diye cevap verdi. "Ve seni ve iki küçük oğlumuzu mutlu edeceğim. Bunu biliyorum."

Bjorn ve Xerxes homurdandılar.

"Hey, Zerk," dedi. "Sana hiç yakartop oyunlarımdan birinde tanıştığım kızdan bahsetmiş miydim? O-"

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Asla. Çöpçatanlık yapmıyorsun."

"Onun zaten bir kadını var." Bjorn kaşlarını oynattı. "Adı Cario ve o-"

Xerxes onun sözünü keserek, "Benim değil," dedi.

Elin alkışladı. "Ohhh, meraklandım. Bana daha fazlasını anlat."

Xerxes Bjorn'u sürükleyerek götürdü, iki adam tartışıyordu.

"Öğrenip onu arayacağım," diye bağırdı arkalarından. "Belki çifte randevu yapabiliriz. Olur mu? Harika. Seni alıyorum
sessizlik evet demektir."

Thane ona yavaşça, tatlı tatlı sırıttı. "Çifte randevu ilginç olacak, orası kesin."

"Neden?"

"Çünkü Xerxes Cario'yu öldürmek istiyor."

"Her ilişki bizimki kadar sağlıklı olmayabilir."

"Doğru. Sonsuzluğun geri kalanında başkalarına örnek olmamız gerekecek."

Burnunu onunkine sürttü. "Küçük bir sorun var, Mr. Üç. Bunun yeterince uzun olacağından emin değilim."

EPİLOG

Elin, kuşu ters çevirirken "ALIN BUNU, BIATCHES," diye bağırdı.

Sahanın kenarından içeri girmiş ve Erections'ın sondan ikinci oyuncusunu nakavt etmişti. Evet. Erections. Ereksiyonlar. Takımlarının adı buydu. Ve sloganları? Biz sert oynuyoruz, siz de emebilirsiniz!

Kalabalıktan biri "Elin the Side Swiper rocks and socks it," diye bağırdı.

Thane ona yeni bir lakap takmıştı -ona sinsice yaklaşıp kalbini çaldığını iddia etmişti- ve bu lakap yapışıp kalmıştı.

Belki de Multiple Scorgasms finale kadar yükseldiği içindir. Ve bu, bu şampiyonluk maçıydı ve tüm oyuncuları hala oyundaydı. Kimse nakavt olmamıştı.

Çünkü vahşiydiler. Kararlıydılar. Bu Chanel içindi.

Thane, Bjorn ve Xerxes tribünlerden maçı izlediler, herkes gibi tezahürat yapıyor. Şey, onlar hariç Erections hayranı olacak kadar aptal. Tamam, bu onun kastettiği şekilde çıkmamıştı. Her neyse. O insanlar yuhalıyordu.

Thane, Bjorn ve Xerxes'in onu yuhalayan son kalabalığa ne yaptığını duymamış olmalılar. İşin özü, bahisler bir tur daha oynanmıştı. Elbette kısa bir oyun -Zacharel'i üzmek istememişlerdi- ama meramlarını anlatmaya yetecek kadar.

Adamımı sevmeliyim.

Ereksiyonlar'ın takımında Kaia, kız kardeşleri Bianka ve Gwen ile Anya vardı. Hız tetiğinde hızlıydılar-ha- ha- ama yeterince hızlı değillerdi. Güçlüydüler ama yeterince güçlü değillerdi.

Belki de biraz dikkatleri dağınık olduğu içindir. Birkaç Gönderilmiş Varlık onları bulmaya yardım ediyor olsa da, adamlarından ikisi hâlâ kayıptı. Torin ve Cameo.

Belki yapabileceğim bir şey vardır. Şu an ekstra harikayım.

Bellorie tüm gücüyle bir kaya fırlattığında, kalan oyuncu Kaia onu yakaladı - lanet olsun, çok erken konuştum!- Bellorie'yi bayılttı ve Ereksiyonlardan başka bir oyuncuyu getirdi. Kaia daha sonra havaya fırladı, sırtındaki minik kanatlar hedefini seçerken havada asılı kalmasını sağlıyordu. Elin. Tabii ki Elin.

Kayası yoktu.

Kaia elindekini fırlattı. Yakalayamayacağı kadar alçak açılıydı... tabii kafa üstü dalıp ciddi yaralanma riskine girmezse. Ama dalmayı başaramazsa, oyun dışı kalacaktı. Oyun
bitecek ve takımı kaybedecekti.

Her neyse. İyileşeceğim.

Elin daldı.

Kalabalık beklentiyle sessizleşti. Kaya ona çarptı, yüzüne. Çatırdadı. Kanla doldu
Ama elinde tuttuğu kaya parçasıyla ayağa kalkıp Anya'ya doğru fırlatarak onu bileğinden vururken sırıtıyordu.

"Dışarı!" diye sevinçle bağırdı. Her iki kadına da dilini uzattı. "İkiniz de dışarıdasınız."

Bu da şu anlama geliyordu... davul çalın lütfen... Scorgasm'lar başarmıştı. Kazanmışlardı!

Kızları ona köpek gibi
saldırdı. "Bonka Donk evde!"

"Biz şampiyonuz ve diğer herkes kaybeden!" "Biz durdurulamayız!"

"Rakipsiz!"

"Ve biraz da iğrenç," dedi Bellorie, artık zıplayıp durmuyordu ama Elin'e endişeyle bakıyordu. "Bunu söylemekten nefret ediyorum ama yüzün uzaylı bir yaşam gücü tarafından ele geçirilmiş."

"Thane beni öpecek ve iyileştirecek." Elin sürüden ayrıldı ve kalabalığa doğru koşmaya başladı.

Erkeği çoktan kitlelerin arasına dalmıştı.

Onu avlunun ortasında karşıladı ve yanına aldı.

"Seninle gurur duyuyorum, kulta," dedi.

"Buraya gelmek için geçen hafta arkadaşlarını kandırmak zorunda kalmama rağmen mi?"

"Özellikle de arkadaşlarımı kremlediğin için." Şefkatle yüzünü avuçladı. "Sana biraz su getirelim."

"Hayır." Nehirde yüzerken şişelerini doldurmuşlardı ama Bjorn'un sahip oldukları her damlaya ihtiyacı vardı. Kraliçesi artık onu daha sık çağırıyordu. İkisi arasındaki bağı koparmanın yollarını arıyorlardı ama şimdiye kadar hiçbir şey bulamamışlardı. "Birkaç gün sürebilir ama kendi başıma iyileşeceğim.

kendi." Tamamen ölümsüz olmanın faydalarından biri de buydu.

Hâlâ onun yapabildiği her şeyi öğrenmeye çalışıyorlardı. Güçlü yanlarını... zayıflıklarını. Ama Thane her şeyi bir adımda hallediyor, ona her adımda yardım ediyordu.

Ona gülümsedi. "Planınızda bir sorun var. I

Ağzına başka şeyler için ihtiyacım var. Yani, bir sonraki dil kırbacım için."

"Hiçbir şey beni durduramaz," diye söz verdi ve bunda ciddiydi. "Hiçbir şey."

* * * * *

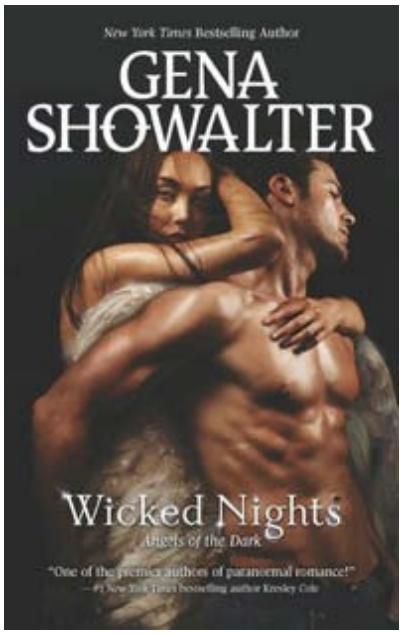
Dizinin en merakla beklenen hikayelerinden birini kaçırmayın
YERALTI LORDLARI destanı-
Hastalık Bekçisi Torin'i içeriyor.
EN KARANLIK DOKUNUŞ,
çok yakında
Gena Showalter ve Harlequin HQN

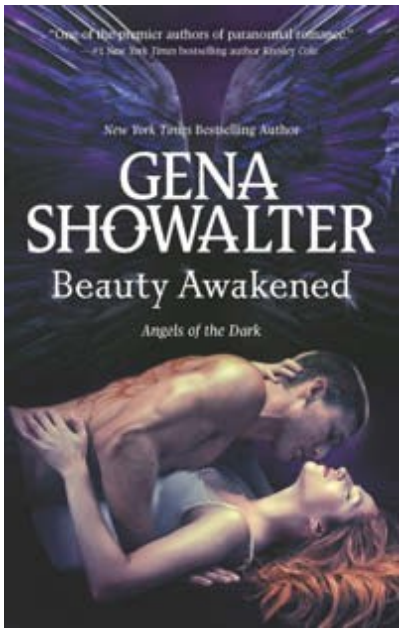
Gena Showalter'ın BEAUTY AWAKENED kitabından bir alıntı için okumaya devam edin.

"Showalter'ın kendine özgü cızırtılı cazibe, nefes kesici dünyalar ve ölümcül riskler karışımı beni her seferinde sallıyor!"

-Sylvia Day, New York Times'ın **1 numaralı çok satan yazarı**

Burning Dawn'ı sevdiyseniz, ilk 2 kitap olan Wicked Nights ve Beauty Awakened'ı kaçırmayın Gena'nın Karanlığın Melekleri serisinde. Şu anda mevcut!

Daha fazla nabız hızlandırıcı paranormal romantizm mi arıyorsunuz?
Karanlığın Melekleri'ne ilham
veren seriyi indirin.

Yeraltı Dünyasının Lordları Serisi

En Karanlık Ateş (kısa ön öykü)
En Karanlık Gece En
Karanlık Öpücük
En Karanlık Zevk
En Karanlık Hapishane (kısa öykü)
En Karanlık Fısıltı
Karanlığın Yüreği (En Karanlık Melek kısa öyküsünü içerir)
En Karanlık Tutku En
Karanlık Yalan
En Karanlık Sır En
Karanlık Teslimiyet En
Karanlık Baştan Çıkarma
En Karanlık Arzu

Yeni yayınlarımız hakkında bilgi almak, özel tekliflere erişmek, ücretsiz çevrimiçi okumalar ve çok daha fazlası için Harlequin.com'da bizimle bağlantı kurun!

İletişimde kalmanın diğer yolları:

Harlequin.com/Newsletters
Facebook.com/HarlequinBooks
Twitter.com/HarlequinBooks
HarlequinBlog.com

PROLOGUE

YEDİ YAŞINDAKİ KOLDO yatak odasının köşesinde olabildiğince sessizce oturuyordu. Annesi saçlarını tarıyordu, en saf altından ipliklerle örülmüş güzel koyu renk lüleler. Annesi Makyaj masasının önüne tünemiş, hafifçe ama heyecanla mırıldanıyordu, gülümseyen, çilli görüntüsü oval aynaya yansımıştı. Elinde olmadan onu izledi, büyülenmişti.

Cornelia şimdiye kadar yaratılmış en güzel yaratıklardan biriydi. Herkes hep böyle söylerdi. Gözleri soluk menekşe rengindeydi ve saçlarıyla aynı kahverengi-altın karışımı kirpiklerle çevriliydi. Dudakları kalp şeklindeydi ve soluk teni güneş gibi parlıyordu.

Koldo'nun mürekkep gibi saçları, koyu renk gözleri ve bronz teniyle ona hiç benzemiyordu. Tek ortak noktaları kanatlarıydı ve belki de bu yüzden pelüş, kehribar rengi kuş tüyüyle yastıklanmış ışıltılı beyaz tüyleriyle bu kadar gurur duyuyordu. Bunlar onun tek kurtarıcı özelliğiydi.

Mırıltısı aniden kesildi. Koldo

yutkundu.

"Bana bakıyorsun," diye tersledi, gülümsemesinin tüm izleri kaybolmuştu.

Annesinin tercih ettiği gibi bakışlarını yere çevirdi. "Üzgünüm anne."

"Bana öyle hitap etmemeni söylemiştim." Fırçayı mermer tezgâhın üzerine çarptı. "Çoktan unutacak kadar aptal mısın?"

"Hayır," diye cevap verdi yumuşak bir sesle. Herkes onun

tatlılığından övgüyle söz ediyordu.

Güzelliği kadar kibarlığı ve nezaketiyle de tanınırdı ve bunu yapmakta haklıydılar. Övgülerinde cömertti ve

Ona yaklaşan herkes, Koldo hariç herkes. Koldo her zaman onun çok farklı bir yönünü tecrübe etmişti. Ne yaparsa yapsın ya da ne söylerse söylesin, kadın bir kusur buluyordu. Ama yine de onu seviyordu.

tüm kalbiyle. Sadece onu memnun etmek istemişti.

"İğrenç küçük yaratık," diye mırıldandı ayağa kalkarken, yasemin ve hanımeli kokuları ondan uzaklaşıyordu. Bu Cübbesinin mor kumaşı ayak bileklerinde dans ediyor, eteklerine dikilmiş mücevherler ışıkta parlıyordu. "Tıpkı baban gibi."

Koldo babasıyla hiç tanışmamıştı, onun hakkında sadece bir şeyler duymuştu.

Kötülük.

İğrenç.

İğrenç.

"Arkadaşlarım gelecek," dedi saçlarını bir omzunun üzerinden savurarak. "Sen burada kalacaksın. Anladın mı?"

"Evet." Oh, evet. O anlamıştı. Eğer biri onu görürse, çirkinliğinden utanırdı. Öfkelenirdi. O da acı çekerdi.

Uzun bir süre ona baktı. Sonunda, "Karşı koyamayacak kadar küçükken seni küvette boğmalıydım," diye homurdandı ve kapı arkasından çarparak odadan çıktı.

Reddedilme kemiklerini derinden kesmişti ve nedeninden emin değildi.

Daha önce sayısız kez çok daha kötülerini söylemişti.

Sadece sev beni, anne. Lütfen.

Belki... belki yapamazdı. Henüz değil. Göğsünde bir umut belirdi ve çenesini kaldırdı. Belki de kendini kanıtlamak için yeterince şey yapmamıştı. Belki de onun için özel bir şey yaparsa, sonunda onun babası gibi olmadığını anlayacaktı. Belki odasını temizlerse... ve onu bir buket taze çiçekle beklerse... ve uykuya dalarken bir şarkı söylerse... Evet! Teşekkür etmek için ona sarılır ve öperdi, tıpkı hizmetçilerin çocuklarına sık sık sarılıp öptüğü gibi.

Heyecanlanan Koldo palet olarak kullandığı battaniyeleri yere serdi ve ayağa fırladı. Odanın içinde hızla ilerledi, atılmış cübbeleri ve sandaletleri topladı, sonra

Cornelia'nın dinlenmeyi ve kitap okumayı sevdiği ortadaki halının etrafına serilmiş yastıkları kabarttı.

Silah duvarını -kırbaçları, hançerleri ve kılıçları- görmezden geldi ve makyaj masasının üzerindeki eşyaları düzeltti: fırça, parfüm şişeleri, annesinin cildi için kremler ve içmeyi sevdiği keskin kokulu sıvı. Mücevher kutusundaki her kolyeyi, bileziği ve yüzüğü parlattı.

Bitirdiğinde, oda ve içindeki her şey
sanki yepyeni gibi parlıyordu. Çabalarından memnun bir şekilde sırıttı. Yaptığı her şeyi takdir edecekti - bunu biliyordu.

Şimdi de çiçekler.

Cornelia onun burada kalmasını istiyordu ve eğer ona itaat edeceğine söz verseydi, bunu yapardı. Ama söz vermemişti. Ona sadece arzularını anladığını söylemişti. Ayrıca, bu onun içindi, hepsi onun içindi ve kimse onu görmeyecekti. Bundan emin olacaktı.

Balkona doğru yürüdü ve çift kapıyı iterek açtı. Serin gece havası üzerine doldu. Saray, siyah kadifeden sonsuz bir genişlikte parıldayan binlerce yıldızın komşuluğunda, aşağı göklerin uzak bir diyarında yer alıyordu. Ay parlak ve yüksekti, yukarı doğru iki noktaya kıvrılmış sadece bir şeritti.

Ay ona gülümsüyordu.

Cesaretlenen Koldo balkonun çıkıntısına doğru adım attı. Parmaklık olmadığı için ayak parmakları balkonun kenarından kıvrılabiliyordu. Kanatlarını sonuna kadar açtı, bu hareket
neşe çağlayanı. Gökyüzünde uçmayı, yükselip alçalmayı, bulutların arasında yuvarlanmayı, kuşları kovalamayı çok severdi.

Annesi bu konuda hiçbir şey bilmiyordu. "Kanatlarını asla kullanmayacaksın," diye duyurmuştu kanatlarının sırtından filizlenmeye başladığı gün. O da bu emre uymayı planlamıştı,
vardı, ama sonra, bir gün, onu ne kadar hor gördüğünü haykırıyordu ve onun çirkin yüzüne bakmak zorunda kalmasın diye çatıya tırmanmıştı. Onun

Sefalet dikkatini dağıtmış ve düşmüş, düşmüş, düşmüş.

Yere inmeden hemen önce, daha önce kullanmadığı uzantılarını alevlendirmiş ve ivmesini yavaşlatmayı başarmıştı. O
parçalanmış bir kol ve bacak, kırık kaburgalar, delinmiş bir akciğer ve kırılmış bir ayak bileği ile sürünerek kaçtı. Sonunda, o
İyileşmişti ve bir sonraki atlayışını bilerek yapmıştı. O Esintinin teninde, saçlarında bıraktığı hisse bağımlıydı ve daha fazlasını arzuluyordu.

Şimdi, şimdiki zamanda, balıklama daldı. Hava ona tokat gibi çarptı ve memnuniyet çığlığını yutmak zorunda kaldı. Özgürlük... tehlikenin hafif kenarı... sıcaklık ve gücün acelesi... Asla doyamayacaktı. Çarpışmadan hemen önce, Doğruldu ve kanatlarını akıntıya kaptırarak düzleşti. Yumuşak bir iniş yaptı, ayakları çoktan harekete geçmişti.

Bir adım, iki, üç, derken ormanın bir mil içine girmişti. Hızlı olduğu için değil -gerçi öyleydi ama- annesinin ve diğer Gönderilmişlerin yapamadığı bir şeyi yapabildiği için göremezdi. Sadece bir düşünceyle bir yerden başka bir yere gidebiliyordu.

Bu yeteneğini birkaç ay önce keşfetmişti. İlk başta sadece bir, sonra iki metre çırpabiliyordu ama her gün öncekinden biraz daha uzağa gitmeyi başarıyordu. Tek yapması gereken duygularını sakinleştirmek ve konsantre olmaktı.

Sonunda, kuralları çiğneyip saraydan ayrıldığı son seferde bulduğu kır çiçeklerinin olduğu yere ulaştı. O Yerden en güzelini kopardı, yaprakları lavantanın mükemmel tonundaydı ve ona annesinin gözlerini hatırlatıyordu. Onları burnuna götürüp kokladı. Ağız sulandıran
Hindistan cevizi kokusu ona yapıştı ve sırıtışı geri döndü.

Cornelia buketi nereden aldığını sorarsa, ona doğruyu söyleyecekti. Kendini bir cezadan kurtarmak için bile yalan söylemeyi reddediyordu. Sadece diğer Gönderilmişler başka bir varlığın yalan söylediğini anlayabildiği için değil - onun aksine - aynı zamanda yalanlar iblislerin dili olduğu için ve iblisler de neredeyse babası kadar kötü olduğu için.

Annesi Koldo'nun dürüstlüğünü takdir ederdi. Kesinlikle.

Elleri nemli yeşil saplarla doluydu, ormandan dışarı fırladı ve atmosfere sıçradı, daha da yükseğe çıktı, tüyleri rüzgarda uçuştu, sırtındaki kaslar en keyifli şekilde gerildi. Kanatları yukarı ve aşağı süzüldü. Balkona inip kapı aralığından bakarken kalbi göğsünde gümbürdüyordu. Annesinden hiçbir iz yoktu.

Rahat bir nefes alarak odaya girdi. O Cornelia'nın en sevdiği eski, kurumuş çiçek vazosunu boşalttı, sonra yenilerini ekledi ve sapları suladı. Köşedeki yerine döndü, bacaklarını katladı ve bekledi.

Saatler geçti. Daha

fazla saat geçti.

Menteşeler gıcırdayarak kapının açıldığını haber verdiğinde göz kapakları ağırlaşmış, gözleri zımpara kâğıdı gibi kurumuş ve kaşınmaya başlamıştı ama yine de uyanık kalmayı başarmıştı ve şimdi hevesle dikkat kesilmişti.

Yumuşak bir ayak sesi. Bir duraklama.

"Ne yaptın sen?" diye haykırdı annesi. Dönerek yatak odasının her santimini inceledi.

"Senin için daha iyi hale getirdim." Sev beni. Lütfen.

Keskin bir nefes alıp verdikten sonra tepindi, tam önünde durdu ve nefretle aşağıya baktı. "Bu ne cüret! Ben eşyalarımı olduğu gibi severim."

Hayal kırıklığı onu neredeyse eziyordu, o kadar ağırdı ki göğsüne yerleşti. Onu bir kez daha hayal kırıklığına

uğratmıştı. "Özür dilerim." "Ambrosia'yı nereden buldun?"

O konuşurken bile, Bakışları balkona açılan çift kapıya kaydı. "Uçtun, değil mi?"

"Evet" demeden önce sadece bir an tereddüt etti.

İlk başta hiçbir tepki vermedi. Sonra kararlı bir hareketle omuzlarını dikleştirdi. "Yapabileceğini düşünüyorsun Bana itaatsizlik et ve hiçbir sonuçla karşılaşma. Hepsi bu

mu?" "Hayır. Ben sadece-"

"Yalancı!" diye bağırdı. Avuç içi adamın yanağına çarptı ve çarpmanın şiddetiyle adam duvara savruldu. "Tıpkı baban gibisin, istediğini istediğin zaman yapıyorsun, başkalarının bu konuda ne hissettiğinin önemi yok ve bu davranışına daha fazla müsamaha göstermeyeceğim."

"Özür dilerim," diye tekrarladı titreyerek.

"İnan bana, olacaksın." Onun kolunu tuttu ve onu ayağa kaldırdı. Mücadele etmedi, kadının onu yatağa, yüzüstü yatırmasına ve el ve ayak bileklerini direklere bağlamasına izin verdi.

Bir kırbaç daha, diye düşündü, onun göstermeyeceği merhamet için yalvarmasına izin vermeyerek. Canını yakacaktı ama iyileşecekti. Bunu kesinlikle biliyordu. Bunun gibi binlerce ceza daha almıştı ama hep iyileşmişti. En azından fiziksel olarak. İçten içe, kalbi yıllarca kanayacaktı.

Annesi normalde kullandığı kırbacı görmezden gelerek duvardan bir kılıç seçti.

Onu öldürecek miydi?

Sonunda Koldo çekiştirdi ve büktü ama kurtulmak için savaşacak kadar güçlü değildi. "Özür dilerim. Gerçekten çok üzgünüm. Bir daha asla odanı temizlemeyeceğim, söz veriyorum. Bir daha asla bırakın."

"Sence sorun bu mu? Seni aptal çocuk. Gerçek şu ki, seni serbest bırakamam. Babanın iğrenç kanı seni lekelemiş." Gözlerindeki ateş yüz hatlarının geri kalanına yayılmış, vahşi, çılgın bir ifade yaratmıştı. "Bunu yapacağım seyahat etme kabiliyetinizi kısıtlayarak dünyaya bir iyilik yapmış olursunuz."

Hayır. Hayır! "Yapma, anne. Lütfen, yapma." Kanatlarını kaybedemezdi. Kaybedemezdi. Ölmeyi tercih ederdi. "Lütfen."

"Sana bana o iğrenç isimle hitap etmemeni söylemiştim!" diye bağırdı.

Panik, kanında küçük buz kristallerinin oluşmasına neden oldu. "Bir daha asla yapmayacağım, söz veriyorum. Sadece... lütfen, bunu yapma. Lütfen."

"Yapmalıyım."

"Bacaklarımı alabilirsin. Sadece bacaklarımı al!"

"Ve seni hayatının geri kalanında bana bağımlı mı yapacağım?

Hayır." Yavaş bir sırıtış dudaklarının kenarlarını kaldırdı. "Bunu uzun zaman önce yapmalıydım."

Bir saniye sonra saldırdı.

Koldo çığlık attı, çığlık attı ve çığlık attı... sesi kesilene ve gücü tükenene kadar. Ta ki kendi güzel kanatları yerdeydi, tüyleri artık kanıyla ıslanmıştı.

Ta ki gözlerini kapatıp ölüm için dua edene kadar. "İşte, şimdi. Sus. Bitti," dedi neredeyse nazikçe. "Sen hak etmediğiniz bir şeyi kaybettiniz."

Bu kesinlikle bir rüyaydı. Annesi o kadar zalim değildi. Kimse bu kadar zalim olamazdı.

Yumuşak, sıcak dudaklar gözyaşı lekeli yanağına bastırdı ve yasemin ve hanımeli kokusu hindistan cevizinden geriye kalanları gölgede bıraktı. "Senden sonsuza dek nefret edeceğim Koldo," diye fısıldadı kulağına. "Yapabileceğin hiçbir şey yok bunu değiştir."

Hayır, rüya değil.

Gerçeklik. Onun yeni gerçekliği.

Annesi zalimden çok daha kötüydü.

"Değiştirmek istemiyorum," dedi çenesi titreyerek. Artık değil.

Kadından çınlayan bir kahkaha kaçtı. "Bu duyduğum öfke mi? Vay, vay. Şimdiden babana tahmin ettiğimden daha çok benziyorsun. Belki de onunla tanışmanızın zamanı gelmiştir." Bir anlık duraksamadan sonra, "Evet, sabah seni babanın adamlarına götüreceğim. Sana ne kadar iyi davrandığımı anlayacaksın - tabii hayatta kalırsan."

BİRİNCİ BÖLÜM

Karanlık bir dünyada, en küçük ışık bir işarettir.

Günümüz

KOLDO hastanenin yoğun bakım koğuşunda gizlendi. O ve yanındaki savaşçı insan gözlerinden saklanmıştı.
insan dokunuşundan korunuyordu. Doktorlar, hemşireler, ziyaretçiler ve hastalar, kendilerininkinin yanı başında dönen görünmez dünyadan tamamen habersiz bir şekilde buğulanıyorlardı. Bir ruh
Bu doğal dünyayı, insan dünyasını doğuran dünya.

Tüm yaratılış için gerçek gerçeklik olan bir ruh dünyası.

Bir gün, bu insanlar bu ifadenin gerçekte ne kadar doğru olduğunu keşfedeceklerdi. Bedenleri ölecek, ruhları yükselecek -ya da alçalacak- ve doğal dünyanın geçici, ruhani dünyanın ise ebedi olduğunu anlamaya başlayacaklardı.

Ebedi. Tıpkı Koldo'nun kızgınlığı gibi. Burada, insanların arasında, yine aptalca bir görevde olmak istemiyordu ve yoldaşı Axel'den de hiç hoşlanmıyordu. Ama yeni lideri Zacharel onun meşgul olmasını, dikkatinin dağılmasını istiyordu, çünkü Koldo'nun bir kırılmanın eşiğine geldiğinden şüpheleniyordu.
İlahi kanun.

Zacharel haksız değildi.

Koldo'nun babasının kampında katlandığı onca şeyden sonra... kaçtıktan ve yüzyıllar boyunca annesini aradıktan sonra, Koldo sonunda onu bulmuş ve kilitlemişti
birçok evinden birinde bir kafesin içinde.

Yani, evet. Koldo sallanıyordu. Ama kadına asla geri dönülmez bir zarar vermeyecekti. Kendini bile alçaltmayacaktı.

tırnaklarından birini kırmak. Şimdilik sadece ona, kendisine öğrettiği gibi, koşullar tarafından tuzağa düşürülmenin dehşetini öğretmeyi umuyordu. Hâlâ ona öğrettiği gibi.

Sonra, o... Emin değildi. Artık geleceği düşünmekten hoşlanmıyordu.

Cornelia'ya duyduğu nefret yüzünden Koldo, Utanç Ordusu'na katılmıştı. Böyle bir ordu için korkunç bir isimdi. savunma gücü tercihi, ama yine de uygun olan bir tanesiydi. Üyeler en kötülerin en kötüsü, en kötülerin en kötüsüydü. Kötüler... lanetlenme tehlikesiyle karşı karşıya olan erkek ve dişi Gönderilmişler.

Çeşitli nedenlerle, yirmi askerin hepsi de değerli ilahi yasaları görmezden gelmişti. Sevmeleri gerekiyordu ama nefret ettiler.
Başkalarına yardım edeceklerdi ama aslında sadece zarar verdiler. İnşa etmeleri gerekiyordu ama sadece yıktılar.

Üç ay önce, üyelere kötü yollarını düzeltmeleri için bir yıl süre verilmişti, aksi takdirde yetenekleri ellerinden alınacak ve cehenneme atılacaklardı.

Koldo bunun olmasını engellemek için ne gerekiyorsa yapacaktı, hatta kendini gerçek intikamdan mahrum bırakacaktı. Bildiği tek evi kaybetmeyi reddetti.

Axel onu kolundan tutarak durdurdu. "Ahbap! Kızın üzerindeki et torbalarını gördün mü?"

İşte Koldo'nun Axel'le çalışmakta sorun yaşamasının bir numaralı nedeni buydu. "Daha fazla olabilir misin İğrenç mi?" Savaşçının elinden kurtuldu, başka biriyle temas etmek hoşuna giden bir şey değildi.

"Evet," dedi Axel saygısız bir sırıtışla. "Yapabilirim. Ama birinin, adını söylemeyeceğim, K, adamım, aklını çukurdan çıkarması gerekiyor. Onun hakkında konuşmuyordum. göğüs etleri."

Koldo dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi. "Ne o zaman?"

"Merhaba. Onun iblisleri. Bak."

Bakışları sağ tarafındaki odaya kaydı. Kapı kapanma aşamasındaydı ve şimdi tıklayarak içeridekinin görünmesini engelledi. "Çok geç."

"Ancak öldüğünde çok geç olur. Hadi ama. Bunu görmelisin." Axel ileri atıldı ve girişten içeri süzüldü.

Koldo'nun elleri yumruk şeklinde kıvrıldı ve bir duvarı yumruklama isteğiyle savaştı. Bir görevleri vardı ve dikkatlerini dağıtacak tek şey
iblislerle dolu bir yerde zamanlarını uzattılar
İnsanların çektiği acılara gülüyor ve dinleyen herkesin kulağına fısıldıyordu.

Hayatta kalamayacağını söylediler. Hiç umut yok. Ve bunlar
İnsanlar... birçoğu pençeli ellerin iplerini çektiği kuklalardı.
Karşı koymayı başaramazlarsa
Bu hayatta ya da ölümden sonra iyi ve kötü arasındaki savaşta zayiat olurlar. Öyle ya da böyle.

İşler böyle yürüyordu.

En Yüce Olan gökleri yönetirdi. "O" aslında Merhametli Olan, Meshedilmiş Olan ve Kudretli Olan'dan oluşan kutsal bir üçlüydü ve kralların kralıydı, O'nun sözü yasaydı. Gökyüzünde birçok yardımcı atamıştı. Germanus - ya da Koldo'nun türünden bazılarının dediği gibi İlah
bir unvana atıfta bulunuyordu, başka bir şey değil- bu astlardan biriydi. Kral'a karşı sorumlu bir kral.

Germanus Seçkin Yedili'ye -Zacharel, Lysander, Andrian, Gabek, Shalilah, Luanne, Svana- ve bu yedilinin her biri de Gönderilmişlerden oluşan bir orduya liderlik etti. Örneğin Zacharel, Utanç Ordusu'na liderlik ediyordu.

Gönderilmiş Olanlar melek gibi görünüyorlardı, ama değillerdi.
Aslında melekler. En azından dünyanın bildiği anlamda değil. Evet, Gönderilmiş Olanlar kanatlılardı. Evet, kötülüğe karşı savaş açtılar ve insanlara yardım ettiler, ama gerçekte onlar
En Yüce Olan'ın evlat edinilmiş çocuklarıydılar, yaşamları O'na bağlıydı. Güçlerinin kaynağı, varlıklarının özü O'ydu.

İnsanlar gibi, Gönderilmiş Olanlar da bedenin arzularıyla savaştı.
Şehvet, açgözlülük, kıskançlık, öfke, gurur, nefret ve umutsuzluğu deneyimlediler. Melekler, gerçekte, En Yüce Olan'ın hizmetkârları ve elçileriydiler. Bunların hiçbirini

deneyimlemediler.

Göreve odaklan.

Koldo omurgasını dikleştirdi. Zacharel onu ve Axel'i hastanede belirli bir iblisi öldürmekle görevlendirmişti. İblis, etrafındaki ruhani dünyayı bilen bir hastaya, En Yüce Olan'ın yardımını isteyen bir erkeğe eziyet etme hatasını yapmıştı.

En Yüce, isteyen herkese yardım etmeye istekli olan sevginin kişileşmiş haliydi. Bazen melekler gönderilirdi, bazen de Gönderilmiş Olanlar. Bazen de duruma ve ihtiyaç duyulan becerilere bağlı olarak ikisi birden. Bu kez Koldo ve Axel seçilmişti. Zacharel'in sesi zihinlerine fısıldayarak talimatlar verdiğinde, yakınlarda bir eğitim seansına gidiyorlardı.

Axel kapının ortasından kafasını uzattı ve "Dostum! Kaçırıyorsun!"

"O odadaki kişi bizim değil-" Savaşçı sırıtarak

bir kez daha gözden kayboldu.

"Görevlendirme," diye bitirdi Koldo, kendisinden başka kimseye söylemeden. Öfkesi daha da yoğunlaştı.

Kendini kontrol et.

Devam edebilir ve savaşması gereken iblisle savaşabilirdi, sorun değil, ama Zacharel'in emirlerine göre, ortağı olmadan devam etmemesi gerekiyordu.

Dişlerini gıcırdatarak ilerledi. Demir engeli zorlanmadan aştı, durdu ve etrafına bakındı. Oda küçüktü ve yataktaki hareketsiz sarışın kadına birden fazla makine bağlıydı. Yanında kızıl saçlı bir kadın oturmuş, rahatça sohbet ediyordu.

Kızıl saçlı kızın, arkasında duran iki iblisin, odadaki Gönderilmişleri görmemiş gibi davrandıklarından haberi yoktu.

"Ofisimdeki iki adam kimin daha hızlı koşabileceği konusunda tartışmaya başladı," dedi, "ve kısa süre sonra bahisler havada uçuşmaya başladı."

Sesi sanki duman ve hayallerle doluymuş gibi fısıltılı bir niteliğe sahipti ve Koldo'nun üzerine ılık bir bal gibi çöktü. Ve yine de, yatıştırıcı ile birlikte bir gerginlik geldi. İçindeki her kas

Sanki savaşa hazırlanıyormuş gibi vücudu düğümlendi. Böylesine narin bir insanla savaşmak mı istiyordu? Ama neden? Kimdi o?

"Sanki bir borsanın ortasında duruyormuşum gibi hissettim."

Ondan kahkahalar fışkırıyordu, öyle güzel bir kahkaha ki, saf, hiçbir şey saklanmamış. Kendisinin hiç deneyimlemediği türden.

"Öğle yemeği yerine otoparkta yarışmaya karar verdiler ve kaybeden dinlenme odası buzdolabındaki plastik kasede ne varsa onu yemek zorunda kaldı. Bir aydan uzun süredir orada duran ve artık simsiyah olan. Otoparktan çıkarken tezahüratları duydum ama kimin kazandığını göremedim."

Şimdi hüzünlü. Neden?

"Eminim Blaine'e oy verirdiniz. O sadece beş-dokuz, bu yüzden senin üzerinde çok fazla yükselmez ve
en tatlı mavi gözler. Görünüşünün hızıyla bir ilgisi olduğundan değil ama seni tanıyorum ve ne olursa olsun onun kazanmasını isteyeceğini biliyorum. Sen her zaman bebek mavilerine bayılmışsındır."

Kadının sadece üst yarısını görebiliyordu ama kemik yapısının kırılganlığına bakılırsa, ufacık bir şeydi. Yüz hatları sade, teni porselen kadar soluktu ve
Gözleri bir kış fırtınası kadar griydi. Çilek rengi saçları yüksek bir at kuyruğu şeklinde toplanmıştı ve uçları dirseğine kadar kıvrılıyordu.

Etrafını bir yorgunluk havası sarmıştı ama yine de o kış gözlerinde bir ışıltı vardı.

Arkasındaki şeytanların yakında söndüreceği bir ışıltı.

Dikkatini çiftin üzerinde yoğunlaştırdı. Biri solunda, diğeri sağında duruyordu ve her ikisinde de
tescilli elini omzuna koydu. Koldo'nun boyundaydılar ve ona dipsiz çukurları hatırlatan karanlık, yavrusuz gözleri vardı. Solak'ın alnının ortasından çıkan tek bir boynuzu ve et yerine kıpkırmızı pulları vardı. Sağdakinin kafa derisinden yükselen iki kalın boynuzu ve koyu, keçeleşmiş kürkü vardı.

Birçok farklı iblis türü vardı ve bunlar
tüm farklı şekil ve boyutlarda geldiler. Türlerinin ilk örneği olan düşmüş baş melek Lucifer'den viha, paura, násilí, slecht, grzech, pică ve envexa'ya kadar. Ve ne yazık ki, çok daha fazlası. Her biri insanlığı yok etmeye çalıştı.
-Gerekirse her seferinde bir adam.

İblis türleri arasında rütbeler vardı. Sağcı, üst düzey bir paura'ydı ve tamamen korkuyla ilgiliydi. Solak, en üst düzey grzech'ti ve tamamen hastalıkla ilgiliydi.

İblisler kendilerini insanlara bağlamayı ve fısıltılar ve hileler yoluyla onlara, paura örneğinde olduğu gibi kaygı seviyelerinin yükselmesine ve bağışıklık sisteminin zayıflamasına neden olan bir toksin bulaştırmayı severdi. grzech. Sonra iblisler ortaya çıkan panik ve üzüntüden beslenerek insanları daha da zayıflattı ve onları
yıkım için kolay hedefler.

Kız gerçek bir açık büfe olmalıydı. Ne kadar
hastaydı?

Lefty, Axel'i görmezden gelmeye çalışmaktan vazgeçti ve etrafta dans ederken ona ters ters baktı, yüzünü tokatladı ve "Sana vuruyorum, sana vuruyorum, bu konuda ne yapacaksın, ha,
huh?" diye sordu bazen kullanmayı sevdiği taşralı çocuk aksanıyla.

Koldo varlığının her zerresiyle iblislerden nefret ederdi. Türleri ya da rütbeleri ne olursa olsun, tıpkı babasının halkı gibi hırsız, katil ve katillerdi. Arkalarında kaos ve karmaşa bırakırlardı. Mahvettiler. Ve bu çift zorlanmadıkça kızı terk etmeyecekti - ama o zaman bile
Diğerlerine hoş geldiniz.

Odağını kıza çevirdiğinde göğsü yanıyordu.
yatağa. Ama... bakışları buruşuk örtünün, ince hastane önlüğünün, hatta deri ve kasların arasından geçti. Gördüğü şey onu şaşırttı.

Ona göre sarışın artık cam kadar şeffaftı,
vücuduna girmiş olan iblise bir bakış atmasına izin verdi. Bir Grzech, diğerinden farklı

kızıl saçlıya musallat olmuştu. Bu seferkinin dokunaçları sarışının zihninden kalbine doğru uzanıyor, kalbini kurutuyordu.
hayat ondan.

En Yüce Olan, Gönderilmiş Olanları zor durumlarda sık sık belirli doğaüstü yeteneklerle kutsardı; başkalarından duyduğu kadarıyla bu X-ışını görüşü gibi şeyler. Koldo şimdiye kadar hiç böyle bir şey yaşamamıştı. Neden burada?
Neden şimdi? Neden diğeri değil de bu kız?

Sorular bir saniye sonra, göz açıp kapayıncaya kadar Koldo'nun başına bunun tam olarak nasıl geldiğini öğrenmesiyle gölgede kaldı, bilgi doğrudan beynine yüklenmiş gibi görünüyordu.

Yirmi altı haftalıkken doğan sarışın ve kızıl saçlı ikizi, doğuştan sahip oldukları kalp kusurlarından kurtulmak için mücadele etmişlerdi. Çok sayıda ameliyat gerekmiş ve her ikisi de sayısız kez ölümün eşiğinden dönmüştü; her seferinde kaydedilen ilerleme boşa çıkmıştı. Yıllar boyunca ebeveynleri "Sakin olmalısın yoksa bir kalp krizi daha geçirirsin" demeyi çok sever olmuştu.

Çifte yardım etmek için söylenmiş masum sözler -ya da öyle görünüyordu.

Kelimeler insanoğlunun bildiği ya da bilmediği en güçlü kuvvetlerden biriydi. Yüce Tanrı bu dünyayı yaratmıştı. O'nun sözleriyle. Ve O'nun suretinde yaratılmış olan insanlar, hayatlarının tüm akışını sözleriyle yönlendirebilirlerdi; ağızları bir geminin dümeni, bir atın dizgini gibiydi. Sözleriyle ürettiler. Sözleriyle yok ettiler.

Sonunda sarışın, duygularındaki en ufak bir yükselişin gerçekten de başka bir acı verici kalp krizine neden olacağına inanmaya başlamıştı ve inancıyla birlikte korku da canlanmıştı.

Korku - kıyametin başlangıcı, çünkü ilahi yasa kişinin korktuğu şeyin başına geleceğini belirtiyordu. Sarışının durumunda, korku onun üzerine şu şekilde gelmişti Grzech. Adamın dikkatini çekmişti ve o kadar kolay bir hedefti ki.

İlk olarak, iblis zehirini kulağına üfledi ve yıkıcı telkinler fısıldadı.

Kalbin her an durabilir.

Oh, acı... dayanılmaz. Bunu tekrar yaşayamazsın.

Bu sefer doktorlar sizi hayata döndüremeyebilir.

İblisler insanların gözlerinin ve kulaklarının zihne, zihnin de ruha açılan bir kapı olduğunu bilirdi. Bu yüzden, sarışın korkunç telkinleri zihninde sürekli döndürüp durduğunda, korku
Çoğaldı ve zehirli bir gerçeğe dönüştü, savunmasının parçalanmasına neden oldu, iblisin içine sızmasına, bir kale oluşturmasına ve onu içten dışa yok etmesine izin verdi.

Gerçekten de bir kalp krizi daha geçirmişti ve gerekli organ insan tıbbının onaramayacağı kadar zayıflamıştı.

En Yüce Olan, Koldo'nun ona yardım etmesini istedi mi? onun şimdiki görevi değil miydi? Bu ifşaat bununla mı ilgiliydi?

Kızıl saçlı kadın iç geçirerek sandalyesinde arkasına yaslandı ve Koldo'nun dikkatini yeniden ona yöneltti. Bir kez daha ruh yerine et ve kan gördü. En Yüce'nin armağanı ona kadar uzanmamıştı.

Nedenini merak edecek zamanı yoktu. Bir tarçın ve vanilya kokusu çarptı yüzüne, hemen ardından mide bulandırıcı bir koku geldi
Kükürt kokusu. İblisler onunla kaldığı sürece kızın üzerinden atamayacağı bir kokuydu bu.

"Gitme vaktim geldi," dedi, sanki kasları düğümlenmiş gibi ensesini ovuşturarak. "Yarışı kimin kazandığını sana haber veririm, La La."

Şeytanın onu ağırlaştırdığından ve her hareketini takip ettiğinden haberi var mıydı?

Tıpkı kız kardeşi gibi iblis toksiniyle dolu olduğunu biliyor muydu? Eğer savaşmazsa, sonunun
Aynı durum, iblislerin onun vücuduna girmesi?

Koldo, Lefty ve Righty'yi öldürebilirdi ama yine de diğer iblisler onun ne kadar kolay bir av olduğunu anlayıp ona saldırabilirdi. As
Açıkça görüldüğü gibi bilgisizdi, yine teslim olacaktı.

Uzun vadede başarılı olabilmesi için ona toksine karşı savaş açmayı öğretmesi gerekiyordu. Ama bunu yapmak için
onun işbirliğine ve zamanına ihtiyacım var. İşbirliği yapmayabilir. Zamanı olmayabilir. Ama... belki de En Yüce Olan'ın yardım etmesini istediği kişi oydu. Belki de Koldo kızıl saçlıyı sarışının kaderinden kurtaracaktı.

Her iki durumda da, ona yardım etme ya da etmeme kararı Koldo'ya aitti. Germanus ve Zacharel emir verebilirdi ama En Yüce Olan veremezdi. Bir gerçeği açıkladığında bile. Özgür iradeyi asla geçersiz kılmazdı.

"Sen de katılmak ister misin, dostum?" Axel, kızıl saçlının arkasında artık huysuzlanan iblisleri tokatlamaya devam ederek ona sordu.
"Çünkü işleri biraz daha ileri götürmek üzereyim."

"Sinir bozucunun bir tık üstü sadece sinir bozucu," dedi, içten içe öfkelendi çünkü görevi seçeceğini zaten biliyordu. Hayatta kalmak her zaman önce gelirdi.

Neden öfkeleniyordu ki? Kızın sesi hoşuna gitmişti, ne olmuş yani? Onun için kız kimdi? Hiç kimse. Onu ve geleceğini neden umursasın ki?

"Bizim bir görevimiz var," diye ekledi. "Bunu yerine getirelim."

Hemen suçluluk duygusu yükselmeye başladı. Kim olursa olsun -ya da olmasın- onu böyle kötü bir sona terk ettiği için soğuk ve duygusuzdu, değil mi? Babası da aynı seçimi yapardı. Annesi de... Onun ne yapacağından emin değildi. Hâlâ onu seviyor gibi görünüyordu.
Koldo hariç herkes.

Axel, "Ah, hadi, hoss," dedi. "Dur ve oyna, benim sloganım bu."

"Sen gel," diye seslendi Axel'e. "Şimdi!" Fikrini değiştirmeden önce.

"Tabii, tabii." Axel iblislerin arkasına doğru ilerledi ve birinin dizlerinin arkasına tekme attı. Diğeri büküldü

Axel'in kafasının yan tarafına etli bir yumrukla hızla vurarak savaşçıyı uzaktaki duvara fırlattı.

Koldo odaya döndüğünde kardeşlerinin önüne geçerek tam bir saldırıya geçmelerini engelledi. İblislere, "Ona bir daha dokunursanız ateş kılıcıyla olan yeteneğimi keşfedeceksiniz," dedi.

Koldo için sadakat önemliydi. Hak edilmiş ya da edilmemiş.

"Evet." Axel'in sesi üzgün ya da soluk soluğa değildi. Sesi mutlu geliyordu. "Ne dedi?"

Koldo ona bir bakış attı ve yumruklarını kaldırdığını gördü. ve bir ayağından diğerine zıplıyordu. Binlerce yaşında olamazdı. Olamazdı işte.

Axel'in kafasına beyzbol topu muamelesi yapan iblis, "Burada davetsiz misafir sizsiniz," dedi. Sesi kırık bir cam gibi pürüzlüydü. "Kız bizim."

Axel'i cüppesinin yakasından tutup koridordaki tek kapıya doğru fırlatırken iblisleri incitme ve sakatlama dürtüsüne karşı mücadele etti. "Birbirimizi tekrar görebilmek için dua ediyorum," dedi zebanilere.

Koldo odadan çıkarken tısladılar.

Axel yürüyüş yolunun ortasında duruyordu, siyah saçları Kadınların fantezilerinde gördüklerini iddia etmeyi sevdiği bir yüzün etrafında sevişiyordu - çünkü onu kendi fantezilerinde görüyordu. Elektrikli mavileri Koldo'da delikler açıyordu. "Ahbap! Yüzümü buruşturdun
giysiler."

"Hoss" yerine "dude "a geri dönmüşlerdi. Belli ki savaşçının Koldo'nun duygularının ne kadar değişken olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Kızdan uzaklaştığı her adım ruh halini daha da karartıyordu. "Sana ne bundan? Biz savaşa gireceğiz, model değil
güncel modayı gökyüzünden takip edin."

"Ama bir erkek ne olursa olsun en iyi şekilde görünmelidir. vesilesiyle." Yemek tepsileriyle dolu bir el arabasını süren bir hademe Axel'in dikkatini çekti. Keyifli bir gülümsemeyle onu takip etti. "Puding kokusu alıyorum!"

Ne kadar yüce. ADD'li tek kanatlı savaşçıyla sıkışıp kaldım.

* * *

EĞLENCE VE OYUNLAR, Koldo ve Axel hedeflenen iblise yaklaştıkları anda sona erdi. Yaratığın eziyet ettiği insan yatağına bağlanmıştı ve salyası akıyorsa uyuşturulmuştu da.
Ağzının kenarından sızan su bunun bir göstergesiydi.

Sağında havada asılı duran bir slecht, iğrenç lanetler üstüne iğrenç lanetler fısıldıyordu.

"Gi-git buradan," diye mırıldanmayı başardı erkek. İblisi görebiliyordu ama Axel ve Koldo'yu göremiyordu. "Beni rahat bırakın!" Konuştukça daha da güçleniyordu... ama henüz yeterince güçlü değildi.

Henüz bir ayıyı öldürmeyi öğrenmemişseniz bir ejderhayı öldüremezsiniz.

Axel tek kelime etmeden ileri atılarak Koldo'yu şok etti, kanatları sırtından fırlamıştı. Savaşçı kanatlarını açmadan önce iblisin ona doğru bakıp soluk soluğa kalması için sadece zamanı vardı
iki çift ağızlı kısa kılıcı bir hava cebinden çıkarıp vurdu.

Kılıçlar En Yüce Olan'ın bir armağanıydı ve her Gönderilmiş Olan'a verilen bir şeydi. Axel'in bilekleri çaprazlanarak çok etkili bir makas oluşturdu ve iblisin kafasını tek bir kalp atışı süresinde gövdesinden ayırdı. Parçalar gümbür gümbür
buharlaşıp küle dönüşmeden önce yere düşer.

Koldo içten içe savaşın yükünü taşımayı bekliyordu. Bu... Bu...

Hiç adil değil.

İnsan yatağa doğru sarktı, başı yana eğildi. "Gitti," diye rahatlayarak iç geçirdi. "Gitti." Gözlerini kapadı ve muhtemelen ilk kez huzurlu bir uykuya daldı.
aylardır uyuyamıyorum.

Axel siyah lekeli silahları hava cebine geri fırlattı. "Lanet olsun, bunu tekrar yapmak istememiştim."

Yine mi? "Daha önce bu kadar çabuk mu öldürdün?"

"Şey, evet. Daha önce her seferinde. Ama bir kez, sadece bir kez, rakibimi yaralamak ve biraz itip kakmak istiyorum.

ölümcül darbeyi indirmeden önce savuşturmak.
Görüşürüz." Axel tavana doğru uçarak gözden kayboldu.
Adam da en az Koldo kadar dağınıktı. Axel'in Zacharel'e verilmesine şaşmamalı.
Düşmenin kıyısında ne kadar çılgınca sallanıyordu?
Koldo kadar yakın mı?
Evine git.
İyi bir tavsiye ve mucizelerin mucizesi, kendi zihninden çıkmıştı. Buna kulak vermek istedi. Dikkate aldı. Ama tek bir düşünce fikrini değiştirdi. Kızıl saçlı. Onu görmek istiyordu. Kasları yeniden gerilen Koldo, sarışının hastane odasına geri döndü.
Ama kızıl saçlı çoktan gitmişti.
Önce hayal kırıklığı, ardından da yeni bir hüsran ve öfke dalgası onu vurdu.
Güney Afrika kıyılarındaki kayalıklarda saklı evine doğru yola çıktı. Bir flaş, aksiyon deniyordu. Yüzyıllar önce babasının kampının ortasına bırakıldığından beri kendisi ve yetenekleri hakkında çok şey öğrenmişti.
Bir erkek hayatta kalmak için her şeyi yapar, evlat. Ve bunu sana kanıtlayacağım.
Babasının sözleri ve evet, Nox gerçekten de onları kanıtlamıştı.
İşte böyle, hayal kırıklığı ve öfke taştı ve kükredi. Yumruklarını duvarlara defalarca vurdu, parmak eklemlerini kıpkırmızı yaptı, kemiklerini ve taşı çatlattı. Her yumruğu Yüzyıllardır süren bir öfke, ruhunun derinliklerinde hiç geçmeyen bir acı ve asla iyileşmeyeceğini bildiği iltihaplı bir yara.
O neyse oydu.
Ailesi onu nasıl yarattıysa öyleydi.
Daha fazlası olmaya çalıştı. Daha iyi olmaya çalıştı. Her seferinde, sefil bir şekilde başarısız oldu. Karanlık sürekli üzerine çöküyordu,
Lekelenmiş anılar ve aşındırıcı duygulardan oluşan zaten dengesiz bir baraja çarpıyordu. Ancak bunun gibi patlamalardan sonra yeniden inşa edebildiği bir baraj.

Nefes nefese kalana ve ter içinde kalana kadar yumruklamaya devam etti. Derisi ve kasları parçalanıp kırık kemikleri ortaya çıkana kadar. Yine de binlerce yumruk daha atabilirdi ama yapmadı. Kendini ölçülü bir hassasiyetle nefes vermeye zorladı ve bir karanlık çağlayanının onu terk ettiğini hayal etti.

Baraj yeniden güçlendirildi.

Ağrılar ve sızılar kendini belli ediyordu ama sorun değildi. Gürültü kesilmişti. Şimdilik önemli olan tek şey buydu.

Oturma odasını adımladı. Yol boyunca kirli bornozun yakasını tuttu ve elbiseyi başının üzerinden çekti. Elbiseyi yere bıraktı, rüzgâr ve çiy hiçbir engelle karşılaşmadan etrafını kırbaçlıyordu. Rüzgârı engelleyecek kapısı, doğanın şarkısını susturacak penceresi yoktu; tüm ev doğaya açıktı. Daha da iyisi, tavan, duvarlar ve zemin elementler tarafından şekillendirilmişti ve parıldayan koyu renkli kayalardan oluşan bir vitrin sunuyordu.

Muhteşem bir manzaraya bakan çıkıntıda durdu. Aşağıdaki pürüzlü taşlara çarparak akan şelale. Çalkantılı bir denizden yükselen ağır sis tabakaları çıplak bedenini sarıyordu.

Mahremiyet ve huzur istediğinde buraya geldi. Burası Etrafındaki türbülans, zihninin olduğundan daha sakin görünmesini sağlıyordu. Rüzgâr hızlandı ve sakalının uzunluğuna ördüğü boncukları salladı.

Bir zamanlar ona yakışır bir saçı vardı. Uzun, kalın ve siyah, değerli teller boyunca karmaşık boncuk işlemeleri dokunmuştu. Şimdi ise... Bir eliyle kafa derisinin pürüzsüzlüğünü ovaladı. Artık keldi, değerli saçları intikam uğruna feda edilmişti.

Şimdi babasına benziyordu.

Durduramadan, zihni onu derin, karanlık bir çukurun dibinde durduğu, binlerce tıslayan yılan iblisin ayaklarının üzerinde süründüğü birçok zamandan birine geri götürdü

Balık gibi derisi yüzülmüştü... Noel jambonu gibi dilimlenmiş bir boynun etrafında.

Serpler yılanlara çok benzerdi ve
Sürekli olarak dişlerini ona batırıyor, her tarafını sarıyor, damarlarına zehir akıtıyorlardı. Ama tüm bunlara rağmen tamamen hareketsiz durmuş, güçlü kalmış, inlemeyi bile reddetmişti. Babası, sergilediği her zayıflık belirtisi için bir parmağını keseceğine söz vermişti. Ve parmakları bittiğinde, ellerini, ayaklarını... kollarını kaybedeceği söylenmişti.
ve bacaklarını.

O zamanlar henüz tam olgunluğa erişmemişti - kanatlarının tekrar büyümemesinin nedeni buydu - ve uzuvlarını yenileyemeyecekti. Hayatı boyunca acı çekecekti ve o-

Bu çirkin anıyı ait olduğu yere, zihninin gerisine gönderdi. Yani babası ona on bir yıl boyunca işkence etmişti. Ne olmuş yani? Gönderilmişler tarafından kurtarılmış ve daha sonra kendisi de bir ordunun parçası olmuştu. Şu anda içinde bulunduğu orduya değil ama artık ölmüş olan Ivar'ın komuta ettiği farklı bir orduya. O zamanlar Ivar, Seçkinlerin en iyisiydi ve onun komutası altında olmak bir onurdu.

Yine de, az önce sergilediğine çok benzeyen bir öfke nöbetiyle Koldo bu fırsatı tepmiş, Ivar'ı adamlarının önünde alt etmişti.

Pişmanlık hâlâ peşini bırakmıyordu. Böylesine takdire şayan bir adama karşı bu kadar saygısızlık...

Koldo ordudan atılmış ve kendi başına bırakılmıştı.
-Bir süreliğine. Bu zamanı babasının kampına dönüp herkesi ve her şeyi yok etmek için kullanmıştı.

Hayatının en güzel günüydü.

Yukarı uzandı ve üstündeki kayayı kavradı. Artık bir zamanlar sadece Buz olarak bilinen bir adam tarafından yönetilen bu yeni ordunun bir parçasıyım. Yarın, Zacharel'in onun için başka bir görevi olacaktı,
Beceri seviyesinin çok altında biri. Koldo bunu biliyordu çünkü lideri onu son üç haftadır her gün dışarı gönderiyordu,

ilahi bir yasayı çiğnemesi ve başına yargı getirmesi için ona zaman tanımadı. En azından sözde.

Koldo yalan
söyleyebilirdi.
Koldo çalabilirdi.
Koldo öldürebilirdi.

Onların türünün yapmaması gereken başka şeyler de yapabilirdi. Ama yapmazdı.

Neyse ki Axel ile eşleştirilmek konusunda endişelenmesine gerek yoktu. Zacharel ona yeni bir ortak atamayı severdi.
her yeni görevde, muhtemelen onu dengesiz tutmak için.

Maalesef işe yarıyordu.

Yine de parlak bir ışık olduğunu fark etti. Wichita, Kansas'taki hastaneden gelen kız. Kızıl saçlı olan. Hâlâ onu görmek istiyordu.

Elbette hatırladığı kadar ufak tefek değildi. Tek bildiği, bir dansçının uzun ve kıvrak bacaklarına sahip olduğuydu. Elbette saçları çilek renginde değildi. Ateş motoru kırmızısı ya da sıradan bir koyu sarı olmalıydı. Şüphesiz ki
ses tonunun saflığını hayal ettim. Kesinlikle.

Doğruldu, beklentisi diğer her şeyi gölgede bırakıyordu. O bilmek zorundaydı, arzusu içinde yaşayan bir
varlıktı. Ama önce onu avlaması gerekiyordu.

Telif Hakkı © 2013 Gena Showalter

ISBN-13: 9781460331224

BURNING DAWN

Telif Hakkı © 2014 Gena Showalter

Tüm hakları saklıdır. Gerekli ücretleri ödeyerek, siz bu e-kitabın metnine erişmek ve ekranda okumak için münhasır olmayan, devredilemez bir hak verilmiştir. Bu metnin hiçbir bölümü çoğaltılamaz, aktarılamaz, indirilemez, kaynak koda dönüştürülemez, tersine mühendislik uygulanamaz veya
Yayıncı Harlequin Enterprises Limited, 225 Duncan Mill Road, Don Mills, Ontario, Canada M3B 3K9'un açık yazılı izni olmaksızın, elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla herhangi bir bilgi depolama ve geri alma sistemine.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, ticari kuruluşlar, olaylar ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Bu baskı Harlequin Books S.A. ile yapılan anlaşmayla yayımlanmıştır.

® ve ™ yayıncının ticari markalarıdır. Ticari Markalar ile gösterilen ürünler Amerika Birleşik Devletleri Patent ve Ticari Marka Ofisi, Kanada Fikri Mülkiyet Ofisi ve diğer ülkelerde tescillidir.

www.Harlequin.com

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TIK TIK

